趙麗 著
失寵
賊王妃
藏書山房

VƯƠNG PHI THẤT SỦNG

Thể loại: Lãng mạn, cổ trang

Tác giả: Sở Sở

Người dịch: Vân phiêu

Tạo ebook: full.house21, eku037

Nguồn : http://vietinfoline.com/up/threads/1457

Ngày hoàn thành : 13/8/2010

MỤC LỤC

Mở đầu
Chương 1: Động phòng hoa chúc
Chương 2 : Một đêm thê lương
Chương 3: Dạ đạo Phi Yến
Chương 4 : Thu mua lòng người
Chương 5 : Hoa khôi nương tử
Chương 6 : Một đồng tiền
Chương 7: Hoa khôi Liễu Thiến
Chương 8 : Nhân gian tuyệt sắc
Chương 9 : Phi tặc nửa đêm
Chương 10 : Không thực yên hoả

https://thuviensach.vn

Chương 11 : Đồ ăn sáng phong ba
Chương 12 : Nghi vấn trùng trùng
Chương 13 : Dũng khí khả gia
Chương 14 : Cuộc sống nơi địa lao
Chương 15 : Lại nổi phong ba
Chương 16 : Ngoạ bệnh tại sàng
Chương 17 : Không cốc u lan
Chương 18 : Mâu thuẫn bộc phát
Chương 19 : Của nàng phẫn nộ
Chương 20 : Phiêu hốt không ngừng
Chương 21 : Thân phận của nàng
Chương 22 : Đại nội mật thám
Chương 23 : Hồng phấn tri kỷ
Chương 24 : Cộng tuý nhất mộng
Chương 25 : Băng thích tiền hiềm
Chương 26 : Thù mới hận cũ .
Chương 27 : Sai lầm to lớn
Chương 28 : Tình huynh muội
Chương 29 : Lãnh khốc vô tình
Chương 30 : Nhân cách phân liệt
Chương 31 : Từng bước mưu tính
Chương 32 : Bốn người đàn bà
Chương 33 : Thu Thuỷ Trường Thiên
Chương 34 : Cầm sắc hoà hợp
Chương 35 : Sự thật
Chương 35 : Sự thật
Chương 36 : Một giọt nước mắt
Chương 37 : Hoạn nạn mới thấy chân tình
Chương 38: Sự tàn bạo của nàng
Chương 39 : Tận lực cứu giúp
Chương 40 : Cam tâm tình nguyện
Chương 41 : Không đành lòng .
Chương 42 : Độc lập tác chiến

https://thuviensach.vn

Chương 43 : Tình là vật gì ?
Chương 44 : Tri âm khó cầu .
Chương 45 : Bảo vật quý hiếm .
Chương 46 : Giai nhân khuynh thành
Chương 47 : Yểu điệu thục nữ
Chương 48 : Vô tranh sơn trang
Chương 49 : Nữ tử tình hoài
Chương 50 : Con cọp phát uy
Chương 51 : Âm hồn bất tán
Chương 52 : Không phải vô tình
Chương 53 : Học cách yêu thương
Chương 54 : Ý loạn tình mê .
Chương 55 : Sóng gió lại nổi
Chương 55 : Sóng gió lại nổi
Chương 56 : Cộng tuý nhất mộng .
Chương 57 : Thưởng tuyết tìm mai
Chương 58 : Đa tình , vô tình
Chương 59: Trả thù .
Chương 60 : Mượn rượu tiêu sầu
Chương 61 : Lấy lùi làm tiến
Chương 62 : Sóng nước mùa xuân
Chương 63 : Kịch giả tình thật .
Chương 64 : Tuyết lạc vô âm
Chương 65 : Chân tướng rõ ràng
Chương 66 : Thiên ý trêu người
Chương 67 : Trăm ngàn phức tạp
Chương 68 : Chuyện cũ như gió
Chương cuối : Bạc đầu giai lão

https://thuviensach.vn

Mở đầu

“Ngươi là Phi Yến?”
“Phải.”
“Ngươi là nữ tử?”
“Phải.”
“Thế gian không có thứ gì Phi Yến không trộm được?”
“Phải.”
“Thế gian không có thứ gì Phi Yến không dám trộm?”
“Phải.”
“Chỉ cần ra giá hợp ý, Phi Yến sẵn sàng trộm bất cứ thứ gì?”
“Không sai, ta cần tiền, ta chỉ thiếu tiền .”
“Ngoài tiền ra thì sao? Tỷ như. . . tình?”
“Ta từ lâu không có tâm, cũng không có tình.”
“Xem ra ta tìm đúng người.”
“Ta không thích lời vô ích.”
“Mười vạn lượng.”
“Khẩu khí rất lớn.”
“Hoàng kim.”
“A, quả người trong nghề, trộm vật gì vậy?”
“Lòng người.”

https://thuviensach.vn

Chương 1: Động phòng hoa chúc

Đó là một tòa phủ đệ tráng lệ, rộng thênh thang. Cửa lớn thắm màu son, trên là hai tay nắm hoàng kim rạng rỡ, khí thế bất phàm. Hai bên thềm đều có sư tử toạ trấn, uy phong lẫm lẫm. Phía trên, chính treo một tấm biển gồm bốn chữ lớn rắn rỏi hữu lực — Bình Nam vương phủ. Tường viện vút cao, lầu các như vân , hành lang uốn lượn, đẹp đẽ uy nghi.

Nàng rất đẹp?

Không hẳn đẹp.

Không phải mỹ nữ khuynh quốc khuynh thành.

Trong mắt rất nhiều người, nàng là tấm thân bồ liễu.

Cổ kim mỹ nhân vô số, mỗi người mỗi vẻ.

Bồ liễu, tự có ý vị của bồ liễu.

Dáng hình yểu điệu, dung mạo thanh tú, đôi ngươi trong trẻo tựa nước hồ .

Làn thu ba trong vắt ngượng ngập mà e dè, phảng phất ý nhị.

Tóc đen mềm như lụa , tăng thêm mấy phần phong tình.

Liễu Thiên Mạch hít sâu một hơi, từng bước từng bước, chầm chậm đi vào vương phủ. Làn váy nhẹ nhàng quét qua bậc thềm, để lại chút thê lương hoa lệ. Cửa nhà quyền quý sâu tựa biển, một ngày nhập vương phủ, thế giới bên ngoài đã chẳng còn khiến nàng vương vấn .

Kiếp nhân sinh của nàng sau này, chính tại trong tường viện chất ngất kia mà lần nữa bắt đầu.

Rảo bước về phía cánh cửa, Thiên Mạch nhẹ nhàng khép mi, lệ theo khóe mắt mà rơi.

Từ giờ khắc này, nàng không còn là tể tướng thiên kim, mà là thiếp của Bình Nam vương.

Không sai, là thiếp, một tiểu thiếp không chút địa vị. Nào khác chi bốn nàng thị thiếp Bình Nam vương mang về từ chốn thanh lâu, chỉ là công cụ làm ấm giường .

Phụ thân trăm phương ngàn kế truy cầu quyền quý, thân nàng đã định trước là vật hi sinh.

https://thuviensach.vn

Quân cờ, là giá trị duy nhất của nàng.

Gió , thoảng một làn, tóc mềm lay động.

Suối tóc đen tán lạc trên nền bạch y , hệt bức họa thuỷ mặc muôn vàn đạm nhã.

Động phòng hoa chúc, chính là hạnh phúc nhân sinh.

Đối với Liễu Thiên Mạch, cũng là khi ác mộng bắt đầu.

Đêm động phòng vốn phải náo nhiệt, lại tịch mịch quạnh hiu, không có giăng đèn kết hoa, không có long phượng trình tường . Có, chỉ là một phòng thê lương vắng lặng.

Tân nương không mặc trang rực rỡ, không mũ phượng khăn chùm. Một thân bạch y, mặt mộc ngồi trên giường ngước lên.

Nến tàn tự khi nào, trong bóng tối, dáng hình nàng càng thêm cô đơn.

Khóe miệng cười lặng lẽ, hai hàng lệ trong mắt chầm chậm lăn dài.

Đây là đêm tân hôn của nàng, nếu hắn muốn làm nhục nàng, mục đích hắn đã đạt được rồi.

Nàng đứng dậy, chậm rãi bước ra.

Màn đêm thăm thẳm, gió vi vút thổi. Một vầng bán nguyệt treo giữa không trung, mơ hồ đã thấy được Hằng Nga trong nguyệt.

Hằng Nga nơi Nguyệt cung kia liệu có cô đơn giống nàng? Không, Hằng Nga có thỏ ngọc, còn có Ngô Cương bên gốc quế.

Mà nàng, chỉ có gió mát trăng thanh làm bạn.

Gió mát, trăng thanh, luôn âm thầm khiến người loạn tâm.

“Để ngươi cô đơn phải không? Tiểu thiếp của ta.” Một thanh âm lạnh lùng khắc nghiệt cất lên, cắt đứt dòng suy tưởng của nàng.

Liễu Thiên Mạch giật mình, e sợ cúi đầu, “Vương gia.” Không sai, hắn là Bình Nam Vương, là phu quân của nàng, là ông trời của nàng

Gương mặt lạnh nhạt của Bình Nam Vương Tần Mộ Phong lộ nét cười tàn nhẫn mà tà mị, “Gấp gáp vậy sao?”

Thiên Mạch cúi đầu, thanh âm nhỏ như muỗi kêu, “Không phải ạ.”

Tần Mộ Phong cười nhạt, “Ngươi đã gấp như vậy, ta đương nhiên phải thỏa mãn ngươi.” Hàn ý trong giọng nói khiến toàn thân Thiên Mạch run rẩy như phiến lá chao mình trong gió thu.

“Đến đây.” Tần Mộ Phong bỏ lại hai tiếng, bước nhanh vào phòng.

https://thuviensach.vn

Một hồi lâu, Thiên Mạch mới ngẩng đầu. Vừa nhấc đầu, nhìn thấy đầu tiên, là cảnh hắn cùng một nữ nhân ấp ôm thân mật. Lệ, lần thứ hai chảy ra.

Thiên Mạch thắp nến, cúi đầu đứng trước giường, nước mắt từng giọt từng giọt rơi trên mặt đất.

Tần Mộ Phong thân mật ôm thị thiếp Thải Y, hờ hững nhìn nàng, nước mắt của nàng, khiến hắn thấy thỏa mãn.

“Nàng ta là Thải Y, là ái thiếp của ta.” Hắn lạnh lùng tuyên bố.

Thải Y trong lòng hắn yêu kiều nói, “Chào muội muội!” Còn tưởng Liễu Thiên Mạch có bao nhiêu lợi hại, hôm nay xem ra chẳng qua là quả hồng mềm nhũn chỉ biết khóc.

Một tiếng ‘ muội muội ’, càng chứng thực thân phận của nàng. Nàng là thiếp, địa vị chẳng khác gì người thiếp xuất thân thanh lâu kia.

“Chào tỷ tỷ.” Thiên Mạch vẫn không ngẩng đầu, thanh âm có chút nghẹn ngào.

Khóe miệng Tần Mộ Phong lộ nét cười tàn nhẫn, tốt, mục đích của hắn đã đạt được rồi.

“Ta để Thải Y hầu hạ ta, ngươi không có ý kiến chứ?” Vẻ tươi cười lại lạnh lẽo đến cực điểm , khiến lòng người run sợ.

Thiên Mạch run lên một chút, khẽ lắc đầu, “Không có.” A, nàng chỉ là một người thiếp, một người thiếp không có tôn nghiêm mà thôi.

“Vương gia, tối nay là đêm động phòng hoa chúc của ngài và muội muội, Thải Y phục vụ ngài có ổn không?” Thanh âm của Thải Y mềm mại ngọt ngào, quyến rũ vô cùng.

Tần Mộ Phong cười nhạt, “Hừ, động phòng hoa chúc? Cô ta chỉ là thiếp.” Cô ta không xứng.

Nàng cúi đầu, lệ lại rơi, trong mắt không một tia ấm áp.”Phải, ta chỉ là thiếp.” Hắn yêu duy một người , giai nhân đã hương tiêu ngọc vẫn ấy, trừ nàng, hắn sẽ không để bất kì nữ tử nào vào mắt.

Không sai, nàng là thiếp. Hoàng thượng ban hôn đã làm sao? Nàng chỉ là thiếp. Không kiệu hoa, không tam môi lục sính . Nàng một thân một mình đi vào vương phủ.

Nàng là thê do hoàng thượng ban cho Bình Nam Vương, hắn trước mặt mọi người kháng chỉ, lạnh lùng tuyên bố hắn đã có thê thất.

https://thuviensach.vn

Hắn yêu nhất chỉ có nữ tử đã dùng ba thước lụa kết thúc sinh mệnh, hắn đồng ý nhận nàng, nhưng chỉ có thể làm thiếp.

Nàng là con gái tể tướng đã làm sao? Nàng chẳng qua là do người vợ thủa hàn vi chưa từng được sủng ái sinh ra, ở tể tướng phủ không có chút địa vị.

Làm thê làm thiếp, đối với tể tướng mà nói không có phân biệt. Nàng chỉ là một quân cờ – quân cờ tể tướng đại nhân dùng để leo lên nấc thang quyền quý.

Không có hôn lễ đã làm sao? Không ai để ý. Chỉ cần nàng là nữ nhân của Bình Nam Vương, tể tướng đại nhân là nhạc phụ của Bình Nam Vương, những thứ khác đều không trọng yếu.

Dù là lấy thiếp, cũng cần dùng kiệu đưa vào phủ mới phải? Nàng thì sao? Nàng chỉ mang theo bao quần áo đi vào Bình Nam Vương phủ. Hắn tùy ý chà đạp tôn nghiêm của nàng, nàng hận hắn, nhưng nàng còn lựa chọn nào khác?

“Ngươi là thiếp của ta.” Tần Mộ Phong lạnh lùng nói.

Thiên Mạch cắn môi, “Vâng, tiện thiếp là thiếp.” Nàng cúi đầu, nét mặt không hề biểu lộ chút cảm xúc nào.

“Chỉ là thứ giúp ta làm ấm giường.” Hắn tàn nhẫn chà đạp tôn nghiêm của nàng.

“Tiện thiếp minh bạch.” Nàng là tể tướng thiên kim thì thế nào? Trong mắt hắn , nàng khác chi thanh lâu nữ tử?

“Ngẩng đầu lên.” Hắn cười nhạt.

Thiên Mạch ngẩng đầu, kinh hãi nhìn bọn họ.

Tần Mộ Phong đương ở trên giường, Thải Y yêu kiều tựa vào ngực hắn , rất mực quyến rũ.

“Học hỏi chút đi.” Tần Mộ Phong ngang ngược ra lệnh, không cho nàng cơ hội cự tuyệt.

Thiên Mạch run rẩy, lùi một bước, “Vâng.” Nàng chỉ biết đứng một bên nhìn bọn họ, lệ nóng lại trào.

“Vương gia, người hư quá!” Thải Y quăng cho Thiên Mạch một tia nhìn thị uy, rồi cùng Tần Mộ Phong tay áp má kề.

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong cười lạnh, thỏa mãn nhắm mắt mặc cho Thải Y trút bỏ quần áo trên người.

Từng món từng món y phục rơi xuống, có bao nhiêu ám muội! Nhìn những thứ ấy , ánh mắt nàng chầm chậm biến đổi, sâu đến không thấy đáy…

Tiếng nữ nhân rên rỉ, tiếng nam nhân thở dốc, đan đan cài cài, quấn quýt đầy phòng.

Tiếng kêu dâm đãng của Thải Y khuấy động bên tai nàng, trượng phu của nàng, đang cùng nữ nhân khác. . . .

Hình ảnh hai kẻ trên giường in vào đáy mắt, trước mặt Thiên Mạch một mảnh mịt mờ.

Chẳng biết qua bao lâu, Tần Mộ Phong đột nhiên không hề thương tiếc đẩy Thải Y ra. Hắn mình trần xuống giường, nâng cằm Thiên Mạch, ép nàng nhìn thẳng vào hắn.”Ngươi khóc cái gì? Chính ganh tị?” Tiếng khóc của nàng khiến hắn bực dọc.

Thiên Mạch không sao ngừng nổi, lệ đã như mưa.

“Ngươi không có tư cách, ngươi chỉ là thiếp, là công cụ noãn sàng của ta, còn không bằng cả kỹ nữ.” Tần Mộ Phong tàn nhẫn nhục mạ nàng.

“Tiện thiếp là thiếp.” Nàng hiểu rõ phận mình, đâu cần hắn nhắc nhở.

Hắn quay đầu lại, “Thải Y, ra ngoài.” Ngữ điệu cay nghiệt không chút tình cảm, so với nhiệt tình như lửa khi nãy khác chi hai người!

“Vâng.” Thải Y không kịp mặc y phục, chỉ đành ôm đồ mà chạy. Hắn xưa nay lãnh khốc vô tình, hỉ nộ khó lường, nếu không muốn bị đuổi khỏi vương phủ chỉ có cách nghe lời.

Hắn liếm đi ngấn lệ trên mặt nàng , mắt đầy tà ý, “Ngươi khóc cái gì? Khóc ta không muốn ngươi?”

Nàng cắn môi, không dám nhìn hắn, “Tiện thiếp không dám.”

Trong nháy mắt, Tần Mộ Phong đẩy nàng ngã xuống giường, kẹp chặt cổ tay, thô bạo xé đi y phục trên người nàng thành muôn mảnh, nàng hệt như một con rối mặc cho hắn bài bố.

Tần Mộ Phong mỉa mai liếc nhìn nàng, “Không phản kháng à?”

“Tiện thiếp không có tư cách.” Nước mắt vẫn đầm đìa khóe mi.

Hắn không xứng để nàng rơi lệ .

https://thuviensach.vn

“Biết là tốt rồi.”

Nàng cho rằng, nàng có thể không để ý hắn xâm phạm. nàng cho rằng, bất kể hắn làm gì, nàng cũng có thể chịu được, thế nhưng nàng làm không được a.

Sự thô bạo của Tần Mộ Phong khiến Thiên Mạch hít vào một hơi khí lạnh, hét lên thất thanh, “Vương gia, không nên!” Mắt nàng đã sớm đẫm lệ.

“Không nên? Ngươi không phải đang đợi ta?” Thanh âm của hắn tàn nhẫn tựa ác ma nơi địa ngục, lãnh khốc đến không một tia ấm áp.

Thiên Mạch vừa khóc vừa cố đẩy hắn ra, “Vương gia, xin đi cho!”

“Không phải ngươi nói ngươi không có tư cách sao?” Hắn không buồn để ý đến lệ của nàng, tàn nhẫn xâm phạm nàng.

Thiên Mạch nghe vậy, chỉ còn biết cam chịu nhắm mắt. Nước mắt không ngừng tuôn, lăn dài trên má.

Tần Mộ Phong gằn giọng, “Ngươi bức tử Thải Hà, ta bắt ngươi trả giá!”

Thiên Mạch mở to mắt, kinh hoảng thần sắc, khóc nghẹn, “Vương gia, cái chết của Thải Hà cô nương không liên quan đến ta.” Là Thải Hà nghĩ quẩn mà thắt cổ tự vẫn, liên can gì tới nàng?

Hắn cười nhạt, “Không phải vì ngươi, nàng đã không chết.”

“Không liên can đến ta, xin người thả ta ra.” Thiên Mạch vô lực van xin, tiếng khóc lẫn van vỉ thê thảm vô cùng.

Cả đời Liễu Thiên Mạch nàng, chưa bao giờ hèn kém đến như thế.

“Nằm mơ, ngươi là thiếp của bản vương, không có tư cách cự tuyệt ta.” Hắn hung hăng chiếm giữ thân thể nàng – rất đột ngột khiến nàng không kịp thích ứng, một trận đau buốt từ thân dưới truyền lại, móng tay của Thiên Mạch cắm thật sâu vào vai hắn. Máu tươi thẫm đỏ, chầm chậm lăn trên lưng hắn . Máu tươi trên thân thể đẫm mồ hôi, ghê người mà mĩ lệ.

Không có tình cảm, chỉ có phát tiết cùng trả thù. Trong đôi mắt đen rất đẹp của Tần Mộ Phong, lửa giận đan cài cùng lửa dục, không chút nhu tình.

Thiên Mạch nghiêng đầu, nhắm mắt cắn môi, mặc hắn điều khiển. nàng không có quyền phản kháng, dù có phản kháng, hắn cũng sẽ không bỏ qua cho nàng, hà tất phí sức!

Hắn thô bạo xoay mặt nàng lại, “Tiện nhân, sao không kêu? Ta muốn nghe tiếng rên dâm đãng của ngươi. Ta còn tưởng tể tướng thiên kim thanh

https://thuviensach.vn

cao thế nào, hôm nay xem ra chẳng qua chỉ là dâm phụ làm vợ khắp thiên hạ!”

Nàng sớm không còn tấm thân xử nữ, nam nhân đầu tiên của nàng không phải hắn. Chỉ vừa đi vào nàng, hắn đã biết.

Nàng là dâm nữ đã qua tay kẻ khác, khi nào hắn cần hạng nữ nhân sang tay như vậy chứ?

Hắn từng có rất nhiều nữ nhân, hắn không quan tâm bọn họ có là xử nữ hay không. Nhưng, hắn để ý nàng.

Để ý nàng, không liên quan đến tình cảm. Cướp đoạt thân thể thuần khiết của nàng, mới khiến hắn cảm thấy khoái lạc trả được thù. Tưởng đoạt được băng thanh ngọc khiết của nàng, ai ngờ lại là dâm nữ, giữ lấy thân thể nàng có ý nghĩa gì?

Liễu Thiên Mạch, ngươi được lắm!

Hắn đem toàn bộ hận ý trong lòng hung hăng phát tiết trên người nàng. Thân thể yếu mềm của Thiên Mạch không sao chịu nổi cơn chà đạp cuồng điên, chỉ biết ngất đi bên dưới hắn .

Hắn thỏa mãn, chán ghét đẩy nàng ra, mặc y phục bước đi không ngoảnh lại.

Thiên Mạch một thân tàn hoa bại liễu, phơi bày lồ lộ.

Đêm, càng thêm lạnh.

https://thuviensach.vn

Chương 2 : Một đêm thê lương

Liễu Thiên Mạch tỉnh lại trong đau đớn , chứng kiến trên người mình đầy thương tích , thân thể đau đớn , đêm qua đúng là khiến cho nàng không thể chịu nổi . Hắn trên người còn mang theo mùi hương của người đàn bà khác mà giữ lấy nàng .

Đối với cuộc hôn nhân này , nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng hy vọng , chính là không hy vọng sẽ chẳng bao giờ biết đến thất vọng .

Một đêm không ngủ , nàng mặc quần áo , ngồi ở trên giường lẳng lặng chờ hừng đông , chờ đợi bình minh , chính là chuyện mọi ngày nàng vẫn thường làm .

Nàng tại tướng phủ không có địa vị , có khi còn không bằng một cái nha hoàn , bị nhốt tại một tiểu viện hoang phế trong vườn , ngày ngày được cấp chút cơm thừa canh cặn .

Mười mấy năm qua , cũng không có ai chú ý đến sự tồn tại của nàng .

Nàng cũng không chán ghét , cuộc sống như vậy chính hợp ý nàng .

Nàng vốn tưởng cuộc sống sẽ như vậy trôi đi , cho đến một ngày , người ta nói với nàng nàng sẽ bị gả cho Bình Nam Vương làm vương phi , vận mệnh của nàng từ nay về sau bị biến đổi .

Liễu tể tướng có nhị thê tứ thiếp , không có con trai , chỉ có chín nữ nhi .

Hắn cũng không oán ông trời tại sao lại không cho hắn con trai , bởi vì có chín nữ nhi mới có thể cho hắn leo lên địa vị quyền quý , với hắn mà nói quyền thế mới chính là thứ quan trọng nhất .

Mẫu thân của Thiên Mạch là người vợ tào khang của hắn , chính là sau khi hắn lấy nữ nhi của đại học sĩ đương triều , hắn liền bỏ rơi mẹ nàng , để mẹ con nàng mỗi ngày đều sống ở trong một cái hoang viên . Khi nàng năm tuổi , mẫu thân rời đi nhân thế , Liễu tể tướng xem nàng như một con chó , mặc cho tự sinh tự diệt . Nhiều năm như vậy , có lẽ hắn đã quên chính mình còn có một nữ nhi tên Thiên Mạch .

https://thuviensach.vn

Khi tiên hoàng tại vị , Tần Mộ Phong chỉ là một hoàng tử nhàn tản , đối với con đường làm quan của Liễu tể tướng cũng không giúp ích được gì , Liễu tể tướng chưa bao giờ nghĩ sẽ đem nữ nhi gả cho hắn . Đến khi hoàng thượng kế vị , Tần Mộ Phong thuỷ trướng thuyền cao , hắn cùng đương kim hoàng thượng là huynh đệ đồng mẫu , tay nắm trọng binh , quyền khuynh hướng dã . Trong lúc đó trở thành đối tượng quyền quý bậc nhất . Liễu tể tướng muốn kết giao với hắn , nhưng tám nữ nhi đều đã gả đi hết , cuối cùng suy đi tính lại mới chợt nhớ đến sự tồn tại của Thiên Mạch .

Vì muốn kết giao với Bình Nam Vương , Liễu tể tướng cầu hoàng thượng tứ hôn , muốn đem Thiên Mạch gả cho hắn . Bình Nam Vương rất mực phong lưu , ai nấy đều biết , hoàng thượng vì muốn làm cho hắn yên ổn nên đã đồng ý hôn sự này .

Nàng rõ ràng nhớ kỹ , hoàng thượng hạ chỉ ngày đó , Bình Nam Vương đã lạnh lùng kháng chỉ , nói rằng hắn đã có vương phi , ngươi kia chính là thanh lâu danh kỹ , tên tự Thải Hà . nghe nói Thải Hà dung mạo như trăng , khuynh quốc khuynh thành . Tần Mộ Phong có vô số hồng phấn tri kỷ nhưng thuỷ chung yêu nhất chính là nàng .

Thanh lâu danh kỹ có thể nào làm vương phi ? Hoàng thượng bất đắc dĩ , chỉ còn cách lấy thiên tử chi uy ép buộc hắn lấy Thiên Mạch làm chính phi. Sau khi hạ chỉ ba ngày , Thải Hà dùng lụa trắng tự vẫn . Tần Mộ Phong thương tâm gần chết , không để ý đến sự phản đối của hoàng thương và thái hậu , dùng vương phi chi lễ đem nàng tiến nhập Hoàng lăng .

Thải Y là muội muội của Thải Hà , tỷ muôi chung phu đúng là thiên cổ giai thoại . Thải Y vốn không được sủng , chỉ là sau khi Thải Hà chết bỗng trở thành thị thiếp đắc sủng nhất . Nghe nói Thải Hà trước khi chết đã để lại một bức thư , muốn Tần Mộ Phong chiếu cố muội muội của nàng . Vì vậy hắn sủng hạnh là Thải Y , yêu là Thải Hà .

Hắn yêu Thải Hà , không ai không biết , nàng tự nhiên cũng biết . Nàng không vọng tưởng Tần Mộ Phong sủng ái . Nàng không mong đợi , cũng sẽ không muốn . Yêu ? Nàng đã sớm không tin thế gian hữu tình . Nàng rất rõ ràng giá trị của mình, Tần Mộ Phong lấy nàng cũng chỉ vì muốn trả thù , hắn đã ngầm cho rằng nàng chính là hung thủ hại chết Thải Hà .

Bảy ngày , là bảy ngày sau .

https://thuviensach.vn

Thải Hà chết được bảy ngày , Tần Mộ Phong vào cung diện thánh , chấp nhận hoàng thượng tứ hôn , chỉ có một điều kiện duy nhất , nàng chỉ có thể làm thiếp của hắn . Hắn cả đời chỉ có một thê tử , chính là Thải Hà đã hương tiêu ngọc vẫn . Hoàng đế đối với cái chết của Thải Hà có chút hổ thẹn , đáp ứng điều kiện của Tần Mộ Phong , dù sao thì Thiên Mạch cũng chỉ là do đường thê sở sinh , làm thiếp của Bình Nam Vương cũng không tính gì là uỷ khuất .

Nửa năm sau , hắn lấy nàng . Nàng trở thành một trong những người đàn bà của Bình Nam Vương .

Thế gian cho rằng nàng không uỷ khuất , chỉ có nàng tự biết rằng mình đã chịu uỷ khuất như thế nào , cho dù là làm thiếp của hoàng đế , nàng cũng không nguyện ý . Nếu làm thiếp là uỷ khuất thì hôn lễ của nàng thật quá uỷ khuất

Đáp ứng hôn lễ ngày đó , Tần Mộ Phong cho người nói với Liễu tể tướng , Thiên Mạch chỉ là thiếp , hắn sẽ không dùng nghi thức đón rước nàng , nếu nàng không muốn tự mình đi vào vương phủ thì có thể hồi hôn bất cứ lúc nào .

Vì vậy nàng mang theo bao quần áo , một mình đi vào Vương phủ . Trên đường đến Vương phủ , Nàng nhận hết những ánh mắt xem thường . Trào phúng , phỉ nhổ , kinh thường , hèn mọn , tất cả những ánh mắt đó đều chiếu thẳng vào nàng .

Trong lúc đó , nàng đã mất hết sự tôn nghiêm . Buổi tối nhục nhã ngày hôm qua càng làm cho nàng thêm bi thương .

Thiếp chính là cái danh hiệu nàng ghét nhất .

Trời dần dần sáng , ánh sáng chiếu vào trong phòng . Ngẫu nhiên còn nghe vài tiếng chim kêu .

Liễu Thiên Mạch mở cửa sổ , đón nhận từng trận gió mát . Đi đến bàn trang điểm , nàng cầm lên một cây trâm .

Cây trâm thân bằng bạc , ước chừng phẩm chất rất tồi , mặt trên có khắc hoa văn tinh mỹ . Vĩ đoan khảm bốn viên trân châu , ba viên lớn chính là cánh hoa , viên nhỏ hơn là nhuỵ hoa . Châu hoa phía dưới chuế nhất lưu tô , lưu tô màu bạc , nhưng nhìn kỹ lại không phải bạc , nếu nhìn kỹ có thể thấy viên trân châu nhỏ kia có thể vặn vẹo .

https://thuviensach.vn

Nàng thuần thục búi tóc lên , đem cây trâm cài lên đầu .

Nàng không tô son điểm phấn , y phục đơn giản nhưng có ý vị riêng , tự nhiên lại thanh nhã , cao quý , ít ai có được .

Thiên Mạch nhìn mình trong gương , hít một hơi thật sâu , chuẩn bị nghênh đón một ngày mới .

Nàng vốn đã không thể cảm nhận sắc thái của cuộc sống , vì nàng giống như một xác chết không hồn .

Nàng không biết mình sống có ý nghĩa gì nhưng nàng vẫn muốn sống .

https://thuviensach.vn

Chương 3: Dạ đạo Phi Yến

Thiếp cùng thị thiếp khác biệt rất lớn . Thị thiếp có tác dụng làm ấm giường , địa vị cao hơn tỳ nữ , đương nhiên nếu được sủng ái thì lại là chuyện khác , không cần nói tới .

Thiếp có địa vị dưới thê , cao hơn thị thiếp .

Tần Mộ Phong không có thê , Thiên Mạch tự nhiên là nữ nhân lớn nhất trong Vương phủ , dựa theo luật lệ bốn vị thị thiếp kia phải hướng nàng thỉnh an .

Ở Vương phủ , mỗi người đàn bà đều có nơi ở riêng của mình . Thiên Mạch ở tại Đạm Tình cư là nơi hẻo lánh nhất , cũ nát nhất trong Vương phủ . Khi nhìn Vương phủ lần đầu tiên , hoàng đế đã nói đùa Đạm Tình cư chính là Vương phủ lãnh cung . Ngày đầu tiên nàng tiến vào Vương phủ đã đem nàng ấn trụ tại Đạm Tình cư , Tần Mộ Phong đơn giản muốn nói cho nàng , nàng chính là thất sủng , không nên có tâm vọng tưởng .

Ở nơi này nàng cũng không có nửa câu oán hận , Đạm Tình hai chữ chính là hợp ý nàng . Nàng lãnh đạm , rất vô tình , có lẽ kêu Vô Tình cư sẽ tốt hơn .

Tự mình thay trang phục tốt , Liễu Thiên Mạch cô đơn ngồi ở phòng khách , ngồi ở vị trí trên cao , nàng không khỏi buồn cười , các nàng sẽ đến thỉnh an mình sao ? Nàng chưa thụ sủng đã thất sủng , hơn nữa chỉ là một tiểu thiếp vậy bốn người kia cần gì thỉnh an nàng . Nhưng dù họ có tới hay không , nàng vẫn phải đợi , đây chính là quy củ .

Thiên Mạch là người thích an tĩnh , nàng có thể một mình ngồi mấy ngày mấy đêm mà không nói lời nào , chỉ là thời gian một buổi sang , đối với nàng cũng không quá khó khăn .

Đúng vậy , nàng ngồi suốt một buổi sáng , Đạm Tình cư cũng chỉ có một mình nàng .

Nàng tựa hồ đã bị lãng quên , không ai đem điểm tâm đến cho nàng , cũng không ai nói nàng nên dùng cơm trưa , gả vào Vương phủ ngày đầu tiên đã bỏ đói nàng . Đây là một trong những kế hoạch trả thù của Tần Mộ

https://thuviensach.vn

Phong sao ? Nàng không biết , cũng không muốn biết , trước khi vào Vương phủ nàng hiểu cảm giác bị tra tấn rồi .

Chỉ là không cho nàng ăn thôi , cũng không tính cái gì , thủ đoạn trả thù lợi hại hơn vẫn còn ở phía trước . A , nàng chờ .

Giờ Mùi một khắc , vẻ an tĩnh của Đạm Tình cư cuối cùng cũng bị đánh vỡ .

“Vương gia, ngươi thật xấu a”, một cái thanh âm mềm mại vang lên bên tai nàng . Thiên Mạch khoé miệng khẽ nhếch lên , cười lãnh đạm . Hắn đúng là thiếu kiên nhẫn , trò chơi vừa mới bắt đầu , hắn đã thua một nửa .

“Ngươi không phải thích ta xấu như vậy sao ?” Trong lời nói có chút mập mờ .

“Vương gia , ngươi thật thiên vị , trong mắt chỉ có Thải Y tỷ tỷ , đem Ngọc La ta ném đến tận chân trời nào rồi ?”

“Vương gia , còn Hàm Thuý nữa .”

“Vương gia , vừa rồi Yên chi hầu hạ người không vừa ý sao ? Cũng không để ý ta .”

Vừa đi vừa nói chuyện , năm người đã tiến vào , bốn nữ nhân gắn ở bên người Tần Mộ Phong , mỗi bên hai người . Mỗi người đều có bộ dáng như con chim nhỏ .

Đối mặt với Thiên Mạch , bốn cái ‘ôn nhu’ nữ nhân đều vênh mặt tự đắc , nụ cười hướng Liễu Thiên Mạch hàm chứa sự châm chọc . Bốn người biểu tình như một , đồng dạng ám chỉ Liễu Thiên Mạch không hề có địa vị .

Thiên Mạch chống lại ánh mắt châm chọc của các nàng , như cũ lãnh đạm nhìn không ra biểu tình , có ánh sáng trong đôi mắt nàng nhưng trong đó lại phủ một tầng sương mù mỏng manh .

Tần Mộ Phong thản nhiên liếc mắt nhìn Liễu Thiên Mạch , hài lòng khi thấy trong mắt nàng lấp lánh lệ quang . Năm người coi như không thấy Liễu Thiên Mạch , lại tiếp tục quay ra tán tỉnh .

Vương phủ bốn vị thị thiếp , mỗi người mỗi vẻ .

Thải Y quyến rũ , Ngọc La mềm mại , Hàm Thuý thanh nhã , Yên Chi diễm lệ , mỗi người một vẻ nhưng đều là mỹ nhân khó tìm .

Liễu Thiên Mạch cũng là mỹ nhân nhưng so với các nàng còn kém hơn rất nhiều .

https://thuviensach.vn

Nàng trong mắt hiện lên tia sáng kỳ dị , quỳ gối “Tiện thiếp tham kiến Vương gia .” Đây chính là mục đích của hắn , đúng không ?

Tần Mộ Phong cười lạnh “Thu hồi bộ dáng khổ sở đó của ngươi .”

Chẳng nhẽ cả khóc nàng cũng không có tư cách sao ?

“Vâng” Thiên Mạch nghẹn ngào , lệ từ trong hốc mắt rơi xuống .

Của nàng nước mắt đủ làm cho hắn thoả mãn , hắn nâng cằm nàng lên “Ngươi khóc cái gì , người không biết nhìn vào còn tưởng ta bạc đãi ngươi.”

“Tiện thiếp chính là nhớ nhà .” Nhớ nhà ư ? Lý do này ngay cả nàng cũng không thể tin nổi .

Thải Y cười dài nói “Nhớ nhà sao ? Không bằng ngươi trở về đi ?”

“Trở về không?” Tần Mộ Phong cười hỏi , trong mắt hiện lên ý cười rõ rệt .

Thiên Mạch khẽ hạ mi mắt “hảo” . Nàng ôn thuận gật đầu . Hắn sẽ buông tha nàng dễ dàng vậy sao ? Không , hắn sẽ không .

“Ngươi...” Câu trả lời của nàng làm Tần Mộ Phong rất không thoải mái , nàng là món đồ chơi của hắn , là nô lệ , đừng nghĩ nói đi là đi . “Ngươi là nô lệ của ta , trừ khi ta chán ngươi , nếu không đừng mơ tưởng rời đi Vương phủ”.

“Vâng” Nàng vẫn nhu nhuận nghe theo .

Bàn tay dưới cằm nàng tăng thêm lực đạo , cơ hồ muốn đem nàng bóp nát , đau đớn khiến cho nàng chảy nước mắt .

“Vương gia , vị này chính là tể tướng thiên kim sao ?” Hàm Thuý biết rõ còn hỏi .

Tần Mộ Phong cúi đầu hôn nhẹ lên môi Hàm Thuý , nhẹ điểm cái mũi nàng “Thông minh.”

Thải Y hơi cúi người “Thải Y tham kiến phu nhân , Thải Y chậm trễ thỉnh an , mong phu nhân thứ tội .”

Bàn tay to của hắn ôm lấy eo nhỏ của Thải Y , tại bên tai nàng nói nhỏ “Tối qua ngươi hầu hạ ta , chậm trễ là chuyện đương nhiên .”

“Hầu hạ người còn có Hàm thúy nữa.” Hàm Thuý lôi kéo quần áo Tần Mộ Phong , làm nũng , thỉnh thoàng đưa mắt nhìn Thiên Mạch thị uy .

https://thuviensach.vn

Hắn cắn nhẹ vào tai Hàm Thuý "Hàm Thúy ngoan , đương nhiên không thể thiếu ngươi được ."

Yên Chi choàng tay ôm lấy cổ Tần Mộ Phong , gắt nhẹ "Vương gia , ta vừa mới hầu hạ ngươi mệt muốn chết , vậy mà ngươi lại bỏ mặc ta."

"Vương gia , ngươi thiên vị , chẳng nhẽ Ngọc La hầu hạ không tốt ."

Tần Mộ Phong vuốt lên bộ ngực của nàng , cười mập mờ "Tý nữa sẽ để cho ngươi hầu hạ."

"Tần Mộ Phong , ngươi đúng là con lợn giống ." Một thanh âm hàm chứa ý cười cắt đứt việc tán tỉnh của bọn họ .

Thanh âm kia mang theo vài phần khinh thường , trong đó còn có ý cười khẽ , thanh thúy dễ nghe , người nói nhất định là nữ tử .

"Ai?" Tần Mộ Phong theo bản năng đưa mắt nhìn Thiên Mạch , chỉ thấy nàng cúi đầu , hai mắt rưng rưng . Không khả năng . Những lời kia không có khả năng là do nàng nói .

Liễu Thiên Mạch chỉ biết khóc , thanh âm không thể nào hoạt bát , lại mang đậm tiếu ý như vậy .

"Tần Mộ Phong , ngươi thật là lợi hại , không bằng đến mục trường đi , nơi đó có rất nhiều trâu cái ngựa cái đang chờ ngươi đó ." Tiếp sau đó là tràng cười trong trẻo cất lên .

Thanh âm tựa hồ như truyền đến từ nóc nhà .

"Ngươi là ai ?" Hắn võ công không kém , nóc nhà có người , hắn như thế nào không phát hiện , hay là dạo này túng dục quá độ , tinh lực kém đi nhiều , nên mới không phát hiện ?

Bốn cái thị thiếp cũng không dám ríu rít nữa, nhanh chóng ngậm miệng lại , đứng nép sát vào Tần Mộ Phong .

"Ha ha , bổn cô nương là dạ đạo Phi Yến , không quen nhìn hành vi lợn giống của nhà ngươi . Như thế nào ? Không phục thì cắn ta đi , ta chỉ sợ bị ngươi cắn xong sẽ mắc bệnh . Nam nhân như ngươi sớm muộn cũng mắc hoa liễu , chết không có chỗ chôn . Đã cưới Liễu Thiên Mạch , lại còn phóng túng cùng bốn nữ nhân kia , ngươi trùng hôn có biết hay không , tội của ngươi cũng đủ để bắn chết ." Phi Yến càng nói càng khinh bỉ , nói xong không quên nhổ một ngụm nước bọt .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong không để ý lời nhục mạ của nàng , cái mà hắn quan tâm là tại sao nàng lại xuất hiện ở Vương phủ . Hắn chấp trưởng một nửa binh quyền của vương triều , những bố phòng quân sự trọng yếu đều ở trong tay hắn , nàng xuất hiện ở đây rốt cuộc có mục đích gì ?

“Truyền thuyết nói Phi Yến ái tài , không gì không trộm được , hơn nữa chỉ lấy thứ mà người trả thù lao cần , tuyệt không trộm thêm tài bảo . Ngươi đến Vương phủ của ta lấy cái gì ?” Phi Yến là thiên hạ đệ nhất dạo tặc , không có địa phương nào nàng không dám vào trộm , chỉ cần cấp nàng tiền , cái gì nàng cũng trộm , ngay cả long bào của hoàng đế nàng cũng dám hạ thủ .

Phi Yến năm năm trước xuất đạo , vì trộm được trấn phái chi bảo của Thanh Lương phái - một trong võ lâm lục đại phái mà nổi danh trên giang hồ . Một tháng sau khi trộm bảo vật của Thanh Lương phái , Phi Yến đột nhập vào hoàng cung đánh cắp dạ minh châu - bảo vật do Tây vực tiến cống , từ đó nàng nổi danh trên giang hồ , không người không biết , không người không hay .

Nàng yêu tài như mệnh nhưng lại không trộm tài vật của người khác . Có những lúc giá trị vật mà nàng trộm còn lớn hơn tiền thù lao nhưng nàng thuỷ chung chỉ lấy tiền thù lao chưa bao giờ phá hoại quy củ . Chính vì danh tiếng của nàng tốt nên người nhờ nàng trộm vật nhiều không kể siết .

Phi Yến rất thần bí , người muốn mời nàng thâu vật cũng không biết nàng ở đâu . Nghe nói nàng trú tại một thanh lâu , thanh lâu lão bản chính là người đại diện của nàng . Chỉ cần tìm đúng nơi là có thể liên lạc với nàng , nhưng trên đời nhiều thanh lâu như vậy , nơi nào mới tìm được nàng ? Quỷ mới biết .

Lại có một cách nói khác , nàng chính là người của tổ chức tình báo đệ nhất thiên hạ - Thiên Cơ các . muốn tìm nàng thâu vật này nọ chỉ cần gửi bồ câu đưa tin đến Thiên Cơ các .

Nhưng truyền thuyết cũng chỉ là truyền thuyết , không biết là thật hay giả nhưng trước mắt vẫn không ai chứng thực . Cho dù là Thiên Cơ các chưa chắc đã tra được hành tung của nàng .

Phi Yến đột nhập vào Vương phủ rốt cuộc là muốn trộm cái gì ? Chắc không phải chỉ đến tìm hắn phiền toái chứ ?

https://thuviensach.vn

Phi Yến ha ha cười , khoái trá nói “Liễu Yhiên Mạch , Phi Yến ta cũng thâu nhân mạng , Tần Mộ Phong như vậy khi dễ ngươi , ta giúp ngươi giết hắn có được hay không ? Xem ngươi bộ dáng đáng thương như vậy , ta cho ngươi chiết khấu , nửa đồng tiền là đủ rồi . Bình Nam Vương , ngươi trong mắt ta chỉ đáng giá nửa đồng tiền .”

“Không...không, đừng.” Liễu Thiên Mạch vừa nói vừa run lên , lời còn chưa dứt thân thể đã đổ phịch trên mặt đất .

Phi Yến thở dài một tiếng “Thực không dùng được , không biết ngươi gả cho tên lợn giống này làm gì . Nữ nhân a , phải biết tự mình làm chủ , đừng nghĩ nam nhân đều là trời . Như vậy đi , ngươi tới làm đồ đệ cho ta , ta giúp ngươi sát Tần Mộ Phong , kể cả hắn là Bình Nam Vương , ta đều tin tưởng mình có năng lực giết hắn .”

“Cảm ơn... hảo ý... của nữ hiệp” Thiên Mạch cơ hồ cả người đều phát run , vẻ mặt sợ hãi .

Phi Yến lầm bầm một tiếng “Ai , vô dụng . Ta sắp phải đi rồi , nhìn bộ dáng đáng thương của ngươi , ta cũng muốn làm người tốt . Có định giết người phóng hoả gì gì đó hãy liên lạc với ta , ta sẽ trợ giúp ngươi.”

Một hồi lâu , trong phòng khách tĩnh lặng , không ai nói câu nào .

Xác định Phi Yến đã rời đi , Tần Mộ Phong bỏ mặc bốn ả thị thiếp , bước ra ngoài .

Đi tới cửa , hắn lạnh lùng nói “Ngươi tưởng ta là kẻ ngốc . Không có lệnh của ta ngươi không được bước ra khỏi nơi này .” Hắn dừng một chút “Ta sẽ phái nha hoàn hầu hạ ngươi.” Chỉ sợ đây chính là giám thị .

Bốn cái thị thiếp đi phía sau hắn , thỉnh thoảng ngoái lại châm chọc Liễu Thiên Mạch .

Nhìn bóng lưng năm người đó rời đi , Thiên Mạch khoé miệng khẽ nhếch lên , cười như không cười .

https://thuviensach.vn

Chương 4 : Thu mua lòng người

Rời khỏi Đạm Tình cư , Tần Mộ Phong cũng không muốn diễn trò nữa , ly khai bốn cái thị thiếp , một mình hồi Thính Phong hiên .

Hắn diễn trò là để cho Liễu Thiên Mạch xem , nàng không ở đây , hắn diễn làm cái gì nữa .

Phi Yến đáng chết , cư nhiên làm hắn mất hứng . Nàng đột nhiên xuất hiện tại Vương phủ , cuối cùng là có mục đích gì ? Nếu mục đích của nàng là tiền tài bảo vật thì cũng thôi đi . Ngược lại mục đích của nàng là văn kiện quan trọng , biên quan bố phòng quân sự cơ mật , hắn sợ rằng sẽ không có cuộc sống yên ổn .

Trên đời không có gì Phi Yến trộm không được , nếu bố phòng biên quan rơi vào tay địch quốc hậu quả sẽ không thể nào tưởng tượng .

Truyền thuyết Phi Yến nhận tiền không nhận người , chẳng lẽ nàng sẽ vì tiền mà bán nước .

Ngồi ở thư án , Tần Mộ Phong vì Phi Yến mà đau đầu , hắn nhớ đến những lời của nàng . Tiểu nữ nhân kia cư nhiên mắng hắn là lợn giống . Hắn tung hoành tình trường nhiều năm , ai cũng nói hắn phong lưu phóng khoáng , chỉ có nàng như vậy nói hắn . Nếu họ không phải địch nhân , hắn nhất định cùng nàng chơi đùa .

Hắn hôm nay phải chăng đã thành công làm thương tổn Liễu Thiên Mạch ? Hắn là vậy , nếu không thành công như thế nào lại có thể khiến cho người luôn lãnh tình như Phi Yến đồng tình.

Liễu Thiên Mạch , ngươi gả cho ta thì phải có bản lĩnh nhận sự trả thù của ta . Ngươi làm cho ta mất đi Thải Hà , ta sẽ cho ngươi trả giá gấp bội .

Liễu Thiên Mạch , đáng chết , hắn như thế nào lại nghĩ đến nàng ?

Hắn vốn tưởng có thể khiến cho hoàng đế tứ hôn sẽ là một nữ nhân thủ đoạn , không nghĩ đến Liễu Thiên Mạch chỉ biết khóc lóc . Động một chút chân liền nhũn ra . Lại là người đàn bà bị người khác phá hư , lúc đầu hắn cũng đã sai lầm khi nghĩ như vậy .

Liễu Thiên Mạch không thương hắn , hắn có thể cảm giác được nàng đối với hắn một chút ái ý cũng không có , chỉ có sự bất đắc dĩ thật sâu .

https://thuviensach.vn

Chẳng nhẽ bọn họ đồng dạng thân bất do kỷ ?

Vô luận có phải hay không bị ép gả , sự xuất hiện của nàng đã hại chết Thải Hà luôn không tranh chấp , đây là sự thật . Hắn sẽ khiến nàng phải trả giá .

"Phi Dương" Tần Mộ Phong trầm ngâm , trên mặt lộ rõ sát ý .

"Vương gia". Thiếp thân hộ vệ Phi Dương nghe tiếng hắn gọi liền từ ngoài cửa đi vào , mặt vẫn không đổi .

"Tăng mạnh Vương phủ thủ vệ" Đối phó với Phi Yến ngoại trừ phòng vệ sẽ không có biện pháp khác . Liễu Thiên Mạch thật sự là sát tinh , nàng gả vào Vương phủ ngày đầu tiên đã khiến hắn chọc vào Phi Yến . Sau này còn không biết gì xảy ra chuyện gì nữa .

"Vâng" Phi Dương mặc dù không biết xảy ra chuyện gì nhưng làm theo lệnh của chủ nhân hắn sẽ không sai .

Tần Mộ Phong sửa lại bộ dạng ngày thường , ngưng trọng "Phi Yến xuất hiện tại Vương phủ."

Nghe được Phi Yến hai chữ , người luôn bình tĩnh như Phi Dương cũng không khỏi có chút cau mày . Đàn bà kia chính là sát tinh nổi danh , được nàng viếng thăm không phải là chuyện tốt , đồng dạng tên bọn họ đều có một chữ Phi bất quá cấp bậc của nàng cao hơn hắn nhiều lắm .

"Tuân mệnh" Phi Dương cúi người lĩnh mệnh , trên mặt vẫn như cũ lãnh đạm .

"Canh trừng đàn bà kia , đừng để nàng có cơ hội tác quái" Tần Mộ Phong dừng một chút "Đừng để bề ngoài của nàng đánh lừa , mặc dù trông nàng có vẻ nhu nhược nhưng ta cảm giác được nàng không hề đơn giản ." Lần đầu tiên nhìn vào mắt nàng , hắn đã có cảm giác như vậy . Đàn bà kia trông thì nhu nhược nhưng cảm giác lại không thật . Vô luận nàng có chủ ý gì , hắn cũng sẽ không để nàng dễ dàng thực hiện .

Vương gia cả nghĩ , Liễu Thiên Mạch nhát gan nhu nhược , vừa nhìn đã biết chính là người dễ bị bắt nạt , nàng có thể tác quái gì ?

"Vâng". Phi Dương ngẩng đầu , liếc mắt nhìn Tần Mộ Phong "Vương gia , ngài có phải hay không rất cực đoan , Thiên Mạch phu nhân chính là vô tội" Người sáng suốt cũng biết Liễu thiên mạch vô tôi , Vương gia tại sao không rõ chứ ? Thiên hạ đều nói nam nhân khi yêu sẽ trở nên khờ dại ,

https://thuviensach.vn

quả nhiên là thật . Cái kia Thải Hà cô nương đã câu mất hồn của hắn . Liễu Thiên Mạch cô nương trên người có một khí chất mà nữ tử bình thường không có được , tựa như tiên tử không vướng bụi trần . Để hắn đánh giá thì Thải Hà cũng không hơn được nàng một phần vạn . Không biết Vương gia phát điên cái gì , không có chuyện gì lại đi ngược đãi Liễu cô nương .

Tần Mộ Phong hừ lạnh một cái "Không cần đối với nàng cung kính như vậy"

"Vương gia" Phi Dương ý tứ nói "Có lẽ Thiên Mạch phu nhân mới là người thích hợp với ngài nhất ." Nhìn qua bốn vị thị thiếp , kể cả người đã chết là Thải Hà cô nương mỗi người đều vì Tần Mộ Phong quyền thế mà coi trọng hắn . Mà Liễu Thiên Mạch luôn thanh cao , lãnh đạm , hiển nhiên không đem danh lợi địa vị đặt trong mắt . Nếu muốn chọn , Liễu Thiên Mạch là nhân tuyển tốt nhất .

Ở cùng Phi Dương nhiều năm , hôm nay hắn lại vì một ả đàn bà hạ tiện mà nói chuyện , rốt cuộc đàn bà kia có ma lực gì ?

Tần Mộ Phong trong lòng tràn ngập hoả khí , hắc mâu loé lên "Nàng đến tột cùng cho ngươi cái gì ?"

"Thiên Mạch phu nhân không cấp cho ty chức chỗ tốt gì" Phi Dương không nhanh không chậm trả lời , hắn là ngoại nhân , so với người trong cuộc như Vương gia thấy rõ hơn . Đàn bà bên người Vương gia ai tốt ai xấu , hắn trong lòng đều biết .

"Thiên Mạch phu nhân?" Tần Mộ Phong cười lạnh "Nếu nàng tốt như vậy , ta đem nàng thưởng cho ngươi?"

Phi Dương ngẩng đầu , nhìn thẳng Tần Mộ Phong "Vương gia , ngài hận Liễu cô nương chẳng nhẽ chỉ vì cái chết của Thải Hà cô nương sao?" Hắn quả thực bị cừu hận che mất lý trí , cũng không nhận ra ai mới đích thực là minh châu .

Tần Mộ Phong chớp chớp mi "Ngươi biết ?" Ân oán giữa hắn và Liễu gia , nhất thời cũng không thể nói rõ .

"Liễu cô nương chính là vô tội" Liễu Thiên Mạch là tiên tử xuất trần , đáng để người ta thương yêu , đáng tiếc lại sinh tại Liễu gia , hơn nữa cũng gả sai người .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong lạnh lùng cười nói “Ngươi quan tâm nàng như vậy , ta đem nàng gả cho ngươi” Liễu Thiên Mạch không biết đã từng có bao nhiêu nam nhân , đem nàng ban cho Phi Dương , nàng cũng không thể nói gì .

Hắn coi tính tình Liễu Thiên Mạch , nàng cũng không dám nói cái gì .

“Ty chức không dám”

Phi Dương bên ngoài vẫn cung kính nhưng bên trong tràn ngập khinh thường , Vương gia vô tình với nữ nhân như vậy , sẽ có ngày hắn phải chịu đau khổ .

“Cấp Liễu Thiên Mạch một nha hoàn , giám sát nhất cử nhất động của nàng”

“Vâng” Liễu Thiên Mạch thật đáng thương , phải đem một nha hoàn ôn hoà nhu thuận cấp cho nàng .

Nhìn chằm chằm vào bóng lưng của Phi Dương , Tần Mộ Phong cười càng lạnh . Bản lãnh câu dẫn nam nhân của Liễu Thiên Mạch quả là nhất tuyệt , ngày đầu tiến Vương phủ đã khiến cho Phi Dương vì nàng ra mặt như vậy .

Ở ngoài cửa sổ , một bóng dáng mờ ảo nhìn Tần Mộ Phong , khoé miệng khẽ nhếch lên .

https://thuviensach.vn

Chương 5 : Hoa khôi nương tử

Phi Dương mang theo nha hoàn đến Đạm Tình cư đúng lúc Thiên Mạch đang đứng tại cửa phòng , bạch y lay động , mái tóc tung bay khiến cho người ta thấy nàng càng thêm mờ ảo .

“Phu nhân , đây là nha hoàn của người.” Phi Dương đối với nàng cung kính cũng giống như đối với Vương gia vậy .

Thiên Mạch xoay người , mỉm cười, “Cảm ơn”

Này cười khiến cho dung nhan thanh tú của nàng càng thêm quyến rũ .

“Phu nhân khách khí , nàng là Hương nhi , sau này sẽ phụ trách ăn ở của người.” Con mắt hắn liếc về nha hoàn đang ở phía sau .

Tiểu nha hoàn lập tức quỳ xuống “Nô tỳ tham kiến phu nhân.”

Thiên Mạch thản nhiên nói , “Đứng lên đi.”

“Phu nhân .” Phi Dương ngừng một lát “Phu nhân , nàng đừng trách Vương gia.”

“Phu nhân” , nàng sao dám nhận danh xưng này .

Thiên Mạch cười nhạt “Ta có tư cách gì trách hắn ?” Là nàng tự mình đi vào Vương phủ , vô luận con đường tương lai phía trước có ra sao , nàng cũng không có tư cách trách bất cứ kẻ nào .

“Phu nhân , ân oán của Liễu gia và Vương gia, người biết không?”

Thiên Mạch lắc đầu “Không biết , và cũng không muốn biết.”

“Phu nhân , người nghỉ ngơi đi , bên trái chính là địa phương của Phi Dương , người có gì cần cứ mặc tình phân phó.” Một nữ tử ưu nhã như vậy mà bị mai một tại Vương phủ , quả là đáng tiếc .

Thẳng đến khi hắn đi rất xa , Thiên Mạch mới khẽ nói một câu “Cảm ơn ngươi.”

Thiên Mạch đứng một chỗ , thân hình mờ ảo , cũng không biết đang suy nghĩ cái gì .

Một hồi lâu , nàng vẫn không nhúc nhích

Hương nhi không biết từ lúc nào đem từ trong phòng ra một cái áo , choàng lên người nàng “Phu nhân , trời trở lạnh , vào nhà đi thôi .”

https://thuviensach.vn

“Bảo ta cô nương .” Phu nhân hai chữ nghe rồi giống như một loại châm chọc .

“Vâng , cô nương” Bốn vị thị thiếp kia tranh đấu đến sứt đầu mẻ trán cũng chỉ vì cái danh hiệu này , vậy mà nàng lại chán ghét .

Thiên Mạch khoé miệng khẽ nhếch lên , hiện ra một nụ cười châm chọc “Cô nương nghe giống như noãn sàng thị thiếp.” Nàng vốn là công cụ làm ấm giường , xưng hô như vậy mới hợp với nàng .

****

Quán Tần lầu Sở , tiêu kim oa .

Nơi yên hoa , từ xưa đã là nơi khiến người ta tranh luận . Nam nhân đã đến thì không muốn về . Nữ tử đàng hoàng thì chạy trốn không kịp .

Thiên hạ nam tử háo sắc đầy rẫy cho nên có rất nhiều quán Tần lầu Sở .

Nam tử háo sắc thời nào cũng có , quán Tần lầu Sở cũng như vậy trường tồn .

Tuý Yên lâu là kinh thành đệ nhất thanh lâu , cũng là cả nước đệ nhất thanh lâu . Một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày , ngày nào cũng tràn ngập khách nhân . Tuý Yên lâu có một quy củ , cô nương đã ngoài 25 không thể tiếp tục tiếp khách . Nếu muốn rời đi , sẽ cấp một số bạc để mưu sinh , không muốn rời đi sẽ dạy các cô nương mới tới hoặc làm việc vặt .

Bởi vậy mỗi cô nương ở đây đều trẻ trung xinh đẹp , đa tài đa nghệ . Tuý Yên lâu mỗi vị cô nương đều là cực phẩm , vì vậy không có hoa khôi . Mỗi vị cô nương đều có phong vận của hoa khôi , tài nghệ của hoa khôi , vậy nên cần gì tranh giành .

Tần Mộ Phong là khách thường xuyên của Tuý Yên lâu . Trước khi gặp Thải Hà , trong phủ của hắn không có đàn bà , cơ hồ suốt ngày ở tại Tuý Yên lâu . Sau khi gặp Thải Hà , hắn không hề ra vào thanh lâu , mới nạp bốn cái thị thiếp . Lúc nạp thị thiếp , các cô nương ở Tuý Yên lâu đều cự tuyệt hảo ý của hắn , nếu không thì tất cả thị thiếp trong phủ đều xuất thân từ Tuý Yên lâu .

“Vương gia , ba ngày trước ngươi mới cưới tể tướng chi nữ , hôm nay lại ra vào Tuý Yên lâu , nàng khiến cho ngươi không hài lòng sao ?” Ngồi ở trong Tuý Yên lâu , đại tướng quân Hoắc Thiên ở một bên vui vẻ uống rượu .

https://thuviensach.vn

Bọn họ là bạn tốt , từng ở sa trường sanh tử có nhau , có tình bằng hữu phi thường thâm hậu .

Trước khi Thải Hà xuất hiện , bọn họ ra vào Tuý Yên lâu , cùng nhau hưởng thụ nhuyễn ngọc ôn hương . Lúc Thải Hà xuất hiện , Tần Mộ Phong không hề xuất hiện nơi yên hoa , hại hắn mấy tháng tịch mịch . Hôm nay không biết phát điên cái gì , lại gọi hắn cùng tiến vào Tuý Yên lâu .

Tần Mộ Phong nuốt ngụm rượu trong miệng "Đừng có nhắc đến con đàn bà hạ tiện đó trước mặt ta , trước ta không biết ả đã từng có bao nhiêu đàn ông?"

Hoắc Thiên lắc đầu , cười "Chỉ sợ ngươi ăn người ta mà lại không muốn thừa nhận ."

"Lúc ta ăn nàng , nàng đã không còn là xử nữ" Trong mắt Tần Mộ Phong ánh lên một tia nguy hiểm . Hắn càng nghĩ càng lộn ruột , hắn muốn dạng đàn bà nào mà không có , nhưng lại trở thành chồng của một người đàn bà hạ tiện .

"Ta đồng tình ngươi ." Hoắc Thiên cười nói "Ngươi không phải là đồng nam , vậy cần gì quan tâm nàng có phải xử nữ hay không?"

Tần Mộ Phong cười lạnh "Đàn bà kia cấp ta sỉ nhục , ta nhất định đòi lại gấp bội" Liễu Thiên Mạch bức tử Thải Hà , lại đem thân thể không còn trong trắng tiến nhập Vương phủ , ân oán giữa hắn và Liễu gia , từng chuyện từng chuyện , hắn nhất định chậm rãi thanh toán .

Hoắc Thiên bất đắc dĩ lắc đầu "Nàng là vô tội , cái chết của Thải Hà không liên quan đến nàng"

"Cho dù không phải nàng bức tử Thải Hà , nhưng nàng chính là tai mắt của Liễu tể tướng ." Đối đãi với gian tế , hắn cũng không cần hạ thủ lưu tình .

"Ngươi cùng Liễu tể tướng rốt cuộc có ân oán gì ?" Không cần biết là lúc nào , hắn cũng cùng Liễu tể tướng đối nghịch .

Tần Mộ Phong hung hăng trừng mắt liếc hắn "Ngươi không cần biết."

"Không nói thì thôi." Hắn còn

không có hứng thú nghe . "Vậy còn bốn vị mỹ nhân kia hầu hạ không tốt sao , phải đến nơi này tìm khoái lạc?"

https://thuviensach.vn

“Cho dù tốt cũng vậy.” Hắn đối với đàn bà hứng thú sẽ không vượt qua ba tháng , ngoại trừ Thải Hà , bốn cái thị thiếp kia hầu hạ hắn đã nửa năm , hắn chán rồi .

“Ngươi tâm tình không tốt?” Bằng hữu nhiều năm , hắn có tâm sự Hoắc Thiên sao lại không nhận biết .

“Đều vì ả đàn bà đáng chết kia.” Hắn cũng rất kinh ngạc, Liễu Thiên Mạch vốn không có mỵ lực nhưng lại làm cho hắn bị ảnh hưởng . Hắn có một cảm giác kỳ quái , cảm giác Liễu Thiên Mạch lúc nào cũng luẩn quẩn bên người hắn .

“Mộ Phong , ngươi sẽ không thực sự thích nàng chứ ?” Hắn không bao giờ cũng đem đàn bà đặt ở trong tâm trí , ngoại trừ Thải Hà , Liễu Thiên Mạch là người thứ nhất .

“Ta hận nàng.” Nhắc tới người đàn bà kia , Tần Mộ Phong nghiến răng nghiến lợi .

“Tuý Yên lâu xuất hiện một vị hoa khôi , có hay không hứng thú?” Nếu nói tiếp về Liễu Thiên Mạch , hắn có thể bị Tần Mộ Phong giận cá chém thớt .

“Hoa khôi?” Túy Yên lâu luôn luốn không có hoa khôi , như thế nào xuất hiện một vị ?

“Liễu Thiến cô nương mới đến hôm qua, chưa có người nào nhìn thấy dung nhan của nàng . Hoa nương truyền ra tin tức , nàng chính là nhất đại hoa khôi của Tuý Yên lâu . Hắn - đại tướng quân , đối với vị hoa khôi nương tử này thật có hứng thú rất lớn .

Tuý Yên lâu nhất đại hoa khôi ? Đương nhiên là tuyệt sắc nhân gian , Tần Mộ Phong cũng có hứng thú “Như vậy thần kỳ?” Rốt cuộc là dạng gì nữ tử, tài năng có thể vượt qua đông đảo giai lệ ở Tuý Yên lâu để chiếm hàng thứ nhất sao ?

Hoắc Thiên tựa lưng trên ghế “Ngày mai là ngày nàng lộ diện , ngươi xem qua thì biết .”

“Ngày mai cùng nhau đến đây .” Hắn thật sự muốn xem nữ tử này có gì xuất chúng , có thể trở thành hoa khôi của Tuý Yên lâu .

https://thuviensach.vn

Chương 6 : Một đồng tiền

Vào buổi sáng sớm , Tần Mộ Phong ngủ say trong làn hương thơm dịu dàng của Thải Y , không hề muốn rời giường .

“Vương gia , có người cầu kiến” Thanh âm mạnh mẽ của Phi Dương vang lên đánh vỡ sự yên lặng vào buổi sớm . Phi Dương tới bây giờ cũng chưa từng thích bốn người đàn bà bên cạnh Vương gia . Nếu có cơ hội phá hoại , hắn chính là cầu còn không được .

“Người nào a ...” Thải Y mơ màng thức dậy , lẩm bẩm khiếu nại , sáng sớm mà ồn ào như vậy chẳng nhẽ không để cho người ta ngủ hay sao .

“Vương gia , có người cầu kiến” Phi Dượng sợ người trong phòng không nghe thấy , lại một lần nữa hô lên .

“Vương gia , đừng để ý đến hắn , để Thải Y hầu hạ người” Thải Y hai tay ôm lấy cổ Tần Mộ Phong lặng lẽ thiêu đậu hắn .

Tần Mộ Phong đẩy Thải Y ra , lấy quần áo trên giường mặc vào .

“Vương gia , có người cầu kiến” Phi Dương chủ tâm không để yên cho bọn họ , cố ý lớn tiếng ồn ào .

Tần Mộ Phong đang mặc quần áo , không kiên nhẫn nói “Để cho hắn chờ” Sáng sớm đã đến làm phiền , có thể là ai được chứ ?

Tần Mộ Phong mất đến nửa canh giờ để làm vệ sinh cá nhân , sau đó mới đi tới đại sảnh . Vừa bước vào cửa đã thấy một nữ tử mặc áo xanh đang nhàn nhã ngồi ở trên ghế , có Phi Dương bồi tiếp ở bên cạnh .

Hắn đi vào , ngồi xuống vị trí chủ toạ . Liếc mắt nhìn thanh y nữ tử “Phi Dương , nàng chính là người muốn gặp bổn vương sao ?” Thanh y nữ tử trang phục sang trọng , nhưng lại là y phục của nha hoàn , chắc nàng không phải là cũng nữ ?

Phi Dương còn chưa kịp trả lời, thanh y nữ tử đã đứng lên , nhẹ gật đầu “Tiểu nữ Thanh Loan tham kiến vương gia .” Nàng vẫn chưa thi lễ với hắn .

“Ngươi là ai?” Nữ tử này thật lớn mật , nàng thấy hắn chẳng những không quỳ , ngay cả thi lễ cũng bỏ qua .

https://thuviensach.vn

“Nô tỳ Thanh Loan , phụng mệnh gia chủ đem vật này giao cho Vương gia .”

“Vật gì vậy?” Chẳng nhẽ đàn bà mà trước kia hắn từng chơi đùa đã muốn tìm đến cửa ?

Thanh Loan mỉm cười , mở lòng bàn tay , một đồng xu hiện ra “Một đồng tiền.”

“Một đồng tiền?” Tần Mộ Phong cầm lấy đồng tiền , trong lòng tràn đầy nghi hoặc .

“Đúng vậy thưa Vương gia , tiểu thư nhà ta gửi lời cảm ơn Vương gia đã giúp nàng quên đi sự tĩnh mịch , một đồng tiền này chính là thù lao tiểu thư trả cho người .” Thanh Loan ngoài miệng nói có vẻ rất cung kính nhưng trong lời nói của nàng lại tràn ngập ý châm chọc , mỉa mai .

Tần Mộ Phong không giận , ngược lại còn cười “Tiểu thư nhà ngươi là ai ?” Thú vị , không biết là vị hồng nhan tri kỷ nào vì muốn làm cho hắn chú ý mà hao tâm tổn sức .

“Tiểu thư nhà ta tựa như thiên tiên , phương danh tự nhiên không thể tiếc lộ ra ngoài”

Tần Mộ Phong chơi đùa đồng tiền trong tay , thản nhiên nói “Theo ý của tiểu thư nhà ngươi , bổn Vương chỉ có đáng giá một đồng tiền?”

“Thưa Vương gia , tiểu thư nhà ta nói , ngài căn bản không đáng giá một đồng tiền , nhưng tiểu thư là người hào phóng , nên cũng không ngại ngài chiếm tiện nghi .” Thanh Loan vẫn như cũ duy trì một nụ cười , hoàn toàn không cảm thấy có bao nhiêu ngôn từ của mình đã vượt quá thân phận .

Phi Dương trong lòng có chút sảng khoái . Vương gia phong lưu thành tánh , bây giờ rốt cuộc cũng phải chịu đả kích ? Ông trời cuối cùng cũng mở mắt , cư nhiên xuất hiện một vị nữ tử có thể cùng Vương gia đối kháng .

“Tiểu thư nhà ngươi ...” Tần Mộ Phong đem đồng tiền cất vào trong người “Đẹp không?”

“Đẹp tựa thiên tiên , học rộng tài cao .” Thanh Loan khoé miệng khẽ nhếch lên “Vương gia , ngài cũng không được như vậy a .” Một nữ tử như tiểu thư mà theo hắn , chính là vinh hạnh của hắn .

https://thuviensach.vn

Chỉ một nha hoàn đã thú vị như vậy , kia chủ nhân sẽ là người như thế nào ? Hắn đối với nữ tử này ngày càng có hứng thú “Nếu nàng không xem trọng bổn vương , vì sao tiểu thư nhà ngươi lại đáp ứng bổn vương một đêm ân ái chứ ?” Nữ tử từng cùng hắn ân ái nhiều vô số kể , chủ nhân của Thanh Loan rốt cuộc là ai ?

“Từ xưa dân không thể cùng quan tranh đấu , hơn nữa Vương gia lại là bào đệ của hoàng thượng , nắm trọng binh trong tay , tiểu thư nhà ta là không thể phản kháng .” Mặc cho ai nấy đều thấy được , Thanh Loan trong mắt vẫn tràn đầy sự châm chọc , cùng ngôn từ cũng thể hiện rõ sự bất mãn .

“Nói như vậy là do bổn Vương ép buộc tiểu thư nhà ngươi ?” Tần Mộ Phong cau mày , đàn bà đến với hắn đều là cam tâm tình nguyện , hắn cho tới bây giờ còn chưa có ép buộc qua người nào .

Có thể hắn không nhớ rõ mình từng có bao nhiêu đàn bà , nhưng trong trí nhớ của hắn , hắn chưa từng ép buộc bất cứ người đàn bà nào .

“Chuyện chăn gối nô tỳ không có quyền xen vào , nô tỳ chỉ chuyển tới Vương gia ý tứ của tiểu thư mà thôi .” Giọng nói Thanh Loan phút chốc chuyển sang lạnh lùng “Vương gia ,chuyện ngài làm ngài là người rõ nhất .” Sắc mặt Thanh Loan biến đổi cực nhanh , có thể nói là nhanh nhất thiên hạ .

Đối phó với đàn bà, hắn luôn luôn đầy đủ kiên nhẫn , nhất là đối với loại đàn bà thú vị như thế này .Tần Mộ Phong tựa lưng vào ghế , khoé miệng nhếch lên lộ ra ý cười rõ rệt “Bao giờ ta có thể gặp mặt tiểu thư nhà ngươi? “

“Tiểu thư nhà ta nói nàng không có hứng thú cùng loài lợn gặp mặt .” Thanh Loan lại bổ sung thêm một câu “Vương gia , nô tỳ chỉ thay tiểu thư chuyển lời thôi , tiểu thư có nói nếu Vương gia muốn cùng tiểu thư gặp mặt thì nhất định phải trả lời như vừa rồi” Thanh Loan cúi đầu xuống , cố kìm nén cảm xúc , sợ không nhịn được sẽ bật cười .

Người luôn lãnh đạm như Phi Dương cũng phải cúi đầu cười trộm , thầm nhủ nữ tử kia thật là thú vị , Vương gia lần này đã gặp phải khắc tinh.

Tần Mộ Phong trong đầu nhớ đến một người có thanh âm thanh thuý “Là nàng ?” Chính là Phi Yến sao ? Mắng hắn là đồ lợn ngoại trừ Phi Yến còn có thể là ai .

https://thuviensach.vn

“Vương gia nghĩ đến ai?” Thanh Loan vẫn như cũ mỉm cười , nàng tin rằng Vương gia vĩnh viễn đoán không ra tiểu thư nhà nàng là ai .

“Phi Yến ? Tiểu như nhà ngươi chính là Phi Yến ?” Hắn không dám xác định , Phi Yến võ công xuất thần nhập hoá, hắn như thế nào có thể ép buộc được nàng .

Nụ cười của Thanh loan trở nên mờ nhạt “Nô tỳ không tiện nhiều lời , thù lao đã đưa đến , nô tỳ xin cáo từ .”

Nàng hướng Tần Mộ Phong cúi đầu , xoay người đi ra .

Ra đến cửa , Thanh loan một lần nữa nở nụ cười “Vương gia , tiểu thư nhà ta bảo trăm nghe không bằng một thử , công phu của ngài quả thật là quá kém , nàng không dám tâng bốc , cho nên thỉnh Vương gia nên thường xuyên luyện luyện công phu trên giường , lần sau hầu hạ nàng cho tốt hơn . Bốn vị thị thiếp trong Vương phủ cũng đã không còn dùng được nữa , đề nghị Vương gia đem các nàng đuổi đi .”

Tần Mộ Phong nhìn đồng tiền kia , môi khẽ nhếch lên , không cần biết nàng là ai , không cần biết mục đích của nàng là gì , chỉ biết nàng đã thành công trong việc thu hút sự chú ý của hắn .

Phi Yến , chính là nàng sao ?

https://thuviensach.vn

Chương 7: Hoa khôi Liễu Thiến

Tuý Yên lâu khai trương đã năm năm nay cho tới bây giờ cũng không có hoa khôi , ba ngày trươc , tú bà Hoa Linh của Tuý Yên lâu đưa ra tin tức , Tuý Yên lâu vừa có một vị cô nương mới đến , tên gọi Liễu Thiến . Liễu Thiến cô nương là thiên hương quốc sắc, tài mạo song toàn , khí chất xuất chúng . Liễu cô nương là phong trần kỳ nữ , Tuý Yên lâu cố ý tuyển nàng trở thành hoa khôi .

Hoa khôi của Tuý Yên lâu , thật sự là nhân gian tuyệt sắc sao ? Ngày Liễu Thiến chính thức xuất hiện mặc dù sắc trời vẫn còn sớm nhưng bên trong Tuý Yên lâu đã chật ních người , chính vì muốn chiêm ngưỡng dung nhan của hoa khôi .

Trong một tiểu viện của Tuý Yên lâu , Liễu Thiến ngồi bên cửa sổ , trên tay cầm một cuốn sách , đọc say mê . Một tiểu cô nương mặc bộ quần áo màu hồng hầu hạ bên người nàng .

Liễu Thiến là mỹ nhân diễm lệ , xinh đẹp động lòng người . Lặng lẽ ngồi ở đó , như thơ như hoạ .

“Tiểu thư .” Thanh âm của Hoa Linh - tú bà của Tuý Yên lâu từ bên ngoài vang lên “Tiểu thư, để cho nô tỳ giúp người thay áo ?”

Hoa Linh làm tú bà đã năm năm nhưng thật ra nàng mới 22 tuổi , là tú bà trẻ tuổi nhất ở kinh thành .

Năm năm trước , Hoa Linh mới 17 tuổi tiến vào Tuý Yên lâu , trở thành tú bà trẻ tuổi nhất ở kinh thành . Những tú bà khác nhìn thấy nàng chỉ là một nha đầu 17 tuổi vừa mới trưởng thành , nghĩ rằng nàng sẽ gặp khó khăn , bọn họ chờ xem nàng sẽ gây ra trò cười gì . Không có nghĩ đến một nam sau Tuý Yên lâu trở thành kinh thành đệ nhất thanh lâu , mà Hoa Linh nàng cũng trở thành một truyền kỳ ở kinh thành .

Liếu Thiến ngáp một cái , đem sách bỏ trên bàn “Giờ nào rồi?” Nhìn bầu trời đã tối đen , xem ra cũng không còn sớm nữa .

“Hồi tiểu thư , đã đến giờ tuất .” Hoa Linh cung kính trả lời nàng . Hoa Linh là người đại diện của Tuý Yên lâu còn Liễu Thiến chính là chủ nhân thật sự của Tuý Yên lâu . Hoa Linh đứng trước các cô nương khác thì mười

https://thuviensach.vn

phần khí thế nhưng đứng trước Liễu Thiến , nàng rốt cuộc vẫn chỉ là một nha hoàn .

“Ngươi vào đi .” Liễu Thiến cúi đầu , cầm lấy lọn tóc trước ngực nghịch ngợm .

Hoa Linh đẩy cửa bước vào , thuận tiện đóng luôn cửa lại , cúi người xuống “Nô tỳ tham kiến tiểu thư ."

Liễu Thiến vung tay lên , liếc mắt nhìn nàng , nói “Ngươi làm gì ? Mỗi người sống trên đời đều bình đẳng , đừng có quá khách sáo .” Cái vung tay này của nàng không hề có phong phạm của một thục nữ , lại có phần giống như nam nhân . Liễu Thiến dung mạo tuyệt thế nhưng lại bị chính cử chỉ của minh làm ô nhiễm .

“Tiểu thư , lễ không thể bỏ .” Hoa Linh vẫn như cũ cung kính .

Liễu Thiến đứng lên, vặn vẹo thắt lưng , thuận tiện xoay cổ , đem gân cốt giãn ra ,“Con lợn đó có tới không?”

“Tiểu thư nói chính là Bình Nam Vương?” Không cần nghĩ cũng biết chính là hắn , nữ tử như tiểu thư cam tâm tình nguyện trở thành hoa khôi hoàn toàn là vì muốn câu dẫn hắn .

“Đúng vậy , chính là hắn .” Liễu Thiến đi tới bên giường “Bình Nam Vương chính là đồ lợn .” gọi hắn như vậy hắn cũng đâu có cảm thấy thẹn .

“Bình Nam Vương cùng Trấn Bắc tướng quân đồng thời tới , Trấn Bắc tướng quân nói nhỏ với nô tỳ , sau khi tiểu thư biểu diễn tài nghệ xong , lập tức đến hầu hạ Bình Nam Vương .” Hoa Linh trong lòng thập phần khinh thường , Bình Nam Vương là cái thá gì , trong mắt tiểu thư nhà nàng , hắn chỉ là đồ lợn .

Liễu Thiến giả bộ lắc đầu thương hại “Đồ lợn chính là đồ lợn , một người Trấn Bắc , một người Bình Nam , nghe cũng không sai biệt lắm , nhưng lại có sự chênh lệch rất lớn , nhất là về phương diện nhân phẩm .” Liễu Thiến nằm trên giường , nhắm mắt lại , miệng vẫn thao thao bất tuyệt “Ngươi nhìn xem trong nhà của Trấn Bắc tướng quân một người đàn bà cũng không có , đến thanh lâu cũng chỉ muốn các cô nương bồi hắn uống rượu , lúc hứng lên cũng phát tiết một chút . Nhìn lại đồ lợn kia trong phủ đã có bốn người đàn bà, lại còn muốn bắt Thiên Mạch đem về chà đạp . Tân hôn không đến vài ngày , lại bắt đầu đi tìm thú vui mới . Đối với đồ lợn đó ,

https://thuviensach.vn

ta hoàn toàn không còn có cái gì để nói . Nói thật ta đối với hắn ngay cả nhìn còn không muốn . Ai ,vẫn là Hoắc Thiên tốt a , là điển hình của loại nam nhân tốt đã sớm tuyệt chủng .”

Liễu Thiến phê bình Tần Mộ Phong là kẻ một chút cũng không đáng giá , nhưng lại đem Hoắc Thiên tung lên trời , hồng y nha hoàn Hồng Ngạc nhịn không được nói “Tiểu thư , ngươi hân thưởng Hoắc tướng quân như vậy , chi bằng gả cho hắn đi .”

Liễu Thiến mắt mơ màng “Không sai , Hoắc Thiên cũng tốt , lại lắm tiền , là một viên kim cương thượng hạng . Nếu ở hiện đại , hắn sẽ đứng đầu trong bảng danh sách những chàng trai vàng , gả cho hắn không sai a .”

Có đôi khi những điều tiểu thư nói thật là lạ .

Hồng Ngạc cầm lấy cái lược, đứng bên cạnh mấy bộ y phục “Tiểu thư , đừng nói nữa, mau thay trang phục đi.”

“Tiểu thư , ngươi muốn mặc trang phục nào.” Tiểu thư a, tốt nhất nàng đừng nên mặc trang phục quá phóng túng , ta không muốn thấy Tuý Yên lâu bị phá hỏng .

Liễu Thiến hi hi cười “Hai vị đại tỷ nóng vội như vậy , ta không muốn ra mắt cũng không được ?”

Hồng Ngạc , Hoa Linh cùng nhìn nhau trao đổi , Hoa Linh đánh bạo hỏi “Tiểu thư , người bây giờ là ai ?”

Liễu Thiến rốt cuộc có chút lo lắng , chậm rãi ngồi xuống , chớp mắt “Không phải nói nhảm sao , các ngươi không thấy à, ta bây giờ chính là Liễu Thiến , thật mệt mỏi a , thật buồn ngủ . Đừng làm phiền ta , để cho ta ngủ .” Nói rồi một lần nữa nằm lên trên chiếc giường êm ái , đem chiếc chăn ôm lấy .

“Tiểu thư , ngươi là Liễu Thiến ?” Hồng Ngạc mang theo nụ cười gian trá hỏi một lần nữa .

“Nói nhàm , đương nhiên là ta , ta không phải Liễu Thiến , chẳng nhẽ là Hồng Ngạc.”

Hoa Linh , Hồng Ngạc ánh mắt lần lượt thay đổi , đồng thời gật đầu , đồng thời đi tới bên giường . Mỗi ngươi một tay giựt lại cái chăn, cường ngạnh đem Liễu Thiến kéo ra khỏi giường .

https://thuviensach.vn

Hoa Linh tiếng nói thanh thanh , bên tai Liễu Thiến lớn tiếng nói "Tiểu thư, Tuý Yên lâu là của ngươi , nếu bị phá nát thì biết làm sao ? Ngươi không phải yêu tiền nhất sao ?"

Liễu Thiến dùng hai tay bịt lại lỗ tai , ngoài mặt cười nói "Xin lỗi , ta không nghe thấy gì hết ."

Hồng Ngạc hạnh nhãn ẩn chứa tức giận , đem hai tay đang bịt tai của nàng dựt lại "Tiểu thư, ngươi tự mình đáp ứng ra biểu diễn , không thể làm khó Hoa Linh tỷ tỷ."

Liễu Thiến le lưỡi , trên mặt lộ ra nụ cười nịnh nọt "Hai vị tiểu thư khai ân, ta có thể không xuất hiện không?"

"Không thể ." Hai nha hoàn đồng thanh phản đối , như thể hai nàng mới là chủ nhân vậy .

"Ta cái gì cũng không biết , vậy phải biểu diễn cái gì ?" Liễu Thiến vô tư nhún nhún vai , ngăn lại hai tay , biểu tình vô tội nhìn hai nha hoàn .

"Đem nàng đi hoá trang ." Hồng Ngạc chớp chớp mi , lộ ra bộ dáng lưu manh "Hoa tỷ , đem y phục đến đây."

"Không thành vấn đề ." Hoa Linh xắn tay áo lên , cười giống hệt gian thần "Tiểu thư , xin lỗi nghen."

Hai nha hoàn mỗi người một tay , đem Liễu Thiến trang điểm , thay đồ . Liễu Thiến bị các nàng kéo lên ngồi xuống , gương mặt bi thương "Hồng Ngạc , Hoa Linh hai ngươi khi dễ ta , Thanh Loan cứu mạng a ."

"Gọi Thanh Loan cũng vô dụng ." Hai nha hoàn đồng thanh rống to .

"Ô... ta không muốn sống , hai cái nha hoàn các ngươi thật ác độc , thật quá đáng , Thanh Loan , ngươi quay lại đi , từ nay Hồng Ngạc sẽ làm thay nhiệm vụ của Thanh Loan , ta muốn Thanh Loan ở bên cạnh hầu hạ ta ." Khuôn mặt nhỏ nhắn của Liễu Thiến đổ sụp xuống .

Liễu Thiến nói cái gì , không ai nghe được .

"Hoa Linh tỷ, muội chải đầu , tỷ trang điểm" Hồng Ngạc cười thực nham hiểm .

"Tốt" Hoa Linh cười gian.

"Cứu mạng a" Liễu Thiến vô lực kêu lên .

https://thuviensach.vn

Chương 8 : Nhân gian tuyệt sắc

Buổi tối tại Tuý Yên lâu đã có nhiều ngươi vây quanh , vô cùng náo nhiệt . Những lời tán tỉnh mời gọi vang lên không dứt .

Đại sảnh của Tuý Yên lâu lộng lẫy , đường hoàng . Trong đại sảnh đặt một đài cao bằng trúc , hình vuông . Giữa đài treo mấy ly đăng , ánh sáng từ những ngọn đèn chiếu qua từng lớp trướng hồng , khiến cho mọi người cảm thấy có chút hư ảo .

Đài cao đó chính là vũ đài , để cho các cô nương mới đến thi triển tài nghệ , cũng có khi dùng để biểu diễn ca múa chiêu đãi khách nhân .

Buổi tối hôm nay đệ nhất hoa khôi của Tuý Yên lâu Liễu thiến cô nương sẽ ở trên đài biểu diễn .

Trời đã tối , Tuý Yên lâu chật ních người , tất cả đều vì Liễu Thiến cô nương mà đến .

Liễu Thiến đứng ở lầu ba , hai tay khoanh trước ngực , khoé miệng nhếch lên hiện rõ một nụ cười mỉa mai . Đã là đàn ông , không kẻ nào không háo sắc . Nhìn qua mọi người , con mắt của Liễu Thiến rơi vào trong một căn phòng trang nhã nằm trên lầu hai đối diện với vũ đài . Tần Mộ Phong và Hoắc Thiên tướng quân chính là đang ngồi ở đó .

Trong căn phòng trang nhã trên lầu hai , một cánh cửa sổ lớn đã được mở ra , đối diện với vũ đài , mục đích chuyên dùng để quan sát .

Nhìn Tần Mộ Phong uống rượu , khoé miệng Liễu Thiến khẽ nhếch . Trò chơi mà nàng hao phí rất nhiều tâm sức an bài rốt cuộc cũng đã bắt đầu .

Hắn tự cho mình là phong lưu , tự mãn rằng mọi nữ tử trong thiên hạ đều vì hắn mà si cuồng . Nàng sẽ cho hắn nếm thử mùi vị thất bại . Hắn sỉ nhục Liễu Thên Mạch , nàng bắt hắn phải trả lại gấp 10 lần .

Mũi chân của Liễu Thiến trên mặt đất điểm nhẹ vài cái , mắt vẫn như cũ nhìn chằm chằm cửa sổ đối diện “Hoa Linh , chuẩn bị tốt chưa ?”

“Mọi việc đều đã chuẩn bị thoả đáng” Hoa Linh cúi đầu , nhỏ giọng trả lời . Ngàn vạn lần đừng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn . Nếu không dù chỉ là một chuyện nhỏ , tiểu thư nhất định sẽ đem nàng lột da .

https://thuviensach.vn

“Đi thôi” Liễu Thiến xoay người , liếc mắt nhìn Tần Mộ Phong , cao ngạo đi xuống lầu .

Liễu Thiến kinh doanh thanh lâu , nhưng cho tới bây giờ nàng cũng không cho rằng những nữ tử thanh lâu đều là loại người hạ đẳng , với nàng , cho dù là kỹ nữ cũng vẫn có tôn nghiêm .

Nàng vừa đi xuống lầu , đại sảnh lập tức xao động .

Một đôi mắt dâm đãng đảo qua đảo lại trên người nàng . Con mắt của mọi người nhìn theo từng bước đi của nàng , chính vì nàng nàng sở hữu một dung nhan tuyệt thế .

Có mấy tên sắc lang định lực kém đã chảy nước miếng . Thế gian mỹ nhân vô số nhưng người xinh đẹp như nàng chỉ sợ là độc nhất vô nhị .

Đi từng bước nhỏ , nàng bước lên thảm đỏ dẫn đến đài cao .

“Hoa nương , Liễu Thiến cô nương là của ta” Một tên nhìn giống như con lợn béo đã chảy đầy nước miếng , mắt vẫn như cũ nhìn chằm chằm vào Liễu Thiến, lấy từ trong người ra một nắm bạc để ở trên tay .

“Dựa vào cái gì nói là của ngươi , Liễu Thiến cô nương là của ta” Kẻ vừa nói móc ra một tập ngân phiếu để trước mặt phì trư thị uy .

“Ngươi ? Chẳng nhẽ ngươi không sợ con cọp cái nhà ngươi sao ?”

Ngươi một câu , ta một câu , dưới đài bắt đầu hỗn loạn , cơ hồ sẽ xảy ra đánh nhau .

Đứng ở trên đài , Liễu Thiến cười , nụ cười vô cùng mỉa mai . Có thể nhìn thấy bọn nam nhân điên cuồng cắn xé lẫn nhau , trong lòng nàng sướng khoái vô cùng . Háo sắc chính là bản tính chung của nam nhân , cũng giống như cha nàng thấy sắc là quên hết tất cả .

Hoa Linh cũng theo Liễu Thiến đi lên đài cao , đứng bên cạnh nàng .

Liễu Thiến đánh mắt một cái , Hoa Linh liền giới thiệu “Các vị , cô nương bên người ta đây chính là hoa khôi Liễu Thiến của Tuý Yên lâu . Liễu Thiến cô nương xuất thân cao quý , bán nghệ không bán thân . Quy củ của Tuý Yên lâu ta không nói chắc mọi người cũng rõ , vậy nên xin các vị tự trọng.” Quy củ của Tuý Yên lâu chính là các vị khách nhân không thể đùa giỡn với các cô nương bán nghệ mà không bán thân . Từng có một vị thương nhân cậy mình có tiền phá hoại quy củ của Túy Yên lâu , hai tháng sau vị thương nhân đó tự dưng phá sản . Còn có một vị quan viên triều đình

https://thuviensach.vn

cố ý tại Tuý Yên lâu gây sự . Ba ngày sau chứng cứ tham ô của hắn đã được trình ra trước mặt hoàng thượng . Sau khi trải qua hai sự kiện kia , không còn ai dám phá hoại quy củ của Túy Yên lâu , lại cũng không ai dám tại Tuý Yên lâu gây sự .

Thu hồi nụ cười lạnh lẽo , Liễu Thiến ôn nhu nói "Các vị đại gia , Liễu Thiến có lễ ." Thanh âm mềm mại lại ngọt ngào , chỉ cần nghe thôi đã biết nàng là một người con gái đẹp .

"Liễu Thiến vốn định gảy đàn , nhưng lại không cẩn thận làm bị thương ngón tay , hôm nay buổi tối sợ rằng không thể làm vui lòng các vị ." Liễu Thiến nói , một giọt lệ lấp lánh trong mi mắt , kia bộ dáng lê hoa đái vũ thật khiến cho người ta thương tâm .

Liễu Thiến có thể nhảy múa, có thể gảy đàn nhưng nàng tuyệt nhiên không muốn biểu diễn cho bọn chúng xem . Những nam nhân hạ tiện như thế này không xứng để thưởng thức tài nghệ của nàng .

Nàng để cho Hoa Linh giúp nàng tuyên truyền về mình , nhưng tự nàng lại không thể hiện gì cả vì muốn khiêu khích sự hiếu kỳ của Tần Mộ Phong .

Tiểu thư lại muốn chơi trò gì ? Hoa Linh vừa muốn hỏi , nhưng lại không dám hỏi , chỉ có thể đứng một bên nhìn nàng biểu diễn .

"Liễu Thiến cô nương tay bị thương , chúng ta không thể làm khó người ta" Dưới đài, nam tử vừa nói chuyện quay đầu nhìn những người bên cạnh lớn tiếng hỏi "Các vị , các ngươi thấy ta nói có đứng không?"

" Đúng vậy , nếu Liễu Thiến cô nương bị thương ở tay , không thể đàn , chúng ta cũng không nên ép buộc nàng ."

"Liễu Thiến cô nương xin đừng tự trách mình, tay bị thương cần nghỉ ngơi cho tốt ."

Liễu Thiến thật muốn cười , nàng là hoa khôi chỉ bán nghệ không bán thân . Nếu như nàng không biểu diễn tài nghệ , vậy có thể nói là bán nghệ sao ?

Những nam nhân này thật kém cỏi , chỉ cần thấy mỹ nữ cái gì đều không ngớ .

Liễu Thiến liếc mắt nhìn qua Hoa Linh , "Giao cho ngươi xử lý" Nàng xoay người đi xuống vũ đài , để Hồng Ngạc đỡ nàng lên lầu .

https://thuviensach.vn

Vô số ánh mắt dâm đãng nhìn về phía nàng , khiến cho nàng cảm thấy buồn nôn . Tần Mộ Phong đáng chết , ta mất một lượng lớn khí lực như vậy cũng vì khiến cho ngươi chú ý , xem ta sau này như thế nào thu thập ngươi .

Ở trong căn phòng trang nhã, Hoắc Thiên nhìn bóng lưng của Liễu Thiến , si mê nói "Mộ Phong , hoa khôi đó như thế nào ?"

"Rất đẹp ." Rất diễm lệ .

"Nga" Hoắc Thiên thu hồi tầm mắt "Hợp khẩu vị của ngươi sao ?"

Tần Mộ Phong cười như không cười , chuyển mắt nhìn bóng lưng Liễu thiến "Ta là thích nữ tử như vậy" Xinh đẹp , quyến rũ , hung đại vô não , nữ tử như vậy hắn thực thích .

"Nhân gia bán nghệ không bán thân ." nữ tủ này có chủ ý gì đừng tưởng hắn không biết .

Tần Mộ Phong cúi đầu , nhìn chất lỏng trong chén "Sắc dụ , như thế nào ?"

"Sắc dụ?" Hoắc Thiên thiếu chút nữa đem rượu vừa uống vào phun ra bằng sạch . "Ngươi sắc dụ nàng" Tần Mộ Phong là cao thủ tình trường nhưng vị Liễu Thiến cô nương kia sợ rằng cũng không hề đơn giản .

"Không được sao ?" Tần Mộ Phong rất tự tin vào bản thân mình , tin rằng không có đàn bà nào có thể thoát khỏi bàn tay của hắn .

"Đừng xem thường nàng ta ." Hoắc Thiên cảm giác được vị cô nương kia không hề đơn giản . "Ngươi không nhìn thấy lúc nàng lên đài , tươi cười thập phần quái dị , cố ý hay vô ý đều nhìn chúng ta bên này ." Kinh nghiệm đối phó địch nhân nhiều năm nói cho Hoắc Thiên biết , Liễu Thiến cô nương cơ hồ nhằm vào bọn họ .

"Ngươi nghĩ quá nhiều rồi" Tần Mộ Phong lại cười "Chỉ là một phong trần nữ tử mà thôi" Trong ý thức của Tần Mộ Phong , đàn bà chỉ có tác dụng làm ấm giường . Liễu Thiên Mạch chính là người đàn bà thứ nhất làm cho hắn khó chịu . Đáng chết , như thế nào lại nghĩ đến đàn bà kia .

"Đợi lát nữa ngươi gặp nàng thử xem , ta biết ngươi không hài lòng hoàng thượng tứ hôn , không hài lòng Liễu Thiên Mạch , ta đã cùng Hoa nương nói chuyện , để ngươi là vị khách đầu tiên của Liễu cô nương .

"Huynh đệ tốt" Tần Mộ Phong vỗ mạnh vào vai Hoắc Thiên , thiếu chút nữa làm cho hắn bị nội thương "Hay là ngươi biết ta chịu không nổi cái kia

https://thuviensach.vn

Liễu Thiên Mạch , cố ý cho ta vui chơi”

“Liễu Thiên” Hoắc Thiên trong lòng nảy sinh nghi hoặc “Liễu Thiến , Liễu Thiên Mạch , ngươi không cảm thấy tên các nàng giống nhau sao” Hoắc Thiên đùa giỡn “ Ngươi nói các nàng có hay không chính là một người?”

Tần Mộ Phong lườm hắn một cái “Liễu Thiên Mạch lớn lên cùng quỷ giống nhau , so ra kém Liễu Thiến một nửa” Tốt xấu gì hắn cũng đã từng Liễu Thiên Mạch hoan ái , nàng là cái dạng gì chẳng nhẽ hắn không biết .

“Bình Nam Vương quá khen ,Thiến nhi hổ thẹn .” cửa mở ra , một vị nữ tử đứng ở cửa .

Nữ tử kia mặc y phục màu cam, lộ ra non nửa bộ ngực sữa , trước ngực đính thêm một đoá hoa mẫu đơn bằng kim tuyến . Hoa mẫu đơn khiến cho phần ngực bị lộ ra càng thêm quyến rũ . Thắt lưng bó sát càng tôn lên vóc dáng yêu kiều , thướt tha của nàng .Tay áo rộng , váy dài chấm đất . Tựa như một cánh bướm . Nhìn xuyên qua da thịt , trắng tựa mỡ đông , trong trắng phớt hồng , hết sức mị nhân . Gương mặt nàng tươi cười , sóng mắt vừa chuyển khiến rung động tâm hồn . Làm cho người ta tự dưng ngơ ngẩn , quyến rũ động lòng người . Nhan sắc mỹ miều , diễm lệ mà không tầm thường , xứng đáng là nhân gian tuyệt sắc .

https://thuviensach.vn

Chương 9 : Phi tặc nửa đêm

Nhìn xa, có thể cảm thấy Liễu Thiến xinh đẹp , nhìn gần mới biết được chân chính cái gì gọi là nhân gian tuyệt sắc . Trên đời này lại có nữ tử xinh đẹp như thế .

Liễu Thiến đi vào , khẽ cúi người xuống , "Thiến nhi tham kiến Vương gia , tham kiến tướng quân" nàng ngẩng đầu , đôi mắt hút hồn . Cực kỳ diễm lệ , nhưng không thô tục , mị đến tận xương cũng không phóng đáng .

Tần Mộ Phong nhếch miệng ,nhìn chằm chằm vào nàng "Ngươi là Liễu Thiến ?"

"Chính là Thiến nhi ." Liễu Thiến cúi đầu , mang theo vài phần ngượng ngùng nhưng thực ra trong lòng nàng lại cảm thấy buồn nôn , với nam nhân đối diện sinh ra ác tâm .

"Đứng lên" Tần Mộ Phong đứng dậy , đỡ lấy lưng của nàng . Bàn tay không biết cố ý hay vô ý ở trên người nàng di động .

"Cám ơn Vương gia" Liễu Thiến lùi lại đằng sau một bước , khéo léo né tránh . Thật là sắc lang a, thấy đàn bà liền lập tức đi tới ăn đậu hũ .

Tân Mộ Phong cười gian "Cảm ơn suông như vậy thôi sao?"

"Vương gia , hồng nhan tri kỷ của ngài rải khắp thiên hạ , Liễu Thiến chỉ là dung chi tục phấn , ngài sẽ để ý đến Thiến nhi sao ?" Liễu Thiến cười nhu hoà , lại nói "Vương gia , đừng hạ thấp thân phận của mình ."

Tân Mộ Phong kinh ngạc nhìn nàng một lượt , con mắt nheo lại , nhìn nàng si mê "Gương mặt đẹp quá"

"Người đẹp rồi cũng sẽ già đi , hoa nở cũng chỉ trong khoảnh khắc , tuyệt thế dung nhan thì sao? Đối vói Thiến nhi mà nói bất quả chỉ là mây khói .

Liễu Thiến nhẹ nhàng đẩy tay hắn ra , nhìn thẳng vào mắt hắn .

"Qủa nhiên là hoa khôi của Túy Yên lâu"

Tần Mộ Phong trên môi hiện lên ý cười càng rõ , nữ nhân cư nhiên cự tuyệt hắn nàng chính là người thứ nhất , nữ tử này quả nhiên thú vị . Nữ tử này chẳng những có tư sắc , hơn nữa đảm thức , học thức đều thuộc loại nhất đẳng . Hắn vốn tưởng nàng chỉ là có sự quyến rũ , xem ra hắn sai rồi .

https://thuviensach.vn

“Vương gia chính là Vương gia” Liễu Thiến nói như không “Nghe bên ngoài nói Vương gia ngài phong lưu đa tình , Thiến nhi hôm nay cuối cùng cũng được kiến thức tới rồi , rốt cuộc là phong lưu đa tình , hay là ...” Liễu Thiến cười cười , cũng không có nói hết .

Phong lưu đa tình , trong mắt nàng chính là hạ lưu vô sỉ .

“Liễu cô nương tán thưởng , bổn vương thật vinh hạnh” Này hoa khôi cũng quá lớn mật , lại dám ở trước mắt mọi người mắng hắn .

“Người ta nói Bình Nam Vương là thiên hạ đệ nhất dũng sĩ , quả nhiên không sai , chính là da mặt cũng dày nhất đẳng .”

“Liễu Thiến thanh âm nhu hoà, từ tốn , làm cho người ta nghe được thấy sảng khoái tâm hồn . Nhưng những lời nàng vừa nói ra cũng đủ để làm người ta tức chết .

“Ha ha , có ý tứ” Tần Mộ Phong cất tiếng cười to , đã lâu rồi không có người đàn bà nào có thể khiến cho hắn thấy hứng thú đến như vậy .

“Vương gia, cái gì gọi là có ý tứ ?” Ở đôi mắt trong suốt kia chỉ thấy có ý cười , không có chút tình cảm .

Liễu thiến trên người có một loại khí chất , giống như loại khí thế bao trùm thiên hạ của đấng quân vương , khí chất cao quý , tựa hồ hết thảy đều nằm trong lòng bàn tay nàng .

Tần Mộ Phong tới gần nàng , bên tai nàng thổi nhẹ “Hãy trở thành đàn bà của bổn vương”

“Đàn bà?” Liễu Thiến giương mắt , nhìn hắn đầy thâm ý “Vương gia, tại sao chỉ là đàn bà mà không phải là thê tử ?”

“Bổn vương không cần thê tử, chỉ cần đàn bà” Đối với hắn mà nói , đàn bà chỉ là công cụ để phát tiết dục vọng .

Hoắc Thiên ngồi một bên cũng cảm thấy mới mẻ . Tân Mộ Phong luôn luôn chìm đắm trong son phấn , rõ ràng nhắm vào những người đàn bà ngoan ngoãn , phục tùng , bây giờ lại tim đến nữ tử ương ngạnh .

Liễu Thiến kéo lọn tóc trước ngực ngắm nghía , gương mặt cực kỳ bình thản , tuyệt không bất ngờ .

Làm đàn bà của hắn . Vậy mà hắn cũng có thể nói ra .

Liễu Thiến nàng là ai ? Gia tài vạn quán, danh trấn giang hồ , nam tử muốn kết hôn với nàng nhiều đến nỗi có thể xếp hàng dài từ kinh thành đến

https://thuviensach.vn

Đại Tây dương .

Nàng là bồ liễu tự có tư vị của bồ liễu .

Trong diễm lệ lộ ra ôn nhu, trong quyến rũ lại có thông tuệ .

Nàng vừa cao quý lại vừa nhu hoà , thiên hình vạn trạng lại thêm phong tình .

Trên thế gian này chỉ sợ không thể tìm được nữ tử thứ hai giống như nàng .

Liễu Thiến cúi người "Vương gia , Thiến nhi không thể phụng bồi" Tiếng nói mềm mại ngọt ngào , hết sức say làm người .

Liễu Thiến xoay người , trên mặt lúc này đã không còn nụ cười, ngược lại ánh mắt lãnh khốc như muốn giết người .

Hoắc Thiên 'phác xích' một tiếng cười đi ra "Ha ha , nguyên lai trên đời này còn có nữ tử không đem Bình Nam Vương ngươi để ở trong mắt" Hoắc Thiên rất bội phục nàng , nàng có tài , có sắc , lại có khí chất đặc biệt , thật đúng là phong trần kỳ nữ .

Tần Mộ Phong nhìn chằm chằm nơi nàng vừa biến mất , cười như không cười , nàng xác thực cùng người khác bất đồng nhưng nàng cũng không thể trốn khỏi bàn tay hắn .

Hoắc Thiên liếc mắt nhìn Tần Mộ Phong , cũng đem ánh mắt nhìn qua nơi Liễu Thiến vừa biến mất . Che dấu ý cười , trong lòng cảm thấy thú vị .

Tần Mộ Phong không phải người không thể xa rời đàn bà . Rất nhiều lúc hắn ở một mình . Tại Vương phủ , Thính Phong cư chính là địa phương của riêng hắn .

Từ Túy Yên lâu trở lại Vương phủ xúng đã hơn nửa đêm .

Hắn không muốn đi tìm đàn bà, lúc này , trong đầu hắn chỉ nhớ đến nụ cười của Liễu Thiến , cùng dung mạo xinh đẹp của nàng .

Đứng ở trước cửa phòng , hắn vốn định đẩy cửa đi vào nhưng bàn tay vừa giơ lên lại hạ xuống . Lúc này vào thư phòng làm cái gì ? Liễu thiến thật sự đã làm tâm trí hắn bị rối loạn .

Cái kia nữ tử ... rất có ý tứ .

https://thuviensach.vn

Ánh trăng chiếu rọi trên mặt đất khiến cho cái bóng của hắn hiện ra . Cái bóng của hắn bị ánh trăng kéo đi rất dài rất dài .

Đêm khuya tĩnh lặng , đột nhiên truyền đến tiếng đóng cửa .

“Ai” Tần Mộ Phong mạnh mẽ quay đầu lại, chỉ thấy một cái bóng đen nhảy lên nóc nhà, hướng hậu hoa viên chạy .

Nửa đêm xuất hiện tại Vương phủ , tuyệt đói không phải là chuyện tốt gì , Tân Mộ Phong không có nghĩ nhiều , lập tức khinh công nhảy lên nóc nhà .

Tân Mộ Phong tuy là Vương gia lại cũng là một tướng quân chinh chiến trên sa trường , võ công của hắn tuyệt đối là số một .

Đuổi theo đến một cái sân , lập tức bóng dáng của hắc y nhân dã biến mất .

Tân Mộ Phong ở xung quanh tím kiếm bóng dáng của hắc y nhân mới phát hiện mình đã đi vào Đạm Tình cư .

Tại sao đuổi đến nơi này liền không thấy bóng dáng hắc y nhân ? Thật sự kỳ quặc .

Chẳng nhẽ ... hắc y nhân kia chính là Liễu Thiên Mạch ? Không đúng, tuyệt không có khả năng , Liễu Thiên Mạch chỉ biết khóc lóc, sao lại có thể có võ công cao như vậy . Nếu nàng có võ công cao như vậy , như thế nào động một tí là khóc , động một chút là run .

Nàng lá gan quá nhỏ, lại quá nhu nhược ngược lại có vẻ quái dị , chẳng nhẽ ... nàng thật sự là gian tế của Liễu tể tướng?

Trực giác nói cho hắn biết Liễu Thiên Mạch không hề đơn giản .

Hắn đẩy mạnh cửa phòng Liễu Thiên Mạch , vọt tới trước giường , vén màn lên , thấy Thiên Mạch đang ngủ rất say .

Hắn tự dưng thở phào nhẹ nhõm , đúng là hắn quá đa nghi , cho dù Liễu Thiên Mạch là gián điệp của Liễu tể tướng nhưng nàng cũng không thể có võ công cao như thế .

Vừa rồi võ công , khinh công của hắc y nhân kia rõ ràng là hơn hắn , thiên hạ lúc này cũng không có nhiều người có võ công cao như vậy, Liễu Thiên Mạch lại là thiên kim của tể tướng không có khả nằng có thể học được võ công tinh thâm như thế .

https://thuviensach.vn

Sau khi tiếng đóng cửa vang lên , Liễu Thiên Mạch trên giường lập tức mở mắt , ánh mắt trống rỗng khiến cho người ta nhìn không ra nàng đang suy nghĩ cái gì .

https://thuviensach.vn

Chương 10 : Không thực yên hoả

Thư phòng bị lục lọi , loạn thất bát nháo . Thư , sách đều bị vứt lung tung , giấy tờ đều rơi tán loạn trên mặt đất . Khoá tủ đã bị mở , cái khoá bị vứt sang một bên . Tần Mộ Phong cúi đầu xuống thấy trên mặt đất có một cây kim nhỏ tinh sảo .

Đem cây kim để trong lòng bàn tay xem xét , Tần Mộ Phong trong lòng thầm suy nghĩ .

Thiên hạ đạo tặc vô số nhưng chính thức lợi hại thì chỉ có mấy người .

Có thể dùng một cây kim để mở tử mẫu liên hoàn khoá , sợ rằng chỉ có Phi Yến .

Trong số các đạo tặc Phi Yến chính là người lợi hại nhất , chẳng những võ công , khinh công xuất thần nhập hoá , công phu mở khoá cũng xưng là thiên hạ đệ nhất .

Năm đó nàng xông vào hoàng cung trộm dạ minh châu , lúc đó nàng chỉ dùng một cây kim đã có thể mở được bát tâm toả . Bát tâm toả , nghe tên đã biết rằng nó có tám ổ khoá, vậy mà chỉ với một cây kim nàng đã có thể mở được toàn bộ . Công phu mở khoá của nàng dã trở nên xuất thần nhập hoá .

Phi Yến từng xuất hiện tại Vương phủ , vậy có thể khẳng định hắc y nhân vừa rồi chính là Phi Yến .

Rốt cuộc nàng muốn trộm cái gì ? Nàng đem văn thư lục tung loạn thất bát nháo , chảng nhẽ đúng như hắn đoán , mục đích của nàng chính là bản đồ bố phòng biên quan ?

Tần Mộ Phong thở dài , bị Phi Yến quấy phá , làm cho hắn có chút đau đầu .

Tần Mộ Phong mặc dù cảm thấy hoang đường nhưng tâm tư lại không yên , hắn thuỷ chung vẫn ôm thái độ hoài nghi đối với Liễu Thiên Mạch , trải qua chuyện vừa rồi , hắn thậm chí còn hoài nghi Phi Yến là do Liễu tể tướng mời đến , mà Liễu Thiên Mạch chính là kẻ tiếp tay .

Buổi sáng , hắn gọi Hương nhi đến hỏi “Hương nhi , Liễu Thiên Mạch có cái gì dị thường?”

https://thuviensach.vn

“Hồi Vương gia , cô nương nàng ấy ngoài lúc ăn cơm và ngủ chính là ngẩn người , cũng không thấy chỗ nào kỳ quái .” Đàn bà kia giống như du hồn , cho dù gọi nàng , nàng cũng sẽ không nói chuyện”

“Thật sự không có?” Tần Mộ Phong có chút hoài nghi .

Hương nhi quýnh lên , vội vàng quỳ trên mặt đất “Vương gia , nô tỳ không dám nói hoang .”

“Buổi tối hôm qa nàng làm cái gì?” Tần Mộ Phong trong lời nói có chút bất thiện , cơ hồ quát lên

Hương nhi thân thể run lên vài cái “Buổi tối hôm qua cô nương bị bệnh , cũng không có dùng cơm tối mà đi ngủ luôn.”

Ngã bệnh? Nàng bị bệnh cũng quá trùng hợp rồi .

Tân Mộ Phong nhìn Hương nhi bị doạ đến phát run , phất tay “Ngươi đi xuống đi” Thật là giống y như Liễu Thiên Mạch , chỉ động một chút liền phát run .

Hắn đáng sợ như vậy sao ? Đúng vậy , những người bên cạnh hắn có ai mà không sợ hắn .

Trừ bỏ ... Nàng hoa khôi thú vị kia .

“ Nô tỳ cáo lui” Hương nhi đứng dậy , cung kính rời đi .

“Chờ một chút” Mắt hắn nheo lại “Làm cho phu nhân đồng thời lại đây ăn điểm tâm?

Từ khi đến Vương phủ tới nay , Liễu Thiên Mạch tượng như một cái du hồn , an tĩnh đến nỗi khiến cho người ta không biết được sự tồn tại của nàng .

Nàng vốn vô cầu , không tranh , không nháo vì vậy rất nhanh thích ứng với cuộc sống hiện tại .

Hương nhi cũng khi dễ nàng , đối với nàng lãnh ngôn lãnh ngữ, hoặc để cho nàng tự làm lấy mọi việc . Khi dễ ? Nàng không sợ , từ nhỏ nàng đã nhận hết tất cả những sự khi dễ nên bây giờ nàng hoàn toàn trơ cứng .

Sau khi mặc xong quần áo , nàng ngồi vào trước bàn trang điểm , cầm lược lên chải tóc .

Nghe ngươi ta nói , thanh ti chính là phiền não .

Tam thiên thanh ti , tam thiên phiền não . Không có phiền não vẫn như cũ có thanh ti . Mà có thanh ti cũng không hẳn có phiền não . Nếu không có

https://thuviensach.vn

thanh ti cùng phiền não , thì tốt biết bao .

Nhìn dáng điệu chải tóc của mình , Thiên Mạch cong lên khoé môi . Nàng nhớ kỹ lúc nhỏ nương chính là giúp nàng chải đầu .

“Cô nương , Vương gia nói ngài ra đại sảnh dùng đồ ăn sáng” Thanh âm của Hương nhi cắt đứt sự trầm tư của nàng .

“Đã biết” Nàng bình thản trả lời , vẫn như cũ ngồi chải tóc .

Nàng một thân bạch y , tóc dài phiêu tán, cùng nữ quỷ rất giống nhau .

Hương nhi đi tới phía sau nàng , lấy cái lược từ trên tay của nàng “Ta tới giúp ngươi , nhìn ngươi như vậy biết đến khi nào chải xong .”

Thiên Mạch hai tay đan vào nhau , đặt ở trên đầu gối , tuỳ ý Hương nhi muốn làm gì thì làm .

“Cô nương , ngươi đừng nghĩ Vương gia để ngươi cùng ăn sáng là người sẽ tiếp nhận ngươi , người vừa mới hỏi ta hành tung của ngươi , trời biết người muốn làm cái gì .” Hương nhi sau đó liền nói “Kỳ thật ta cũng không muốn làm như vậy , nhưng ta lại không thể làm khác, Vương gia sai ta giám thị ngươi , ta chỉ có thể đem hành tung của ngươi báo cáo chi tiết với người . Vương phủ có bốn người thị thiếp , đều không phải loại tốt đẹp gì, ta khuyên ngươi đừng bao giờ cùng các nàng nảy sinh xung đột .” Thiên Mạch nhu nhược như vậy , Hương nhi không khỏi mềm lòng , Hương nhi tuy thích khi dễ Thiên Mạch nhưng nàng vẫn có lương tâm không đành lòng thấy nàng bị bốn vị thị thiếp kia khi dễ . Nếu đem so sánh sự khi dễ của bốn vị thị thiếp với nàng thì những việc Hương nhi đã làm sẽ không gọi là khi dễ .

“Cảm ơn .” Ánh mắt Thiên Mạch vẫn như cũ trống rỗng , vẻ mặt vẫn như cũ lãnh đạm .

Hương nhi buông một tiếng thở dài “Cô nương , kỳ thực ta cũng thấy ngươi đáng thương . Ta biết ngươi không muốn gả cho Vương gia . Bất quá nếu đã gả rồi , ta khuyên ngươi nên tận lực lấy lòng Vương gia , làm cho hắn vui vẻ . Đàn bà nếu không được trượng phu chú ý đến thì sẽ rất thê thảm .”

Nàng lúc nào cũng mang bộ dáng lãnh đạm , cho dù là ai nhìn thấy cũng đều chán ghét , cũng khó trách Vương gia không thích .

https://thuviensach.vn

Hương nhi lấy tất cả đồ trang sức trong hộp ra , từng cái đem cài trên đầu Thiên Mạch .

Trang sức của Thiên Mạch không có nhiều , cũng không có cái nào nổi bật , tất cả số trang sức đó chính là ‘hồi môn’ mà Liễu tể tướng cấp cho nàng .

Nàng là thị thiếp của Tần Mộ Phong , theo lý hắn phải cấp cho nàng quần áo và trang sức , nhưng chính là hắn không có cấp .

Nàng vẫn như cũ dùng trang sức, mặc quần áo mà nàng mang theo trước khi tiến vào Vương phủ . Ở đây cái gì nàng cũng không có , thậm chí địa vị của nàng còn kém cả nha hoàn .

“Tốt lắm , ngươi xem thế này đã được chưa ?” Hương nhỉ để tay lên vai Thiên Mạch , nhìn hình ảnh Thiên Mạch trong gương . Thật sự là mỹ nhân thoát tục , đáng tiếc Vương gia sẽ không thưởng thức .

“Được rồi” nàng thay trang phục mới là để cho ai nhìn ?

“Cô nương , ngươi cùng bốn vị cô nương kia chạm mặt , đáng nhẽ phải trang điểm thật đẹp lên, nhưng ngươi cái gì cũng không có , chỉ có như vậy.”

Thiên Mạch là tiểu thiếp của Vương gia nhưng ngay cả son phấn cũng không có .

“Như vậy tốt lắm .” Sư phó thường nói thuỷ xuất phù dung , tự nhiên mới là đẹp nhất , vậy nên nàng không cần tô vẽ làm gì .

Thiên Mạch đứng dậy , tựa như du hồn lang thanh đi ra ngòai , tóc đen cùng bạch y lay động , khiến cho nàng càng thêm mờ ảo , tựa như không phải người chốn nhân gian .

https://thuviensach.vn

Chương 11 : Đồ ăn sáng phong ba

Đến Vương phủ nhiều ngày như vậy nhưng đây là lần đầu tiên Thiên Mạch đi đến đại sảnh .

Nàng tưởng rằng dù thế nào nàng cũng sẽ không có tư cách cùng Tần Mộ Phong đồng thời dùng bữa , quả thật thế sự biến hoá .

Vừa bước vào đại sảnh , đã thấy Tần Mộ Phòng cùng bốn người thị thiếp đã ngồi bên bàn ăn cười nói trêu đùa . Thải Y ỷ ôi trong lòng hắn , dịu dàng cười với hắn . Hắn tựa như Hoàng đế cao ngạo , hưởng thụ sự hầu hạ của Thải Y .

Yên Chi , Ngọc La , Hàm Thúy đều ỷ ôi bên người hắn , tranh nhau hiến mị .

Cũng không biết bọn họ đang ăn điểm tâm hay là đang tán tỉnh .

Thiên Mạch trong mắt vô cảm , cũng coi như không nhìn thấy bốn người đàn bà kia , cúi đầu trước Tần Mộ Phong “Thiên Mạch tham kiến Vương gia” Thiên Mạch vẫn như cũ không chịu thi lễ .

“Hảo hương a” Tần Mộ Phong cúi đầu , tại má phấn của Thải Y hôn một cái , khiến cho Thải Y bật cười , tựa như một con hồ ly tinh .

Tần Mộ Phong đem ánh mắt chuyển qua trên mặt Thiên Mạch , vẻ mặt nàng lãnh đạm , không có một tia cảm xúc . Ánh mắt hắn nhìn xuống dưới , xem đến đôi tay nàng . Chỉ thấy hai tay nàng nắm chặt lấy nhau , còn đang run nhè nhẹ .

Yên Chi liếc mắt nhìn Thiên Mạch , cả người dán chặt vào Tần Mộ Phong . “Vương gia , ngài không dể ý tới nhân gia .”

Tần Mộ Phong tà tiếu , đem Yên Chi ôm vào trong ngực , nhẹ nhàng hôn lên tóc nàng . “Ta như thế nào có thể không để ý đến ngươi”

“Vương gia” Yên Chi nũng nịu kêu một tiếng , trên gương mặt quyến rũ mang theo vài phần ngượng ngùng , thậm chí gần gũi hơn .

Vẻ lãnh đạm trên mặt Thiên Mạch vẫn như cũ không biến đổi , chỉ là trong mắt đã ngân ngấn lệ quang .

Tân Mộ Phong thu hồi tầm mắt , nhếch môi , lại nói “Ngọc La , bồi ta uống rượu”

https://thuviensach.vn

Ngọc La rót một chén rượu , đưa đến bên môi hắn “Vương gia, người dùng .”

Tần Mộ Phong nhìn Ngọc La cười “Dùng miệng dâng lên”

“Vương gia , ngài đáng ghét” Ngọc La cố tình cúi đầu thẹn thùng . Đem rượu trong chén uống vào , khẽ đứng lên , đem rượu đưa vào trong miệng Tần Mộ Phong .

Thiên Mạch nhìn một màn trước mặt , dịch vị lập tức dâng lên , thiếu chút nữa nhịn không được nôn ra .

Nhìn ‘trượng phu’ của mình tán tỉnh người đàn bà khác , nàng không có thương tâm , không có khổ sở , chỉ có khinh thường .

Nàng vốn chán ghét Tần Mộ Phong , nhìn hắn hoang dâm như vậy , nàng lại càng thêm chán ghét .

Bả vai Thiên Mạch khẽ rung lên , khép mi , một hạt lệ từ trong mắt rơi xuống đất , vỡ ra thành một đoá hoa sem xinh đẹp .

Lại khóc, thật vô dụng , chẳng nhẽ hắn thật sự đã suy nghĩ quá nhiều ?

Tần Mộ Phong nheo mắt , đánh giá nàng cả nửa ngày , cuối cùng lạnh lùng nói “Tiểu thiếp của ta , ngồi xuống đi .”

“Tạ vương gia ân điển” Thiên Mạch ngồi xuống , cúi đầu không nói , bộ dáng run rẩy đáng thương , có phần oán trách Tần Mộ Phong vô tình .

Thiên Mạch giống như con thỏ nhỏ nhút nhát , khiến cho Tần Mộ Phong cảm thấy tức giận “Ta gọi ngươi đến ăn sáng chứ không phải để xem ngươi khóc lóc .”

Thiên Mạch nước mắt rơi càng nhiều , mang theo uỷ khuất “Tiện thiếp đã rõ .”

Tần Mộ Phong nghiêm mặt , hừ lạnh một tiếng “Đừng khóc nữa” .

“Tiện thiếp biết” Thiên Mạch nói lại những lời vừa rồi , thanh âm không còn uỷ khuất , lại mang theo run rẩy .

Tân Mộ Phong buống Thải Y ra “Ăn cơm đi .”

Thiên Mạch run rẩy cầm lấy chiếc đũa, rồi vì quá run tay nên đã khiến cho chiếc đũa rơi xuống mặt đất .

Yên Chi cười duyên dáng , thay nàng nhặt chiếc đũa lên “Phu nhân , ngươi cẩn thận a .”

Thiên Mạch liền nói “Cảm ơn .... Yên Chi cô nương .”

https://thuviensach.vn

“Không cần khách khí , chúng ta là người một nhà”

Người một nhà , rõ ràng là châm chọc .

Thải Y tiếp lời , “Đúng , đúng , chúng ta là người một nhà” Thải Y rót một chén rượu đưa đến trước mặt Thiên Mạch “Phu nhân , Thải Y kính ngươi một chén .”

Thiên Mạch liếc mắt nhìn Tần Mộ Phong một cái , chỉ thấy hắn đang cúi đầu ăn cơm , hoàn toàn không để ý đến sự tồn tại của nàng .

Thiên Mạch chuyển động thân thể, , vươn tay đón lấy chén rượu , tay vừa cầm lấy cái chén tự dưng cảm thấy cổ tay đau nhói , bủn rủn vô lực . Thả tay ra , cái chén rơi xuống mặt đất .

Thải Y khoé miệng hiện rõ một nụ cười đắc ý , hướng Thiên Mạch nháy mắt . Cái nhếch môi kia rõ ràng hàm chứa sự khiêu khích rõ rệt .

Thiên Mạch tay chân luống cuống , thân thể cuống lên đón lấy chén rượu . Động tác của nàng quá chậm , lúc nàng vừa động thủ thì chén rượu tưởng chừng sẽ rơi xuống đất kia lại đột nhiên bay thẳng tắp về phía Thải Y , nện luôn vào mặt nàng .

Rượu chảy dài trên gương mặt quyến rũ của Thải Y , cái chén rơi trên mặt đất , vỡ thành bốn mảnh . Tiếp đó Thải Y rên rỉ một tiếng , té trên mặt đất .

“A” Ba người đàn bà đồng loạt hét chói tai .

Tần Mộ Phong mạnh mẽ đứng lên , nhìn chén rượu đã vỡ thành bốn mảnh . Cả nửa này , hắn mới đem ánh mắt chuyển sang gương mặt Thiên Mạch .

Thiên Mạch cúi đầu , cắn chặt môi , trong con ngươi đong đầy nước mắt .

“Chuyện gì xảy ra ?” Con mắt của Tần Mộ Phong nhìn thẳng vào Thiên Mạch , trong con mắt âm trầm thường ngày đã thiếu đi sự bình tĩnh , hơn nữa con có sự cảnh giác .

Thiên Mạch ngẩng đầu , gương mặt đầy nước mắt , nàng mạnh mẽ lắc đầu , mang theo vài phần bối rối “Ta không biết , ta thật sự không biết”

“Hừ ? Không biết ?” Tần Mộ Phong cười lạnh , lạnh lùng nói “Ngươi không biết ? Cái chén tại sao lại đánh trúng vào mặt của Thải Y ?”

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch uỷ khuất cắn môi , mạnh mẽ lắc đầu “Ta không biết , ta thực sự không biết”

Trên nóc nhà đột nhiên truyền đến một tiếng thở dài

“Tần Mộ Phong , ngươi đúng là đồ lợn, ngu đến không cứu nổi , chính là người đàn bà kia của ngươi dùng tụ châm chích nàng , nếu không nàng sao có thể không đón được cái chén , ngươi như thế nào ngược lại đổ lỗi cho nàng , được rồi , dùng chén đượu đánh vào mặt tiện nhân kia chính là do ta làm , ta thật sự không quen nhìn đồ lợn các ngươi khi dễ nàng , ta là gặp chuyện bất bình .”

“Phi yến” Tần Mộ Phong lập tức càng thêm cảnh giác “Ngươi năm lần bảy lượt xuất hiện tại Vương phủ là có mục đích gì ?” Người đàn bà này năm lần bảy lượt vì Liễu Thiên Mạch bất bình , chẳng nhẽ các nàng thật sự có quan hệ ?

Phi Yến tỉnh bơ nói “Không có gì a , bổn cô nương chính là muốn nhìn ngươi , thế nào ?”

“Phi Yến , tại sao ngươi năm lần bảy lượt can thiệp chuyện của bổn vương và Liễu Thiên Mạch ?”

“Đừng nói chúng ta liên kết với nhau , ngươi trông bộ dạng uất ức của nàng sao có thể cùng với Phi Yến ta có liên quan . Bổn cô nương chính là không quen nhìn các ngươi khi dễ nàng nên ra tay tương trợ . Nhìn nàng , thật là mất mặt . Nhận thức Phi Yến ta cũng đâu tới được Thái Bình dương . Không cùng ngươi nói mò nữa , ta đi , bái bai .”

Tần Mộ Phong một lần nữa quan sát gương mặt Liễu Thiên Mạch , nàng vẫn như cũ vưa khóc vừa run . Hốc mắt còn đỏ lên .

“Liễu Thiên Mạch” Tần Mộ Phong ngoài mặt không cười “Ngươi thật có bản lãnh .”

“Vương gia , tiện thiếp không rõ ý của ngài” Liễu Thiên Mạch thu mình lại .

“Không rõ” Tần Mộ Phong bước ra ngoài, hướng thị vệ đối diện nói “Người đâu , đem Liễu Thiên Mạch đưa vào đại lao .”

https://thuviensach.vn

Chương 12 : Nghi vấn trùng trùng

Có người từ một nới bí mật nào đó trợ giúp Liễu Thiên Mạch .

Tần Mộ Phong thấy rất rõ ràng , cái chén vốn rơi trên mặt đất đột nhiên chuyển hướng đập vào mặt của Thải Y , nguyên nhân chính là do một viên đá .

Có thể sử dụng một viên đá mượn lực đả lực làm bị thương Thải Y , người kia tuyệt đối là cao thủ .

Chính là Phi Yến sao ? Phi Yến vì sao lại năm lần bảy lượt trợ giúp Liễu Thiên Mạch .

Mỗi lần Liễu Thiên Mạch bị vũ nhục Phi Yến đều xuất hiện , sợ rằng đây không đơn thuần là sự trùng hợp . Phi yến vẫn ẩn núp tại Vương phủ , âm thầm bảo vệ Thiên Mạch .

Đường đường là phủ Bình Nam Vương , cư nhiên lại để cho Phi Yến tự do trú ngụ , Bình Nam Vương hắn còn mặt mũi gì nữa chứ .

“Phi Dương” Tần Mộ Phong đang đứng ở trong thư phòng đột niên xoay người “Phái thật nhiều người vây quanh địa lao , âm thầm giám thị nhất cứ nhất động của Liễu Thiên Mạch .” Hắn thật sự rất muốn nhìn xem Liễu Thiên Mạch rốt cuộc là muốn chơi trò gì .

Phi Dương mục không tà thị , ngữ khí nghiêm túc “Vương gia, rõ ràng là Thải Y cô nương không đúng trước , dạ đạo Phi Yến gặp chuyện bất bình , người vì sao đem toàn bộ tội lỗi đổ lên đầu Thiên Mạch phu nhân .”

“Thải Y là một nữ nhi yếu đuối , sao có thể sử dụng tụ lý châm , ngươi đừng nghe Phi Yến nói hươu nói vượn .” Tần Mộ Phong cảm thấy nóng giận , rốt cuộc Liễu Thiên Mạch đã cấp cho Phi Dương chỗ tốt gì .

“Chính bởi vì cái kia hồ ly ... Thải Y cô nương có thể dùng tụ lý châm mới có vẻ kỳ quái .” Phi Dương tiếp tục “Ta không phải có ý bao che Thiên Mạch phu nhân mà ta cảm giác được nàng thật sự vô tội , Thải Y cô nương mới là người có vấn đề .” Phi Dương ngẩng đầu , ưỡn ngực , nghiêm túc nói . Tần Mộ Phong đập mạnh tay xuống bàn , giận dữ hét lên “Đi xuống , sau này trước mặt ta đừng nhắc đến Liễu Thiên Mạch .”

https://thuviensach.vn

“Vương gia , là ngươi nói đến nàng trước .” Phi Dương liếc mắt nhìn hắn , lầm lũi đi ra . Vẻ mặt lãnh đạm cùng Liễu Thiên Mạch giống nhau .

“Ta nói Bình Nam Vương , ngươi nổi điên a .”

Nhìn theo hướng phát ra thanh âm trêu chọc , đã thấy Hoắc Thiên lo lắng đi vào .

“Sao ngươi lại đến đây?” Tần Mộ Phong ngẩng đầu, gương mặt không lộ vẻ hờn giận . Người kia thích nhất chính là chọc cho hắn giận thêm lên , khi hắn tức giận , người hắn không muốn thấy nhất chính là Hoắc Thiên .

“Không chào đón ta sao ?” Hoắc Thiên vừa ba hoa vừa ngồi lên trên chiếc ghế “Ta chính là rất hoan nghênh ngươi đến tướng quân phủ toạ toạ .”

Tần Mộ Phong bực bội ngồi xuống , bộ dáng tức giận giống như tiểu hài tử “Đừng có làm phiền ta.”

“Lại làm sao vậy ? Mấy người đàn bà trong nhà ngươi lại làm loạn ?”

“Liễu Thiên Mạch đáng chết .” Tần Mộ Phong hai tay nắm chặt lại , nện liên tục lên thư án , nếu thư án không chắc chắn , chắc hắn đã bị hắn đập nát .

Hoắc Thiên bật cười “Lại là Liễu cô nương ? nàng rốt cuộc đã làm cái gì ? Có thể làm ngươi tức giận đến như vậy ?” . Liễu Thiên Mạch kia có thể ép Tần Mộ phong tức giận đến thế này sao .

“Cái kia đàn bà ...” Tần Mộ Phong cắn răng nghiến răng “Câu kết với Phi Yến muốn ăn trộm Vương phủ trọng yếu cơ mật .”

“Không có chứng cứ đừng ăn nói lung tung , nàng có thể cấu kết với Phi Yến ?” Hoắc Thiên cười ha ha “Nếu nàng có thể cấu kết với Phi Yến thì ta chính là Bình Nam Vương .” Phi Yến nổi danh nhận tiền không nhận người , không có lý do gì lại kết giao với một cái ‘thiên kim’ tể tướng thất sủng và bây giờ lại là tiểu thiếp thất sủng của Bình Nam Vương . Vô luận là ở đâu , nàng đều gắn chặt với hai chữ thất sủng , thật là đáng thương .

“Mỗi lần ta vũ nhục nàng , Phi Yến đều xuất hiện . Buổi sáng hôm nay Thải Y cố tình làm khó Thiên Mạch , Phi Yến cư nhiên đem chén rượu ném vào mặt Thải Y . Nửa đêm hôm qua , Phi Yến vào trong thư phòng của ta lục lọi mọi thứ đến loạn thất bát nháo , ta lập tức đuổi theo , lúc đuổi đến Đạm Tình cư thì bị mất dấu , xuất hiện nhiều sự trùng hợp như vậy ta đương nhiên phải hoài nghi Liễu Thiên Mạch .” thật ra chính là do hắn phân

https://thuviensach.vn

phó Thải Y làm khó Liễu thiên mạch . Hắn thật không cam lòng a , cái kia Phi Yến lúc nào cũng tại thời khắc mấu chốt nhảy ra , vì Liễu Thiên Mạch ra mặt .

“Chỉ là trùng hợp thôi .” Hoắc Thiên nâng cằm , ánh mắt thâm sâu khó lường liếc hắn “Ngươi chẳng nhẽ không nghĩ đến có người cố tình làm như vậy . Nếu Phi Yến cùng Thiên Mạch cô nương có quan hệ , khi nàng bị ngươi đuổi theo như thế nào lại chạy đến Đạm Tình cư . Ta nghĩ , có lẽ có người cố ý hãm hại Liễu cô nương .”

“Có lẽ do Phi Yến quá tự tin vào khinh công của mình.” Dù biết rõ lời Hoắc Thiên nói là sự thật nhưng Tần Mộ Phong thuỷ chung cũng không muốn thừa nhận , hắn thà tình nguyện tin rằng Liễu Thiên Mạch là loại đàn bà phản trắc cũng không nguyện ý tin tưởng tự mình phán đoán sai lầm .

“Ngươi thật sự cứu không nổi.” Hoắc Thiên lắc đầu đáng tiếc “Phi Yến khinh công xuất thần nhập hoá, ngươi có thể đuổi theo nàng sao ? Căn bản là có người cố tình bố trận hại Liễu cô nương . Còn nữa, người trợ giúp Liễu cô nương thật sự chính là Phi Yến sao ?”

“Thật sự là Phi Yến , không có gì để nghi ngờ .” Theo như điều tra, có đôi khi Phi Yến nói chuyện lại điên điên khùng khùng , thường thường nói những điều làm cho người nghe không hiểu được . Hơn nữa hai lần nàng xuất hiện ở nóc nhà , hắn một chút phát hiện cũng không có , khinh công cùng nội lực đương thời đúng là ít có . Nữ tử hai lần trợ giúp Liễu Thiên Mạch kia tuyệt đối chính là Phi Yến .

“Ta bây giờ hỏi ngươi , người lục lọi thư phòng của ngươi thật sự là Phi Yến sao?” Hoắc Thiên biết hắn cố ý phủ nhận , nói xong trừng mắt nhìn hắn .

“Ta...” Tần Mộ Phong nhất thời không nói được câu nào .

Phi Yến hai lần xuất hiện trên nóc nhà, hắn một chút phát hiện cũng không có , có thể thấy được võ công của nàng cao đến đáng sợ . Vậy mà buổi tối hôm qua, hắc y nhân kia mặc dù lợi hại nhưng lại bị hắn phát hiện , thậm chí hắn có thể đuổi theo . So với Phi Yến có thể ở trên nóc nhà đi lại tự nhiên mà hắn không một chút phát hiện thì võ công của hắc y nhân này vẫn còn kém xa . Hơn nữa Phi Yến nói rất nhiều , lần nào xuất hiện cũng bô

https://thuviensach.vn

lô ba la một đống , tại sao buổi tối hôm qua cái gì cũng không nói chứ . Cẩn thận nghĩ nghĩ , đích xác có nghi vẫn .

“Nghĩ ra chưa .” Hoắc Thiên nhìn hắn , trong mắt rõ ràng nói ‘Ngươi đúng là đồ ngốc’

“Sẽ là ai chứ ?” Tần Mộ Phong khó có thể không bị cừu hận che mất lý trí , ngón tay hắn trên bàn điểm nhẹ vài cái “Có thể mở được song tâm toả trừ bỏ Phi Yến có thể là ai ?”

“Song tâm toả mà tính cái gì ? Trên đời có không ít người có thể mở được nó . Có thể vào Vương phủ trộm vật tuyệt đối không phải loại tầm thường .”

Tần Mộ Phong nhìn thì có vẻ khôn ngoan nhưng nhiều lúc hắn rất ngu , Hoắc Thiên hắn sao lại có thể có loại bằng hữu như thế này, đúng là mất hết thể diện .

“Hắn đem giấy tờ của ta lục lọi đến loạn thất bát nháo , ta cũng không biết hắn muốn tìm cái gì .” Như vậy thì xem ra có đến hai tên đạo tặc xâm nhập Vương phủ .

“Phi Yến có hay không nhìn trúng vật gì của Vương phủ ?” Phi Yến nếu như vô sự sẽ không đến gây phiền phức .

Tần Mộ Phong lườm hắn một cái “Ta sao mà biết .”

Hoắc Thiên đứng lên , vỗ vỗ vai của hăn , nhìn có chút hả hê “Huynh đệ ta đồng cảm với ngươi .” Bị hai cái đạo tặc nhìn trúng , trong đó có một ngươi được tôn xưng là thiên hạ đệ nhất đạo tặc Phi Yến .

Con mắt Tần Mộ Phòng nhìn chằm chằm phía đối diện , có chút thất thần “Nếu vật bọn họ muốn lấy là bản đồ bố phòng biên quan .” Phi Yến cùng hắc y nhân kia đều là cao thủ tuyệt đỉnh , có thể thỉnh xuất hai vị cao thủ như vậy , tuyệt đối không phải chỉ để lấy đồ vật bình thường .

“Này ...” Hoắc Thiên lâm vào trầm tư .

Có thể thỉnh cao thủ như Phi Yến đích thân xuất mã, vậy vật muốn lấy sẽ không hề dơn giản .

“Chỉ là giả thiết .” Tần Mộ Phong thản nhiên nói “Yên tâm , ta có năng lực ứng phó .”

“Liễu Thiên Mạch, ta nghĩ muốn nhìn nàng .” Rốt cuộc là dạng đàn bà như thế nào có thể khiến cho Tần Mộ Phong đem nàng đặt vào trong lòng ?

https://thuviensach.vn

“Địa lao .”

“Địa ...” Hoắc Thiên thiếu chút nữa té từ trên ghế xuống “Ta thật phục ngươi , một nữ tử yếu đuối như vật , ngươi đem nàng quẳng vào địa lao làm gì ?”

“Dẫn xà xuất động .” Cho dù buổi tối hôm qua hắn hoài nghi người xông vào thư phòng không phải Phi Yến nhưng hắn vẫn như cũ mang trong lòng mối nghi ngờ với Liễu Thiên Mạch .

Hắn cảm giác được người đàn bà kia thật đáng sợ, thâm trầm đến mức làm cho người khác nhìn không thấu .

“Ngươi thật sự tin rằng nàng cũng Phi Yến cấu kết ?” Hoắc Thiên thật sự không dám tin vị bằng hữu này của hắn lại ngu xuẩn đến mức độ như thế này . “Nếu định dùng nàng dụ Phi Yến , ngươi trực tiếp đi chết đi , sau này đừng nói với người khác ngươi quen biết ta .” Người đem thư phòng lục lọi loạn cả lên không phải là Phi Yến sao , hắc y nhân kia rốt cuộc là ai ? Tại sao lại cố tình hãm hại Liễu Thiên Mạch ?

https://thuviensach.vn

Chương 13 : Dũng khí khả gia

Trong địa lao âm u ẩm ướt , tản mát ra mùi mốc , Liễu Thiên Mạch hai tay ôm lấy đầu gối .

Địa lao của Bình Nam Vương phủ cho tới bây giờ cũng từng chưa giam giữ kẻ nào , nàng - Liễu Thiên Mạch chính là người thứ nhất .

Người thứ nhất bị ném vào địa lao , nàng có hay không cảm thấy vinh hạnh ?

Lúc nàng bị ném vào địa lao , nàng không có phản kháng , không có giải thích . Tựa như lức đi vào Vương phủ , khi đi vào địa lao , mặt nàng không hề thay đổi .

Thiên Mạch có tư cách để phản kháng sao ?

Nàng không có .

Phảng kháng thì sao ? Giải thích lại như thế nào ? Tần Mộ Phong biết rõ nàng cùng chuyện đó không hề có quan hệ nhưng vẫn đem nàng ném vào đây , trong tâm lý của Tần Mộ Phong nàng là nô tài , là tội nhân, nàng đắc tội với ái thiếp của hắn thì nàng phải chịu phạt .

Hắn hoài nghi nàng , nàng chỉ có thể tự mình uỷ khuất để cho hắn điều tra .

Ít nhất , khi hắn điều tra , hắn cũng không có chưa tra hỏi mà tự mình định tội cho nàng .

Tựa hồ ngày càng lạnh , Thiên Mạch thân thể co rúm lại , hốc mắt đỏ hồng , nước mắt từng giọt từng giọt lớn từ trong mắt chảy ra .

Nàng không nói , chỉ khóc , tiếng khóc khe khẽ . Trong phòng giam tiếng khóc đứt quãng vang lên , nghe có vẻ quỷ dị .

Tiếng khóc đột nhiên ngừng lại, Thiên Mạch ngẩng đầu lên nhìn về hướng song sắt , khoé miệng nhếch lên .

“Nàng chính là Liễu Thiên Mạch ?” Bên ngoài cửa sắt , Hoắc Thiên hỏi Tần Mộ Phong một cách nghi hoặc .

“Chính là nàng .” Đàn bà kia lại khóc , thật sự không thể chịu nổi nàng .

“Lão huynh , ngươi thật sự cứu không nổi , nữ tử nhu nhược như thế sao có thể cấu kết Phi Yến ?” Hoắc Thiên vỗ vỗ bờ vai hắn, lắc đầu cảm khái .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong mạnh miệng phản bác “Có lẽ nàng làm bộ ?”

Hoắc Thiên lườm hắn một cái “Nàng không có khả năng biết bên ngoài có người nhìn nàng ?” Lòng nghi kỵ của hắn đúng là quá nặng .

“Có lẽ nàng biết đấy ?” Tần Mộ Phong xuyên qua song sắt nhìn Thiên Mạch .

“Ngươi bị Thải Hà , Thải Y làm cho mê mẩn rồi .” Một nữ tử yếu nhược như vậy mà hắn lại đem nàng ném vào địa lao .

Tần Mộ Phong trầm mặt xuống, con mắt nheo lại đầy vẻ nguy hiểm “Không được nói xấu Thải Hà”

Tại sao người nào cũng thích ở trước mặt hắn chê trách Thải Hà ? Thải Hà chính là đạm bạc , tao nhã , có khi nào đắc tội với bọn họ .

“Không nói nữa .” Mỗi lần nhắc đến Thải Hà hắn đều tức giận , Hoắc Thiên đã coi như chuyện bình thường “Nói một chút , Thiên Mạch này làm sao bây giờ , ngươi cứ đem nàng giam tại nơi này , còn có nhân tính không ?”

Tần Mộ Phong cười lạnh một tiêng “Để cho nàng tự sanh tự diệt . Đi , đi Tuý Yên lâu gặp Liễu Thiến .” Tần Mộ Phong vừa nói chân vừa bước ra ngoài . Hoắc Thiên bất đắc dĩ không thể làm gì hơn là đuổi theo hắn .

Cửa địa lao đóng lại , đem Liễu Thiên Mạch một mình chìm trong bóng tối .

Nghe tiếng đóng cửa, Thiên Mạch từ trên đất đứng dậy , nhìn song sắt cười lạnh .

Tiểu viện bên trong Tuý Yên lâu

Liễu Thiến thay quần áo , mặc vào một bộ mới , mái tóc đen dài xoã ra cũng không có chải .

Nàng ngồi trên ghế, con mắt khép hờ, trên gương mặt xinh đẹp , cười như không cười .

“Tiểu thư” Hoa Linh thấy nàng lâu không nói tiếng nào thì lên tiếng nhắc nhở .

Liễu thiến mở mắt ra , khoé miệng lộ ra ý cười “Lại làm sao ? Trời sụp chưa ? Cho dù sụp xuống cũng làm gì được ta .”

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư , nên thay quần áo cho phù hợp .” Tiểu thư thoạt nhìn tâm tình không tốt , Hồng Ngạc nơm nớp lo sợ .

“Đồ lợn đó đợi bao lâu rồi ?” Liễu Thiến ưu nhã đứng dậy , ngồi ở trước bàn trang điểm . Trên mặt phát tán ý cười , không ai biết nàng đang nghĩ cái gì .

“Nửa canh giờ .” Hoa Linh cung kính nói .

Liễu Thiến cúi đầu , đem vòng ngọc trong tay tháo xuống , nhẹ nhàng và bình thản , trên vòng ngọc tự nhiên mở ra một cái lỗ nhỏ . Từ trong vòng ngọc một viên dược hoàn rơi ra . Liễu Thiến không quay đầu nhìn về phía sau , nói “Đem viên dược hoàn này cấp đồ lợn đó ăn , dược hoàn này vô sắc vô vị , có thể hoà vào rượu, nhớ đừng để Hoắc tướng quân uống phải .”

“Vâng” Hoa Linh cầm viên dược hoàn , lập tức làm theo sự phân phó .

Một lát sau , Liễu Thiến mặc trang phục thích hợp , nàng đẩy cửa phòng , khẽ cúi người xuống “Thiến nhi tham kiến Vương gia, tham kiến tướng quân .”

Sóng mắt lưu chuyển , càng thêm quyến rũ .

Nhìn thấy Liễu Thiến , Tần Mộ Phong tâm lý cảm thấy thoải mái , nữ tử này có thể khiến cho hắn nhớ nhung .

“Đứng lên đi .” Tần Mộ Phong nhếch môi , đôi mắt tại trên người nàng đảo quanh..

“Tạ Vương gia .” Liễu Thiến khoé miệng nhếch lên , tựa như vầng trăng khuyết .

“Liễu cô nương mời ngồi .” Hoắc Thiên dùng con mắt khôn khéo đánh giá Liễu Thiến , ánh mắt sắc bén tựa như nhìn xuyên qua người nàng .

Liễu Thiến vén tóc mai ra đằng sau tai , trong lúc vô ý lộ ra vẻ quyến rũ vô cùng . Nàng tựa hồ không nhìn thấy ánh mắt của Hoắc Thiên , lãnh đạm ngồi xuống .

Liễu Thiến trời sanh quyến rũ , dù không cười cũng quyến rũ mê người . Từng động tác của nàng đúng là câu hồn nhiếp phách .

Tần Mộ Phong uống rượu , lại cảm thấy không yên lòng . Hắn như thế nào lại muốn nghĩ đến Liễu Thiên Mạch .

Đối mặt với tuyệt đại mỹ nhân như Liễu Thiến , hắn tự nhiên cảm thấy được có chút chói mắt . Nếu là trước kia , hắn sớm đã kiềm chế không nổi

https://thuviensach.vn

đi tới thoát quần áo của nàng .

Hoắc Thiên thấy Tần Mộ Phong , không an tâm đẩy hắn một cái . Hắn lập tức hồi phục tinh thần, con mắt tại trên người Liễu Thiến di chuyển .

“Liễu cô nương, bổn vương chưa gặp một mỹ nhân nào như ngươi .”

“A” Liễu Thiến cười , “Vương gia, lời ngài nói có ý gì ?”

Tần Mộ Phong cười tà dị “Ta nói muốn Liễu cô nương làm thiếp của bổn vương .”

“Ta được chỗ tốt gì ?” Liễu Thiến ngoài mặt cười tươi như hoa , nhưng trong đáy mắt hoàn toàn không có ý cười .

“Vinh hoa phú quý , nếu bổn vương chán ngươi , cũng sẽ an bài cho ngươi sống tốt nửa đời sau .” Đây chính là giới hạn cho phép của hắn .

“Cảm ơn Vương gia .” Liễu Thiến cúi người , cười tươi như hoa .

Tay ngọc cầm lấy bầu rượu , nâng lên đỉnh đầu Tần Mộ Phong , lời vừa nói xong , rượu ngon từ trên đỉnh đầu hắn chảy xuống .

Liễu Thiến thu hồi ngọc thủ , thả tay ra , bình rượu rơi trên mặt đất vỡ nát , nàng cười dài, nói “Vương gia, ngài bốc hoả , ta giúp ngài chữa cháy .”

Liễu Thiến xoay người lại , ngẩng cao đầu đi ra .

Tần Mộ Phong đầu đầy rượu , trong mắt bắn ra những tia đáng sợ . Nữ tử này ... chảng những có thể làm cho hắn cười to , cũng có thể làm cho hắn tức đến hộc mãu .

Dám đem rượu đổ lên đầu hắn , nàng chính là người thứ nhất, dũng khí không nhỏ .

Liễu Thiến , chiếm không được ngươi , ta thề không bỏ qua .

https://thuviensach.vn

Chương 14 : Cuộc sống nơi địa lao

Thiên Mạch vẫn như cũ ngồi tại góc tường, giống hết như một pho tượng . Sự an tĩnh của nàng khiến cho người ta cảm thấy nàng không tồn tại , phảng phất giống như đứng trong một đám mây mờ ảo . Thậm chí khiến cho người ta hoài nghi nàng có hay không có trái tim , có hay không có hơi thở , có hay không còn sống .

Trong địa lao không có gì bất thường nhưng lại có đủ các dạng hình cụ tra tấn . Đầy đủ các loại hình cụ khiến cho người ta nhìn thấy mà kinh sợ .

Ngọn đèn ở một nơi nào đó tản ra một chút ánh sáng yếu ớt , không ngừng nhấp nháy , trong địa lao lúc sáng lúc tối khiến cho không khí càng thêm quỷ dị .

Đã nửa đêm, ở một nơi quỷ dị, âm trầm như vậy , Thiên Mạch tựa hồ cũng không có chút sợ hãi .

Hoặc có thể nói , tính nàng lãnh đạm như vậy , dù có sợ hãi , cũng không dễ dàng biểu hiện ra ngoài .

Trong địa lao im lặng truyền đến tiếng bước chân dồn dập , nàng biết có người đến .

“Liễu Thiên Mạch , này tư vị như thế nào ?” Mang theo tiếng cười châm chọc , chính là Thải Y .

Liễu Thiên Mạch ôm đầu gối , vẫn như cũ không biểu hiện gì .

Nàng cùng Bình Nam Vương chính là cừu nhân , sự nhục mạ của Thải Y nàng cần gì phải để ý tới .

“Liễu Thiên Mạch , ngươi như thế nào một lời cũng không nói ?” Thanh âm Thải Y lạnh lẽo , có thể tưởng tượng giờ này gương mặt quyến rũ của Thải Y đã biến đổi .

Liễu Thiên Mạch nhắm mắt lại , phảng phất không có nghe thấy nàng nói chuyện .

“Liễu Thiên Mạch ... ngươi đừng không biết tốt xấu .” Thải Y nóng nảy .

https://thuviensach.vn

Liễu Thiên Mạch cùng Tần Mộ Phong là cừu nhân , nhưng nàng cũng là người đàn bà có danh phận chánh thức duy nhất bên cạnh hắn . Thải Y cố tình nhục mạ nàng , chính vì muốn phát tiết sự bất mãn trong lòng . Ai mà biết Thiên Mạch cư nhiên không để ý đến nàng . Đến Vương phủ lâu như vậy cũng khống có ai dám đối xử với nàng như vậy .

“Cô nương , ngươi nửa đêm đến nơi này chỉ vì muốn sỉ nhục ta hay sao ?”

Thiên Mạch nói giọng nghẹn ngào nhưng trong con mắt nàng không hề có nước mắt . Thậm chí trên gương mặt thanh tú của nàng cũng không có một tia cảm xúc .

Nàng sớm dã có thói quen lãnh đạm .

Nghe được tiếng khóc của Thiên Mạch , tâm tình của Thải Y cuối cùng đã tốt lên rất nhiều “Nói cho ngươi biết , người Vương gia sủng ái nhất chính là ta , ngươi có danh phận thì thế nào ? Cũng không có được sự sủng ái của vương gia , ngay cả thê tử cũng không giống .” Thải Y cười đứng lên “Không phải thê , nói đúng hơn chính là thiếp .” Trong lời nói của nàng nồng đậm sự châm chọc cùng khiêu khích .

Thiên Mạch thật sự không muốn nói chuyện , cùng người đàn bà như Thải Y nói chuyện thật lãng phí tinh lực của nàng .

Thải Y dương dương đắc ý “Liễu Thiên Mạch , bị ta nói trúng có phải hay không ? Ta nói cho ngươi , đừng nghĩ theo ta tranh đoạt Vương gia , hắn là của ta” Lời cuối cùng vừa nói xong đã mang theo ý đe doạ .

Liễu Thiên Mạch cho tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ đến sẽ làm thê tử chính thức của Tần Mộ Phong , phải nói là chưa từng nghĩ đến sẽ gả cho nam nhân làm thê tử , đối với nam nhân nàng sớm đã chết tâm .

“Liễu Thiên Mạch , ngươi lại không nói lời nào ?” Thải Y mất đi kiến nhẫn , có chút nóng nảy .

Thiên Mạch mở mắt ra , liếc nhìn nàng một cái , sau đó lại nhắm mắt lại .

“Liễu Thiên Mạch , ngươi ... ngươi chờ ta , xem ta thu thập ngươi như thế nào ?” Thải Y bị Thiên Mạch làm cho đầy một bụng hoả khí nhưng hết lần này đến lần khác đều bị chặn lại bởi cánh cửa sắt , ngay đến cả y phục của Thiên Mạch cũng chạm không được .

https://thuviensach.vn

“Liễu Thiên Mạch , ngươi câm rồi à, nói chuyện đi chứ . Ngươi ... ta nói cho ngươi , ta là Vương gia ...” Thải Y còn chưa có nói xong đã bị cắt lời .

“Thải Y cô nương , mời đi ra ngoài , nơi này là địa lao , sợ rằng làm bẩn thân thể cao quý của ngài , cô nương mà bị tổn hại gì , Phi Dương gánh không nổi .

Phi Dương vốn dĩ không thích nàng nên nói chuyện tự nhiên cũng bất hảo .

“Ngươi...” Thải Y giận đến mức gương mặt đỏ bừng , dậm chân một cái , không phục , giận dữ rời đi

Phi Dương là tâm phúc của Tần Mộ Phong , nàng không thể đắc tội với hắn .

Phi Dương mở cửa ngục , mắt nhì thấy Thiên Mạch đang ngồi co ro ở góc tường .

Trong thâm tâm hắn sanh ra cảm giác không đành lòng “Liễu cô nương , ngươi chịu khổ rồi .” Tần Mộ Phong chưa bao giờ thừa nhận Liễu Thiên Mạch, kêu một tiếng phu nhân có lẽ không thích hợp .

Thiên Mạch mỉm cười “Không sao .” Nụ cười mờ nhạt của nàng nhìn không giống thật .

Tại vương phủ , xem nàng như con người sợ rằng chỉ có Phi Dương .

Phi Dương đến gần Thiên Mạch , đem chiếc áo choàng trên tay đưa cho nàng “Cô nương , đây là áo choàng của ta , nếu ngươi không chê bẩn , thì nhận lấy đi .”

Thiên Mạch nhận lấy cái áo choàng , nở một nụ cười lãnh đạm “Cảm ơn”

Thiên Mạch sắc mặc vốn dĩ tái nhợt , bây gờ ngay cả một chút huyết sắc cũng không có , tóc rối tung, môi nứt nẻ , trông qua thập phần tiều tuỵ .

Vương gia hạ lệnh cấm không cho bất cứ kẻ nào đem đồ ăn đến cho nàng , làm sai xử theo quân pháp , hắn cũng không thể giúp đỡ . Nhìn Thiên Mạch tiều tuỵ như vậy , trong lòng Phi Dương dâng lên một cảm giác tội lỗi .

Đối xử như vậy với một nữ tử yếu đuối , thật sự là vô nhân đạo .

“Liễu cô nương, ta tin ngươi trong sạch, ta sẽ nói với vương gia , để hắn thả ngươi.” Sự thật thì bản thân hắn cũng không nắm chắc .

https://thuviensach.vn

“Vô dụng , ý tốt của ngươi ta ghi tạc trong lòng . ngươi sau này đừng đến xem ta nữa , miễn cho hắn xử phạt ngươi .”

Đúng là một nữ tử thiện lương, lúc này còn biết nghĩ cho người khác .

Nàng càng nói như vậy , cảm giác tội lỗi trong lòng Phi Dương càng mãnh liệt .

“Thiên Mạch cô nương , ngươi muốn ăn gì , ta đem đến cho ngươi .” Vương gia muốn phạt thì cứ phạt , chỉ cần có thể trợ giúp Thiên Mạch cô nương , hắn cam tâm tình nguyện .

“Không muốn ăn , ngươi đi đi , đừng để ta làm liên luỵ đến ngươi .” Trong lúc này , cũng chỉ có hắn quan tâm đến nàng .

“Thiên Mạch cô nương yên tâm , ta theo Vương gia nhiều năm, hắn sẽ không phạt ta đâu .” Trong lòng hắn cũng không dám chắc , Tần Mộ Phong hỉ nộ vô thường , ngay cả Phi Dương cũng không đoán được tâm tư của hắn .

Ngoài cửa truyền đến một tiếng cười lạnh “Có đúng không ?”

Chính là Tần Mộ Phong .

“Vương gia” Phi Dương quay đầu lại .

Thiên Mạch chỉ có chút ngẩng đầu , sau đó lại cúi đầu , coi như không nhìn thấy hắn .

https://thuviensach.vn

Chương 15 : Lại nổi phong ba

Hộ vệ trung thành nhất của hắn cư nhiên phản bội hắn , chỉ vì một người đàn bà hạ tiện .

Phi Dương tám tuổi đã đi theo bên người hắn , tình cảm của bọn họ giống như tình huynh đệ . Đây là lần đầu tiên Phi Dương làm trái lệnh của hắn , nếu là vì người khác thì cũng cho qua , nhưng hắn cư nhiên lại vì nàng . Liễu Thiên Mạch là cừu nhân của hắn , là người đã bức tử nữ nhân hắn yêu thương .

Tần Mộ Phong nheo mắt , ánh mắt đảo qua , nhìn vào chiếc áo choàng mà Thiên Mạch cầm trên tay , bình tĩnh hỏi "Các ngươi đang làm cái gì ?"

Đó là sự bình tĩnh trước khi mưa to gió lớn kéo tới .

Thanh âm của hắn bình tĩnh nhưng lửa giận trong mắt đã sớm tiếc lộ tâm trạng của hắn .

Phi Dương liếc mắt nhìn Liễu Thiên Mạch, quỳ hối xuống , nói nghiêm túc "Thuộc hạ cãi lệnh Vương gia , xin Vương gia xử phạt . Liễu cô nương vô tội , xin Vương gia buông tha nàng ."

Liễu Thiên Mạch không khóc , tỉnh táo đến thần kỳ . Nàng ngẩng đầu lên , liếc mắt nhìn Tần Mộ Phong , "Xin Vương gia trách phạt ." Muốn nàng quỳ trước mặt hắn , trừ khi mặt trời mọc phía bắc .

Tần Mộ Phong cười lạnh , nghiến răng "Hay cho một cái lang tình thiếp nghĩa ." Hắn hoàn toàn xem thường Liễu Thiên Mạch .

"Vương gia, người hiểu lầm rồi , Liễu cô nương thân thể yếu đuối , không chịu được hàn khí ở địa lao , thuộc hạ sợ nàng nhiễm phong hàn ." Phi Dương vội vàng giả thích quan hệ giữa hắn và Liễu Thiên Mạch . Liễu Thiên Mạch là đàn bà của Vương gia , cho dù có mười lá gan , hắn cũng không dám mơ tưởng . Hắn giúp nàng vì cảm thấy nàng đáng thương , hăn cảm giác được nàng không giống những người khác .

"Nàng là tiểu thiếp của bổn vương , với ngươi không quan hệ ." Tần Mộ Phong lạnh lùng nói , nắm lấy cằm của Thiên Mạch , khoé miệng toát lên ý cười "Ta thật sự không có nhìn ra , nàng có thể dụ dỗ nam nhân giỏi đến như vậy ."

https://thuviensach.vn

“Vương gia , nàng nếu là thiếp của ngươi thì chính là chủ nhân của Phi Dương , Phi Dương quan tâm đến chủ nhân có gì là sai .” Phi Dương mắt nhìn chằm chằm vào bàn tay Tần Mộ Phong , chỉ sợ hắn đem Thiên Mạch đập nát giống như thuỷ tinh .

Ánh mắt Tần Mộ Phong vẫn như cũ tại trên người Thiên Mạch chuyển động “Nàng không phải chủ tử, nàng là nô tài của ta .”

Thiên Mạch cặp mắt linh động , trong nháy mắt nước mắt trào ra . Nàng cắn môi dưới , cố gắng không để nước mắt rơi xuống .

“Vương gia , là thuộc hạ sai , Thiên Mạch cô nương không liên quan .” Phi Dương cực lực nhận sai về phía mình , nếu không phải hắn tự mình đa tình , thì Thiên Mạch cô nương cũng không gặp chuyện không may .

“Là ta sai .” Thiên Mạch nhìn thẳng Tần Mộ Phong , run rẩy nói “Vương gia , ta sai rồi , người buông tha Phi Dương đại ca đi , ta mặc cho ngài xử trí .” Con mắt nháy một cái , từ trong hốc mắt rơi ra một giọt lệ , vừa lúc rơi xuống trên tay Tần Mộ Phong , giọt nước mắt rơi xuống tay hắn vỡ ra , tạo thành những tia nhỏ .

Giọt nước mắt này thật quen thuộc , tình cảnh đêm đó đều hiện lên trước mắt hắn .

Đêm hôm đó ...

Lúc biết được hắn phải lấy Liễu Thiên Mạch làm vương phi , Thải Hà ở trong lòng hắn khóc suốt một đêm . Đêm hôm đó Thải Hà đã rơi vô số giọt nước mắt , giống như bây giờ , một giọt nước mắt rơi xuống tay hắn .

Đó là lần cuối cùng hắn nhìn thấy nước mắt của Thải Hà . Thải Hà ở trong lòng hắn khóc suốt một đêm . Sáng sớm ngày hôm sau , hắn bị hoàng thượng gọi tiến cung , khi trở về thì nghe được tin Thải Hà đã tự vẫn .

Phảng phất nhớ tới đêm hôm đó , đêm mà Thải Hà rời hắn mà đi .

Không có Liễu tể tướng , hắn đã không phải cô đơn một mình .

Không có Liễu Thiên Mạch , Thải Hà đã không rời bỏ hắn .

Vô số oán hận trong nháy mắt bộc phát .

“Cút ngay .” Tần Mộ Phong thống hận đẩy Liễu Thiên Mạch ra .

Tất cả những bất mãn của hắn dồn cả vào trong cú đẩy mạnh này .

Hắn là người luyện võ , Thiên Mạch là một nữ tử yếu đúôi , làm sao có thể chịu được sức mạnh của hắn .

https://thuviensach.vn

Bị hắn đẩy mạnh, Thiên Mạch tựa như con bướm bay về bức tường .

“Liễu cô nương .” Phi Dương cả kinh , mạnh mẽ đứng dậy , phi thân đến bên người Liễu Thiên Mạch .

Đầu ngón tay lướt qua quần áo của nàng , không đỡ kịp , thân thể nàng đập vào bức tường .

Thiên Mạch va vào bức tường, vách tường cứng rắn làm cho cái trán của nàng bị thương , máu , theo má nàng chảy xuống .

Máu đỏ chảy qua da thịt tuyết trắng , khiến cho gương mặt thanh tú của nàng tăng thêm vài phần quyến rũ .

“Liễu cô nương .” Phi Dương nâng nàng dậy , tự trách mình đã chậm một bước .

Thiên Mạch cười một cách so với khóc còn khó coi hơn , lắc lắc đầu “Phi Dương đại ca, , ta không có việc gì .”

“Hừ , hai vị thật sự là một đôi do trời đất tạo nên a .” Tần Mộ Phong trong mắt không có lấy một tia cảm xúc , nếu có cũng chỉ là sự ghê tởm .

Phi Dương che ở phía trước Thiên Mạch, bảo hộ cho nàng “Vương gia, ngươi hơi quá đáng . Thiên Mạch cô nương chỉ là nữ tử yếu ớt , ngươi như thế nào có thể đối xử với nàng như vậy .”

Lúc trước bọn họ cãi cũng cãi qua , gây cũng gây qua , nhưng vẫn chưa chính thức trở mặt . Lúc này đây Phi Dương muốn nhẫn cũng nhẫn không nổi .

“Mgươi thật sự muốn che chở cho nàng ?” Tần Mộ Phong cười lạnh “Đem nàng cấp cho ngươi , thế nào ?”

“Nếu ngươi không thích nàng , xin thả nàng , không nên lại hành hạ nàng .” Phi Dương trách cứ , đem bất mãn trong lòng phát tiết ra “Nàng chỉ là một nữ tử yếu đuối , ngươi không nên đem tất cả tội lỗi đổ lên người nàng , chuyện này đối với nàng mà nói thật không công bằng .

Tần Mộ Phong nổi giận “Ngươi phản rồi .” Hắn cho tới bây giờ cũng không có nghĩ đến , hộ vệ trung thành nhất của hắn , huynh đệ tốt của hắn, chỉ vì một người đàn bà hạ tiện mà cùng hắn quyết liệt .

“Đúng , ta phản rồi .” Phi Dương ngược lại bình tĩnh nói “Từ ngày bắt đầu gặp hai hồ ly tinh kia Phi Dương đã nghĩ phản , hai người đàn bà đó đã mê hoặc ngươi , khiến cho ngươi mất đi ý chí .”

https://thuviensach.vn

“Ngươi...” Tần Mộ Phong trừng mắt nhìn Phi Dương , trên trán gân xanh nổi rõ , trong mắt tràn đầy lửa giận “Ngươi có thể mắng ta , không thể mắng Thải Hà , đối với ta Thải Hà tốt nhất , nàng không phải là hồ ly tinh .”

Phi Dương nói thẳng “Vương gia là hoa sen hay hồ ly mọi người đều biết rõ .”

“Không được nói nàng như vậy .” Tần Mộ Phong trong cơn giận dữ một chưởng đánh nát miếng ngọc hổ phách . Mảnh vỡ văng trúng người Thiên Mạch , đâm vào chân của nàng .

Sắc mặt Thiên Mạch biến đổi nhưng vãn không lên tiếng .

Nàng lại bị thương thêm một chỗ .

Tần Mộ Phong tức giận giống như dã thú , hướng ra bên ngoài gọi người “Người đâu , đưa đôi gian phu dâm phụ này ra ngoài đánh năm mươi trượng cho ta .”

Năm mươi trượng ? Sắc mặt Phi Dương lập tức thay đổi.

Hắn từ nhỏ tập võ , năm mươi trượng hắn có thể chịu được . Liễu Thiên Mạch là nữ tử yếu đuối ,năm mươi trượng này không thể nghi ngờ là muốn lấy mạng nàng .

Phi Dương vội vã quỳ xuống “Vương gia , ta nguyện thay Liễu cô nương chịu phạt .”

Tần Mộ Phong lạnh lùng nói “Lo cho thân mình trước đi .”

“Phi Dương đại ca , ta có thể chịu nổi .” Thiên Mạch thay đổi bộ dạng mềm yếu ngày thường , bình tĩnh mà kiên định nhìn Phi Dương mỉm cười .

Tần Mộ Phong . Ngươi thật tàn nhẫn . Năm mươi trượng chứ gì ? Ta lĩnh . Đến một ngày nào đó , ta sẽ bắt ngươi trả giá , đắc tội với Liễu Thiên Mạch ta , ngươi sẽ không có cuộc sống tốt đâu .

Tần Mộ Phong quay đầu lại , cười lạnh “Liễu Thiên Mạch, thật có cốt khí .”

“Tạ Vương gia khích lệ .” Thiên Mạch vẫn như cũ không hề có chút sợ hãi .

Lúc này ương ngạnh không phải là sự lựa chọn đúng đắn , Phi Dương vội nói “Liễu cô nương, bây giờ không phải lúc cậy mạnh .”

Thiên Mạch lại cười lãnh đạm “Yên tâm đi , ta không có việc gì .”

https://thuviensach.vn

Chương 16 : Ngoạ bệnh tại sàng

Trăng , tản mát đạm đạm quang hoa , dưới ánh trăng , bóng cây loà xoà .

Hậu viện vốn an tĩnh nhưng nay lại phi thường náo nhiệt , mười mấy tên hộ vệ , cầm trong tay ngọn đuốc đem khoảng sân vắng thắp sáng như ban ngày .

Tại trung tâm của đám thị vệ đang vây quanh , Tần Mộ Phong tựa ở ghế thái sư , trong tay cầm một tách trà , nhàn nhã giống như đang xem kịch . Đối với hắn mà nói , này đúng là đang xem một trò vui .

Phi Dương cùng Thiên Mạch nằm trên một cái ghế dài , bên cạnh là hai tên thị vệ đang chuẩn bị vung gậy đánh .

Phi Dương cố gắng ngẩng đầu nhìn Liễu Thiên Mạch , an ủi "Liễu cô nương , lúc trước ngươi nên nhẫn nhịn một chút , ngươi cố gắng chống đỡ ." Hắn không hề cầu tình , hắn biết tính tình Vương gia , cầu xin hộ Liễu Thiên Mạch chỉ có phản tác dụng thêm thôi .

"Phi Dương đại ca, đại ân đại đức của ngươi kiếp này ta nhất định không quên ." Thiên Mạch cười , nàng cho tới bây giờ cũng không cười một cách động lòng người như thế .

"Đánh ." Tần Mộ Phong một tiếng ra lệnh , bản tử như mưa đánh vào trên người Thiên Mạch .

Nàng cắn môi , cũng không hề khóc , cũng không kêu . Nhìn gương mặt lãnh đạm của nàng căn bản không phải đang thụ hình .

Thiên Mạch phảng phất trở lại mùa đông năm đó , trở lại mùa đông lạnh giá của mười bốn năm trước .

Mùa đông khi nàng năm tuổi , phụ thân từ một tú tài trở thành tân khoa trạng nguyên . Nàng cùng mẫu thân từ thôn nhỏ đến kinh thành , nghĩ rằng từ nay có thể sống trong một ngôi nhà lớn .

Song , họ chỉ có thể ở trong một hoang viên cũ nát .

Phụ thân đã bỏ rơi mẫu thân , lấy nữ nhi của đại học sĩ đương triều .

Sau đó , cha liên tục rước về một số thị thiếp , hai vị tỷ tỷ và ba muội muội .

https://thuviensach.vn

Đừng nghĩ rằng bọn họ cùng nàng đều là thân tỷ muội .

Cha nàng lúc còn là tú tài thích đi đến thanh lâu , dụ dỗ con gái đàng hoàng , thậm chí cùng rất nhiều người đàn bà có đứa nhỏ .

Hắn cưới rất nhiều nữ tử mà hắn mới gặp một hai lần , nhưng lại từ bỏ người vợ từng đồng cam cộng khổ với hắn .

Đây là chủ ý của con gái đại học sĩ , nàng có thể cho phép Liễu Sóc hắn cưới vô số đàn bà , nhưng không dễ dàng tha thứ cho người vợ chính thức của hắn . Chỉ cần chánh thê của hắn không tồn tại thì nàng mới cảm thấy được mình là vợ chính thứ của hắn .

Liễu tể tướng cùng thê tử kết hôn được tám năm chỉ có duy nhất một đứa nhỏ là Thiên Mạch .

Thiên Mạch tưởng rằng mình chính là hạt minh châu trong tay cha .

Nhưng nàng sai rồi , nàng không phải . Trong mắt cha nàng chẳng là cái gì cả . Hắn đã có rất nhiều nữ nhi chứ không phải một mình Thiên Mạch .

Mùa đông năm đó , đàn bà của cha cùng bọn tỷ muội liên tục nhục mạ nàng , đánh chửi nàng . Trong mắt bọn họ , mẹ con nàng không bằng một con chó .

Mùa đông trong quá khứ , Thiên Mạch thương tích đầy người , đối với sự đau đớn đã sớm trở nên tê liệt .

Mùa đông đó , Thiên Mạch đã trưởng thành .

Mùa đông năm đó chính là cuộc sống gian nan nhất trong cả đời Thiên Mạch .

Cảm giác đau đớn trên người khiến cho nàng nhớ tới mùa đông năm đó nàng đã chịu đủ sự nhục nhã và đau đớn .

Mùa đông đó còn có mẫu thân cho nàng sự ấm áp , còn bây giờ thì sao ?

Bây giờ là mùa đông sao ? Tại sao ... so với mùa đông năm đó lại càng lạnh hơn ...

Thiên Mạch cắn răng chịu đủ 50 trượng , không khóc một tiếng , không rơi một giọt nước mắt .

Sư phó đã từng nói với nàng , chỉ có kẻ yếu mới rơi nước mắt . Phi Yến thường xuyên nhắc nhở nàng , thế giới này sẽ không thông cảm cho kẻ yếu .

Nàng không khóc , cũng không kêu la khiến cho những thị vệ hành hình cũng bị nghị lực kiên cường của nàng làm cho nể phục .

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên , nàng đã bị bệnh .

Cuối cùng cũng đánh xong , nàng giương mắt nhìn Tần Mộ Phong cười lạnh một tiếng , ngất đi trong quá khứ .

“Nương ,. Nương , ngươi ở đâu , đừng bỏ lại ta , nương , ngươi đừng bỏ lại ta .” Thiên Mạch nằm ở trên gường nói mê , trên người mồ hôi đầm đìa .

Hương nhi canh giữ bên giường , dùng khăn lạnh lau mồ hôi cho nàng , trong lòng vô cùng lo lắng .

Người nàng nóng như vậy , sợ rằng không ổn . Nhưng hết lần này đến lần khác Vương gia đều không cho phép đi tìm đại phu , ngay cả thuốc trị thương bình thường cũng không cho nàng , chủ tâm của hắn chính là muốn nàng chết .

Vết thương trên trán nàng không nghiêm trọng , Hương nhi đã giúp nàng tẩy rửa sạch sẽ .

Nhưng là ... vết thương trên mông .

“Ông trời à , nếu người thật sự có mắt thì xin hãy cứu cô nương đi , nàng là người tốt , người tốt thì không nên đoản mệnh . Hương nhi quỳ xuống cầu người , người cứu cô nương đi .” Hương nhi trong miệng lẩm bẩm khẩn cầu trời cao phù hộ .

Thiên Mạch mở mắt một cách khó khăn , yếu ớt nhìn Hương nhi cười cười “Ta không có việc gì , ngươi không cần lo lắng .”

“Cô nương . Ngươi đã bị như vậy còn nói không có việc gì .” Nước mắt của Hương nhi cũng đã chảy xuống .

“Nha đầu ngốc , ngươi khóc cái gì . Vương gia hắn hy vọng ta chết , kỳ thật ta chết cũng tốt, ít nhất không phải tiếp tục chịu sự hành hạ của hắn .”

Hương nhi khóc càng ác liệt “Cô nương , không đúng , tiểu thư , ngươi nói ngớ ngẩn cái gì vậy ? Ngươi nếu thật sự chết , Hương nhi không phải sẽ lại bị đưa về hầu hạ các cô nương khác hay sao ? Hương nhi muốn hầu hạ bên người tiểu thư , không muốn hầu hạ những người khác .” Nàng hầu hạ nhiều chủ nhân như vậy , nhưng chỉ có Thiên Mạch đối xử với nàng như con người .

https://thuviensach.vn

“Ta sẽ không chết .” Nhiệm vụ của nàng còn chưa hoàn thành , nàng tuyệt đối không thể chết .

Tần Mộ Phong , ngày nào đó ta sẽ bắt được chứng cứ ngươi thông địch bán nước , đến lúc đó để cho hoàng thượng bắt ngươi thiên đao vạn trảm , rửa mối hận hôm nay .

“Tiểu thư , ngươi phải kiên trì nha .” Bình thường nữ tử sao có thể chịu được năm mươi trượng, nàng có thể sống đến bây giờ đã là kỳ tích rồi .

“Oh...” Thiên Mạch thở dài một tiếng , từ trong lòng móc ra một cái bình sứ đưa cho Hương nhi “Vương gia không cho người trị thương cho ta , cũng sẽ không để ý tới Phi Dương đại ca . Phiền ngươi giúp ta chiếu cố huynh ấy , được không ?” Từ nhỏ đến lớn , cho tới bây giờ không có người nào che chở cho nàng như vậy .

“Tiểu thư ... đây là ?” Hầu hạ Liễu Thiên Mạch lâu như vậy cũng không biết nàng có thói quen đem dược cất ở trên người .

“Cái này là thuốc trị thương , ngươi đem qua cho Phi Dương đại ca .”

“Nếu cái này là thuốc trị thương sao tiểu thư lại không dùng ?”

“Ta nơi này vẫn còn , mặc kệ ta, , đi trước chiếu cố Phi Dương đại ca .” Thiên Mạch nói , lại lấy trong người ra một bình sứ , lấy ra vài viên thuốc đưa vào trong miệng . “Ngươi xem, không phải ta đã uống rồi sao , ngươi không đi , ta tự mình đi .”Thiên Mạch vừa nói vừa làm bộ xuống giường .

Hương nhi ấn Thiên Mạch ngồi xuống “Tiểu thư , ngươi đừng động , ta sẽ đi .”

Hương nhi vừa chạy đi , một trong bốn vị thị thiếp là Yên Chi lại mang theo nha hoàn nhàn nhã đi vào .

Trên gương mặt diễm lệ vô song lộ vẻ lo lắng .

https://thuviensach.vn

Chương 17 : Không cốc u lan

Yên Chi thân hình diễm lệ vô song , trang phục tỉ mỉ , càng thêm phong hoa tuyệt đại .

Hai nha hoàn đỡ nàng chậm rãi đi đến bên giường Thiên Mạch .

Thân thể giờ đang đau đớn khiến cho Thiên Mạch vô lực ứng phó nàng , Thiên Mạch nhắm mắt lại không nói gì .

“Phu nhân , ngươi có khoẻ không ?” Trong giọng nói của Yên Chi hàm chứ sự lo lắng .

Thiên Mạch hơi thở yếu ớt , thản nhiên nói “Ta không có việc gì .” Nàng có thể không hiểu sự tranh giành giữa những người đàn bà , nhưng nàng không phải là loại ngu ngốc . Yên Chi một thân sang trọng , rõ ràng quần áo đã được chuẩn bị tỉ mỉ , nàng hôm nay đại giá quang lâm tám phần chính là muốn thị uy.

“Nếu không ta sẽ gọi đại phu đến xem bệnh cho ngươi .” Yên Chi cầm lấy cái khăn mặt trong chậu nước , giúp Thiên Mạch lau đi mồ hôi trên người nàng .

“Giờ là lúc nào rồi , ngươi đừng khách khí với ta . Chúng ta chình là người một nhà , ngươi khách khí cái gì .”

Thiên Mạch trong lòng cười lạnh , từ nhỏ đến lớn đâu có ai coi nàng như người một nhà .

Trước đây nàng sống như một con chó , nếu không phải trời đất đảo điên để cho nàng gặp được sư phó , nàng sẽ không có cuộc sống như ngày hôm nay .

“Yên Chi cô nương , ý tốt của ngươi ta xin ghi tạc trong lòng .” Đây chỉ là một vết thương nhỏ , không thể giết chết được nàng .

“Không được, xem người ngươi nóng như vậy , ta phải mời đại phu đến .” Yên Chi đứng lên , hướng nha hoàn phân phó , nói “Mau đi mời đại phu .”

Thiên Mạch vội nói “Không nên , đừng để liên luỵ đến ngươi .”

Từ ngày tiến vào Vương phủ nàng đã biết , mỗi người đàn bà trong Vương phủ đều không đơn giản .

https://thuviensach.vn

Yên Chi một thân trang phục sang trọng lại đối xử với tốt với nàng , mơ hồ hàm chứa sự uy hiếp và lôi kéo .

Liễu Thiên Mạch nàng chỉ là nô lệ , đáng để nàng lôi kéo sao ?

Lúc mới vào Vương phủ , là Yên Chi miệt thị nàng .

Hôm nay đột nhiên lôi kéo nàng , đến tột cùng là có mục đích gì ?

Chuyện tới hôm nay , chỉ có thể để nó thuận theo tự nhiên , tương kế tựu kế . Nàng nhất định phải làm được điều nàng muốn , ai cũng không thể ngăn cản .

Yên Chi thở dài nặng nề "Tốt thôi , đã như thế ta giúp ngươi lấy thuốc ."

Thiên Mạch lắc đầu "Cảm ơn hảo ý của cô nương , ta muốn ngủ một chút , mời cô nương trước tiên đi ra ngoài ." Thiên Mạch thanh âm suy yếu đến mức cơ hồ nghe không rõ , môi trắng bệch , trên đó đã có vài vết nứt nhợt nhạt . Hơn nữa mái tóc rối tung , tiều tuỵ giống hệt như bóng ma .

"Cái này ..." Yên Chi có chút do dự .

"Ta biết ngươi có ý tốt nhưng Vương gia đã có lệnh không cho phép kẻ nào giúp đỡ ta , ngươi đi đi ." Trong mắt nàng hắn chính là nam nhân độc ác nhất .

Yên Chi bất đắc dĩ liếc nhìn nàng một cái "Được."

Thiên Mạch nhắm mắt lại , nước mắt từ khoé mắt chảy ra .

Nàng là thiếp duy nhất của Bình Nam Vương nhưng ở Vương phủ nàng cái gì cũng không có .

Thân là tể tướng thiên kim cũng không sánh bằng những thị thiếp xuất thân từ thanh lâu .

Nàng nguyên là chủ nhân , nhưng địa vị lại giống như nô tài .

Tại Tướng phủ , nàng đã nhìn thấy và nếm thử biết bao thăng trầm . Nàng đã tự nhận Tướng phủ chính là địa ngục của nàng .

Nhưng đến bây giờ nàng mới biết được, Vương phủ mới chánh thức là địa ngục nhân gian .

Tần Mộ Phong , ta nguyền rủa tổ tiên 18 đời của ngươi nằm dưới đất cũng không được yên lành .Tất cả những người đàn bà của ngươi đều là hồ

https://thuviensach.vn

ly tinh hoá thân , đem ngươi hấp thành xác khô rồi đưa đến cái gì ... được rồi , đưa đến bảo tàng để người ta quan sát . Tần Mộ Phong ngươi chết đi cho ta . Ngươi sanh nhi tử sẽ giống như con gấu chó . Bổn cô nương sớm muộn cũng đem đồ lợn ngươi làm nhân bánh bao để ăn , con mẹ nó phân chó ...”

Liễu Thiến ở trong viện Dương Liễu mắng to . Hoa khôi vốn nên ưu nhã nhưng tất cả đều đã bị nàng ném xuống cống .

Lúc nàng đại phát lôi đình , Hoa Linh cùng Hồng Ngạc không dám lại gần nàng , trước tiên trốn phía sau cửa tị nạn .

“Tiểu thư , ngài chửi đủ chưa vậy ?” Hoa Linh rốt cuộc nhịn không được lên tiếng , nếu nàng tiếp tục chửi như vậy , sớm muộn cả Tuý Yên lâu cũng nghe thấy .

“Không đủ .” Liễu Thiến rống to “Hắn ta cư nhiên đánh Thiên Mạch sau đó lại đem nàng nhét vào trong phòng chờ chết . Mụ nội nó con gấu , kia xem như cái gì nam nhân , quả thực chính là ... chính là ... biến thái điên cuồng , cô nương ta bây giờ xúc động đến mức muốn làm thịt hắn .”

Liễu Thiến xinh đẹp tuyệt thế vô song , nhưng giờ phút này nàng phong hoa mất hết , lại giống như một bà điên .

“Hoa Linh , hôm nay bản cô nương không tiếp khách , để cho đồ lợn kia cút đi .” Liễu Thiến lấy từ trong vòng tay ra một viên dược hoàn , đưa tới “Đem cái này cho hắn uống .”

“Tiểu thư, đây là ...” Tiểu thư sẽ không hạ độc hại Bình Nam Vương chứ ?

Liễu Thiến liếc nàng “ Không chết được .” Chỉ biết làm cho hắn toàn thân khó chịu vô cùng .

Hắn ngược đãi Thiên Mạch , cho hắn uống thuốc này xem như một sự trừng phạt nho nhỏ .

Một lát sau ...

“Tiểu thư, đã làm theo những gì người phân phó , đem dược hoàn hoà vào rượu cho hắn uống “ Hoa Linh đứng ở cửa , không dám tiến đến .

Tiểu thư trong lúc giận dữ rất có thể sẽ giết người , tránh xa nàng lúc này chính là lựa chọn tốt nhất .

https://thuviensach.vn

“Vậy đồ lợn đó nói cái gì ?” Liễu Thiến có chút không kiên nhẫn , nàng bây giờ không muốn nghe chuyện liên quan đến đồ lợn đó .

“Hắn nói.” Hoa Linh ngẩng đầu nhìn Liễu Thiến (chỗ này không hiểu sao tác giả lại viết là Thiên Mạch) , Đối diện với con mắt phẫn nộ của nàng . Hoa Linh lại cúi đầu “Hắn nói hắn nhất định phải nhìn thấy tiểu thư .”

Liễu Thiến đem nước trà đổ vào trong miệng , cầm cái chén đi tới đi lui “Bà nó con gấu , hắn thật sự không có chuyện gì .”

Cái chén trong tay bể nát , nàng đem mảnh vỡ ném trên mặt đất , tức giận nói “Trong nhà nuôi dưỡng một đám hồ ly tinh, còn muốn đến trêu chọc ta . Nếu không phải vì 10 vạn lượng hoàng kim , ta ăn no dỗi hơi mới có thể đi câu dẫn hắn . Mẹ kiếp , tiền này thật khó nhằn . Làm xong vụ này , Phi yến ta giải nghệ . Người mời ta thâu trái tim hắn thật sự là biến thái , trái tim có gì đáng để trộm ? Thật sự quá nhàm chán .

Đúng vậy , Liễu Thiến chính là Phi Yến , là thiên hạ đệ nhất đạo tặc trong truyền thuyết .

Nàng có một thân võ công xuất thần nhập hoá , có một bản lĩnh trộm đồ thiên hạ vô song .

Nàng mười bốn tuổi xuất đạo , chưa hề thất thủ . Lần nầy cũng không ngoại lệ , nàng nắm chắc có thể làm cho đồ lợn kia phải yêu nàng .

“Tiểu thư , gặp hay không ?” Hoa Linh cúi đầu hỏi .

Liễu Thiến lạnh lùng đáp “Không gặp , đối với nam nhân không thể quá tốt nếu không sẽ khiến cho bọn họ xem thường .” Nam nhân chính là rẻ tiền , cái gì không có được mới là thứ tốt nhất .

“Hắn muốn thấy là thấy sao , tìm gái lầu xanh a ... Ách , ta bây giờ không phải đạo tặc mà là kỹ nữ . Cho dù là gái lầu xanh , cũng không phải muốn làm gì cũng được , kỹ nữ cũng phải có tôn nghiêm . Bây giờ ta không nghe theo , hắn dám làm gì ta , đường đường là Vương gia , cùng con gà giống nhau .

****

Vết thương của Thiên Mạch rất nặng , phải tu dưỡng nửa tháng mới hoàn toàn bình phục . Nửa tháng đã bình phục chính là kỳ tích , đối với

https://thuviensach.vn

người bình thường mà nói sợ rằng phải mất mấy tháng , thậm chí nửa năm .

Vết thương trên trán cũng tốt lắm , nhưng lại để lại một vết sẹo nhỏ , có sẹo thì như thế nào ? Nàng cũng không để ý . Không ai quan tâm dung mạo của nàng , nàng tự nhiên cũng sẽ không quan tâm .

Ngồi ở cửa sổ nhìn lá rụng trong sân , khoé miệng có chút nhếch lên , trên gương mặt điềm đạm có một nụ cười ấm áp và thoả mãn .

“Tiểu thư, đi ra ngoài một chút đi , ngươi đã ở trong nhà nửa tháng .” Hương nhi đóng cửa dổ , không cho gió thổi vào . “Tiểu thư , thân thể ngươi không tốt , không thể để trúng gió .” Mấy hôm trước tiểu thư còn sốt cao không ngừng , thiếu chút nữa hù chết nàng , may mà tiểu thư cát nhân thiên tướng , cuối cùng cũng chuyển nguy thành an .

Thiên Mạch đứng lên, chậm rãi đẩy cửa sổ ra , nhắm mắt hưởng thụ những làm gió mát rượi . “Tại sao lại ngăn không cho gió mát vào ? Trong Vương phủ này sợ rằng chỉ có trăng thanh gió mát là sạh sẽ .” Nàng mỉm cười điềm đạm , áo trắng cùng tóc đen bay lên khiến cho nàng giống hệt một vị tiên nhân .

“Tiểu thư ...” Hương nhi thở dài không biết nên nói cái gì .

Nàng biết trong lòng tiểu thư có oán, có hận, lại cũng không cam lòng . Một nữ tử trong sáng như vậy mà bị hành hạ , cho dù là ai cũng đều không cam lòng .

Thiên Mạch quay đầu lại nhìn Hương nhi , thản nhiên nói “Hương nhi , đem tiêu của ta mang tới đây .”

Hương nhi từ đầu giường lấy ra một cây tiêu màu xanh ngọc , nhẹ nhàng đưa đến trong tay nàng .

Thiên Mạch mở lòng bàn tay ra , màu của ngọc tiêu nàng cầm trong tay ẩn chứa vài phần xanh biếc .

Ngón tay ngọc nhẹ nhàng nắm lấy , ngọc tiêu trong tay nàng xoay một vòng tròn .

Thiên mạch cười chế giễu chính mình , có lẽ ngọc tiêu này là thứ có giá trị nhất của nàng .

“Tiểu thư , ngài biết thổi tiêu sao ?” Động tác ngoạn tiêu của tiểu thư rất nhàn nhã, thành thục, tụa hồ thường xuyên thổi tiêu .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch không có trả lời , nhìn về phía cửa sổ , Ánh mắt trống rỗng dừng ở phương xa, tư lự , mờ ảo .

Ngọc tiêu trong tay nàng lại vừa chuyển, nhẹ nhàng đặt ở trên môi .

Một khúc tiêu nhu mỹ thê lương , như nước như băng , trầm thấp , dịu dàng , uyển chuyển , tĩnh lặng xa vời . Âm thanh hoa mỹ , uyển chuyển kia chất chứa những tâm sự vô cùng vô tận . Nữ tử thổi tiêu phảng phất giống như cửu thiên tiên nữ , rời xa trần thế, siêu phàm thoát tục . Những giai điệu tinh tế , giống như sự đạm bạc của nàng , hiện ra thật lâm ly , tỉ mỉ .

Nàng nhẹ nhàng thở ra một hơi , ngón tay ngọc cầm ngọc tiêu để ra phía sau .

“Tiểu thư, đây là khúc gì ?”

Gió thổi khiến cho mái tóc đen có chút tán loạn , Thiên Mạch nhẹ nhàng đáp .

“Thanh sơn ẩn ẩn thuỷ điều điều
Thu tận Giang nam thảo vị điêu
Nhị ngọc tứ kiều* minh nguyệt dạ
Ngọc nhân hà xứ giáo xuy tiêu .”

Thiên Mạch cười , một nụ cười ưu nhã , điềm tĩnh , tựa như gió xuân ấm áp .

“Tiểu thư, đây là thơ của người nào ?” Hương nhi tò mò hỏi , Hương nhi đọc không nhiều , nhưng cũng từng học thơ văn được mấy ngày .

“Đây là thơ của thi nhân Đỗ Mục ở Đường triều tại Trung Quốc cổ đại , người đời sau sửa lại thành tiêu khúc .” Ngôn từ kia thanh đạm , nho nhã như gió , so với tiếng tiêu đẹp hơn .

“Trung Quốc, Đường triều . Không rõ .” Trong trí nhớ của nàng chưa từng nghe qua tên địa phương kia .

“Dù ta có nói ra ngươi cũng không biết .” Trong con mắt của Thiên Mạch vừa thâm thúy lại lãnh đạm, tựa hồ còn có chút ấm áp , càng khiến cho người ta xem không hiểu .

Hương nhi trái lại gật đầu , nàng đúng là không biết .

Thiên Mạch lại đem ngọc tiêu đặt ở bên môi , từ đôi môi anh đào vang lên những thanh âm hoa mỹ . Đạm nhã như gió , mờ ảo như mây , phảng phất giống như một bức tranh sơn thuỷ nhiều màu sắc .

https://thuviensach.vn

Cùng với tiếng tiêu , thân ảnh của nàng càng thêm mờ ảo .

“Tiểu thư , này lại là khúc gì ?”

“Trích bất tận tương tư huyết lệ phao hồng đậu ,

Khai bất hoàn , xuân liễu xuân hoa mãn hoạch lâu .

Thuỵ bất ổn , sa song phong vũ hoàng hôn hậu ,

Vong bất liễu , tân sầu dữ cựu sầu ,

Yến bất há , ngọc lạp kim ba ế mãn hầu ,

Chiếu bất tận , lăng hoa kính lí hình dung sấu ,

Triển bất khai để mi đầu ,

Nhai bất minh để canh lậu ,

Nha!

Cáp tiện tự : già bất trú để thanh sơn ẩn ẩn ,

Lưu bất đoạn để lục thuỷ du du ,

Lục thuỷ du du lục thuỷ du du ……” (Hồng đậu từ)

“Tiểu thư , này là thơ của ai ?” Hương nhi tò mò hỏi

Nói với nàng đây là Hồng đậu từ , nàng có hiểu không ?

Thiên mạch không có trả lời, chuyển sang ngâm thơ “Cuồn cuộn trường giang đông thệ thuỷ ,

Lãng hoa đào tận anh hùng ,

Thị phi thành bại chuyển đầu không .

Thanh sơn y cựu tại ,

Kỉ độ tịch dương hồng ?

Bạch phát ngư tiều giang chử thượng ,

Quán khan thu nguyệt xuân phong ,

Nhất hồ trọc tửu hỉ tương phùng ,

Cổ kim đa thiếu sự ,

Đô phó tiếu đàm trung .

Nhất hồ trọc tửu hỉ tương phùng ,

Cổ kim đa thiếu sự ,đô phó tiếu đàm trung .

Thị phi thành bại chuyển đầu không ,

Chuyển đầu không a .” (Lâm Giang Tiên)

“Hay cho một người thị phi thành bại chuyển đầu không , hay cho một cái cổ kim đa thiếu sự , đô phó tiếu đàm trung ...” Một sự tán thưởng cắt đứt

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch phong hoa tuyết nguyệt , vừa quay đầu lại đã thấy một nam tử tuổi còn trẻ đứng ở cửa .

Nam tử trên mặt mang theo một nụ cười thản nhiên , trong nụ cười hàm chứa sự tán thưởng , một thân thanh sam , tiêu sái tuấn dật .

“Ngươi là ai ?” Hắn là Hoắc Thiên tướng quân, Thiên Mạch nhận ra .

“Tại hạ Hoắc Thiên, bị tiếng tiêu của phu nhân hấp dẫn , nương theo âm thanh mà đến .” Hoắc Thiên tiêu sái , văn nhã tựa như một tài tử phong lưu hơn là một tướng quân .

Ngày đó trong địa lao không có thấy rõ , giờ hắn mới biết được Liễu Thiên Mạch là một nữ tử thanh tú , nhã nhặn , không giống như Tần Mộ Phong nói xấu không chịu nổi .

Thiên Mạch đem ngọc tiêu để ở đằng sau , bộ dáng ngẩng đầu ưỡn ngực trông rất có ngạo khí . “Nguyên lai là Hoắc tướng quân, tiểu nữ thất lễ .” Vẫn lãnh đạm như bình thường .

“Tiếng tiêu của phu nhân hay , thơ cũng tuyệt .” Phòng của nữ quyến hắn thuỷ chung không nên tuỳ tiện tiến vào , vẫn đứng ở cửa .

“Phòng ốc bừa bội , thật thất lễ” Trên gương mặt thanh tú điềm đạm của Thiên Mạch không lộ một chút cảm xúc .

Hoắc Thiên liếc mắt nhìn gương mặt Thiên Mạch , cũng nhìn không ra , nàng không phải mỹ nhân nhưng lại hơn cả mỹ nhân .

Nàng điềm đạm, ưu nhã , đạm bac , khí chất cao quý như hoa lan .Thế gian ít có . Dù chỉ là động tác vung tay nhấc chân nhưng đều lộ ra vẻ ưu nhã .

Trong ưu nhã đạm bạc lại mang theo vài phần khí thế coi trời bằng vung .

Đây rốt cuộc là dạng gì nữ tử ?

Nhìn nàng có sự trong sáng của một đứa bé gái , lại có sự cao quý của con gái nhà giàu , hơn nữa lại có sự tiêu sái của giang hồ nữ tử .

Liễu Thiên Mạch giống như một đoá hoa lan thanh nhã trong u cốc , khí chất toả ra từ trên người nàng , ngay đến tuyệt thế mỹ nhân như Liễu Thiến chưa chắc đã có .

Nữ tử như vậy ...

https://thuviensach.vn

Lần đầu nhìn thấy nàng chính là ở địa lao . Khi đó nàng giống như một con thỏ nhỏ bị người ta làm cho sợ hãi . Bây giờ nàng tựa hồ rất tự nhiên , thanh nhã .

Nửa tháng ngắn ngủi , nữ tử này đã thay đổi rất nhiều .

Rốt cuộc là do nàng đã thay đổi ? Hay là do hắn nhìn lầm ?

“Tài nghệ của phu nhân , đường thời ít có .”

“Hoắc tướng quân quá khen , tiểu nữ nhất thời đùa nghịch , khiến cho tướng quân chê cười .” Thiên Mạch khẽ cúi người .

“Thiên Mạch phu nhân , nghe nói ngươi bị thương ?”

“Thiên Mạch làm sai , cam tâm chịu phạt .” Thiên Mạch ngước đầu lên , vẻ mặt lạnh nhạt khiến cho người ta nhìn không ra nàng có tâm tình gì .

“Phu nhân , tại hạ đối với âm luật cũng có nghiên cứu , không biết có hay không vinh hạnh hướng phu nhân lãnh giáo .” Hoắc Thiên thái độ tỏ ra rất thành khẩn . Nếu nàng không muốn nói đến chuyện bị thương thì hắn cũng không hỏi nhiều .

“Tướng quân , Thiên Mạch đối với âm luật hiểu biết không nhiều, mời tướng quân đi thỉnh giáo cao nhân khác .” Thiên Mạch từ nhỏ đối với âm nhạc rất có thiên phú , hơn nữa được sư phó chỉ dạy , có thể nói là một trong những cao thủ , nếu chỉ luận về cầm tiêu sợ rằng không có người có thể hơn nàng .

“Phu nhân khách khí , tiếng tiêu của phu nhân có thể nói đã đạt đến cảnh giới lô hoả thuần thanh .” Hắn cũng là người yêu thích âm luật , cũng không hề thiếu những hồng nhan tri kỷ tài mạo song toàn , nhưng chưa bao giờ nghe thấy tiếng tiêu hay đến như vậy . Cho dù là kinh thành đệ nhất hoa khôi trước đây cũng thổi không ra được tiêu âm lãng mạn như thế .

“Không có việc gì làm , tự mình tìm kiếm sự vui vẻ trong âm nhạc thôi .”

Nương theo một tiếng cười lạnh , một thanh âm mỉa mai vọng đến “Tìm thú vui trong âm nhạc thì được , đừng công khai dụ dỗ đàn ông .”

(Ký Dương Châu Hàn Xước phán quan .)

Dịch :

https://thuviensach.vn

Núi mờ nước chảy xa xôi
Giang Nam cây cỏ tiêu điều về thu
Đêm nay trắng sáng cầu xưa
Mà người dạy sáo bây giờ là đâu .

(*)Nhị thập tứ kiều : còn có tên là Hồng Dược kiều , ở huyện Giang Đô, tỉnh Giang Tô. Thời xưa có 24 cô gái đẹp thổi sáo tại đây, nên cầu có tên này.

Hồng đậu từ
Dịch :
Bao giờ hết, giọt lệ tương tư rơi đỏ ngòm,
Bao giờ nở, xuân về hoa liễu trước lầu son,
Nằm trằn trọc, song the, mưa gió buổi hoàng hôn.
Nghĩ vẩn vơ, mối sầu mới cũ cùng đổ dồn!
Nuốt không trôi, rượu vàng gạo ngọc nào biết ngon,
Soi không rõ, đứng trước gương lăng mặt héo hon!
Nét ngài cau cau lại,
Giọt đồng hồ dồn dập hơn.
Chao ôi!
Nào khác gì : trôi đi, nước biếc dòng man mác,
Dừng lại, non xanh bóng chập chờn.
Lâm Giang Tiên
Dịch :
Trường giang cuồn cuộn chảy về đông
Bạc đầu ngọn sóng cuốn anh hùng
Thị phi thành bại theo dòng nước
Sừng sững cơ đồ bỗng tay không
Núi xanh nguyên vẻ cũ
Bao độ ánh chiều hồng.
Ngư tiều bạc tóc trên bến sông
Kìa xem trăng thu gió xuân
Một bầu rượu nhạt vui mừng gặp

https://thuviensach.vn

Luận bàn chuyện xưa nay.
Trong ung dung cười nói.

https://thuviensach.vn

Chương 18 : Mâu thuẫn bộc phát

Không cần nhìn cũng biết người nói là ai , giọng nói khắc nghiệt như vậy ngoại trừ Tần Mộ Phong ra thì không có người khác .

Thiên Mạch không giống như mọi lần khóc đến phát run , nàng liếc mắt nhìn hắn , thản nhiên nói "Thiếp thân tham kiến Vương gia ." Nàng cũng không tự xưng là tiện thiếp .

"Nô tỳ tham kiến Vương gia ." Hương nhi trốn ở đằng sau Thiên Mạch không dám đi ra . Thiên Mạch đem ngọc tiêu đưa cho nàng , vỗ vỗ vai nàng trấn an .

Tần Mộ Phong không thích Thiên Mạch , Hoắc Thiên sợ Thiên Mạch lại phải chịu phạt , lập tức giải thích "Mộ Phong , ta thích âm luật ngươi cũng biết , ta chỉ là bị tiếng tiêu của phu nhân thu hút mà tìm đến , không có ý tứ gì khác ."

"Có đúng không ?" Tần Mộ Phong cười lạnh "Thủ đoạn câu dẫn nam nhân của Liễu Thiên Mạch thật sự là cao minh . Một tháng ngắn ngủi nàng câu dẫn thị vệ thân tín của bổn vương , khiến cho huynh đệ xuất sanh nhập tử của bổn vương giúp nàng nói chuyện ."

"Mộ Phong , ngươi đừng hiểu lầm ." Gặp phải người không nói đạo lý như vậy , Hoắc Thiên cảm thấy thật đau đầu .

Ánh mắt sắc bén của Tần Mộ Phong đảo qua Thiên Mạch , lại chuyển sang nhìn hoắc Thiên "Bổn vương hiểu lầm cái gì ? Bạn tốt của bổn vương cùng với tỳ thiếp của bổn vương ở cùng một chỗ , mượn tiếng tiêu truyền tình , chẳng nhẽ bổn vương nhìn nhầm ?"

Tần Mộ Phong vô lý như vậy , Hoắc Thiên có vài phần tức giận "Tần Mộ Phong , là tự ngươi mời ta tới . Đi ngang qua Đạm Tình cư , ta nghe thấy tiếng tiêu của Thiên Mạch phu nhân , ta tìm theo tiếng tiêu mà đến thôi ." Nói hắn cùng Liễu Thiên Mạch có tư tình ? Quả thực chính là lời nói vô căn cứ . Từ khi Thải Hà qua đời , tính tình của hắn ngày càng cổ quái .

"Nói như vậy là do Liễu Thiên Mạch cố tình dụ dỗ ngươi ?" Tần Mộ Phong chuyển qua nhìn Liễu Thiên Mạch , trong con mắt bắn ra quang mang đáng sợ .

https://thuviensach.vn

Hoắc Thiên nhíu mày , giải thích “Không phải , chẳng nhẽ nàng ngay cả tư cách thổi tiêu cũng không có sao ?” Hắn thật sự muốn xông lên đánh tên hỗn đản này .

“Vương gia nói thế nào tài là như thế đi .” Thiên Mạch vẫn thản nhiên như cũ , nhìn không ra tâm tình của nàng . Không có bất mãn , cũng không có gì không cam lòng , lại càng không định vì mình mà giải thích .

“Ngươi thừa nhận ?” Tần Mộ Phong nheo mắt lại , từng bước đi tới gần nàng .

“Vương gia có từng cho ta cơ hội giải thích sao ?” Thiên Mạch hỏi lại , con mắt nhìn ra hướng cửa sổ .

“Rõ ràng là ngươi làm sai .”

“Xin hỏi Vương gia , hoàng thượng tứ hôn có phải do ta thỉnh cầu ? Thải Hà cô nương có hay không là do ta giết ? Thải Y cô nương bị cái chén ném tới làm cho bất tỉnh có phải là do ta làm ?” Khoé miệng Thiên Mạch nhếch lên , trên gương mặt lãnh đạm lộ ra một nụ cười châm chọc . “Vương gia chưa từng cho ta cơ hội giải thích , vậy ta cần gì giải thích .” Ý cười châm chọc trong mắt Thiên Mạch biến mất , nàng lại như cũ lãnh đạm giống một bức tượng gỗ không có linh hồn .

Tần Mộ Phong nheo lại con ngươi , nắm lấy cằm của nàng , buộc nàng nhìn thẳng vào hắn . “Mấy ngày không thấy , lá gan càng lúc càng lớn .” Trong trí nhớ của hắn Liễu Thiên Mạch duy nhất chỉ có thể khóc lóc , ở trước mặt hắn ngay cả một câu cũng nói không được . Liễu Thiên Mạch hôm nay ăn nói lợi hại , ánh mắt sắc bén giống như một mũi tên nhọn . Trên người tồn tại một loại khí chất lạnh nhạt , tỉnh táo , mờ ảo giống như cơn gió , thâm trầm đến đáng sợ . Từ lần đầu tiên nhìn thấy nàng , hắn đã cảm giác được người đàn bà này không hề đơn giản . Có lẽ hắn đã đoán đúng .

“Vương gia , ngươi có biết sau khi vào địa lao ta có cuộc sống như thế nào không ?” Thiên Mạch mỉm cười nhìn Tần Mộ Phong , ngay cả trong con mắt cũng hàm chứa ý cười , không ai biết được rốt cuộc nàng đang suy nghĩ cái gì .

Thiên Mạch đẩy cánh tay Tần Mộ Phong đang nắm lấy cằm của nàng , nhìn lá rụng bên ngoài cửa sổ , bình tĩnh nói “Ngươi biết rõ ta bị người khác hãm hại nhưng lại đem ta ném vào địa lao . Sự nhục nhã của Thải Y , sự

https://thuviensach.vn

ngược đãi của ngươi đã khiến cho trái tim ta bị tổn thương sâu sắc . Ngươi làm ta bị thướng cái trán , phạt ta năm mươi trượng , sau đó ngươi lại để mặc ta tự sanh tự diệt . Mệnh ta như sợi tơ , suýt chút nữa tiến nhập quỷ môn quan , ngay cả ta cũng không biết ta như thế nào có thể sống lại . Vương gi a , ngươi có biết nửa tháng qua ta sống như thế nào không ? Là nhân gian địa ngục . Ta nhớ kỹ cuộc sống khi bị giam tại địa lao âm u , không ăn không uống , còn phải chịu sự nhục nhã của Thải Y , chịu sự đánh chửi của ngươi , ta bất quá chỉ nhận của Phi Dương đại ca một cái áo choàng nhưng lại phải lãnh 50 trượng . Toàn thân thương tích nhưng ngươi lại hạ lệnh không cho phép ta tìm đại phu .” Thiên Mạch quay đầu nhìn Tần Mộ Phong , ánh mắt phảng phất như muốn hỏi “Ngươi muốn ta chết , đúng không ?” Khoé miệng Thiên Mạch nhếch lên , trong mắt tràn đầy sự khinh miệt “Xin lỗi Vương gia , ta không những không chết mà còn sống rất tốt . Ta phải cảm tạ ngươi , nếu không có ngươi , ta vĩnh viễn không có dũng khí và can đảm cùng ngươi đối chọi , là ngươi nói cho ta biết , chỉ biết nhẫn nhịn sẽ khiến cho bản thân mình chịu khổ , không chừng còn mất cả mạng sống , ta đã suýt chết một lần , giờ trên đời này không còn gì có thể khiến cho ta sợ hãi , kể cả tử vong .”

Tần Mộ Phong nheo mắt , nghiến răng “Tốt lắm , Liễu Thiên Mạch , ngươi dám phảng kháng ta .” Nhân gian địa ngục ? Vương phủ đối với cô ta là nhân gian địa ngục ? Vậy hắn - chủ nhân Vương phủ sẽ là cái gì ?

“Cám ơn Vương gia , ta tốt lắm .” Thiên Mạch hướng hắn nở nụ cười mờ nhạt .

Hoắc Thiên đứng nhìn đôi vợ chồng kia đang chuẩn bị rút kiếm đánh nhau , trong lòng tự nhủ , vô luận như thế nào người bị hại chính là Thiên Mạch .

Sự tức giận kìm nén bấy lâu trong nháy mắt bộc phát , Tần Mộ Phong nắm lấy cổ của Thiên Mạch , hận hận nói “Ngươi chết đi cho ta .” Hắn tức giận giống như sói hoang , mắt lộ ra hung quang , tay không ngừng gia tăng lực đạo .

Đợi Hoắc Thiên kịp phản ứng , Thiên Mạch đã bị hắn bóp cổ đến nỗi sắc mặt tím ngắt . Nàng nhắm mắt lại , không có phản kháng . Có Hoắc Thiên ở đây, hắn nhất định không để cho nàng chết .

https://thuviensach.vn

“Ngươi làm gì ?” Hoắc Thiên thấy hắn bóp cổ Thiên Mạch, thiếu chút nữa bị hù chết .

“Tiểu thư .”

Hoắc Thiên quýnh lên , một chưởng bổ về phía bàn tay của Tần Mộ Phong . Hương nhi chạy vội tới , không nghĩ đến cũng há miệng cắn vào cánh tay hắn .

“Các ngươi làm gì ?” Bị bổ một chưởng , sức mạnh đang bóp cổ Thiên Mạch của Tần Mộ Phong giảm đi không ít . Hơn nữa Hương nhi cắn vào tay hắn , hắn cơ hồ lấy không ra sức mạnh . Nhưng dường như hắn quyết tâm bóp chết Thiên Mạch , bàn tay vẫn như cũ để trên cái cổ thanh mảnh của nàng không buông .

“Tần Mộ Phong , ngươi không ngừng tay thì tình nghĩa huynh đệ giữa chúng ta kể như xong rồi .” Hoắc Thiên nắm lấy tay hắn , lại bổ thêm một chưởng .

Thiên Mạch nhắm mắt lại , một giọt lệ chảy xuống “Để cho hắn bóp chết ta đi , ta không muốn sống thêm nữa . Vương phủ qủa thực là địa ngục nhân gian , ta không muốn cùng ác ma sống chung một chỗ .”

“Tần Mộ Phong , ngươi còn không buông tay ta sẽ không khách khí .” Trong giọng nói của Hoắc Thiên mang theo sự trách cứ .

Hoắc Thiên đã giơ tay lên , chuẩn bị một chưởng đánh hắn bất tỉnh .

Tần Mộ Phong hai mắt màu đỏ , trừng mắt phẫn nộ nhìn Hoắc Thiên . Mắt hắn chậm rãi chuyển qua nhìn vẻ mặt thấy chết không sờn của Thiên Mạch , bỗng dưng đẩy nàng ra , thống hận hét lên “Lưu ngươi một cái tiện mệnh .” Lúc hắn đẩy Thiên Mạch ra , tất cả sức lực đồn cả vào trong một cái tát , đánh vào trên mặt Thiên Mạch .

Hương nhi kịp thời đỡ lấy , Thiên Mạch mới tránh khỏi bị ngã sấp xuống .

Lửa giận của Tần Mộ Phong không có chỗ phát tiết , hung hăng nói “Liễu Thiên Mạch , ngươi còn dám dụ dỗ nam nhân, ta giết ngươi .” Người đàn bà này ... không hề ý thức được mình là tiểu thiếp của hắn .

Thiên Mạch lãnh đạm , không mở mắt , coi như không nghe thấy hắn nói .

https://thuviensach.vn

“Liễu Thiên Mạch , ngươi câm rồi hả .” Tần Mộ Phong càng thêm phẫn nộ .

Thiên Mạch vỗ vỗ khuôn mặt , thản nhiên nói “Vương gia , ngươi chắc không phải dục hoả quá thịnh a ? Đi tìm mấy vị tiểu thiếp của ngươi đi , đừng ở nơi này của ta nổi điên . Người không biết còn tưởng ngươi là con lợn đang phát tình , Phi Yến nữ hiệp nói không sai , ngươi chính là đồ lợn .” Nàng lạnh lùng liếc hắn , trong mắt tràn đầy sự khinh miệt .

“Cái gì ?” Tần Mộ Phong giận dữ , tiếng rống giận của hắn cơ hồ truyền khắp cả Vương phủ .

“Không phải sao ?” Thiên Mạch mở miệng nói , không có chút cảm xúc .

“Phu nhân , ngươi nói ít vài câu .”

“Tiểu thư , mau cùng Vương gia nhận lỗi .” Hương nhi đã sợ đến nỗi hai chân phát run .

“Các ngươi đi ra ngoài cho ta ...” Tần Mộ Phong khắp người tức giận không chỗ phát tiết , quay đầu trừng mắt , hung ác nhìn Hoắc Thiên và Hương nhi .

“Mộ Phong , ngươi muốn làm gì ?” Hắn sẽ không muốn giết Liễu Thiên Mạch chứ ?

Tần Mộ Phong nheo mắt , lạnh nhạt nói “Ta là nam nhân của nàng , nàng cư nhiên dám nói ta là đồ lợn .” Hắn từng có vô số đàn bà nhưng không một ai dám tại trước mặt hắn sỉ nhục hắn .

“Vậy thì sao ?” Thiên Mạch lạnh như băng hỏi lại hắn .

Tần Mộ Phong từng bước đi tới gần nàng , đột nhiên xé áo ngoài của nàng , hắn nheo mắt, trên người tràn ngập khí tức nguy hiểm “Ta cho ngươi nếm thử tư vị của ta .” Tần Mộ Phong quay đầu lại ,cười lạnh hỏi “Hoắc tướng quân muốn nhìn sao ?”

Hoắc Thiên há mồm , muốn nói gì đó nhưng thuỷ chung cũng không có nói ra .

Hoắc Thiên cùng Hương nhi đi ra ngoài cửa , trong phòng tràn ngập mùi vị chết chóc .

https://thuviensach.vn

Chương 19 : Của nàng phẫn nộ

Trong phòng chỉ còn lại hai người bọn họ , Thiên Mạch ngửi được mùi nguy hiểm , thân thể lùi lại , cuối cùng lùi đến bên giường , không còn đường lui nữa .

Tần Mộ Phong từng bước đi tới gần , đôi mắt âm trầm kia khiến cho người ta không rét mà run .

Thiên Mạch rốt cuộc ngã trên giường , hai bàn tay nhỏ bé nắm chặt quần áo trên người .

Tần Mộ Phong hai tay chống lên giường , hạ thấp người xuống , dùng ánh mắt phức tạp nhìn nàng . Thiên Mạch nhất thời sợ hãi , thân thể đổ về phía sau , nằm ở trên giường .

Tần Mộ Phong hai tay chuyển động , chống sang hai bên người nàng . Mặt hắn không chút biểu tình, thâm trầm đến mức khiến cho người ta không biết hắn đang suy nghĩ cái gì .

Thiên Mạch cảm giác tự mình giống như con mồi , nàng liếm liếm môi , miệng thở hổn hển "Vương gia , ngươi không chê ta thân thể dơ bẩn sao ?"

Tần Mộ Phong khoé miệng nhếch lên "Thân thể ngươi đúng là rất dơ bẩn ."

"Nếu chê ta dơ bẩn , Vương gia còn muốn ta ?" Bởi vì sợ hãi , ngực của nàng không ngừng phập phồng .

Nàng há miệng thở dốc , hơi thở của nàng phả vào mặt Tần Mộ Phong , tự nhiên dẫn dụ hắn .

Nàng tưởng rằng nàng nói như vậy hắn sẽ buông tha nàng , thật quá ngây thơ rồi , Tần Mộ Phong cười lạnh "Đàn bà của ta không có người nào là băng thanh ngọc khiết hết ." Bao gồm cả người hắn yêu nhất - Thải Hà .

"Vương gia , thì ra ngươi thích ăn lại đàn bà của người khác ." Thiên Mạch ôn nhu cười , "Nếu là như thế , Thiên Mạch vui lòng phụng bồi ."

Đàn bà đáng chết này , nửa tháng không thấy , quả thực đã trở nên vô pháp vô thiên .

Trong con mắt của Tần Mộ Phong hiện lên một tia lạnh lẽo , hắn mạnh mẽ nắm lấy cằm của nàng , hung hăng hôn lên môi nàng .

https://thuviensach.vn

Trên môi của nàng tựa hồ cảm nhận được một hương thơm rõ rệt , nhưng cũng giống như con người nàng , đôi môi nàng lạnh lẽo đến mức ngay cả một chút độ ấm cũng không có . Hắn đã từng hôn qua rất nhiều người đàn bà nhưng không có người nào khiến cho hắn có cảm giác mê người giống như Liễu Thiên Mạch .

Hôn lên đôi môi lạnh lẽo của nàng ,Tần Mộ Phong nhiệt huyết sôi trào , cảm giác hưng phấn đến mất hồn trải rộng toàn thân .

Thiên Mạch bị hắn đặt ở dưới người hôn điên cuồng , trong ánh mắt tràn ngập hận ý . Thuỷ mâu lạnh lùng , nàng há miệng cắn vào môi hắn .

Tần Mộ Phong trong cơn mê say bị cảm giác đau đớn làm cho bừng tỉnh , lập tức buông Liễu Thiên Mạch ra .

“Tiện nhân . Ngươi đừng không biết tốt xấu .” Đàn bà dám cắn hắn , nàng là người thứ nhất .

Thiên Mạch lau đi vết máu nơi khoé miệng “Ta chính là không biết tốt xấu .” Thiên Mạch mang theo ba phần cười lạnh, vẻ mặt âm trầm , giống như ma quỷ .

“Tiện nhân , đừng làm bộ thanh cao , một ngày nào đó ta sẽ khiến cho ngươi cam tâm tình nguyện để ta đặt ở hạ thân .”

“Tiếp tục mơ xuân thu đại mộng của ngươi đi .” Thiên Mạch kéo chăn che lấp thân thể , sợ những động tác tiếp theo của hắn .

Thiên Mạch phảng kháng cũng như phòng vệ ngược lại kích thích lòng chinh phục của hắn , Tần Mộ Phong một tay ngăn cái chăn .

“Ta bây giờ liền ăn ngươi , tiểu thiếp của ta .”

Tần Mộ Phong dùng sức , quần áo của nàng lại bị xé mất một mảnh .

“Ngươi làm gì ?” Thiên Mạch kinh hãi thất sắc , hai tay che lại xuân quang trước ngực .

Tần Mộ Phong cười lạnh , đem quần áo của nàng xé thành vải vụn .

“Ngươi làm gì ?” Thiên Mạch càng lúc càng bối rối .

“Ngươi nói thử xem .” Tần Mộ Phong đem nàng đẩy ngã xuống giường , đem thân thể đè lên người nàng . Đem hai tay của nàng phân biệt trói tại đầu giường . Thiên Mạch bị hắn trói tại trên giường , không thể động đậy . Nàng trừng mắt nhìn hắn , dùng ánh mắt biểu đạt sự bất mãn của mình , “Tần Mộ Phong , ngươi hỗn đản .”

https://thuviensach.vn

“Tuỳ ý ngươi .”

Tần Mộ Phong đem quần áo trên người nàng từng cái từng cái xé bỏ . Thiên Mạch nhắm mắt lại, đem tất cả những khuất nhục đặt ở đáy lòng . Nàng còn tưởng rằng Tần Mộ Phong sẽ không đụng đến nàng lần thứ hai , nhưng nàng đã sai rồi .

Bàn tay tà ác của Tần Mộ Phong tiến vào giữa hai đùi của nàng , không ngừng vuốt ve giải đất mẫn cảm của nàng .

Thân thể của nàng bắt đâu có phản ứng , từ từ xuất hiện sắc hồng nhuận giống như màu hoa hồng , làn da hồng phấn , thân thể mềm mại , uyển chuyển khiến cho Tần Mộ Phong càng thêm hưng phấn .

Nàng không ngừng giãy dụa , giống như bị kích thích , Tần Mộ Phong không thể khống chế được dụng vọng mà muốn nàng . Hoàn toàn chiếm giữ nàng .

Sự xâm phạm đột ngột khiến cho Thiên Mạch nhịn không được kêu lên , Thiên Mạch cắn răng , dùng hết sức đem đoạn vải trói tay trái của nàng từ nãy đến giờ xé ra . Tay nhỏ của nàng ở trên lưng hắn đánh mạnh , miệng cầu khẩn “Ngươi cút ngay cho ta .” Nàng không muốn cầu hắn nhưng nàng không còn lựa chọn nào khác .

Hắn giống như dã thú , ở trên người nàng phát tiết mà không hề có chút thương tiếc .

Thiên Mạch đem móng tay sắc nhọn của mình ở trên người hắn cào cho đến khi lưng hắn xuất hiện vài vệt máu đỏ , coi như trả thù . Hắn khi dễ nàng như vậy , nàng trả đũa vậy cũng không có gì quá đáng .

Kích tình trôi qua, Tần Mộ Phong buông Thiên Mạch đang bị trói tay chân ra , hai ngươì bình tĩnh nằm ở trên giường , ai cũng không muốn phá vỡ sự im lạng trong chốc lát này .

Đôi mắt xinh đẹp của Thiên Mạch mở to , không hề có thần thái , trống rỗng đến đáng sợ .

Nàng tưởng rằng sự sỉ nhục như vậy nhận một lần là đủ rồi . Không nghĩ tới hắn vẫn không chịu buông tha nàng .

Đêm tân hôn , hắn đem sự tự tôn của nàng dẫm nát dưới chân . Một tháng sau hắn lại dùng phương pháp giống y hệt để làm nhục nàng .

https://thuviensach.vn

Khuất nhục , không cam lòng , oán hận , phẫn nộ , các dạng tâm tình đan vào cùng một chỗ , khiến cho nàng xúc động đến mức muốn giết chết nam nhân này .

“Có hơn Thải Hà cô nương , tư vị của ta như thế nào ?”

“Cùng con cá chết giống nhau .”

“Nga” Thiên Mạch ‘chợt hiểu ra’ , thần sắc đột biến . Nàng đẩy mạnh một cái , Tần Mộ Phong cư nhiên văng xuống dưới giường . Ngữ khí của nàng trở nên sắc bén “Đã như vậy sau này đừng lên giường của ta .”

“Ngươi.” Tân Mộ Phong lần nữa lại nảy sinh tâm lý muốn giết chết nàng . Hắn đứng lên , vung tay , con ngươi đen âm u nhìn chằm chằm vào Thiên Mạch , giống như con sư tử đang giận dữ .

Thiên Mạch cười chế giễu , chậm rãi nhắm mắt lại .

Nhìn nàng thấy chết không sờn , trong sâu thẳm trái tim Tần Mộ Phong tự nhiên lại cảm thấy vài phần thương tiếc . Tức giận chậm rãi biến mất , cánh tay đang giơ lên trong không trung cũng hạ xuống .

Đàn bà này sao có thể mạnh như vậy ? Xé được vải trói tay , cư nhiên đem hắn đẩy xuống giường . Chẳng lẽ do hắn quá mệt mỏi nên mới chống không lại được một tiểu nữ tử yếu đuối ?

Thiên Mạch xoay người lại , đưa lưng về phía hắn “Vương gia , không tiễn .” Thiên Mạch khôi phục lại sự lãnh đạm trong quá khứ , trong lời nói không có chút tâm tình , không có sự ấm áp .

Tàn Mộ Phong không khỏi có chút tò mò, rốt cuộc nàng là dạng nữ tử gì ?

https://thuviensach.vn

Chương 20 : Phiêu hốt không ngừng

Hoắc Thiên cùng Hương nhi đứng canh ở cửa Đạm Tình cư , lo lắng nhìn vào bên trong , sợ Tần Mộ Phong tức giận sẽ đem Thiên Mạch đánh chết . Đừng hoài nghi , với tính tình của hắn , cái gì cũng có thể .

Nhất là Hoắc Thiên , hắn lo đến độ cứ đi tới đi lui . Hắn cũng không lý giải được tâm trạng lo lắng của mình .

Như vậy sợ rằng sẽ trở thành trò cười cho thiên hạ , Hoắc đại tướng quân bên người hồng nhan vô số nhưng lại vì một nữ tử mà lo lắng đến hai lần . Trong đó có một lần còn chưa nhìn thấy rõ hình dáng của nàng .

Địa lao hồi đó hắn còn không chú ý đến nàng , thẳng đến hôm nay hắn mới nhận thức được nàng . Không , hắn chỉ nhìn thấy được vẻ bề ngoài của nàng . Rốt cuộc nàng là dạng nữ tử nào ? Hắn không biết , một chút cũng không biết .

Hoắc đại tướng quân tự xưng cơ trí , không người nào hắn không nhìn thấu , nhưng hắn lại nhìn không ra Liễu Thiên Mạch

Tâm tư của nàng quá khó hiểu . Tựa hồ sau lưng nàng còn có rất nhiều chuyện xưa . Nàng thâm trầm đến nỗi khiến cho người ta không hiểu rõ , mờ ảo đến mức tựa hồ không tồn tại .

Tâm tình của nàng , tính cách của nàng , khí chất của nàng , đương thời ít có . Một nữ tử như nàng tụa hồ không nhìn thấy khói lửa nhân gian , tựa hồ không thuộc về phàm trần thế tục .

Nàng có một đôi mắt trong suốt , trong con ngươi không có một tí tạp chất . Nhìn từ xa , nàng thuần khiết giống hệt như một trang giấy trắng .

Song , trong sự lãnh đạm ưu nhã của nàng lại hiển lộ ra sự thành thục .

Nàng phảng phất không màng thế sự , lại phảng phất từng trải qua tang thương . Thái độ lạnh nhạt của nàng tựa hồ đã nhìn thấy hết thảy mệt mỏi của trần thế .

Nàng biểu hiện ra sự thành thục hoàn toàn không phù hợp với tuổi của nàng .

Nàng của hôm nay cao phú , sang trọng cùng nàng ở địa lao ngày đó yếu đuối đáng thương thật sự không bất đồng .

https://thuviensach.vn

Sau lưng nàng chắc chắc có bí mật .

Ánh mắt nàng nói cho hắn biết , nàng có bí mật . Tiếng tiêu của nàng nói cho hắn biết nàng có một quá khứ .

Nàng có sự mê hoặc , có lực hấp dẫn trí mạng , làm cho người ta không tự chủ được ý muốn tìm hiểu .

Hoắc Thiên cười khổ , hắn bất quá thấy nàng một lần , đã bị tình cảm , khí chất, sự can đảm của nàng hấp dẫn . Tại sao Tần Mộ Phong lại chán ghét nàng như thế ?

Một nữ tử như Liễu Thiên Mạch sợ rằng rất ít nam tử có thể kháng cự , Tần Mộ Phong đúng là có phúc mà không biết hưởng .

Hắn đã hai mươi sáu , so với Tần Mộ Phong nhỏ hơn một tuổi , tại sao lúc đó đối tượng hoàng thượng tứ hôn lại không phải là hắn ?

Hắn thưởng thức nàng , nữ tử giống như mây đó . Nàng không thuộc về hắn , nàng là thiếp của Bình Nam Vương , đây là sự thật không cách nào thay đổi .

Tần Mộ Phong đi ra khỏi Đạm Tình cư , nhìn thấy thân ảnh lo lắng của Hoắc Thiên . Liễu Thiên Mạch rốt cuộc có cái gì tốt ? Tại sao người nào cũng lo lắng cho nàng ? Nàng rốt cuộc có ma lực gì ? Đàn bà kia ...trước tiên câu dẫn Phi Dương , bây giờ lại cùng Hoắc Thiên măt liếc mày đưa , nàng không thể an phận sao ?

“Hoắc Thiên , ngươi làm gì ?” Tần Mộ Phong sắc mặt âm trầm, tâm tình bất mãn đều hiện rõ trên gương mặt .

Hương nhi vừa thấy hắn đi ra cũng không kịp thỉnh an đã chạy vụt vào trong nhìn Thiên Mạch .

Hoắc Thiên thấy Tần Mộ Phong , lập tức chạy đến bên người hắn, hai tay giữ lấy vai hắn “Ngươi đối xử với nàng thế nào ?”

“Ta có thế nào?” Tần Mộ Phong gạt hai tay Hoắc Thiên ra , vẻ mặt càng thêm âm trầm .

Hoắc Thiên một lần nữa giữ lấy vai hắn , bởi vì xúc động hai tay hắn run lên “Ngươi có hay không ... đánh nàng ?” Người này tuyệt đối không phải quân tử , ngay cả việc đánh phụ nữ hắn cũng làm , nhất là đối tượng lại chính là Thiên Mạch .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong phẫn nộ , trừng mắt nhìn Hoắc Thiên , giống như con sư tử đang tức giận "Nàng chỉ làm nghĩa vụ một thê tử nên làm . Đây là việc của vợ chồng chúng ta , không đến phiên ngươi can thiệp ."

"Ta đi xem nàng ." Hoắc Thiên buông Tần Mộ Phong ra , xoay người đi vào trong viện .

Tần Mộ Phong một tay nắm lấy quần áo của hắn "Ngươi quay lại cho ta , nàng là tiểu thiếp của ta , ngươi không thể thấy ."

Hoắc Thiên lạnh lùng nói "Tiểu thiếp của ngươi rất nhiều , không chỉ có một người ."

"Đáng chết , ngươi tại sao phải đối nghịch với ta ." Tần Mộ Phong tức giận, nếu trước mắt có cái gì để đập , hắn nhất định một chưởng đập nát .

"Không phải , mà là ta đồng tình với nàng , thưởng thức nàng ." Hoắc Thiên lạnh lùng nhìn hắn .

"Nàng tốt chỗ nào ?"

"Ta bình sanh nhìn qua vô số nữ tử , tài hoa của nàng , khí chất của nàng không có người nào có thể sánh ngang . Nếu ngươi tỉ mỉ quan sát sẽ thấy được chỗ tốt của nàng . Trên người nàng có một loại khí chất đặc thù ." Mà loại khí chất này đủ khiến cho tất cả nam nhân mê mẩn , trừ bỏ cái tên không phải người này .

Liễu Thiên Mạch là thiếp của hắn, không đến phiên tên kia bình luận .

Đàn bà kia khí chất, tài hoa quả thực đều xuất chúng , cũng như bản lãnh câu dẫn nam nhân không có người nào có thể sánh kịp .

Tần Mộ Phong trừng lớn con mắt , con ngươi tràn ngập tức giận .

Hoắc Thiên hướng trong viện nhìn thoáng qua , thản nhiên nói "Ta đã nói hết ." Hoắc Thiên đi qua người Tần Mộ Phong , mới đi vài bước , Hoắc Thiên dừng lại "Ngươi lấy được một kỳ nữ như vậy , hy vọng ngươi có thể quý trọng ." Hắn có một dự cảm, nếu Tần Mộ Phong tiếp tục lăng nhục , ngược đãi Thiên Mạch , sớm hay muộn hắn cũng bức nàng rời đi . Một nữ tử như nàng không phải là người có thể bị một tờ thánh chỉ vây khốn .

Tần Mộ Phong nhìn bóng lưng của Hoắc Thiên , tức giận dâng lên , bộc phát qua tiếng gào thét "Hoắc Thiên , ngươi biến đi cho ta , ta không muốn gặp ngươi . Vương phủ không chào đón ngươi , sau này ngươi đừng có đến

https://thuviensach.vn

đây .” Hắn đem tức giận phát tiết lên một cây liễu ở bên cạnh , cây liễu bị hắn một chưởng làm cho chấn động , lá cây rụng xuống rơi trên mặt đất .

Bộc phát trôi qua, Tần Mộ Phong nhìn lá liễu không ngừng bay xuống , có chút mê man .

Hắn vươn tay , đón lấy một chiếc lá rụng , đầu ngón tay vuốt lên lá liễu , hắn quay đầu lại , liếc mắt nhìn vào trong viện , ánh mắt trở nên âm trầm .

Tiếng tiêu của nàng , hắn nghe thấy được , thơ từ của nàng hắn cũng nghe thấy . Sự ưu nhã của nàng trong đêm tân hôn hắn đã từng thấy qua . Không thể phủ nhận ma lực của nàng .

Vợ chồng đã hai tháng , hắn vẫn không có thực sự nhận thức nàng . Thiên Mạch ngày hôm nay mới thật sự là nàng sao .

Nàng thay đổi vì sự lăng nhục, ngược đãi của hắn , hay do bản tính nàng vốn như vậy ?

Hắn đối với nàng rất có hứng thú , nhưng đây tuyệt đối không phải hiện tượng tốt .

Hắn tình nguyện thấy nàng vẫn như cũ là một nữ tử yếu nhược vô năng , cũng không muốn thấy nàng lãnh đạm , phiêu dật , tao nhã, thông tuệ . Một nữ tử như vậy thực sự có lực hấp dẫn rất lớn , thực sự nguy hiểm .

Hai tay hắn chắp đằng sau , ngẩng đầu nhìn bầu trời , trong giọng nói thể hiện sự ngao ngán vô hạn “Liễu Thiên Mạch , ngươi thật sự rất hấp dẫn . Lần đầu tiên nhìn thấy ngươi , ta đã biết ngươi rất đặc biệt . Nếu không có vô số ân oán chen vào giữa chúng ta , có lẽ ta sẽ đối với ngươi tốt một chút , có lẽ ... ta sẽ để ngươi làm người đàn bà chính thức của ta . Ta từng có vô số đàn bà nhưng không một ai có thể giống như ngươi .” Nếu bọn họ không có ân oán, hắn có thể để Thiên Mạch làm thị thiếp của hắn , trở thành người đàn bà chính thức của hắn , chứ không như bây giờ hữu danh vô thực , không có đến nửa điểm tình nghĩa . Có lẽ đến một ngày hắn sẽ chán ghét nàng , ít nhất trước khi hắn chán ghét nàng , hănh sẽ để nàng hiểu được thế nào là tiểu thiếp của Bình Nam Vương .

Xa xa , một nữ tử si ngốc nhìn Tần Mộ Phong , khoé miệng hiện ra một nụ cười lạnh , trong mắt loé lên quang mang cừu hận .

“Liễu Thiên Mạch, Tần Mộ Phong là của ta , ngươi đừng mơ tưởng sẽ cướp đi .”

https://thuviensach.vn

Chương 21 : Thân phận của nàng

Đêm khuya tĩnh lặng , mảnh trăng lưỡi liềm toả ra ánh sáng mờ nhạt .

Một bóng đen thần bí được ánh trăng mờ nhạt che đậy , nhanh nhẹn nhảy vào Thính Phong hiên .

Hắc y nhân lặng lẽ đẩy cửa thư phòng ra , nhìn ngó xung quang , cẩn thận , nhẹ nhàng , vô thanh vô tức , đến cả tiếng hít thở của nàng cũng đều không có .

Hắc y nhân di chuyển , bước đến trước thư án , thành thục lấy từ trong ngăn kéo ra một đống giấy tờ . Vừa mới lấy ra , chợt nghe thấy tiếng bước chân đang đi về phía thư phòng . Hắc y nhân lập tức đem đống giấy tờ đó để lại vị trí ban đầu , nhẹ nhàng đóng ngăn kéo lại . Cử chỉ thuần thục , có thể thấy được người này thường xuyên làm việc này .

Hắc y nhân ngẩng đầu nhìn lên , lập tức nhảy lên xà nhà .

Cửa phòng chậm rãi mở ra , phát ra một tiếng động , một kẻ che mặt thần bí tiến vào trong . Hiển nhiên có thể thấy được kỹ thuật của vị bằng hữu này cùng hắc y nhân kia kém nhau nhiều lắm .

Hắc y nhân tiến vào phòng trước tiên hiện giờ đang nhìn chằm chằm vào kẻ thần bí , không bỏ qua nhất cứ nhất động của hắn .

Đợi người thần bí đi đến phía dưới nàng , hắc y nhân từ trên xà nhà nhảy xuống , đột ngột điểm huyệt đạo của người thần bí .

Đến khi người thần bí kịp phản ứng thì huyệt đạo đã bị điểm trúng .

Người thần bí có chút kinh hoảng , “Ngươi là ai ?” thanh âm này rõ ràng là nữ tử .

Hắc y nhân không có trả lời, đưa tay định giật cái khăn che mặt của người thần bí xuống . Tay còn chưa chạm tới cái khăn che mặt của nàng thì người thần bí đã động thủ , tung một chưởng về phía hắc y nhân .

Hắc y nhân lùi lại phía sau vài bước , dễ dàng tránh né .

Người thần bí tự biết võ công địch không lại , nhân lúc hắc y nhân phân tâm , phóng ra cửa .

Hắc y nhân tựa hồ không muốn buông tha nàng , lập tức truy đuổi .

https://thuviensach.vn

Nhìn người thần bí nhảy lên mái nhà , hắc y nhân cũng không cam yếu thế , đuổi theo chặn lại .

Khinh công của người thần bí rõ ràng kém xa hắc y nhân , hắc y nhân nhanh chóng phóng qua nàng , chặn trước mặt nàng .

Ở trên mái nhà, hai người giằng co , hai bên đều nhìn chằm chằm vào đối phương , ánh mắt nhìn nhau tràn ngập sự cảnh giác .

Ánh trăng mông lung , miễn cưỡng có thể thấy rõ thân hình của đối phương . Hai gã hắc y nhân này dáng người đều nhỏ nhắn như nhau , nhìn qua tựa hồ đều là nữ tử .

Người thần bí ánh mắt chợt loé , từ trong tay áo xuất ra một thanh kiếm , trực tiếp đánh tới . Dưới ánh trăng có bóng hai người chiến đấu . Phi thân chạy trốn , truy đuổi lẫn nhau , hắc y nhân rõ ràng chiếm thế thượng phong . Nắn dường như không có ý muốn giao đấu , hắn chỉ muốn muốn giật cái khăn che mặt của người thần bí kia xuống .

Hai người đánh nhau đã phá vỡ sự tĩnh lặng của màn đêm .

Bọn họ dánh nhau đã làm kinh động đến thủ vệ của thính Phong hiên . Tiếng hô bắt trộm nhanh chóng vang lên khắp Vương phủ . Và sau đó là vô số những ngọn đuốc được thắp sáng , một lượng lớn thủ vệ vội vã chạy đến Thính Phong hiên .

Trong con ngươi của hắc y nhân loé lên một tia lãnh đạm , dùng ngón tay trỏ và ngón giữa kẹp thanh kiếm của người thần bí lại , sau đó nhẹ nhàng bẻ gập , thanh kiếm gãy thành hai đoạn .

Người thần bí lùi lại , ánh mắt kinh ngạc nhìn chằm chằm vào hắc y nhân , nuốt một ngụm lãnh khí “Ngươi rốt cuộc là ai ?” Có thể dùng hai ngón tay bẻ gãy kiếm của người khác , đương thời ít có .

Trong lúc hai người còn đang giằng co thì một lượng lớn thủ vệ đã tràn vào Thính Phong hiên .

Hắc y nhân liếc mắt nhìn thần bí nữ tử , xoay người biến mất trong đêm đen . Người thần bí vừa nhìn số lượng thủ vệ , cũng lập tức biến mất dưới ánh trăng .

Hai hắc y nhân vừa biến mất , hộ vệ của Bình nam Vương – Phi Dương giải khai đám người đứng ở trước mặt . Nhìn theo bóng lưng của người thần bí , hắn không kịp nghĩ nhiều mà đuổi theo .

https://thuviensach.vn

Hắn động tác quá chậm , vừa nhảy lên được mái nhà thì ngay cả cái bóng của người thần bí cũng nhìn không thấy .

Phi Dương đứng ở trên mái nhà, nhìn ngó xung quanh , đi lại vài bước , dưới chân dường như đã đạp trúng vật gì .

Hắn đem vật ở dưới chân nhặt lên , vừa nhìn thoáng qua , sắc mặt hắn liền biến đổi ....

****

Hắc y nhân khinh công nhảy vào Đạm Tình cư , không hề kinh động bất cứ kẻ nào . Đẩy ra cửa phòng , nàng chậm rãi bỏ khăn che mặt xuống , lộ ra khuôn mặt của một phụ nữ bốn mươi tuổi , dung mạo cũng bình thường .

Nàng móc từ trên người ra một cái bình sứ , đem thứ chất lỏng trong bình đổ vào trong chậu rửa mặt , nàng cúi đầu xuống đem mặt ngâm vào trong nước .

Nàng dùng nước rửa mặt , tay đặt ở sau tai đem một lớp mặt nạ trong suốt lột ra .

Nàng đem mặt nạ đặt lên ngọn nến thiêu huỷ , ưu nhã xoay người , dung nhan thanh tú đó , rõ ràng là Liễu Thiên Mạch .

Ánh trăng chiếu vào cửa sổ khiến cho nàng một thân hắc y càng thêm cao ngạo .

Liễu Thiên Mạch cầm lấy cái bình sứ trước bàn trang điểm nắm chặt lại . Khi bàn tay mở ra , trong lòng bàn tay chỉ còn lại một chút bột phấn , thổi nhẹ một cái liền biến mất trong không khí .

Bàn tay nhỏ bé của nàng để trên bàn trang điểm hiện đang nắm chặt , gương mặt nàng lãnh đạm , lạnh lùng nhưng nếu nhìn kỹ thì trong mắt nàng ánh lên một tia phẫn nộ .

Nữ tử cùng nàng giằng co rốt cuộc là ai ? Lần trước kẻ dẫn Tần Mộ Phong đến Đạm Tình cư chắc cũng là nàng ?

Nếu nàng đoán không sai nữ tử đó hắn là một trong bốn ả thị thiếp của Tần Mộ Phong .

Nữ nhân trong Vương phủ luôn luôn dùng một loại phấn son duy nhất , giống như mùi thơm trên người nữ tử kia nàng đã từng ngửi thấy trên người

https://thuviensach.vn

bốn ả thị thiếp . Như vậy nữ tử thần bí kia và thị thiếp trong Vương phủ dùng cùng một loại hương phấn . Thiên Mạch từ nhỏ theo tam sư phó học y , đối với các loại hương thơm đặc biệt mẫn cảm , nàng chắc chắn sẽ không nhận lầm . Chính vì Thiên Mạch hoài kia nữ tử kia là một trong bốn ả thị thiếp nên nàng mới muốn nhìn rõ chân diện mục của nàng ta .

Tại sao nàng ta bị nàng điểm huyệt vẫn có thể cử động ? Trong này có gì kỳ quái ?

Xem ra trong số đàn bà của Tần Mộ Phong không chỉ mình nàng có bí mật . Sự tranh đấu trong Vương phủ bây giờ mới chính thức bắt đầu .

Thiên Mạch sờ vào thắt lưng , từ trong đó lấy ra mấy cái bình . Nàng đem mấy cái bình đó để vào trong một hộp trang sức nhỏ có ba tầng , sau đó tay lại duỗi ra để ở bên hông . Bỗng dưng sắc mặt nàng biến đổi , bàn tay lập tức sờ soạng bên hông . Tìm cả nửa ngày , vật kia đã hoàn toàn biến mất .

https://thuviensach.vn

Chương 22 : Đại nội mật thám

Lời nói của Tần Mộ Phong không phải lúc nào cũng có thể tin .

Năm ngày trước , hắn đại phát lôi đình, tuyên bố không muốn gặp lại Hoắc Thiên . Năm ngày sau , hắn rút lại lời nói , bảo Phi Dương mời Hoắc Thiên đến phủ Bình Nam Vương .

Vừa mới ước vào thư phòng trong Thính Phong hiên, Hoắc Thiên linh mẫn lập tức nhận thấy được chỗ quỷ dị .

Tần Mộ Phong ngồi ở trước thư án , một tay nắm lại để dưới cằm , ngón trỏ của tay kia không ngừng gõ xuống mặt bàn . Đây chính là bộ dạng lúc hắn tầm tư . Năm đó khi còn ở trên chiến trường , mỗi lần gặp phải vấn đề hắn đều có bộ dạng này . Lúc trở lại kinh thành , Tần Mộ Phong lại khôi phục thái độ xem người khác không ra gì , lâu rồi không thấy hắn trầm tư như vậy . Nhìn bộ dáng nghiêm túc của hắn , nhất định đã gặp phải vấn đề khó giải quyết .

“Làm sao vậy ?” Hoắc Thiên lạnh nhạt nói “Gọi ta đến đây làm gì ? Không phải ngươi nói không muốn nhìn gặp lại ta sao ?” Nhìn hắn vốn không xem ai ra gì giờ khôi phục lại nghiêm túc khi còn ở chiến trường thật có chút không quen .

Tần Mộ Phong hơi ngẩng đầu lườm hắn một cái “Hoàng thượng sẽ đối phó ta .”

Hoắc Thiên trước tiên sửng sốt , sau đó lại mỉm cười “Nếu hoàng thượng có ý muốn đối phó ngươi , người sẽ không đem toàn bộ binh quyền giao cho ngươi và ta . Ai ai cũng biết hai chúng ta là bạn tốt , hắn sẽ không ngu ngốc như vậy . Hoàng thượng đã dùng người tất sẽ không nghi ngờ , huống chi ngươi là thân đệ đệ của hắn .”

Tần Mộ Phong nhiêm mặt , âm trầm móc từ trên người ra một khối lệnh bài để lên bàn . Hắn từ trên ghế đứng dậy , quay lưng về phía Hoắc Thiên , hai tay chắp đằng sau . Ánh sáng mặt trời chiếu vào người hắn làm hiện lên một cái bóng dài cao ngạo mà mê người . Chỉ là một cái bóng mà đã có một khí phách bất khả xâm phạm , cùng với phong phạm vương giả tản mát đi ra .

https://thuviensach.vn

Mắt đen thâm trầm , không một chút sợ hãi , không ai biết hắn đang suy nghĩ cái gì .

Hoắc Thiên thu lại nụ cười , thần sắc ngưng trọng "Ở đâu ra ?"

"Có hai người thần bí xông vào Thính Phong hiên, tất nhiên bọn họ không phải là đồng bọn , cho nên đã giao đấu . Phi Dương đã nhặt được khối lệnh bài này tại nơi bọn họ giao đấu ." Thanh âm trầm thấp tựa như gió thoảng mây bay , nhưng trong đó phảng phất thấy được vài phần thản nhiên, u buồn .

Hoắc Thiên nhìn bóng lưng của hăn , không tự chủ được nhớ đến nữ tử thổi tiêu kia , cảm thán nói "Cùng Liễu cô nương giống nhau a ." Giống nhau bạch y huyền ảo , lạnh nhạt như nhau , giống nhau bởi sự ưu nhã mà khí phách , thâm sâu khó dò . Hai người này giống nhau như vậy nhưng lại là oan gia .

"Ngươi nói cái gì ?" Con mắt Tần Mộ Phong loé lên, như thế nào lại nhắc đến người đàn bà kia .

"Không có gì ?" Hoắc Thiên thở dài, thôi không nói nữa . Quen biết Tần Mộ Phong nhiều năm như vậy cũng không thể hiểu nổi trong đầu hắn nghĩ cái gì . Tần Mộ Phong có vẻ phù phiếm , không coi ai ra gì , tiêu giao tự tại nhưng kỳ thực hắn có rất nhiều tâm sự , có rất nhiều bí mật không muốn cho người ta biết . Đằng sau sự phù phiếm của hắn ẩn chứa một trái tim khó hiểu . Rất nhiều lúc , hắn tự mình phóng túng cũng chỉ vì muốn đem nỗi thống khổ giấu kín tận trong đáy lòng .

"Ngươi thấy thế nào ?"

"Như vậy có thể xác định hoàng thượng sẽ đối ngươi bất lợi ." Ba người bọn họ từ nhỏ lớn lên cùng nhau , theo như hắn nhận xét , Tần Vật Ly không phải loại người thích cốt nhục tương tàn .

Nhưng là ...

Hoắc Thiên cúi đầu nhìn lệnh bài trong tay , tâm lý rất không vui .

Lệnh bài làm bằng vàng , hai bên chạm khắc đồ án hình rồng . Ở chính giữa hai mặt của lệnh bài phân biệt khắc hai chữ 'đại nội' và 'Tuyết Nhạn' . Đây là tín vật của đại nội đệ nhất mật thám Tuyết Nhạn .

Đại nội có tam đại mật thám gồm Tuyết Nhạn , Hắc Hổ , Dạ Ưng . Ba người này đều là tâm phúc của hoàng đế , chuyên giúp hoàng đế làm một số

https://thuviensach.vn

việc bí mật .

Ở Thiên Diệp vương triều tam đại mật thám chỉ sợ chính là những người thần bí nhất , ngoại trừ hoàng đế ra , không ai biết được gương mặt thật của họ . Cho đến hôm nay , ngay cả họ là nam hay nữ cũng không có người biết .

Tam đại mật thám thề trung thành với hoàng đế, không có lệnh của hoàng đế bọn họ sẽ không lấy thân phận mật thám để hành động . 'Tuyết Nhạn' xuất hiện tại Vương phủ có thể là chủ ý của Tần Vật Ly .

Tần Mộ Phong lạnh lùng nói "Tuyết Nhạn là đại nội đệ nhất mật thám , ngoại trừ hoàng huynh , ai có thể ra lệnh cho hắn ." Thực sự khiến cho hắn lạnh tâm , sinh tại gia đình đế vương , nói ra quả thật vô tình vô nghĩa .

"Có lẽ , có cái gì hiểu lầm ." Hai người này đều như anh em của hắn , trước khi chưa biết rõ sự thật, hắn tuyệt đối không nghiêng về bên nào .

"Hiểu lầm ?" Trong con ngươi của Tần Mộ Phong loé lên một tia âm lãnh "Có phải hiểu lần hay không hắn là người biết rõ nhất ."

"Các ngươi là thân huynh đệ, ngươi hắn phải hiểu rõ hắn là người như thế nào ." Cốt nhục tương tàn , đây là điều hắn thật sự không hề mong muốn .

Tần Mộ Phong nhếch môi , cười đến mỉa mai "Thân huynh đệ ? Ha ha ..." Anh em ruột của đương kim thiên tử , danh hiệu này thật sự tôn qúy a , chỉ sợ hắn gánh không nổi .

"Không thể bằng một khối lệnh bài mà kết luận rằng Vật Ly không tín nhiệm ngươi ."

Tần Mộ Phong cười càng mỉa mai , tự chế giễu nói ,"Tín nhiệm ? Hắn từng tin tưởng ta sao ?"

"Bây giờ ngươi định làm gì ?" Chuyện đến nước này , hắn nói cái gì cũng vô dụng .

"Có thể làm gì bây giờ ? Lấy tĩnh chế động ." Tần Mộ Phong sắc mặt ảm đạm "Ta hoài nghi Liễu Thiên Mạch là thám tử của hắn ."

"A" Hoắc Thiên lần nữa giật mình "Lần trước ngươi nói nàng là thám tử của Liễu tể tướng , lần này lại nói là thám tử của Vật Ly , xem ra lòng nghi ngờ của ngươi quá nặng ."

https://thuviensach.vn

“Liễu Thiên Mạch là con vợ nhỏ , nhiều năm qua Liễu tể tướng đối với nàng không nghe không hỏi . Một thân khí chất của nàng từ đâu mà có ? Ngươi không cảm thấy nghi ngờ sao ? Từ khi nàng đến Vương phủ , đầu tiên là Phi Yến xuất hiện , tiếp theo Tuyết Nhạn cũng xuất hiện , ta có thể không hoài nghi nàng sao ?” Nắn phân tích sắc bén , chỉ rõ những điểm nghi vấn .

“Ngươi đừng nói Thiên Mạch chính là Phi Yến hoặc Tuyết Nhạn .”

“Không biết .” hắn chỉ đoán được mục đích Thiên Mạch gả cho hắn không hề đơn giản . Nếu nói Thiên Mạch là Phi Yến hay Tuyết Nhạn , hắn cũng không dám tự tiện xét đoán .

“Ngươi thật sự cảm thấy Thiên Mạch không đơn giản sao ?” Nghe hắn nói như vậy , Hoắc Thiên cũng cảm thấy Thiên Mạch có vấn đề .

“Lần đầu tiên thấy nàng , nàng ở dưới ánh trăng . Đạm mạc , thờ ơ , một thân ngạo khí , khi đó ta đã cảm giác được nàng không hề đơn giản , nàng chính là nữ tử sống nội tâm (nv : quang hoa nội liễm) . Sau đó nàng trở nên yếu đuối , nhút nhát , so với lần đầu tiên ta nhìn thấy hoàn toàn bất đồng . Từ khi ta đem nàng ra đánh 50 trượng , nàng mới trở lại bộ dáng giống như lần đầu ta nhìn thấy .

“Cho dù nàng thật sự hướng nội cũng không thể kết luận nàng chính là gián điệp . Nàng yếu nhược như vậy , hắn là không có võ công . Nàng mỗi ngày đều bị ngươi giam tại Đạm Tình cư , như thế nào đem tin tức truyền ra ngoài .” Thiên Mạch này đích thực là khó hiểu .

Tần Mộ Phong cau mày “Nếu nói nàng không biết võ công thì tại sao nàng lại tránh khỏi sự giám sát của Hương nhi mà gây sóng gió tại Vương phủ ? Nếu nàng có võ công tại sao lại chịu để ta khi dễ , ta cảm thấy vĩnh viễn không thể nhìn thấu tâm tư của nàng .”

Liễu Thiên Mạch thật sự là gian tế sao ? Nhớ đến đôi mắt đơn thuần của nàng Hoắc Thiên nhịn không được vì nàng giải thích .

“Trong nhà quyền quý , thê thiếp tranh đấu rất dữ dội . Liễu Thiên Mạch từ nhỏ đã mất mẹ , lại không được yêu thương . Nàng cải trang thành một nữ tử yếu nhược để bảo vệ bản thân cũng không phải là không thể . Lúc bước vào Vương phủ , nàng biết bốn thị thiếp của ngươi rất lợi hại nên tiếp tục giả làm người nhu nhược , tầm thường để tránh khỏi thị phi . Nhưng lúc

https://thuviensach.vn

ngươi đánh nàng , nàng biết nếu tiếp tục tránh né cũng không phải một biện pháp tốt cho nên mới xuất ra dũng khí cùng ngươi đối mặt . Ta cảm thấy nàng rất lãnh đạm , vô tranh vô cầu , chỉ muốn có một cuộc sống bình yên . Có lẽ nàng thật sự rất đơn thuần .”

Nghe Hoắc Thiên nhận xét , Tần Mộ Phong trầm tư , thở dài một tiếng , hỏi “Có thể sao ?” Trong chốn hậu cung có rất nhiều vị nương nương và công chúa có cuộc sống như vậy . Liễu Thiên Mạch đích xác có thể vì muốn bảo vệ bản thân mà cải trang thành một nữ tử yếu nhược .

“Đừng bận tâm , thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng .” Hoắc Thiên vỗ vỗ vào bờ vai của hắn “Gần đây như thế nào không có đi tìm Liễu Thiến cô nương của ngươi ?”

Vừa nghe hai chữ Liễu Thiến , sắc mặt Tần Mộ Phong đột nhiên biến đổi “Lần trước từ Tuý Yên lâu quay về , trên người ta vô cớ bị ngứa đúng ba ngày .” Tám phần là do Liễu Thiến kia giở trò quý , hắn một tháng cũng không dám quay lại đó .

“Ha ha” Hoắc Thiên cười to “Ngươi đắc tội với nàng ?”

“Ta làm sao mà biết .” Tần Mộ Phong bất đắc dĩ lườm hắn một cái . Bị thanh lâu nữ tử chơi xỏ , hắn là lần đầu tiên gặp phải .

https://thuviensach.vn

Chương 23 : Hồng phấn tri kỷ

Liễu Thiến đẩy cửa sổ ra , kéo váy , từ cửa sổ nhảy vào trong phòng .

Vừa nhảy được vào bên trong phòng , nàng lập tức đem quần áo trên người cởi ra , sau đó ba chân bốn cẳng chạy đến tủ quần áo , tuỳ tiện lấy ra một bộ mặc vào người . Sau khi hoán đổi y phục , nàng nhanh chóng biến đổi kiểu tóc .

Công phu biến hoá nhanh đến mức không bằng thời gian người ta uống một chén trà nhỏ . Mỹ nữ thanh tao , diễm lệ ngay lập tức trở nên quyến rũ , xinh đẹp . Sự bối rối lúc trước đã hoàn toàn biến mất , nàng thong thả , nhàn nhã ngồi xuống ghế , đem chén trà cầm trong tay , hoàn mỹ hệt như một tác phẩm nghệ thuật .

Cửa sổ lại mở ra , Hồng Ngạc từ bên ngoài nhảy vào , hai tay bưng ngực thở hồng hộc .

Liễu Thiến nhìn về phía trước , miễn cưỡng nói “Ngươi mới đến a .” Đôi mắt nàng khép hờ, hơi thở như hoa lan .

Hồng Ngạc tựa vào cửa sổ , giương mắt nhìn Liễu Thiến “Tiểu thư , động tác của ngươi thật nhanh a .” Có thể trong một khoảng thời gian ngắn như vậy mà biến đổi thành một bộ dạng khác , thật sự là thiên tài , trên đời này mấy ai có thể sánh được .

Hồng Ngạc bất chấp lễ tiết , đem nước trà uống vào trong miệng , một lúc lâu sau mới nói tiếp “Tiểu thư , mau đi ra đi , Bình Nam Vương chờ ngươi đã lâu rồi .” Vì chạy đi gọi tiểu thư đến đây đối phó với Bình Nam Vương mà chân nàng thiếu chút nữa bị gãy .

“Để cho hắn đợi .” Liễu Thiến trên mặt hiện lên vẻ giận dữ “Tên chết tiệt này , một tháng rồi cũng không có tìm đến , bây giờ đột nhiên lại xuất hiện khiến cho ta một chút chuẩn bị cũng không có .” Bây giờ rõ ràng là ban ngày , vậy mà hắn cũng đến thanh lâu , cũng không sợ người ta chê cười .

“Tiểu thư , Hoa tỷ không ứng phó được với hắn . Hắn hôm nay dường như tâm tình không được tốt , nhất quyết muốn thấy ngươi .” Hồng Ngạc thực sự lo lắng .

https://thuviensach.vn

Liễu Thiến không nhanh không chậm nói “Để cho hắn xông tới , hắn dựa vào cái gì muốn ta đi gặp hắn? Để cho hắn tự mình đến gặp ta một lần .”

“Tiểu thư , chính là ....” Người đó là Vương gia .

Liễu Thiến trừng mắt nhìn nàng , nhịn không được oán giận nói “Thật sự là vô dụng , mới chạy có một đoạn đường mà đã thành ra như vậy , nhìn thì biết ngươi không phải nhân tài để học võ .”

Hồng Ngạc bĩu môi “Ngươi vẫn biết ta không thích hợp để học võ mà .” Trong ba nô tỳ của tiểu thư nàng là người có võ công kém cỏi nhất , ngoại trừ hầu hạ tiểu thư ra nàng cái gì cũng không biết làm .

“Tốt lắm , đừng nóng giận, trước tiên nghỉ ngơi đã .”

Hồng Ngạc còn chưa kịp nói gì thì đã nghe thanh âm vội vàng của Hoa Linh truyền đến “Vương gia , người không thể đi vào , Liễu Thiến cô nương thật sự không có ở đây , Vương gia ...”

Khoé miệng Liễu Thiến nhếch lên tạo thành một nụ cười cao thâm khó lường “Chuẩn bị một bàn rượu thịt , hắn tới .” Với tính tình của Tần Mộ Phong , nếu không thấy được nàng hắn sẽ không từ bỏ ý định , nàng biết hắn sẽ đến .

Hồng Ngạc thở phào một hơi , ngồi ở trên ghế than thở “Nguy hiểm thật a , may là tiểu thư kịp thời quay lại .” Tiểu thư dường như biết hắn nhất định sẽ xông vào nên khi nghe nàng báo tin liền tức thì chạy về . Với khinh công chó mù mèo què của nàng mà đuổi theo phía sau , thiếu chút nữa gãy chân .

“Không biết tâm tình của hắn , làm sao dám vuốt râu hùm .” Khoé miệng khẽ nhếch nhìn tưởng ôn hoà nhưng lại mang theo ba phần sắc bén , bốn phần đùa cợt .

Một cước đá văng cánh cửa , Tần Mộ Phong đứng ở cửa , nheo mắt nhìn chằm chằm Liễu Thiến hiện đang ngồi trên ghế .

Nàng cư nhiên không thèm nhìn hắn , nữ tử này thật can đảm .

“Tiểu thư , ngươi đã trở lại ?” Nhìn thấy Liễu Thiến , Hoa Linh thở phào nhẹ nhõm , dùng tay lau đi mồ hôi trên trán .

Liễu Thiến tươi cười , đứng đậy , đem chén trà bằng ngọc đặt lên chiếc bàn làm bằng gỗ đàn hương , liếc mắt ra hiệu cho Hồng Ngạc , lại nhìn về

https://thuviensach.vn

phía Hoa Linh hiện đang đứng sau lưng Tần Mộ Phong ra hiệu , ý bảo các nàng lui xuống .

Hai nha hoàn lui ra, tiện thể đem cửa đóng lại , trong phòng chỉ còn lại hai người , Tần Mộ Phong và Liễu Thiến .

Liễu Thiến hơi ngẩng đầu , mỉm cười nói với Tần Mộ Phong "Vương gia, bây giờ là ban ngày , ngươi đến tìm ta phong hoa tuyết nguyệt liệu có thích hợp không ?" Sắc quỷ , ban ngày ban mặt đến thanh lâu mà không sợ bị chê cười .

Tần Mộ Phong khoé miệng nhếch lên, thản nhiên nói "Phong hoa tuyết nguyệt nhất định phải vào buổi tối sao ?"

Liễu Thiến tựa ở bên cạnh bàn , ngón tay ngọc ở trên mặt bàn không ngừng vẽ vẽ "Nghe nói Vương phủ có 5 vị mỹ nhân , Vương gia như thế nào lại có hứng thú đến nơi yên hoa này ?" Nàng làm như tình cờ , con mắt cố ý , vô ý quan sát sắc mặt của Tần Mộ Phong . "Liễu cô nương không chào đón ta sao ?" Nụ cười của hắn chứa đầy tà khí , con mắt không ngừng đảo qua đảo lại trên người Liễu Thiến .

"Đâu có , người đến là khách , Liễu Thiến chẳng nhẽ không biết đạo lý này ?" Liễu Thiến cười thản nhiên "Vương gia , mời ngồi ."

"Bây giờ mới mời ta ngồi sao ?" Hắn vẫn như cũ nở nụ cười , phảng phất nhìn ra nàng đang diễn kịch .

Hàng lông mi dài của nàng giật giật , chớp chớp đôi mắt tinh quái nhìn Tần Mộ Phong "Vương gia , ngươi không biết rằng ta cố tình khó dễ ngươi sao ?"

"Cô nương thật là người biết hưởng thụ ." Tần Mộ Phong đảo mắt nhìn qua sự bài trí trong phòng .

Chén trà bạch ngọc , phỉ thuý bình phong , đồ nội thất đều làm bằng gỗ đàn hương , màn che trướng phủ một màu tuyết trắng , gấm vóc đều là loại thượng đẳng trị giá ngàn vàng . Trên tấm chăn thêu hình hoa mẫu đơn , thủ nghệ bất phàm , xem ra là do thợ thêu trong cung làm ra . Mỗi một vật trong căn phòng này giống nhau ở chỗ đều là những trân phẩm hiếm có , cho dù là tẩm cung của công chúa cũng khó có thể sang trọng như vậy .

Liễu Thiến cúi đầu , mân mê chiếc nhẫn vàng trên tay , thản nhiên nói "Sống là phải biết tự hưởng thụ ."

https://thuviensach.vn

Đồ dùng làm bằng gỗ đàn hương toả ra một mùi hương nhẹ . Đó là hương thơm của tự nhiên , đạm nhã, tràn ngập khắp căn phòng . Phối với phỉ thuý bình phong , màn che tuyết trắng , chén trà bạch ngọc tinh sảo khiến cho người ta có cảm giác ưu nhã đến kỳ lạ .

Nơi này không giống như phòng của một nữ tử thanh lâu , ngược lại giống như khuê phòng của các tiểu thư khuê các .

Nhìn sự bài trí trong phòng có thể thấy được đặc trưng của Liễu Thiến .

“Hay cho một câu sống phải biết hưởng thụ .” Tần Mộ Phong cảm thán , cúi đầu , trên môi hiện lên một nụ cười tự giễu .

“Vương gia có chuyện không vui sao ?” Nam nhân này thật đáng sợ . Từ trong đôi mắt thâm thúy kia căn bản không thấy được một tia cảm xúc .

“Ha ha , có mỹ nhân làm bạn , bổn vương có thể không vui vẻ sao ?” Trong mắt hiện lên ý cười rõ rệt , ý cười đó đã giấu đi tất cả những tâm sự của hắn .

Liễu Thiến thu lại nụ cười , nhìn sâu vào trong đôi mắt hắn “Vương gia , người rất cô đơn .” Trong mắt hắn mang theo ý cười nhưng đằng sau nụ cười đó lại là sự cô đơn .

Trong mắt hắn không hề để lộ một chút tâm tình nào nhưng nàng biết hắn rất cô đơn . Bọn họ là cùng một loại người , chỉ cần nhìn ánh mắt , nàng có thể biết tâm tư của hắn .

Tần Mộ Phong cũng thu lại nụ cười “Liễu cô nương , ngươi rất thông minh .” Cô đơn ? Đúng vậy , hắn rất cô đơn , hầu hết mọi người đều tưởng hắn muốn gió được gió , muốn mưa được mưa , nhưng kỳ thực cái gì hắn cũng không có .

Sớm đã quen đem tất cả tâm sự cất giấu , sớm đã quen đem sự cô đơn chôn ở đáy lòng . Hắn tin bản thân tuyệt đối sẽ không để lộ một tia tâm tình nhưng Liễu Thiến chỉ liếc mắt đã có thể nhìn ra tâm sự của hắn , nữ tử này quả thật không hề đơn giản .

Liễu Thiến đảo mắt nhìn ra ngoài cửa sổ , thản nhiên nói “Bởi vì ta cũng là người cô đơn , chúng ta là cùng một loại người .” Thanh âm của nàng nhẹ nhàng cơ hồ nghe không thấy , có thể nàng đang tự nói với chính mình .

Tần Mộ Phong nương theo tầm mắt của Liễu Thiến nhìn ra ngoài , ánh mắt rơi vào khoảng xa xăm “Bổn vương từng có vô số đàn bà nhưng chưa

https://thuviensach.vn

từng có một tri kỷ thực sự .” Từ trong giọng nói không khó để nhận thấy sự cô đơn của hắn . Đây là lần đầu tiên hắn đem tâm sự của mình nói cho người khác .

Liễu Thiến thu hồi tầm mắt , mỉm cười nhìn Tần Mộ Phong “Tôi đã gặp vô số nam nhân nhưng không thấy ai khó hiểu như Vương gia .” Nam nhân này không giống như mọi người nói là phong lưu , hoang đường , đằng sau sự hoang đường đó ẩn chứa rất nhiều , rất nhiều tâm sự .

Tần Mộ Phong khó hiểu vậy tại sao Liễu Thiến lại hiểu được hắn .

“Bổn vương thật may mắn khi trên đời này còn có nữ tử hiểu được bổn vương .” Trong lời nói không hề che dấu sự cô đơn , sở hữu nhiều đàn bà thì như thế nào , trong số họ không có ai có thể hiểu được hắn .

Liễu Thiến lắc đầu “Không , ta không hiểu hết được ngươi , ngươi quá sâu trầm , chỗ mà ta thấy được bất quá chỉ nhiều hơn người bình thường một chút .”

“Liễu cô nương , vậy ngươi không sâu sắc sao ?” Trên người nàng mang đầy hương vị phong trần , nhưng hắn có thể thấy được những gì nàng thể hiện ra cũng không phải là nàng đích thực . “Bổn vương từng xem qua vô số nữ nhân , chỉ có hai người đàn bà là ta nhìn không thấu .” Một người chính là Liễu Thiên Mạch , người kia là Liễu Thiến .

Liễu Thiến nhẹ nhàng thở dài “Vương gia Liễu Thiến chỉ là phong trần nữ tử , phong trần nữ tử theo gió đến , theo gió đi . Mở cửa bán tiếng cười , nếu là bán tiếng cười thì phải đem tất cả những đau khổ chôn sâu tận đáy lòng . Thời gian trôi qua , cũng đã hình thành thói quen đem con người thật của mình ẩn dấu . Ngươi đương nhiên nhìn không thấu .”

“Liễu cô nương , bổn vương đối với quá khứ của ngươi thật sự hiếu kỳ .” Một nữ tử như vậy không nên lưu lạc phong trần . Sự lãnh đạm , thanh nhã của nàng còn có tư vị hơn cả sự xinh đẹp quyến rũ mà nàng từng thể hiện .

“Vương gia , quá khứ là quá khứ , cần gì phải tìm hiểu chứ ?” Quá khứ của nàng dù nói ba ngày ba đêm cũng không xong . Cho tới bây giờ nàng cũng không nói với ai và cũng không nguyện ý nói cho bất cứ kẻ nào .

Tần Mộ Phong liếc nhìn nàng , thản nhiên nói “Liễu cô nương , có thể cùng ta uống vài chén không?” Liễu Thiến vô tình đã giành được sự tôn

https://thuviensach.vn

trọng của hắn .

Liễu Thiến thở dài thật sâu “Mượn rượu tiêu sầu sầu càng sầu , nhưng Liễu Thiến cũng xin phụng bồi . Có đôi khi say một chút cũng không có gì là xấu .”

https://thuviensach.vn

Chương 24 : Cộng tuý nhất mộng

Rượu của Tuý Yên lâu cùng nữ tử ở Tuý Yên lâu đều giống nhau , là kinh thành đệ nhất .

Đối mặt với Liễu Thiến - người đã nhìn thấu lòng dạ của hắn , Tần Mộ Phong gỡ bỏ lớp nguỵ trang , tự mình phóng túng dùng rượu ngon để chuốc say chính mình .

Không biết từ lúc nào , hắn đã học cách nguỵ trang bản thân . Đem con người thật của mình ẩn dấu thật sâu , hắn không cho phép bản thân uống rượu . Cảm giác say đến không biết trời đất là như thế nào ? hắn sớm đã không nhớ rõ .

Hắn là thân huynh đệ của đương kim thiên tử , là Bình Nam Vương tay nắm trọng binh , là đối tượng trong lòng của tất cả các nữ tử . Vô số hào quang vây xung quanh hắn nhưng sau những cảnh tượng đó chỉ còn lại một trái tim cô đơn .

Nhìn hắn dường như có tất cả , nhưng kỳ thực hắn cái gì cũng không có . Trong lúc cô đơn , ngay cả một đối tượng để trò chuyện hắn cũng không có .

Hắn rất may mắn vì trên đời này còn có một nữ tử như Liễu Thiến .

Nàng nhìn thấu hắn , làm cho hắn có thể không che đậy mà ở trước mặt nàng bộc lộ con người thật của mình .

Nàng cô đơn , hắn cũng đồng dạng cô đơn , hai trái tim cô đơn giống nhau , đồng thời dùng rượu ngon để chuốc say chính mình .

Hắn không biết bản thân đã uống bao nhiêu rượu , một chén lại một chén , sớm đã thành hằng hà sa số .

“Liễu cô nương , còn rượu không ?” Tần Mộ Phong đem vò rượu trống rỗng để trên đất , để nó làm bạn với những vò rượu không nằm đầy trên mặt đất .

“Vương gia , đừng uống .” Liễu Thiến lảo đảo đứng lên , túm lấy chén rượu trên tay Tần Mộ Phong “Uống đủ rồi .”

Tần Mộ Phong cười khổ “Say một hồi cũng không có gì không tốt , tại sao ta hết lần này đến lần khác đều không say .”

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Liễu Thiến vốn khép hờ giờ mở to nhìn hắn "ngươi đã say ." Say cũng không phải chỉ có một mình Tần Mộ Phong .

Tần Mộ Phong thân thể loạng choạng đứng lên , đưa đầu đến trước mặt Liễu Thiến , nheo mắt nhìn nàng "Thật sự say rồi sao ? Tại sao ta vẫn có thể thấy rõ bộ dạng của ngươi ?"

Liễu Thiến nhếch miệng cười khúc khích "Ta làm sao biết ."

"Liễu cô nương , cảm ơn ngươi đã ở bên ta ."

"Đừng khách khí , cũng cảm ơn ngươi đã ở cạnh ta ." Liễu Thiến vươn ngón tay lạnh lẽo , tại trên mặt tần mộ Phong vuốt một cái "Mặt của ngươi thật đỏ a , một đại nam nhân mặt đỏ , thật là đáng yêu ."

Tần Mộ Phong bắt được tay nàng "Không cho ngươi sờ loạn ."

"Hẹp hòi ." Liễu Thiến cong môi đỏ mọng , giống như một tiểu hài tử ở trên người hắn cọ xát , làm nũng .

Tần Mộ Phong vỗ vỗ gương mặt nhỏ nhắn của nàng "Thiến nhi , ngươi uống nhiều như vậy tại sao sắc mặt vẫn bình thường ."

Liễu Thiến le lưỡi "Tại sao ta phải nói cho ngươi ."

Khuôn mặt hai người cơ hồ kề sát vào nhau , có thể cảm nhận được hơi thở của nhau , hơi thở mập mờ giữa hai người trong lúc đó lưu chuyển "Thiến nhi , ta nghĩ muốn hôn ngươi một chút ."

"Tại sao ?" Liễu Thiến mở to mắt , nghi hoặc nhìn hắn .

Bị men rượu thúc giục , Tần Mộ Phong nâng cằm của nàng lên , chuẩn xác hôn trụ đôi môi hồng phấn của nàng , triền miên mút vào . Liễu Thiến nhắm mắt lại , mặc hắn muốn làm gì thì làm .

Mùi hương thơm toả ra trên người nàng hoà lẫn với mùi thơm của rượu xâm nhập vào từng tế bào trên người hắn . Tần Mộ Phong ôm siết thân thể của nàng , để cho thân thể mềm mại đó dính chặt vào người hắn .

Liễu Thiến hoàn toàn chìm đắm trong nụ hôn của hắn mà quên hết tất cả , hai tay nàng ôm lấy cổ hắn , hoá thành một dòng sông xuân , xụi lơ trong lòng hắn .

Nhuyễn ngọc ôn hương ôm ấp trong lòng , chỉ một nụ hôn không thể thoả mãn , Tần Mộ Phong muốn nhiều hơn nữa .

Tay của hắn kéo dây buộc áo của nàng , thuần thục đem quần áo của nàng cởi bỏ , quần áo từng mảnh từng mảnh bay xuống trên mặt đất .

https://thuviensach.vn

Đối với việc gường chiếu , Liễu Thiến chính là không muốn , nhưng khi ở trong lòng hắn , nàng căn bản không có năng lực phản kháng . Nàng bất lực nằm trong lòng Tần Mộ Phong , mặc hắn bài bố .

Quần áo cởi hết , hắn ôm nàng đi lại bên giường .

Liễu Thiến một thân võ công , giờ phút này hoàn toàn không sử dụng được , hai tay nàng che lại xuân quang trước ngực , thân thể mềm mại run rẩy , bất lực , không biết làm như tếh nào . “Ta ...sợ .”

Hắn đem hai tay đang che trước ngực của nàng giựt lại , bá đạo ra lệnh “Thiến nhi , ôm ta .”

Liễu Thiến run rẩy, chậm rãi vòng tay ôm lấy eo hắn , đầu tựa vào vai hắn . Da thịt nóng bỏng đồng thời dán tại trên người hắn , tạo ra bầu không khí mập mờ .

Trong giờ phút này , hắn chỉ là một nam nhân bình thường , nàng cũng là một nữ tử bình thường . Một đôi nam nữ cô đơn vì dục vọng mà tìm đến với nhau , kết hợp với nhau một cách mơ hồ . Không có tình yêu , khát vọng của bọn họ chính là thân thể của đối phương , dùng thân thể của người kia để sưởi ấm trái tim cô đơn của mình .

Ánh trăng chiếu vào trong phòng hình thành một ánh sáng bạc mờ ảo . Trong trướng hồng , một đôi nam nữ ôm nhau ngủ say , trong không khí còn lưu lại mùi vị của một trận ân ái .

Đau đầu mãnh liệt , đây là cảm giác đầu tiên khi Tần Mộ Phong tỉnh lại . Đây là nơi nào ? Là phòng của Thải Y ?

Buông người đàn bà trong lòng ra , hắn ngồi tựa ở đầu giường .

Không đúng , đây là địa phương xa lạ , không phải phòng của bốn cái thị thiếp kia .

Đây là đâu ? Hắn ý thức cúi đầu xuống nhìn rõ bộ dáng người đàn bà trên giường , tất cả những chuyện phát sinh vừa rồi đều hiện lên trong đầu hắn .

Hắn đã sớm quen với việc qua đêm với những phụ nữ khác nhau . Huống chi Liễu Thiến là thanh lâu nữ tử . Đối với chuyện vừa xảy ra hắn hoàn hoàn không có kinh ngạc .

Hắn không đánh thức Liễu Thiến , tự mình xuống giường mặc quần áo . Kéo lại chăn , hắn nhìn thấy trên tấm ga giường có một vệt màu đỏ sẫm .

https://thuviensach.vn

Nàng là xử nữ ? Liễu Thiến cư nhiên là xử nữ , đây là chuyện nằm ngoài ý liệu của hắn .

Tần Mộ phong từng có rất nhiều đàn bà , không cùng đàng hoàng nữ tử , không ‘ăn’ xử nữ là nguyên tắc của hắn . Liễu Thiến không phải nữ tử đàng hoàng nhưng lại là xử nữ .

Hắn cư nhiên sau khi say rượu lại huỷ đi sự trong sạch của một nữ tử . Tuyệt đối là do rượu làm loạn tính .

Hắn nên làm cái gì bây giờ ? Có hay không nên hướng nàng chịu trách nhiệm ? Liễu Thiến có hay không phụ thuộc vào hắn ?

“Ngươi đang suy nghĩ cái gì ?” Liễu Thiến đột nhiên lên tiếng .

“Ngươi tỉnh .” Tần Mộ Phong từ khi sanh ra đến nay đây là lần đầu tiên cảm thấy xấu hổ . (đồ mặt dầy , tính toán với phụ nữ chi ly thế hả .)

Liễu Thiến xoay lưng về phía hắn “Ân”

“Ngươi định làm sao bây giờ ?” (hỏi ngu thế, rõ ràng ăn xong muốn quẹt mỏ đây mà .)

“Việc xảy ra sau khi say rượu thì tính cái gì , tất cả đều quên đi .”

“Quên đi ?” Hắn đã nghĩ đến rất nhiều tình huống nhưng không nghĩ đến nàng lại bảo hắn quên đi .

Liễu Thiến buồn bã nói “Đúng vậy , chẳng nhẽ ngươi muốn lấy ta làm Vương Phi sao ?”

“Ngươi muốn ta bồi thường cho ngươi như thế nào ?” Chỉ cần đừng quá đáng , hắn sẽ thoả mãn yêu cầu của nàng .

“Ta là thanh lâu nữ tử , trong sạch sớm muộn cũng không giữ được , ngươi đừng tự trách .”

“Ngươi...” Đàn bà này xảy ra chuyện gì . tốt xấu gì hắn cũng là Bình Nam Vương , như thế nào đối với nàng một chút hấp dẫn cũng không có ?

“Vương gia , ngươi đi đi , xin đừng đem chuyện này nói ra ngoài , coi như chúng ta trong lúc đó chuyện gì cũng không có phát sinh .”

Cho dù có thể làm thiếp của hắn , cũng có thể hưởng vô số vinh hoa phú quý . Đàn bà này không muốn để hắn chịu trách nhiệm lại vội vã cắt đứt quan hệ với hắn . Nếu không phải quá cao ngạo thì là đầu óc có vấn đề .

“Ta thế ngươi chuộc thân nghen .” Hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng chủ động thay thanh lâu nữ tử chuộc thân , nàng là người thứ nhất .

https://thuviensach.vn

“Ta thấy tốt lắm . Vương gia , mời ngươi đi cho , ta nghĩ một mình yên tĩnh chút .”

“Nghĩ kỹ rồi đến Vương phủ tìm ta .”

https://thuviensach.vn

Chương 25 : Băng thích tiền hiềm

Ngón tay của ta a , ô.... , ngón tay thân yêu của ta a... đau a .” Liễu Thiến nằm ở trên giường , nhìn ngón trỏ . Than vãn một cách đau khổ .

“Tiểu thư , chỉ là một vết thương nhỏ mà thôi .” Không phải chỉ bị xước một chút thôi sao , có cần kêu thành thế này không ? Người không biết còn tưởng nàng mắc bệnh nan y .

Liễu Thiến đập tay một cái “Tử Hồng Ngạc . Ngươi nói nghe nhẹ nhàng thế . Người bị thương không phải ngươi nên ngươi mới nói dễ nghe như vậy .”

“Tiểu thư , sao ngươi lại làm thế ?”

“Nói nhảm, không để lại dấu máu trên ga trải giường , hắn sẽ cho rằng ta từng qua tay người đàn ông khác , căn bản sẽ không có khả năng yêu ta . Sau khi uống rượu say bị hắn chiếm tiện nghi , ta đương nhiên phải đòi lại một chút lợi tức .” Tửu lượng của nàng luôn luôn không sai , vậy mà cùng một người đàn ông uống rượu , sau khi tỉnh dậy cư nhiên thất thân ...

Hồng Ngạc nhỏ giọng nói thầm “Liễu Thiên Mạch cũng không có lạc hồng .”

“Có Thải Hà chắn ở giữa , hơn nữa hôn nhân này cũng không phải do hắn tự nguyện , hắn sẽ không dễ dàng yêu thương Thiên Mạch .Ta đã điều tra qua quá khứ của Tần Mộ Phong , phát hiện hắn thích nhất là loại đàn bà xinh đẹp , quyến rũ , Thiên Mạch tính tình lãnh đạm , muốn lấy được lòng hắn quả thật là gian nan . Sau khi cẩn thận lập kế hoạch , Thiên Mạch thâu chứng cứ , Liễu Thiến thâu tâm . Ngươi cũng đã biết Thiên Mạch ghét nhất là bị nam nhân ‘ăn’ nàng , vì muốn Tần Mộ Phong chán ghét nàng , quên nàng , lãnh đạm với nàng , Thiên Mạch trước hôn lễ đã cố ý phá thân . Vật mà Phi Yến và Thiên Mạch muốn trộm không giống nhau , không thể nhầm lẫn . Thiên Mạch muốn Tần Mộ Phong chán ghét nàng mà Liễu Thiến lại muốn Tần Mộ Phong thích nàng . Ngươi thật là ngốc , theo ta lâu như vậy ngay cả đạo lý đơn giản như vậy cũng không hiểu . Tần Mộ Phong thích đùa giỡn với đàn bà nhưng là hắn không ‘ăn’ đàng hoàng nữ tử , không ‘ăn’ xử nữ . Đây chính là những điều ta đã điều tra được .

https://thuviensach.vn

Nam nhân này tám phần bị trói buộc bởi xử nữ nên ta mới cố ý cải trang thành xử nữ .”

Hồng ngạc nhỏ giọng nói thầm “Có lạc hồng hay không thì có liên quan gì ? Dù sao nam nhân đầu tiên của ngươi cũng là hắn .”

Liễu Thiến trừng mắt nhìn nàng “Ngu ngốc, ta biết nam nhân đầu tiên của ta là hắn , còn hắn có biết không ?”

“Ách.”

“Ách cái gì mà ách , ta nghĩ sẽ biến mất một tháng . Hắn nếu có đến tìm thì nói ta đã mất tích . Nam nhân này tại nữ tử chiếm hết tiện nghi , phải cho ngươi nếm mùi bị bỏ rơi vài lần .

“Thật sự biến mất ?”

“Đương nhiên, như vậy mới khiến cho hắn nhớ kỹ ta . Ta là xử nữ đầu tiên bị hắn ‘ăn’ qua , là người đàn bà đầu tiên bỏ rơi hắn , hắn nhất định sẽ nhớ kỹ ta .” Trên gương mặt tuyệt mỹ của Liễu Thiến hiện ra nụ cười cao thâm khó lường “Ta rất rõ ràng , trong tất cả những người đàn bà của hắn ta là người đặc biệt nhất . Một ngày nào đó ta sẽ làm cho hắn yêu ta . Nam nhân đều là như vậy, thứ không có được mới là thứ tốt nhất . Trò chơi này vừa mới bắt đầu , kịch hay còn ở phía trước .”

Nói một thôi một hồi , Liễu Thiến đột nhiên phục hồi tinh thần lại “Ta giải thích nhiều với ngươi như vậy làm gì nhỉ ? Thật là kỳ quái .” Thông minh như Liễu Thiến cũng có lúc mơ hồ . Đều do mấy vị sư phó của nàng , mỗi người đều được thiên hạ xưng tụng là đệ nhất kỳ nhân , nhưng sự thật bọn họ lại rất ngốc . Chỉ có tam sư phó là hơi bình thường . Cùng các nàng ở chung lâu như vậy đã lây nhiễm những thói quen của các nàng .

“Đừng nhiều lời , ta đi . Thật sự là mệnh khổ, chạy nhiều như vậy , ta sớm muộn cũng bị kiệt sức mà chết ...ai , tiền thật là khó kiếm , cuộc sống thật bất hạnh... ”

Hồng Ngạc nhịn không được lải nhải “Tiểu thư , ngươi thực sự dài dòng .” Tiểu thư không thể ngậm miệng lại , mỗi lần mở miệng đều khiến cho người ta phiền muốn chết .

“Tốt lắm, tốt lắm , không nhiều lời với ngươi . Lệnh bài của tiểu sư tỷ đã đánh mất , ta phải nghĩ biện pháp lấy lại . Không biết Tần Mộ Phong đem lệnh bài cất ở đâu , nếu không lấy lại được , tiểu sư tỷ sẽ bóp chết ta ,

https://thuviensach.vn

sau đó đem ta xắt nhỏ làm thành nhân bánh bao , đó là cuộc sống của ta a . Đi . Trông coi Túy Yên lâu nha .”

Hồng Ngạc ngẩng đầu muốn nói cái gì nhưng đã không nhìn thấy cái bóng của Liễu Thiến , chỉ thấy cửa sổ mở rộng ra , lắc lư không ngừng . Không hổ là phi tặc , công phu leo cửa sổ quả là nhất lưu .

****

Bắt đầu từ khi Tần Mộ Phong quan hệ với đàn bà , chưa bao giờ gặp khó khăn . Diện mạo của hắn , quyền lực của hắn khiến cho tất cả đều hướng hắn xu nịnh . Mỗi người đàn bà bên người hắn đều nghĩ biện pháp lấy lòng hắn , hy vọng kiếm lợi từ hắn .

Bị hắn chiếm đi trong sạch , Liễu Thiến tại sao không hề khóc lóc , không dùng cái chết uy hiếp bắt hắn phải chịu trách nhiệm ?

Chỉ cần có thể đi vào Vương phủ, cho dù làm một tiểu thiếp nho nhỏ , cũng hưởng không hết vinh hoa phú quý . Vậy mà người đàn bà kia cư nhiên...chạy trốn . Sau khi cùng hắn phát sinh quan hệ xác thịt , Liễu Thiến cư nhiên đang đêm chạy trốn .

Hắn có đáng sợ như thế không ?

Chẳng lẽ ông trời thấy hắn quá phong lưu , cố ý muốn trừng phạt hắn sao ? (quá chuẩn)

Tại sao gần đây đàn bà liên tục cự tuyệt hắn ?

Liễu Thiên Mạch vĩnh viễn lạnh lùng với hắn , cho dù đang ở trên giường cũng không thấy nàng biểu hiện chút nhiệt tình nào . Thậm chí sau khi xong việc , một chưởng đem hắn đánh xuông giường . Hắn ngủ với vô số phụ nữ , lần đầu tiên bị đẩy xuống giường .

(đáng đời , đồ lăng nhăng còn dám khoe ra => mặt dầy .)

Mà Liễu Thiến không ngừng cùng hắn đối nghịch , khiêu chiến quyền uy của hắn , không hề đem hắn để vào mắt . Sau khi bọn họ có quan hệ xác thịt , nàng cư nhiên đang đêm chạy trốn .

Hắn không biết trúng phải tà gì , từ lúc trở về từ Tuý Yên lâu , hắn vẫn luôn nghĩ đến Liễu Thiến . Nghĩ dung nhan quyến rũ của nàng , nghĩ đến đôi mắt loé ra ánh nhìn xảo quyệt . Sáng sớm ngày thứ hai , hắn giống như phát điên , đến Tuý Yên lâu tìm nàng . Hoa nương nói cho hắn , Liễu Thiến đang đêm rời đi .

https://thuviensach.vn

Hắn tưởng phát điên , Bình Nam Vương Tần Mộ Phong cư nhiên lại bị một phong trần nữ tử bỏ rơi , chẳng nhẽ trời sập.

“Đáng chết .” Nắm tay Tần Mộ Phong nện ở thư án , tâm lý buồn bực không nói ra được .

Phi Dương canh giữ bên ngoài thư phòng nghe thấy bên trong có động tĩnh , nhanh chóng lao tới .

Tần Mộ Phong một tay cầm binh thư , một tay nắm chặt lại để ở trên thư án , con mắt không biết đang nhìn về nơi nào , tựa hồ đang ngẩn người .

Nhiều năm kinh nghiệm nói cho Phi Dương biết Tần Mộ Phong vừa mới trút giận lên thư án . Hắn còn tưởng rằng có thích khách , hoá ra là chủ tử nổi điên . Hắn liếc mắt nhìn Tần Mộ Phong , quay đầu đi ra ngoài .

“Phi Dương .” Tần Mộ Phong ngẩng đầu lên , gọi Phi Dương lại .

“Vương gia , có gì phân phó .” Phi Dương xoay người lại , mặt vẫn như cũ không thay đổi . Từ lúc Tần Mộ Phong không phân rõ trắng đen mà đánh hắn , quan hệ của bọn họ vẫn rất cương .

Tần Mộ Phong dừng một chút “Giúp ta đi điều tra một người .”

“Người nào ?” Người nào đáng để Vương gia phải điều tra ? Địch quốc gian tế ?

“Liễu Thiến , hoa khôi Tuý Yên lâu.”

Phi Dương thiếu chút nữa té xỉu tại chỗ .

“Vâng” Phi Dương ngoài miệng đáp ứng nhưng trong lòng lại vô cùng khinh bỉ Tần Mộ Phong . Chính sự không làm , chỉ nghĩ đến phong hoa tuyết nguyệt . Phi Dương hắn là Hoàng Thượng ngự phong ngũ phẩm hộ vệ , chức trách là bảo vệ Bình Nam Vương , không phải đi điều tra nơi ở của một nữ tử thanh lâu .

Huynh đệ nhiều năm , Tần Mộ Phong lập tức nhìn ra sự bất mãn trên gương mặt không hề biểu lộ chút cảm xúc nào của Phi Dương . Hắn thấp giọng nói “Ta uống rượu say , huỷ đi sự trong sạch của nàng .”

Tần Mộ Phong không ‘ăn’ xử nữ , nguyên tắc này hắn đã biết , nghe hắn nói như vậy , tâm lý của Phi Dương thoải mái hơn nhiều “Thuộc hạ lập tức đi làm .”

“Phi Dương” Tần Mộ Phong bỏ lại binh thư trong tay , đứng lên “Ta biết ngươi còn đang tức giận chuyện lần trước , nhưng đã lâu như vậy ,

https://thuviensach.vn

ngươi cũng đừng giận nữa .” Tần Mộ Phong tự biết mình không đúng , nhưng hết lần này đến lần khác không chịu xin lỗi .

“Thuộc hạ không dám giận Vương gia .” Ngữ khí của hắn rất lãnh đạm nhưng Tần Mộ Phong nghe ra sự tức giận trong lời nói của hắn .

Tần Mộ Phong muốn phát điên , tại sao mọi người đều không cho hắn sắc mặt tốt ?

Hắn cắn răng , xanh mặt “Ta cho phép ngươi đi nhìn Liễu Thiên Mạch , chỉ được nhìn . Nhớ kỹ , nàng là đàn bà của ta .” Cái này coi như là cách xin lỗi đi . Hắn biết Phi Dương vẫn rất muốn thấy Liễu Thiên Mạch , cho hắn đi nhìn nàng , hắn hắn là không tức giận nữa .

Phi Dương hết giận nhưng trong lòng Tần Mộ Phong tự nhiên lại xuất hiện một cổ tức giận . Liễu Thiên Mạch , đàn bà kia thật đáng chết . Thân là đàn bà của hắn nhưng lại cùng hộ vệ của hắn làm loạn , câu dẫn bạn tốt của hắn , hoàn toàn không đem trượng phu như hắn để vào mắt .

Phi Dương liếc nhìn Tần Mộ Phong “Vương gia, ta đối với Liễu cô nương không có tư tâm .” Hắn tưởng mọi nam nhân đều giống như hắn , đối với nữ tử xinh đẹp có ý xấu .

Tần Mộ Phong nắm chặt nắm tay , cố nén lửa giận , nói từng câu từng chữ “Nhanh đi , ngươi chỉ có thời gian một nén hương.”

“Một canh giờ có thể không ?” Nếu nhìn cẩn thận có thể phát hiện trong mắt hắn ẩn chứa ý cười .

Tần Mộ Phong lửa giận càng bốc cao , giống như sư tử giận dữ gầm lên “Thời gian một nén hương , ngươi phải biết rõ , nàng là đàn bà của ta .” Đáng chết , hắn rốt cuộc giận cái gì ?

“Tạ Vương gia .” Phi Dương đi ra ngòai cửa, trong lời nói mang theo ý cười “Vương gia , ngươi rất kích động , ta có thể nói ngươi đang ghen không nhỉ ?” Lúc nhắc đến Liễu Thiên Mạch , trong mắt Tần Mộ Phong toát ra sự chiếm hữu mãnh liệt . Nếu nói hắn đối với Liễu Thiên Mạch không có cảm giác , có quỷ mới tin .

Ghen ? Hắn vì Liễu Thiên Mạch mà ghen ? Gặp quỷ , tiện nhân kia đáng giá để hắn ghen sao ?

Hắn quan tâm đến nàng hoàn toàn là vì hắn hận nàng . Đúng , là hận , không phải yêu . Hắn sẽ không yêu Liễu Thiên Mạch , sẽ không vì nàng mà

https://thuviensach.vn

ghen .

Hắn sẽ xem Liễu Thiên Mạch như tù nhân .

Liễu Thiến , Liễu Thiên Mạch . Hai người đàn bà này khiến cho hắn tức chết .

https://thuviensach.vn

Chương 26 : Thù mới hận cũ .

“Tiểu thư, ngươi xem bông hoa ta thêu thế nào ?” Hương nhi cầm bông hoa mới thêu đưa đến trước mặt Thiên Mạch .

Thiên Mạch thản nhiên liếc măt “Tốt lắm .”

Hương nhi nhìn ánh mắt lãnh đạm của Thiên Mạch “Tiểu thư , chúng ta cùng thêu đi nghen ?” Thiên Mạch trừ thổi tiêu và ngủ ra không làm bất cứ chuyện gì , thường thường ngẩn người nhìn về phía bầu trời , cả nửa ngày vẫn không nhúc nhích .

“Ngươi tự mình làm đi .” Nàng ngoài miệng đáp lại nhưng tâm tư cũng không biết bay đi đâu rồi .

Sư phó của nàng dạy nàng cầm kỳ thi hoạ , dạy nàng đọc và viết , dạy nàng võ công , độc thuật , dạy nàng thuật dịch dung , y thuật , nhưng không có dạy nàng nữ công . Đại sư phó cùng tứ sư phó nói đàn bà không nhất định phải trở thành hiền thê lương mẫu ,nữ công chỉ dành cho tiểu nữ nhân làm , không hợp với các nàng . Sự thật chứng minh, bốn vị sư phó đêu không biết nữ công . Phải nói những gì đàn bà nên biết , các nàng đều không biết . Theo bốn vị sư phó nhiều năm như vậy , những việc nữ tử nên học nàng đều không học được .

“Nga” Hương nhi mất hứng, cúi đầu tiếp tục thêu hoa .

“Ta nghĩ ngủ một chút , không cho quấy rầy .”

“Vâng” Lại ngủ sao ? Trong một ngày , nàng ngủ ít nhất cũng là chín canh giờ .

Thiên Mạch buông màn , bắt chéo chân ngồi ở trên giường .

Ngủ ? Không , nàng đang luyện công .

Võ công của nàng rất tốt nhưng nội lực không đủ . Trước khi tiến vào Vương phủ , nàng bận rộn đến nỗi không có thời gian luyện công . Tại Vương phủ , ngoài ăn cơm và ngủ , nàng không có chuyện gì để làm nên tranh thủ tu luyện nội lực .

Hương nhi luôn luôn an tĩnh , trong lúc nàng ‘ngủ’ , Hương nhi nhất định sẽ không quấy rầy nàng . Nhưng ngày hôm nay , nàng vừa mới ‘ngủ’

https://thuviensach.vn

đã bị Hương nhi quấy rầy .

“Tiểu thư , người ngủ chưa ?” Hương nhi cẩn thận hỏi .

“Không có , chuyện gì ?” Lúc luyện công bị quấy rầy , trong giọng nói của Thiên Mạch có chút khó chịu .

“Phi Dương hộ vệ muốn gặp ngươi .”

Phi Dương ? Lúc này gặp nàng làm cái gì ?

Thiên Mạch mở mắt , thản nhiên nói “Bảo hắn chờ một lát , ta lập tức ra ngay .”

Phi Dương đến gặp nàng, chuyện này ngoài ý liệu của nàng . Nàng vốn tưởng rằng với cá tính bá đạo của Tần Mộ Phong sẽ không cho phép Phi Dương đến thăm nàng . Trong Vương phủ, Phi Dương là người đối xử với nàng tốt nhất . Hắn từng vì nàng mà chịu oan 50 trượng , ân tình này nàng vẫn ghi tạc ở trong lòng . Nói ra thật buồn cười, người đối xử tốt với nàng không phải là trượng phu của nàng mà là một người vốn không hề có quan hệ .

Nói cho cùng , trong nhà không có người nào đối xử tốt với nàng , ngoại trừ mẫu thân .

Tám tỷ muội của nàng , cùng nàng chảy chung một dòng máu nhưng lại không coi nàng là tỷ muội . Chế nhạo nàng, khi dễ nàng là một trong những trò chơi mà các nàng thích nhất . Đối với các sư huynh, sư tỷ mà nói , nàng chỉ là một tiểu cô nương tự dưng xông vào cuộc sống của bọn họ , vậy mà bọn họ chưa từng bài xích nàng , mỗi người đều xem nàng như bảo bối .

Của nàng thân sanh phụ thân, chưa bao giờ đem nàng để vào mắt , thậm chí không muốn thừa nhận sự tồn tại của nàng . Chính bốn vị sư phó đã cho nàng một gia đình , cho nàng tình thương của mẫu thân , cho nàng sự ấm áp .

Gả đến Vương phủ , trượng phu của nàng khi dễ nàng , nhục nhã nàng . Đối tốt với nàng là một hộ vệ không có chút quan hệ .

Thiên Mạch mỉm cười , bước qua ngưỡng cửa “Phi Dương đại ca ?” Nhiều ngày như vậy , đây là lần đầu tiên nàng cười thực sự .

Phi Dương vội đứng lên hướng Thiên Mạch hành lễ “Phu nhân” Nàng thuỷ chung là thiếp của Vương gia .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch đỡ Phi Dương , cái miệng nhỏ nhắn hờn giận nói “Phi Dương đại ca , chúng ta trong lúc này nhất định phải xưng hô như vậy sao ? Bảo ta Thiên Mạch nghen .” Trừ bỏ sư huynh sư tỷ ở Vô Tranh sơn trang , Phi Dương là người thứ nhất thực sự đáng để Thiên Mạch kết giao .

“Thiên Mạch” Phi Dương cười cười “Thân thể tốt hơn chưa ?” Năm mươi trượng đã khiến cho hắn nằm nửa tháng , Thiên Mạch chỉ là một nữ tử yếu đuối , không biết như thế nào có thể ra đây .

“Tốt lắm, ngươi thì sao ?” Năm mươi trượng đối với nữ tử bình thường chính là muốn lấy mạng nàng nhưng với Thiên Mạch mà nói thì không là cái gì .

Sáu tuổi năm ấy , nàng được Đại sư phó đưa về Vô Tranh sơn trang . Nhiều năm sau , tam sư phó – thiên hạ đệ nhất độc y , đem linh đan diệu dược mà người trong võ lâm luôn mơ tưởng cho nàng ăn , cộng với việc ngâm trong dược thuỷ , vất vả tập võ , Liễu Thiên Mạch sớm đã là da đồng xương sắt (nv : đồng bì thiết cốt) . 50 trượng đối với nàng mà nói cũng không là cái gì , ngoại trừ đau đớn bên ngoài , không có thương tích nào khác .

Phi Dương có chút xấu hổ “Thiên Mạch , là do ta liên luỵ ngươi .” Nếu không phải hắn tự tung tự tác , nàng đã không bị đánh . Hắn vẫn luôn muốn tìm cơ hội tự mình xin lỗi nàng .

Thiên Mạch hơi lắc đầu “Phải nói xin lỗi chính là ta , là ta liên luỵ ngươi .” Phi Dương chính là vô tội .

“Cảm ơn thuốc của ngươi .” Thuốc của nàng rất có hiệu quả , lúc thoa lên , nơi bị thương lập tức không còn đau nữa . Thuốc tốt như vậy không biết nàng lấy ở đâu .

“Ngươi vì ta nên mới bị đánh , đây là việc mà ta nên làm .” Thiên Mạch luôn lãnh đạm nhưng trong ngôn từ lại mang theo vài phần ấm áp . Từ khi gả vào Vương phủ , nàng mờ nhạt giống như du hồn , chỉ có lúc nói chuyện với Phi Dương nàng mới giống như con người .

“Thiên Mạch .” Phi Dương ngừng một lúc “Ngươi không nên cùng Vương Gia đối nghịch .” Hắn nhìn ra được Vương gia rất quan tâm đến Liễu Thiên Mạch .

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thiên Mạch rơi trên mặt đất , sự ấm áp trong lời nói đã biến mất “Là tự hắn đối đầu với ta .” Thiên Mạch lãnh đạm nhưng không thể nói nàg không có tính cách . Kịch diễn xong rồi , cũng không cần giả bộ đáng thương .

Phi Dương yên lặng nhìn Liễu Thiên Mạch , một lúc lâu sau , hắn thở dài một tiếng , đem ánh mắt rời khỏi người Liễu Thiên Mạch “Ngoại trừ ta , Vương gia còn có một hộ vệ , gọi là Vô Mệnh . Năm đó khi Vương gia nam chinh Việt quốc , Liễu tể tướng là giám quân . Trong một chiến dịch , Vương gia bị trọng thương , hôn mê bất tỉnh . Trong lúc Vương gia hôn mê , quân địch nhiều lần tới khiêu khích . Liễu tể tướng bất đắc dĩ , quyết định rút lui . Hắn lệnh Vô Mệnh lĩnh 1000 quân chặn đánh lương thảo của địch , nhưng lại trúng gian kế của địch nhân , Vô Mệnh cùng 1000 binh lính bị bức phải tiến vào tử cốc . Liễu tể tướng chần chừ không gửi cứu binh , Vô Mệnh cùng 1000 binh sĩ khổ chiến 7 ngày 7 đêm , cuối cùng toàn quân bị diệt .” Phi Dương hít một hơi thật sâu , con ngươi ảm đạm không chút ánh sáng “Thủ cấp của Vô Mệnh bị chặt xuống treo ở đại doanh của địch quân , mà thân thể của hắn , đã bị sói hoang tha đi .” Ba người bọn họ từ nhỏ cùng nhau lớn lên , tình như tay chân . Tần Mộ Phong vẫn cho rằng Vô Mệnh bị Liễu tể tướng hại chết , từ đó về sau thống hận Liễu tể tướng , thậm chí đem một phần hận ý chuyển sang người Thiên Mạch .

Thiên Mạch bật cười , trong lời nói mang đầy sự mỉa mai “Bởi vì cái chết của Vô Mệnh nên Vương gia hận Liễu Sóc , cũng hận luôn cả ta ?” Liễu Sóc cho tới bây giờ cũng vẫn không coi Thiên Mạch là nữ nhi mà Thiên Mạch cũng không xem hắn là cha . Tần Mộ Phong hận Liễu Sóc , lại đem nàng ra trút giận , thật là nực cười .

Cái chết của Vô Mệnh là hận cũ , cái chết của Thải Hà là thù mới . Thù mới hận cũ , giữa Thiên Mạch và Tần Mộ Phong sợ rằng vĩnh viễn không có hoà bình .

Phi Dương nhìn kỹ Thiên Mạch, hơi gật đầu . Nàng đã kiên cường hơn nhiều , Liễu Thiên Mạch mấy tháng trước chỉ biết khóc lóc , bây giờ nàng đã có vài phần phong thái tự tin .

Thiên Mạch khoé miệng nhếch lên , tự giễu hừ một tiếng “Mời Vương gia điều tra một chút quá khứ của ta .”

https://thuviensach.vn

Phi Dương lập tức nghe ra manh mối “Ngươi muốn nói...” Liễu tể tướng không thích Thiên Mạch

“Sự thật là nam nhân kia cho tới bây giờ cũng không coi ta là nữ nhi .” Giọng nói của nàng lạnh nhạt , trong ánh mắt hiện lên một tia lạnh lẽo . Nàng hận nam nhân đã sinh ra nàng . Rất nhiều lần nàng có ý nghĩ giết cha .

Trong lời nói của Thiên Mạch đã cho hắn biết giữa cha con bọn họ không hề có tình cảm .

“Ngươi bảo trọng, ta phải đi .” Hắn liếc mắt nhìn Thiên Mạch , đã minh bạch .

Liễu tể tướng không thích Thiên Mạch ? Đối với Thiên Mạch mà nói việc này rất trọng yếu .

“Hãy bảo trọng .” Thiên Mạch cười yếu ớt , nụ cười này thật sự rất đẹp .

https://thuviensach.vn

Chương 27 : Sai lầm to lớn

Phi Dương hộ vệ nhìn qua hoả khí rất lớn , nói chính xác là phi thường căm tức, tuỳ lúc có thể bạo nộ .

Hắn tức giận đùng đùng xông vào Thính Phong hiên, lại tiếp tục xông vào thư phòng , bất chấp lễ tiết , hắn đem bức thư trong tay ném lên trên thư án . Đem bức thư ném lên thư án , hắn vẫn không có buông tay , vẫn như cũ đè lên nó , trừng mắt tức giận nhìn Tần Mộ Phong . Năm ngón tay Phi Dương chậm rãi nắm lại khiến cho mảnh giấy trắng hơi nhăn lại . Tần Mộ Phong định thần , nhàn nhã ngồi trước thư án , ánh mắt nhìn vào cuốn sách trên tay , không thèm liếc mắt nhìn hắn .

Phi Dương cố nén tức giận , nói bằng giọng bình thản nhất "Vương gia"

Tần Mộ Phong liếc mắt nhìn hắn, sau đó tầm mắt lại chuyển đến trên cuốn sách "Cái gì ?"

Năm ngón tay Phi Dương đặt trên bức thư lại càng nắm chặt , khiến cho bức thư càng thêm nhăn nhúm "Mời ngươi xem cái này ."

Tần Mộ Phong vẫn như cũ không có nhìn hắn , nhàn nhạt nói "Đừng kích động như vậy , giận quá hại thân ."

Phi Dương cười lạnh "Hoá ra Vương gia cũng biết giận quá hại thân , lúc Vương gia phát hoả với Thiên Mạch , như thế nào không cảm thấy hại thân ?"

Liễu Thiên Mạch , mỗi lần nghe cái tên này hắn luôn luôn có cảm giác xao động .

Phi Dương là hộ vệ của hắn nhưng lại trực tiếp gọi tên tiểu thiếp của hắn , làm cho hắn càng thêm kích động , đàn bà kia...sớm muộn cũng khiến hắn tức chết .

"Ngươi kêu nàng cái gì ?" Tần Mộ Phong bỏ cuốn sách xuống , cáu kỉnh nhìn chằm chằm Phi Dương . Ánh mắt hắn sâu rộng mà thâm trầm khiến cho người khác không biết trong lòng hắn thực sự đang nghĩ cái gì .

Phi Dương trực tiếp nhìn thẳng vào mắt hắn "Tần Mộ Phong , ngươi đọc vô số sách thánh hiền mà có tác dụng gì ? Thương tổn một nữ tử yếu đuối đáng thương , đây là việc đại trượng phu nên làm ?"

https://thuviensach.vn

“Có ý tứ gì ?” Con mắt của Tần Mộ Phong với giọng nói của hắn bỗng trở nên lạnh lẽo .

Hàn khí phát ra từ Tần Mộ Phong khiến cho độ ấm trong thư phòng cũng theo đó giảm xuống , không khí quỷ dị giữa hai người trong lúc đó lưu chuyển .

“Nhìn cái này, tin tin chắc ngươi sẽ rõ ràng .” Phi Dương cầm bức thư giơ lên , đem nó đập xuống mặt bàn , xoay người tiêu sái đi ra ngoài .

Tần Mộ Phong có thể nhìn ra Phi Dương lần này thực sự tức giận . Hắn đi ra, cái liếc mắt kia , mang theo thất vọng cùng trách cứ .

Lần thứ nhất bọn họ tranh cãi là lúc nào ? Mười năm trước sao .

Bọn họ sống bên nhau đã vài cục năm , đã hình thành một sự hiểu biết lẫn nhau . Lúc thiếu niên, đôi khi có cãi nhau , nhưng là mười năm qua , bọn họ vẫn tương kính như tân , thân như huynh đệ . Dẫu rằng có lúc va chạm nhưng cũng đều nhanh chóng cho qua .

Mười năm qua , Phi Dương chưa từng cùng hắn phát sinh tranh cãi nghiêm trọng như thế này . Cho dù hắn lại làm sai việc gì , Phi Dương cũng sẽ không nói thẳng ra , chỉ biết dùng thái độ lạnh lùng để biểu thị sự bất mãn trong lòng . Bởi vì hắn rất rõ ràng, hắn vĩnh viễn chỉ là nô tài , cho dù bọn họ thân như huynh đệ nhưng Phi Dương vẫn là nô tài của hắn .

Hôm nay Phi Dương không xem hắn là chủ tử mà coi hắn như bằng hữu .

Hắn rốt cuộc làm sai cái gì ? Khiến cho Phi Dương đại phát lôi đình .

Ánh mắt Tần Mộ Phong rơi vào bức thư nhăn nhúm trên bàn .

Hắn đem bức thư cầm lên, vuốt lại cho phẳng .

Xem nội dung của bức thư, sắc mặt hắn ngày càng khó coi .

Khinh ngạc , khiếp sợ , thương tiếc, áy náy, tất cả các loại biểu hiện lần lượt xuất hiện trên mặt hắn . Kết thúc , vẻ mặt hắn chỉ có thể hình dung bằng bốn chữ trợn mắt há mồn .

Mẫu thân của Liễu Thiên Mạch - Liễu Nguyệt Anh xuất thân là thư hương môn đệ , phụ thân là một tú tài nghèo hèn . Liễu Nguyệt Anh là chính thất, cùng hắn đồng cam cộng khổ suốt tám năm trời . Năm Thiên Mạch năm tuổi , Liễu tể tướng đỗ trạng nguyên , cưới con gái của đại học sĩ

https://thuviensach.vn

đương triều , em vợ của lại bộ thượng thư , cũng chính là Liễu phu nhân bây giờ .

Liễu phu nhân ghen ghét , buộc Liễu tể tướng bỏ Liễu Nguyệt Anh . Liễu tể tướng sớm đã không thích thê tử tuy hiền thục nhưng dung mạo lại không xuất chúng , liền bỏ rơi Liễu Nguyệt Anh .

Liễu Nguyệt Anh là con gái duy nhất , không có huynh đệ tỷ muội , không có người quen . Năm ấy , phụ mẫu của Liễu Nguyệt Anh qua đời lưu lại một số di sản ít ỏi . Năm đó Liễu tể tướng gia cảnh bần hàn . Liễu Nguyệt Anh cùng Liễu tể tướng kết hôn tám năm, tiền bạc đã sớm dùng hết . Liễu Nguyệt Anh hận trượng phu bạc tình , lâm bệnh không dậy nổi . Liễu Nguyệt Anh bệnh nặng không có sức làm việc kiếm tiền . Thiên Mạch năm ấy 5 tuổi cùng mẹ lưu lạc đầu đường , ăn xin qua ngày . Một ngày nọ Liễu tể tướng bắp gặp mẹ con các nàng ăn xin trên đường , cảm thấy mất mặt , liền đem mẹ con các nàng mang về thị lang phủ , an trí tại một hoang viên cũ nát , cấp cho một chút thức ăn thừa để sống qua ngày .

Ba tháng sau , Liễu Nguyệt Anh bệnh nặng , nhắm mắt xuôi tay . Lúc đó Liễu Thiên Mạch mới năm tuổi bốn tháng .

Từ nay về sau , Liễu Thiên Mạch một mình sống trong hoang viên , một vị lão ma ma làm việc trong bếp mỗi ngày đều cho nàng chút thức ăn , sống qua 14 năm như vậy . Mười bốn năm, người trong Liễu gia không ai chú ý đến sự tồn tại của nàng .

Nghiêm khắc mà nói , trong 9 năm đó nàng chính là sống không bằng chết .

Liễu Thiên Mạch biết thêu thùa , bắt đầu từ khi 14 tuổi , nàng làm một chút đồ thêu rồi đưa cho lão ma ma đem ra ngoài bán . Thiên Mạch thủ nghệ rất cao , nàng thêu cái gì thì cái đó đều bị các phu nhân , tiểu thư trong kinh thành tranh nhau giành mua . Từ nay về sau nàng tự mình kiếm ăn . Không ăn đồ của Liễu gia , không mặc quần áo của Liễu gia . Những đồ vật nàng dùng đều là do nàng tự mình dùng một đôi xảo thủ để dối lấy .

Khi nàng 19 tuổi , Liễu tể tướng vì muốn leo lên nấc thang quyền quý mới nhớ tới sự tồn tại của nàng . Hắn thấy Liễu Thiên Mạch là mỹ nữ nên cố tình xin hoàng thượng ban hôn , đem nàng gả cho Tần Mộ Phong , muốn dùng ba chữ Bình Nam Vương này để leo lên cao .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong chán ghét Thiên Mạch , không muốn thừa nhận thân phận của nàng . Hôn lễ ngày ấy , Liễu gia cho nàng một số loại trang sức bình thường làm 'hồi môn' , sau đó đem nàng đẩy ra khỏi tướng phủ .

Liễu Thiên Mạch không còn chỗ để đi phải đem theo bao quần áo tiến vào phủ Bình Nam Vương .

Một đứa nhỏ năm tuổi đã từng trải qua nhiều biến cố , nàng có thể có cuộc sống như thế nào ?

Từ 5 tuổi đến 14 tuổi , nàng lại như thế nào vượt qua ?

Liễu Thiên Mạch là nữ nhi của Liễu tể tướng nhưng là bọn họ trong đó , ngoại trừ huyết duyên còn có quan hệ gì .

Nếu nhất định phải nói giữa Liễu tể tướng cùng Liễu Thiên Mạch còn tồn tại cái gì thì đó chính là cừu hận .

Tần Mộ Phong tin rằng óan hận của Thiên Mạch đối với Liễu tể tướng so với hắn cũng khồng hề ít hơn .

Trong lòng hắn luôn nghĩ rằng Liễu Thiên Mạch là thám tử do Liễu tể tướng hoặc Hoàng thượng phái đến để đối phó hắn . Hắn chán ghét Liễu Thiên Mạch , thậm chí đem cái chết của Thải Hà đổ lên đầu nàng .

Liễu Thiên Mạch vô tội , cho đến nay nàng vẫn bị người khác ép buộc , cho dù nàng không muốn gả cho hắn , cũng không có cơ hội để phản kháng .

Hắn hận Liễu tể tướng , hắn đem nỗi hận đó một phần chuyển lên người Thiên Mạch . Hắn tưởng rằng thương tổn Thiên Mạch chính là một phương thức trả thù nhưng hắn sai rồi , việc hắn làm tổn thương Thiên Mạch không hề có ý nghĩa gì .

Sự ích kỷ của hắn đã ném Thiên Mạch xuống vực sâu .

Tại tướng phủ , nàng sống không bằng chết .

Gả vào Vương phủ, nàng tiến vào địa ngục . Đúng , chính miệng nàng đã nói Vương phủ là địa ngục trần gian .

Nàng là một nữ tử thuần khiết và kiên cường . Vậy mà hắn lại khiến cho nàng bị tổn thương .

Nàng vô tội , hắn không biết nàng đã chịu những tổn thương gì , hắn cũng không biết làm thế nào để bù đắp cho nàng .

https://thuviensach.vn

Cũng khó trách Phi Dương nổi giận với hắn, cái hắn phạm phải chính là sai lầm nghiêm trọng .

mệt quá đi , sao đêm nào mình cũng thức khuya thế nhỉ ? làm được hai chap , bây giờ post một chap , chap còn lại để khi nào ngủ dậy rồi tính .

https://thuviensach.vn

Chương 28 : Tình huynh muội

Tần Mộ Phong cầm bức thư trên tay , gắt gao nắm trong lòng bàn tay , tay hắn nằm chặt lại để ở trên thư án . Mắt hạ xuống , ánh mắt mờ mịt .

"Phi Dương" Hắn nhìn lên một chút .

"Vương gia" Phi Dương đi vào , gương mặt đến lạnh .

Tần Mộ Phong vẫn duy trì tư thế cũ , tự nhiên mở miệng "Phân phó tổng quản đem Ngọc Cẩm viện dọn dẹp sạch sẽ ." Việc hắn có thể làm bây giờ là hết sức bù đắp cho nàng .

Phi Dương kinh ngạc "Vương gia" Ngọc Cẩm viện gần Thính Phong hiên, là nơi ở của Vương phi , Tần Mộ Phong không có Vương phi , trước nay vẫn để trống , bây giờ tự nhiên muốn thu dọn sạch sẽ là có ý tứ gì ? Hắn sẽ không nghĩ để cho Liễu Thiên Mạch ở chứ .

Tần Mộ Phong liếc mắt nhìn hắn , thản nhiên nói "Để cho Liễu Thiên Mạch vào trong đó ở, tìm vài nha hoàn lanh lợi đến đó hầu hạ ." Hắn thản nhiên nói , trên mặt không có một tia tâm tình .

"Vương gia muốn lấy nàng làm chính phi ?" Tần Mộ Phong và Liễu Thiên Mạch cho tới giờ vẫn chưa tổ chức hôn lễ , nếu không có đạo thánh chỉ kia thì họ không thể tính là vợ chồng .

"Không phải ." Hắn làm thế để làm gì , chỉ là muốn bồi thường cho nàng mà thôi .

Phi Dương nhìn hắn , bình tĩnh mở miệng "Ngọc Cẩm viện là nơi ở của Vương phi ." Nếu không lấy Liễu Thiên Mạch làm phi thì cần gì để nàng ở trong Ngọc Cẩm viện ? Này không phải khiến cho người khác đố kị sao ?

"Không phải là Vương phi thì không thể ở sao ?" Ngọc Cẩm viện là nơi ở của Vương phi , nhưng , ở trong Ngọc Cẩm viện không nhất định phải là Vương phi .

"Vương gia , nếu ngài không muốn lấy Liễu cô nương làm Vương phi , nàng ở lại trong Đạm Tình cư cũng tương đối tốt ." Phi Dương nói nghiêm túc , rốt cuộc là muốn bảo vệ cho Liễu Thiên Mạch .

Bốn vị thị thiếp trong Vương phủ không hề đơn giản , nếu Liễu Thiên Mạch tiến vào Ngọc Cẩm viện thì sợ rằng Vương phủ sẽ không có ngày

https://thuviensach.vn

bình yên .

“Ngươi đây là bức ta lấy nàng ?” Tần Mộ Phong mở miệng “Ta không có ý định lập chính thất .”

“Nếu Vương gia không định lấy Liễu cô nương thì xin buông tha nàng , Vương phủ không phải là nơi thích hợp với nàng .” Lạnh nhạt như Liễu Thiên Mạch không thích hợp với những âm mưu đấu đá trong Vương Phủ , càng không hợp với Vương gia.

“Ngươi rất quan tâm nàng ? Nàng là tiểu thiếp của ta , ngươi hắn nên gọi nàng một tiếng phu nhân ?”

Phi Dương ngẩng lên , bình thản nói sự thật “Vương gia vẫn chưa thừa nhận nàng .”

Tần Mộ Phong quay chậm rãi quay đầu lại , nhìn kỹ Phi Dương , trong con mắt đen bắn ra hàn ý , lạnh đến thấu xương “Ngươi rất quan tâm nàng , ta bảo ngươi tra nơi ở của Liễu Thiến , không bảo ngươi điều tra quá khứ của Liễu Thiên Mạch .” Phi Dương không phải kẻ hay xen vào việc của người khác , Thiên Mạch đã khiến cho hắn đặc biệt chú ý .

“Thuộc hạ có một tỷ tỷ xinh đẹp như hoa , vì bị một ác nhân nhìn trúng nên muốn cưới nàng về làm thiếp . Cha mẹ ta không đồng ý liền bị hắn đánh đến chết . Bọn chúng bắt ta để uy hiếp tỷ tỷ , tỷ tỷ vì cứu ta đành uỷ thân cho kẻ bại hoại kia . Đêm tân hôn , tỷ tỷ giết hắn báo thù cho cha mẹ , bản thân nàng cũng bị trúng ba nhát dao . Một thân bạch y của nàng đầy máu , ôm ta khi đó mới tám tuổi chạy hơn trăm dặm , tránh đám gia nô của tên ác nhân đó đuổi bắt . Mà tỷ tỷ vì mất máu quá nhiều nên đã hương tiêu ngọc vẫn . Mười tuổi năm ấy , ta ăn cắp ở trên đường tình cờ gặp được Tiên hoàng cùng Thái hậu vi phục xuất tuần . Tiên hoàng cùng Thái hậu thấy ta đáng thương liền đưa ta về cung làm bạn với Vương gia lúc ấy còn là hoàng tử .” Nhắc đến chuyện cũ Phi Dương rất bình tĩnh , tựa hồ đang kể chuyện của người khác .

“Ta biết” Hey , hắn nhắc đến chuyện này làm gì ? Thân thế của Phi Dương rất đáng thương , hắn vẫn luôn không muốn nhắc đến, đây là lần đầu tiên .

Phi Dương liếc mắt nhìn Tần Mộ Phong “ Tỷ tỷ của ta không phải là mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành , nàng chỉ là một giai nhân thanh tú , nàng

https://thuviensach.vn

luôn mặc một thân bạch y , ngọc trâm cài đầu , mờ ảo đến mức không nhìn thấy được khói lửa nhân gian ?" Lúc nhìn thấy Thiên Mạch , hắn cảm giác như nhìn thấy tỷ tỷ , không biết tại sao hắn đối với nàng luôn có một cảm giác thân thiết . Nhìn nàng chịu khổ , hắn không kiềm chế được muốn bảo vệ nàng . Hắn rất rõ ràng , hắn coi nàng như thân muội muội , không hề có tình yêu nam nữ .

Tần Mộ Phong rõ ràng ý tứ của Phi Dương , hắn chỉ đem tình cảm đối với tỷ tỷ chuyển sang người Liễu Thiên Mạch , đối tốt với nàng cũng không phải có ý đồ gì.

"Ta sẽ không lấy Liễu Thiên Mạch làm chính thất , ta kiếp này chỉ yêu một người đàn bà ." Nhớ tới Thải Hà, hắn có chút cô đơn . Từ lúc gặp được nàng , trong mắt hắn đã không còn nhìn thấy nữ tử nào khác . Cho dù là nữ tử xinh đẹp đến mấy cũng không thể thay thế địa vị của nàng trong lòng hắn . Cho dù nàng đã hương tiêu ngọc vẫn nhưng trong lòng hắn thuỷ chung chỉ có mình nàng . (không biết nên bảo anh này chung tình hay là ngu ngốc nữa .)

Phi Dương liếc mắt nhìn hắn đầy ẩn ý "Vương gia , mỹ nữ trên đời này rất nhiều, nhưng không có mấy người thực sự là kỳ nữ ." Liễu Thiên Mạch là người đầu tiên khiến cho Hoắc tướng quân phải tán thưởng . Hoắc tướng quân được xưng vương triều đệ nhất trí giả , nữ tử được hắn tán thưởng chắc chắn là kỳ nữ . Hắn cùng Vương gia tình như tay chân, không hy vọng Vương gia sẽ phải hối hận .

"Đừng nói nữa, ta không có khả năng lấy nàng làm Vương phi ." Nhìn quá khứ của nàng, Tần Mộ Phong càng thêm thưởng thức Thiên Mạch .

Tài năng của nàng , khí chất của nàng còn hơn các đại gia khuê tú bình thường 10 lần . Hắn vốn tưởng nàng có danh sư dạy dỗ , hôm nay mới biết được tất cả đều do nàng tự học .(sai rồi , nàng có danh sư dạy nhưng mấy danh sư này đều không được bình thường)

Hắn biết Liễu Thiên Mạch không được yêu thương , lại không phải do chính thất sinh ra nhưng không nghĩ đến Liễu tể tướng độc ác như vậy , quả thực là không còn nhân tính .

Sự kiên cường , thông tuệ của nàng đã làm rung động trái tim của hắn .

https://thuviensach.vn

Đối với nàng , ngoại trừ áy náy hắn còn có một cảm giác không nói lên lời , chính là tán thưởng sao . Nhưng hắn tự biết bản thân sẽ không lấy nàng , cũng sẽ không yêu nàng , hắn kiếp này chỉ yêu một người đàn bà .(cố chấp , cố chấp , ngu ngốc, ngu ngốc)

“Nhất định để nàng ở trong Ngọc Cẩm viện sao ?” Tần Mộ Phong đã cho thấy thái độ , Phi Dương không có lý do gì hỏi tiếp nữa .

Tần Mộ Phong ngả người tựa ở trên ghế, hai tay đặt ở trên bàn , mười ngón tay đan vào nhau “Cũng đem Thu Đường viện thu dọn sạch sẽ .”

“Để cho Liễu cô nương ở trong Thu Đường viện ?” Thu Đường viện là nơi ở của sủng thiếp , chỉ cách Thính Phong hiên một bức tường .

“Đúng” Tần Mộ Phong ngẩng đâu , nhìn hắn thản nhiên “Để cho Liễu Thiến ở đó .”

“Ngươi muốn nạp Liễu Thiến làm thiếp ?” Ý tứ của hắn đã rất rõ ràng , là thiếp chứ không phải thị thiếp .

“Không được sao ?” Phi Dương thật là nhiều chuyện .

“Thuộc lập tức đi làm” Nhìn ra vẻ không vui của Tần Mộ Phong , Phi Dương lập tức không nhiều lời nữa .

Vô luận thế nào Vương gia đã biết mình không phải với Liễu Thiên Mạch , tâm tư của hắn đã không uổng phí .

****

“Phi yến , buổi tối hôm nay ngươi thế ta làm nhiệm vụ .”

“Dựa vào cái gì ? Ta thâu tình cảm của hắn , ngươi trộm bằng chứng thông địch bán nước của hắn , đôi bên không can thiệp chuyện của nhau . Ta nói muốn nghỉ ngơi một tháng, bây giờ mới có vài ngày . Không , không , ta muốn đi ngủ, đừng phiền ta .”

“Ta mệt mỏi”

“Ta gọi ngươi đại tỷ được hay không , ta không muốn thấy Tần Mộ Phong . Ngươi một câu mệt mỏi liền không đi ? Thực quá đáng .”

“Ta không đi .”

“Ta nói nha tiểu thư , chứng cứ Tần Mộ Phong thông địch bán nước trị giá năm vạn lượng hoàng kim a . Lúc đầu ngươi uỷ khuất gả cho hắn , không phải vì thứ này sao ? Bây giờ còn muốn lười biếng .”

https://thuviensach.vn

“Ta đã tìm mấy tháng nhưng vẫn như cũ không có manh mối, có thể hay không...hắn căn bản không có thông địch ?” Hắn đường đường là Bình Nam Vương , tay nắm trọng binh , dưới một người trên vạn người , hắn thông địch làm cái gì ? Trừ phi hắn muốn làm hoàng đế .

“Ta biết rồi , ngươi có phải đã mất kiên nhẫn rồi hay không ?”

“Làm xong chuyện này , chúng ta đóng cửa nghỉ ngơi cũng đáng giá .”

“Ta ghét hắn .”

“Ta biết , ta cũng ghét hắn . Tiểu thư của ta , cầu ngươi đi ra ngoài có được không ? Để cho ta ngủ , ngươi đi tìm chứng cứ .”

“Ta không tìm chứng cứ, ta tìm lệnh bài .”

“Đừng quên, đó là lệnh bài của ngươi , ngươi phải lấy lại .”

“Phi Yến”

“Ân?”

“Ta nghĩ một chưởng đánh chết ngươi.”

“Đánh chết ta ? Một mình ngươi có thể đối phó với đồ lợn kia sao ?”

“Chúng ta đều cùng hắn phát sinh quan hệ , hắn là lợn, chúng ta là cái gì ?”

“Cùng hắn phát sinh quan hệ làn ngươi, không liên quan đến ta .”

‘Phi Yến”

“ngươi uống rượu say, cùng hắn làm loạn .”

“Đúng vậy, ta thừa nhận là ta trêu chọc hắn nhưng cùng hắn làm cái kia chính là ngươi a . Ở khoảnh khắc quan trọng , ta lui về cho ngươi ra , đã quên sao ?

“.....”

“Ánh mắt của ngươi là sao a? Ta không có quyền can thiệp cuộc sống của ngươi , cái gì ta cũng có thể thay ngươi làm nhưng không thể thế ngươi cùng nam nhân làm cái kia , ta không có tư cách . Ngươi có thể khống chế ta nhưng ta lại không thể can thiệp chuyện của ngươi , thật con mẹ nó không có thiên lý .”

“Ngươi khơi lên ngọn lửa rồi để cho ta ra dập .”

“Không quan hệ , cũng là bị hắn ăn sạch sẽ , nhiều hơn một lần cũng không quan tâm .”

“Phi Yến”

https://thuviensach.vn

“Ân”

“Ta còn muốn một tát đánh chết ngươi .”

“Trước khi đánh chết ta , ngươi đem 15 vạn lượng hoàng kim đó bỏ vô túi đã .”

“Muốn ngủ ?”

“Đúng”

“Ngươi ở nơi này nằm đến mốc luôn đi , trong vòng một tháng , ngươi hảo hảo mốc , đừng đi ra ngoài .”

“Uy , ngươi đi hả ?Uy uy , ta thế ngươi làm nhiệm vụ , đừng đem ta giam lại chỗ này . Thiên Mạch , Thiên Mạch , đại tỷ , chủ nhân.... cứu mạng a .....”

“Ngoan ngoãn nằm mốc một mình đi .”

https://thuviensach.vn

Chương 29 : Lãnh khốc vô tình

Ánh trăng xuyên qua cửa sổ đang mở rộng , tiến vào trong phòng , đem cái bóng tựa như du hồn kéo thật lâu . cái bóng rất dài , cao ngạo và cô đơn .

“Tiểu thư , người của Bình Nam Vương phủ đang điều tra quá khứ của ngươi .” Một nữ tử mặc thanh y đang cúi đầu, đứng phía sau thiên mạch . Nữ tử này dung mạo thanh tú , y phục của nàng giống hệt như các đại gia khuê tú .

Trang phục của nàng như tiểu thư nhà giàu nhưng thực ra nàng chỉ là một nha hoàn .

Hai tay Thiên Mạch chắp sau lưng , ngẩng đầu nhìn trăng sáng , ánh trăng bao trùm lấy nàng khiến cho xung quanh nàng tựa hồ bao phủ một vầng sáng mờ ảo .

“Tra được cái gì ?” Mọi việc đều nằm trong dự liệu của nàng nên giọng nói của nàng điềm đạm như nước .

“Như tiểu thư dự liệu .” Những gì không muốn cho người khác biết thì một chút cũng không tra được , còn những gì tra được đều là do tiểu thư đã bố trí sẵn .

Trên gương mặt Thiên Mạch hiện lên một nụ cười “Không biết hắn sẽ đối với ta như thế nào ? Ta rất mong chờ .” Mọi việc đều nằm trong kế hoạch của nàng, trò chơi này càng ngày càng thú vị .

“Người của Bình Nam Vương đồng thời cũng đang điều tra chỗ ở của Liễu Thiến .” Thanh y nữ tử Thanh Loan cung kính bẩm báo .

Liễu Thiên Mạch nhếch môi “Để cho bọn họ tìm.” Dù sao cũng không tìm được , Liễu Thiến biến mất đã khiến cho trò chơi này càng thú vị hơn .

*

Từ khi tiến vào Vương phủ , nàng luôn một mình dùng bữa ở Đạm Tình cư .

Tần Mộ Phong ở phương diện này cũng không có bạc đãi nàng , đồ ăn của nàng cũng giống như của bốn ả thị thiếp .

https://thuviensach.vn

Một ngày , Hương nhi theo thói quen đem đồ ăn đặt lên bàn , Thiên Mạch cũng không dùng bữa như mọi ngày , ánh mắt trống rỗng của nàng nhìn vào những món ăn đó , không biết đang suy nghĩ cái gì .

Những món ăn ngon lành đó dần dần nguội đi , Hương nhi nhẹ giọng nói "Tiểu thư, ngươi càng ngày càng gầy, tốt xấu gì cũng ăn một chút ."

Thiên Mạch không có trả lời , ngẩng lên nhìn Hương nhi , trên gương mặt thanh tú hiện lên một vẻ cao ngạo "Ta không ăn, mang xuống đi ." Ánh mắt của nàng như mũi tên nhọn , gắt gao nhìn chằm chằm vào Hương nhi .

Hương nhi bị Thiên Mạch nhìn như vậy trong lòng cảm thấy run sợ , nàng nuốt một ngụm nước miếng "Tiểu thư , tốt xấu gì cũng ăn một chút ."

Thiên Mạch không có trả lời , ánh mắt vẫn như cũ rơi trên người Hương nhi , tựa hồ muốn từ trên người nàng nhìn ra điểm gì đó .

Hương nhi cả người không tự nhiên, hai tay không tự chủ được nắm chặt lại , cúi đầu không dám nhìn Thiên Mạch . Ánh mắt của nàng sắc bén như vậy khó trách Hương nhi cảm thấy sợ hãi .

Một lúc lâu , nàng thu hồi ánh mắt , mặt không thay đổi , mở miệng "Mang xuống đi ." Trong giọng nói của nàng rõ ràng đã dịu đi rất nhiều .

Hương nhi không dám nói tiếp nữa, cuống quýt đem những món ăn mang xuống .

Liễu Thiên Mạch đi tới bên cửa sổ , ngẩn người nhìn nhành cây đang lay động .

Nàng chỉ muốn một cuộc sống yên tĩnh , không hề có ý muốn cùng kẻ nào tranh giành . Nàng tiến vào Vương phủ mục đích cũng không phải là tranh sủng .

Đối với một nữ tử bình thường mà nói , sự thương yêu của trượng phu chính là khát vọng lớn nhất của các nàng . Đối với Liễu Thiên Mạch nàng mà nó , nam nhân chính là vô dụng . Nàng cho tới bây giờ cũng không hy vọng Tần Mộ Phong yêu nàng sủng nàng , nàng không quan tâm , cũng không cần .Không có nam nhân che chở, nàng cũng có thể sống rất thú vị .

Đúng vậy ,nàng không cần nam nhân , cuộc hôn nhân này đối với nàng mà nói không hề có ý nghĩa . Tuy nhiên , sự tồn tại của nàng lại khiến cho người khác ghen tị .

https://thuviensach.vn

Hoa hồng (thuốc phá thai a) , cư nhiên có người đem một lượng lớn hoa hồng bỏ vào trong thức ăn của nàng . Lòng dạ không những độc ác lại còn rất cẩn thận , trong món ăn nào cũng bỏ hoa hồng .

Có thể đem hoa hồng bỏ vào thức ăn mà người khác không thể phát hiện , đây không biết là kiệt tác của vị cao nhân nào ?

Quy củ của Vương phủ , mỗi một người đàn bà lúc đi thị tẩm đều phải uống một chén thuốc ngừa thai . Tần Mộ Phong đi tìm Thiên Mạch hai lần (chuẩn xác mà nói , là hắn đi cường bạo) , cũng không đem thuốc cho nàng uống . Có một số người sợ nàng mang thai , mẫu bằng tử quý mà ra tay phòng ngừa .

Việc này đích thực làm rất khá , cho dù là đại phu , cũng chắc gì đã nhận ra , đáng tiếc người họ muốn đối phó lại là Liễu Thiên Mạch . Thiên Mạch tinh thông y lý , cái mũi so với người thường linh mẫn hơn nhiều , món ăn vừa mang lên , nàng đã ngửi ra vị khác lạ , người nọ cư nhiên bỏ hoa hồng hại nàng , thực sự là một chuyện buồn cười .

Nàng chỉ là một tiểu thiếp không được sủng ái , một người đàn bà đã chịu đủ những khuất nhục , nàng đáng để họ ghen ghét sao ? Cho dù mang thai thì như thế nào ? Tần Mộ Phong nhất định sẽ không để nàng hạ sinh đứa nhỏ . Tại Vương phủ, người không muốn chứng kiến Thiên Mạch mang thai nhất chính là bốn ả thị thiếp kia . Người hãm hại Thiên Mạch nhất định là một trong bốn ả đó . Một tiểu thiếp chưa được sủng đã thất sủng đáng để nàng phải đối phó sao ? Mgười kia quả là đã lo xa rồi .

Nàng vốn không muốn so đo với bốn người đàn bà kia nhưng nàng sẽ không ngồi im để cho họ khi dễ .

‘Người không phạm ta , ta không phạm người , người nếu phạm ta , ta tất phạm người’ Đây chính là do các vị sư phó dạy cho nàng , nếu họ dám hại nàng thì hãy chuẩn bị nhận lấy hậu quả đi . Không cần biết người muốn hại nàng là ai , Thiên Mạch cũng sẽ không để cho nàng ta thành công . Liễu Thiên Mạch biết kẻ đem hoa hồng bỏ vào trong thức ăn kia sẽ không dễ dàng buông tay .

Hương nhi thay nàng dọn giường , Thiên Mạch đang chuẩn bị đi ngủ thì tự nhiên ngửi thấy một mùi hương thơm . Mùi hương kia...rất không bình thường .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch đứng dậy , khoác thêm áo ngoài "Đây là cái gì ?" Thiên Mạch liếc mắt nhìn cái túi thơm đặt trên đầu giường, lạnh lùng hỏi Hương nhi .

Hương nhi chột dạ , cúi đầu "Tiểu thư gần đây ngủ không ngon , Hương nhi có ý tốt tự mình làm cho người một túi thơm , bên trong để một chút dược liệu an thần , nếu tiểu thư không thích , Hương nhi lập tức lấy đi ."

Khoé miệng Thiên Mạch khẽ nhếch lên, cười như không cười "Có thật như thế không ?"

Hương nhi không dám nhìn Thiên Mạch , nhu thuận cúi đầu "Vâng"

"Túi thơm này là ai cho ngươi ?" Giọng nói của Thiên Mạch bống chốc lạnh băng .

Hương nhi bị chất vấn bất ngờ lại càng hoảng sợ , thốt ra "Nô tỳ tự mình làm ."

Thiên Mạch lấy túi thơm ở đầu giường , đặt ở dưới mũi ngửi ngửi "Làm thật tốt a , dùng hương hoa để làm bay mất mùi xạ hương , cho dù là đại phu cũng nhận không ra ." Thức ăn buổi tối hôm qua cùng túi thơm này làm thật tốt lắm , rất khó phát hiện sự cổ quái bên trong , hoa hồng và xạ hương đã được trừ bỏ dược vị , nàng có thể khẳng định người đem túi thơm cho nàng chính là người đã bỏ hoa hồng vào trong thức ăn .

Người kia thật thông minh, đem túi thơm này để ở đầu giường của nàng , để cho nàng ngày ngày ngửi thấy mùi xạ hương , nếu thật sự mang thai , nhất định sẽ bị sảy .

Hương nhi đổ mồ hôi lạnh, cố gắng trấn tĩnh nói "Tiểu thư , người nói cái gì ? Hương nhi không hiểu ."

Thiên Mạch chậm rãi móc từ trong người ra một cái bình ngọc , đem những viên dược hoàn đổ ra , đặt ở lòng bàn tay ngắm nghía .

Thanh âm của Thiên Mạch như gió thoảng mây bay , ôn nhu chưa từng có "Nga ? Không quan trọng , ngươi sẽ rất nhanh có thể hiểu được ."

Thiên Mạch nheo lại con mắt, trong con ngươi hiện lên một tia lạnh lẽo , đột ngột nắm lấy cằm của Hương nhi . Nhẹ nhàng bắn ra , viên dược hoàn kia chuẩn xác tiến vào trong miệng của nàng . Tay ngọc điểm nhẹ vào ngực Hương nhi vài cái , buộc Hương nhi phải nuốt mấy viên dược hoàn kia .

https://thuviensach.vn

“Ngươi...ngươi đến tột cùng cho ta ăn cái gì ?” Hương nhi giọng nói nghẹn ngào , cơ hồ khóc thành tiếng .

Thiên Mạch lạnh lùng nói “Đoạn trường đan .”

Hương nhi như bị sét đánh trúng , nước mắt không tự chủ được chảy ra , nàng quỳ xuống chân Thiên Mạch cầu khẩn “Tiểu thư , ta sai rồi , ngươi tha cho ta đi .” Nàng chỉ là phụng mệnh làm việc thôi .

“Tạm thời không chết được .” Thiên Mạch dùng tay áo quạt quạt gió , thực thà nói “Bất quá chỉ khiến ngươi cả người co giật , tứ chi giống như bị trăm con côn trùng đục khoét , nửa tháng sau thất khiếu mới có thể chảy máu mà chết .”

Hương nhi nghe vậy, mồ hôi lớn như hạt đậu chảy từ trên trán xuống , hoảng hốt nói “Tiểu thư , ngài đại nhân đại lượng tha cho ta đi . Túi thơm là do Hàm Thúy cô nương cho ta , nàng bảo ta để nó ở đầu giường của phu nhân . Nàng nói nếu ta không làm như vậy sẽ đem ta đuổi ra khỏi Vương phủ , tiểu thư, ta không thể không có công việc này , ta sẽ chết đói mất .”

Thiên Mạch không để ý đến Hương nhi , từ đầu giường lấy xuống một cây ngọc tiêu . Thiên Mạch đem ngọc tiêu đặt ở bên môi , lập tức một tiếng tiêu tuyệt mỹ xuất hiện .

Khúc nhạc còn chưa hết , một bóng áo xanh đã khinh công nhảy vào trong phòng , quỳ xúông dưới chân nàng “Tiểu thư , có gì phân phó .”

Thiên Mạch đem ngọc tiêu thu hồi , để đằng sau lưng “Điều tra xem ả đàn bà được gọi là Hàm Thúy kia lai lịch như thế nào .” Nàng cao ngạo giống như nữ hoàng , thần thánh bất khả xâm phạm.

Có thể xử lý dược liệu tốt như vậy , y thuật nhất định rất cao . Hàm Thúy chỉ là một thị thiếp xuất thân từ thanh lâu lại làm việc cao tay như vậy ? Trong này nhất định có gì đó cổ quái .

Hàm Thuý liệu có phải người thần bí mà nàng đã gặp tại thư phòng ? Không , không có khả năng , nếu Hàm Thúy thật sự là người thần bí kia nàng sẽ không cố ý tranh sủng . Người thần bí kia cùng Thiên Mạch giống nhau, đều có một mục đích không thể công khai mà bước chân vào Vương phủ . Nàng sẽ không mạo hiểm bộc lộ thân phận chỉ để tranh sủng . Cho dù có tranh , cũng sẽ không lộ liễu như vậy .

https://thuviensach.vn

Vương phủ này là một hồ nước thật sâu a , lúc đầu nàng lựa chọn tiến vào Vương phủ , rốt cuộc là đúng hay là sai ?

“Vâng”

“Thanh Loan” Thiên Mạch dừng một chút rồi nói “Lập tức điều tra lai lịch của bốn ả thị thiếp trong Vương phủ , bao gồm cả nha hoàn bên người các nàng . Đem chuyện này giao cho Hoa Linh đi làm, ngươi ở lại Vương phủ tuỳ thời đợi lệnh .”

“Tuân lệnh .” Thanh Loan không dám ngẩng đầu . Thiên Mạch quá lạnh lùng , những người bên cạnh nàng không có ai dám nhìn vào mắt của nàng .

Sau khi Thanh Loan rời đi , Thiên Mạch cầm lấy ngọc tiêu đi đến trước mặt Hương nhi , cười như không cười “Nếu ngươi dám gạt ta , ta sẽ cho ngươi chết không có chỗ chôn .” Trên đời này còn chưa có người dám lừa gạt nàng .

“Nô tỳ không dám.” Hương nhi cúi đầu , thân thể có chút run rẩy .

“Bữa tối hôm qua có phải hay không Hàm Thúy bảo ngươi mang đến ?” Ánh mắt Thiên Mạch bỗng nhiên lạnh lẽo giống như hàn băng .

“Là...nô tỳ...không biết . Bữa tối hôm qua... là...là nô tỳ lấy từ phòng bếp .”

Thiên Mạch ngồi xổm xuống , nâng cằm của Hương nhi lên “Biết lúc đoạn trường đan phát tác sẽ có cảm giác như thế nào không ?”

“Không...không...không biết .”

Không biết cũng không sao , Thiên Mạch sẽ làm cho nàng biết .”

“Chậm rãi hưởng thụ đi .” Che dấu ý cười , trên gương mặt Thiên Mạch chỉ có vẻ lãnh khốc .

Ngón tay Thiên Mạch khẽ nhúc nhích, điểm vào á huyệt (huyệt câm) của Hương nhi , nàng ưu nhã đứng lên, nghiêng người ngồi tựa trên ghế.

Nàng lạnh lùng nhìn Hương nhi giãy dụa một cách thống khổ trên mặt đất nhưng thuỷ chung không thể phát ra một âm thanh nào , khoé miệng xinh đẹp của nàng nhếch lên thành hình vòng cung .

Thiên Mạch chính là lạnh lùng , sự thống khổ của địch nhân chính là niềm vui của nàng . Hương nhi phản bội nàng tự nhiên sẽ trở thành địch nhân của nàng . Nếu là địch nhân nàng sẽ không thương xót mà hạ thủ lưu tình .

https://thuviensach.vn

Lãnh khốc vô tình mới là thực sự là bản tính của Liễu Thiên Mạch nàng .

“Sư phó thường xuyên dạy ta , nhân từ đối với kẻ địch chính là tàn nhẫn với chính mình .” Thiên Mạch lười biếng đứng lên, đi vòng quanh Hương nhi một vòng . Nàng khom người , đem một viên dược hoàn nhét vào trong miệng Hương nhi , cũng phong bế của nàng mấy đại huyệt . “Lúc ta mới tiến vào Vương phủ , ngươi cũng từng giúp ta , lần này ta tha ngươi . Kẻ có thể thoát chết dưới tay Liễu Thiên Mạch ta , Hương nhi ngươi là người thứ nhất , đừng tái phạm lần thứ hai .” (ai mà dám chứ , chị khủng bố bỏ xừ)

Hương nhi giống như một con thỏ nhỏ bị làm cho kinh hoảng , sợ hãi nhìn Liễu Thiên Mạch , cả người run rẩy, há mồm muốn khóc nhưng hết lần này đến lần khác cũng không thể phát ra âm thanh .

Thiên Mạch mặt không đổi sắc lấy từ trong tay áo ra một cái khăn , nhẹ nhàng để vào mũi Hương nhi . Khi Thiên Mạch đem khăn thu hồi lại thì Hương nhi đã ngã trên mặt đất .

Thiên Mạch đi tới bên cạnh bàn , bỏ cái gì đó vào trong ngọn nến rồi ngẩn người, nhìn chằm chằm vào thứ đang toả ra từ ngọn nến .

Cả nửa ngày , Hương nhi nằm trên mặt đất bắt đầu có động tĩnh . Thiên Mạch thản nhiên liếc nhìn nàng, lập tứ thu hồi ánh mắt nhìn chằm chằm vào ngọn nến .

Hương nhi vỗ vỗ cái cổ , ngồi trên mặt đất, đôi mắt mơ màng “Tiểu thư , ta như thế nào lại ngủ ?”

“Ngươi ngủ không đủ , trước tiên đi xuống nghỉ ngơi .” Vẫn vẻ lạnh lùng không để lộ một tia cảm xúc nào .

Hương nhi ngáp ngáp , lê bước , khép lại cửa trước , quay đầu lại “Tiểu thư , ngươi cũng ngủ sớm một chút .” Nàng rõ ràng đang ngồi tại phòng mình , như thế nào lại đến phòng của tiểu thư ? Lại còn ngủ trên mặt đất ? Chẳng nhẽ nàng mộng du ?

Con mắt vô cảm của Thiên Mạch nhìn về phía hai cánh cửa khép lại , thản nhiên nói “Lãng phí của ta Mê Điệt hương .”

Xuyên qua cửa sổ nhìn bầy trời đầy sao , trong con ngươi của Thiên Mạch hiện lên một tia lạnh lùng . Đấu tranh trong Vương phủ không chỉ là

https://thuviensach.vn

sự tranh đấu giữa những người đàn bà . Vương phủ tưởng như bình lặng nhưng khắp nơi đều ẩn chứa quỷ dị .

https://thuviensach.vn

Chương 30 : Nhân cách phân liệt

Thời gian ba ngày , Ngọc Cẩm viện đã trông như mới , chẳng những được quét dọn sạch sẽ mà ngay cả những đồ dùng đều được thay bằng những thứ xa hoa đắt tiền . Những thứ bày biện trong Ngọc Cẩm viện đều là trân phẩm , độ hoa mỹ không thua gì Thính Phong hiên . Mọi người trong Vương phủ đều đoán Vương gia muốn lập phi , nhưng không biết là vị cô nương nào có phúc khí để trở thành Vương phi , có thể khiến cho Vương gia tốn nhiều tâm tư để chuẩn bị kim ốc tàng kiều .

Bốn cái thị thiếp trong Vương phủ lo lắng chờ đợi , không biết Vương gia đang toan tính những gì . Ba ngày qua có rất nhiều quan điểm khác nhau khiến cho Bình Nam Vương phủ tràn ngập lời đồn .

“Tiểu thư , Vương gia định lấy Vương phi sao ?” Vương phủ đâu đâu cũng xuất hiện tin đồn nàng không múôn biết cũng khó . Vương gia múôn lấy Vương Phi , vậy tiểu thư làm sao bây giờ , một cô nương tốt như vậy chẳng nhẽ phải làm thiếp sao ?

“Không biết .” Thiên Mạch rất lãnh đạm, đối với người từng phản bội nàng, nàng không cách nào xuất ra một sắc mặt tốt .

“Nếu vương gia cưới Vương phi , vậy tiểu thư làm sao bây giờ ?” Nàng thuỷ chung chi là một tiểu thiếp a .

Thiên Nạch thốt lên “Lương phan”(tốt thôi) Mọi người trong Vô Tranh sơn trang , kể cả nàng đều thích đem hai chữ này làm câu cửa miệng, đã không thể thay đổi được .

“A” Lương phan ? Hương nhi ngây dại , cái gì kêu là lương phan ?

“Ta cũng không biết làm sao bây giờ, đi ra ngoài , ta muốn yên lặng một chút.” Nàng biết , so với bất cứ kẻ nào nàng cũng đều biết rõ hơn họ . Với sự thông minh của nàng đã sớm đoán được dụng tâm của Tần Mộ Phong . Nàng đã sớm biết nam nhân kia không giống như vẻ ngoài hoang đường của hắn , nếu không đã không cùng hắn chơi lâu như vậy . Nàng không nghĩ đến hắn cư nhiên lại trọng tình trọng nghĩa đến thế , là người dám làm dám chịu . Nam nhân khiến cho Liễu Thiên Mạch tán thưởng không nhiều , Tần Mộ Phong cũng được tính trong số đó .

https://thuviensach.vn

Nàng biết hắn muốn bồi thường cho nàng . Ngày đó , khi nàng cố ý tiếc lộ thân thế của mình , đã sớm đoán biết được hắn nhất định sẽ bồi thường cho nàng nhưng nàng không nghĩ đến cách bồi thường của hắn lại kinh khủng như vậy , kinh khủng đến nỗi nàng đảm đương không nổi .

Mỗi người đều có một mặt trái , nàng có , Tần Mộ Phong cũng có . Xuất đạo nhiều năm như vậy nàng chưa từng chánh thức gặp phải đối thủ , Tần Mộ Phong chính là người thứ nhất . Tiếp được nhiệm vụ này , quả thật là rất đáng giá . Từ khi 14 tuổi , nàng luôn coi trời bằng vung , một thân bản lĩnh trộm cắp của nàng không người nào có thể so bì . Vô luận là dạng nhiệm vụ gì , đối với nàng mà nói đều dễ như trở bàn tay . Tại phủ Bình Nam Vương , nàng đã chánh thức gặp phải một đối thủ . Liễu Thiên Mạch , hay còn gọi là Phi Yến , lợi hại nhất không phải võ công hay kỹ thuật trộm cắp mà là tâm tư của nàng . Nàng thâm trầm , thâm trầm đến mức không cách nào nhìn thấu . Để thực hiện một số nhiệm vụ đặc biệt , nàng thường xuyên xuất hiện với những diện mạo khác nhau . Nàng vĩnh viễn không một chút sợ hãi làm cho đối thủ của nàng xem không hiểu . Mặt nạ lãnh đạm , diễn xuất tuyệt vời tất cả đã tạo nên Phi Yến – thiên hạ đệ nhất phi tặc ngày hôm nay . Nàng lợi hại nhất không phải là võ công , không phải là công phu trộm vật mà chính là tâm cơ . Võ công của nàng có lẽ rất giỏi , nhưng đối với những cao thủ tuyệt đỉnh thì võ công của nàng cũng chỉ tính là bình thường mà thôi . Nhiều nhiệm vụ khó khắn , nàng phải dựa vào trí tuệ , võ công cũng chỉ là phụ trợ . Nàng là thiên hạ đệ nhất phi tặc, cũng là thiên hạ đệ nhất diễn viên . Đối với nàng mà nói , diễn kịch cùng trộm đồ đã sớm không thể tách rời .

Tần Mộ Phong là người thứ nhất nhìn thấu nàng

Cải trang nhu nhược ? Nàng đã từng làm qua . nàng từng cải trang làm một nha hoàn yếu đuối , chỉ biết phục tùng của một kẻ có tên trong danh sách võ lâm thập đại cao thủ , thế lực bao trùm tám tỉnh phía nam . Nàng đã trộm lấy cái đầu của hắn treo lên trước cửa lớn . (cái này cũng coi là trộm sao ?) Một thời gian , trên giang hồ đồn rằng võ công của nàng đã đến cảnh giới xuất thần nhập hoá . Thậm chí có những nhân sĩ nhàm chán đem nàng liệt vào trong hàng ngũ thập đại cao thủ . Thật ra nếu luận về võ công nàng còn kém xa cái kẻ đã chết trên tay nàng .

https://thuviensach.vn

Bởi vì nhiệm vụ đó , nhị sư tỷ Đông Phương Nhị của nàng cùng tân nhậm môn chủ sát thủ môn đã nảy sinh xung đột . Sau một hồi đấu tranh dai dẳng , cuối cùng đã kết thành một đoạn nhân duyên mỹ mãn , này xem như thu hoạch ngoài ý muốn a .

Nàng tự thừa nhận công phu diễn kịch của bản thân đã đạt đến cảnh giới lô hoả thuần thanh . Môn chủ sát thủ môn , kẻ đã từng trải qua trăm trận chiến (nv : thân kinh bách chiến) , vượt qua vô số phong vũ đều nhìn không thấu nàng , vậy mà hết lần này đến lần khác nàng đều bị tên Tần Mộ Phong đó nhìn thấu . (đây là cao nhân tất hữu cao nhân trị)

Lúc ấy nàng đồng thời tiếp được hai cái sinh ý . 10 vạn lượng thâu tâm của Tần Mộ Phong và 5 vạn lượng thâu chứng cớ thông địch bán nước của hắn .

Một nam nhân trên chiến trường hô phong hoán vũ , tuyệt đối là một nhân vật rất nguy hiểm . nàng đã điều tra qua Tần Mộ Phong và phát hiện hắn là một nam nhân rất đáng sợ . (chị à , chị cũng đâu có kém đâu, kẻ tám lạng người nửa cân thôi mà)

Trong kế hoạch của nàng, nàng cải trang thành một nữ tử nhu nhược , biết phục tùng , một người đàn bà nhát gan . Trong một thời gian dài , người trong Vương phủ sẽ quên đi nàng , đến lúc đó nàng mới có thể tuỳ tâm sở dục đi trộm bằng chứng thông địch bán nước của hắn .

Nàng cải trang tốt như vậy , diễn giống như vậy nhưng lại bị Tần Mộ Phong nhìn ra sơ hở .

Cái đó không tính là sơ hở, chỉ là bởi vì diễn tốt quá khiến cho hắn cảm thấy không giống thực . Hắn phái người giám thị nàng, nàng cũng biết .

Lần đầu tiên nàng cảm giác được nam nhân này quá thông minh . Bọn họ thuộc về cùng một loại người , là người có bí mật mà người khác không thể nhìn thấu . Nhìn vào con mắt hắn , nàng vĩnh viễn không biết hắn đang suy nghĩ cái gì .

Bị hắn nhìn ra sơ hở, Thiên Mạch biết nếu cứ tiếp tục cải trang làm nữ tử yếu đuối sẽ khiến cho hắn hoài nghi . Tại lúc bị đánh trượng , nàng đã xuất ra cốt khí cùng hắn đối mặt .

Ở thời khắc sinh tử, đủ để làm thay đổi một người .

https://thuviensach.vn

Nàng cố ý chọc giận hắn , cùng hắn đối nghịch , dùng sự lạnh lùng đối diện với hắn chính vì muốn hắn quên nàng .

Theo như nàng điều tra, Tần Mộ Phong không thích đàn bà lạnh lùng , lại càng không thích đàn bà đối nghịch với hắn nhưng người tính không bằng trời tính , hắn cư nhiên lại có hứng thú với nàng .

Lệnh bài không cẩn thận đánh mất, Tần Mộ Phong lại đem sự hoài nghi chuyển lên người nàng . Nam nhân này...thật sự đáng sợ .

Không khiến hắn tiêu trừ hận ý đối với nàng, hắn sẽ không bao giờ đối xử bình thường với nàng .

Bất đắc dĩ , nàng đành phải đem thân thế thực của mình ra .

Tần Mộ Phong tại một số phương diện có chút thất bại nhưng hắn tuyệt đối là nam tử dám làm dám chịu . Hắn sẽ bồi thường cho nàng, nàng biết . Hắn vì sai lầm của mình nhất định sẽ vì áy náy mà đối xử tốt với nàng và bốn ả thị thiếp kia sẽ ghen ghét , nhất định sẽ ngăn cản nàng trở thành Vương phi , các nàng sẽ dùng mọi biện pháp hãm hại nàng , khiến cho nàng mất đi địa vị trong lòng Tần Mộ Phong . Đến lúc đó nàng sẽ tương kế tự kế, dùng diễn xuất cao siêu phối hợp với bốn ả thi thiếp đó khiến cho Tần Mộ Phong hoàn toàn ghê tởm nàng .

Chỉ có hoàn toàn rời đi tầm mắt Tần Mộ Phong nàng mới có thể an tâm, mới có thể không lo lắng đi trộm vật gì đó . Mỗi khi hắn nhìn nàng, nàng không tự chủ được cảm thấy sợ hãi . Có thể làm cho nàng sợ hãi , hắn là người thứ nhất . (hai anh chị này đúng là trời sinh một đôi , cái gfi cũng ‘khiến cho nàng (ta) cảm thấy gì gì đó , hắn (nàng) là người thứ nhất’)

Nàng dùng nửa năm thời gian bày ra một bố cục , đem tất cả sự hoài nghi của Tần Mộ Phong đối với nàng tiêu trừ sạch sẽ . Nửa năm thời gian , nàng có thể trộm rất nhiều vật , có thể đem quốc khố khoắng sạch . Vô luận nàng làm cái gì , giá trị đều hơn xa 5 vạn lượng hoàng kim đó . Nhưng là , nàng cảm giác được cùng Tần Mộ Phong đấu trí đấu dũng thực là đáng giá . Người ở trên đời rất khó gặp được đối thủ thực sự , có đôi khi đối thủ cũng chính là tri kỷ . 14 tuổi, nàng trộm khắp thiên hạ , cho đên nay chưa từng gặp địch thủ , gặp phải hắn , nàng cảm thấy rất vinh hạnh.

Nàng là Liễu Thiên Mạch , cũng là Liễu Thiến , với tài dịch dung xuất thần nhập hoá khiến cho người ta không nhìn ra chút sơ hở nào .

https://thuviensach.vn

Nàng tự mình cũng không biết gương mặt thật của mình , có lẽ Liễu Thiến , Liễu Thiên Mạch chỉ là một trong những diện mạo của nàng .

Mỗi người đều sở hữu rất nhiều khuôn mặt , mỗi người trong lòng đều có ánh sáng , có bóng tối , có thiện lươmg, có tà ác .

Liễu Thiên Mạch là bóng tối , Liễu Thiến là ánh sáng .

Nàng không biết rốt cuộc mình là ai ? Là Liễu Thiên Mạch ? Liễu Thiến ? Nàng không biết . Từ ngày Liễu Thiến xuất hiện nàng đã tự hỏi vẫn đề này không biết bao nhiêu lần , có khi là Liễu Thiên Mạch tự hỏi , có khi lại là Liễu Thiến .

Liễu Thiên Mạch là Liễu thiến , lại không phải Liễu Thiến . Các nàng cùng một người nhưng lại không phải một người .

Liễu Thiến xuất hiện vào năm Liễu Thiên Mạch tám tuổi .

Sau khi sư phó đưa nàng đến Vô Tranh sơn trang , tất cả mọi ngươi đều nghĩ biện pháp làm cho nàng vui vẻ, chọc cho nàng cười .

Theo thời gian , nàng đã hạ xuống gương mặt lạnh lùng , biết khóc , biết cười , biết dùng ngôn ngữ thô lỗ mắng chửi người khác , biết cùng với các sư huynh , sư tỷ đồng thời làm chuyện xấu .

Dưới sự chăm sóc của sư phó và các sư tỷ , nàng thể hiện sự thuần chân của mình . Nhưng chỉ cần rời khỏi sự chăm sóc của mọi người , nàng lại khôi phục nguyên bộ dạng cũ . Nàng muốn cười nhưng lại cười không nổi , muốn khóc nhưng lại nhận ra mình sớm đã không còn nước mắt . Lúc rời khỏi bọn , nàng đã sợ hãi , đã cô đơn , chỉ có thể dùng sự lạnh lùng để võ trang chính mình .

Dần dần , Thiên Mạch phát hiện mình đã biến thành hai người .

Trong đêm khuya tĩnh lặng , nàng là Thiên Mạch , một Thiên Mạch lãnh đạm , người kia đã an ủi nàng , nàng tựa hồ có thể nghe được lời an ủi của người đó .

Trong một lần luyện công bị thương , nàng đã hôn mê liền năm ngày .

Trong năm ngày đó nàng tựa hồ nhìn thấy mặt trái của mình , một cái tôi khác đang mỉm cười với nàng . Nàng ta cố gắng mang nàng ra khỏi nơi âm u , cố gắng làm cho nàng tươi cười .

Thiên Mạch cho nàng một cái tên, gọi là Liễu Thiến .

https://thuviensach.vn

Sư phó phát hiện nàng quái dị , nghĩ đến rất nhiều phương pháp giúp nàng chữa bệnh . Thất bại, Liễu Thiến đã sống trong thân thể nàng 11 năm , cùng với nàng 11 năm, đến nay vẫn chưa rời đi .

Đại sư phó nói , Liễu Thiến là nàng , nàng là Liễu Thiến . Bởi vì nàng không chịu nổi gánh nặng tâm lý , không dám mở rộng trái tim để đón nhận những điều tốt đẹp , trong sự trống rỗng đã tưởng tượng ra một nhân vật như Liễu Thiến . Kỳ thực , Liễu Thiến là khuôn mặt khác của nàng . Đây là một loại bệnh , thường gọi là chứng tâm thần phân liệt .

Thiên Mạch cũng không có cảm giác được như vậy có cái gì bất ổn . Lúc mà nàng mệt mỏi , có thể đi vào nghỉ ngơi , Liễu Thiến sẽ thay nàng khuấy động tất cả . Có người khi dễ nàng , Liễu Thiến sẽ đi ra giúp nàng . Nhiều năm như vậy , Liễu Thiến giống như chiếc ô bảo vệ nàng , thay nàng làm những việc nàng không muốn.

Liễu Thiên Mạch , Liễu Thiến, đã không thể tách rời , chuẩn xác mà nói các nàng chính là một người .

Thiên Mạch là Phi Yến , cũng là Liễu Thiến . Thiên Mạch ,Phi Yến , Liễu Thiến đồng thời là một nữ tử tên Liễu Thiên Mạch .

“Thiên Mạch ? Lại vừa suy nghĩ ta là ai ?”

“Ân”

“Đừng nghĩ, ta là một mặt khác của Thiên Mạch khác , với ngươi là cùng một người .”

“Có ý tứ gì ?”

“Ta vốn không nên tồn tại, sớm muộn gì cũng phải đi . Ngươi một khi gặp phải sự theo đuổi mãnh liệt , trong lòng tự nhiên sẽ xuất hiện tình yêu , khó có thể nghĩ đến cái gì khác , lúc đó ta sẽ rời đi . Yên tâm , ta chỉ tạm thời chiếm thân thể của ngươi , sớm muộn gì ta cũng đem thân xác này trả lại cho ngươi .”

“Không nên đi .” Thiên Mạch cuống quýt .

“Mỗi người đều có một cuộc sống thuộc về mình , ta không có tư cách can thiệp vào cuộc sống của ngươi .”

“Ngươi đi , ta làm sao bây giờ ?”

“Tin tưởng ta , sẽ có người cho ngươi ấm áp , sưởi ấm con tin lạnh lẽo của ngươi .”

https://thuviensach.vn

“Ta sợ .” Kỳ thực nàng cảm thấy rất không an toàn .

“Ta biết ngươi đang sợ , cho nên dùng sự lạnh lùng xây thành một bức tường, đem chính mình bao ở bên trong . Trên đời này có rất nhiều chuyện tốt , đừng bỏ lỡ .”

“Nhưng”

“Không nhưng gì cả , ta buồn ngủ, đừng làm phiền ta .”

https://thuviensach.vn

Chương 31 : Từng bước mưu tính

Tần Mộ Phong bước vào Đạm Tình cư ,nhìn thấy chính là Thiên Mạch đang trầm tư suy nghĩ .

Nàng nghiêng người ngồi tựa trên ghế, tay vỗ vỗ cái trán . Đôi mắt trong suốt , trống rỗng , vô cảm , trong sự trống rỗng đó hiện lên những tia sầu muộn.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy tâm tình thật của nàng , trước đây nàng luôn lãnh đạm , nhìn qua đôi mắt kia , hắn vĩnh viễn cũng không biết nàng đang suy nghĩ cái gì .

Trong ấn tượng của hắn , Liễu Thiên Mạch nhát gan hèn kém nhưng cũng đạm nhã và kiên cường . Nàng nhát gan , nhu nhược khiến cho người ta thương hại . Nàng thanh tao , cao quý giống như phong phạm của đại gia .

Vẻ sầu muộn của nàng lại là một hương vị khác . Nàng tao nhã như hoa cúc , âm thầm tỏa ra hương thơm .

So với Liễu Thiến xinh đẹp, nàng lại có một phong vận khác .

Liễu Thiến xinh đẹp , diễm lệ , thanh cao . Liễu Thiên Mạch nhu nhược, cao quý, đạm nhã . Hai nữ tử mang hai mùi vị khác nhau . Hai nữ tử đều ẩn chứa rất nhiều diện mạo .

Hắn xem không hiểu Liễu Thiến, cũng nhìn không thấu Liễu Thiên Mạch . Liễu Thiến giảo hoạt, thông tuệ là hồng nhan tri kỷ của hắn , Liễu Thiên Mạch có đúng không ? Nếu giữa bọn họ không có sự hiểu lầm, thì với sự thông minh lanh lợi, khí chất và tài năng của nàng , có lẽ sẽ là một trong những hồng nhan tri kỷ của hắn .

Tử địch của hắn họ Liễu , tri kỷ của hắn cũng họ Liễu , hắn cùng họ Liễu này quả thực có duyên .

Tần Mộ Phong đứng ở cửa, nhất thời không biết nên làm cái gì . Hắn không muốn làm gián đoạn suy nghĩ của nàng nhưng cũng không muốn đứng ở cửa .

Lông mi của Liễu Thiên Mạch giật giật , hơi ngẩng đầu lên , liếc mắt nhìn Tần Mộ Phong , thản nhiên nói “Vương gia có gì chỉ giáo ?” Tần Mộ

https://thuviensach.vn

Phong cùng Phi Dương vừa tiến vào Đạm Tình cư thì nàng đã nhận ra . Nội lực của nàng cùng Tần Mộ Phong coi như cũng tương đương nhau , muốn nghe tiếng bước chân của hắn cũng không phải là khó .

“Liễu cô nương .” Tần Mộ Phong cảm thấy xấu hổ . “Sống ở đây có quen không ?” Trừ bỏ Liễu Thiên Mạch , không ai có thói quen này . Nàng từ nhỏ lớn lên tại hoang viên , đã sớm thành thói quen . Nhưng cho dù như thế hắn vẫn như cũ cảm giác được rất xấu hổ .

“Hoàn hảo” Liễu Thiên Mạch thản nhiên nói , ánh mắt cũng không biết rơi vào nơi nào , không hề nhìn hắn .

“Liễu cô nương, nếu ngươi không chê liền tới ở trong Ngọc Cẩm viện đi nghen .” Liễu Thiên Mạch vốn không lạnh không nóng , nếu hắn không biết rõ tính tình của nàng sẽ cho rằng nàng cố ý chế nhạo hắn .

“Ta sống ở đây rất tốt .” Vào ở trong Ngọc Cẩm viện ? Nàng sợ mình sống không quá ba ngày .

“Nơi này quá hẻo lánh, sợ rằng không thích hợp ngươi .”

“Thiên Mạch từ nhỏ quen thanh tịnh, chi bằng để Ngọc Cẩm viện cho Vương phi trụ đi .” Náo nhiệt quá khiến cho nàng cảm thấy phiền tóai . Thích náo nhiệt là Liễu Thiến, không phải là Liễu Thiên Mạch .

“Bổn vương chỉ có một Vương phi , nàng đã hương tiêu ngọc vẫn , Ngọc Cẩm viện sau này cũng bỏ không , ngươi hãy vào đó ở đi .” Kiếp này hắn sẽ không lấy Vương phi , hắn có Thải Hà là đủ rồi .

“Liễu Thiên Mạch chỉ là một tiểu thiếp .” Lúc không mở miệng nói chuyện, nàng giống như một bức tượng điêu khắc . Trong lời nói của nàng lại lạnh đến mức không hề có một tia độ ấm .

Một người đã sống ở nơi hoang vu vài chục năm , khó tránh khỏi có tính lãnh đạm , Tần Mộ Phong cũng không so đo . “Liễu cô nương, thân thế của ngươi ta đã biết .”

“Có đúng không ?” Nàng vẫn như cũ lãnh đạm , tất thảy đều tiến triển theo kế hoạch của nàng , không có gì đáng để cao hứng .

“Trước kia là ta hiểu lầm ngươi .” Muốn hăn nói ra hai chữ xin lỗi quả là rất khó .

“Vương gia không cần quan tâm , Liễu Thiên Mạch trời sinh mệnh tiện , khiến cho Vương gia cảm thấy có lỗi là tội của Thiên Mạch .” Cho dù nói ra

https://thuviensach.vn

những lời trách móc như vậy nhưng gương mặt của nàng vẫn lạnh nhạt như cũ .

‘Liễu cô nương, ngươi không cần phải thế .” Đàn bà này thật khó nói chuyện , trước kia đắc tội với nàng, bây giờ cuối cùng cũng phải nếm quả đắng .

Thiên Mạch lạnh lùng người “Ngài là Bình Nam Vương quyền thế ngập trời , Thiên Mạch chỉ là con của một người đàn bà bị rơi , từng là một kẻ ăn mày nơi đầu đường , Vương gia cần gì đối với ta hảo ngôn hảo ngữ ?”

“Liễu cô nương , ta nghĩ giữa chúng ta có chút hiểu lầm .” Cả đời Tần Mộ Phong chưa bao giờ hạ mình như thế .

Liễu Thiên Mạch liếc qua Tần Mộ Phong “Vương gia, Thiên Mạch cơ hồ chết tại Vương phủ, một câu hiểu lầm là xong rồi sao ?” Nếu thật là như vậy thì tiện nghi cho hắn quá .

“Liễu cô nương , bổn Vương sẽ tận lực bồi thường cho ngươi . Ngươi muốn cái gì , chỉ cần ta làm được .” Ngay cả khi đối mặt với Hòang đế hắn cũng không có thấp giọng như vậy .

“Không cần , chỉ cầu Bình Nam Vương tránh xa ta một chút , để cho ta tự mình sống .” Thanh âm của Thiên Mạch càng lạnh lùng . Trong giọng nói của nàng tràn ngập hàn ý , khiến cho độ ấm trong phòng cũng phải giảm xuống .

Nếu là ngày thường, Tần Mộ Phong có thể đã tát cho Liễu Thiên Mạch một cái . Vừa nghĩ đến sai lầm bản thân gây ra cho nàng , hắn cố nén giọng khuyên nhủ . “Liễu cô nương, ngươi muốn cái gì ? Chỉ cần ta có , ta sẽ cho ngươi .” Nữ tử bình thường nhất định sẽ muốn vàng bạc nhưng với tính cách của Liễu Thiên Mạch , hắn sẽ không muốn cái này, vậy nàng muốn cái gì ?

Trong con mắt của Thiên Mạch lóe lên một tia sáng , hơi quay đầu nhìn Tần Mộ Phong “Vương gia nói chuyện luôn tính toán như vậy ?”

“Bổn vương nói chuyện luôn luôn tính toán .” Trong một số phương diện, nhân phẩm của hắn luôn là số một , đàn bà đáng chết này cư nhiên lại nghi ngờ nhân cách của hắn .

Thiên Mạch nhếch môi , nói từng câu từng chữ “Ta muốn làm Bình Nam Vương phi .” nụ cười này rõ ràng là rực rỡ .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong không hề nghĩ ngợi, nói luôn "Không có khả năng ." Bình Nam Vương phi là Thải Hà, hắn cả đời này chỉ có một thê .

Không thể tưởng tượng nổi đàn bà này cư nhiên lại có lòng tham như vậy , chẳng nhẽ hắn nhìn lầm nàng .

Nàng không mở mắt , lạnh lùng nói "Nếu không có khả năng, vậy xin Vương gia đừng quấy rầy cuộc sống của ta ."

"Trừ bỏ cái này, ta cái gì cũng có thể đáp ứng ngươi ." Nếu hắn không bồi thường cho Liễu Thiên Mạch hắn sẽ cảm thấy có lỗi cả đời .

"Trừ bỏ cái này, ta cái gì cũng không muốn ." Thiên Mạch lạnh lùng trả lời .

Thiên Mạch khóe miệng xuất hiện ý cười , nụ cười tàn nhẫn khiến cho người ta không rét mà run .

Tần Mộ Phong bình tĩnh đến lạ "Liễu Thiên Mạch , ta đã nhìn lầm ngươi ." Đàn bà có dã tâm hắn đã thấy rất nhiều nhưng giống như nàng không hề có chút dấu diếm , hắn là đầu tiên nhìn thấy .

Nàng cười đến châm chọc "Ngày mẫu thân ta mất , ta đã nhìn thấu cái thế giới này . nếu không muốn bị khi dễ thì phải trở thành kẻ mạnh."

"Trở thành Bình Nam Vương phi đối với ngươi có chỗ tốt gì ?" Trong mắt hắn lóe lên một tia kỳ lạ .

Trong mắt Thiên Mạch tóat ra vẻ độc ác "Không có gì , bọn tỷ muội ta đều là chính thất của quan lớn mà ta lại chỉ là một tiểu thiếp , ta lấy cái gì so với các nàng ? Một tháng sau là đại thọ năm mươi của cha ta , ta muốn lấy thân phận Bình Nam Vương phi , đem tất cả những gì ta đã mất đi đòi lại ." Nói xong lời cuối cùng , gương mặt luôn lạnh lùng của nàng biến đổi .

Nhìn gương mặt của nàng biến đổi , cảm giác ghê tởm đang lên trong lòng Tần Mộ Phong . Vốn tưởng nàng là một giai nhân thanh cao , không nghĩ đến nàng là một người đàn bà đầy dã tâm như thế .

Cố nén sự ghê tởm , Tần Mộ Phong bình thản "Ta không thể đáp ứng , ta lập ngươi làm trắc phi , thế nào ? Theo quy củ của hòang thất Thiên Diệp vương triều , Vương gia có thể lấy một Vương phi , hai trắc phi , tám thiếp , thị thiếp không kể . Địa vị của trắc phi dưới chính phi , trong Vương phủ có một quyền lực nhất định , có thể tham gia yến hội của hoàng thất , tùy lúc có thể tiến cung .

https://thuviensach.vn

“Trắc phi?” Thiên Mạch cười khinh miệt “Vào năm năm tuổi , ta cải trang nhu nhược lừa gạt mọi ngươi , từ nay về sau không ai có thể khi dễ ta . Ta đã thề , những gì Liễu gia gây cho ta , ta nhất định sẽ đòi lại gấp bội . Trước kia ta chui lỗ chó ra ngoài, chạy đến thanh lâu học trộm cầm kỳ thi họa , chính là vì muốn có ngày rửa sạch sự sỉ nhục . Gả cho ngươi làm thiếp không phải là điều ta mong muốn . Thiếp ? Ta không quan tâm .” Thiên Mạch nói nửa thật nửa giả , trên mặt hiện lên ý cười càng sâu , trong sự lạnh lùng mang theo khinh miệt và châm chọc .

Tần Mộ Phong ngoại trừ sự lạnh lẽo trong tâm thì chỉ có thất vọng , lạnh lùng nhìn nàng , khuôn mặt thanh tú của nàng càng thêm biến đổi “Không muốn lấy bổn Vương vậy nhưng ngươi rốt cuộc muốn lấy ai ?” Hắn dưới một người trên vạn người , làm trắc phi của hắn cũng không tính là ủy khuất .

Thiên Mạch cao ngạo ngẩng mặt lên “Múôn đem Liễu tể tướng dẫm nát dưới chân , chỉ có thể làm thê tử của thiên hạ đệ nhất nhân .” Bộ dạng cuồng ngạo của nàng khiến cho Tần Mộ Phong sinh ra ác tâm .

Tần Mộ Phong lạnh lùng nhìn nàng , trong giọng nói tràn ngập sự châm chọc “Ngươi muốn làm hoàng hậu .” Hắn quả nhiên đã coi thường dã tâm của người đàn bà này .

Thiên Mạch khôi phục bộ dạng lạnh lùng “Không làm chính thê của Vương gia ngươi thì làm thiếp của Hoàng thượng , Hoắc tướng quân cũng tốt .” Nàng diễn kịch rất tốt, có thể diễn được nhiều loại nhân vật .

“Liễu Thiên Mạch ,ngươi rất lợi hại .” Thân là nữ tử, nàng lại có thể có một dã tâm lớn như vậy , thật sự không tưởng tượng nổi .

“Vương gia quá khen .” Nàng mỉm cười , ý cười lộ rõ trong đáy mắt , tuy cười nhưng lại lạnh lẽo vô cùng .

“Ngươi đem dã tâm của mình nói ra , không sợ ta sẽ nói cho Hoàng thượng ? Nói cho Hoắc Thiên ?”

Từ trong ánh mắt lạnh băng của nàng hắn không thấy được nàng đang suy nghĩ cái gì .

Khoé miệng Thiên Mạch hiện lên một nụ cười “Vương gia, ngươi cảm giác được sẽ có người tin lời ngươi nói sao ? Ngươi xem khí chất của ta giống như một nữ tử ham hư vinh hay sao ? Hoắc tướng quân đã từng

https://thuviensach.vn

chứng kiến ngươi khi dễ ta , hắn biết ngươi hận ta , ngươi nói với hắn thì sẽ có tác dụng sao . Hoắc tướng quân nghe ngươi nói xong có lẽ sẽ đồng tình với ta .” Khoé miệng Thiên Mạch nhếch lên hiện rõ một nụ cười xinh đẹp “Hoắc tướng quân rất thưởng thức ta , nếu có thể khiến cho hắn đồng tình , đem ta mang về tướng quân phủ, lúc đó ta còn phải cảm ơn ngươi . Ngươi công khai cự tuyệt hôn sự với ta , mọi người đều biết , ngươi đem chân diện mục của ta nói cho Hoàng thượng , ngươi cho rằng hắn sẽ tin tưởng ngươi sao ?”

Tần Mộ Phong nheo mắt , ánh mắt âm trầm nhìn nàng “Ngươi đem dã tâm nói cho ta biết rốt cuộc là có mục đich gì ?” Hắn cư nhiên bị một người đàn bà đặt ở thế hạ phong . Đàn bà đáng chết này không phải là gian tế nhưng so với gian tế lại càng đáng sợ hơn nhiều .

“Thông minh như Vương gia , tự mình suy nghĩ đi .” Nàng nhẹ nhàng uống một hớp trà , mỗi một động tác giờ tay nhấc chân đều ưu nhã vô cùng . Nếu hắn không biết chân diện mục của nàng thì sợ rằng đã bị cử chỉ ưu nhã của nàng hấp dẫn .Vẻ ngoài của nàng quả thực lạnh nhạt , ưu nhã , đích thực không giống một nữ tử ham mê hư vinh , cho dù có là hoàng huynh cũng sẽ nhận xét nàng như vậy .

Tần Mộ Phong cười lạnh “Liễu Thiên Mạch , mấy tháng nay quả thực vất vả cho ngươi , ta thấy ngươi trước đây là cố ý diễn kịch phải không ?.” Trước giờ nàng chưa bao giờ dùng mặt thật đối diện với hắn , mãi cho đến hôm nay mặt thật của nàng mới bại lộ ra .

Liễu Thiên Mạch nhún nhún vai ra vẻ không biết “Cứ cho là như vậy đi , tại phủ tể tướng , ta dùng sự nhu nhược để bảo vệ bản thân suốt 14 năm . Tại Vương phủ ta cũng muốn dùng sự nhu nhược nhưng lại bị sự khi dễ của Vương gia khiến ta xuất ra chân diện mục .”

Tần Mộ Phong lạnh lùng liếc nàng , trong con mắt hiện lên sự kinh tởm và khinh thường “Liễu Thiên Mạch , muốn làm Bình Nam Vương phi , ngươi đợi kiếp sau đi .” Thanh âm của hắn không có chút độ ấm, lạnh lẽo khiến cho người ta phải sợ hãi .

Nàng sửa lại tư thế ngồi , hai chân bắt chéo nhau “Vốn định tiếp tục câu dẫn Vương gia ngươi , bây giờ ta đã thất bại . Ta không làm được Vương

https://thuviensach.vn

phi của ngươi thì ta sẽ làm tướng quân phu nhân .” Nàng vẫn cười như cũ, thong dong và ưu nhã .

“Mơ tưởng , ngươi sống là người của Bình Nam Vương phủ, chết làm ma của Bình Nam Vương phủ .” Đàn bà này quả nhiên không chịu an phận .

“Bằng vào bản lãnh của ngươi .” Nàng ngẩng đầu cao ngạo , con mắt khép hờ mang theo sự khinh miệt , phảng phất đã nắm chắc phần thắng .

Tần Mộ Phong cố đè nén tức giận , phất tay áo rời đi “Cố sống cho tốt .” Nếu còn cùng người đàn bà ở chung một phòng , hắn sẽ bị nàng làm tức chết . Hắn xúc động đến mức muốn giết nàng nhưng nghĩ đến quá khứ bi thảm của nàng hắn đành phải đè cơn giận xuống .

Muốn làm cho hắn ghét bỏ , không bằng đem ‘chân diện mục’ bộc lộ ra .

Nàng muốn cho Tần Mộ Phong biết, mục đích của nàng chính là dựa vào kẻ quyền thế để leo lên cao , không phải là ăn trộm chứng cớ . Chỉ cần ý đồ của nàng đối với hắn vô hại , Tần Mộ Phong cuối cùng sẽ không chú ý đến nàng nữa . Với sự hiểu biết của nàng về hắn , hắn sẽ không nhàm chán để lần nữa cho người giám thị nàng , cho dù nàng là thiếp của hắn , lại đang chuẩn bị hồng hạnh xuất tường . Đối với đàn bà, hắn luôn luôn vô tình, bởi vì bên người hắn không bao giờ thiếu đàn bà . Thế gian mỹ nữ vô số, chỉ là một tiểu thiếp dung mạo không xuất chúng hắn sẽ không để vào trong mắt .

Một thị thiếp muốn hồng hạnh xuất tường , hắn cũng không thèm để ý . Nhưng nàng là do hoàng đế tứ hôn cho hắn làm thiếp , hắn chỉ có thể lạnh nhạt , dù sao cũng là hoàng đế tứ hôn , đây đâu thể xem là chuyện bình thường . Hơn nữa Thiên Mạch ở trước mặt hắn dám bộc lộ ý muốn hồng hạnh xuất tường , hắn lại càng không để cho nàng toại nguyện , nếu không thật quá tiện nghi cho tên nam nhân kia . Nam nhân này có tính chiếm hữu rất mạnh , ngày trước khi vừa tiến vào Vương phủ nàng đã điều tra tính tình của hắn , cơ hồ đã nắm rõ trong lòng bàn tay . Nàng hiểu rõ hắn nên mới dám đem kế này sử dụng với hắn .

Hắn sẽ không bỏ rơi nàng , nhưng cũng không sủng ái nàng , lại càng không chú ý đến nàng . Đến lúc đó nàng có thể muốn làm gì thì làm .

https://thuviensach.vn

Nàng thực sự không nghĩ tới hắn sẽ làm cho nàng phải tiến vào Ngọc Cẩm viện . Nàng cho tới bây giờ cũng không loại trừ bất cứ tình huống nào nhưng khi đối mặt với hắn cư nhiên lại hết lần này đến lần khác thất sách .

Nam nhân này rất có tâm cơ, ngàn vạn lần đừng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn .

Vì muốn hắn hoàn toàn coi thường nàng , cần phải tiếp tục dốc sức , bốn ả thị thiếp kia rốt cuộc cũng phải sử dụng rồi .

https://thuviensach.vn

Chương 32 : Bốn người đàn bà

Bốn cái thị thiếp trong Vương phủ trước nay vẫn bất hoà . Từ khi các nàng bắt đầu tiến vào Vương phủ thì vẫn không ngừng tranh đấu . Mỗi người các nàng đều cho rằng mình đẹp hơn so với ba người kia , đều cho rằng chỉ mình mới có tư cách được Tần Mộ Phong sủng ái .

Đây là lần đầu tiên các nàng tụ tập cùng một chỗ , nguyên nhân tự nhiên chính là do lời đồn Tần Mộ Phong muốn lấy Vương phi .

Vương phủ này một khi chánh thức xuất hiện một nữ chủ nhân thì các nàng sẽ không còn chỗ đứng nữa . Vì bảo vệ địa vị của bản thân , bốn người đàn bà vốn cừu thị với nhau không hẹn mà cùng ở một chỗ .

Vương phủ thiên viện - Thải Nguyệt hiên .

“Người Vương gia muốn lấy rốt cuộc là ai ?” trong số các nàng Thải Y là người đẹp nhất, cũng là người được sủng ái nhất , tư thế luôn luôn tỏ ra ngạo mạn so với những người khác .

“Ta cũng muốn biết .” Ngọc La ghét nhất là sự ngạo mạn của Thải Y , cứ như thể nàng ta chính là Vương phi không bằng .

“Vương gia rất lâu rồi không có tới tìm ta .” Hàm Thuý hạ mắt xuống , bày ra bộ dạng nhu nhược đáng thương , khiến cho người ta nhìn vào thấy đau lòng .

Thải Y lạnh lùng liếc nhìn nàng một cái “Vương gia không ở đây, thu hồi lại bộ dạng giả dối của ngươi .” Nàng rất quyến rũ nhưng lại thiếu mất sự thanh nhã . Hàm Thúy chính là dựa vào phần thanh nhã này mà lấy được lòng của Tần Mộ Phong .

Yên Chi trên môi hiện ra một nụ cười lạnh “Thải Y , chúng ta đều là thị thiếp , ngươi bày ra bộ dạng kia là muốn cho ai nhìn ?” Thải Y cậy mình đắc sủng vốn không đem ba người bọn họ để vào trong mắt , nàng đã sớm không vừa mắt nàng ta .

“Đúng , chúng ta đều là thị thiếp .” Thải Y đắc ý vênh mặt lên , đôi mắt nhìn một lượt ba người kia , trong đôi mắt quyến rũ mê hồn hàm chứa sự khinh miệt “Bất quá, ta là sủng thiếp , tự nhiên không giống với các ngươi .”

https://thuviensach.vn

Ngọc La cười khổ , trong đôi mắt tự nhiên hiện lên sự ưu thương "Sủng thiếp ? Lúc Vương phi vào cửa chúng ta đều sẽ thất sủng ." Nhu nhuyễn chính là mặt đẹp nhất của Ngọc La .

"Chúng ta đều sẽ thất sủng, giả bộ đáng thương cũng vô dụng ." Thải Y lạnh lùng nhìn Ngọc La, hai tay đặt ở trên đùi , bày ra bộ dạng đoan trang , cao quý .

Thải Y ám chỉ không buông tha người nào , Yên Chi cũng đồng thời bày ra bộ dạng giống như thải y , ưu nhã đặt hai tay trên đùi "Thải Y , ngươi đừng có quá đáng ."

"Ta có nói ngươi sao ?" Thải Y liếc mắt nhìn Yên Chi , không thèm để ý thái độ của nàng ta .

Yên Chi cười lạnh , trong mắt tràn ngập sự khinh miệt và trào phúng "Vương gia gần đây nhất chưa từng qua đêm ở chỗ ngươi sao ?" Nếu là sủng thiếp tự nhiên phải nắm rõ hành tung của Tần Mộ Phong .

Bị Yên Chi nói trúng chỗ đau , Thải Y sắc mặt biến đổi , phượng nhãn trừng lên nhìn Yên Chi "Hắn cũng không đến chỗ ngươi ."

Yên Chi cúi đầu xuống nhìn móng tay màu đỏ tươi , khoé miệng nhếch lên, một nụ cười lại hiện ra "Ta cho tới bây giờ chưa từng đắc sủng , cho nên cũng sẽ không thất sủng ."

Sắc mặt Thải Y càng khó coi , từ khi Thải Hà mất , Tần Mộ Phong một tháng có đến hai mươi ngày ở lại Thải Nguyệt hiên . Hai tháng gần đây , Tần Mộ Phong rất ít khi đến tìm nàng , cho dù có tới cũng là xong việc rời đi , ít khi liếc nhìn nàng một cái .

Ngọc La thở dài thật sâu , cố ý vô ý liếc mắt nhìn Thải Y , hơi thở như hoa lan "Yên Chi nói đúng , không được sủng sẽ không bị thất sủng ."

"Đúng vậy , không được sủng sẽ không bị thất sủng . Ta tình nguyện vĩnh viễn không được sủng chứ không thể chịu được cảm giác bị thất sủng ." Lông mi Hàm Thúy khẽ nhúc nhích, quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ , trên gương mặt thanh nhã lộ ra vẻ cô đơn .

Thân là đàn bà, ai không hy vọng được nam nhân sủng ái , huống chi Tần Mộ Phong lại là một nam tử xuất sắc như vậy . Nếu nói các nàng không muốn đắc sủng thì đó là giả , nhưng nếu đắc sủng rồi lại thất sủng thì nàng tình nguyện vĩnh viễn không đắc sủng .

https://thuviensach.vn

Các nàng ba người hợp nhau lại , tất cả đều nhằm vào Thải Y , Thải Y giận đến nỗi gương mặt trắng bệch , nàng mạnh mẽ đứng lên , chỉ vào mặt các nàng , mở miệng mắng to “Ba người các ngươi không biết mùi vị đắc sủng như thế nào tự nhiên sẽ không muốn đắc sủng . Ba kẻ tiện nhân các ngươi có giỏi thì lấy lòng Vương gia đi , đừng có ở đây nói suông .” Nàng nghiến răng nghiến lợi khiến cho gương mặt quyến rũ biến đổi .

“Đúng là bà điên .” Yên Chi dùng tay áo làm quạt, mát mẻ một câu .

“Có lý .” Ngọc La cúi đầu, lấy tay che miệng cười .

Hàm Thúy vẫn như cũ duy trì vẻ lãnh đạm “Ngay cả bà điên cũng không bằng .”

Thải Y tức giận, hết lần này đến lần khác không nói nên lời , nàng cầm lấy chén trà ném mạnh lên mặt đất , hai tay chống hông “Cho dù ta là bà điên cũng còn hơn mấy con tiện nhân giả dối các ngươi .”

“Đạo đức giả so với bà điên vẫn đẹp mắt hơn .” Yên Chi đem nước trà trước mặt uống vào cái miệng nhỏ , từ trong người lấy ra một cái khăn tay lau sạch khoé miệng “Trà ngon , thật sự là đáng tiếc .” Yên Chi diễm lệ , là người tao nhã nhất trong số bốn người , cho dù người có bề ngoài tao nhã như hoa cúc là Hàm Thúy cũng không bì được với nàng . Nếu nàng bày ra một khuôn mặt lạnh nhạt thì lại có thêm một hương vị khác .

“Thải Y tỷ tỷ trước mặt Vương gia luôn bày ra một bộ dáng thiên kiều bá mị , không nghĩ tới cư nhiên lại có bộ dạng nóng nảy như vậy .” Hàm Thúy làm bộ thở dài “Đáng tiếc tỷ tỷ cũng không phải ngươi đó .”

“Đúng vậy , lớn lên kiều mị thì như thế nào ? Cũng không phải Thải Hà .” Thanh âm của Ngọc La như gió thoảng , mềm nhẹ khiến cho người ta cơ hồ nghe không thấy . Vừa giống như than thở lại giống như mỉa mai .

Thải Y không thể chịu nổi sự nhục mạ của các nàng , mở to miệng rống lên “Cút ngay .” Nàng tức giận càng giống một bà điên hơn .

“Ta chưa từng thấy bà điên , hôm nay cuối cùng cũng được nhận thức rồi .” Yên Chi đứng lên sửa sang lại quần áo , phe phẩy cái quạt rời đi . Đi đến cửa , Yên Chi quay đầu nhìn lại , trong con mắt xẹt qua một ý cười lạnh .

“Ta cũng vậy .” Ngọc La cũng đứng dậy , kéo vạt váy đang loà xoà dưới đất rồi rời đi .

https://thuviensach.vn

“Nguyên lai sủng thiếp của Vương gia có cái đức hạnh này .” Hàm Thúy cười khẽ, ánh mắt khinh bỉ “Tỷ tỷ ngươi được Vương gia sủng ái bất quá cũng chỉ như thế .”

Thải Y nghiến răng , nhấn mạnh từng câu từng chữ “Ba ả tiện nhân các ngươi , ta sẽ không để các ngươi được sống tốt đâu .”

Hàm Thuý lại cười , dùng ánh mắt khiêu khích nhìn nàng , cằm khẽ vênh lên “Ta sẽ chờ xem .”

Thải Y tức giận nắm lấy vạt váy đuổi theo ra cửa , sợ các nàng nghe không thấy mà nói to “Ta mà sợ các ngươi sao ? Có bản lãnh thì theo ta tranh sủng .” Thải Y vẫn đứng ở cửa, nhìn bóng lưng của các nàng , trong miệng không ngừng mắng chửi .

Nhìn ba người đàn bà đi xa rồi biến mất trong tầm mắt nàng , Thải Y thu hồi sự phẫn nộ , xoay người đi vào nhà, ưu nhã ngồi xuống , nghiêng người tựa ở trên ghế . Dung nhan nàng vẫn như cũ quyến rũ , chỉ có nhiều hơn một tia lạnh lẽo .

Ánh mắt của nàng không biết rơi vào nơi nào , đôi mắt lạnh lùng , không tiếc lộ một tia tâm tình .

https://thuviensach.vn

Chương 33 : Thu Thuỷ Trường Thiên

Đã là cuối thu , thời tiết của kinh thành tốt hơn rất nhiều . Quế hoa trong đình viện đã nở rộ , một mùi hương thơm nồng tràn ngập Đạm Tình cư . Mùi hương hoa theo gió bay vào trong nhà, khiến cho trong phòng tràn đầy mùi thơm .

Tiến vào Vương phủ lâu như vậy nhưng Thiên Mạch chưa từng chính thức nhìn thấy cảnh sắc ở nơi này .

Tần Mộ Phong mặc dù đã nói cấm không cho nàng rời khỏi Đạm Tình cư nhưng cũng không chính thức hạ lệnh cấm nàng ra khỏi phòng .

Buổi chiều hoàng hôn , nàng đem ngọc tiêu nắm trong tay , đi ra ngoài Đạm Tình cư .

Ánh nắng còn lại của buổi hoàng hôn đem cái bóng của nàng kéo rất dài . Cái bóng của nàng cô tịch, cô đơn , y phục tuyết trắng theo gió bay bay , đúng là một cảnh tượng thê lương khiến người ta nói không nên lời .

Chính xác mà nói nàng đã từng rời khỏi Đạm Tình cư một lần , đối với bố cục trong Vương phủ nàng nắm rõ trong lòng bàn tay . Vô số những đêm, nàng vận y phục dạ hành đi xung quanh Vương phủ thăm dò , ngay cả đến mấy cái xà nhà nàng cũng đều biết rõ .

Cảnh sắc trong Vương phủ rất đẹp , ngay đến cái sân đều có sự bố trí đặc biệt .

Nàng thầm nghĩ tuỳ tiện đi một chút , cũng không có chủ định đi nơi nào . Từ khi tiến vào Vương phủ , nàng chỉ ra ngoài vào buổi đêm , lâu rồi cũng không có hít thở không khí mới .

Bất tri bất giác, nàng đi tới bên cạnh một cái ao . Hai tay nàng chống lên lan can bằng đá , cúi đầu nhìn vào trong ao .

Cá vàng trong nước bơi lội tung tăng , quẫy quẫy cái đuôi , tự do tự tại .

Rõ ràng là đang nhìn cá vàng nhưng hồn không biết đã bay tới nơi nào rồi . Ánh mắt ảm đạm, trong đôi mắt to xinh đẹp không hề có thần thái .

Phía sau truyền đến tiếng bước chân , Thiên Mạch đang tư lự bị kéo quay trở lại . Nàng hơi nghiêng đầu , tiện đà nhìn bên kia , vừa nhìn trong nước .

https://thuviensach.vn

Người đến là một nam tử, võ công không kém , hắn là Tần Mộ Phong hoặc là hộ vệ của hắn – Phi Dương .

“Thiên Mạch cô nương .” Trong thanh âm của hắn mang theo sự nghi hoặc .

“Là ngươi .” Chính là Hoắc Thiên , hắn vừa mở miệng nàng lập tức nhận ra hắn ngay .

“Đúng là tại hạ .” Hoắc Thiên mỉm cười đi đến bên cạnh nàng .

Tâm tình Thiên Mạch cũng không bị xao động quá lớn “Hoắc tướng quân như thế nào lại ở chỗ này ?”

“Vương gia sai người mời ta đến đây chơi vậy mà trước đó hắn lại bị Hoàng thượng triệu tiến cung , ta đang định trở về .” Lúc đi qua nơi này hắn lại thấy một người mờ ảo như tiên nữ, đó chính là nàng .

Ánh sáng còn lại của hoàng hôn khiến cho chung quanh nàng dường như bao phủ một vầng sáng tự nhiên , trong sự mờ ảo lại xuất hiện một phong vận khiến người ta nói không nên lời .

“Hoắc tướng quân lần trước giúp ta , ta còn chưa cảm ơn tướng quân .” Thiên Mạch liếc nhìn Hoắc Thiên , khoé miệng nhếch lên hiện ra một nụ cười thản nhiên .

Nụ cười của nàng phảng phất có ma lực trí mạng . Nhìn nàng tươi cười tự nhiên cảm thấy ngây dại . Một hồi lâu , Hoắc Thiên lấy lại tinh thần , hắn cúi đầu ,có chút xấu hổ “Không cần khách khí .” Đối mặt với người xinh đẹp như Liễu Thiến hắn cũng không thất thần như vậy . Liễu Thiên Mạch lạnh nhạt tao nhã lại có mị lực bậc này , đúng là bất khả tư nghị .

Thiên Mạch tựa hồ không thấy bộ dạng thất thần của hắn , ánh mắt rơi vào cổ cầm trong lòng hắn “Hảo cầm .”

Hoắc Thiên lúc này mới nhớ tới trong lòng đang ôm đàn , hắn mỉm cười giải thích “Đây là nguyên nhân Vương gia tìm ta.” Tần Mộ Phong không ở đây, cây cổ cầm này là do Phi Dương chuyển giao .

“Vô âm” trên gương mặt lãnh đạm của Thiên Mạch lộ ra một ý cười . Ánh mắt ảm đạm loé lên một tia sáng rực rỡ .

‘Vô Âm’ chính là truyền thế danh cầm được ghi lại trong cầm phổ , có lịch sử rất lâu đời . ‘Vô Âm’ chẳng những âm chất thượng thừa hơn nữa do

https://thuviensach.vn

thợ giỏi tinh tế , hoa mỹ làm ra nên dù đã mấy trăm năm vẫn như cũ chưa bị tổn hại gì .

“Đích thực là Vô Âm .” Hoắc Thiên rất kinh ngạc , ‘Vô Âm’ lịch sử đã lâu , rất ít người biết được , hắn vô tình đọc trong một quyển cầm phổ mới biết được trên thế gian tồn tại một ‘Vô Âm’ , nàng như thế nào biết được ?

“Vương gia quả thật đã bỏ ra nhiều công sức .” ‘Vô Âm’ chính là vạn lượng khó mua được danh cầm, không nghĩ Tần Mộ Phong đem nó làm lễ vật tặng cho Hoắc Thiên . Hắn đối với bằng hữu quả thật rất có ý tứ .

“Thật không dám dấu diếm , ngày mai là sanh thần của tại hạ , nhiều năm trước ta từng nói với Vương gia về ‘Vô Âm’ , Vương gia biết ta ái cầm nên mới đem ‘Vô Âm’ làm quà tặng cho ta .”

“Nguyên lai ngày mai là sinh nhật của tướng quân , Thiên Mạch không có lễ vật để tặng , thật thất lễ .” Thanh âm của nàng lạnh như hàn băng , thật sự không thể nghe ra trong đó có ý tứ gì .

“Thiên Mạch cô nương nói quá lời , bằng hữu tương giao , quý nhất là tình nghĩa , đồ vật chỉ là ngoại thân , cần gì đặt ở trong lòng .” Hoắc Thiên tiêu sái phất tay một cái .

“Tướng quân , ngươi cũng biết lai lịch của ‘Vô Âm’?” Thiên Mạch nhìn nước trong ao , sóng mắt lưu chuyển .

“Tương truyền ‘Vô Âm’ nguyên bản gọi là ‘Trường Thiên’ , chính là do một vị cầm tiêu đại sư nhiều năm trước làm ra . Trừ bỏ ‘Trường Thiên’ còn có một cây ngọc tiêu gọi là ‘Thu Thuỷ’ . Cầm tiêu vốn là một đôi , vị cầm tiêu đại sư kia giữ lại ‘Trường Thiên’ còn ‘Thu Thuỷ’ đưa cho nữ tử mà mình âu yếm . Về sau chủ nhân của ‘Thu Thuỷ’ hương tiêu ngọc vẫn , hắn cảm thấy thiên hạ vô âm liền đem cầm kia đổi tên ‘Vô âm’ .” Hoắc Thiên có chút cảm thán “Vô Âm là do Vương gia dùng nhiều cách điều tra , từ trong tay một vị cầm sư mua được . ‘Vô Âm’ hiện thế, còn ‘Thu Thuỷ’ không biết bây giờ nơi nào . Mấy trăm năm qua , ‘Thu Thuỷ’ và ‘Trường Thiên’ cũng không thể cùng tấu , thật sự là nuối tiếc .

Thiên Mạch cúi đầu, nhẹ nhàng gỡ ngọc tiêu để nơi vạt áo . Nàng mở bàn tay , đem ngọc tiêu để trong lòng bàn tay “Cây ngọc tiêu này chính là ‘Thu Thuỷ’ trong truyền thuyết .”

“Đây là ‘Thu Thuỷ’ ?” Hoắc Thên kinh ngạc .

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy , đây đích thực là ‘Thu Thuỷ’ .” Cây tiêu “Thu Thuỷ” này chính là lễ vật Tam sư phó cho nàng khi nàng sinh nhật 12 tuổi .

“Thiên Mạch cô nương , có thể cho ta nhìn qua ?” Hoắc Thiên hưng phấn đến mức muốn trực tiếp giật lấy .

“Mời” Nàng không phải người hào phóng, ngọc tiêu của nàng rất ít khi cho người khác xem . Không phải là người thân của nàng mà có thể cầm lấy ‘Thu Thuỷ’ , Hoắc Thiên là người thứ nhất .

Hoắc Thiên một tay ôm cầm, một tay lấy tiêu , ánh mắt hắn trên thân ngọc tiêu đi chuyển , cuống quýt than “Hảo tiêu a , đích thực là ‘Thu Thuỷ’ .” Lần đầu tiên nhìn thấy ngọc tiêu cũng không có chú ý , nay nhìn kỹ mới thấy đúng là ‘Thu Thuỷ’ .

“Cầm của tướng quân cũng là hảo cầm .” Cầm tiêu vốn là một đôi , số tuổi cũng không khác biệt .

Hoắc Thiên đem ‘Vô Âm’ đưa cho Thiên Mạch “Tại hạ có hay không có vinh hạnh mời cô nương gảy một bài .” Nàng giỏi dùng tiêu , có hay không cũng giỏi dùng cầm ?

“Tiểu nữ duyệt cầm vô số nhưng chưa bao giờ thấy một cây danh cầm đẹp như vậy .” Lãnh đạm như nàng cũng vì ‘Vô Âm’ mà hưng phấn . Nàng vốn là người ái cầm , nhìn thấy truyền thế danh cầm, hưng phấn cũng không phải là vô lý .

https://thuviensach.vn

Chương 34 : Cầm sắc hoà hợp

Liễu Thiên Mạch đi vào trong ngôi đình , cẩn thận đem 'Vô Âm' đặt trên bàn đá . Ngón tay ngọc của nàng vuốt nhẹ dây đàn . Mị nhãn trong lúc đó toả ra một ánh sáng kỳ lạ . Ánh mắt dịu dàng rơi vào trên 'Vô Âm' , khoé miệng hiện lên một nụ cười ôn nhu .

Trong trí nhớ của Hoắc Thiên , nàng chính là người lãnh đạm, cao ngạo nhưng trong lúc này nàng lại thể hiện một bộ mặt ôn nhu . Thật đáng tiếc, sự dịu dàng của nàng là dành cho một cây đàn, không phải là cho hắn .

Đến tột cùng là cái dạng gì nam nhân mới có thể sở hữu một nữ tử phong hoa tuyệt đại như thế ? Sự dịu dàng của nàng cuối cùng vì ai mà lưu lại ?

Tần Mộ Phong có thể sở hữu một đoá u lan cao quý như vậy mà lại không biết qúy trọng . Nếu lúc đầu người Liễu Thiên Mạch lấy là hắn thì bây giờ sẽ có tình cảnh gì ?

"Năm đó vị đại sư kia không chỉ làm ra cầm tiêu mà còn sáng tác một khúc 'Thu Thuỷ Trường Thiên' ." Thiên Mạch chậm rãi nói , bàn tay đặt trên dây đàn .

Ngón tay ngọc nhẹ nhàng gảy lên dây đàn , từ đầu ngón tay nàng, một âm thanh mềm mại như nước , nhẹ nhàng như gió thoảng qua .

Thu Thuỷ Trường Thiên vốn là cầm khúc nói về cảm nhận đối với tình yêu . Cầm tiêu , nói chính xác hơn đó là tâm ý . Thiên Mạch từ nhỏ lãnh đạm , tâm vô tạp niệm , một khúc 'Thu Thuỷ Trường Thiên' được nàng đàn lên thể hiện ba phần sâu sắc, mười phần vận vị .

Trong vô thức, Hoắc Thiên đem ngọc tiêu để ở trên môi , theo tiếng đàn thổi ra một giai điệu thanh nhã .

Tiếng đàn mềm mại , mang theo tiếng tiêu nam tính giống như thiên y vô phùng đan xen vào nhau .

Trong tiếng đàn lại có tiếng tiêu , trong tiếng tiêu mang theo tiếng đàn . Trong âm thanh nhẹ nhàng mang theo tình nghĩa nồng đậm .

Giai điệu chợt biến , từ chỗ triền miên động lòng người biến thành thê lương ai oán .

https://thuviensach.vn

tại cùng một thời điểm, tiếng đàn tiếng tiêu đồng thời dừng lại .

“Cầm kỹ của cô nương không ai có thể so bì .” Ngay cả bản thân hắn cũng gảy không ra tiếng đàn xuất sắc như thế .

“Tướng quân thổi tiêu cũng tốt lắm .” Có thể cùng nàng cầm tiêu hợp tấu , hắn là người thứ nhất . (em đề nghị chị lấy anh này đi)

“Vạn lượng dễ kiếm, tri kỷ khó tìm . thiên mạch cô nương không ngại tại hạ coi nàng là tri kỷ chứ ?”

“Thiên Mạch chỉ là một tiểu thiếp , không dam cùng tướng quân xưng tri kỷ .” Nàng tự biết thân phận của bản thân , không muốn gây thêm phiền toái vô ích .

“Thiên Mạch cô nương tại sao lại tự coi nhẹ bản thân như vậy .” Sự lãnh dạm của nàng là đả kích to lớn với sự tự tôn trong lòng hắn .

“Đây là sự thật .” Thiên Mạch ôm lấy ‘Vô Âm’ để trước mặt Hoắc Thiên “ ‘Vô Âm’ trả lại cho ngươi .” Là ‘Vô Âm’ , không phải ‘Trường Thiên’ .

Hoắc Thiên gật đầu , đem ngọc tiêu trả lại “Cám ơn ngọc tiêu của cô nương .” Hắn thích âm luật, cũng thích cầm tiêu , có thể nhìn thấy ‘Thu Thuỷ Trường Thiên’ , lại có thể cùng người tinh thông âm luật như Thiên Mạch cùng tấu một khúc , hắn đã thoả mãn lắm rồi . Có nhiều người , cả đời cũng không cách nào gặp được tri âm thực sự của mình .

Thiên Mạch đem ngọc tiêu để ở phía sau , đi lướt qua hắn “Hoắc Tướng quân , cáo từ .” Nàng không nhìn hắn, lại càng không có lưu luyến , như thể hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện .

Ôm lấy ‘Vô Âm’ , Hoắc Thiên tự nhiên cảm thấy mất mát , dường như thiếu đi một cái gì đó .

Có ‘Thu Thuỷ’ nhưng lại không có ‘Trường Thiên’ , ‘Vô Âm’ cũng vẫn là ‘Vô Âm’ .

Thiên Mạch rời tiểu đình , đi vào hoa viên . Mới vừa bước vào đã thấy một thân ảnh mỹ lệ chắn ở phía trước .

Thiên Mạch không nói gì , ngẩng đầu nhìn nàng , vẫn lãnh đạm như thường .

Yên Chi cười cười “Thiên Mạch phu nhân , người cùng Hoắc Thiên tướng quân thật sự là trời sanh một đôi a .”

https://thuviensach.vn

“Yên Chi cô nương muốn nói cái gì ?” Trong con mắt nàng loé lên một tia lạnh lẽo . muốn uy hiếp nàng ? Cũng không ngẫm lại xem bản thân có đủ tư cách hay không .

“Phu nhân , ngươi tốt xấu gì cũng là thiếp của Vương gia, cùng Hoắc Thiên tướng quân gặp riêng như vậy sợ rằng không tốt a ?” Yên Chi không hề e sợ nhìn về phía xa xa “Cầm tiêu hợp tấu , thật sự rung động lòng người .”

“Có gì nói thẳng đi .” Thiên Mạch nắm chặt ngón tay .

“Tốt thôi , ta nói thẳng vậy , ngươi cũng biết bây giờ người được sủng ái nhất chính là Thải Y cô nương, người không được sủng nhất chính là ngươi . Đương nhiên ta cũng không đắc sủng . Không biêt Thiên Mạch phu nhân có hay không nguyện ý cùng ta hợp tác ?” Đây mới chính là mục đích thật của nàng .

“Ta không rõ ý tứ của Yên Chi cô nương .” Lần trước thị uy , lôi kéo , lần này cũng vậy . Yên Chi rốt cuộc muốn diễn cái gì ? Nếu đơn thuần chỉ là tranh sủng ,nàng có thể không để ý nhưng nếu nàng có dụng ý khác...

“Phu nhân , ngươi khồng hề ngu ngốc đúng không ?” Nàng chưa từng nhìn lầm người , nàng nhìn ra Liễu Thiên Mạch không phải là một nhân vật đơn giản .

Nếu Yên Chi đã nói thẳng như vậy , nàng cũng không dấu diếm nữa “Cô nương muốn hợp tác như thế nào ?” Tranh sủng không phải việc nàng muốn làm .

“Phu nhân , ta nghe nói Vương gia sai người quét dọn sạch sẽ Ngọc Cẩm viện là muốn cho ngươi ở ?”

“Đúng” Thiên Mạch trong mắt càng lạnh . “Phu nhân thật là lợi hại , ngay cả a hoàn bên người ta cũng mua chuộc được .” Một kẻ kiêu ngạo như Tần Mộ Phong nhất định không đem chuyện này nói ra ngoài . Phi Dương biêt rõ Vương phủ hiểm ác cũng sẽ không nói ra . Có thể biết được chuyện này , chỉ có Hương nhi . Ngày đó Tần Mộ Phong đi tìm nàng , Hương nhi nhất định nghe được cái gì đó . Xú nha đầu kia lại một lần nữa phản bội nàng .

Yên Chi gật đầu hài lòng “Ta chỉ biết Thiên Mạch phu nhân không phải nữ tử bình thường .” Liễu Thiên Mạch rất thông minh .

https://thuviensach.vn

“Yên Chi cô nương , có chuyện nói thẳng . nàng ta tưởng mình là nữ tử bình thường chắc .

“Nếu Vương gia đối với phu nhân có tình , tại sao phu nhân không nhân cơ hội này lấy lòng Vương gia để có thể ngồi lên cái ghế Vương phi đó ?”

“Ta làm Vương phi đối với ngươi có chỗ tốt gì ?” Yên Chi sẽ không vô duyên vô cớ giúp nàng .

“Chỉ cầu phu nhân có thể để cho ta tiếp tục lưu lại đây , có một chỗ để sống yên thân .” Yên Chi lắc đầu than nhẹ “Nếu Thải Y làm Vương phi nhất định không có nơi cho ta dung thân .” Giải thích của nàng đúng là hợp tình hợp lý .

Khuôn mặt Thiên Mạch lãnh đạm “Ta thầm nghĩ sống cuộc sống không tranh giành .” Thải Y tuyệt đối không thể trở thành Vương phi , Yên Chi thông minh nhất định biết rõ điều này , nàng ta không chịu nói thật với nàng .

“Muốn nghe lời nói thật ?” Yên Chi thông minh tự nhiên biết mình nói sai . Liễu Thiên Mạch thông minh hơn nhiều so với sự tưởng tượng của nàng , các nàng nếu hợp tác sẽ vô cùng hoàn hảo .

“Tuỳ tiện” Thiên Mạch càng lãnh đạm hơn .

“Nếu ta nói ta muốn làm trắc phi , ngươi tin không ?”

Thiên Mạch nhìn Tên Chi một hồi lâu sau đó có chút lắc đầu . Nàng chỉ là một tiểu thếp thất sủng , Yên Chi hợp tác với nàng mục đích không đơn giản như vậy .

Yên Chi cười khổ “Ta phải nói như thế nào ngươi mới tin tưởng ta ?”

“Ta không cần tin tưởng ngươi bởi vì ta không có ý định hợp tác với ngươi .” Nàng không cần dựa vào bất cứ kẻ nào .

Yên Chi miệng khẽ nhếch , nhìn nàng đầy ẩn ý “Thiên Mạch phu nhân , suy nghĩ kỹ lại rồi hãy nói .”

Thiên Mạch thản nhiên nói “Thêm một kẻ thù không bằng thêm một bằng hữu , đạo lý này ta rất rõ ràng . Ta không muốn đối địch với ngươi , chúng ta nước sông không phạm nước giếng .” Yên Chi rốt cuộc lại có chủ ý gì .

Thiên Mạch nhíu mày , cố ý không nhìn nàng .

https://thuviensach.vn

“Thiên Mạch phu nhân , không phải là bằng hữu thì tức là địch nhân . Trong Vương phủ mà không tranh giành thì sợ là rất khó , đạo lý này ngươi hiểu rõ hơn ta, không phải sao ?”

“Yên Chi cô nương , người nguyện ý cùng ngươi hợp tác rất nhiều, sao phải tìm ta ?” Trong lúc nàng thất sủng nàng ta đâu có tìm nàng .

“Thiên Mạch phu nhân , ngươi ở tướng phủ nhận hết mọi uỷ khuất , ngươi không muốn đòi lại công đạo sao ? Làm Vương phi ngươi mới có thể ngẩng cao đầu .”

Trong con mắt Thiên Mạch hiện lên một tâm tình khó hiểu , nàng ngẩng đầu , nhẹ vuốt cằm “Hy vọng Yên Chi tỷ tỷ có thứ mà ta cần .”

Yên Chi cười hài lòng “Nhất định sẽ có .” Con cá đã mắc câu rồi .

“Hoan nghênh tỷ tỷ đến Đạm Tình cư ngồi chơi , cáo từ .” Nàng rất lãnh đạm , không hề có một chút thành ý muốn kết minh .

“Muội muội đi thong thả .” Liễu Thiên Mạch trời sanh lãnh đạm, Yên Chi không chấp .

Thẳng đến khi thân ảnh Thiên Mạch biến mất tăm , Yên Chi mới xoay người rời đi .

Vừa mới chuyển thân , một cái bóng hiện lên phía sau nàng , đem ba cây ngân châm sáng bóng phóng về phiá nàng .

https://thuviensach.vn

Chương 35 : Sự thật

Thân thế của bốn ả thị thiếp đã điều tra rõ ràng , mỗi người đều có một lai lịch trong sạch , không hề có chỗ nào quái dị .

Thải Y , Yên Chi , Ngọc La xuất thân không có gì đặc biệt , đều là những nữ tử nhà nông nghèo khó , bởi vì những nguyên nhân đặc thù mới bị bán vào thanh lâu .

So với các nàng , xuất thân của Hàm Thúy tốt hơn nhiều .

Phụ thân của Hàm Thuý là một vị danh y . Năm nàng 13 tuổi , cha nàng cùng người khác hợp tác làm ăn bị thất bại , tán gia bại sản . Lão danh y bệnh nặng không dậy nổi , nhắm mắt xuôi tay . Sau đó mẫu thân của Hàm Thúy cũng ra đi . Hàm Thúy vì an táng cha mẹ , bán thân vào thanh lâu đổi lấy 50 lạng bạc , thời hạn 10 năm .

Hàm Thúy dung nhan thanh tú , thông minh lanh lợi , tài sắc song toàn . Mười lăm tuổi tiếp khách đã trở thành danh kỹ nổi tiếng đương thời . Một nụ cười đáng giá ngàn vàng .

Nửa năm sau , Tần Mộ Phong đến thanh lâu tầm hoan , gặp gỡ nàng , trở thành tân khách của nàng . Tần Mộ Phong rảnh rỗi liền đi tìm nàng , ngẩn ngơ vì nàng hơn nửa tháng .

Hai năm trước Tần Mộ Phong mang về Thải Mà , quyết định thu tâm, không tiến vào thanh lâu nữa . Thải Hả biết hắn hoan tâm , hào phóng cho phép hắn thu dụng thị thiếp , Hàm Thuý chính là trong trường hợp đó tiến vào Vương phủ .

Hàm Thuý không phải là một người đàn bà đơn giản . Năm nàng 13 tuổi đã biết dựa vào sự xinh đẹp của mình để bàn chuyện kinh doanh với tú bà ở thanh lâu .

Nữ tử bình thường bán thân , chính là bán cả đời , đừng mơ tưởng rời đi , muốn đi thì phải dùng một số bạc lớn chuộc thân . Nữ tử lớn lên xinh đẹp , tương lai tiền chuộc thân còn hơn cả tiền bán thân . Mà nàng chỉ bán thân 10 năm, một cô nương mới 13 tuổi mà biết nhìn xa như thế cũng không phải hạng người bình thường .

https://thuviensach.vn

Hàm Thúy từ nhỏ thông minh, đi theo cha học được một thân y thuật , tinh thông dược lý , y lý .

Thiên Mạch vốn tưởng rằng Hàm Thuý bị người ta lợi dụng không nghĩ tới người bỏ hoa hồng trong thức ăn chính là nàng . Nói vậy nàng đối với bản thân rất tự tin nên mới dám công khai hạ thủ .

Hàm Thuý xuất thân là con nhà danh y , gia học sâu xa hơn nữa với thiên phú của bản thân , có thể có một thân y thuật cao minh cũng không có gì kỳ quái .

Y thuật của Hàm Thúy quả thực cao minh nhưng cũng đấu không lại Thiên Mạch .

Tam sư phó của nàng chính là thiên hạ đệ nhất độc y , y thuật đã đến cảnh giới xuất thần nhập hoá , những người bình thường không thể so được .

Đại sư tỷ của Thiên Mạch – Lãnh Như Băng từ nhỏ đi theo tam sư phó học y thuật , hai mươi tuổi nàng đã là thiên hạ đệ nhất thần y . Vô luận là giang hồ nhân sĩ hay quan lại quyền quý đều biết danh tiếng Tả Thủ Thần Y của nàng . Vô số người đem vàng đến nhờ nàng xem bệnh . Thiên Mạch cùng thiên hạ đệ nhất thần y là đồng môn , y thuật tự nhiên so với người bình thường cao hơn rất nhiều .

Ánh trăng lạnh chiếu trên mặt Thiên Mạch , trong đôi mắt lãnh đạm không có một tia tâm tình , toàn thân trên dưới dường như toả ra một loại hàn khí sát nhân .

“Hạ dược vào trong thức ăn của Thải Y và Ngọc La .” Thiên Mạch dùng giọng nói lạnh lẽo , bình tĩnh phân phó , dường như đang nói đến một việc rất chi là bình thường .

“Tiểu thư muốn như thế nào ?” Thanh Loan bắt đầu thấy thương cho vị cô nương bỏ hoa hồng vào thức ăn của tiểu thư, không biết nàng sẽ có kết cục như thế nào ?

Những người trong cuộc đều rõ ràng , đắc tội Liễu Thiên Mạch hẳn sẽ không có kết cục tốt .

Thiên Mạch lãnh đạm liếc xéo Thanh Loan “Việc nhỏ như vậy còn cần ta dạy sao ?”

https://thuviensach.vn

Thanh Loan không rõ ý tứ của nàng , ngẩng đầu hỏi “Tiểu thư xin chỉ rõ .” Không phải nàng quá ngốc mà là do tiểu thư tâm ý quá sâu sắc .

“Tại thức ăn của hai ả đàn bà kia hạ ‘Phệ cốt tán’ , sau đó đem thuốc đó bỏ vào trong phòng Hàm Thuý . Đừng có lấy thuốc của ta , tự mình chế ra đi . Lúc hạ dược cố ý để lại dấu vết , tốt nhất dịch dung thành a hoàn bên người Hàm Thuý .” ‘Phệ cốt tán’ cách điều chế thì đơn giản nhưng lại là thuốc độc chí mạng . Đối đãi với địch nhân nàng sẽ không nương tay .

Thanh loan hồi hộp, cảm thấy thương cho hai vị nữ tử vô tội kia “Tiểu thư , Thanh Loan có một chuyện không rõ .” Thanh Loan vô cùng cẩn thận , sợ chọc giận Thiên Mạch .

“Nói”

“Tại sao không hạ độc trong thức ăn của yên Chi cô nương ?” Yiểu thư luôn luôn đuổi tận giết tuyệt , không có lý gì lại lưu lại một mình Yên Chi .

Thiên Mạch nhếch miệng lộ ra ý cười lạnh “Chúng ta nước sông không phạm nước giếng .” Yên Chi cùng Liễu Thiên Mạch nàng giống nhau, đều có những bí mật không thể tiếc lộ . Nếu Yên Chi không phạm nàng , nàng sẽ không nguyện ý phạm Yên Chi . Thiên Mạch thầm nghĩ muốn nhanh chóng kết thúc nhiệm vụ này , cũng không muốn chuốc thêm phiền phức . Về phần Yên Chi muốn làm gì, sau lưng nàng là ai , Thiên Mạch không muốn quản, cũng không nguyện ý quản .

“Nô tỳ đã rõ .” Thanh Loan liên tục đổ mồ hôi lạnh , thanh âm của Thiên Mạch quá lạnh, lạnh đến mức khiến cho người ta sợ hãi .

“Tư liệu về bốn ả thị thiếp và nha hoàn bên người họ đều là do Tam sư huynh tra được sao ?” Tam sư huynh của nàng chính là thủ lĩnh của tổ chức thần bí nhất võ lâm – Thiên Cơ các . Thu nhập của Thiên Cơ các chủ yếu dựa vào việc buôn bán tin tức , có một thế lực kinh người , không có tin tức gì Thiên Cơ các tra không được . Cho dù là thâm cung bí sử cũng không thể thoát khỏi con mắt của Thiên Cơ các .

Trên giang hồ có một câu nói rất khoa trương , chỉ cần xuất tiền , Thiên Cơ các có thể vì cố chủ mà tra xem một đêm Hoàng đế cùng phi tử hành phòng mấy lần .

“Nô tỳ dùng bồ câu đưa tin xin Tam công tử điều tra chi tiết về bốn ả thị thiếp trong Vương phủ cùng nha hoàn của các nàng . Thu được thư hồi đáp

https://thuviensach.vn

của Tam công tử, nô tỳ lập tức đem ngay đến cho tiểu thư .” Chẳng nhẽ tình báo có sai sót ? Tình báo của Thiên Cơ các luôn luôn chính xác nhất .

Thiên Mạch dừng một chút “Điều tra lại Yên Chi .” Tình báo của Yhiên Cơ các nói Yên Chi từ nhỏ mất mẹ , cha là con bạc . Năm Yên Chi tám tuổi cha nàng thiếu một số bạc lớn không trả nổi liền đem Yên Chi bán vào thanh lâu .

Hết thảy đều hợp tình hợp lý , nhưng Thiên Mạch lại thấy trong đó có nhiều nghi vấn . Nếu nàng chưa thử qua Yên Chi chắc chắn nàng sẽ tin tưởng tình báo này . Lúc biết Yên Chi có võ công nàng tuyệt không tin thân thế của nàng ta lại đơn giản như vậy . Có lẽ lúc nàng bị bán vào thanh lâu đã phát sinh một số chuyện mà người ta không biết .

“Nô tỳ tuân mệnh .” Thanh Loan trong lòng nghi hoặc , vị Yên Chi cô nương này rốt cuộc là thần thánh phương nào ?

“Làm cho tốt , nếu làm hư chuyện của ta thì sau này dừng có xuất hiện trước mặt ta .” Thiên Mạch liếc xéo nàng, có cảm giác lạnh lẽo không thể nói ra .

“Vâng” Thiên Mạch tự dưng ngưng tụ ngữ khí lạnh lùng khiến cho Thanh Loan rùng mình một cái .

Lần trước nàng thấy tiểu thư bị Thải Y khi dễ đã dùng viên đá mượn lực đả lực đem cái chén nện lên trên mặt Thải Y , làm hại tiểu thư bị ném vào địa lao . Vì trừng phạt nàng xen vào chuyện của người khác, tiểu thư đã phế bỏ hai thành công lực của nàng , lại tát cho nàng một cái . Nếu lần này còn làm loạn...nàng thật không dám nghĩ tới .

Thiên Mạch ưu nhã ngồi xuống , thản nhiên nói “Nhớ kỹ giáo huấn lần trước , nếu còn làm hỏng việc , sẽ không chỉ đơn giản phế bỏ hai thành công lực thôi đâu .” Trước khi tiến vào địa lao , nàng luôn cải trang nhu nhược không nghĩ đến con nha đầu ngu ngốc này vì nàng mà xuất đầu . Vì không muốn để Tần Mộ Phong phát hiện sự tồn tại của Thanh Loan , nàng dùng nội lực phát âm , nguỵ trang thành Phi Yến phân tán sự chú ý của hắn , không nghĩ tới lại bị thương . Bị thương cũng chịu thôi , ai biết sau đó lại bị đánh trượng ,bị ném vào địa lao , làm hại nàng nửa tháng không dám ngồi , phế bỏ hai thành công lực của Thanh Loan đã là tiện nghi cho nàng ta lắm rồi .

https://thuviensach.vn

Người tinh thông thuật dịch dung cũng có thể thay đổi thanh âm của mình . Thuật dịch dung của nàng đã đạt đến cảnh giới lô hoả thuần thanh , chẳng những có thể phát ra các loại âm thanh mà còn có thể dùng nội lực phát âm , tục xưng phúc ngữ, cũng gọi là bí ngữ . (phúc : bụng)

Môn võ công này là tuyệt kỹ độc môn của Nhị sư phó , trên giang hồ sớm đã thất truyền . Dùng nội lực phát âm chẳng những phải có công lực thâm hậu mà còn phải có năng khiếu trời cho , có thể nhất tâm nhị dụng , trong số bảy sư huynh muội chỉ có mình nàng học được .

Trên giang hồ có một loại võ công gọi là truyền âm nhập mật , có thể sử dụng nội lực đem tiếng nói truyền đi rất xa , lại có thể khống chế vị trí phát ra âm thanh .

Thiên Mạch vẫn xem bản thân là hai người nên môn võ công võ công này sớm đã thành thanh xuất vu lam . (màu xanh từ màu lam mà ra) .

Bí ngữ cực kỳ hao tốn nội lực , dùng liên tục có thể bị nội thương . Nếu không phải vạn bất đắc dĩ thì nàng sẽ không sử dụng . Lần đầu tiên nàng sử dụng là khi gặp bốn ả thị thiếp , lúc đó Liễu Thiến cảm thấy bực bội , muốn vì nàng xuất đầu lộ diện . Bất đắc dĩ , nàng không thể làm gì khác hơn là sử dụng bí ngữ , để Liễu Thiến chửi một trận cho thoải mái . Nha đầu Thanh Loan ngu ngốc kia lại ra tay làm loạn hại nàng dùng thêm một lần . Lúc ấy tâm mạch của nàng bị tổn thương , cơ hồ hôn mê .

“Nô tỳ tuân lệnh .” Thanh Loan kinh dị , lạnh đến thấu tim .

Tất cả đều khôi phục lại bình thường , trong đêm đen chỉ thấy một đôi mắt lạnh đến tận xương đang tản mát ra ánh sáng lạnh lẽo .

https://thuviensach.vn

Chương 35 : Sự thật

Thân thế của bốn ả thị thiếp đã điều tra rõ ràng , mỗi người đều có một lai lịch trong sạch , không hề có chỗ nào quái dị .

Thải Y , Yên Chi , Ngọc La xuất thân không có gì đặc biệt , đều là những nữ tử nhà nông nghèo khó , bởi vì những nguyên nhân đặc thù mới bị bán vào thanh lâu .

So với các nàng , xuất thân của Hàm Thúy tốt hơn nhiều .

Phụ thân của Hàm Thuý là một vị danh y . Năm nàng 13 tuổi , cha nàng cùng người khác hợp tác làm ăn bị thất bại , tán gia bại sản . Lão danh y bệnh nặng không dậy nổi , nhắm mắt xuôi tay . Sau đó mẫu thân của Hàm Thúy cũng ra đi . Hàm Thúy vì an táng cha mẹ , bán thân vào thanh lâu đổi lấy 50 lạng bạc , thời hạn 10 năm .

Hàm Thúy dung nhan thanh tú , thông minh lanh lợi , tài sắc song toàn . Mười lăm tuổi tiếp khách đã trở thành danh kỹ nổi tiếng đương thời . Một nụ cười đáng giá ngàn vàng .

Nửa năm sau , Tần Mộ Phong đến thanh lâu tầm hoan , gặp gỡ nàng , trở thành tân khách của nàng . Tần Mộ Phong rảnh rỗi liền đi tìm nàng , ngẩn ngơ vì nàng hơn nửa tháng .

Hai năm trước Tần Mộ Phong mang về Thải Mà , quyết định thu tâm, không tiến vào thanh lâu nữa . Thải Hả biết hắn hoan tâm , hào phóng cho phép hắn thu dụng thị thiếp , Hàm Thuý chính là trong trường hợp đó tiến vào Vương phủ .

Hàm Thuý không phải là một người đàn bà đơn giản . Năm nàng 13 tuổi đã biết dựa vào sự xinh đẹp của mình để bàn chuyện kinh doanh với tú bà ở thanh lâu .

Nữ tử bình thường bán thân , chính là bán cả đời , đừng mơ tưởng rời đi , muốn đi thì phải dùng một số bạc lớn chuộc thân . Nữ tử lớn lên xinh đẹp , tương lai tiền chuộc thân còn hơn cả tiền bán thân . Mà nàng chỉ bán thân 10 năm, một cô nương mới 13 tuổi mà biết nhìn xa như thế cũng không phải hạng người bình thường .

https://thuviensach.vn

Hàm Thúy từ nhỏ thông minh, đi theo cha học được một thân y thuật , tinh thông dược lý , y lý .

Thiên Mạch vốn tưởng rằng Hàm Thuý bị người ta lợi dụng không nghĩ tới người bỏ hoa hồng trong thức ăn chính là nàng . Nói vậy nàng đối với bản thân rất tự tin nên mới dám công khai hạ thủ .

Hàm Thuý xuất thân là con nhà danh y , gia học sâu xa hơn nữa với thiên phú của bản thân , có thể có một thân y thuật cao minh cũng không có gì kỳ quái .

Y thuật của Hàm Thúy quả thực cao minh nhưng cũng đấu không lại Thiên Mạch .

Tam sư phó của nàng chính là thiên hạ đệ nhất độc y , y thuật đã đến cảnh giới xuất thần nhập hoá , những người bình thường không thể so được .

Đại sư tỷ của Thiên Mạch – Lãnh Như Băng từ nhỏ đi theo tam sư phó học y thuật , hai mươi tuổi nàng đã là thiên hạ đệ nhất thần y . Vô luận là giang hồ nhân sĩ hay quan lại quyền quý đều biết danh tiếng Tả Thủ Thần Y của nàng . Vô số người đem vàng đến nhờ nàng xem bệnh . Thiên Mạch cùng thiên hạ đệ nhất thần y là đồng môn , y thuật tự nhiên so với người bình thường cao hơn rất nhiều .

Ánh trăng lạnh chiếu trên mặt Thiên Mạch , trong đôi mắt lãnh đạm không có một tia tâm tình , toàn thân trên dưới dường như toả ra một loại hàn khí sát nhân .

“Hạ dược vào trong thức ăn của Thải Y và Ngọc La .” Thiên Mạch dùng giọng nói lạnh lẽo , bình tĩnh phân phó , dường như đang nói đến một việc rất chi là bình thường .

“Tiểu thư muốn như thế nào ?” Thanh Loan bắt đầu thấy thương cho vị cô nương bỏ hoa hồng vào thức ăn của tiểu thư, không biết nàng sẽ có kết cục như thế nào ?

Những người trong cuộc đều rõ ràng , đắc tội Liễu Thiên Mạch hẳn sẽ không có kết cục tốt .

Thiên Mạch lãnh đạm liếc xéo Thanh Loan “Việc nhỏ như vậy còn cần ta dạy sao ?”

https://thuviensach.vn

Thanh Loan không rõ ý tứ của nàng , ngẩng đầu hỏi “Tiểu thư xin chỉ rõ .” Không phải nàng quá ngốc mà là do tiểu thư tâm ý quá sâu sắc .

“Tại thức ăn của hai ả đàn bà kia hạ ‘Phệ cốt tán’ , sau đó đem thuốc đó bỏ vào trong phòng Hàm Thuý . Đừng có lấy thuốc của ta , tự mình chế ra đi . Lúc hạ dược cố ý để lại dấu vết , tốt nhất dịch dung thành a hoàn bên người Hàm Thuý .” ‘Phệ cốt tán’ cách điều chế thì đơn giản nhưng lại là thuốc độc chí mạng . Đối đãi với địch nhân nàng sẽ không nương tay .

Thanh loan hồi hộp, cảm thấy thương cho hai vị nữ tử vô tội kia “Tiểu thư , Thanh Loan có một chuyện không rõ .” Thanh Loan vô cùng cẩn thận , sợ chọc giận Thiên Mạch .

“Nói”

“Tại sao không hạ độc trong thức ăn của yên Chi cô nương ?” Yiểu thư luôn luôn đuổi tận giết tuyệt , không có lý gì lại lưu lại một mình Yên Chi .

Thiên Mạch nhếch miệng lộ ra ý cười lạnh “Chúng ta nước sông không phạm nước giếng .” Yên Chi cùng Liễu Thiên Mạch nàng giống nhau, đều có những bí mật không thể tiếc lộ . Nếu Yên Chi không phạm nàng , nàng sẽ không nguyện ý phạm Yên Chi . Thiên Mạch thầm nghĩ muốn nhanh chóng kết thúc nhiệm vụ này , cũng không muốn chuốc thêm phiền phức . Về phần Yên Chi muốn làm gì, sau lưng nàng là ai , Thiên Mạch không muốn quản, cũng không nguyện ý quản .

“Nô tỳ đã rõ .” Thanh Loan liên tục đổ mồ hôi lạnh , thanh âm của Thiên Mạch quá lạnh, lạnh đến mức khiến cho người ta sợ hãi .

“Tư liệu về bốn ả thị thiếp và nha hoàn bên người họ đều là do Tam sư huynh tra được sao ?” Tam sư huynh của nàng chính là thủ lĩnh của tổ chức thần bí nhất võ lâm – Thiên Cơ các . Thu nhập của Thiên Cơ các chủ yếu dựa vào việc buôn bán tin tức , có một thế lực kinh người , không có tin tức gì Thiên Cơ các tra không được . Cho dù là thâm cung bí sử cũng không thể thoát khỏi con mắt của Thiên Cơ các .

Trên giang hồ có một câu nói rất khoa trương , chỉ cần xuất tiền , Thiên Cơ các có thể vì cố chủ mà tra xem một đêm Hoàng đế cùng phi tử hành phòng mấy lần .

“Nô tỳ dùng bồ câu đưa tin xin Tam công tử điều tra chi tiết về bốn ả thị thiếp trong Vương phủ cùng nha hoàn của các nàng . Thu được thư hồi đáp

https://thuviensach.vn

của Tam công tử, nô tỳ lập tức đem ngay đến cho tiểu thư .” Chẳng nhẽ tình báo có sai sót ? Tình báo của Thiên Cơ các luôn luôn chính xác nhất .

Thiên Mạch dừng một chút “Điều tra lại Yên Chi .” Tình báo của Yhiên Cơ các nói Yên Chi từ nhỏ mất mẹ , cha là con bạc . Năm Yên Chi tám tuổi cha nàng thiếu một số bạc lớn không trả nổi liền đem Yên Chi bán vào thanh lâu .

Hết thảy đều hợp tình hợp lý , nhưng Thiên Mạch lại thấy trong đó có nhiều nghi vấn . Nếu nàng chưa thử qua Yên Chi chắc chắn nàng sẽ tin tưởng tình báo này . Lúc biết Yên Chi có võ công nàng tuyệt không tin thân thế của nàng ta lại đơn giản như vậy . Có lẽ lúc nàng bị bán vào thanh lâu đã phát sinh một số chuyện mà người ta không biết .

“Nô tỳ tuân mệnh .” Thanh Loan trong lòng nghi hoặc , vị Yên Chi cô nương này rốt cuộc là thần thánh phương nào ?

“Làm cho tốt , nếu làm hư chuyện của ta thì sau này dừng có xuất hiện trước mặt ta .” Thiên Mạch liếc xéo nàng, có cảm giác lạnh lẽo không thể nói ra .

“Vâng” Thiên Mạch tự dưng ngưng tụ ngữ khí lạnh lùng khiến cho Thanh Loan rùng mình một cái .

Lần trước nàng thấy tiểu thư bị Thải Y khi dễ đã dùng viên đá mượn lực đả lực đem cái chén nện lên trên mặt Thải Y , làm hại tiểu thư bị ném vào địa lao . Vì trừng phạt nàng xen vào chuyện của người khác, tiểu thư đã phế bỏ hai thành công lực của nàng , lại tát cho nàng một cái . Nếu lần này còn làm loạn...nàng thật không dám nghĩ tới .

Thiên Mạch ưu nhã ngồi xuống , thản nhiên nói “Nhớ kỹ giáo huấn lần trước , nếu còn làm hỏng việc , sẽ không chỉ đơn giản phế bỏ hai thành công lực thôi đâu .” Trước khi tiến vào địa lao , nàng luôn cải trang nhu nhược không nghĩ đến con nha đầu ngu ngốc này vì nàng mà xuất đầu . Vì không muốn để Tần Mộ Phong phát hiện sự tồn tại của Thanh Loan , nàng dùng nội lực phát âm , nguỵ trang thành Phi Yến phân tán sự chú ý của hắn , không nghĩ tới lại bị thương . Bị thương cũng chịu thôi , ai biết sau đó lại bị đánh trượng ,bị ném vào địa lao , làm hại nàng nửa tháng không dám ngồi , phế bỏ hai thành công lực của Thanh Loan đã là tiện nghi cho nàng ta lắm rồi .

https://thuviensach.vn

Người tinh thông thuật dịch dung cũng có thể thay đổi thanh âm của mình . Thuật dịch dung của nàng đã đạt đến cảnh giới lô hoả thuần thanh , chẳng những có thể phát ra các loại âm thanh mà còn có thể dùng nội lực phát âm , tục xưng phúc ngữ, cũng gọi là bí ngữ . (phúc : bụng)

Môn võ công này là tuyệt kỹ độc môn của Nhị sư phó , trên giang hồ sớm đã thất truyền . Dùng nội lực phát âm chẳng những phải có công lực thâm hậu mà còn phải có năng khiếu trời cho , có thể nhất tâm nhị dụng , trong số bảy sư huynh muội chỉ có mình nàng học được .

Trên giang hồ có một loại võ công gọi là truyền âm nhập mật , có thể sử dụng nội lực đem tiếng nói truyền đi rất xa , lại có thể khống chế vị trí phát ra âm thanh .

Thiên Mạch vẫn xem bản thân là hai người nên môn võ công võ công này sớm đã thành thanh xuất vu lam . (màu xanh từ màu lam mà ra) .

Bí ngữ cực kỳ hao tốn nội lực , dùng liên tục có thể bị nội thương . Nếu không phải vạn bất đắc dĩ thì nàng sẽ không sử dụng . Lần đầu tiên nàng sử dụng là khi gặp bốn ả thị thiếp , lúc đó Liễu Thiến cảm thấy bực bội , muốn vì nàng xuất đầu lộ diện . Bất đắc dĩ , nàng không thể làm gì khác hơn là sử dụng bí ngữ , để Liễu Thiến chửi một trận cho thoải mái . Nha đầu Thanh Loan ngu ngốc kia lại ra tay làm loạn hại nàng dùng thêm một lần . Lúc ấy tâm mạch của nàng bị tổn thương , cơ hồ hôn mê .

“Nô tỳ tuân lệnh .” Thanh Loan kinh dị , lạnh đến thấu tim .

Tất cả đều khôi phục lại bình thường , trong đêm đen chỉ thấy một đôi mắt lạnh đến tận xương đang tản mát ra ánh sáng lạnh lẽo .

https://thuviensach.vn

Chương 36 : Một giọt nước mắt

Thiên Mạch giống như một hồn ma lang thang , hoảng hoảng hốt hốt đi ra khỏi Bình Nam Vương phủ . Tiến vào Vương phủ lâu như vậy đây là lần đầu tiên nàng từ cửa chính đi ra .

Thiên Mạch luôn luôn lãnh đạm , chưa bao giờ có bộ dạng thất hồn lạc phách như thế này , nét mặt vẫn như cũ không biểu lộ cảm xúc nhưng trong đôi mắt kia lại tràn ngập sự đau xót . Đau thương , cay đắng , bất lực , bi ai , tất cả mọi cảm xúc đều đan xen trong đôi mắt của nàng . Trong đôi mắt đen âm trầm nhìn không ra có cái gì quỷ dị .

Trong tay nàng cầm theo một chiếc giỏ bằng trúc tinh xảo . Ngón tay ngọc cầm chiếc giỏ như muốn rớt đến nơi , hoàn toàn hữu khí vô lực .

Thiên Mạch có chút thất thần, ánh mắt không biết rơi vào nơi nào , nàng bước từng bước xuống bậc thềm , động tác cứng ngắc, giống như một pho tượng gỗ không có linh hồn . Chiếc giỏ lay động theo từng động tác của nàng , cọ xát vào váy của nàng .

Nửa năm trước , nàng mang theo bao quần áo , cố nén nước mắt mà bước vào phủ Bình Nam Vương . Nửa năm sau , nàng mang theo một cái giỏ không cùng với một nỗi buồn vô tận đi ra .

Những gì Bình Nam Vương phủ gây ra cho nàng chỉ có sự thống khổ mà thôi .

Nhìn lại những gì đã xảy ra trong nửa năm qua tại Vương phủ , Thiên Mạch khẽ nhếch môi , lộ ra nụ cười thê lương .

Nàng đứng ở bậc thềm đầu tiên , quay lưng lại với cửa lớn của Vương phủ , thân ảnh nhỏ bé, đã cô đơn lại càng cô đơn .

Tần Mộ Phong từ trong cung quay về , xa xa đã nhìn thấy Thiên Mạch đứng trước cửa lớn của Vương phủ . Hắn dừng lại không đi nữa, nhìn chằm chằm vào thân ảnh cô đơn phía xa kia , đôi mắt đen thâm thuý khẽ nheo lại có vẻ rất phức tạp .

Nàng làm gì ? Tại sao lại chạy đến đứng ở cửa ? Đứng ở cửa cũng được thôi , tại sao lại còn mang theo giỏ ? Muốn rời khỏi Vương phủ sao ? Nàng rốt cuộc không chịu nổi cuộc sống tại Vương phủ mà rời đi sao ?

https://thuviensach.vn

“Vương gia , Thiên Mạch phu nhân đang làm cái gì ?” Phi Dương cũng cảm thấy kỳ quái , người luôn luôn không rời khỏi Đạm Tình cư một bước sao giờ lại đứng ở chỗ này ?

Tần Mộ Phong khẽ lắc đầu không có trả lời bởi hắn cũng không biết nàng muốn làm cái gì . Lòng dạ của nữ tử này hắn cho tới bây giờ cũng nhìn không thấu .

Hơn mười ngày trước bọn họ phát sinh xung đột , Tần Mộ Phong không có gặp lại Liễu Thiên Mạch , nếu không phải hôm nay đột nhiên gặp ở chỗ này , hắn căn bản đã quên nàng rồi .

Hắn đích xác từng có hảo cảm với Thiên Mạch , từng có sự thương tiếc, đồng tình .

Nhưng hảo cảm mà hắn dành cho nàng đều bị nàng một tay phá hư .

Tâm cơ cùng sự tham lam của nàng khiến cho hắn nảy sinh ác tâm , mỗi lần nhớ đến ngữ khí nham hiểm của nàng , gương mặt biến đổi của nàng thì hảo cảm mà hắn dành cho nàng đã hoàn toàn biến mất .

Trước khi biết chân diện mục của nàng , hắn thỉnh thoảng vẫn nhớ đến nàng . Khi biết được gương mặt thật của nàng , hắn dần dần đem nàng quên đi . Thời gian hơn mười ngày , hắn cảm thấy gần như đã quên nàng . Có lẽ chỉ cần nửa năm thời gian , ngay cả Liễu Thiên Mạch là ai hắn cũng hông biết .

Đứng hồi lâu , Liễu Thiên Mạch hơi xoay người , nàng nghiêng mình liếc mắt nhìn Vương phủ, cứng nhắc rời đi .

“Nàng muốn rời khỏi đây sao ?” Phi Dương có chút khẩn trương .

“Đi theo nàng .” Tần Mộ Phong không hề suy nghĩ bám theo sau nàng . Đàn bà này rốt cuộc muốn làm cái gì ? Muốn rời đi ? hay là...

Theo nàng một đoạn đường, hắn thấy nàng đi vào một cửa hàng bán vàng mã , dùng trang sức đổi lấy một chút giấy tiền vàng mã và hương .

“Thiên Mạch phu nhân tốt xấu gì cũng là thiếp của Bình Nam Vương cư nhiên phải dùng trang sức của bản thân để mua thứ này .” Phi Dương không nhịn được cảm thấy đau lòng , lắc đầu cảm thán . Hắn liếc xéo Tần Mộ Phong sau đó nhìn chằm chằm vào thân ảnh của Thiên Mạch .

“Có ý tứ gì ?” Tần Mộ Phong đương nhiên hiểu rõ ý tứ trong lời nói của Phi Dương .

https://thuviensach.vn

“Ta chỉ thấy Thiên Mạch cô nương không đáng phải chịu như vậy .” Hắn đã thay đổi cách gọi , gọi nàng là cô nương, dù sao Tần Mộ Phong cũng không coi nàng là thê tử .

Tần Mộ Phong lườm hắn một cái ,không có gì để nói .

Hắn đích xác không cấp Liễu Thiên Mạch đãi ngộ như một tiểu thiếp của Bình Nam Vương , không cho nàng tiền chi tiêu , chưa từng cho nàng quần áo lại càng không cấp cho nàng trang sức . Thân phận của nàng còn cao hơn bốn cái thị thiếp kia nhưng so với sự xa hoa của các nàng thì Thiên Mạch còn không bằng một cái nha hoàn .

Hắn chỉ cấp cho Thiên Mạch một nơi tránh gió tránh mưa , cho nàng một ngày ba bữa , so với việc nuôi một con chó cũng không khác biệt cho lắm .

Nhìn Thiên Mạch đi ra khỏi cửa tiệm vàng mã , Tần Mộ Phong lập tức đuổi theo . Khi lướt qua cửa tiệm đó Tần Mộ Phong không biết là vô ý hay cố ý , ngẩng đầu lên nhớ tên cửa hàng .

Chủ tớ Tần Mộ Phong bận rộn đuổi theo Thiên Mạch mà không hề hay biết ở phía sau có một thân ảnh quỷ dị bám theo .

Thiên Mạch thẳng một đường đi ra ngoài thành mà Tần Mộ Phong cùng Phi Dương len lén theo dõi ở phía sau .

Một lúc lâu sau bọn họ cư nhiên đi tới loạn táng cương . (nơi chôn những xác chết không có thân nhân)

Trên loạn táng cương cỏ mọc rậm rạp , khắp nơi đều là mộ hoang , mộ bia xiêu vẹo hư hỏng , mộc bài mỗi nơi một mảnh . Trong bụi rậm mọc đầy cỏ dại kia , không biết đã mai táng bao nhiêu bộ hài cốt . Gió thu thổi qua , tựa hồ có thể nghe thấy trong gió những tiếng rên rỉ thê lương .

Thiên Mạch mặt không đổi sắc, đi xuyên qua bụi cỏ dại . Tần Mộ Phong cùng Phi Dương đã từng nhìn thấy những bộ hài cốt xếp chồng chất lên nhau trên chiến trường , đối với những ngôi mộ hoang này không có cảm giác gì . Thiên Mạch là một nữ tử yếu đuối cư nhiên dám một mình đến nơi này , thật đáng để cho bọn họ bội phục . Tuy rằng không nói ra miệng nhưng trong lòng họ không hẹn mà cùng bội phục sự can đảm của nàng .

Thiên Mạch dừng chân trước một ngôi mộ hoang cô độc , nàng hít một hơi thật sâu , chậm rãi ngồi xổm xuống , đưa tay vuốt dọc trên bia mộ ,

https://thuviensach.vn

thuận tay đem cỏ dại trên mộ bia nhổ sạch . Nhổ sạch cỏ dại, trên mặt bia dần dần lộ ra mấy chữ----tiên mẫu Liễu Nguyệt Anh chi mộ .

Tần Mộ Phong có chút kinh ngạc , nguyên lai mẫu thân của nàng an táng tại chỗ này .

Liễu Nguyệt Anh tốt xấu gì cũng là nguyên phối của Liễu tể tướng , cư nhiên lại an táng tại loạn táng cương . Sự vô tình của Liễu tể tướng khiến cho người khác cảm thấy tức giận .

Thiên Mạch ngồi dựa vào mộ bia, mặt áp lên trên bia mộ .

Trong con ngươi trong suốt của nàng chậm rãi chảy ra một giọt nước mắt , theo mộ bia chảy xuống .

“Nương” Thiên Mạch cổ họng nghẹn ngào cơ hồ nói không ra lời “Nương , ta đến xem ngươi này . Ngươi một mình ở nơi đây có cô đơn lắm không ? Nương , ngươi ở dưới đó có được hay không ? Có hay không có người khi dễ ngươi ?”

Hôm nay là ngày giỗ của Liễu Nguyệt Anh , ngày này mỗi năm nàng đều đến nơi đây . Nàng muốn khóc nhưng lại chỉ rơi một giọt nước mắt , không nhiều cũng không ít . Đối với nàng mà nói một giọt nước mắt là đủ rồi , giọt nước mắt này chính là chứng cớ, nó chứng minh cho sự vô tình của Liễu gia . Một ngày nào đó , nàng sẽ báo thù . Dùng một giọt nước mắt làm chứng, nàng sẽ báo thù .

Hơn chục năm trước, khi Liễu Nguyệt Anh mất đi , Liễu gia cũng không có đem nàng đi an táng tại mộ phần của Liễu gia mà đem đến loạn táng cương mai táng qua loa .

Sau này , nàng gặp được Đại sư phó , Đại sư phó giúp nàng tìm được mộ phần của mẫu thân , đem chuyển qua một địa phương trống trải , một lần nữa hạ táng .

Lúc thầy trò nàng tìm được hài cốt của Liễu Nguyệt Anh thì đã không còn đầy đủ nữa , có rất nhiều bộ phận đã bị chó hoang tha đi mất .

Lúc nhìn thấy hài cốt của mẫu thân không còn được nguyên vẹn , Thiên Mạch đã khóc, đã chảy xuống một giọt nước mắt .

Cha của nàng là tể tướng quyền cao chức trọng , chẳng những huỷ hoại cả đời mẫu thân nàng , sau đó khi mẫu thân chết đi ngay đến hài cốt cũng

https://thuviensach.vn

không giữ được nguyên vẹn . Món nợ này nàng nhất định sẽ hảo hảo tính toán với họ .

Nàng tựa trên mộ bia , nhẹ giọng thì thầm “Nương, ngươi ở dưới đó hảo hảo bảo trọng , không cần lo lắng cho ta , ta tốt lắm .”

Dùng lửa thắp hương, nàng thuận tay đem giấy tiền vàng mã để lên trên ngọn nến đang cháy . Nàng lặng lẽ nhìn ngọn lửa đốt rụi giấy tiền vàng mã .

Một trận gió quỷ dị thổi qua , tựa hồ muốn đem ngọn nến trắng đang cháy dữ dội dập tắt . Những giấy tiền vàng mã đã cháy một nửa theo gió bay lên , phiêu tán tại không trung .

Ánh mắt Thiên Mạch lạnh lẽo ,hơi liếc mắt , tay nàng sờ vào bên phải thắt lưng lấy ra ba cây ngân trâm sáng loá .

“Vương gia , cẩn thận .” Theo tiếng kinh hô của Phi Dương , ngọn nến bị đạp tắt , giấy tiền vàng mã đang cháy dở bị gió thổi lên cao , bay lượn trên không trung .

https://thuviensach.vn

Chương 37 : Hoạn nạn mới thấy chân tình

Bầu trời u ám, mấy đen nhanh chóng kéo đến , không gian sớm đã bị bao phủ bởi bóng tối . Gió thu lạnh thổi càng thêm mạnh, cỏ dại lắc lư , giấy tiền vàng mã bay lượn trên trời khiến cho loạn táng cương tràn đầy quỷ khí .

Giấy tiền vàng rơi xuống , một đám hắc y nhân nhanh chóng nhảy ra khỏi bụi cỏ . Mỗi loại vũ khí đều toát ra hàn khí giết người mãnh liệt . Ánh đao , bóng kiếm đan xen cùng một chỗ .

Đối phương ước chừng có tất cả 15 người , mỗi người đều mặc hắc y , trên mặt che khắn . Chỉ cần là người có đầu óc đều biết được công việc của họ .

Đám hắc y nhân kia cũng không có đánh lén mà chỉ im lặng bao vây Tần Mộ Phong và Phi Dương .

Phi Dương che ở trước mặt Tần Mộ Phong , tay nắm chặt bảo kiếm không rời , cảnh giác nhìn bọn họ . Hắn đã sớm cảm nhận thấy có sát khí xung quanh , vốn tưởng rằng có người muốn ám sát Vương gia không nghĩ đến bọn họ lại công khai đối đầu với hai người .

Trong bụi cỏ lại đi ra một người nữa , người này khoác một chiếc áo choàng màu đen , trên mặt được che bởi một cái mặt nạ màu bạc , toàn thân tràn ngập sát khí quỷ dị .

Tần Mộ Phong đẩy Phi Dương sang một bên , ánh mắt lạnh lùng bắn về phía nam nhân mang mặt nạ . Nam nhân này hắn là thủ lĩnh của đám hắc y nhân này , bọn họ muốn làm gì ? Nếu là thích khách tại sao lại không ám sát ?

Nam nhân đeo mặt nạ nhìn hắn , ánh mắt lạnh như băng giống như một mũi tên nhọn .

Hai người đều là nam nhân có khí phách , khí thế bất phân cao thấp .

“Nghe đồn Bình Nam Vương kiêu dũng thiện chiến , võ công cao cường, không biết sự thật có phải như thế hay không ?” Nam nhân mang mặt nạ lạnh lùng mở miệng .

https://thuviensach.vn

“Thật không dám nhận .” Tần Mộ Phong trả lời đến nỗi vân đạm phong khinh , khoé miệng lại mang theo một nụ cười khẽ .

“Thật can đảm .” Trong lời nói của nam nhân đeo mặt nạ lộ ra ý tán thưởng . Đối mặt với sự vây khốn như thế này mà hắn vẫn có thể trấn tĩnh được . Bình Nam Vương quả thực danh bất hư truyền .

Tần Mộ Phong chỉ mỉm cười , cũng không có trả lời .

Hắn hơi liếc mắt nhìn Thiên Mạch “Nàng là đàn bà của ngươi ?” Nữ tử này là cực phẩm trong số các nữ tử , can đảm hơn người , tỉnh táo hơn người , nhan sắc lại càng phi thường .

Nữ tủ bình thường gặp phải tình huống này sẽ hôn mê ngay nhưng nữ tử này cư nhiên trấn định được , coi như không có chuyện gì phát sinh , tiếp tục đốt giấy tiền vàng .

“Nếu ta nói đúng thì sao ?” Tần Mộ Phong liếc nhìn Thiên Mạch lúc nàng đang rất tỉnh táo , trong lòng cảm thấy bất an . Hắn cùng Phi Dương nắm chắc có thể chạy trốn nhưng còn Liễu Thiên Mạch... hắn không có tin tưởng .

“Một nữ tử rất đặc biệt .” Vô luận là khí chất hay lòng can đảm đều khiến cho hắn thưởng thức .

“Các hạ hao tâm tổn sức chẳng lẽ chỉ vì muốn nữ nhân của ta thôi sao ?” Tần Mộ Phong cười khẽ, khoé miệng nhếch lên hiện rõ ý cười , ý cười hiện lên trong đáy mắt . Ngoài mặt hắn rất bình thản , tự đắc nhưng trên thực tế lại vạn phần đề phòng , nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của đối phương .

“Ta kính trọng Bình Nam Vương là một anh hùng nên không dùng thủ đoạn ám sát để giết ngươi .” Đúng vậy , hắn muốn giết Tần Mộ Phong .

“Là ai thuê cac người đến giết ta ?” Những người này là sát thủ , trên người bọn họ toả ra sát khí nồng nặc .

“Vương gia không biết quy củ trên giang hồ sao ?” Tần Mộ Phong có thực thông minh như trong lời đồn không . (không, ngu thấy ớn luôn .)

“Xin lỗi .” Tần Mộ phong lại cười ưu nhã . Quy củ của giới sát thủ là không tiết lộ tư liệu về cố chủ .

“Thật không may chúng ta lại là đối thủ .” Trong lời nói của nam nhân đeo mặt nạ có chút tiếc nuối .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong thản nhiên liếc nhìn Liễu Thiên Mạch “Buông tha nàng .” Người trong giang hồ trọng lời hứa , chỉ cần hắn đáp ứng thì chắc chắn sẽ không làm tổn thương Liễu Thiên Mạch .

“Nhìn không ra Vương gia là người thương hương tiếc ngọc , bất quá...” Thanh âm chợt biến thành lạnh băng “Nhổ cỏ phải nhổ tận gốc .” Thực sự thì trong một khoảng khắc hắn cũng không muốn giết nữ tử có khí chất đặc biệt này . Sự lạnh lùng của nàng, cao ngạo của nàng có vài phần giống như hắn .

Phi Dương tính tình cương liệt , nhịn không được lên tiếng “Ngươi rốt cuộc là ai ?”

hắn lãnh đạm tuyên bố “Diêm môn môn chủ .” Một trong hai tổ chức sát thủ lớn nhất của võ lâm.

“Có thể chết trong tay Diêm môn môn chủ là vinh hạnh của Tần Mộ Phong .” Cho dù ở trong tình cảnh này, tâm tình của Tần Mộ Phong cũng không xao động nhiều lắm .

Hai con mắt dưới mặt nạ loé ra hàn quang , trong con mắt đen xen lẫn sự phức tạp . “Sát.” Một từ lạnh lùng , giống như lời nguyền đến từ địa ngục .

Chúng sát thủ không có đáp lại mà trực tiếp hướng Tần Mộ Phong tấn công , vô số bóng đen đánh về phía Tần Mộ Phong . Tần Mộ Phong nhanh nhẹn né tránh, cũng đoạt được kiếm của một gã sát thủ , lao vào chiến đấu ác liệt .

Thân pháp của Tần Mộ phong cực nhanh , liên tục biến hoá . Hắn học quá nhiều thứ cho nên không tinh thông thứ nào . Phỏng đoán hắn có rất nhiều thày dạy võ nên bây giờ mới có kết quả như vậy . Tuyệt đỉnh cao thủ thực sự bình thường chỉ tinh thông một loại võ công . Hắn , chỉ tính là cao thủ có thể sử dụng nhiều loại võ công chứ không được tính là cao thủ tuyệt đỉnh .

Cho dù Tần Mộ Phong và Phi Dương võ công có tốt nhưng cũng chỉ có hai người . Đối phương không những đông mà mỗi người đều là sát thủ bậc nhất trên giang hồ .

Sau nửa canh giờ, Tần Mộ Phong và Phi Dương dần dần địch không lại . Trên người Tần Mộ Phong bị trúng hai nhát kiếm, trong đó một kiếm đâm

https://thuviensach.vn

rất sâu .

Trên mặt Thiên Mạch vẫn lãnh đạm như cũ , tiếp tục đốt giấy tiền nhưng trong con ngươi lại hiện lên một tia do dự .

Nàng rốt cuộc có nên ra tay ứng cứu hay không ?

Nếu là trước kia nàng căn bản sẽ không do dự , có thể trơ mắt nhìn bọn họ bị giết mà không hề có cảm giác . Nàng rốt cuộc bị làm sao vậy ? Tại sao trong đầu lại xuất hiện ý niệm này ?

Nàng muốn ra tay không phải vì nàng thiêu Phi Dương một nhân tình mà đơn giản là muốn cứu lấy Tần Mộ Phong . Vì Tần Mộ Phong là nhiệm vụ của nàng , trước khi nhiệm vụ chưa hoàn thành , nàng có thể để cho hắn chết sao ? Gần như là thế ? Tại sao trong tâm lý của nàng cư nhiên lại lo lắng cho hắn .

Với y thuật của nàng, chỉ cần hắn không chết , nàng có thể cứu sống hắn . Nàng đang chờ bọn hắn bị thương , chờ lúc bọn hắn té xỉu sẽ ra tay . Nhưng trong ý thức của nàng , nàng muốn ngay lập tức cứu Tần Mộ Phong, nàng không muốn hắn bị thương . Nàng lại bị làm sao vậy ? Chẳng nhẽ giống như những người đàn bà khác bị hắn mê hoặc ? Không , không có khả năng , hắn giống như cừu nhân của nàng , nàng không thể phát sinh hảo cảm với hắn .

Thiên Mạch trong lúc còn đang do dự thì một bàn tay đã giữ lấy eo của nàng, sau đó cả người nàng bị ôm lấy . Nàng nghĩ đến mức nhập thần nên không chú ý tới phía sau có người .

Nàng lần đầu tiên bị người khác ‘đánh bất ngờ’ , không nhịn được kinh hô một tiếng .

“Đàn bà , ôm chặt .” Ngữ khí của Tần Mộ Phong đầy phiền não .

Hắn không rõ bản thân đến tột cùng đang làm cái gì , tại sao lại muốn cứu người đàn bà này ? Hắn luôn luôn không coi trọng đàn bà , cho tới bây giờ cũng vẫn không coi đàn bà quan trọng hơn bản thân mình . Tại sao trong thời khắc nguy cấp như thế , hắn tự dưng lại mang theo cái gánh nặng này ? Lúc cứu nàng hắn thấy rất phiền phức nhưng rồi tự nhiên lại cảm thấy an tâm . Ngay cả bản thân hắn cũng không biết mình đang làm cái gì .

Tần Mộ Phong một tay ôm Thiên Mạch , một tay vung kiếm, dùng khinh công lăng không rời đi .

https://thuviensach.vn

“Phi Dương đại ca đâu ?” Trong giọng nói của Thiên Mạch mang theo một tia lo lắng , hai người bọn họ bay đi , Phi Dương làm sao bây giờ ?

Trong lúc này mà nàng cư nhiên còn nghĩ tới nam nhân khác , Tần Mộ Phong tự dưng bốc hỏa “Đàn bà , không muốn chết thì câm miệng cho ta .” Sát thủ có nguyên tắc của sát thủ , sẽ không lạm thương người vô tội , chỉ cần hắn rời đi , bọn họ sẽ không thương tổn Phi Dương . Tuy Diêm Môn môn chủ nói phải giết sạch nhưng theo Tần Mộ Phong cảm nhận thì hắn thực sự là một nam tử hán , sẽ không lạm sát kẻ vô tội .

Thiên Mạch ngẩng đầu, liếc nhìn Tần Mộ Phong , thần sắc phức tạp .

Tần Mộ Phong trong lúc nguy cấp vẫn quan tâm đến nàng, nàng có thể vì hắn làm được như vậy sao ?

Một tiếng động nhỏ truyền đến bên tai của nàng , Thiên Mạch sắc mặt biến đổi , lấy từ bên hông ra ba cây ngân trâm . Nàng còn chưa kịp ra tay thì eo đã bị ôm chặt , cả người bị Tần Mộ Phong ôm vào trong lòng . Tần Mộ Phong ôm nàng, thân thể xoay tròn . Thân thể của Tần Mộ Phong vừa di chuyển đến vị trí của Thiên Mạch lúc nãy thì năm mũi tên nhọn đã đâm thật sâu vào lưng hắn . (tội nghiệp anh quá)

Tần Mộ Phong biến sắc , ôm thiên mạch rớt trên mặt đất . Thiên Mạch con ngươi lạnh lẽo ,phóng ra ba cây ngân trâm .

Tần Mộ Phong nửa quỳ trên mặt đất, vẫn duy trì tư thế cũ . Tay vẫn như cũ ôm Thiên Mạch , đầu tựa ở trên vai của nàng “Đàn bà, ta sớm muộn bị ngươi hại chết .” Huyết sắc trên mặt hắn dần dần biến mất, mồ hôi vã ra khắp trán .

Thiên Mạch ngơ ngác để cho hắn ôm , nói không lên lời . Tần Mộ Phong nhất định là điên rồi , tuyệt đối điên rồi . Nếu không hắn không có khả năng vì nàng chắn ám khí . Khi nàng nghe được tiếng động của ám khí, đã định đem ngân châm đánh bật ám khí , vậy mà hắn cư nhiên dùng thân thể chắn ám khí cho nàng .

Nàng hành tẩu giang hồ nhiều năm như vậy , luôn luôn độc lai độc vãng . Cho tới bây bây giờ cũng không biết có kẻ dùng thân thể của mình để chắn ám khí cho người khác . nàng thật sự bị hắn dọa tới rồi , lúc này đây , nàng thật sự bị hù dọa rồi .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong suy yếu ở bên tai nàng nói “Ngươi chạy, đừng động ta .” Trong ý thức mơ hồ của hắn , tại thời điểm này , hắn chỉ muốn nàng được an toàn .

Một thứ cảm giác xa lạ lướt qua trong lòng Thiên Mạch, ấm áp , nhẹ nhàng , ngọt ngào giống như kẹo đường . Một thứ gì đó ở trong sâu thẳm trái tim đang chậm rãi hòa tan .

“Muốn chạy thì cùng chạy .” Thiên Mạch nói rất nhỏ , trong giọng nói tựa hồ mang theo một tia ôn nhu . Nàng biết hắn nghe không thấy, từ tiếng thở của hắn, nàng biết hắn đã hôn mê rồi .

“Nghĩ không ra Bình Nam Vương lại si tình như thế .” Diêm Môn môn chủ theo đuôi mà đến đã chứng kiến được một màn , chân thành cảm khái . Kẻ hoa tâm như Tần Mộ Phong cư nhiên vì một người đàn bà mà chắn ám khí , đúng là không thể tin nổi .

Thiên mạch không có trả lời , vẫn như cũ ngẩn ngơ ôm tần mộ Phong .

“Nàng xảy ra chuyện gì ?” Hắn chỉ vào hắc y nhân đang bất động mà hỏi Thiên Mạch . Hắn truy đuổi Tần Mộ Phong đến đây , không nghĩ tới đột nhiên có người đánh lén , hắn đang muốn ra tay chế trụ kẻ đánh lén thì người nọ đột nhiên bất động tại chỗ . Cách không điểm huyệt ? Không , môn võ công này đã thất truyền từ lâu .

“Hắn không phải người của Diêm Môn sao ?’ Thiên Mạch lãnh đạm liếc mắt nhìn hắn , vẫn như cũ không biểu lộ cảm xúc . Nàng vẫn tưởng rằng kẻ ra tay đánh lén là người của Diêm Môn .

Người của Diêm Môn quang minh lỗi lạc , sẽ không làm ra chuyện trộm gà cắp chó như thế . Trong lòng hắn không giận, lạnh lùng nói “Người của Diêm Môn không có hèn hạ vô sỉ như vậy .” Người đàn bà này thật tỉnh táo , tỉnh táo đến đáng sợ .

“Nghĩ cũng đúng .” Thiên Mạch lẩm bẩm . Thiên Mạch buông Tần Mộ Phong ra , để cho hắn nằm trên mặt đất , tiện tay phong bế huyệt đạo của hắn . Động tác của nàng rất nhanh, nhanh đến nỗi hắn căn bản cũng không nhìn rõ .

“Hắn bị thương , để cho ta xem .” Mạng của Bình Nam Vương là của Diêm Môn , bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ cướp lấy .

https://thuviensach.vn

“Không có gì , trúng độc mà thôi .” Thiên Mạch đứng lên , ánh mắt rơi vào kẻ phóng ám khí “thất bộ truy hồn .”

Diêm Môn môn chủ kinh ngạc nhưng không có biểu hiện ra , hắn nhíu mày “thất bộ tủy hồn ?” Thất bộ truy hồn là một trong những kịch độc lợi hại nhất của võ lâm , ngoại trừ tả thủ thần y và thiên hạ đệ nhất độc y năm đó , rất ít người có thể giải được . Mà nàng thì nói rất bình thường , đúng là không thể tin nổi .

“Không chết được .” Trong giang hồ rất ít người biết được cách giải thất bộ truy hồn , Liễu Thiên Mạch may sao lại là một trong những người đó .

Hắn hồ nghi liếc nhìn nàng một cái , ngồi xổm xuống bắt mạch cho Tần Mộ Phong . Hắn buông cổ tay Tần Mộ Phong , bình tĩnh nhìn Thiên Mạch “Ngươi là ai ? Đây quả thực là thất bộ truy hồn .”

Thiên Mạch nheo mắt , tầm mắt rơi vào khoảng không , thản nhiên nói “Khúc Vô Tình, nể mặt Tiêu Triệt , ta không muốn so đo với ngươi . Mời ngươi nhớ kỹ , mạng Tần Mộ Phong là của ta , không có sự cho phép của ta , bất cứ kẻ nào cũng không thể cướp đi .” Vô Tranh sơn trang có một quyển sách gọi là Võ Lâm sử , là do Đại sư phụ của nàng viết . Trên đó ghi lại võ lâm bí sử của hơn mười năm qua . Tất cả về Diêm Môn môn chủ , Thiên Mạch đều biết rõ ràng .

Hàn quang trong mắt lóe ra , lạnh đến đáng sợ “Ngươi rốt cuộc là ai ?” Nàng cư nhiên biết lai lịch của hắn , nàng rốt cuộc là ai . Vị nữ tử trước mặt này dường như lai lịch bất phàm .

Thanh âm của Khúc Vô Tình lạnh như hàn băng , sau tấm mặt nạ có thể thấy được đôi mắt đen thâm trầm của hắn .

“Chỉ là vô danh tiểu tốt thôi .” Nàng lạnh nhạt như gió khiến cho người ta xem không hiểu .

“Biết lai lịch của Khúc Vô Tình ta mà là vô danh tiểu tốt sao ?” Trên giang hồ không ai có thể tra được lai lịch của hắn , trừ bỏ...Thiên Cơ các . Nàng biết lai lịch của hắn , nàng có quan hệ vơi Tiêu Triệt sao ? Nàng cùng Tiêu Triệt có quan hệ gì ? Nàng là đàn bà của Tiêu Triệt ? Không có khả năng , Tiêu Triệt đã có một thê tử xinh đẹp , không có khả năng ở bên ngoài chơi đùa đàn bà . Thân phận của nàng thật khó hiểu .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch không muốn nhiều lời , giống như không nghe thấy lời hắn nói , đi tới trước mặt hắc y nhân đánh lén kia .

Thiên Mạch không do dự đưa tay giật khăn che mặt của hắc y nhân .

“Là ngươi ?” Thiên Mạch vẫn như cũ lãnh đạm nhưng trong con ngươi lại hiện lên một tia kinh ngạc .

https://thuviensach.vn

Chương 38: Sự tàn bạo của nàng

Ả lãnh đạm nhìn Liễu Thiên Mạch, không có cảm xúc, "Ngươi biết ta?"

"Sao lại không biết ngươi?" Thiên Mạch nói xong liền cúi đầu, tìm chính xác chỗ ba cây ngân châm đâm trên người ả, rồi từ trong tay áo lấy ra một chiếc khăn tay màu trắng lau sạch ngân châm.

Khúc Vô Tình thoáng kinh ngạc, "Ngươi dùng ngân châm điểm huyệt đạo của cô ta?" Loại thủ pháp điểm huyệt này, Khúc Vô Tình lần đầu tiên mới gặp.

"Sao lại không thể?" Thiên Mạch cúi đầu chà kỹ ngân châm, thờ ơ trả lời.

"Ngươi rốt cuộc là ai?" Dùng ngân châm điểm huyệt, chẳng những phải biết chính xác huyệt đạo, mà còn phải có nội lực thâm hậu.

"Dùng ngân châm điểm huyệt cũng không có gì lạ." Trên ngân châm có một lượng lớn thuốc tê, cho dù vị trí không chính xác, người bị trúng châm cũng không thể động đậy. So với ‘cách không điểm huyệt’, chỉ là chút tiểu xảo.

Khúc Vô Tình thấy Thiên Mạch không muốn nhiều lời, cũng không tiếp tục truy vấn, liếc nhìn kẻ đánh lén Thiên Mạch, "Cô ta là ai?" Đó là một cô gái, khoảng chừng mười tám mười chín tuổi, nhan sắc trung bình. Trên mặt lộ vẻ lạnh lùng, điệu bộ coi thường cái chết.

"Cô ta là Xảo Xảo, là nha hoàn của Thái Y, một ả thị thiếp của Tần Mộ Phong." Thiên Mạch từng hoài nghi Yên Chi, hoài nghi Hàm Thúy, nhưng không ngờ lại là nha hoàn bên người của Thái Y. Trong ấn tượng của nàng, Thái Y là một ả đàn bà ngu ngốc, ngực to đầu rỗng, mồm năm miệng mười, chỉ thích tranh giành tình nhân, nàng trước nay vốn không hề nghi ngờ Thái Y, thậm chí không thèm xem ả là đối thủ. Một ả đàn bà xuẩn ngốc như vậy, nàng thật sự không có ý hoài nghi.

Xảo xảo lạnh lùng liếc Liễu Thiên Mạch, vẻ mặt không hề sợ hãi, "Ta đã xem thường ngươi rồi."

Thiên Mạch chậm rãi đem ba cây ngân châm cất vào giữa thắt lưng, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh, "Ta cũng xem thường ngươi rồi."

https://thuviensach.vn

Theo thông tin của Thiên Cơ Các, Xảo Xảo mất song thân từ nhỏ, mới năm tuổi đã bị Thúc Thúc Thẩm Thẩm bán vào kỹ viện. Năm mười bốn tuổi, được Thái Hà thu nhận làm nha hoàn. Sau khi Thái Hà chết, liền đi theo Thái Y.

"Hừ." Xảo xảo hừ lạnh một tiếng, quay mặt qua chỗ khác.

"Ngươi đừng tưởng rằng ta lấy ngân châm ra rồi thì ngươi có thể phá vỡ huyệt đạo. Trên ngân châm có thuốc tê, nội trong ba canh giờ đừng phí công vô ích." Cho dù phá vỡ huyệt đạo, cũng không động đậy được.

"Muốn giết cứ giết." Xảo Xảo mạnh miệng, nhưng trong lòng lại kinh ngạc, cô ta chỉ mới khẽ vận công, Liễu Thiên Mạch làm sao mà thấy được?

"Yên tâm, ta sẽ giết ngươi. Người đã rơi vào tay ta thì không một ai có thể sống sót, ngươi cũng không ngoại lệ." Giọng nói Thiên Mạch rất nhẹ nhàng, hoàn toàn không có ý uy hiếp.

"Ngươi, thật sự muốn giết ta?" Xảo xảo thật là có chút lo lắng, "Không muốn biết chủ tử của ta là ai sao?"

"Không cần biết." Thiên Mạch thanh âm phút chốc trở nên lạnh lùng, "Kiếp sau đừng đắc tội ta." Thiên Mạch nheo mắt, tức thì rút ngọc trâm cài trên tóc, đâm một nhát chuẩn xác vào cổ họng Xảo Xảo. Một dòng máu đỏ tươi phun ra, Thiên Mạch thầm vận nội lực, nhẹ nhàng xua tay, dòng máu tươi nóng hổi kia bị nội lực của nàng chặn lại, toàn bộ quay ngược về văng tung tóe trên người Xảo Xảo.

Thiên Mạch mặt không biến sắc rút ngọc trâm ra, máu, lại phun ra thêm một lần nữa. Một giọt máu tươi bắn lên mặt nàng, máu đỏ sẫm, mặt tái nhợt, một vẻ đẹp không nói thành lời.

Nàng xoay người quay lưng về phía Xảo Xảo, điềm đạm như không, nói, "Kiếp sau đừng phạm ở trong tay ta."

Xảo Xảo hai mắt trợn trắng, ngã ngay đơ trên mặt đất. Xảo Xảo đã chết, ả thậm chí còn không thốt thành tiếng, cứ như vậy mà chết Thiên Mạch trong tay.

Thiên Mạch lại rút chiếc khăn tay màu trắng lau đi vết máu trên mặt, rồi lại cúi đầu lau sạch ngọc trâm. Ánh mắt nàng chăm chú vào ngọc trâm, chẳng thèm để ý đến Xảo Xảo.

https://thuviensach.vn

Khúc Vô Tình giết người vô số, nhưng lại bị thủ pháp giết người của nàng làm cho hoảng sợ. Chỉ trong nháy mắt, hắn thậm chí không tin vào mắt mình. Một nữ tử mỏng manh như vậy, lúc giết người không ngờ lại tàn nhẫn như thế, bình thản như thế. Hắn là sát thủ đầy kinh nghiệm nổi tiếng chốn giang hồ, chứng kiến vô số cảnh tượng giết người. Đây là lần khó quên nhất.

"Vì sao ngươi lại phải giết cô ta?" Khúc Vô Tình không hiểu.

"Giữ ả cũng vô dụng." Thiên Mạch đem ngọc trâm gắn trở lại trên tóc, tựa như vừa rồi chưa hề có chuyện gì xảy ra.

"Ngươi nên giữ ả lại để Tần Mộ Phong xử lý." Nàng lạnh lùng, người ngoài vĩnh viễn không biết nàng đang suy nghĩ điều gì.

"Vô ích thôi." Xảo xảo võ công không kém, lai lịch của ả tuyệt đối không đơn giản như vậy. Ả là nha hoàn của Thái Y, hiển nhiên thân phận Thái Y trở nên khả nghi. Thái Hà từng là chủ tử của Xảo Xảo, cũng là tỷ tỷ của Thái Y. Xảo xảo khả nghi, Thái Y khả nghi, Thái Hà cũng không tránh được khả nghi. Dựa vào sự mê luyến của Tần Mộ Phong đối với Thái Hà, y sẽ không tin rằng Thái Hà có mục đích xấu, cho dù Xảo Xảo nói thật, cũng chẳng ích gì. Liễu Thiên Mạch không bao giờ thích làm những việc vô ích, chi bằng giết sạch sẽ.

Khúc Vô Tình lại trầm mặc, hắn không biết nên nói gì. Làm sát thủ đã nhiều năm, lần đầu tiên gặp phải tình huống như vậy.

Thiên Mạch ngẩng đầu, nhìn Khúc Vô Tình, "Khúc Vô Tình, ta biết quy củ giang hồ. Nhưng mà, Tần Mộ Phong là người của ta, nể mặt ta một chút có được không?"

"Ngươi là ai?" Để xem mặt mũi của nàng trị giá bao nhiêu tiền.

Mặt nàng không cảm xúc, ngữ khí đạm mạc, "Thất cô nương." Ba chữ này trên giang hồ trọng lượng không nhỏ, hắc bạch lưỡng đạo đều phải nể mặt vài phần.

Đại danh Thất cô nương của Vô tranh sơn trang, không có ai mà không biết đến. "Ngưỡng mộ đã lâu đại danh Thất cô nương." Khúc Vô Tình vẫn lãnh đạm không đổi, nhưng trong lòng lại chấn động không nhỏ.

Thất cô nương không ngờ lại là nữ nhân của Tần Mộ Phong, bất khả tư nghị.

https://thuviensach.vn

"Thế nào?" Nàng vẫn giữ vẻ mặt vô cảm.

"Bình Nam Vương nếu đã là người trong lòng của Thất cô nương, ta tự nhiên sẽ không động đến hắn. Mặt mũi Thất cô nương, không ai dám không kiêng nể. Huống chi Tần Mộ Phong và Đại sư huynh lại là anh em đồng hao, ta sẽ không giết hắn." Người đáng sợ thật sự không phải Thất cô nương, mà là Vô tranh sơn trang ở sau lưng nàng. Trên giang hồ, kẻ đần độn cũng biết, đắc tội với ai cũng được, nhưng không thể đắc tội với bất kỳ người nảo của Vô tranh sơn trang. Hơn nữa, sư huynh hắn cưới Nhị cô nương của Vô tranh sơn trang, xem như là tỷ phu của Tần Mộ Phong, Khúc Vô Tình hắn chưa đến nỗi đi giết 'người trong nhà'.

"Đa tạ." Thiên Mạch từ trong vòng ngọc lấy ra hai viên thuốc, ném một viên cho Khúc Vô Tình. "Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan." Theo quy củ của giới sát thủ, không được tự tiện bội ước. Nàng biết, yêu cầu của nàng rất khó xử, chắc chắn sẽ làm hỏng danh tiếng của Diêm Môn.

"Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan?" Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan là linh dược ước mơ của người trong võ lâm. Chẳng những là thần dược trị thương, mà còn có thể tăng cường công lực. Tác dụng lớn nhất là bảo vệ tâm mạch, bất kể bị thương nặng thế nào, dùng một viên Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan có thể kéo dài mạng sống bảy ngày. Nếu chỉ là nội thương nhẹ, lập tức khỏi hắn. Hắn chỉ nghe qua, mà chưa từng nhìn thấy.

Thiên Mạch ngồi xuống, nhét viên thuốc trong tay vào miệng Tần Mộ Phong. Nàng từ trên người lấy ra một cây ngân châm bắn về phía Khúc Vô Tình, "Vô tranh sơn trang nợ ngươi một ân tình, cầm lấy nó, Vô tranh sơn trang sẽ vô điều kiện làm cho ngươi một chuyện."

Khúc Vô Tình cầm lấy ngân châm, "Đa tạ." Chỉ cần là chuyện mà người của Vô tranh sơn trang muốn làm, thì không có gì không làm được, cây ngân châm này thật không tầm thường.

"Còn hộ vệ của Tần Mộ Phong?" Phi Dương là bằng hữu của nàng, nàng không muốn hắn đã bị thương tổn.

"Không ai mua mạng của hắn." Diêm Môn xưa nay không giết người vô tội. (oài, vậy mạng ai được mua thì là kẻ có tội sao? Lý luận cái kiểu gì?)

"Đa tạ." Thiên Mạch lại lấy ra một viên thuốc ném cho Khúc Vô Tình, "Đúng như Tiêu Triệt nói, Khúc Vô Tình quả nhiên quang minh lỗi lạc."

https://thuviensach.vn

"Thất cô nương quá khen." Hắn tự nhận bản thân đích thực đủ quang minh lỗi lạc.

"Cáo từ." Liễu Thiên Mạch nâng Tần Mộ Phong dậy, xoay người rời đi.

"Mời."

Khúc Vô Tình nhìn chằm chằm bóng dáng bọn họ một hồi lâu, rồi chậm rãi thu hồi tầm mắt. Ánh mắt hắn dừng lại trên chiếc khăn tay trắng dính máu, trên chiếc khăn tay trắng tinh kia, thêu một cành dương. Hắn xoay người nhặt khăn tay lên, bỏ vào trong ngực áo.

Gió càng lúc càng dữ dội, đám cỏ dại cao ngang đầu người không ngừng lay động.

Cùng với tiếng gió gào thét, thấp thoáng vài giọt mưa lất phất bay. Trong phút chốc, những giọt mưa lâm thâm chuyển thành một cơn mưa tầm tã.

Mưa gió gầm rú, sấm vang chớp giật. Trong cơn mưa, một dáng người mảnh khảnh mông lung bước đi khó nhọc, dìu người bên cạnh, vất vả trong mưa gió tiến về phía trước.

Nước mưa xua tan đi mùi máu tươi trong không khí, nhưng không xua tan được câu chuyện trong cơn mưa.

https://thuviensach.vn

Chương 39 : Tận lực cứu giúp

Mưa rơi vô tình đánh vào trên người thiên mạch , nàng đỡ lấy Tần Mộ Phong đang hôn mê, trong mưa gió vất vả đi về phía trước . Một thân bạch y bị mưa gió làm cho ướt nhẹp , dính chặt vào cơ thể mềm mại của nàng , tóc bị ướt dính lại thành từng lọn nhỏ , dính ở trên lưng .

Nước mưa chảy từ trên trán xuống mặt nàng khiến nàng khó mở to mắt , thỉnh thoảng nàng phải lấy tay gạt đi nước mưa trên mặt . Nước mưa từ trên trán không ngừng chảy xuống, nàng cũng không ngừng lau đi nước mưa trên mặt , thật là chật vật không chịu nổi .

Mưa to giống như một bức màn dày che khuất tầm mắt của nàng . Nàng không thấy rõ phương hướng , chỉ có thể dựa vào cảm giác mà bước lên phía trước .

Dựa vào cảm giác, Thiên Mạch đã tìm được một cái miếu thành hoàng sơm đã bỏ hoang để trú mưa .

Nàng đỡ Tần Mộ Phong đi vào , toàn thân sớm đã vô lực , chỉ vừa đi qua ngưỡng cửa , nàng cùng Tần Mộ Phong đang bị thướng song song té ngã trên mặt đất .

Tần Mộ Phong té ngã trước , Thiên Mạch thân thể mềm nhũn cũng ngã theo xuống , cả người dán vào trên ngực hắn , đầu vùi vào trong ngực hắn , tư thế thập phần mập mờ .

Thiên Mạch ngẩng đầu , vẫn như cũ nằm trong ngực hắn , trên gương mặt tái nhợt tự nhiên hiện lên một mảnh đỏ ửng . Ánh mắt của nàng rơi vào trên mặt Tần Mộ Phong và lẳng lặng dừng lại ở đó , nàng chậm rãi nheo mắt . Vẻ mặt của nàng vẫn lãnh đạm như cũ nhưng trong đôi mắt lại hiện lên một tia si mê .

Hắn đúng là một nam nhân cực kỳ xuất sắc .

Mũi thẳng , đôi môi mím lại , trán cao , thực sự là rất cá tính .

Gương mặt tuấn dật, hàm chứa một chút ôn nhu nhưng không làm mất vẻ tiêu sái . tựa hồ phảng phất một chút vui vẻ, một chút tang thương . Nhớ đến đôi mắt đen thâm thúy của hắn , một nụ cười tươi nặng trĩu nỗi cô đơn , Thiên Mạch không khỏi cảm thấy đau lòng . Bọn họ là cùng một loại người

https://thuviensach.vn

, từng có quá khứ, từng có bi thương ,có thói quen đem bản thân ngụy trang , đem con người thật của mình ẩn dấu thật sâu . Cái mà thế nhân nhìn thấy chỉ là một cái xác không hồn .

Trong biển người mênh mông , bọn họ có thể gặp được nhau , có thể có vô số tranh chấp , đây có phải hay không là một loại duyên phận ?

Chính là xuất thân đã tạo ra một Liễu Thiên Mạch như ngày hôm nay .

Tần Mộ Phong xuất thân trong hoàng thất , từ giây phút bắt đầu được sinh ra đã nắm trong tay một quyền lực chí cao vô thượng . Tuy sanh tại hoàng gia nhưng hắn lại có một gia đình ấm áp , cha mẹ đối với hắn sủng ái , huynh đệ hắn giống như tay chân . Những gì người khác có hắn đều có . Hắn chính là người may mắn nhất trên đời , không phải sao ? (cái này thì chưa chắc chị ơi)

Nàng thật sự tò mò , hắn tột cùng là cái dạng gì nam nhân ? Trong lòng hắn đến cùng đang ẩn giấu cái gì ? Câu chuyện năm xưa ẩn dấu sau lưng hắn rốt cuộc ra sao ?

Tần Mộ Phong trong cơn mê hừ nhẹ một tiếng , Thiên Mạch mới nhớ trên lưng hắn còn có vết thương , nàng lật lại thân thể của hắn .

Năm cây kim châm đâm thật sâu vào da thịt Tần Mộ Phong , xung quanh vết thương có máu đen tích tụ . Bị nàng đè lên đã khiến cho năm cây kim đâm càng sâu hơn , thậm chí còn có máu chảy ra .

Thiên Mạch mở rộng nơi bị thương của hắn , tay cầm lấy mấy cây kim châm . Vốn có thể rút ra dễ dàng nhưng nàng hết lần này đến lần khác không động thủ được . Bàn tay nắm kim châm có chút run rẩy , Thiên Mạch hít một hơi thật sâu , rút ra hai cây . Bị đau đớn kích thích , Tần Mộ Phong đang hôn mê cũng phải thống khổ rên rỉ . Hô hấp của Thiên Mạch càng thêm dồn dập , mạnh mẽ trấn định bản thân rút nốt ba cây kia .

Mí mắt Tần Mộ Phong khẽ nhúc nhích , môi mím lại thành một đường tựa hồ đã nhận được một sự thống khổ rất lớn .

Máu chảy ra từ vết thương chính là màu đen , Thiên Mạch kinh ngạc nhìn vết thương một lúc lâu , mạnh mẽ cúi người xuống , kề môi mút vết thương của hắn .

Phun ra một ngụm lại một ngụm máu đen , trên trán mồ hôi hột túa ra . Liễu Thiên Mạch không hề chú ý bản thân trong lúc vô tình đã nuốt máu

https://thuviensach.vn

của hắn .

Rốt cuộc đem máu độc hút sạch sẽ , nàng dùng nước mưa rửa sạch vết thương của hắn , cũng uống một chút kim sang dược . Người trong giang hồ dùng kim sang dược rất tùy tiện .

Xử lý tốt vết thương của Tần Mộ Phong , Thiên Mạch cảm thấy toàn thân vô lực , váng đầu hoa mắt, cơ hồ khó có thể đứng được , nàng biết bản thân cũng đa trúng độc .

Thiên Mạch phục dụng một viên cửu chuyển hoàn hồn đan, khoanh chân vận công điều tức .

Nàng rốt cuộc đang làm gì vậy? Tại sao lại phải mạo hiểm để phải trúng độc , thế hắn hút độc ? Nàng ngày càng không rõ bản thân đang suy nghĩ cái gì . Thiên Mạch hôm nay không giống với Thiên Mạch bình thường .

Ước chừng có người thường xuyên qua đêm ở đây nên trong góc của ngôi miếu đổ nát này có chất một đống củi . Thiên Mạch an trí Tần Mộ Phong nằm trên đất , lấy củi nhóm lên một đống lửa .

Nàng nghiêng đầu đem mái tóc sũng nước vắt khô , sau đó cởi áo ngoài , treo lên nhánh cây để hong khô .

‘Thất bộ truy hồn’ là một loại độc rất bá đạo , chỉ cần trúng phải ‘Thất bộ truy hồn’ , lập tức độc sẽ chạy vào tim . Thiên Mạch mặc dù giúp hắn hút hết độc nhưng độc trong cơ thể lại chưa được giải , nếu không nhanh chóng giải độc , sau này có thể sẽ lưu lại di chứng .

Nàng cởi xuống đai lưng đặt lên trên mặt đất . Đai lưng kia cư nhiên có hai tầng , ở mặt trong bày ra một loạt ngân châm .

Nàng cởi tất cả quần áo của Tần Mộ Phong (oh oh) , làm cho nửa thân trên của hắn xích lõa (vậy mà em cứ tưởng chị cởi sạch chứ) , đem ngân châm một cây rồi một cây đâm lên lưng hắn .

‘Thất bộ truy hồn’ không có thuốc giải, chỉ có thể dùng ngân châm đem chất độc bức ra ngoài .

Thiên Mạch đối với y thuật cũng không tinh nhưng nàng từ nhỏ học võ , đối với huyệt đạo trên người nắm rõ trong lòng bàn tay , Lúc dùng ngân châm giải độc cũng không quá khó khăn .

Dùng ngân châm giải độc cùng thuật châm cứu chỉ khác có nhau chút xíu , dùng ngân trâm đâm vào một huyệt vị nhất định của cơ thể , đây là thủ

https://thuviensach.vn

pháp giải độc mà lực đạo , thời gian , vị trí đều là mấu chốt . Mỗi châm đâm xuống đều tổn hao một lượng khí lực rất lớn .

Chỗ ngân châm này đều là do Đại sư tỷ đưa cho nàng , để cho nàng trong thời khắc mấu chốt tự cứu lấy mình . Ba năm rồi , nàng vẫn đem ngân châm làm ám khí , chưa bao giờ dùng để trị thương . Bản thân nàng rất ít khi bị thương , căn bản không cần dùng tới . Hành tẩu trên giang hồ , khó tránh khỏi có lúc gặp người trúng độc hay bị thương , nhưng là nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng ra tay cứu giúp , Tần Mộ Phong là người đầu tiên mà Thiên Mạch cứu .

Thiên Mạch dùng bốn canh giờ mới có thể đem chất độc trong người Tần Mộ Phong bài trừ hết .

Nàng cho thêm củi vào trong dống lửa , ngồi bên cạnh hơ quần áo cho Tần Mộ Phong , áo ngoài của nàng đang đắp trên người hắn . Mà bản thân nàng vẫn như cũ mặc một lớp áo mỏng .

Nàng nhìn ánh lửa đang toát ra , cảm giác có chút mê đi .

Nàng luôn luôn theo nguyên tắc ‘người không vì mình trời tru đất diệt’ ,cho tới bây giờ bản thân cũng sẽ không chịu ủy khuất . Tại sao giờ này nàng lại vì Tần Mộ Phong mà lo lắng , bởi vì hắn không màng đến an nguy của bản thân mà cứu nàng ? Nàng không biết , ngay như bản thân nàng cũng cảm thấy được đó là chuyện trái với lẽ thường .

Nàng vừa trúng độc lại liên tục mệt mỏi bốn canh giờ , Thiên Mạch gần như hư thóat . Nàng day day cái trán để bảo trì sự thanh tỉnh của bản thân .

Quần áo của Tần Mộ Phong đã khô , nàng đem toàn bộ quần áo của mình cởi ra , trên người chỉ mặc một chiếc áo choàng . Trong một ngôi miếu nát mà cởi quần áo nàng cũng không hề sợ hãi . Với võ công của nàng đủ để nghe được động tĩnh trong phương viên một dặm, nếu có người tới nàng sẽ biết .

Nàng mệt mỏi . Trải qua nửa ngày khổ sở , nàng đã ở trong tình trạng kiệt sức .

Nàng ngồi ở bên người Tần Mộ Phong , cầm trong tay quần áo của mình tự hong khô . Không biết lúc nào nàng mơ màng ngủ say ,cả thân thể ngã vào người của hắn .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch thân thể âm hàn , trời sanh sợ lạnh , trong lúc mơ ngủ tiềm thức của nàng tiến đến nơi ấm áp , gắt gao chui vào trong lòng Tần Mộ Phong .

Tần Mộ Phong đang ngủ say hơi nghiêng người , đem nàng ôm vào trong lòng . Một đôi vợ chồng trên danh nghĩa , một đôi nam nữ từng có 'thâm thù đại hận' , lần đầu tiên kề sát nhau như thế .

Mưa vẫn rơi, tiếng mưa rơi tí tách không ngừng vang lên .

Lúc Tần Mộ Phong tỉnh dậy đã hơn nửa đêm , ngọn lửa đã sắp tàn , chỉ còn lại một ánh lửa yếu ớt .

Tần Mộ Phong hơi nhúc nhích thân thể lập tức cảm thấy trong lòng ôm giai nhân .

Chỉ cách một lớp y phục mỏng, da thịt bọn họ đồng thời dán chặt với nhau . Thân thể nàng mềm mại , phát tán ra một hương thơm tự nhiên . Hương thơm của nàng cùng con người của nàng giống nhau , tự nhiên , thuần chân . Một mùi thơm nhẹ nhàng, so với mùi son phấn còn thơm hơn .

Thiên Mạch khẽ nhích thân thể, càng thêm tiến sát hắn . Theo sự di chuyển của nàng , bộ ngực đầy đặn của nàng nhẹ nhàng cọ xát vào ngực hắn . Thân thể của Tần Mộ Phong có phản ứng , tựa hồ có một ngọn lửa đang chạy loạn trong người .

Tần Mộ Phong rên rỉ một cách thống khổ , nàng càng kề sát vào hắn , chỉ cách một lớp vải mỏng, hắn tựa hồ cảm nhận được làn da mềm mại trắng nõn của nàng.

Mí mắt Thiên Mạch khẽ nhúc nhích , kêu lên một tiếng . Tần Mộ Phong biết nàng sắp tỉnh lại , tay chân hắn nhất thời luống cuống , thân thể cứng ngắc , vội vã ôm lấy nàng .

Thiên Mạch mơ màng mở mắt , đối diện với con mắt tràn ngập tình dục của Tần Mộ Phong .

Nàng lẳng lặng nhìn hắn, không nói gì , cũng không có động tác gì .

Tần mộ Phong rất xấu hổ , trên mặt hiện lên sắc đỏ rất khả nghi "Ngươi tỉnh ?"

"Đúng vậy ." Tần Mộ Phong cũng thẹn thùng ? Thiên Mạch thấy hắn giống như trẻ con, trong mắt hiện lên ý cười thoáng qua .

"Ách , rời giường nghen ?" Tần Mộ Phong thật giống một tên ngốc .

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Thiên Mạch nhếch lên , hiện ra một nụ cười “Tốt” Lúc nàng cười rộ lên , mỹ nhân thiên hạ hòan toàn mất hết nhan sắc . Tần Mộ Phong nhìn khuôn mặt tươi cười của nàng, có chút ngây người .

Thiên Mạch giãy dụa , muốn từ trong lòng hắn đứng dậy . Sự giãy dụa của nàng khiến cho dục vọng vừa lắng xuống của hắn lại bắt đầu nổi lên . Hắn vô thức ôm chặt lấy vòng eo của nàng , để cho nàng ngã vào trong lòng hắn .

Thiên Mạch ngẩng đầu, gương mặt bỗng dưng đỏ lên “Làm gì?” Bọn họ từng có ba lần tiếp xúc da thịt nhưng Thiên Mạch giống như cô gái chưa hiểu chuyện , đối với việc quan hệ nam nữ hòan toàn xa lạ .

Tay của Tần Mộ Phong vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn trơn mềm của nàng , sau đó chậm rãi đi xuống phía dưới . Tay chuyển qua bên hông của nàng, hắn nhanh chóng cởi vạt áo của nàng ,nhìn đường cong như ẩn như hiện bên dưới bạch y mỏng manh , đặc biệt đến mê người . Tần Mộ Phong giữ lấy eo của nàng , môi rơi vào trên cổ của nàng , cắn nhẹ lên da thịt tuyết trắng .

Thiên Mạch bị sốc vì sự nhiệt tình đến bất ngờ của hắn , giọng nói run rẩy “Vương gia , ngươi làm gì ?”

“Đừng nói chuyện .” Tần Mộ Phong không cho nàng nói , tiếp tục làm càn hơn nữa .

Môi Thiên Mạch run rẩy, bất lực nắm lấy quần áo của hắn .

Cái lưỡi nhỏ thơm tho của nàng hơi lộ ra tựa hồ muốn dụ dỗ hắn . Tần Mộ Phong giữ lấy cằm của nàng, hung hắng hôn lên đôi môi đỏ mọng mê người kia .

Hơi thở nam tính của hắn vây lấy nàng , hai tay nhỏ nhắn nắm chặt lấy quần áo của hắn , ngực không ngừng phập phồng .

Tần Mộ Phong không thể kiềm chế , đem Thiên Mạch đặt ở dưới người , khao khát mút lấy hương thơm trên môi nàng , đầu lưỡi bá đạo tiến vào trong miệng nàng hưởng thụ hương vị mật ngọt .

Hơi thở của hắn đã khiến cho nàng hoàn toàn mê man , tất thảy đều đã ra ngoài sự kiểm sóat .

Hỏa , đã dập tắt nhưng kích tình trong lúc đó của bọn họ đủ để thiêu rụi tất cả .

https://thuviensach.vn

Chương 40 : Cam tâm tình nguyện

“Ngươi như thế nào biết ?” Tần Mộ Phong kinh ngạc, nàng xuất thân là con nhà quan , tại sao lại hiểu rõ việc giang hồ như thế ?

Câu hỏi của hắn làm cho Liễu Thiên Mạch trấn định lại . Nàng vỗ vỗ tay , bình tĩnh nói “Đọc qua vài quyển sách mà thôi .” Nàng bị làm sao vậy chứ, cư nhiên thất thố trước mặt hắn .

“Độc trên người ta là do ai giải ?” Tần Mộ Phong thông minh như vậy , lập tức nhận thấy có chỗ không đúng . ‘Thất bộ truy hồn’ vốn không có giải dược trừ bỏ thiên hạ đệ nhất độc y và tả thủ thần y ra thì hắn không biết người nào có thể giải được .

“Diêm môn môn chủ giải cho ngươi .” Nàng đang nói sạo .

“Hắn tại sao lại giải độc cho ta ?” Tần Mộ Phong không mấy tin tưởng lời nàng nói . Diêm môn môn chủ không am hiểu y thuật hơn nữa tại sao Khúc Vô Tình lại giải độc cho hắn ?

“Hắn nói mạng ngươi là của hắn, bất luận kẻ nào cũng không thể cướp đi .” Sự thật thì mạng của Tần Mộ Phong là của nàng .

“Nguyên lai là như thế .” Dựa theo quy củ của giới sát thủ nếu như hắn chết trong tay người khác thì nhiệm vụ của Diêm môn coi như thất bại , sẽ không nhận được tiền thù lao . Diêm môn môn chủ cứu hắn chính là bởi vì cái này .

Thiên Mạch hắt hơi một cái ,thân thể co lại “Hừng đông rồi , trở về đi thôi .”

Tần Mộ Phong cởi áo khoác của mình quàng lên người nàng “Ngươi gầy quá, cần tẩm bổ cho tốt .” Nàng quá gầy , ngay cả một chút thịt cũng không có .

“Ta cảm thấy như vậy rất tốt .” Từ khi được Đại sư phụ mang về nàng vẫn sống rất xa hoa . Nàng trời xanh mảnh mai , cho dù tẩm bổ như thế nào cũng không khá lên được .

Tần Mộ Phong khống có nói lại, chỉ phun ra một câu “Mười ngày sau là đại thọ của thừa tướng có phải hay không ?”

https://thuviensach.vn

“Đúng.” Ngay cả nàng cũng đã quên khuấy mất thọ thần của tể tướng . Ngày giỗ của mẫu thân và sinh thần của phụ thân chỉ kém nhau có mười ngày , thật sự là châm chọc a .

“Ta sẽ cùng ngươi trở về , ta sẽ không để cho bọn tỷ muội coi thường ngươi .” Liễu tể tướng có chín nữ nhi , mỗi người đều gả vào nhà quyền quý . Nếu Liễu Thiên Mạch khác biệt sẽ bị bọn họ chê cười .

“Cảm ơn .” Gương mặt của nàng không mấy biến hóa nhưng trong đáy lòng tự nhiên lại có một tia ấm áp .

“Nếu ta không nhớ nhầm thì Liễu tể tướng rất tao nhã , đặc biệt thích hội họa.” Hắn có thể tìm một bức danh họa .

Thiên Mạch biết ý tứ của Tần Mộ Phong , đáy mắt xẹt qua một tia đùa cợt “ Danh họa nên để cho người hiểu biết thưởng thức .” Người kia không biết thưởng thức là cái gì , chỉ tổ chà đạp lên tâm huyết của người khác .

“Chỉ giáo cho ?” Mọi người đều biết Liễu tể tướng là một người tao nhã , thực sự là người am hiểu hội họa .

“Nhất tiết phục nhất tiết , thiên chi toàn vạn diệp , ta không phải là hoa , sao cần ong và bướm . Hắn cả đời truy danh trục lợi , đã sớm không có phong thái như cây trúc . Người có phong thái như trúc đều là người cương chính , không hề quan tâm đến danh lợi , hư vinh . Tranh vẽ của bọn họ rơi vào trong tay người kia không khỏi nhiễm phải chút tục khí , phá hủy hình ảnh đẹp đẽ của tranh vẽ .

Câu nói của nàng vừa thốt ra đã làm cho Tần Mộ Phong ngạc nhiên . Hắn biết nàng đa tài nhưng không nghĩ tới nàng còn có tâm cảnh như vậy .

Nàng thực sự hiểu được họa ý , hiểu được sự tao nhã của trúc , một nữ tử thanh nhã như vậy có thể là một người ham hư vinh danh lợi , dã tâm bừng bừng hay sao ?

Không , không phải . Trong giờ phút này, cái mà hắn chứng kiến là một nữ tử có phẩm chất cao quý , tinh khiết , một nữ tử thanh nhã xuất trần .

Nàng rốt cuộc là nữ tử dạng gì ? Hắn càng ngày càng không hiểu được nàng .

“Ngươi như thế nào biết ?” Tần Mộ Phong kinh ngạc, nàng xuất thân là con nhà quan , tại sao lại hiểu rõ việc giang hồ như thế ?

https://thuviensach.vn

Câu hỏi của hắn làm cho Liễu Thiên Mạch trấn định lại . Nàng vỗ vỗ tay , bình tĩnh nói “Đọc qua vài quyển sách mà thôi .” Nàng bị làm sao vậy chứ, cư nhiên thất thố trước mặt hắn .

“Độc trên người ta là do ai giải ?” Tần Mộ Phong thông minh như vậy , lập tức nhận thấy có chỗ không đúng . ‘Thất bộ truy hồn’ vốn không có giải dược trừ bỏ thiên hạ đệ nhất độc y và tả thủ thần y ra thì hắn không biết người nào có thể giải được .

“Diêm môn môn chủ giải cho ngươi .” Nàng đang nói sạo .

“Hắn tại sao lại giải độc cho ta ?” Tần Mộ Phong không mấy tin tưởng lời nàng nói . Diêm môn môn chủ không am hiểu y thuật hơn nữa tại sao Khúc Vô Tình lại giải độc cho hắn ?

“Hắn nói mạng ngươi là của hắn, bất luận kẻ nào cũng không thể cướp đi .” Sự thật thì mạng của Tần Mộ Phong là của nàng .

“Nguyên lai là như thế .” Dựa theo quy củ của giới sát thủ nếu như hắn chết trong tay người khác thì nhiệm vụ của Diêm môn coi như thất bại , sẽ không nhận được tiền thù lao . Diêm môn môn chủ cứu hắn chính là bởi vì cái này .

Thiên Mạch hắt hơi một cái ,thân thể co lại “Hừng đông rồi , trở về đi thôi .”

Tần Mộ Phong cởi áo khoác của mình quàng lên người nàng “Ngươi gầy quá, cần tẩm bổ cho tốt .” Nàng quá gầy , ngay cả một chút thịt cũng không có .

“Ta cảm thấy như vậy rất tốt .” Từ khi được Đại sư phụ mang về nàng vẫn sống rất xa hoa . Nàng trời xanh mảnh mai , cho dù tẩm bổ như thế nào cũng không khá lên được .

Tần Mộ Phong khống có nói lại, chỉ phun ra một câu “Mười ngày sau là đại thọ của thừa tướng có phải hay không ?”

“Đúng.” Ngay cả nàng cũng đã quên khuấy mất thọ thần của tể tướng . Ngày giỗ của mẫu thân và sinh thần của phụ thân chỉ kém nhau có mười ngày , thật sự là châm chọc a .

“Ta sẽ cùng ngươi trở về , ta sẽ không để cho bọn tỷ muội coi thường ngươi .” Liễu tể tướng có chín nữ nhi , mỗi người đều gả vào nhà quyền quý . Nếu Liễu Thiên Mạch khác biệt sẽ bị bọn họ chê cười .

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn .” Gương mặt của nàng không mấy biến hóa nhưng trong đáy lòng tự nhiên lại có một tia ấm áp .

“Nếu ta không nhớ nhầm thì Liễu tể tướng rất tao nhã , đặc biệt thích hội họa.” Hắn có thể tìm một bức danh họa .

Thiên Mạch biết ý tứ của Tần Mộ Phong , đáy mắt xẹt qua một tia đùa cợt “ Danh họa nên để cho người hiểu biết thưởng thức .” Người kia không biết thưởng thức là cái gì , chỉ tổ chà đạp lên tâm huyết của người khác .

“Chỉ giáo cho ?” Mọi người đều biết Liễu tể tướng là một người tao nhã , thực sự là người am hiểu hội họa .

“Nhất tiết phục nhất tiết , thiên chi toàn vạn diệp , ta không phải là hoa , sao cần ong và bướm . Hắn cả đời truy danh trục lợi , đã sớm không có phong thái như cây trúc . Người có phong thái như trúc đều là người cương chính , không hề quan tâm đến danh lợi , hư vinh . Tranh vẽ của bọn họ rơi vào trong tay người kia không khỏi nhiễm phải chút tục khí , phá hủy hình ảnh đẹp đẽ của tranh vẽ .

Câu nói của nàng vừa thốt ra đã làm cho Tần Mộ Phong ngạc nhiên . Hắn biết nàng đa tài nhưng không nghĩ tới nàng còn có tâm cảnh như vậy .

Nàng thực sự hiểu được họa ý , hiểu được sự tao nhã của trúc , một nữ tử thanh nhã như vậy có thể là một người ham hư vinh danh lợi , dã tâm bừng bừng hay sao ?

Không , không phải . Trong giờ phút này, cái mà hắn chứng kiến là một nữ tử có phẩm chất cao quý , tinh khiết , một nữ tử thanh nhã xuất trần .

Nàng rốt cuộc là nữ tử dạng gì ? Hắn càng ngày càng không hiểu được nàng .

https://thuviensach.vn

Chương 41 : Không đành lòng .

Khí trời cuối thu vốn đã rất lạnh , trải qua một cơn mưa to lại càng lạnh thêm .

Bầu trời u ám , mưa nhỏ bay bay , khiến cho người ta cảm thấy buồn bã .

Bước vào cửa lớn của Vương phủ , hai người đồng thời dừng bước , ngẩn người đứng ở đó . Trên đường về Vương phủ hai người họ không ai mở miệng vì không biết nên nói cái gì . Bây giờ bọn họ cũng không biết nên nói cái gì . Những sự việc xảy ra ngày hôm qua đã khiến cho bọn họ mê man .

“Ta muốn...” Tần Mộ Phong quay đầu sang nhìn Thiên Mạch .

“Ta nghĩ...” Thiên Mạch nhìn vào mắt Tần Mộ Phong .

Hai người bọn họ đồng thời mở miệng , tranh nhau nói chuyện .

“Ngươi trước...” Hai miệng đồng thanh .

Hai người nhìn nhau, đồng thời bật ra tiếng cười . Cái này gọi là ăn ý sao , bọn họ khi nào bồi dưỡng ra một sự ăn ý như vậy .

Lại tiếp tục trầm mặc, hai người cùng nhau đứng ở cửa đón nhận gió mát buổi sớm , trên mặt đồng thời hàm chứa ý cười .

Gió , làm y phục của bọn họ tung bay , mờ mịt giống như mây .

Ánh mắt giao nhau , trong mắt người này có hình bóng của người kia . Trong trời đất lúc đó dường như chỉ còn lại hai người .

“Ta đưa ngươi trở về .” Tần Mộ Phong nhìn thẳng vào Thiên Mạch , chậm rãi mở miệng .

“Ta nghĩ nhìn Phi Dương đại ca .” Nếu Phi Dương bình an vô sự thì giờ kinh thành đã phải loạn lên vì Bình Nam Vương nhưng cho tới bây giờ cũng vẫn không có chút động tĩnh nào , thật khiến cho Thiên Mạch lo lắng .

Môi Tần Mộ Phong khẽ động , còn chưa kịp mở miệng thì một người đã nhìn thấy bọn họ “Vương gia , phu nhân , hai người đã trở lại .” Diêm Môn môn chủ nói cho hắn bọn họ còn có ‘công việc bề bộn’ , tạm thời không trở lại Vương phủ , về phần bận cái gì thì hắn...chưa nói .

https://thuviensach.vn

“Phi Dương đại ca .” Thiên Mạch trong lòng vui vẻ , trên gương mặt hiện ra một nụ cười .

Nhìn thấy Phi Dương mà cao hứng vậy sao ? Tần Mộ Phong cau mày “Phi Dương , người của Diêm Môn có làm khó ngươi không ?”

“Không có , Diêm Môn môn chủ tặng cho Vương gia một cái dại lễ .” Lúc Tần Mộ Phong và Liễu Thiên Mạch rời đi , Diêm Môn môn chủ chính là đang cùng hắn dây dưa . Chỉ trong chốc lát , sau khi Diêm Môn môn chủ đuổi theo Tần Mộ Phong và Thiên Mạch quay lại đã mang theo một cỗ thi thể .

“Cái gì đại lễ ?” Tần Mộ Phong nghi hoặc , Thiên Mạch lại không bất ngờ, nàng đã đóan được lễ vật này là gì . Khúc Vô Tình làm việc thật chu đáo , nàng lại lần nữa thiếu hắn một nhân tình .

“Vương gia , vết thương của ngươi ?” Hắn nhớ rõ Vương gia đã trúng hai kiếm .

“Không đáng ngại .” Vết thương đã không còn đau nữa .

Đương nhiên không đau , đó là kim sang được do tả thủ thần y điều chế, vạn lượng cũng khó mua được .

Thiên Mạch thản nhiên liếc nhìn Tần Mộ Phong , đi qua Phi Dương vào trong viện “Ta đi về trước .”

Tần Mộ Phong nhìn bóng lưng Thiên Mạch , trong mắt hiện lên sự ôn nhu , khóe miệng nhếch lên hiện rõ một nụ cười nhẹ nhàng .

“Khụ” Phi Dương thấy Tần Mộ Phong nhìn đến ngây dại , cố ý ho khan một tiếng . Buổi tối ngày hôm qua nhất định đã xảy ra chuyện gì , ánh mắt Vương gia nhìn Thiên Mạch thật sự kỳ quái .

Hắn phục hồi lại tinh thần , liếc nhìn Phi Dương “Diêm Môn môn chủ đưa cái gì ?”

“Vương gia , người theo ta .” Phi Dương xoay người lại, nhịn không được bật cười .

Phi Dương đưa Tần Mộ Phong tiến vào dại lao . Nằm trên cái giường gỗ trong đại lao là một cỗ thi thể . Thi thể bị vải trắng che lại , thấy không rõ lắm .

“Là Xảo Xảo ?” Tần Mộ Phong đã đoán được một chút .

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy .” Phi Dương lật tấm vải trắng lên để lộ ra bộ dạng chết không nhắm mắt của Xảo Xảo .

“Diêm Môn môn chủ giết ?” Tần Mộ Phong cúi người , đánh giá thi thể của Xảo Xảo .

“Người nghiệm thi đã khám qua , thời gian tử vong chính là hôm qua , vết thương trí mệnh ở trên cổ , hung khí không rõ .”

Tần Mộ Phong liếc nhìn hắn “Ta không hỏi cái này .” Hắn không muốn biết Xảo Xảo chết như thế nào .

“Sau khi người nghiệm thi khám nghiệm đã phát hiện trong cơ thể Xảo Xảo có một loại dược vật gọi là vô thần tán . Sau khi phục dụng loại thuốc này trong lúc giết người sẽ mất đi lý trí , hơn nữa công lực sẽ tăng lên nhiều . Trong cơ thể Xảo Xảo có một lượng lớn thuốc này , có thể từ nhỏ đã được phục dụng . Thái tử Nam Việt quốc có một tử sĩ từ nhỏ đã được phục dụng vô thần tán . Ba năm trước khi Vương gia viễn chinh Nam Việt quốc từng bắt được một thích khách . Vương gia hắn còn nhớ rõ thích khách lúc đó đã giết người điên cuồng như thế nào , đấy chính là kết quả của việc phục dụng vô thần tán . Nếu ta đóan không sai , Xảo Xảo là tử sĩ của Nam Việt quốc .” Phi Dương chậm rãi nhìn về phía Tần Mộ Phong có chút nghi vấn .

Lúc Liễu Thiên Mạch nghi ngờ, hắn còn trốn tránh . Lúc Phi Dương hoài nghi Thải Y, hắn vẫn như cũ lựa chọn cách trốn tránh .

Năm đó Thải Hà đã từng nói Xảo Xảo từ nhỏ đã đi theo bên người nàng . Nếu Xảo Xảo là tử sĩ của Nam Việt quốc , vậy Thải Y cũng Thải Hà cũng đồng dạng như vậy . Thải Hà là người yêu duy nhất của hắn trong kiếp này , hắn không muốn hoài nghi lai lịch của nàng , không cách nào nghi ngờ sự trong sạch của nàng . Mỗi lần thấy bộ dáng yếu đuối của Thải Hà , hắn đều có cảm giác đau lòng , tất cả hòai nghi đều tan thành mây khói . Hắn yêu nàng quá sâu đậm, không cách nào nghi ngờ ,cũng không dám nghi ngờ . Hắn sợ hãi , chân tướng chính là thứ mà hắn không muốn chứng kiến nhất .

Tần Mộ Phong âm trầm nghiêm mặt “Không cho phép nhắc lại .”

Phi Dương đi theo Tần Mộ Phong nhiều năm , hiểu rất rõ tình cảm mà hắn dành cho Thải Hà , Tần Mộ Phong quyết định như vậy đúng như trong sở liệu của hắn , hắn cảm thấy lo lắng “Vương gia, thả hồ về rừng , hậu

https://thuviensach.vn

hoạn vô cùng .” Chỉ cần gặp chuyện liên quan đến Thải Hà là y như rằng Tần Mộ Phong mất đi sự thông minh cơ trí của mình .

“Ta đã nói không được nhắc lại .” Thải Hà đã chết rồi , tất cả mọi việc đều đã không còn quan trọng nữa . Trong tâm lý của hắn , Thải Hà vĩnh viễn là người mà hắn yêu nhất . Nàng đã hương tiêu ngọc vẫn , vậy hãy để cho nàng ở trong tâm hồn của hắn vĩnh viễn là một nữ tử thuần khiết đi .

“A...” Phi Dương thở dài , quay mặt đi , không muốn nhìn thấy Tần Mộ Phong nữa .

****

Vừa bước vào Đạm Tình cư , Hương nhi từ đâu chạy tới , ôm chặt lấy thân thể của nàng “Tiểu thư, cuối cùng ngươi cũng đã trở lại , buổi tối hôm qua ngươi đi đâu ?”

“Ta không có việc gì .” Thiên Mạch mặt không đổi sắc .

“Tiểu thư, người ngươi rất lạnh a, mau vào thay quần áo .” Hương nhi buông Thiên Mạch ra , cầm tay nàng lôi lôi kéo kéo vào bên trong .

Thiên Mạch giật tay lại, đứng im một chỗ , lẳng lặng nhìn Hương nhi , ánh mắt bình lặng như nước .

Ánh mắt giống như vũ khí , cơ hồ muốn xuyên qua người nàng .

“Tiểu thư , ngươi làm sao vậy ?” Hương nhi bị nàng làm cho hoảng sợ , hỏi một cách thận trọng .

Thiên Mạch nheo mắt , con ngươi lóe lên một tia sát khí lạnh lẽo , nàng chậm rãi khép mấy ngón tay lại , những ngón tay ngọc bình thường bây giờ đã chuyển sang màu trắng bệch .

“Tiểu thư .” Hương nhi rụt cổ , ý thức được nên tránh xa nàng một chút .

Liễu Thiên Mạch hít một hơi thật sâu , ngón tay đang khép lại cũng buông lỏng , đầu ngón tay vốn đang trắng bệch cũng dần khôi phục lại huyết sắc .

“Ta không có việc gì .”

Nàng rốt cuộc bị làm sao vậy ? Nàng vốn muốn giết Hương nhi nhưng tại sao lại không hạ thủ được ? Từ xưa đến nay nàng giết người chưa bao giờ do dự nhưng lần này cư nhiên lại xuống tay không nổi . Nàng càng lúc càng không giống Liễu Thiên Mạch .

https://thuviensach.vn

Lúc nàng đi ra ngoài , không có ai chứng kiến ,lại càng không có ai biết nàng định làm gì . Biết nàng đến bãi tha ma tế bái mẫu thân chỉ có một mình Hương nhi .

Trên đường đi , nàng biết Tần Mộ Phong và Phi Dương đi theo sau nàng , phía sau nàng vẫn chỉ có tiếng bước chân của hai người , vậy là đã rõ, Xảo Xảo biết nàng ở bãi tha ma nên mới cố ý chạy đến . Biết được hành tung của nàng chỉ có Hương nhi , tiếc lộ hành tung cũng chính là Hương nhi .

Hương nhi đã bị mua chuộc , người mua chuộc nàng cũng không phải chỉ có Yên Chi .

Ngày đó Yên Chi lôi kéo Thiên Mạch đã nói từng nói rất rõ những việc mà nàng đã trải qua ở trong tướng phủ . Yên Chi chỉ là một phong trần nữ tử, như thế nào lại biết chuyện trong gia đình quyền quý ? Thiên Mạch vốn thận trọng , lập tức hoài nghi lai lịch của Yên Chi , nàng đã từng dùng ngân châm dò xét, nàng ta đã dễ dàng né tránh . Yên Chi có học võ , hơn nữa võ công không kém .

Xảo Xảo cùng Yên Chi võ công và phương pháp tiếp cận có sự khác biệt , tuyết đối không có khả năng là đồng bọn . Võ công của Xảo Xảo không giống Yên Chi , nhớ lại buổi tối ngày hôm đó , nàng cùng người thần bí giao thủ , võ công của người thần bí đó hơn xa Xảo Xảo , vậy nên nàng ta tự nhiên không phải người thần bí . Vậy người thần bí kia sẽ là ai chứ ? Là Thải Y sao ?

Một cái phủ Bình Nam Vương nho nhỏ vậy mà lại là long đàm hổ huyệt , khắp nơi tràn ngập sát khí . Thiên Mạch đã đánh giá thấp Tần Mộ Phong, lại càng đánh giá thấp mấy ả thị thiếp .

https://thuviensach.vn

Chương 42 : Độc lập tác chiến

“Thanh Loan, phệ cốt tán phối không tốt lắm .” Thanh âm của Thiên Mạch bình thản như cũ nhưng trong đó đã thiếu đi sự lạnh lùng ngày trước .

Thanh Loan cúi đầu, thân thể có chút run rẩy “Tiểu thư, trong đó có một loại thuốc ta chế mãi không được , là Hoa Linh làm giúp cho nô tỳ .” Xong rồi xong rồi, tiểu thư nhất định là đến tìm nàng tính sổ . Hai lần liên tục làm hư chuyện , không biết tiểu thư sẽ trừng phạt nàng như thế nào .

Thiên Mạch xoay người nhìn vào ngọn nến , ngẩn người nhìn ánh lửa chập chờn “Trước tiên chậm rãi lui xuống đi .” Trước khi mọi chuyện được điều tra rõ ràng , nàng không dám có hành động gì nữa .

“A” Có phải nàng đang nghe lầm không ? Trong lời nói của tiểu thư tại sao lại có vài phần ôn nhu ?

“Ngươi trước tiên lui xuống đã .” Có lẽ loại ám hại cấp thấp này không thích hợp dùng trên người mấy ả đàn bà kia . Gỉa sử Hàm Thúy thực sự không phải là chủ mưu , làm như vậy không nghi ngờ là tự để lộ thân phận .

“Tiểu thư , phệ cốt tán...” Thanh Loan cẩn trọng liếc nhìn Thiên Mạch , tiểu thư hôm nay rất kỳ quái , phi thường kỳ quái .

“Thanh Loan .” Thiên Mạch dừng một chút “Ta có phải rất đáng sợ không ?” Nàng nhìn thẳng vào Thanh Loan , có thể thấy bả vai nàng ta có chút run lên .

Thiên Mạch đang nhìn chằm chằm vào nàng, vấn đề này tuyệt đối không thể không trả lời , nàng ngẩng đầu, ngại ngùng nói “Tiểu thư...rất lạnh lùng .”

Thiên Mạch phất tay một cái , xoay lưng về phía nàng “Đi xuống đi, để Tam sư huynh điều tra lần nữa thân thế của bốn ả thị thiếp trong Vương phủ .” Nàng quá tự phụ, đã quên mất bốn ả thị thiếp đó . Người chưa từng gặp bất lợi như nàng lần này đã chánh thức gặp phải đối thủ . Đối thủ của nàng không phải chỉ có một mình Tần Mộ Phong . nếu Thải Y vào Vương phủ với dụng ý khác thì người đàn bà này quả thực đáng sợ .

Nàng cải trang nhu nhược đáng thương còn người đàn bà kia lại cải trang là kẻ độc đóan .

https://thuviensach.vn

Theo như ý nghĩ của người bình thường thì gian tế phải là kẻ cẩn trọng , không thể có chút sơ hở , có thể tránh được tai mắt của người khác . Mà Thải Y lại mạnh mẽ tự mình xuất đầu , cố ý đem bản thân mình bộc lộ ra trước ánh mắt của mọi người . Mọi người đều nghĩ rằng nàng là một kẻ chanh chua , một người đàn bà ngu xuẩn , bá đạo , tự nhiên họ sẽ không hoài nghi lai lịch của nàng . Tần Mộ Phong sở dĩ sủng ái nàng nhất có lẽ cũng bởi vì nàng 'ngu xuẩn' , đó lại là loại người dễ khống chế nhất .

So với Thải Y , phương pháp ngụy trang của Thiên Mạch còn kém lắm . Nếu lúc đầu nàng ngụy trang thành người đàn bà chanh chua thì đã có thể khiến cho Tần Mộ Phong ghê tởm nàng , vậy mà hết lần này đến lần khác nàng lại lựa chọn cải trang thành một nữ tử nhu nhược .

Nàng vẫn tự cho rằng mình thông minh không nghĩ tới người thông minh trên đời này còn nhiều lắm . Sống đã 19 năm , nàng lần đầu tiên hoài nghi sự thông minh của mình . Yên Chi , Thải Y , Hàm Thúy , ba người đàn bà này đều có những bí mật không thể lộ ra , chỉ cần sơ ý một chút là có thể bại trong tay các nàng .

Tần Mộ Phong rất khó đối phó, thị thiếp bên người hắn lại như con hổ đang nhìn nhau chằm chằm . Năm năm qua , nàng tiếp nhận vô số nhiệm vụ nhưng chưa bao giờ gặp phải nhiệm vụ khó khắn như vậy . Đối với nàng mà nói , đây là một sự khiêu chiến, khiêu chiến cực hạn của nàng . Có lẽ đây là khảo nghiệm do ông trời cấp cho nàng .

Đứng dưới ánh trăng lạnh lẽo , đôi mi thanh tú của Thiên Mạch nhăn lại . Trong con ngươi hiện lên một tia âu lo .

Gả vào Bình Nam Vương phủ là sai lầm lớn nhất của nàng .

Ánh nến đột nhiên lay động , một trận gió mắt thổi vào khiến ánh lửa lay động dữ dội . Sắc mặt Thiên Mạch biến đổi , ánh mắt bỗng chỗ trở nên lạnh như băng .

Gió thổi đến, cánh cửa sổ lay động vài cái . Nàng đến bên cửa sổ , mặc cho gió thổi qua .

Cánh cửa bị gió thổi khiến cho mở ra , một thân ảnh hiện lên trên mặt đất . Tiếp theo sau đó là một đôi giày đen bước qua ngưỡng cửa . Bước chân rất nhẹ , kẻ đó chậm rãi đi đến bên Liễu Thiên Mạch , trong tay còn cầm theo một thanh kiếm đang lóe lên một tia sáng lạnh lẽo .

https://thuviensach.vn

Thiên mạch cười mỉa, liếc nhìn nàng một cái sau đó lại nhìn ánh trăng ngòai cửa sổ .

Kẻ kia vung kiếm lên , hung hăng hướng Thiên Mạch đâm tới . Mắt thấy Thiên Mạch sắp bị đâm trúng thì một viên đá từ bên ngoài bay đến đã làm trật mũi kiếm .

Người nọ tựa hồ không cam lòng , lại đâm tiếp một kiếm . Thanh kiếm lóe ra hàn quang hướng về lưng của Thiên Mạch đâm tới , nàng vẫn như cũ không có nhúc nhích, lẳng lặng nhìn ánh trăng .

Lúc mũi kiếm sắp chạm đến bạch y của Thiên Mạch thì một cái bóng màu đỏ từ cửa sổ kích động nhảy vào “Liễu Thiên Mạch , cẩn thận .” Cây roi của nàng quấn chặt lấy thanh kiếm của hắc y nhân khiến cho hắn nhất thời không nhúc nhích được . Hồng y nữ tử khinh miệt cười lạnh một tiếng “Muốn giết Liễu Thiên Mạch ? Trước tiên hãy hỏi cây roi trong tay ta .”

Tay Hắc y nữ tử vừa động , thanh kiếm đã của nàng đã thóat khỏi sự trói buộc của cây roi trong tay Hồng y nữ tử . Nàng lùi lại vài bước , lạnh lùng nói “Ngươi là ai , cần gì phải xen vào chuyện của người khác ?”

“Ta không quen nhìn ngươi khi dễ người khác .” Nàng một thân hồng y , ngay đến cái khăn che mặt cũng màu hồng , trong tay cầm một cây roi .

Hắc y nữ tử cười lạnh “Mạng Liễu Thiên Mạch là của ta .” Vừa nói xong, kiếm lại chỉa về Thiên Mạch .

Cây roi trong tay Hồng y nữ tử vung lên , chặn ở trước mặt nàng , cây roi màu đỏ giống như một làn sóng đỏ rực .

“Đừng trách ta không khách khí .” Trong con mắt của Hắc y nữ tử hiện lên một tia tàn nhẫn .

Hai cái bóng từ đánh từ trong phòng ra đến ngoài viện , khó phân cao thấp , Thiên Mạch cũng theo ra ngoài .

Hai tay nàng khoanh trước ngực , nhìn kỹ từng chiêu thức của các nàng .

Kỳ quái , chiêu thức của các nàng tựa hồ không giống với bất cứ môn phái nào . Thậm chí nàng còn chưa từng thấy chiêu thức của các nàng . Mùi thơm trên người các nàng hẳn là một trong bốn ả thị thiếp , sẽ là hai người nào chứ ? Một trong hai người sẽ là hắc y nhân cùng nàng giao thủ trong thư phòng sao ? Tại sao võ công của nàng lại khác như vậy chứ ?

https://thuviensach.vn

Hắc y nữ tử rõ ràng đang chiếm thế thượng phong , chỉ là cây roi trong tay Hồng y nữ tử quá lợi hại nên nàng ta cơ hồ không tìm được cơ hội giết Thiên Mạch . Mỗi lần nàng ta tới gần Thiên Mạch đều bị cây roi kéo lại .

Hắc y nữ tử dùng kiếm quấn lấy cây roi của Hồng y nữ tử, thân thể hai người đồng thời sát vào nhau "Đừng đối địch với ta ."

"Ta lại muốn là kẻ địch của ngươi ." Hồng y nữ tử dùng sức lôi kéo , hai người lại giãn ra , cây roi vẫn như cũ không có hư tổn gì .

"Roi tốt" Cây roi bình thường sẽ không chịu nổi khi bị kéo như thế .

Hồng y nữ tử trêu chọc "Đáng tiếc thanh kiếm của ngươi đã gãy ."

"Cho ngươi xem chỗ lợi hại của kiếm gãy ."

"Cây roi của ta lợi hại hơn ."

Đánh nửa canh giờ , Hăc y nữ tử vẫn không chạm được một sợi lông của Liễu Thiên Mạch , nàng dùng khinh công nhảy lên cây hoa quế , hung hăng trừng mắt với Thiên Mạch "Ngươi chờ đấy , ngươi bảo vệ được nàng một lúc, không bảo vệ được một đời ." Nàng ta quay người lại, phóng qua bờ tường biến mất trong đêm đen .

Hồng y nữ tử nhìn địa phương Hắc y nữ tử biến mất , đem cây roi để lại trên lưng "Khinh công tốt đấy"

Thiên Mạch bình tĩnh nhìn Hồng y nữ tử "Tại sao giúp ta ?" Thiên Mạch đã đóan được nàng ta là ai .

"Ta thích giúp ngươi thôi ." Hồng y nữ tử bình thản trả lời .

"Nàng ta là ai ?" Người nàng muốn nói là hắc y nữ tử .

"Không biết" Hồng y nữ tử nhảy lên , ngắt một bông hoa quế đưa lên mũi ngửi "Thơm a , ngươi đã đóan ra ta là ai sao ? Lợi hại"

Thiên Mạch không hỏi thân phận của nàng tự nhiên đã đoán ra .

"Ngươi như thế nào biết nàng muốn giết ta?" Thiên Mạch dùng ánh mắt hoài nghi nhìn nàng .

"Trùng hợp thôi ." Đúng là tình cờ nhìn thấy .

Khóe miệng Thiên Mạch nhếch lên , cười mỉa nói "Thiên hạ lại có sự trùng hợp vậy sao ?"

"Không ai bắt ngươi phải tin ." Hồng y nữ tử vứt bông hoa quế trong tay "Liễu cô nương thật to gan ." Biết có người muốn giết mình mà nàng không hề có chút sợ hãi .

https://thuviensach.vn

“Không có gì phải sợ .” Nàng đã sớm biết bên ngoài có cao thủ , nàng đang muốn xem bọn họ sẽ diễn cái gì , nếu không hắc y nữ tử đã sớm biến thành thi thể .

“Nàng sẽ không dễ dàng buông tha ngươi , hay là ngươi đi nói cho Tần Mộ Phong biết, để hắn bảo vệ ngươi .”

“Không cần .” Người có thể giết nàng bây giờ còn chưa có sinh ra .

Hồng y nữ tử nhún nhún vai “Cũng đúng, ta tin ngươi có thể tự bảo vệ bản thân . Mỗi nha hoàn bên người ngươi đều có võ công rất tốt , đàn bà ngu xuẩn kia tưởng có thể dễ dàng ám sát ngươi ? Thật sự là tức cười .”

“Tại sao giúp ta ?” Thiên Mạch cả kinh , nguyên lai nàng ta biết thân phận của mình , dù kinh ngạc nhưng nàng vẫn không biểu hiện ra .

“Chúng ta là cùng một loại người , đều có những bí mật không thể cho người khác biết . Cùng ngươi đối địch không có chỗ gì tốt , ngươi muốn giết ta dễ như giết một con kiến .” Cho nên nàng mới tìm đủ mọi cách để đứng cùng một phe với Thiên Mạch .

Tâm tư của nàng ta Liễu Thiên Mạch hoàn toàn hiểu rõ “Ta không muốn cùng ngươi là địch, ngươi cũng không muốn cùng ta là địch .” Khóe miệng Thiên Mạch nhếch lên hiện ra một nụ cười lạnh , âm thầm vận công , chưởng phong đánh vào cây hoa quế , hoa quế thi nhau rơi xuống mặt đất , trong đó còn mang theo những cái lá xanh . Bông hoa quế nho nhỏ cùng lá xanh nhảy múa trong đêm , mùi thơm ngát tỏa ra đầy trời .

Thiên Mạch làm như vậy là đang hướng nàng thị uy , Hồng y nữ tử bị nàng làm cho hoảng sợ , nuốt một ngụm nước miếng “Ta không biết ngươi vào Vương phủ làm gì , cũng không muốn hỏi .” Võ công của Thiên Mạch cao hơn so với sự tưởng tượng của nàng , đối địch với nàng thì ngay cả đầu khớp xương cũng không còn . Hồng y nữ tử giơ tay lên “Chúng ta vỗ tay làm bằng , không can dự vào chuyện của nhau .”

“Một lời đã định .” Thiên Mạch cũng giơ tay lên .

Bàn tay của các nàng vỗ vào nhau , phát ra ba tiếng vang thanh thúy .

“Lúc nào biết rõ về ta .” Đối với việc này Thiên Mạch rất hiếu kỳ .

“Lúc bị ném vào địa lao ta thấy ngươi cùng nha hòan hóan đổi thân phận .” Hồng y nữ tử tháo cái khăn che mặt xuống , cầm ở trong tay “Thật

https://thuviensach.vn

xin lỗi , loại mê hương đó đối với ta vô dụng .” Loại mê hương không biết tên này quả thật rất lợi hại .

Hồng y nữ tử nói tiếp “Ngươi lúc nào nhìn ra sơ hở trên người ta ?” Liễu Thiên Mạch thực sự rất thông minh .

Thiên Mạch mỉm cười “Chúng ta đã giao thủ , ngươi quên sao ?”

Hồng y nữ tử sợ run , kinh ngạc nói “Nguyên lai người kia là ngươi ?” Nàng cười “Ta thực sự không nghĩ tới người đó là ngươi , ngươi ra tay thật độc ác .”

Thiên Mạch cười , ý cười đong đầy trong đáy mắt “Như nhau như nhau .”

https://thuviensach.vn

Chương 43 : Tình là vật gì ?

“Liễu Thiến , mau đi ra , một tháng đã hết rồi , ngươi mốc cũng đủ rồi đó .”

“Ta còn chưa mốc mà , để cho ta tiếp tục mốc đi nghen .”

“Mau đi ra , nhân mã của Bình Nam Vương đang tìm ngươi khắp nơi . Tam sư huynh nói Tần Mộ Phong đã dùng bồ câu đưa tin cho Thiên Cơ các , dùng ba ngàn lượng để tìm nơi ở của ngươi . Xem ra hắn rất quan tâm đến ngươi .”

“Ha ha , ngươi thật đáng giá a , ba nghìn lượng a . Bất quá...ta đi ra làm gì ?”

“Ngươi không ra chẳng lẽ để ta đi câu dẫn Tần Mộ Phong ? Để ta cải trang làm ngươi ? Ta làm không được .”

“Hắn rất quan tâm ta sao ? Không đúng , hắn cảm thấy thiếu nợ ta nên muốn bồi thường cho ta , đây không phải cảm tình, đừng lẫn lộn .”

“Nếu hắn đã quan tâm đến ngươi , chảng lẽ lại không có thích ngươi chút nào sao ?”

“Thiên Mạch đại tỷ , ngươi không cảm giác được sao ? Hắn đồng thời cũng có chút thích ngươi , thậm chí hắn thích ngươi còn hơn là thích ta . Tình cảm giữa hai người các ngươi phát triển tốt như thế , ta đi ra làm cái quái gì ?”

“Ta không định thâu tâm hắn .”

“Như nhau thôi , ai thâu cũng vậy thôi mà . ngươi thâu chứng cớ thông địch bán nước của hắn, thuận tiện thay tiểu sư tỷ giám thị hắn . Bây giờ hắn đã thích ngươi , vậy ngươi cũng thuận tay thâu tâm của hắn luôn đi . Đây là tam vị nhất thể trong truyền thuyết (giống như ba trong một ấy mà) , ta sẽ hỗ trợ tinh thần cho ngươi .”

“Ta thay tiểu sư tỷ giám thị hắn vì muốn dễ dàng lấy chứng cớ thông địch bán nước của hắn , về phần thâu tâm của hắn ,ta không có hứng thú .”

“Hừ , không có hứng thú ? Chính là không dám đi ? Bởi vì ngươi thực sự không biết cảm giác yêu một người là như thế nào , cũng không biết làm như thế nào để hắn chết mê chết mệt ngươi ? Có đúng không ?”

https://thuviensach.vn

Liễu Thiên Mạch không nói gì .

“Bị ta đóan trúng rồi phải không ? Ngươi nha , nên học cách yêu một người . Nếu hắn thực sự thích ngươi , ta tại sao phải chạy ra làm loạn ? Ngươi tự mình giải quyết đi .”

“Liễu Thiến , hắn đối với ngươi có tính, cố gắng một chút là có thể thâu được tâm của hắn . Chỉ cần ngươi có thể gả vào Vương phủ thì chúng ta có thể thắng rồi , có thể bắt được 10 vạn lượng hoàng kim rồi .”

“Ta không ra , Thiên Mạch , ta không thể giúp ngươi cả đời , sớm muộn cũng phải rời khỏi . Ta không hy vọng ngươi cô đơn cả đời , ta muốn ngươi học cách yêu một người , muốn ngươi biết được ý nghĩa thực sự của tình yêu , cho dù bây giờ hắn yêu ta , ta cũng không đi ra . Ta cấp cho các ngươi cơ hội phát triển , đối mặt với tình cảm của hắn , ta không tin ngươi không động tâm . Thiên Mạch , ngươi đã động tâm rồi , ngươi có thể không biết nhưng là...những người ngoài cuộc đều biết a .”

“...” Lại không nói gì .

“Được rồi , lệnh bài của tiểu sư tỷ ở đâu ? Sao không ăn trộm lại ?”

“Ta đã tra ra nơi hắn đặt lệnh bài , chỉ là không muốn lấy lại .”

“Đặt bên người ta sợ rắc rối , chi bằng để cho hắn giữ , cũng để cho hắn an tâm .”

“Cũng đúng, dù Hoàng thượng lệnh cho tiểu sư tỷ giám thị Tần Mộ Phong nhưng không có triệu nàng trở về , lệnh bài cũng không có tác dụng gì . Huống chi không biết tiểu sư tỷ giờ này đang tiêu dao ở chỗ nào rồi . Hêy , chưa thấy đại nội mật thám nào vô trách nhiệm như vậy , nếu mỗi mặt thám đều như nàng thì Tần Vật Ly chắc tức chết . Với nhân phẩm như tiểu sư tỷ , không biết nàng làm thế nào mà trở thành đại nội đệ nhất mật thám .”

****

Hai mươi nha hoàn chia làm hai hàng đứng ở hai bên căn phòng . Trong tay các nàng đang cầm các loại châu báu , trang sức , lụa là và son phấn .

Tổng quản Vương phủ cung kính hướng thiên mạch thi lễ “Phu nhân , nhưng vật này đều là Vương gia thưởng tứ , phu nhân thiếu cái gì cứ mói cho ta biết .”

Thiên Mạch vẫn ngồi ở trên ghế , cũng không có gật đầu “Ta không thích những vật này, mời tổng quản lấy đi .” Những thứ này cho tới bây giờ

https://thuviensach.vn

nàng không thiếu , cũng không thích thú . Nàng thích một thân bạch y , ngọc trâm cài đầu , đã quen chải đầu theo ý thích , những vật này đối với nàng không có ý nghĩa gì .

Tổng quản lộ ra bộ mặt khó xử “Phu nhân , ngươi đừng làm khó tiểu nhân .” Đây là lần đầu tiên Vương gia tặng quà cho đàn bà của hắn , Liễu Thiên Mạch không nhận tự nhiên là không nể mặt hắn .

“Nói cho Vương gia, Thiên Mạch nghĩ muốn sống một cuộc sống bình yên , vô phúc thụ hưởng .” Nàng không muốn dùng bất cứ vật gì của Tần Mộ Phong .

“Phu nhân, Vương gia cho tới bây giờ vẫn chưa từng đem đồ cấp cho bất cứ vị cô nương nào . Phu nhân được Vương gia ân sủng, chính là phúc phận của phu nhân .” Liễu Thiên Mạch thật sự không biết điều .

“Tổng quản , tâm ý của ngài khiến Thiên Mạch cảm động đến rơi nước mắt ?” Nàng lại cười , nụ cười vừa lạnh lùng vừa châm chọc .

“Nô tài không dám .” Tổng quản nói một cách hợp tình hợp lý “Phu nhân , Vương gai bộn bề công vụ , ngươi không muốn để chuyện nhỏ này làm phiền hắn chứ ? Ngươi là thiếp của Vương gia , theo lý nên vì hắn phân ưu .”

“Xin lỗi , Vương chưa chưa bao giờ thừa nhận Thiên Mạch . Thiên Mạch không có phúc phận làm thiếp của Vương gia lại càng không có phúc vì hắn phân ưu .” Lấy Tần Mộ Phong ra ép nàng ? Tổng quản ngươi thật sai lầm . Nàng Liễu Thiên Mạch cho tới bây giờ cũng không đem kẻ nào đặt trong mắt , kể cả Tần Mộ Phong .”

Hắn liếc bọn nha hoàn đánh mắt một cái “Các ngươi lui ra đi .” Tần Mộ Phong lần đầu tiên đem vật tặng cho đàn bà , nếu bị trả về thì Bình Nam Vương hắn còn có mặt mũi nữa sao ?

Bọn nha hoàn y theo tổng quản phân phó , trước khi lui ra để lại những thứ đó trong phòng của Thiên Mạch .

Thiên Mạch không có nói gì , chỉ lạnh nlùng nhìn tổng quản .

Tổng quản nhìn thẳng vào Thiên Mạch , không hề bị ánh mắt lạnh như băng của nàng làm cho hoảng sợ “Phu nhân, đây là Vương gia thưởng tứ, theo lý không thể thu về , xin phu nhân đừng làm nô tài khó xử .”

Nàng chớp chớp mắt , không hề cười “Vậy lui ra đi .”

https://thuviensach.vn

“Phu nhân thiếu cái gì cứ nói cho nô tài , nô tài cáo lui .” Tổng quản khẽ gật đầu với Thiên Mạch , sau đó lui ra ngoài .

Thiên Mạch đứng dậy đi ra ngoài viện, dựa vào cây hoa quế ngẩn người . Một trận gió thổi đến khiến cho hoa quế rơi rụng , nàng vươn tay, để cho hoa quế rơi vào trong lòng bàn tay nàng .

Liễu Thiến nói , Tần Mộ Phong thích nàng .

Ngày đó khi nàng năm tuổi , nàng đã không tin vào tình cảm , càng không biết cái gì gọi là cảm tình . Thích một người rốt cuộc là cảm giác như thế nào ? Được người ta thích lại là cảm giác ra sao ?

Hắn thích nàng ? Tại sao nàng ngay cả một chút cũng đều không cảm nhận được ?

Thích một người , giống như Nhị sư trượng đối với Nhị sư phụ , không óan không hối sao .

Giống như Tần thúc thúc đối với Đồng di , một lòng một dạ .

Giống như Nhị tỷ phu đối với Nhị sư tỷ , yêu thương và chăm sóc .

Tần Mộ Phong có rất nhiều đàn bà , chưa từng thưởng thức nàng , lại càng không tỏ vẻ gì với nàng , cái này có thể gọi là thích sao ?

Nếu không thích ? Vậy là cảm giác gì ? Nàng không biết, cho tới bây giờ cũng vẫn không biết .

“Đang suy nghĩ cái gì ?” Một thanh âm ôn nhu cắt đứt dòng suy nghĩ của nàng .

https://thuviensach.vn

Chương 44 : Tri âm khó cầu .

Thiên Mạch chậm rãi khép lòng bàn tay lại , nắm lấy hoa quế trong tay "Không có gì , tướng quân đại giá quang lâm không biết có gì chỉ giáo ?"

Hoắc Thiên mỉm cười "Phu nhân nói quá lời , Hoắc Thiên đặc biệt mang đến cho phu nhân một vật ."

"A?" Thiên Mạch buông tay , làm cho hoa quế rơi trên mặt đất . Thiên Mạch xoay người, trong con ngươi hàm chứa ý cười "Tướng quân mang đến cho ta cái gì ?" Hắn muốn cho nàng cái gì ? Nàng rất tò mò .

Nàng cười như gió mùa xuân , nụ cười mờ ảo , đủ để chấn nhiếp lòng người .

"Hoắc Thiên vừa vừa tìm được một cây đàn , xin tặng cho phu nhân ." Lần trước thất thố trước mặt nàng , lần này Hoắc Thiên không dám nhìn thẳng vào mặt nàng . Nụ cười của nàng phảng phất có ma lực , hắn căn bản không có sức kháng cự .

Thiên Mạch liếc nhìn Hoắc Thiên , quả nhiên thấy trong lòng hắn ôm một cây đàn "Bích Tuyền" Trong giọng nói của nàng mang theo sự bất ngờ lẫn vui mừng .

"Đúng là 'Bích Tuyền ." 'Bích Tuyền' và 'Vô Âm' giống nhau , đều là truyền thế danh cầm . So với 'Vô Âm' , 'Bích Tuyền' còn kém một chút . Hoắc Thiên đem cầm để trước mặt Thiên Mạch "Xin tặng phu nhân" . Thứ hắn muốn đưa cho nàng đúng là 'Bích Tuyền' .

Thiên Mạch tiếp nhận , ngón tay vuốt ve thân cầm , khóe miệng hơi cong lên , kinh diễm động lòng người "tThân cầm dùng kim tinh tử đàn sở chế , thủ công tinh sảo , hoa văn trên mặt trông rất sống động , hảo cầm ."

"Phu nhân hiểu cầm , Hoắc Thiên tin rằng 'Bích Tuyền' sẽ rất vui khi nhận phu nhân làm chủ ." Một cây cầm tốt đồng thời phải có một người quý trọng nó .

Ánh mắt Thiên Mạch di chuyển trên thân 'Bích Tuyền' , có chút gật nhẹ "Nếu hoắc tướng quân thành tâm đem tặng , Thiên Mạch cũng kính không bằng tuân mệnh ." Nàng không thích vàng bạc châu báu , chỉ yêu cầm tiêu thư họa .

https://thuviensach.vn

Hoăc Thiên có truyền thế danh cầm ‘Vô Âm’ , vậy cái cây ‘Bích Tuyền’ này coi như bỏ uổng , nếu đem nó làm quà nàng chắc chắn sẽ nhận .

“Phu nhân khách khí .”

“Tướng quân tặng cầm , Thiên Mạch không có gì để đáp lại , xin gảy một khúc nhạc để tặng tướng quân .” Thiên Mạch khóe miệng mỉm cười .

“Có thể được nghe Thiên Mạch phu nhân gảy một khúc là vinh hạnh của Hoắc Thiên .” Liễu Thiên Mạch cao ngạo , có thể nghe được tiếng đàn của nàng sợ rằng không có mấy người .

Thiên Mạch ngồi trên lầu cao , đem cầm đặt trên đùi . Nàng hơi nghiêng đầu , ngón tay lướt qua dây đàn .

Tiếng đàn thanh tân , đạm nhã , vô tận . Âm sắc lúc ẩn lúc hiện , khi thì thấy đỉnh mây mù giăng trên đỉnh núi cao , mờ ảo vô định , vô lo vô nghĩ giống như lưu thủy hành vân .

“Cầm kỹ của phu nhân quá cao siêu , Hoắc thiên tự thẹn không bằng .” Hắn chưa bao giờ nghe thấy tiếng đàn êm ái như vậy .

“Tướng quân quá khen .” Thiên Mạch đứng dậy , đem ‘Bích Tuyền’ ôm vào trong lòng .

“Xin hỏi phu nhân đây là khúc gì ?” Hắn từng học qua vô số danh khúc nhưng chưa bao giờ nghe qua khúc nhạc mà Thiên Mạch đàn .

“Khúc này tên gọi ‘cao sơn lưu thuỷ’ , là khúc nhạc sáng tác vào thời xuân thu chiến quốc của Trung Quốc cổ đại , do một vị cầm sư tinh thông âm luật , cầm kỹ cao siêu sáng tạo ra , cầm sư đó tên gọi Bá Nha . Lúc Bá Nha ngắm nhìn cảnh sắc , nhìn thấy những con sóng dâng trào , thấy hoa bay đầy trời , chim biển tung cánh , âm thanh nghe được chính là tiếng động của núi rừng , tức cảnh sinh tình nên đã sáng tác ra ‘cao sơn lưu thuỷ’ . Thật đáng tiếc thế nhân phàm tục , không hiểu được âm nhạc của Bá Nha . Một đêm , Bá Nha ngồi trên thuyền ngắm cảnh , đối mặt với trăng thanh gió mát hắn xúc động vạn phần, vì vậy lại tấu lên khúc nhạc đó . Đang lúc Bá Nha đàn rất cao hứng , chợt nghe trên bờ có tiếng người kêu tuyệt , người nọ tên là Tử Kỳ . Tử Kỳ hoàn toàn hiểu được cầm ý của Bá Nha , đã thực sự trở thành tri âm của Bá Nha . Hai người thoả thuận sang năm sẽ cùng nhau gặp gỡ ở nơi này . Năm sau , Bá Nha theo như ước hẹn tìm đến nhưng Tử Kỳ không thấy đến . Bá Nha liền đi theo con đường lần trước mà Tử Kỳ đi về

https://thuviensach.vn

nhà . Trên đường gặp được phụ thân của Tử Kỳ , phụ thân Tử Kỳ nói cho hắn biết Tử Kỳ ra người thiên cổ . Bá Nha đi theo phụ thân Tử kỳ đến trước mộ phần của Tử Kỳ , gảy lên khúc nhạc bi ai tặng cho người tri kỷ của mình . Khúc nhạc vừa dứt , Bá Nha đem cây đàn đập nát trước mộ Tử Kỳ , thề rằng cả đời này sẽ không gảy đàn nữa . Từ đó có câu 'cao sơn lưu thủy' ngộ tri âm , điển cố Bá Nha đập cầm tạ tri âm đã xuất hiện , khúc nhạc này đã lưu truyền từ thời thiên cổ đến nay ." Nàng không phải người nhiều lời , cũng không vô duyên vô cớ giải thích cái gì . Đối mặt với người hiểu được âm luật như Hoắc Thiên nàng mới lắm mồm như vậy .

"Phu nhân bác học đa tài , Hoắc Thiên hổ thẹn ." Trung Quốc là quốc gia nào ? Nàng cư nhiên ngay cả điển cổ của quốc gia khác cũng biết , lợi hại .

"Theo ta thấy tướng quân mới thực sự là người am hiểu nhiều nhất , văn thao võ lược ,hổ thẹn chính là Thiên Mạch mới phải . Thiên Mạch nhàn hạ thì có xem qua mọt chút sách vở , trùng hợp biết được điển cố này ." Đối với Hoắc Thiên , Thiên Mạch vẫn rất bội phục . Hắn là võ tướng nhưng lại tinh thông âm luật cùng thư hoạ , trong các triều đại , có một tướng quân học sâu hiểu rộng như vậy là rất hiếm .

Hoắc Thiên cũng không muốn tiếp tục tranh luận với nàng "Tri âm của Bá Nha là Tử Kỳ , không biết tri âm của phu nhân là ai ?" Là ai có vinh hạnh trở thành tri âm của nàng ?

"Tử Kỳ là tri âm của Bá Nha, tri âm của Thiên Mạch tự nhiên chính là Hoắc tướng quân , có thể hiểu được cầm nghệ của Thiên Mạch , có thể cùng Thiên Mạch cầm tiêu hợp tấu , Hoắc tướng quân chính là người thứ nhất ." Thiên Mạch không có dấu diếm, sau một khúc 'Thu thuỷ trường thiên' Thiên Mạch đã đem Hoắc Thiên trở thành tri âm .

Hoắc Thiên nhìn thẳng Thiên Mạch , ôn nhu cười nói "Tri âm của Hoắc Thiên cũng là phu nhân ."

"Tướng quân , mời vào trong ." Thiên Mạch một tay ôm đàn, một tay xốc váy , đi vào trong phòng .

Thư phòng của Đạm Tình cư rất giản dị .

Một thư án , một cái cầm án , thêm một cái ghế , văn phòng tứ bảo cùng với một bức tranh . A, may mắn có cầm án, nếu không nàng sẽ phải đem

https://thuviensach.vn

cầm đặt lên trên đùi .

Đẩy cửa thư phòng , một trận u hương bay đến .

Thiên Mạch cẩn trong đem 'Bích Tuyền' đặt trên cầm án , xoay người cười nhẹ "Tướng quân, Thiên Mạch có hay không vinh hạnh được nghe tướng quân gảy một khúc ."

Hoắc Thiên vén tay áo , trên cánh tay được một miếng vải quấn thành vòng , hắn cười khổ "Xin lỗi , năm ngày trước lúc so chiêu với Hoàng thượng ta đã bị thương ."

"Thiên Mạch thật không phúc được nghe tướng quân gảy đàn ." Hoắc Thiên thổi tiêu rất hay , nàng cũng muốn nghe hắn gảy dàn thử xem .

Hoắc Thiên cười tiếc nuối "Hoắc Thiên thiếu phu nhân một khúc ." Mắt hắn liếc về bức tranh thuỷ mặc đặt trên thư án , "Đây là do phu nhân hoạ ?" Mặc dù mới vẽ xong một nửa .

Thiên Mạch gật đầu "Tướng quân thiếu ta một khúc, ngày khác nhất định phải hoàn lại ." Nàng đi tới trước thư án , cúi đầu nhìn vào bức tranh "Đây đúng là do Thiên Mạch vẽ ."

"Vì sao chỉ vẽ có một nửa ?" Vẫn còn để trống một khoảng lớn .

"Tướng quân, ngươi nhìn cho rõ nha ." Thiên Mạch mỉm cười , ngữ khí dễ nghe, giống như dang cùng nói chuyện với một người bằng hữu .

Hoắc Thiên nhìn chằm chằm bức hoạ một hồi lâu , đột nhiên cười rộ lên "Ha ha , vẽ thật tốt nha , đây không phải là để trắng ,mà là sương mù trên sông ."

Thiên Mạch cầm lấy bức hoạ , ánh mắt thản nhiên đảo qua "Không dối gạt tướng quân Thiên Mạch không biết vẽ cảnh sông nước như thế nào nên mới dùng một chút tiểu xảo ."

Hoắc Thiên cười cười, rất có ý tứ "Nếu phu nhân không chê xấu , Hoắc Thiên xin thử một lần ."

"Tướng quân, mời." Thiên Mạch đem bức hoạ để trên thư án, tay ngọc chống ở bên cạnh .

Hoắc Thiên cười, cầm lấy bút lông , lúc chuẩn bị chấm mực mới phát hiện trong nghiên không có mực . Hoắc Thiên có chút xấu hổ , không biết nên làm sao cho phải .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch thản nhiên nói “Ta giúp ngươi” nàng đứng bên cạnh Hoắc Thiên , lấy một chút nước đổ vào nghiên mực , tay ngọc di động .

Hoắc Thiên nhìn bức hoạ “Phu nhân là kỳ nữ đương thời , chỉ tiếc Vương gia không biết thưởng thức .” Chỉ vẽ qua loa mà con thuyền trên sông trong bức tranh này lại khiến cho tâm trạng con người cảm thấy thoải mái , yên tĩnh . Liễu Thiên Mạch tinh thông âm luật , thi hoạ song tuyệt . Nếu nói cho đúng thì nàng không gì không biết . Đáng tiếc Tần Mộ Phong lại không phải tri âm của Liễu Thiên Mạch . Không hiểu được chỗ tốt của nàng , lại cũng không quý trọng nàng .

“Có thể , ta mài mực cho ngươi vẽ .” Thiên Mạch không muốn nói đến Tần Mộ Phong , lập tức chuyển sang chủ đề khác .

Hoắc Thiên chấm chút mực , tay từ từ di động trên giấy .

Thiên Mạch không mài mực nữa, đi tới bên cạnh Hoăc Thiên ,nghiêng đầu chăm chú xem hắn vẽ .

Thiên Mạch mắt vẫn nhìn bức hoạ , một tay với lấy cây bút , chấm một chút mực “Ở đây vẽ thêm một chút có được hay không ?”

Hoắc Thiên thẳng lưng , gật đầu hài lòng “Có thêm bút hoạ của phu nhân bức tranh nhất định sẽ sinh động , bất quá...” Hoắc Thiên cúi xuống , vẽ thêm một chút “Chỗ này cũng nên vẽ thêm .”

Thiên Mạch hơi cau mày , chấm một chút mực “Chỗ này vẽ thêm , vậy chỗ kia cũng nên vẽ thêm đi nghen . Ngoài ra , chỗ này nét bút quá nhạt , thêm một chút sẽ rất tốt .”

“Đúng vậy , là Hoắc Thiên sơ sót .” Dựa theo thói quen, Hoắc Thiên đem tên mình viết lên trên bức hoạ .

một chữ ‘Thiên’ vừa viết xong , Thiên Mạch cũng đề tên mình ở bên góc tranh . Hai cái tên ‘Hoắc Thiên’ , ‘Phi Yên’ nằm gần nhau , đều nằm bên góc phải của bức hoạ .

“Ngươi gọi là Phi Yên sao ?” Hoắc Thiên cười cười “Phi phi yên vũ, tên nghe rất hay .” Một cái tên như thơ như hoạ mới xứng với nàng .

“Ngươi tại sao không có tự ?(giống như bút danh ấy) Nàng để bút lông trong tay xuống .

“Ta đã quen gọi là Hoắc Thiên .”

“Ta cũng thế .” Phi Yên không phải tự của nàng mà là tên của nàng a .

https://thuviensach.vn

“Bức hoạ này cho ta được không ?” Hoắc Thiên nhìn bức hoạ trên bàn mà như đang nhìn tuyệt thế kỳ trân .

“Bảy ngày sau là thọ thần của phụ thân,bức hoạ này là lễ vật dành cho hắn , tướng quân nếu thích cứ tự nhiên cầm đi .” Thiên Mạch có rất nhiêu tiền , có khả năng mua một bức danh hoạ tặng cho Liễu Sóc nhưng nàng không muốn làm như thế .

“Ngươi tặng cái này ?” Thiên Mạch coi như đại diện cho Bình Nam Vương phủ , tặng một bức tranh tự hoạ có hơi keo kiệt .

“Tướng quân cho rằng ta nên tặng cái gì? Với khả năng của Thiên Mạch có thể tặng cái gì ?” Nàng cũng không muốn tham gia thọ yến của Liễu tể tướng . Nàng là nữ tử đã xuất giá , cũng không muốn quay về . Nhưng vì muốn diễn một chút , không về không được .

Hoắc Thiên nhất thời không nói được gì . Đúng vậy , hắn xem Liễu Thiên Mạch trong người cũng không có vật gì quý , có thể tặng cái gì đây ?

Ngón tay Hoắc Thiên đặt ở trên bàn , gõ nhẹ , rất có ý tứ “Thiên Mạch phu nhân , bức tranh này tặng cho ta .”

Thiên Mạch liếc nhìn Hoắc Thiên, ánh mắt thâm trầm “Hảo’ ngữ khí bình thản đến mức nghe không ra một tia tâm tình .

https://thuviensach.vn

Chương 45 : Bảo vật quý hiếm .

Liễu Thiên Mạch ngồi trước gương đồng , ngẩn ngơ nhìn cái bóng trong gương , đồ trang sức để lung tung trên bàn trang điểm .

Hôm nay là thọ thần của tể tướng ,là nữ nhi của hắn, nàng phải đến .

Đám đàn bà Liễu gia kia trọng phú khinh bần , nếu nàng quá giản dị sẽ bị bọn họ chế nhạo . Thiên Mạch luôn luôn không để ý người khác nhìn nàng như thế nào nhưng lần này là ngoại lệ . Nàng có thể chịu được sự nhục nhã của bất cứ kẻ nào cũng không muốn để Liễu gia nhục mạ . Liễu gia đã sỉ nhục nàng nhiều năm , nàng đã không còn khả năng chịu đựng, cũng không muốn chịu đựng .

Nàng gỡ ngọc trâm và ngân châm trên tóc xuống , mái tóc giống như dòng thác đổ xuống . Nàng cầm cái lược ngà, nhẹ nhàng chải mái tóc , mỗi một lần chải đều hết sức nhẹ nhàng .

Từ trong gương, Thiên Mạch nhìn thấy một cái bóng màu hồng . Cái lược trong tay nàng ngừng lại một chút , sau đó lại tiếp tục chải .

Yên Chi đi tới sau lưng nàng , thản nhiên nói “Liễu cô nương, hôm nay là đại thọ của cha ngươi , ngươi không đi sao ?”

“Tất nhiên muốn đi .” Nàng buông lược , cầm lấy một cây trâm cài lên tóc . “Ngươi tới làm gì ?”

Yên Chi nhìn nàng , khẽ cau mày “Ta đến nói cho ngươi , Vương gia mang theo Thải Y cùng đến dự thọ yến của tể tướng , hắn đã bỏ rơi ngươi .” Tần Mộ Phong thật là quá đáng . (ta muốn giết hắn a , đồ nam nhân chết dẫm, mới hôm nào còn leo lẻo leo lẻo mà giờ đã quên rồi)

Thiên Mạch nắm chặt tay , ngón tay đang cầm ngọc trâm biến trắng , thuỷ mâu loé ra một tia hàn quang .

Không khí lạnh lẽo vây xung quanh nàng , thật là sát nhân .

Yên Chi bị nàng làm cho hoảng sợ , vội vàng giải thích “Liễu cô nương , ta không liên quan đến chuyện này, ta chỉ có lòng tốt muốn nhắc nhở ngươi .”

Thiên Mạch hít một hơi thật sâu, buông ngọc trâm ra , tiếp tục chải đầu “Việc không liên quan đến ngươi .” Giọng nói của nàng lãnh đạm, tự hồ

https://thuviensach.vn

chuyện gì cũng không có phát sinh .

Yên Chi đi tới phía sau , cầm lấy cái lược trong tay nàng “Ta giúp ngươi nghen.”

Thiên Mạch không có nói gì , lấy một cây trâm bạc trong hộp đồ trang sức đưa cho Yên Chi .

“Hay là dùng cái này ?” Yên Chi nhìn cây trâm trong tay nàng , con mắt lại nhìn về những trang sức đặt trên bàn .

Thiên Mạch lạnh lùng liếc xéo nàng “Ngươi thật lắm chuyện .” Nàng thích một thân trang nhã, chán ghét những loại trang sức vàng bạc xa hoa (chị không thích thì cho em đi) , thực sự không thể thuyết phục bản thân đem mấy cái đó cài lên đầu .

Yên Chi nhún nhún vai coi như không có chuyện gì , thay nàng búi tóc một cách thuần thục “ Phải , là ta nhiều lời , được chưa?” Nàng nhìn cây trâm bạc , miệng lẩm bẩm “Cây trâm bạc này thật khiến người ta tò mò , Liễu cô nương , mặt trên của cây trâm này làm bằng cái gì ?” Cái trâm này rất nặng , nhất là chỗ đầu tua này .

Thiên Mạch đưa tay lên gạt những cọng tóc che trước mắt nàng “Huyền thiết”

“Cái gì ?” Cái lược trong tay Yên Chi rơi trên mặt đất , miệng há to “Huyền thiết ?” Huyền thiết là một thứ kim loại rất quý hiếm , là thứ tốt nhất để chế tạo binh khí . Cho đến nay mới chỉ có hai kiện binh khí làm bằng huyền thiết , là ‘Truy Mệnh đao’ của Vô Địch môn và ‘Vụ Lý Hoa’ của Thanh Lương phái .

Truy Mệnh đao chém sắt như bùn , đứng đầu trong võ lâm thập đại thần binh .

‘Vụ Lý Hoa’ là một cây roi , lúc vung lên tựa như một làn sóng bạc , giống như hoa trong sương mù , nên mới gọi là ‘Vụ Lý Hoa’ .

Nghe nói năm năm trước ‘Vụ Lý Hoa’ bị Phi Yến đánh cắp , giờ không biết đang ở đâu . nếu cái tua này được làm bằng huyền thiết , chẳng phải là nói...

“Vụ Lý Hoa ?” Yên Chi hoài nghi hỏi .

“Có một số việc dù không nói cũng đã quá rõ ràng .” Thiên Mạch đưa cây trâm cho nàng “Có những chuyện hiểu ở trong lòng là được rồi .” Nàng

https://thuviensach.vn

cũng không muốn tốn công giải thích .

Nếu ngân trâm này là 'Vụ Lý Hoa' thì...Thiên Mạch chính là Phi Yến rồi ? Không đúng , rõ ràng chính tai nàng nghe thấy Phi Yến bênh vực Thiên Mạch , các nàng chắc không phải là một người , vậy có thể là bạn tốt ? Hảo tỷ muội ? Phi Yến là nhân vật nổi danh trên giang hồ , có thể làm bạn tốt của nàng , Liễu Thiên Mạch địa vị tự nhiên sẽ rất cao . Nàng rốt cuộc là ai chứ ? Tiến vào Vương phủ lại có mục đích gì ?

Yên Chi lặng lẽ cầm lấy ngọc trâm , lúc nàng hồi phục tinh thần , nhìn không được kinh ngạc "Thiên niên hàn ngọc ?" Thân của cây trâm này lạnh như băng , toả ra hàn khí , tuyệt đối là làm bằng thiên niên hàn ngọc . hàn ngọc là thánh vật trị thương, là bảo vật mà nhân sĩ võ lâm mơ ước .

Thiên Mạch liếc nhìn nàng "Chưa thấy qua hàn ngọc sao ?" Vô Tranh sơn trang mỗi người đều có một cái , nữ tử là trâm , nam nhân là ngọc bội .

"Nếu ta không có nhớ lầm thì hàn ngọc là một trong những bảo vật của Tuyết Sơn Hồng Nhan cung ?" Nàng từ đâu mà có ?

Thiên Mạch không có trả lời , đưa cho nàng một đoá châu hoa "Cài lên tóc"

"A" Yên Chi nhìn châu hoa trong tay , lại một lần nữa sửng sốt , nàng thử thăm dò "Liễu cô nương , trên châu hoa này là lam sắc trân châu sao ?" Một đống bảo vật quý hiếm cư nhiên bày sờ sờ trước mắt nàng , nàng không phải đang nằm mơ chứ ?

"Lại như thế nào ?" Thiên Mạch không hề có cảm giác ngạc nhiên .

"Không có gì ." Yên Chi nuốt một ngụm nước miếng , điều chỉnh lại tâm tình của bản thân , giúp Thiên Mạch gắn châu hoa lên tóc .

Thiên Mạch mở hộp trang sức, lấy một cái dây lụa đưa cho nàng , nói một cách thích thú "Thật là đơn điệu , bỏ đoá hoa xuống đi ."

Yên Chi cầm lấy dải lụa , nghi hoặc nói "Liễu cô nương , sợi dây này là thiên tàm ti sao ?" Mỗi vật trên người nàng đều là bảo vật , sợi dây này chắc cũng là bảo vật .

"Không phải"

"Nga" Yên Chi thở nhẹ một cái , trái tim của nàng a, đã sắp không chịu đựng nổi rồi .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch phất tay áo , mở miệng nói như không “Là băng thiền ti” Băng thiền ti cứng rắn khó đứt , toả ra hơi lạnh khiến người ta khoan khoái , dùng để băng vết thương là tốt nhất . Có thể giảm đau , hơn nữa vết thương sẽ không bị rách ra .

Yên Chi chịu đả kích quá lớn , miệng mở to đến mức có thể nuốt trọn một quả trứng gà . Cả nửa ngày , nàng khóc khóc “Ta chịu không được rồi , ngươi tại sao lại có nhiều bảo vật như thế ? Ta không thể không bị ngươi hù chết .” Mỗi vật trên người nàng đều là bảo vật mà người trong võ lâm mơ ước , nàng rốt cuộc có lai lịch gì ?

Thiên Mạch quay đầu lại , âm trầm nói “Y Tiểu Lục, đây không phải chuyện ngươi nên hỏi .”

“Hẹp hòi” Yên Chi chu mỏ , cẩn thận đem dải lụa cài lên tóc nàng , kết thành một đoá hoa .

Thiên Mạch cúi đầu , trong mắt xẹt qua một ý cười .

https://thuviensach.vn

Chương 46 : Giai nhân khuynh thành

Thời gian Thiên Mạch sống ở Liễu phủ không dài , từ năm sáu tuổi nàng có quay lại Liễu phủ vài lần , ấn tượng về Liễu phủ cũng không có khắc sâu .

Ấn tượng của nàng về Liễu phủ chính là phủ thị lang đơn giản năm đó chứ không phải tướng phủ ngày hôm nay .

Hôm nay Liễu phủ kim bích huy hoàng , điêu lan hoạ đống , là phủ đệ hào hoa nhất kinh thành .

Thiên Mạch đứng ở cửa nhìn quan viên quý phụ lui tới , trên môi hiện lên một nụ cười lạnh . Liễu Sóc truy danh trục lợi , vì danh vọng quyền quý đã hy sinh mẫu thân của nàng . Sự độc ác của hắn chính vì muốn đổi lấy vinh hoa phú quý .

Hắn đứng trên mọi người , quyền khuynh hướng dã , đã leo đến lên đỉnh cao của quyền lực . Những gì mà hắn muốn đều đã có được . Nhiều năm như vậy có khi nào hắn nghĩ đến người vợ kết tóc đã đồng cam cộng khổ với hắn ? Có từng cảm thấy hổ thẹn với lương tâm .

Thiên Mạch nắm trong tay một cuộn tranh , kéo váy bước lên trên lầu . Nàng nhìn cửa lớn màu đỏ , trong mắt bắn ra hàn quang . Năm đó Liễu gia khiến cho mẹ con nàng phải ăn xin đầu đường , món nợ này nàng vẫn nhớ , một ngày nào đó nàng sẽ bắt bọn chúng trả lại . Liễu gia vì bản thân mà làm nhiều chuyện xấu , rốt cuộc cũng sẽ phải trả giá .

Liễu Thiên Mạch vừa mới chuẩn bị bước vào cửa liền bị người hầu đứng ở cửa nghênh đón khách nhân chặn lại “Ngươi là tiểu thư nhà ai ? Xin đem thiếp mời xuất ra .”

“Nhất định phải có thiếp mời ?” Thiên Mạch biết rõ còn hỏi . Liễu gia vì muốn ngăn chặn một số kẻ đến cậy nhờ đã quy định chỉ có người mang theo thiếp mời mới có thể vào . Nàng không có nhận được thiếp mời, thiếp mời là gửi cho Bình Nam Vương .

Người nọ vừa thấy nàng không có thiếp mời , thái độ đã trở nên cao ngạo “Tiểu thư , đây là tướng phủ , ngươi cho rằng người nào cũng có thể vào sao ?”

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch lạnh lùng nhìn hắn, vẫn không nhúc nhích .

Người hầu thấy nàng không có ý muốn rời đi , thái độ càng thêm ác liệt "Cô nương , nêu không có thiếp mời , xin hãy rời đi ."

Thiên Mạch nhin hắn khinh miệt "Chó của tể tướng quả nhiên rất dữ ."

Nghe Thiên Mạch nói như vậy , hắn lập tức thấy mất mặt , sắc mặt biến thành màu gan heo "Xú nha đầu, ngươi nói cái gì ?"

"Cẩu tự nhiên nghe không hiểu tiếng người ." Thiên Mạch vẫn như cũ đứng ở đó, không hề muốn rời đi .

"Phủ tể tướng không phải là nơi ngươi có thể tới ." Người nọ vừa dứt lời liền đẩy Thiên Mạch một cái . Thân thể mảnh mai của Thiên Mạch lùi về phía sau , cũng không có ngã ra đất mà rơi vào lòng một người .

Trên người hắn thoang thoảng mùi long tiên hương , làm cho người ta cảm thấy thoải mái . Sẽ là người nào chứ ?

Thiên Mạch ngước đầu nhìn nam tử đã đỡ mình .

Nam tử có một khuôn mặt tuyệt mỹ , ánh mắt cuồng ngạo , lộ ra sự bá đạo . Khoé miệng khẽ nhếch khiến lộ ra sự phóng đãng . Trong sự phóng đãng tự nhiên hiện ra ngạo khí , trên người hắn có một loại khí chất bao trùm thiên hạ , cả người tản mắt ra uy nghiêm nhiếp nhân . Nam tử này khí chất phi phàm , không phú thì cũng quý , tuyệt đối là người trong hoàng tộc .

Phảng phất như đã từng quen biết , đã gặp ở đâu .

Trong đôi mắt nàng ánh lên tinh quang , đột nhiên nghĩ đến cái gì , khoé miệng nàng khẽ nhếch lên . Đúng vậy , hắn chính là đương kim thiên tử Tần Vật Ly .

Tần Vật Ly cười ôn hoà , thanh âm hùng hậu vang lên bên tai nàng "Cô nương , ngươi nhìn ta như vậy ta sẽ thẹn thùng đấy ."

"Cảm ơn" Thiên Mạch thoát khỏi lòng hắn , không thèm liếc hắn lấy một cái , xoay người rời đi .

"A...cô nương ." Tần Vật Ly không nghĩ nàng cứ như thế rời đi , dùng chiết phiến gãi gãi đầu , nhanh chóng đuổi theo "Cô nương , chờ một chút ."

Thiên Mạch không muốn cùng hắn lộn xộn ngược lại càng bước nhanh hơn .

https://thuviensach.vn

Tần Vật Ly cười bất đắc dĩ , dùng khinh công chắn trước mặt nàng . Thiên Mạch đi quá nhanh , lại càng không ngờ hắn chặn trước mặt nàng , không nghĩ đến tông trúng vào người hắn , hoạ , rơi trên mặt đất .

Thiên Mạch liếc nhìn Tần Vật Ly , ánh mắt lãnh đạm nhìn không ra một tia tâm tình . Nàng cúi xuống, cánh tay đưa ra , nàng còn chưa chạm tới thì bức hoạ trên mặt đất đã bị hắn nhặt lên .

Tần Vật Ly mở cuộn tranh , một bộ sơn thuỷ đập vào trong mắt .

“Hảo hoạ , chỉ tiếc bút pháp mềm mại có thừa nhưng lại thiếu đi hào khí .” Hắn giống như người đứng ngòai bình luận .

“Trả ta” Thiên Mạch giơ tay , lạnh lùng yêu cầu .

Tần Vật Ly chớp mắt một cái, đem tranh cuộn lại , để ra sau lưng , bình thản nhìn nàng , cười nói “Ta đoán bức hoạ này là do cô nương vẽ đúng không ?” Thật là một bức tranh đẹp .

Thiên Mạch không nói , thuỷ mâu ấn chứa sự phẫn nộ , cũng không có chỉ trích .

“Trong bức hoạ này có một loại khí tức phiêu dật .” Hắn ghé sát mặt vào Thiên Mạch , hít một hơi thật sâu , say mê khép mắt lại “Cùng cô nương giống nhau .”

“Công tử trên đường đùa giỡn con gái nhà lành không sợ bị người ta chỉ trích sao ?” Đường đường là nhất quốc chi quân mà một chút quy củ cũng không có .

Tần Vật Ly giả bộ không hiểu “Ta có đùa giỡn cô nương sao ? Rõ ràng là cô nương nhảy vào trong lòng ta .” Hắn cười tà ác “Ta còn tưởng rằng cô nương có ý với ta .”

“Trả ta” Thiên Mạch giơ tay ra , không muốn cùng hắn nhiều lời .

“Có thể trả cho ngươi...” Tần Vật Ly vung vẩy bức hoạ trong tay “Trừ phi ngươi nói cho ta biết ngươi tên là gì ? Là thiên kim nhà nào ?” Dựa vào một thân y phục của Thiên Mạch , Tần Vật Ly đương nhiên cho rằng nàng còn chưa xuất giá .

Thiên Mạch cau mày “Tại sao ta phải nói cho ngươi ?” Tần Vật Ly là một vị quân chủ hiền minh, không ham nữ sắc , hôm nay tại sao lại hoang đường như thế ? Đùa giỡn con gái nhà lành ngay trên đường .

https://thuviensach.vn

Tần Vật Ly cầm bức tranh , hai tay khoanh trước ngực , nhìn nàng hứng thú "Ta giúp ngươi , ngươi cho ta biết tên coi như báo đáp ." Hắn không phải là kẻ háo sắc, bên người cũng có vô số mỹ nhân , hắn còn không buồn để ý đến các nàng . Lần đầu tiên nhìn thấy Liễu Thiên Mạch , hắn đã bị khí chất trên người nàng hấp dẫn . Nàng không phải rất đẹp ,tư sắc chỉ tính là hạng trung . Nhưng chính là trên người nàng lại có một loại khí chất không thể diễn tả .

Hắn đã quan sát nàng rất lâu , lần đầu thấy nàng , khoé miệng của nàng hiện ra một nụ cười châm chọc , sóng mắt lưu chuyển tựa như sóng nước mùa xuân . Nhìn gần , hắn cảm thấy được nữ tử này rất thú vị .

Nhìn nàng cùng gia nhân của Liễu phủ dây dưa , hắn càng cảm thấy thú vị , hắn nhìn ra được nữ tử này thực ra cũng không muốn vào Liễu phủ .

Nàng lãnh đạm, lớn mật , phát tán ngạo khí khắp nơi . Ánh mắt bình lặng như nước , ẩn dấu trăm ngàn suy nghĩ .

Nàng có sự linh động của một tiểu nữ tử , lại có ngạo khí của đại gia khuê tú , bạch y phiêu phiêu , giống như một bông hoa trong sướng mù vốn không có thật .

Khí chất lạnh lùng , xuất trần thoát tục .

Liễu Thiên Mạch nhìn thẳng vào hắn , lạnh lùng châm chọc "Công tử , đây là thủ đoạn tiếp cận nữ nhân của ngươi sao ?"

Chiết phiến trong tay Tần Vật Ly chuyển động , cười đến vô lại "Cứ xem như thế đi ." Nàng là một nữ tử sáng chói , rất dễ hấp dẫn ánh mắt của nam nhân . Thật bất hạnh , hắn lại trở thành một người trong số đó . Sống nhiều năm như vậy lần đầu tiên hắn gặp một nữ tử hấp dẫn như nàng .

"Nếu ta không nói thì sao ?" Thiên Mạch nhìn hắn khiêu khích .

Tần Vật Ly mỉm cười, con mắt ở trên người nàng di chuyển , nói một cách cao thâm khó lường "Nếu ngươi không nói , ta sẽ cường bạo ngươi ." Lời nói của hắn thật giống như trò đùa .

"Ban ngày ban mặt , ngươi dám cường bạo dân nữ a? Vương pháp ở đâu ?" Ngữ khí của Thiên Mạch vẫn lãnh đạm như cũ , đáy mắt lại xẹt qua ý cười .

Tần Vật Ly dùng chiết phiến gõ nhẹ cái trán , giả bộ thở dài "Đúng vậy , tại sao trên đời này lại có vương pháp chứ ? Nếu như không có vương pháp

https://thuviensach.vn

, ta liền có thể quang minh chính đại đem ngươi bắt về ."

"Bắt về làm cái gì ?" Thiên Mạch vừa cười vừa ý tứ nói với hắn . Không nghĩ dến đương kim hoàng thượng lại là người thú vị như thế .

Tần Vật Ly suy nghĩ một chút , nghiêm trang nói "Làm thê tử, bắt ngươi về làm thê tử ."

"Ngươi không có thê thiếp sao ?" Theo như nàng biết đương kim hoàng thượng đến nay vẫn là người độc thân , ngay cả thị thiếp cũng không có . Có rất nhiều người đoán Tần Vật Ly là kẻ đoạn tụ (ý nói chỉ mê đàn ông) .

Nàng không tin hắn là người đoạn tụ , cũng không tin hắn độc thân . Hắn một nam nhân bình thường, lại vừa là nhất quốc chi quân , bên người hắn phải có rất nhiều mỹ nữ mới đúng .

"A" Tần Vật Ly bất đắc dĩ thở dài "Ba ngàn giai lệ , chỉ lấy một người , hơn nữa hết lần này đến lần khác đều không có gặp ý trung nhân như nàng ." Hắn lại trêu chọc "Hơn nữa đàn bà quá nhiều rất dễ đánh nhau."

Tốt a "Ba ngàn giai lệ, chỉ lấy một người ." Thân là đế vương , có thể nghĩ như vậy thật sự là rất hiếm , Thiên Mạch đối với Tần Vật Ly rất có hảo cảm .

"Ngươi muốn tìm nữ tử dạng gì ?"

"Điều này...một nữ tử giống như ngươi ." Dong chi tục phấn hắn thấy nhiều lắm nhưng nữ tử lạnh nhạt , cao ngạo như nàng là hắn lần đầu tiên nhìn thấy . Trên đời này có rất nhiều mỹ nữ nhưng khí chất của nàng là trong vạn người cũng không có nổi một người .

May mắn thay nàng cũng hiểu rõ bản thân mình . Theo như nàng tự nhận xét , nàng không xinh đẹp , không quyến rũ , thậm chí mang theo vài phần lạnh lùng . Một nữ tử như nàng đúng là rất đặc biệt, nhưng lại không được nam nhân yêu thích . Nàng kinh doanh Tuý Yên lâu đã năm năm , sớm đã nhìn thấy những chuyện trăng gió . Được nam nhân yêu thích chính là những nữ tử xinh đẹp quyến rũ như Liễu Thiến , không ai muốn chú ý tới nữ tử cứng ngắc như nàng .

Tần Vật Ly là nhất quốc chi quân , như thế nào lại thích nàng ?

"Tại sao là ta ? Ta có cái gì tốt ?" Thiên Mạch cười hỏi . Sống nhiều năm như vậy đây là lần đầu tiên có nam nhân nói thích nàng , hơn nữa nam

https://thuviensach.vn

nhân này lại là nhất quốc chi quân . Nàng rốt cuộc có chỗ nào tốt , nàng thật sự muốn biết .

Tần Vật Ly nheo mắt , trong lời nói mang theo sự say mê “Lần đầu tiên thấy ngươi , ta đã bị ngươi hấp dẫn . Trên người ngươi có một lại khí chất thanh nhã thoát tục , phiêu dật mà linh động . Ta thừa nhận khí chất trên người ngươi chính là thứ hấp dẫn ta nhất . Nhưng là...Khí chất trên người ngươi còn chưa đủ làm cho ta muốn lấy ngươi . Tại sao ta lại chọn ngươi , ta cũng không rõ . Có lẽ là nhất kiến chung tình .”

“Lần đầu tiên thấy ta ngươi đã thích ta ? Ngươi tin rằng trên đời có chuyện nhất kiến chung tình ?” Thiên Mạch có chút khó tin .

Tần Vật Ly đảo mắt một vòng , ánh mắt ở trên người nàng không cách nào rời đi “Đúng vậy” Hắn trả lời nghiêm túc .

Thiên Mạch cười nhạt “Công tử , cáo từ .” Thiên Mạch nghĩ hắn lại nói giỡn .

Nàng rất ít cười nhưng khi nàng cười quả thực là khuynh quốc khuynh thành .

Tần Vật Ly nhìn nụ cười của nàng , ánh mắt mê đi .

Khi hắn phục hồi tinh thần thì đã không thấy bóng giai nhân đâu nữa . Hắn vội vàng dùng mắt tìm kiếm trong đám đông nhưng thuỷ chung vẫn không thấy bóng dáng của nàng .

Tần Vật Ly tức giận dùng cây quạt gõ vào đầu “Ngốc a, cư nhiên không hỏi tên của nàng .”

Thiên Mạch chạy loạn trên đường , mặc cho mưa phùn táp vào người .

Nàng cực kỳ thích trời mưa , phi phi yên vũ , giống như tên của nàng bình thường mềm mại và ấm áp .

Liễu Thiên Mạch tưởng rằng nàng sớm đã quen chịu sự sỉ nhục nhưng lúc bị khinh thị , nàng mới biết được bản thân cũng có tâm tình.

Nàng có thể chịu được sự vũ nhục của bất cứ kẻ nào cũng không thể chịu được sự sỉ nhục của Liễu gia . Nàng không biết bản thân có nên tham gia thọ yến hay không . Nàng rất sợ mình nhất thời không khống chế được mà đại khai sát giới , nàng có thể giết sạch già trẻ lớn bé của Liễu gia nhưng chính là nàng cũng không nghĩ sẽ làm như vậy . Liễu gia mắc nợ nàng

https://thuviensach.vn

nhiều như thế , tất nhiên đâu dễ dàng trả như vậy , nếu đúng thật thì đã quá tiện nghi cho bọn chúng rồi .

Mưa càng lúc càng mau , quần áo Thiên Mạch đã ướt hết , mái tóc dính chặt vào lưng . Mưa rơi vô tình đánh lên trên người nàng , nước mưa lạnh như băng theo mái tóc chảy xuống .

Một cây dù tự nhiên xuất hiện , không một tiếng động che mưa cho nàng .

Thiên Mạch gạt đi nước mưa , quay đầu lại , lặng lẽ nhìn người đã che mưa cho nàng - Hoắc Thiên , sóng mắt như nước .

“Cẩn thận cảm lạnh .” Hoắc Thiên đi đến trước mặt nàng , đem cây dù để lên đỉnh đầu nàng .

Thiên Mạch lau đi nước mưa trên mặt , nghi hoặc nói “Ngươi tại sao lại ở đây?” Hắn lẽ ra phải đến dự thọ yến của tể tướng chứ .

Hoắc Thiên bật cười , hất hàm về phía phủ đệ bên cạnh “Ngươi xem đây là đâu ?”

Thiên Mạch quay đầu , ba chữ ‘tướng quân phủ’ lập tức đập vào trong mắt .

“Ta như thế nào lại chạy đến nơi này ?”

“Ngươi không về nhà sao ?”

“Ta có đi nhưng bọn họ không cho ta vào .”

“Vương gia đâu?” Vương gia đáng lý phải đưa nàng đi cùng chứ .

Trong mắt Thiên Mạch hiện lên một tia thê lương , ngắm màn mưa dày đặc , thản nhiên nói “Hắn đi với Thải Y .” Nàng không muốn quan tâm nhưng không thể nào không nghĩ đến . Khi biết Tần Mộ Phong mang theo Thải Y đi dự thọ yến , trái tim nàng giằng xé quyết liệt , có một sự khó chịu không nói ra được .

Hoắc Thiên bất đắc dĩ thở dài “Toàn thân ngươi ướt đẫm, trước tiên thay bộ quần áo khác đi nghen.” Tần Mộ phong thật sự quá đáng lắm rồi .

Ánh mắt Thiên Mạch rơi vào hộp lễ vật trong tay hắn “Ngươi muốn đi ra ngoài ?”

“Định đến tướng phủ .” Không nghĩ tới lại gặp nàng ngoài cổng .

“Ngươi đi một mình ?” Những đại quan quyền quý trong thành đi ra ngoài , kẻ nào không thích tiền hô hậu ủng .

https://thuviensach.vn

Hoắc Thiên đương nhiên biết ý tứ của nàng , vô tư cười nói “Ta là một võ tướng , chán ghét mấy thứ xa hoa thế tục đó .”

Thiên Mạch ngẩng đầu lên, cầm lấy cây dù trong tay hắn “Ta giúp ngươi nhé ?”

Hoắc Thiên đem hộp gấm đưa cho nàng , ôn nhu cười “Đến đây đi .”

Thiên Mạch không nói gì , tiếp lấy hộp gấm, đi theo hắn vào tướng quân phủ , tướng quân phủ cũng giống như Bình Nam Vương phủ sang trọng đường hoàng ,nhưng lại có một vẻ đẹp thanh bình .

Tướng quân phủ không có nữ quyến , trừ bỏ Trữ Tâm viện là nơi ở của Hoắc Thiên thì những địa phương còn lại đều do hạ nhân ở .

Tướng quân phủ chỉ có một phòng tắm , Hoắc Thiên không thể làm gì khác hơn là trực tiếp đưa Liễu Thiên Mạch vào Trữ Tâm viện .

Trữ Tâm viện kiến trúc tinh sảo , thanh nhã , hành lang quanh co , cây cầu nhỏ trong viện xoắn lại rất phức tạp , những hòn giả sơn chồng lên nhau , rõ ràng gần trong gang tấc nhưng lại đi mãi cũng không đến được .

Thiên Mạch và Hoắc Thiên cùng đi bộ vào trong viện . Trên đường , nàng quan sát cảnh vật xung quanh , nhịn không được gật đầu tán thưởng “Trong viện bố trí trận pháp , người bình thường căn bản không vào được , mà cho dù có vào được cũng sẽ bị nhốt lại trong trận . Thiên hạ đồn đại Hoắc Thiên là người thông minh nhất Thiên Diệp vương triều , rất có phong phạm tướng quân , lại thêm sự không ngoan của một quân sư , quả nhiên không hề sai .”

“Đã để phu nhân chê cười .” Hoắc Thiên có một cảm giác như tìm được người tri âm . “Thiên Mạch phu nhân , trong trận này có một chỗ sơ hở .”

Ánh mắt Thiên Mạch đảo qua cảnh vật xung quanh , gật đầu xác nhận “Ta đoán chính vì trong viện có một cái ao cho nên mới có sơ hở .”

“Ha ha , ngươi đoán đúng rồi .” Hoắc Thiên nhìn Thiên Mạch có chút gật đầu , trong mắt tràn đầy sự tán thưởng .

Thiên Mạch cố tình làm ra vẻ vô tội “Ta đoán mò thôi .”

“Có đúng không ?” Hoắc Thiên cười rất ôn nhu , cũng không tin tưởng lời nàng nói . Nàng chắc chắn từ bố cục trong viện mà suy đoán ra , cũng không phải là thuận miệng nói bừa .

“Đúng vậy .” Thiên Mạch nhịn không được cả người run lên .

https://thuviensach.vn

Thấy nàng run rẩy , Hoắc Thiên nhịn không được cau mày “Ta nơi này có ôn tuyền , ngâm mình một lúc đi .”

“Nơi này như thế nào lại có ôn tuyền ?” Trong nội thành cư nhiên có ôn tuyền, đúng là chuyện lạ .

“Ta dẫn nước từ trên núi xuống .”

Thiên Mạch hơi mỉm cười, cũng không có nói nữa, Hoắc Thiên thật thông minh, nàng thưởng thức hắn .

Sau khi tắm rửa , nàng thay một bộ quần áo màu vàng , mái tóc đen dùng một dải lụa màu vàng buộc lại , dùng một vài con bướm vàng làm phụ kiện . Trên tai đeo một đôi khuyên hình con bướm nhỏ màu vàng . Đạm mà không lãnh , mềm mại thanh nhã . Ngâm mình trong ôn tuyền, da nàng tự nhiên hiện lên sắc hồng . Cả người kiều diễm mỹ lệ , đã mất đi vẻ lạnh lùng ngày trước , không những thế còn lộ ra một chút ôn nhu .

Tướng quân phủ không có nữ quyến, tự nhiên sẽ không đó đồ dùng của nữ nhân . Quần áo và trang sức trên người nàng đều là ra ngoài mua , Hoắc Thiên đối với nàng thật có lòng .

Trang phục hoàn hảo , nha hoàn đưa nàng lên lầu . Hoắc Thiên sợ nàng ngại ngùng nên đặc biệt ở đây chờ nàng .

Nàng vừa bước qua cửa, Hoắc Thiên đồng thời cũng quay đầu . Nhìn tư thái diễm lệ của nàng , khoé miệng hắn hơi cong lên , lộ ra một nụ cười ấm áp “Bộ y phục này rất hợp với ngươi .”

Thiên Mạch ngồi lên chiếc ghế trúc , lặng lẽ nhìn Hoắc Thiên “Cảm ơn y phục của ngươi .” Trải qua vài lần tiếp xúc, nàng biết Hoắc Thiên thật tâm đối xử tốt với nàng .

“Có lạnh không ?” Hoắc Thiên nhìn thẳng vào Thiên Mạch, trong đôi mắt đen hiện lên một tia lo lắng .

“Không lạnh” Nàng từ nhỏ tập võ, thân thể tốt hơn so với người bình thường . Thiên Mạch nhẹ nhàng thở dài, trong lời nói mang theo vài phần bất đắc dĩ “Đưa ta đến Liễu phủ nghen .” Nàng không muốn đi , lại càng không muốn bị người ta chê cười . Nhưng nàng bây giờ là Liễu Thiên Mạch vậy nên hãy làm những chuyện mà Liễu Thiên Mạch nên làm .

Hoắc Thiên đứng lên, động tác ưu nhã “Ta trước tiên đem ngươi đi nhìn một vật.”

https://thuviensach.vn

“Cái gì ?” Thiên Mạch có chút tò mò .

Hoắc Thiên cười một cách cao thâm khó dò “Rồi ngươi sẽ biết .”

Theo Hoắc Thiên đi tới thư phòng , Thiên Mạch đứng ở cửa, tay vịn vào khung cửa, tò mò nhìn vào trong phòng .

Hoắc Thiên quay đầy lại, ánh mắt ôn nhu như nước “Mau vào”

Thiên Mạch nheo mắt , ánh mắt lãnh đạm đảo qua bức hoạ treo trên tường , gật đầu tán thưởng “Hảo hoạ” Trên vách tường trong thư phòng treo sáu bức tranh , mỗi một bức đều là danh hoạ .

Hoắc Thiên nhìn nàng mỉm cười, ánh mắt ôn nhu “Ta lấy Yên Ba Giang Thượng đồ của ngươi , bây giờ ta trả ngươi một bức .” Lúc đầu khi lấy bức tranh của Thiên Mạch hắn đã có chủ ý này .

Thiên Mạch hơi lắc đầu “Không nên” Ý tứ của Hoắc Thiên là muốn nàng lấy một bức danh hoạ làm lễ vật mừng thọ Liễu Sóc , hắn làm như vậy là múôn giúp nàng . “Hoắc Thiên tướng quân , danh hoạ nên cấp cho người thực sự yêu tranh thưởng thức , Liễu tể tướng hiểu tranh nhưng lại không yêu tranh .”

“Nga?” Liễu tể tướng thường xuyên dùng một số tiền lớn mua danh hoạ , đương nhiên yêu thích tranh , Thiên Mạch vi sao lại nói hắn không biết thưởng thức ?

“Hắn không thích tranh , chỉ là thích làm ra vẻ phong nhã , danh hoạ vào tay hắn chẳng khác nào bị huỷ hoại . Hảo ý của tướng quân Thiên Mạch xin nhận .” Nàng sẽ không vì thể diện mà mang danh hoạ đưa cho Liễu Sóc , thật không đáng .

Hoắc Thiên bất đắc dĩ nói “Tốt thôi, đã như vậy ta cũng không miễn cưỡng .” Hoắc Thiên mở ngăn kéo , lấy ra một miếng ngọc kỳ lân đặt lên bàn “Thiên Mạch , ta lấy tranh của ngươi , miếng ngọc kỳ lân này xem như hồi lễ .”

Thiên Mạch than nhẹ , nếu nàng không nhận Hoắc Thiên nhất định sẽ không từ bỏ ý định “Cảm ơn tướng quân .” Ngọc kỳ lân giá trị liên thành , cấp cho Liễu tể tướng thật là phí .

Hoắc Thiên thay đổi cách nói “Ta với ngươi có cần khách sáo như vậy không ? Nếu ngươi không ngại ta sẽ gọi ngươi là Thiên Mạch .” Hai chữ phu nhân thật sự rất xa lạ .

https://thuviensach.vn

Nụ cười tươi của hắn khiến cho Thiên Mạch cảm thấy như gió xuân ấm áp , bất giác , khoé miệng nàng hiện lên một nụ cười mờ ảo “Ta không ngại , ngươi có thể gọi ta là Thiên Mạch .” Sự thật thì nàng rất chán ghét hai chữ phu nhân này .

“Đi thôi , ta mang ngươi đến tướng phủ .” Hoắc Thiên rất tự nhiên vươn tay ra , hoàn toàn quên rằng nam nữ hữu biệt .

Thiên Mạch không do dự đưa tay đặt trong lòng bàn tay hắn , mặc cho hắn nắm .

Lúc nhìn thấy Nhị tỷ phu nắm tay Nhị sư tỷ, nàng cảm thấy rất hâm mộ .

Được một nam nhân nắm tay , hắn là có cảm giác rất an toàn . Mỗi lần bị Nhị tỷ phu nắm tay , Nhị sư tỷ đều cười rất vui vẻ . Nàng biết , Nhị sư tỷ rất hạnh phúc .

Lòng bàn tay hắn ấm áp , cũng giống như con người hắn vậy , khiến cho người ta có cảm giác rất thoải mái , ai cũng không có mở miệng , cảm giác ấm áp đó tràn ngập xung quanh bọn họ .

Thiên Mạch ngẩng đầu nhìn gương mặt Hoắc Thiên , đáy mắt hiện lên một tia nghi hoắc . Nếu người nàng gả là Hoắc Thiên , bây giờ sẽ có kết cục như thế nào ? Có thể hay không giống như Nhị sư tỷ , sẽ có hạnh phúc thực sự ?

Hạnh phúc là gì ? Nàng không biết . Từ trước tới nay nàng chưa bao giờ nghĩ đến chuyện lập gia đình , lại càng không quan tâm đến hạnh phúc , nhưng bây giờ nàng lại muốn biết mùi vị của hạnh phúc là như thế nào .

Tần Mộ Phong mang Thải Y đến tham dự thọ yến của tể tướng làm cho nàng cảm thấy bối rối . Nhưng là nàng đã gặp phải người khiến cho nàng vui vẻ , đó chính là Tần Vật Ly , gặp Hoắc Thiên - người mang đến cho nàng sự ấm áp . Tần Vật Ly tiêu sái , Hoắc Thiên ôn nhu , hai nam tử này đều là nhân trung long phượng , phẩm chất đều hơn Tần Mộ Phong gấp trăm lần . Gặp gỡ bọn họ không phải là chuyện xấu . Nếu không gả cho Tần Mộ Phong nàng sẽ không gặp được Tần Vật Ly , sẽ không biết cảm giác ấm áp là như thế nào . Tái ông thất mã , đôi khi cũng không phải là điều xấu .

https://thuviensach.vn

Chương 47 : Yểu điệu thục nữ

Hoắc Thiên cầm ô , Thiên Mạch trong tay ôm cái hộp gấm hoa mỹ màu đỏ . Hai người đi cạnh nhau dưới cây dù , trông giống hệt một đôi vợ chồng .

Hoắc Thiên đem phần lớn chiếc dù che cho Thiên Mạch khiến cho bả vai bị ướt một mảng lớn .

Bọn họ đi đến cửa phủ tể tướng , còn chưa có đi vào thì một thanh âm nhu mỹ đã thu hút sự chú ý của họ "Thật là trùng hợp a , không nghĩ có thể ở nơi này nhìn thấy tướng quân ."

Hoắc Thiên và Thiên Mạch nghiêng đầu, nhìn thấy một nữ tử sang trọng từ trong kiệu đi ra , mỉm cười nhìn Hoắc Thiên , bên cạnh nàng có một nha hoàn che dù .

Mặt Hoắc Thiên không thay đổi , nói "Cao phu nhân đến chúc thọ phụ thân hẳn là có rất nhiều việc để làm, bổn tướng không quấy rầy ." Hắn quay đầu nhìn Thiên Mạch "Vào đi thôi" Lúc hắn nói chuyện với Thiên Mạch , trong giọng nói của hắn tự nhiên mang theo một sự ôn nhu .

"Ân" Thiên Mạch nhẹ nhàng gật đầu , căn bản không thèm liếc nhìn ngươi phụ nữ kia .

Vị phu nhân kia sắc mặt biến đổi , liếc nhanh Thiên Mạch , khôi phục lại ý cười "Vị này là tướng quân phu nhân sao ? Không biết là thiên kim nhà ai ?"

Hoắc Thiên nhịn không được hít phải một ngụm khí lạnh , khiếp sợ nhìn Thiên Mạch .

Thiên Mạch mặt không đổi sắc "Vào đi thôi" Nàng đã sớm quen bị người nhà Liễu gia khinh thị . Vị phu nhân này chính là Lục tiểu thư của Liễu gia , là Lục muội của Liễu Thiên Mạch , nàng ta cư nhiên không nhân ra nàng , thật là mỉa mai .

"Tướng quân phu nhân, ta là phu nhân của đề đốc kinh thành ,là Lục tiểu thư Liễu Phinh Đình của tể tướng , không biết ngươi là thiên kim nhà ai ?" Liễu Phinh Đình giọng điệu gay gắt , khoé miệng hiện rõ một nụ cười châm chọc .

https://thuviensach.vn

Liễu Phinh Đình thích Hoắc Thiên , đáng tiếc Hoắc Thiên không có ý với nàng . Liễu tể tướng nhiều lần xin Tần Vật Ly tứ hôn nhưng Tần Vật Ly nghĩ tình huynh đệ mà không đáp ứng , hôm nay thấy Hoắc Thiên cùng Thiên Mạch ở cùng một chỗ , nàng vừa ghen tị vừa căm ghét .

“Gia môn chỉ là một hộ gia đình nhỏ, không đáng nhắc đến .” Thiên Mạch không thèm nhìn Liễu Phinh Đình , nàng nhìn Hoắc Thiên mỉm cười “Hoắc đại ca, chúng ta vào đi thôi .” Nàng không muốn để ý Liễu Phinh Đình nhưng không thể không quan tâm .

“Vào đi thôi” Hoắc Thiên cũng không thèm để ý Liễu Phinh Đình , cùng Thiên Mạch bước vào .

Thiên Mạch thay đổi y phục, người hầu vừa rồi làm khó nàng cũng không nhận ra .

Đưa ra thiếp mời , người hầu gật đầu , cúi người mời bọn họ đi vào , cùng kẻ hách dịch vừa rồi giống như là hai người khác nhau .

Phòng khách phủ tể tướng , tể tướng đang ngồi ở trên cao , hồng quang rực rỡ . Thấy Hoắc Thiên và Thiên Mạch đi vào lập tức đứng dậy , cười lớn đón chào “Hoắc tướng quân đại giá quang lâm , lão phu không kịp nghênh đón từ xa .”

Hoắc Thiên cười khách khí “Tể tướng khách khí”

Tầm mắt tể tướng chậm rãi chuyển tới trên người Liễu Thiên Mạch , đánh giá Thiên Mạch , gật đầu tán thưởng “Vị này hẳn là tướng quân phu nhân .”

Nụ cười trên mặt Hoắc Thiên cứng ngắc , quay đầu nhìn Thiên Mạch .

Thiên Mạch cười lãnh đạm, hai tay đưa lễ vật “Chúc tể tướng đại nhân phúc như đông hải , thọ tựa nam sơn .” Nụ cười của nàng lạnh lùng , ý cười để trong đáy mắt .

Nàng buông tay , cái hộp để ngọc kỳ lân lúc nãy rơi trên mặt đất vỡ thành nhiều mảnh .

Nhất thời hào khí trong hiện trường ngưng trọng . Thiên Mạch vẻ mặt thờ ơ , coi như không liên quan mà nhìn ra bên ngoài .

Hoắc Thiên không biết Thiên Mạch có ý đồ gì , vội vàng nói “Đổ vỡ là bình an” .

Mọi người xung quanh cũng theo đó phụ hoạ “Đổ vỡ là bình an .”

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch chậm rãi ngồi xổm xuống , nheo , mắt lại , bình thản nhặt một mảnh vỡ lên đánh giá "Tể tướng đại nhân, đây là hạ lễ Thiên Mạch cho ngươi , chỉ tiếc , đã nát ." Nàng cố ý nói ra tên mình , đáng tiếc tri nhớ của Liễu tể tướng quá kém , hoàn toàn không nhớ rằng hắn có một nữ nhi như nàng .

Liễu tể tướng nhìn ngọc kỳ lân giá trị liên thành, trên mặt xuất hiện vẻ tiếc nuối "Vô phương , vô phương , đổ vỡ là bình an ." Một miếng ngọc tốt a , thật là đáng tiếc .

Thiên Mạch đứng lên , cười quỷ dị "Liễu tể tướng , Thiên Mạch tặng ngươi một câu đối ."

"Nga? mời nói." Liễu tể tướng rất có hứng thú .

Ánh mắt Thiên Mạch đảo qua mọi người , khoé miệng hiện lên nụ cười châm chọc , không lo sợ nói "Vế trên , tể tướng đại nhân không phải người ."

"A" Mọi người hoảng lên, không biết Thiên Mạch rốt cuộc có ý gì .

Hoắc Thiên liếc nhìn Thiên Mạch , không biết nàng đang diễn trò gì .

Khoé môi Thiên Mạch nhếch lên lộ ra nụ cười "Vế dưới , hắn là Nam Hải hoạt thần tiên ."

Sắc mặt tể tướng lại từ xanh chuyển sang hồng , dần dần mỉm cười .

Hoắc Thiên thở dài một hơi , hắn vì Thiên Mạch mà cảm thấy bi ai , cũng không muốn nàng gặp rắc rối .

"Ý trong này là thọ tựa nam sơn ." Mặt nàng tươi cười , gần như cao ngạo .

Nàng nói xong lập tức được tán thưởng rầm rộ , mọi người đều gọi nàng là tướng quân phu nhân .

Lúc Tứ sư phụ dạy nàng đọc sách có kể qua rất nhiều điển cố . Nàng tuỳ tiện sửa đổi một chút , dùng vào trường hợp ngày hôm nay .

"Hảo hảo, tướng quân phu nhân thật sự là tài nữ a." Tể tướng tay vuốt chòm râu , trên mặt đầy vẻ tươi cười .

Hoắc Thiên thở dài bất lực , hướng tể tướng cười nói "Chúc tể tướng đại nhân sống lâu như đại thụ ngàn năm , mãi mãi vẫn thanh xuân ."

Liễu tể tướng vừa định nói gì , Liễu Phinh Đình được nha hoàn đỡ đi vào , cúi người xuống "Chúc cha sống lâu trăm tuổi , nhật nguyệt trường

https://thuviensach.vn

minh .”

“Tốt , tốt , nữ nhi ngoan .”

“Tướng quân và phu nhân , xin mời vào nội đường ngồi nghỉ .”

Ý cười trên mặt Thiên Mạch bất ngờ biến mất , hướng về phía nội đường bước đi “Đi”

Hoắc Thiên biết tâm tình của nàng không tốt . Liễu Phinh Đình là muội muội của nàng , Liễu tể tướng là phụ thân của nàng , hai người đều là người thân của nàng , vậy mà bọn họ cư nhiên không nhận ra nàng . Trải qua nhiều năm như vậy , cho đến bây giờ , nàng tại Liễu gia đã sống như thế nào ?

“Tướng quân phu nhân xin dừng bước .” Liễu Phinh Đình khéo léo nở nụ cươi xinh đẹp , đi tới trước mặt Thiên Mạch “Tướng quân phu nhân, như thế nào vừa nhìn thấy ta ngươi đã vội rời đi a ? Ta là tiểu thư của Liễu gia , xem như là nửa chủ nhân , có chỗ nào chiêu đãi không chu toàn, xin phu nhân bao dung .”

“Liễu tiểu thư nói quá lời .” Với sự thông minh của Thiên Mạch , làm sao không nhận ra Liễu Phinh Đình có chủ tâm làm khó nàng .

“Được rồi , tướng quân phu nhân, không biết ngươi là thiên kim nhà nào ?” Liễu Phinh Đình giả bộ thở dài “Ai , Hoắc tướng quân quyền cao chức trọng , có thể môn đăng hộ đối với hắn sợ rằng chỉ có phủ tể tướng chúng ta .” Tiểu thư của những gia đình quyền quý Liễu Phinh Đình nhận thức hơn nửa , nàng căn bản chưa từng nhìn thấy Thiên Mạch , tự nhiên cho rằng Thiên Mạch xuất thân hàn vi , không xứng với Hoắc Thiên .

Thiên Mạch thái độ lãnh đạm, khoé miệng hiện lên ý cười, nhìn Liễu Phinh Đình không hề mở miệng .

Hoắc Thiên bước nhanh đến bên người Thiên Mạch , đem nàng bảo vệ ở phía sau , sắc mặt xanh đen “Cao phu nhân , Hoắc Thiên với không tới tướng phủ .”

Hoắc Thiên nổi danh ôn nhã, trước giờ chưa từng nổi giận . Tể tướng thấy Hoắc Thiên tức giận biết nữ nhi đã chọc vào chỗ không nên chọc , nghiêm mặt lại “Phinh Đình , không được vô lễ ,mau xin lỗi phu nhân .”

Liễu tể tướng quay đầu, lại cười nói “Tướng quân, phu nhân, tiểu nữ vô lễ, lão phu thay nàng xin lỗi .” Hoắc Thiên mặc dù tuổi còn trẻ nhưng địa vị

https://thuviensach.vn

của hắn trong triều lại không thể khinh thường, đắc tội với hắn tuyệt đối không có lợi .

Liễu Phinh Đình nhăn mũi tỏ vẻ không vui , hướng Thiên Mạch nói "Tướng quân phu nhân, Phinh Đình thất lễ ." Trong lời nói của nàng hoàn toàn nghe không ra có chút ý tứ xin lỗi nào .

Liễu Thiên Mạch thở dài một cái, thất vọng nói "Hoắc đại ca, chúng ta đi ." Nàng tưởng rằng Liễu gia sẽ chế nhạo nàng , không có nghĩ đến Liễu gia căn bản không hề nhận ra nàng . Trước khi nàng xuất giá bọn họ đã gặp qua nàng , tại sao lại kkhông nhận ra chứ ? Có lẽ trong mắt hắn chưa bao giờ có nàng .

Hoắc Thiên không nói gì, lặng lẽ đi bên cạnh nàng . Hắn vẫn không biết vì sao Thiên Mạch lại cao ngạo như thế . Hôm nay hắn đã rõ . Nàng ở trong tướng phủ không hề có địa vị , thậm chí không bằng một nha hoàn . Làm phụ thân , lại không nhận ra nữ nhi ? Liễu gia rốt cuộc đã đối đãi với nàng ra sao ? Tại Liễu phủ nhiều năm như vậy , nàng đã trải qua cuộc sống nhu thế nào ?

Trên người nàng có một loại cảm giác tang thương . Hắn vẫn rất kỳ quái , một nữ tử chưa đầy hai mươi tuổi như thế nào lại có sự tinh tế như vậy . Thì ra nàng lạnh lùng và cao ngạo , tang thương cùng tinh thế là có liên quan đến thân thế của nàng .

Thiên Mạch cúi đầu , cười buồn bã "Rất buồn cười đúng không ?"

Hoắc Thiên nhìn chằm chằm vào nàng "Thiên Mạch , ngươi tại sao lại gả cho Vương gia ?" Liễu tể tướng căn bả không nhận ra Thiên Mạch , không có khả năng vì nàng muốn gả cho Vương gia mà xin Hoàng thượng tứ hôn .

"Bởi vì...Liễu tể tướng muốn trở thành nhạc phụ đại nhân của Bình Nam Vương , muốn cùng Bình Nam Vương kết giao quan hệ . Nếu một ngày hắn phạm vào đại tội không thể tha thứ, gánh lấy hoạ diệt môn , hắn hy vọng Hoàng thượng sẽ nể mặt Bình Nam Vương mà giảm nhẹ hình phạt . Đối với hắn mà nói , ta chỉ là một công cụ mà thôi ." Thiên Mạch thản nhiên nói, trong mắt hiện lên một tia giễu cợt . Bình phong , đây là giá trị duy nhất của một 'tể tướng chi nữ' như nàng .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong vẫn đem cái chết của Vô Mệnh và Thải Hà đổ lên đầu nàng , nhiều lần ngược đãi nàng . Kỳ thực , nàng là vô tội.

Hoắc Thiên buồn bã , thở dài "Vương gia biết không ?"

"Biết" Biết thì như thế nào , giống như cấp cho nàng một vấn đề khó giải quyết .

Trong lòng Hoắc Thiên trở nên quyết liệt , biết thân thế của nàng như vậy mà Tần Mộ Phong lại đối xử với nàng như thế ? Nàng là một nữ tử đặc biệt, vì sao Tần Mộ Phong không biết quý trọng ? "Hắn rất ngốc, có thể hắn không nhìn thấy chỗ tốt của ngươi ." Về phương diện đối đãi với nữ nhân, Tần Mộ Phong đích thực rất ngu .

Thiên Mạch đột nhiên dừng bước, bình tĩnh nhìn thẳng vào Hoắc Thiên "Ta nghĩ một mình yên tĩnh một lát ."

"Ta ở nơi này chờ ngươi , ngươi đi đi ." Ngay cả tể tướng cũng không nhận ra nàng , nàng có biết đường không ? Hay là ở lại nơi này chờ đi .

"Không cần, ngươi đến phòng khách đợi ta , ta biết đường ." Phòng khách ở đâu chắc nàng biết .

Hoắc Thiên cười khổ "Tại sao ngươi biết ta đang suy nghĩ cái gì ?"

"Không rõ, nhưng ta biết ." Gió mát thổi tới làm rối loạn mái tóc của nàng .

Hoắc Thiên đem tóc của nàng vén ra phía sau tai , ôn nhu cười nói "Ngươi đi đi , ta ở phòng khách chờ ngươi ."

Hoang viên vốn là hoang viên, tự nhiên sẽ không có tên .

Năm đó bọn tỷ muội ở chỗ này khi dễ nàng , mẫu thân ở nơi này bỏ nàng mà đi . Nơi này chính là cơn ác mộng cả đời của Thiên Mạch .

Nàng lặng lẽ đi trong viện, chạy khắp mọi ngõ ngách . Mưa phùn , gió nhẹ làm ướt quần áo của nàng .

Bất tri bất giác, nàng đi vào khuê phòng của mình . Nội thất trong phòng đơn giản, ngoại trừ một cái giường thì cái gì cũng không có .

Ở cạnh cửa sổ , trên một cái thư án cũ có để một cây đàn .

Thiên Mạch đi qua đó , ngón tay nhje nhàng vuốt ve thân đàn , móng tay gảy nhẹ vào dây đàn , phát ra những tiếng vang thanh thuý . Thanh âm khó nghe vang lên trong phòng một lúc lâu .

https://thuviensach.vn

Gió từ cửa sổ thổi vào trong căn phòng bỏ hoang , nàng đưa tay ra ngoài cửa sổ , tiếp lấy mưa phùn , than nhẹ

“Tiểu viện nhàn song xuân kỷ thâm ,
trọng liêm vị quyển ảnh trầm trầm ,
ỷ lâu bất ngữ lý dao cầm .
Viễn tụ ly sơn thôi biện dạ ,
tế phong liêu vũ lộng kinh âm,
lê hoa dục tạ khủng nan cấm .”

Gió thổi bay quần áo của nàng , toàn thân giống như một con bướm trang nhã .

Ánh mắt của nàng rơi trên cây đàn , nàng đi tới thư án , bắt đầu gảy đàn .

Nương theo tiếng đàn, Thiên Mạch bắt đầu cất tiếng ca

“Hoa thốn tàn hồng thanh hạnh tiểu .
Yến tử phi thì , bích thuỷ nhân gia nhiễu .
Chi thượng liễu miên xuy lại thiểu ,
thiên nhai hà xứ vô phương thảo !
Tường lý thu thiên ngoại bích đạo ,
ngoại bích nhân di hạng ,
tường lý giai nhân tiếu .
Tiếu tiệm nan thính thanh tiệm tiếu ,
đa tình hoàn tự vô tình .” Trong miệng nàng xướng ca từ, tay ngọc gảy lên dây đàn, tâm hồn không biết đã bay đến nơi nào .

Một khúc đã xong, Thiên Mạch vẫn như cũ để tay trên dây đàn .

“Từ hảo , cầm hảo .” Theo tiếng vỗ tay và ca ngợi , Tần Vật Ly từ bên ngoài đi vào , hắn nhìn bóng lưng Thiên Mạch , môi mỉm cười “Người đẹp” Một thoáng , đã làm cho hắn mê mẩn . Một khúc nhạc đã làm cho hắn động tâm , nữ tử này quả thực rất đặc biệt .

Thiên Mạch đứng lên, nhẹ nhàng xoay người lại “Công tử, ngươi như thế nào lại nữa rồi ?” Tần Vật Ly thật sự là một âm hồn bất tán .

Nàng một thân hoàng y , còn có vài phần quyến rũ hơn so với một thân bạch y vừa rồi , lại càng thêm mê người . Tân Vật Ly mê mẩn , không hề

https://thuviensach.vn

có chút che dấu , nhìn chằm chằm vào Thiên Mạch “Cô nương không thích nhìn thấy ta sao?”

Thiên Mạch cười châm chọc , hỏi lại “Chúng ta quen sao ?”

Tần Vật Ly nhún nhún vai nói “Không quen”

“Nếu không quen , ngươi đi theo ta làm gì ? Cô nam quả nữ , để người ta thấy thì không tốt đâu .” Tần vật Ly thuỷ chung vẫn là Hoàng đế, là con trai duy nhất của Tần thúc thúc và Đồng di , thái độ của Thiên Mạch đối với hắn không phải là xấu .

“Ta có đi theo ngươi sao ?” Tần Vật Ly dùng chiết phiến để dưới cằm , nói “Ta di tới nơi này , trùng hợp nghe được tiếng đàn của ngươi .”

Tay Thiên Mạch đảo qua dây đàn , liên tiếp phát ra chuỗi tiếng động “Tranh của ta đâu ?”

“Cái này...” Tần Vật Ly cười mờ ám “Nói cho ta biết ngươi tên gì , ta sẽ đem nó trả lại cho ngươi .”

“Nhàm chán” Thiên Mạch lườm hắn một cái .

Tần Vật Ly đi đến bên người Thiên Mạch , tựa ở bên thư án , khoé miệng nhếch lên , ung dung mỉm cười “Yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu . Ta không phải quân tử nhưng là cũng thích thục nữ .” Tần Vật Ly nhẹ nhàng dùng chiết phiến nâng cằm của nàng lên, mắt đen nheo lại “Nhất là một nữ tử như ngươi vậy .”

Thiên Mạch gạt tay hắn ra “Chúng ta bất quá mới gặp nhau có hai lần , ngươi như thế nào biết ta là thục nữ ?” Nàng cùng hai chữ thục nữ này không hề dính dáng đến nhau .

Tần Vật Ly từ trên lưng gỡ xuống một khối ngọc bội đưa cho nàng “Ta cho rằng ngươi là thục nữ là được rồi .” Ngọc bội kia trong suốt , trên mặt chạm khắc một đôi long phượng , là một miếng ngọc có giá trị liên thành , thủ công tinh sảo . Thiên Mạch trộm qua vô số bảo vật , đương nhiên biết miếng ngọc này là bảo vật vô giá . Lần thứ hai gặp mặt đã tặng vật quý như vật , Tần Vật Ly thật là mạnh tay .

Thiên Mạch lạnh lùng liếc hắn “Cho ta làm gì ?” Nàng không quá ham thích bảo vật , bởi vì bảo vật bên người nàng rất nhiều .

Tần Vật Ly nghĩ một hồi lâu mới nói “Ta nghĩ cho ngươi”

“Chúng ta không quen .” Thiên Mạch lạnh lùng nhìn hắn .

https://thuviensach.vn

“Ta gọi là Tần Vật Ly , gia tài vạn quán , là một công tử nhà giàu điển hình , cũng là kinh thành nhân sĩ . Ta ở trong nhà là lão đại , có một tên đệ đệ hư hỏng . Đệ đệ của ta không ở chung với ta , nó có một nơi ở riêng . Quên đi , ngươi không cần nhận thức tên hoa hoa công tử kia . Cha ta đã qua đời , mẫu thân ta không bao giờ ra ngoài , bên người lúc nào cũng có nha hoàn hầu hạ . Ngươi gả cho ta , không cần lo chuyện hầu hạ bà , cũng không cần lo lắng quan hệ giữa mẹ chồng nàng dâu . Ta mặc dù vô dụng nhưng lại có một gia tài rất lớn , nhất định không để ngươi bị đói .” Hắn nhìn Thiên Mạch , cười như không cười .

Quả nhiên nàng đoán đúng rồi . Lúc nàng tiến cung ra mắt Đồng di và Tần thúc thúc , từ phía xa xa đã nhìn thấy hắn vài lần nhưng lại không nhìn tận mặt . Bất quá khuôn mặt của Tần Vật Ly có ba phần giống như Tần thúc thúc , nàng mới có thể lớn mật đoán thân phận của hắn . Nghe hắn nói một thôi một hồi , nàng có thể khẳng định hắn chính là đương kim thiên tử .

Thiên Mạch dở khóc dở cười “Ta có nói muốn gả cho ngươi sao ?” Lần đầu tên nhìn thấy hắn , hắn đã bá đạo tuyên bố muốn lấy nàng . Lần thứ hai gặp hắn , hắn muốn nàng gả cho hắn, có phải hay không tên hoàng đế nào cũng đều bá đạo như vậy ?

Nhìn thấy nàng cười , Tần Vật Ly chớp chớp mắt “Mỹ nhân , ngươi vừa cười .” Nàng cười rộ lên trông rất đẹp .

Thiên Mạch thu hồi nụ cười, ngữ khí dịu dàng “Ta cười nhưng ta vẫn như cũ không nhận ngọc bội của ngươi .” Tần Vật Ly đúng là người có thể khiến cho nàng thoải mái .

Tần Vật Ly thở dài “Ai , ngươi có phải chê ta bẩn không ? Ta thường xuyên tắm rửa, trên người tuyệt đối không có mùi , ngọc bội của ta cũng không có mùi , ngươi không cần lo lắng nga .” Hắn lấy ngọc bội đưa đến trước mặt Thiên Mạch .

Thiên Mạch che miệng , vừa cười vừa nói “Ta chưa có nói ngươi bẩn à nha” Sự thật thì hương thơm trên người hắn khiến cho người ta thấy dễ chịu .

Tần Vật Ly cười nịnh nọt , cúi người xuống cùng Thiên Mạch đối mặt “Mỹ nhân , ngươi nguyện ý nhận ngọc bội của ta chứ ?”

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch cười bất đắc dĩ , tay đưa ra tiếp lấy ngọc bội "Được" Nếu theo bối phận , nàng nên gọi hắn một tiếng ca ca . Nếu hắn cố ý muốn đưa, không thể làm gì khác hơn là nhận lấy .

Tay nàng vừa chạm vào ngọc bội , đã bị hắn dùng cây quạt ngăn lại , Tần Vật Ly cười hắc hắc "Nói cho ta biết , ngươi tên gì , là thiên kim nhà ai ."

Thiên Mạch nhìn ra ngoài cửa sổ , ánh mắt mờ mịt , thản nhiên nói "Ta không có tên"

Tần Vật Ly 'nga' mộ tiếng , chép chép miệng "Ta giúp ngươi lựa một cái tên nha , một cái tên thuộc về hai chúng ta ." Hắn nhìn ra ngoài cửa sổ , nhìn màn mưa phùn mờ ảo, hắn lẩm bẩm nói "Phi phi yên vũ" Tần Vật Ly vỗ tay một cái , bá đạo nói "Ta gọi ngươi là Phi Yên , từ nay về sau ngươi là Phi Yên của ta ." Tên này rất hợp với phong vận và khí chất của nàng .

Thiên Mạch vô lực cười "Rất êm tai , ngươi gọi ta là Phi Yên nghen ." Phi Yên vốn là tên của nàng .

Hắn cư nhiên đoán được danh tự của nàng , thật không thể tin nỏi .

Hắn giơ ngọc bội lên , chăm chú nói "Nhớ kỹ , ta gọi là Tần Vật Ly , Tần Vật Ly ." Hắn đem ngọc bội bỏ vào lòng bàn tay Thiên Mạch "Phi Yên , không cho phép quên ta ." Đây là lần đầu tiên hắn muốn một nữ tử nhớ kỹ hắn .

Thiên Mạch nắm chặt ngọc bội, gài vào đai lưng . Tay nàng chống vào hông "Ngươi thấy như thế nào ?"

"Ngươi là quan gia tiểu thư sao ?" Nàng rốt cuộc là ai ? Tại sao lại ở chỗ này ? Tể tướng có chín nữ nhi , đều đã xuất giá , nàng mặc trang phục của con gái chưa chồng , không có khả năng là con gái tể tướng , vậy tại sao lại xuất hiện ở chỗ này ? Thật là khó hiểu .

Thiên Mạch chớp mi "Lại như thế nào ?"

"Không có gì ." Tần Vật Ly bình thản cầm lấy tóc của nàng đùa nghịch "Nếu ta muốn thấy ngươi phải làm sao bây giờ ?"

"Hãy tưởng tượng đi ." Thiên Mạch nói mát , tựa hồ như chuyện này không liên quan gì đến mình . Hắn vẫn không biết rốt cuộc nàng là ai , muốn gặp cũng không gặp được .

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt Tần Vật Ly chớp động ý cười "Nếu như ngươi không muốn nói cho ta biết ngươi là ai , ta cũng không miễn cưỡng , nhưng là...một tháng phải gặp ta ba lần ." Tần Vật Ly tin tưởng chỉ cần tiếp xúc nhiều nàng nhất định sẽ tiếp nhận hắn .

"Nhàm chán" Thiên Mạch vốn lãnh dạm , không muốn để ý tới hắn .

Tần Vật Ly không thèm để ý đến vẻ lãnh đạm của Thiên Mạch "Mỗi tháng mồng một, mười lăm, ba mươi ngươi phải theo ta gặp mặt ."

Thiên Mạch tựa ở thư án , nhìn hắn buồn cười "Tại sao ngươi bảo ta gặp ngươi thì ta phải gặp ?"

Tần Vật Ly cười rất cao thâm khó lường "Theo ta gặp mặt nhất định có chỗ tốt, sau này ngươi sẽ biết ."

Thiên Mạch cười cười , không có trả lời hắn . Nàng vô lực mỉm cười ,lại mang theo vài phần than nhẹ .

"Phi Yên, ta bộn bè công việc, không có nhiều thời gian gặp ngươi . Mỗi tháng mồng 1 , 15 , 30 ngươi đến Tả Ý đình cách kinh thành ba dặm chờ ta ." Tần Vật Ly vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của Thiên Mạch, hài lòng nói "Nhớ kỹ chưa? Không cho thất ước."

Tần Vật Ly cúi đầu , ở trên mặt nàng nhẹ nhàng hôn một chút "Phi Yên, ta không hỏi thân phận của ngươi , không hỏi tên của ngươi . Một ngày nào đó ngươi sẽ cam tâm tình nguyện nói cho ta biết ." Trong lời nói của hắn có chút thân mật .

"Phi Yên, ta phải đi rồi ." Tần Vật Ly dùng chiết phiến gõ cái trán, bất đắc dĩ thở dài "Thật là phiền phức , còn chưa có phê duyệt xong tấu.. sổ sách ." Nguy hiểm thật , thiếu chút nữa lỡ miệng nói ra .

Nhìn bóng lưng tiếu sái cuồng ngạo của Tần Vật ly , ngón tay của Thiên Mạch nhẹ nhàng sờ lên chỗ bị hắn hôn , nàng chậm rãi khép mắt , thuỷ mâu hiện lên một tầng ảm đạm .

Nam tử này thật quá mức tà mị , không phải là người nàng có thể dây vào . Gặp phải hắn ,không biết là phúc hay hoạ .

https://thuviensach.vn

Chương 48 : Vô tranh sơn trang

Thọ yến của tể tướng, người đến đương nhiên là đại quan quyền quý . Quan văn , quan võ , cự phú quyền qúy đều tề tựu ở nơi này .

Tể tướng ở đại sảnh đón khách, những vị phu nhân của hắn tự nhiên là ở trong phòng khách chiêu đãi khách nhân .

Phòng khách của tướng phủ bài trí rất trang nghiêm và hào hoa , không hề thua sút trong cung tí nào .

Thiên Mạch đi tới cửa phòng khách thấy Hoắc Thiên tiêu sái đứng ở cửa , rõ ràng là đang chờ nàng . Nàng cười bất đắc dĩ "Hoắc đại ca, ngươi không cần phải chờ ta , ta có thể tự đi vào ."

Hoắc Thiên thần sắc phức tạp , khó xử nhìn Thiên Mạch "Vương gia cùng Thải Y ở bên trong ." Tần Mộ Phong mang theo Thải Y đến dự thọ yến của tể tướng , đến cuối cùng là muốn vứt Thiên Mạch ở đâu ?

"Ta bị hắn sỉ nhục sớm đã thành thói quen ." Nói đến Tần Mộ Phong thần sắc của Thiên Mạch lập tức trở nên lãnh đạm .

Nàng thông minh lãnh đạm , không giống như bề ngoài yếu đuối như nhược, nếu nàng không thèm để ý, hắn còn nói nhiều làm gì "Vào đi thôi"

Tần Mộ Phong cùng Thải Y ngôi ở vị trí chủ toạ , đang cùng mấy vị con rể của Liễu gia nói chuyện tựa hồ không có chú ý tới Thiên Mạch và Hoắc Thiên .

Hoắc Thiên kéo Thiên Mạch đến một chỗ vắng người, cố ý tránh xa Tần Mộ Phong .

từ khi bắt đầu bước vào cửa, Thiên Mạch vãn nhìn về vị trí chủ toạ . Người nàng nhìn không phải là Tần Mộ Phong, không phải là Thải Y mà là vị tể tướng phu nhân cao quý kia .

Tể tướng phu nhân từng sỉ nhục nàng, huỷ hoại cả đời mẹ con nàng , giờ một thân trang phục hoa lệ, khuôn mặt tươi cười . Mẫu thân nàng nhận hết mọi khổ sở trong khi người đàn bà kia an hưởng phú quý . Cũng bởi vì xuất thân của mẫu thân nàng kém người đàn bà kia nên phải nhận kết cục như vậy sao ?

https://thuviensach.vn

Ngồi bên người tể tướng phu nhân là con gái thứ bảy của tể tướng – Liễu Tự Hoạ . Liễu Tự Hoạ diễm lệ quyến rũ, một năm trước gả cho Cảnh Khang vương thế tử làm phi , chỉ tiếc xuất giá không đầy hai tháng , phu quân đột tử . Liễu phu nhân xót nữ nhi nay trở thành góa phụ nên đưa nàng quay lại tướng phủ .

Liễu Tự Hoạ một thân y phục rực rỡ, đầu đầy trang sức , trông đẹp như tranh vẽ , làn thu ba đang liếc mắt đưa tình với Tần Mộ phong .

Cùng là con gái của Liễu tể tướng , Liễu Tự Hoạ hưởng hết vinh hoa , mà nàng Liễu Thiên Mạch lại sống cuộc sống không bằng heo chó nhiều năm như vậy , rốt cuộc thiên lý ở đâu ?

Liễu Tự Hoạ ngồi bên cạnh Tần Mộ Phong, cả người ghé sát vào người hắn . Thải Y ỷ ôi bên trái , Liễu Tự Hoạ bên phải , hai ngươi phải ôm trái ấp thực sự là thoải mái .

Hoắc Thiên tự nhiên cũng nhìn thấy cảnh này , hắn đưa một chén trà nhỏ cho Thiên Mạch, phân tán sự chú ý của nàng “Nếm thử trà Long Tỉnh sau cơn mưa .”

Thiên Mạch vốn định tiếp nhận chén trà nhưng lại bắt được một cái chén rỗng . Nàng đem cái chén nắm chặt trong lòng bàn tay , gắt gao nhìn Tần Mộ Phong .

hắn cười , hắn cùng Liễu Tự Hoạ vừa nói vừa cười .

Thiên Mạch ánh mắt lạnh lùng , vẻ mặt lãnh đạm , trong con ngươi nhìn không ra một tia tâm tình “Đồ lợn đúng là đồ lợn , ngay cả goá phụ cũng dụ dỗ .” Lời vừa nói xong, cái chén trong tay ‘phanh’ một tiếng, vỡ thành những mảnh vụn , máu đỏ tươi theo kẽ tay chảy ra .

Một giọt máu rơi trên mặt đất , hoá thành một đoá hoa sen xinh đẹp .

Hoắc Thiên nhìn thấy máu chảy ra từ kẽ tay của nàng vội cầm lấy tay nàng “Thiên Mạch , ngươi làm gì ?” Cho dù Tần Mộ Phong làm cho nàng thương tâm cũng không cần phải tự huỷ hoại . Hắn nhìn Thiên Mạch , đã mất đi sự tỉnh táo ngày xưa . Một nữ tử ‘yếu đuối’ có thể nào bóp vỡ cái chén chứ ? Hắn cũng không thèm quan tâm .

Thiên Mạch bình tĩnh nói “Ta không có việc gì .” Nàng căn bản không cảm thấy đau đớn , trở lại năm ấy khi nàng năm tuổi , nàng đã không còn biết đau đớn là cái gì .

https://thuviensach.vn

Hoắc Thiên mở bàn tay nàng ra , nhặt hết những mảnh vỡ ném lên mặt đất "Đi , ta dẫn ngươi đi đại phu ."

"Không cần phiền phức như vậy ." Thiên Mạch rút tay lại , một vết thương nhỏ như vậy đối với nàng không tính là gì .

Hoắc Thiên đứng lên bắt lấy tay nàng , nghiêm túc nói "Đi , cho dù tên Tần Mộ Phong chết tiệt kia làm tổ thương ngươi , ngươi cũng cần tự huỷ hoại chính mình ."

"Ta thật sự không có chuyện gì ." Thiên Mạch rút tay lại , cởi dây lưng màu trắng ra nhẹ nhàng băng bó vết thương . Thiên Mạch dùng miệng cắn một đầu băng , chuẩn bị buộc lại . Trong quá khứ nàng đi làm nhiệm vụ bị thương, đều là làm như vậy . Nàng là người trên giang hồ, lại là phi tặc , bị thương cũng là chuyện thường .

Hoắc Thiên bất đắc dĩ "Ta giúp ngươi." Hắn cầm lấy hai đầu băng , thắt một nút nhỏ .

Thiên Mạch để bàn tay bị thương trên đầu gối , chậm rãi quay đầu , ánh mắt vẫn như cũ nhìn vào trên người Tần Mộ Phong và Liễu Tự Hoạ "Ta không sao ." Dây lưng này là do băng thiền ti chế ra đã được tẩm qua dược thuỷ, dùng băng vết thương rất có hiệu quả .

Hoắc Thiên nhìn Tần Mộ Phong , thở dài nói "Nhẫn nhịn một chút , Tần Mộ Phong chính là có cái loại đức hạnh này ." Tần Mộ phong phong lưu thành tánh , nếu phải quan tâm , thì chính là nàng hiện đang bị thương nha . Không biết Tần Mộ Phong đang suy nghĩ cái gì , lấy được một mỹ nhân xuất trần thoát tục như Thiên Mạch lại không biết quý trọng lại đi trêu chọc nữ tử nổi danh phóng đãng nhất kinh thành .

Thiên Mạch cười lạnh "Ta sớm đã thành htói quen ." Tại sao nàng lại nhẫn nhịn ? Sớm muộn nàng cũng cho hắn đẹp mắt . Vô luận là ai , chỉ cần chọc vào nàng nhất định sẽ phải nếm mùi đau khổ .

Nụ cười của nàng mang theo sát khí , trong đôi mắt hiện lên sự tàn nhẫn . Một nữ tử yếu đuối như nàng trên người đáng lý không nên có khí tức như vậy . Trong nháy mắt, Hoắc Thiên tựa hồ nghĩ đến cái gì .

Có thể hắn đã suy nghĩ quá nhiều rồi , Liễu Thiên Mạch trời sanh lãnh đạm , lúc tức giận có khí tức như vậy cũng không quá kỳ lạ .

https://thuviensach.vn

Hoắc Thiên nhẹ nhàng che mắt nàng “Không nên nhìn .” Thiên Mạch nhìn thì lãnh đạm nhưng trên thực tế lại rất cương liệt . Nàng mà tiếp tục nhìn không biết sẽ xảy ra chuyện gì nữa . Nàng khiến cho Liễu tể tướng bối rối , làm cho Tần Mộ Phong xấu hổ . Nàng không hề nhu nhược như vẻ bề ngoài , hắn đã xem thường nàng rồi .

“Ta không có việc gì .” Thiên Mạch đứng lên “Ta nghĩ đi ra ngoài một chút .” Nàng cúi đầu, đi qua bên người Hoắc Thiên . hoắc Thiên muốn kéo nàng nhưng cũng không kéo . Ngón tay lướt qua y phục của nàng, trơ mắt nhìn Thiên Mạch đi ra ngòai .

Có lẽ nàng thật sự nên bình tĩnh lại, để nàng đi thôi .

Thiên Mạch đi tới cửa , vừa vặn Liễu Phinh Đình cũng đi vào . Nàng liếc nhìn Thiên Mạch , thấy Hoắc Thiên không có ở bên người nàng , lớn mật cản đường nàng , bày ra một nụ cười xinh đẹp “Tướng quân phu nân , ngươi đi một mình a , Hoắc tướng quân đâu ?”

Thiên Mạch ngẩng đầu , lạnh lùng nói “Tránh ra .”

Liễu Phinh Đình bật cười “Tướng quân phu nhân , ta cũng chỉ có hảo ý thôi , ngươi cần gì như thế .”

“Cảm ơn hảo ý của Cao phu nhân .” Thiên Mạch vẻ mặt lãnh đạm , bước qua Liễu Phinh Đình đi ra ngoài . Liễu Phinh Đình tựa hồ không muốn buông tha nàng , thân thể chợt loé , chặn đường của nàng “Tướng quân phu nhân, ta nghĩ muốn làm bằng hữu với ngươi , đừng đi vội thế .”

“Ta với không tới tể tướng thiên kim .” Thiên Mạch cúi đầu, trong đôi mắt loé lên sát khí . Nàng hít một hơi , thu hồi sát khí , lách qua Liễu Phinh Đình mà ra .

Liễu Phinh Đình nhìn bóng lưng của nàng, mặt vênh lên , châm chọc nói “Không biết nhà ai đã dạy dỗ được một nữ tử tốt như vậy , thật không biết phép tắc .” Liễu Phinh Đình thốt lên một câu “Không giáo dưỡng.” Liễu Phinh Đình nói rất to , mọi người ở đây đều nghe được , kể cả Tần Mộ Phong .

Liễu Thiên Mạch dừng bước , đứng tại chỗ .

Tần Mộ Phong nhìn bóng lưng cô đơn của Thiên Mạch nhịn không được có cảm giác đau lòng . Liễu Phinh Đình là muội muội của nàng mà cư nhiên lại nói nàng như vậy .

https://thuviensach.vn

Liễu Phinh Đình không nhận ra nàng , có thể nói nàng đã bị Liễu gia hoàn toàn quên lãng .

Tần Mộ Phong đứng lên muốn thay nàng giải vây , lại bị Thải Y ở một bên kéo lại . Thải Y gắt gao lôi kéo cánh tay hắn "Vương gia , đó là chuyện của tỷ muội các nàng ." Nàng đang muốn nhìn thấy Liễu Thiên Mạch bị khi dễ .

Liễu Tự Hoạ mị nhãn như tơ , nhẹ nhàng tới gần Tần Mộ Phong "Tỷ tỷ của ta lúc nào cũng như vậy , đã khiến Vương gia chê cười rồi . Nàng chỉ cùng vị cô nương kia đùa giỡn một chút thôi , không có ác ý gì đâu ."

Liễu phu nhân cũng nở nụ cười phụ hoạ "Vương gia , người đừng để ý ."

Tần Mộ Phong nhíu mày ,có chút do dự nhưng cuối cùng hắn vẫn chậm rãi ngồi xuống .

Liễu Phinh Đình đắc ý cười nói "Ta nói tướng quân phu nhân, sao ngươi không nói câu nào ? Ngươi cũng biết bản thân không có giáo dưỡng sao ?"

Thiên Mạch cố gắng khống chế tâm tình của bản thân , quay đầu nhìn Liễu Phinh Đình , thản nhiên nói "Đúng vậy , ta đúng là không có giáo dưỡng . Hết cách , ai bảo Liễu gia chúng ta gia môn bất hạnh chứ ." Liễu gia đúng là gia môn bất hạnh , nếu không đâu có xuất hiện cái loại bại hoại này .

"Ngươi nói cái gì ?" Liễu Phinh Đình nghi hoặc .

"Ta nói , cha của Liễu Thiên Mạch ta là tể tướng đại nhân , vì công việc bề bộn nên đã quên ta , vì vậy nên ta không khác gì kẻ không có giáo dưỡng ." Thiên Mạch khoé miệng nhếch lên , cười thản nhiên "Ngươi có ý kiến gì không ?"

Liễu Phinh Đình kinh hãi "Ngươi là Liễu Thiên Mạch ?" Nàng ta cư nhiên là Liễu Thiên Mạch .

Liễu Thiên Mạch thản nhiên liếc nàng "Thất muội của ta trí nhớ không tệ ." Trí nhớ của mỗi người trong Liễu gia đều tốt lắm .

Khiếp sợ trôi qua , Liễu Phinh Đình nhfin nàng khinh thường "Cho dù ngươi là Liễu Thiên Mạch thì như thế nào ? Cuộc sống của ngươi ở Bình Nam Vương phủ không tốt sao ? Câu dẫn được Hoắc tướng quân, ngươi cũng thật bản lãnh ." Tiện nhân này cư nhiên là Liễu Thiên Mạch , đã gả

https://thuviensach.vn

cho bình Nam Vương còn không biết liêm sỉ đi dụ dũ Hoắc Thiên , nàng đúng là lợi hại .

Khoé miệng Thiên Mạch hàm chứa một nụ cười ưu nhã , thản nhiên liếc nhìn Tần Mộ Phong, chớp chớp mi "Ngươi nói đúng , Liễu Thiên Mạch ta ở Bình Nam Vương phủ đích thực bị người ta ghét bỏ ."

Liễu Phinh Đình nhìn Thiên Mạch đầy căm ghét "Đã có phu quân còn không búi tóc , chắc hẳn có chủ tâm đi câu dẫn nam nhân ."

"Thiên Mạch không búi tóc không biết có phạm vương pháp hay không , Thiên Mạch tài sơ học thiển , xin Liễu tiểu thư chỉ giáo ." Liễu Thiên Mạch lãnh đạm , cũng không có nghĩa nàng không có tính tình . Liễu Thiên Mạch đột nhiên 'nga' một tiếng , làm bộ như vừa hiểu ra cái gì , "Mẫu thân của Liễu Phinh Đình tiểu thư là một thanh lâu nữ tử hạ tiện , sợ rằng tài học của tiểu thư cũng không tốt ,cũng khó trách ngươi không biết cái gì là vương pháp ." Nàng vẫn cười , không hề có chút e dè .

Mặt Liễu Phinh Đình nhất thời đỏ lên , nàng không có gì để phản bác vì lời Thiên Mạch nói đều là sự thật .

Những người xem náo nhiệt xung quanh đều nhìn nàng chằm chằm , nàng thật sự mất hết thể diện tức giận giơ tay lên tát Thiên Mạch .

Thiên Mạch không có né tránh , đưa mặt ra cho nàng đánh .

Ngay khi cái tát của Liễu Phinh Đình sắp rơi vào mặt Thiên Mạch thì một bóng đen từ bên ngoài phi vào , ôm lấy eo của Thiên Mạch , tránh cái tát của Phinh Đình .

Hắn ôm lấy Thiên Mạch bay nhanh ra ngoài , lạnh lùng lưu lại một câu "Tần Mộ Phong , muốn người đàn bà của ngươi sống thì đến loạn táng cương gặp ta . Ngươi chỉ được đi một mình , nếu không , người đàn bà của ngươi tánh mạng khó giữ được ."

"Thiên Mạch" Hoắc Thiên bất chấp mọi người nhìn hắn, vội vã đuổi theo .

Tần Mộ Phong cũng đuổi theo , trong miệng mắng thầm "Đàn bà , ngươi lúc nào cũng mang phiền toái đến cho ta ."

'Vương..." Thải Y vốn định gọi hắn lại nhưng Tần Mộ Phong đuổi theo quá nhanh , đã không còn thấy bóng dáng .

Thải Y cắn chặt răng , lộ ra thần sắc đố kỵ .

https://thuviensach.vn

***

Hắc y nhân ‘uy hiếp’ Thiên Mạch cũng không có lập tức rời khỏi tướng phủ mà mang nàng đến một nơi hẻo lánh .

Nhìn xung quanh không có ai , hắn buông Thiên Mạch ra “Tại sao không chống lại ?” Nắn mặc một bộ y phục màu đen , đeo mặt nạ màu bạc , không phải ai khác mà chính là Diêm Môn môn chủ .

“Ngươi tại sao lao lại ở đây ?” Hắn là sát thủ , xuất hiện tại tướng phủ hắn không có chuyện gì tốt .

“Ta đến xem, trùng hợp bắt gặp ngươi bị người đàn bà kia khi dễ .” Khúc Vô Tình nói .

“Cám ơn ngươi đã cứu ta .” Mục đích của Khúc Vô Tình là cứu nàng chứ không phải dẫn Tần Mộ Phong ra ngoài . Nếu hắn muốn dẫ dụ Tần Mộ Phong hắn sẽ không uy hiếp nàng . Hắn là một người thông minh , suy nghĩ rất chu đáo .

Khúc Vô Tình thản nhiên nói “Có thể cứu Bạch Thất cô nương là vinh hạnh của ta .”

“Cảm ơn ngươi cứu ta , theo ta đi uống một chén nghen .” Nàng bây giờ tâm phiền ý loạn, tự nhiên lại rất muốn uống rượu .

“Tại sao tìm ta ?” Khúc Vô Tình hỏi .

Thiên Mạch yếu ớt trả lời , mang theo một nụ cười lạnh không vui “Trừ bỏ ngươi , ta không biết tìm ai , ba nha hoàn bên người ta tửu lượng rất kém , Hoắc Thiên không được, Tần Mộ Phong lại càng không được .”

“Xin lỗi, ta không thể cùng người .” Trong giọng nói của Khúc Vô Tình toát ra sự ôn nhu “Đoá Đoá không cho ta uống rượu .”

“Ngũ tỷ ?” Thiên Mạch không thể không hỏi “Hai người các ngươi ở cùng mộ chỗ ?” A, Diêm môn môn chủ lãnh khốc, gặp được nữ tử yêu thương , cũng sẽ hoá thành ôn nhu .

“Đúng vậy , lúc ta gặp nàng lần đầu tiên cũng không biết nàng là Ngũ cô nương của Vô Tranh sơn trang .” Nhắc đến nữ nhân mình yêu thương, giọng nói của Khúc Vô Tình tự nhiên mềm đi rất nhiều .

“Chúc mừng các ngươi .” Khoé miệng Thiên Mạch mỉm cười “Ta không phải nên gọi ngươi một tiếng Ngũ tỷ phu chứ ?” Lại thêm một vị sư tỷ gả ra ngoài .

https://thuviensach.vn

“Bạch Thất cô nương , Phi Yến dạ đạo , danh trấn giang hồ , Khúc Vô Tình sợ rằng gánh không nổi .”

“Ngươi nói giỡ cái gì đó , Ngũ tỷ phu chính là Ngũ tỷ phu , ngươi đảm đương không nổi ? Vậy ngươi chẳng phải càng không có tư cách làm con rể của Vô Tranh sơn trang sao ?”

Khúc Vô Tình có chút cười nói “Đoá Đoá nói , không cho ta nhìn người đàn bà khác , cũng không cho ta thân mật với người đàn bà khác , ta không biết ngươi có được tính là người đàn bà khác hay không .”

Thiên Mạch lạnh lùng lườm hắn một cái “Ta là muội muội của Ngũ tỷ , hơn nữa lập chí độc thân , không cần xem ta là ngoại nhân , yên tâm , ta sẽ không vì mơ ước sắc đẹp của ngươi mà câu dẫn ngươi đâu .” Nói nhảm , nàng tự biết tính toán , Ngũ tỷ không phải rất ngốc sao .

Khúc Vô Tình không có trả lời nàng , “Cáo từ”

Hắn là một nam nhân rất kiêu ngạo , nhưng là , hắn đã gặp phải Ngũ sư tỷ . Hắn rất yêu Ngũ sư tỷ , lúc nhắc đến Ngũ sư tỷ , cả người hắn toát ra sự ôn nhu . Giữa hai ngươi bọn họ tất nhiên là có cả một câu chuyện .

Những chuyện tượng tự như vừa rồi thường xuyên xảy ra . Mỗi một đoạn thời gian , nàng sẽ thu được thư của sư phó và sư tỷ . Nàng rời khỏi Vô Tranh sơn trang đã năm năm , trong năm năm đó , chưa bao giờ bị gián đoạn .

Vô Tranh sơn trang là gia đình của nàng , là nơi nàng đã tái sinh .

Vô Tranh sơn trang .

Mười bốn năm trước , khi nàng năm tuổi...

Mẫu thân qua đời , nàng trở thành một đứa trẻ bị bỏ rơi , tất cả mọi người đều từ bỏ nàng .

Nàng là một cô bé năm tuổi chưa hiểu chuyện . Ngày thứ hai sau khi mẫu thân qua đời , nàng đi ra ngoài hoang viên tìm cha , khóc và van nài hắn dẫn nàng ra ngoài , chỉ cần có thể đi ra ngoài, bất cứ chuyện gì nàng cùng đều nguyện ý làm . Nàng có thể làm nha hoàn, có thể làm việc .

Nàng sợ hãi , nàng cô đơn, nàng không muốn một mình ở lại cái hoang viên lạnh lẽo đó .

Nàng không có nhìn thấy cha , cái mà nàng nhìn thấy là Đại nương và mấy vị tỷ muội . Các nàng cười nhạo nàng , đánh chửi nàng , Đại nương

https://thuviensach.vn

thậm chí còn đem nàng nhốt vào phòng củi , bảy ngày bảy đêm không có cho nàng ăn cơm . Lão ma ma trước đây hay đưa cơm cho mẹ con nàng lén lún đưa cho nàng mấy cái bánh bao , nàng mới có thể sống sót .

Nàng biết Đại nương muốn nàng chết .

Bị nhốt trong phòng củi bảy ngày , nàng mặ dù tuổi còn nhỏ nhưng đã nhìn thấu cái thế giới này .

Bảy ngày trôi qua , Đại nương thấy nàng không chết , bèn đem nàng ném trở lại hoang viên, để cho nàng tự sinh tự diệt .

Nàng thay đổi , sẽ không khóc, sẽ không cười, trên mặt vĩnh viễn chỉ có một loại biểu tình --- lạnh lùng .

Đối mặt với sự khi dễ của Đại nương và bọn tỷ muội , nàng không khóc , không làm ầm ĩ , không nói chuyện , chỉ dùng khuôn mặt lạnh như băng đối diện với họ .

Hai tháng sau , các nàng rốt cuộc cảm thấy không có chút thú vị , không hề tìm nàng gây phiền toái , dần dần lãng quên nàng .

Sáu tuổi năm ấy , nàng gặp được Đại sư phó Bạch Mạn Điệp .

Đại sư phó dùng thân phận kẻ trộm tiếng vào thị lang phủ , nàng ăn trộm đồ trang sức của Đại nương .

Đại nương cùng Đại sư phó đồng thời nhìn trúng một cái vòng ngọc . Liễu phu nhân dùng quyền thế của mình để giành lấy chiếc vòng tay kia . Màn đêm buông xuống , Đại sư phó xông vào thị lang phủ , đánh cắp vòng tay của Đại nương .

Đại sư phó võ công tuy cao nhưng đầu óc thì mơ hồ . Lúc trộm vật xong , cư nhiên lại lạc đường , nàng xông vào hoang viên và chứng kiến một đứa bé đang ăn bánh bao ở góc tường .

Đôi mắt Đại sư phó cũng không có rời đi mà nhìn chằm chằm vào cái bánh bao trong tay nàng .

Dù gì lúc đó nàng vẫn còn nhỏ tuổi , tưởng rằng Đại sư phó đói bụng nên mới nhìn chằm chằm bánh bao của nàng .

Thiên Mạch đem cái bánh bao bẻ đôi đưa ra trước mặt nàng , lạnh lùng nói “Ngươi đói bụng sao ? Cho ngươi ăn .”

Bạch Mạn Điệp không có tiếp lấy bánh bao , nước mắt đột nhiên từ trong hốc mắt chảy ra . Nàng ôm cổ Thiên Mạch , nghẹn ngào nói “Thứ này

https://thuviensach.vn

không thể ăn được .”

“Đừng lo , ta ăn quen rồi .” Lúc ấy nàng đã trả lời Bạch Mạn Điệp như thế .

“Người nhà của ngươi đâu ? Tại sao lại để cho một tiểu hài tử như ngươi ăn cái thứ này ? Bánh bao này đã mốc thành như vậy , tất nhiên là đã để quá lâu , vậy mà lại để ngươi ăn thứ này ? Muốn mưu sát sao ? Đây là điển hình của việc ngược đãi nhi đồng . Bạch Mạn Điệp ta mặc dù không phải là người tốt gì nhưng cũng tuyệt không cho phép xuất hiền chuyện ngược đãi nhi đồng . Nói cho ta biết , người nhà ngươi đâu ? Ta đi tìm bọn họ tính sổ .” Bạch Mạn Điệp giật lấy bánh bao trên tay nàng ném lên mặt đất , hung hăng đạp đạp mấy cái .

“Ta không có người thân , nương ta đã chết , cha ta không thương ta . Không , hắn không phải cha ta , cha ta đã chết .” Nàng vẫn lạnh lùng .

Bạch Mạn Điệp bị sốc , thay nàng lau đi vết bẩn trên khuôn mặt nhỏ nhắn “Nói cho ta biết đã xảy ra chuyện gì .”

Thiên Mạch dùng ngữ khí lãnh đạm đem những chuyện mình đã trải qua toàn bộ nói cho Bạch Mạn Điệp . Giọng nói của nàng thật sự rất lãnh đạm , tựa hồ như những chuyện đang nói không liên quan gì đến mình . Lúc Bạch Mạn Điệp nghe xong , bốc đồng rút nhuyễn kiếm từ bên hông ra , giận dữ tuyên bố muốn đem toàn bộ già trẻ lớn bé của Liễu gia ra giết sạch .

Thiên Mạch kéo quần áo Bạch Mạn Điệp , kiên định nói “Không nên , ta muốn tự mình báo thù .”

Bạch Mạn Điệp sau khi trải qua kinh ngạc , vỗ vỗ ngực “Không thành vấn đề, ta thu ngươi làm đồ đệ , một ngày nào đó , ngươi sẽ lấy lại công đạo cho mẹ con các ngươi .”

Tiểu Thiên Mạch thấy thế lập tức quỳ trên đất dập đầu “Sư phó tại thượng , xin nhận của đồ nhi một lạy .” Lúc ấy nàng cũng không rõ bái sư có ý nghĩa gì , nàng chỉ chiếu theo tình cảnh tương tự mà nàng từng thấy để bắt chước mà thôi .

Bạch Mạn Điệp đem tiểu Thiên Mạch mang về nhà , chánh thức thu nàng làm đệ tử .

Bạch Mạn Điệp có ba vị muội muội kết bái , ba vị nữ tử kia thấy Liễu Thiên Mạch thân thế đáng thương cũng thu nàng làm đồ đệ .

https://thuviensach.vn

nhà của Bạch Mạn Điệp là Vô Tranh sơn trang . Vô Tranh sơn trang có ý là không tranh chấp với đời .

Bốn vị sư phó cùng sư trượng của nàng đều là những nhân vật danh chấn giang hồ . Sau lại thấy mệt mỏi vì việc tranh đấu trên giang hồ nên đã kiến tạo ra một toà Vô Tranh sơn trang , từ đây về sau thoái ẩn giang hồ , không màng thế sự .

Đại sư phó Bạch Mạn Điệp , khinh công tuyệt đỉnh, kiếm thuật vô song , trên đời ít ai sánh kịp , từng được thiên hạ khen ngợi là thiên hạ đệ nhất kiếm .

Đại sư trượng võ công xuất thần nhập hóa , được người trong võ lâm công nhận là thiên hạ đệ nhất cao thủ . Đại sư trượng là thiên hạ đệ nhất cao thủ, cũng là thiên hạ đệ nhất phi tặc , bản lĩnh thâu vật thiên hạ vô song .

Nhị sư phó Diệp Lăng Tương tinh thông thuật dịch dung , có thể thiến biến vạn hoá , được võ lâm xưng là thiên hạ đệ nhất xảo thủ .

Nhị sư trượng Lãnh Tuyệt Cuồng tính cách rất lạnh lùng , lấy giết người làm sự nghiệp , từ khi bắt đầu xuất đạo đến giờ chưa từng thất thủ , không hề thẹn với danh hiệu thiên hạ đệ nhất sát thủ .

Tam sư phó Thuỷ Tịch Linh một thân dụng độc , bản lĩnh vo song , trên đời không có loại độc nào nàng không giải được . Nàng sử dụng một thân bản lĩnh dùng độc cứu vô số người . Đương nhiên người cầu nàng giải độc phải cống nộp 1000 lượng hoàng kim , cho dù thiếu một cắc , nàng cũng có thể trơ mắt nhìn người cầu nàng giải độc bị độc phát mà chết ngay trước mặt , người trong giang hồ xưng thiên hạ đệ nhất độc y .

Tam sư trượng Quân Tuỳ Phong là các chủ của võ lâm đệ nhất đại bang Thiên Cơ các , hắn võ công cao cường, tuấn mỹ vô song, được xưng là võ lâm đệ nhất mỹ nam .

Tứ sư phó Vân Thanh Thanh bác học đa tài , dùng tài nghệ đánh bại 68 vị giang hồ nữ tử , được người trong giang hồ khen ngợi là nữ nhân tài ba nhất thiên hạ .

Tứ sư trượng Đoạn Tiêu sở học rất nhiều , tài trí cùng võ công đều là siêu nhân nhất đẳng , từng là chí tôn võ lâm , chánh thức là võ lâm đệ nhất nhân .

https://thuviensach.vn

Dưới sự dạy dỗ của tám vị cao nhân , Thiên Mạch học được rất nhiều . Võ công, thuật dịch dung , y thuật , độc thuật , thi thư , âm luật . Tám vị đều có bản lãnh của thiên hạ đệ nhất nhân , nàng mỗi thứ đều học được một chút . Cũng không phải tất cả các dạng đều tinh thông , chỉ có thể coi là biết mà thôi . Thứ nàng tinh tường nhất chính là khinh công cùng kỹ thuật trộm đồ . Đại sư phó là một người phụ nữ không thích sự bình lặng , tiền của nàng nhiều đến nỗi có thể xây được một toà kim ốc nhưng mà nàng lại thích đi ăn trộm . Thiên Mạch sống ở Vô Tranh sơn trang tám năm , trong tám năm đó , nàng mang theo Thiên Mạch đi trộm khăp thiên hạ , Thiên Mạch vì thế mới luyện được một thân khinh công và kỹ thuật thâu đạo mà không ai có thể sánh nổi .

Chuẩn xác mà nói Đại sư phó và Tứ sư phó đến từ tương lai mấy ngàn năm sau , bởi vì nguyên nhân đặc thù nên linh hồn các nàng xuyên qua thời không , mượn thân thể của người khác để sống .

Cuộc sống ở thế giới của bọn họ khác với thế giới này nhiều lắm , ngôn từ cử chỉ của các nàng đều mới lạ và quái dị , những ý tưởng của bọn họ đều rất kỳ lạ .

Ở Vô Tranh sơn trang tám năm , Thiên Mạch học được rất rất nhiều thứ , mỗi thứ nàng được học đều là những thứ mà người khác ít có cơ hội học .

Vô Tranh sơn trang là thần thoại của võ lâm , là võ lâm đệ nhất đại danh . Đối với Thiên Mạch Vô Tranh sơn trang là nhà của nàng , là một nơi không hề có tranh chấp .

Vô Tranh sơn trang là gia đình duy nhất của nàng .

https://thuviensach.vn

Chương 49 : Nữ tử tình hoài

Ban đêm không có ánh trăng , loạn táng cương chìm trong bóng đen mù mịt , âm trầm đáng sợ . Gió lạnh gào thét thê lương , giống như trận trận tiếng kêu rên rỉ bi ai .

Trong bóng đêm hình như có một chút ánh sáng . Sâu trong cỏ dại có hai nam nhân đang ngồi đối diện nhau .

Tần Mộ Phong bỏ thêm củi vào đống lửa, ánh sáng toả ra bốn phía "Hắn không phải là gạt ta đó chứ ? Tại sao ngay cái bóng cũng không thấy ?"

Hoắc Thiên bình tĩnh , trong ánh mắt đã xuất hiện một tia lo lắng "Ngươi không cần lo lắng ,Thiên Mạch sẽ không có việc gì đâu . Theo như ngươi nói Diêm Môn môn chủ là chánh nhân quân tử , hắn sẽ không làm khó Thiên Mạch , mục đích của hắn là dụ ngươi đến đây ."

Tần Mộ Phong khẩu khí rất phiền não "Ta biết , chỉ là...hắn tại sao không có xuất hiện, đã nửa ngày rồi ."

Hoắc Thiên nhìn đống lửa, cười khổ "Trừ bỏ chờ ở nơi này chúng ta còn có thể làm gì ?"

Tần Mộ Phong giận dữ đứng lên "Ta không đợi nữa ." Nếu đợi thêm lát nữa chắc hắn phát diên mất .

"Ngươi không đợi ." Hoắc Thiên nói tiếp "Thiên Mạch làm sao bây giờ ?"

"Ta...không thèm để ý đến đàn bà kia , để cho nàng tự sanh tự diệt ." Tần Mộ Phong vốn muốn nói mình sẽ tự đi tìm nhưng lời đã đến miệng rồi mà hết lần này đến lần khác đều nói không được .

Trong bóng tối truyền đến một tiếng cười lạnh châm chọc "Hừ , Bình Nam Vương quả nhiên rất vô tình ." Nương theo tiếng gió lạnh thê lương , thanh âm kia lạnh đến tận xương .

Tần Mộ Phong định thần, toàn thân cảnh giác . Hắc y nữ tử này có thể thần không biết quỷ không hay mà tới gần bọn họ , nữ tử này võ công thâm hậu không lường được . Nàng là ai ? Tại sao lại ở chỗ này ?

"Ai?" Hoắc Thiên đứng lên , xem xét chung quanh .

https://thuviensach.vn

“Đưa tin” Liễu Thiên Mạch một thân y phục dạ hành , diện sa che mặt , từ trong bóng tối đi ra , dần dần lộ ra trước ánh sáng .

Tần Mộ Phong rất nhanh tỉnh táo lại “Ngươi là người của Diêm Môn ?”

“Dưới sự uỷ thác của người đàn bà ngốc kia đưa cho ngươi một phong thư .” Thiên Mạch từ trên lưng gỡ xuống một phong thư , vận nội lực làm ám khí đưa đến chỗ Tần Mộ Phong .

Tần Mộ Phong rất tỉnh táo , nếu bọn họ không phải đối thủ thì nàng sẽ đánh giá hắn rất cao . Đáng tiếc giữa bọn họ đã phát sinh rất nhiều chuyện , nàng đối với hắn chỉ có căm ghét .

Tần Mộ Phong tay mắt lanh lẹ, dùng hai ngón tay đón lấy phong thư “Đa tạ cô nương .”

Thiên Mạch liếc Tần Mộ Phong , khinh miệt nói “Cám ơn cái gì , ngươi không xứng cùng bổn cô nương nói chuyện . Môn chủ bảo ta nói cho ngươi , hắn khinh thường dùng cách bỉ ổi này giết ngươi , lần này tạm thời buông tha cho ngươi .”

Ánh mắt Hoắc Thiên gắt gao nhìn vào Thiên Mạch “Thiên Mạch đâu ?” Hắn quan tâm nhất chính là sự an nguy của Thiên Mạch .

“Yên tâm , nàng không có việc gì .” A, quan tâm nàng nhất vẫn là Hoắc Thiên , là một người ngoài , còn ‘trượng phu’ của nàng thì coi nàng như không khí .

“Cáo từ” Thiên Mạch xoay người , trong mắt tràn đầy sát khí . Nàng nắm chặt tay , khống chế lửa giận của bản thân , sợ mình không thể khống chế tâm tình của bản thân mà giận dữ giết Tần Mộ Phong .

Tần Mộ Phong vô tình, nàng đã hoàn toàn thấy được .

Tần Mộ Phong nghi ngờ liếc nhìn Thiên Mạch , mở phong thư .

[Ta lạnh lùng không có nghĩa là ta không có tâm tình . Ta ngoan ngoãn phục tùng không có nghĩa là ta dễ bị khi dễ . Tần Mộ Phong , ngươi không cần lo lắng, ta bây giờ rất an toàn , Diêm Môn môn chủ không có làm khó ta . Ta bây giờ tốt lắm, chính là , ta không nghĩ sẽ về Vương phủ . Vợ chồng cãi nhau có thể về nhà cha mẹ , ta cũng có thể . Ta không có nương gia , là một người bằng hữu thu nhận ta . Ta tạm thời rời đi , để lại cho ngươi sự thanh tịnh . Ngươi muốn chơi bời gì thì cứ chơi , ta không xen vào , cũng

https://thuviensach.vn

không muốn quản . Chúc ngươi vĩnh viễn hưởng phúc , sớm ngày kệt sức mà chết----Liễu Thiên Mạch kính thư .]

Đọc xong bức thư của Liễu Thiên Mạch , Tần Mộ Phong giận đến mức nghiến răng nghiến lợi , bừng bừng lửa giận "Đàn bà kia...cư nhiên dám nguyền rủa ta ." Đàn bà kia quả thực rất to gan .

Hoắc Thiên lườm hắn một cái "Ngươi xứng đáng bị như thế ." Hắn vẫn biết Thiên Mạch không có nhu nhược như bề ngoài .

Sau khi ăn cơm tối , Thiên Mạch ăn chút đồ ngọt , nằm ở trên giường đọc sách . Nàng biết sau khi ăn xong mà ăn đồ ngọt là không tốt nhưng lại không khống chế được bản thân .

"Tiểu thư , người muốn đi ra ngoài một chút không ? Người đã nằm cả ngày rồi ." Tiểu thư rất siêng năng , rất ít khi một ngày không làm gì .

Thiên Mạch thản nhiên liếc qua Hồng Ngạc , đem cuốn sách trong tay nhét sang một bên , miễn cưỡng nói "Đem Chu dịch cho ta ." Khi rảnh rỗi nàng rất thích đọc sách, vẽ tranh , làm thơ , gảy đàn , thổi tiêu . Không phải nàng muốn làm ra vẻ phong nhã mà là tu thân dưỡng tính .

"Vâng" Hồng Ngạc đi tới trước giá sách , lấy ra một quyển cổ thư , cung kính đưa cho Thiên Mạch .

Nàng thích đọc sách , trong thư phòng có rất nhiều thư hoạ .

Thiên Mạch tiện tay lật hai trang sách , khó chịu ngồi dậy , một tay cầm sách , một tay lùa vào mái tóc "Hồng Ngạc ,ta rất khó chịu ."

Hồng Ngạc nhanh nhẹn nói "Nô tỳ pha trà an thần cho tiểu thư ."

Thiên Mạch xua xua tay "Không cần, uống cái đó vào càng khó chịu , uống vào ba phần là thuốc độc , ta không uống cái đó ."

"Nô tỳ nấu canh ngọt cho tiểu thư ." Hồng Ngạc cẩn thận hỏi , sợ chọc giận Thiên Mạch .

Thiên Mạch lại xua tay , từ trên giường đứng lên "Không cần , ta vừa mới ăn đồ ngọt xong ." Đại sư phó nói ăn đồ ngọt xong sẽ dễ bị béo phì .

Hồng Ngạc thấy Thiên Mạch đứng lên lập tức gồi xuống đi hài cho nàng .

Thiên Mạch cúi người gạt tay Hồng Ngạc ra "Không cần , ta tự mình mang hài ." Nàng tự nhiên không có thói quen để người khác đi hài cho

https://thuviensach.vn

nàng .

Hồng Ngạc cả kinh, quỳ gối trên đất , hoảng loạn nói “Tiểu thư, ta sai rồi .” Tiểu thư cho tới giờ chưa bao giờ tự mặc quần áo , hôm nay tự mình động thủ , tiểu thư nhất định ghét nàng rồi .

Thiên Mạch không thể không cười , nhìn nàng “Ngươi sai chỗ nào ?” Nàng ta căn bản không có sai , nha đầu này nói bậy bạ gì chứ ?

Thấy Thiên Mạch cười, Hồng Ngạc càng bối rói “Tiểu thư , nô tỳ lắm miệng, nô tỳ tay chân vụng về .” Tiểu thư cư nhiên cười với nàng , nàng xong rồi , lần này nhất định đã phạm vào đại tội .

Thiên Mạch đỡ Hồng Ngạc “Đứng lên , ta biết .” Nàng thấy rõ Hồng Ngạc rất sợ nàng , chẳng nhẽ nàng đáng sợ như vậy ?

Hồng Ngạc được nàng đỡ , đứng lên , cúi đầu không dám nhìn nàng, cả người tựa hồ run lên .

“Hồng Ngạc , ngươi biết không , ta ở Vương phủ đã quen tự mình động thủ .” Từ khi thu nhận ba nha hoàn , nàng dạy bọn họ phải biết thuần phục chủ nhân , lúc không có nhiệm vụ để làm , ba người các nàng hầu hạ rất chu đáo . Sống ở Vương phủ một thời gian , nàng mới biết được có ba nha hoàn này bên người thực sự là hạnh phúc . Nàng đích thực đối với các nàng quá lãnh khốc , quá nghiên khắc, cũng khó trách các nàng sợ nàng .

Hồng Ngạc vẫn như cũ cúi đầu, lấm lét nhìn Thiên Mạch “Tiểu thư người thực sự không giận nô tỳ sao ?”

Khoé miệng Thiên Mạch hàm chứa một nụ cười ôn nhu , nhẹ nhàng lắc đầu “Không có” Nàng đem cuốn sách trong tay để lên thư án , đi ra ngoài . Nàng quay đầu , cười với Hồng Ngạc “Không phải nói muốn đi ra ngoài xem sao ? Đi thôi .”

Tiểu thư lại cười , cười rất ôn nhu , Hồng Ngạc hung hăng tự véo đùi một cái , xác định mình không có nằm mơ , ngẩng đầu ngây ngốc “Tuân lệnh”

Liễu Thiên Mạch một thân bạch y thuần khiết , bên hông đeo một viên dạ minh châu , trên mái tóc đen gắn một viên thuỷ sắc mã não , trên búi tóc cài một đoá hoa phù dung màu trắng , xung quanh đoá phù dung khảm vài hạt trân châu sáng lấp lãnh . Hai bên dùng một bộ trân châu làm phụ kiện , đẹp mà không sặc sỡ , trong sự giản dị mang theo vẻ cao quý .

https://thuviensach.vn

Mùa đông ở kinh thành rất lạnh , trên đương phố luôn không hề nhộn nhịp .

Hôm nay không biết có chuyện gì xảy ra mà người đi đường phi thường náo nhiệt .

Thiên Mạch nhìn người đi trên đường , thản nhiên nói “Hồng Ngạc, thật náo nhiệt .” Lâu rồi không thấy náo nhiệt như vậy .

Hồng Ngạc hé miệng cười “Hôm nay là ngày 15 , là đông tiết .” Đây là nguyên nhân khiến cho nàng cuống quýt muốn ra đường .

“Có đúng không .” Đích xác , hôm nay là đông tiết , từ năm 14 tuổi rời đi Vô Tranh sơn trang , nàng luôn một mình một bóng , cũng không muốn tham gia lễ hội , sống lâu như vậy , cũng đã không còn nhớ rõ .

Hồng Ngạc đột nhiên kích động nắm lấy quần áo Thiên Mạch , chỉ vào mấy quầy hàng “Tiểu thư , ngươi xem cái kia ?”

Thiên Mạch thản nhiên liếc nhìn , quay đầu nhìn Hồng Ngạc “Ngươi muốn ăn ?”

Hồng Ngạc buông áo Thiên Mạch ra , ngoan ngoãn đứng ở một bên “Không , nô tỳ không muốn .”

“Ta cũng muốn ăn thử xem vật kia có vị gì .” Ngày thường nàng ăn đều là sơn trân hải vị , chưa từng ăn qua cái kia , nhìn trứng luộc bốc khói nghi ngút , Thiên Mạch cười yếu ớt , có ngon không nhỉ ?

“Muốn ăn sao?” Một thanh âm chậm rãi vang lên bên tai nàng .

“Đúng vậy ,ta nghĩ ăn thử xem .” Thiên Mạch quay đầu , mỉm cười nhìn Tần Vật Ly .

Khoé miệng Tần Vật Ly hàm chứa một nụ cười tuấn nhã , chiết phiến trong tay phe phẩy “Ngươi đã từng ăn nó chưa ?”

Thiên Mạch hơi lắc đầu “Không có”

Tần Vật Ly nhẹ nhàng tới gần Thiên Mạch , ghé sát mặt vào nàng “Muốn ăn cái gì , ta mua cho ngươi .” Chẳng nhẽ hắn xem nàng nghèo đến mức ngay cả trứng luộc cũng không mua nổi ?

Hồng Ngạc không biết chuyện giữa hai người bọn họ , tiến lên đẩy Tần Vật Ly ra , hung hăng chỉ vào mặt hắn “Ngươi làm gì ? Không cho phép ngươi khinh bạc tiểu thư nhà ta .”

https://thuviensach.vn

Từ phía sau Tần Vât Ly chạy ra một tên sai vặt , tức giận trừng mắt nhìn Hồng Ngạc "Ngươi dám đẩy công tử nhà chúng ta , ngươi có biết công tử nhà ta là ai không ?"

"Hồng Ngạc"

"Toàn Phúc"

Hồng Ngạc thấy sắc mặt Thiên Mạch không vui ,liền đi tới phía sau nàng , hướng Toàn Phúc làm mặt quỷ .

Toàn Phúc không phục , tức giận giải thích "Công tử , nàng đẩy người ." Công tử nhà hắn là nhất quốc chi quân, há có thể tuỳ tiện đẩy .

Tần Vật Ly đẩy Toàn Phúc sang một bên "Đứng sang một bên, đừng cản đường ." Hắn cười tươi như hoa "Vị Hồng Ngạc cô nương này , tiểu thư nhà ngươi là vị hôn thê của ta , ta chiếm tiện nghi của nàng là việc thiên kinh địa nghĩa ."

"A?" Hồng Ngạc cùng Toàn Phúc đồng thời kêu lên , kinh ngạc nhìn về phía chủ nhân của mình .

Thiên Mạch liếc xéo Tần Vật Ly "Đừng nghe hắn nói hươu nói vượn ."

Tần Vật Ly vốn tưởng Thiên Mạch là con gái nhà nghèo nhưng đột nhiên bên người nàng lại xuất hiện một nha hoàn khí chất bất phàm , hắn một lần nữa đánh giá Thiên Mạch . Nàng hôm nay mặc trang phục thanh nhã nhưng lại lộ ra khí tức cao quý , bên hông mang theo một viên dạ minh châu giá trị liên thành . Nha hoàn kêu Hồng Ngạc kia một thân y phục không tầm thường , hoàn toàn là trang phục của một thiên kim tiểu thư . Bởi vậy có thể thấy được xuất thân của nàng không tầm thương , không biết nhà ai có một vị tiểu thư xuất trần thoát tục như vậy ?

Tần Vật Ly cố tình bưng ngực , giả bộ thương tâm , buồn bã nói "Phi Yên , ngươi không thừa nhận ta , ta sẽ thương tâm đó ."

Hắn là ai vậy a ? Cư nhiên biết tên của tiểu thư . Hồng Ngạc dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Thiên Mạch "Tiểu thư , hắn..."

"Đừng hỏi nhiều ." Thiên Mạch đẩy đẩy Tần Vật Ly "Đừng ở chỗ này giả bộ nữa , ta muốn ăn trứng luộc ."

Tần Vật Ly cười vô tội , gõ gõ đầu Toàn Phúc "Ta nói Toàn Phúc đại ca, ngươi không nghe thấy Phi Yên của ta nói gì sao ?" Tần Vật Ly gõ mạnh một chút "Còn không mau đi mua ."

https://thuviensach.vn

Toàn Phúc xoa đầu , ai oán nhìn Tần Vật Ly “Ai da, công tử, ngươi gõ nhẹ một chút .”

Tần Vật Ly nhấc chân đá hắn một chút “Nhanh đi , ngươi ngây ra đó làm gì .”

Toàn Phúc trốn không được , gương mặt bi ai “Công tử, ngươi trọng sắc khinh bạn . Không , trọng sắc khinh nô .”

“Đi a .” Tần Vật Ly lại gõ đầu hắn một cái .

“Đi thì đi” Toàn Phúc xoa đầu không tình nguyện bỏ đi .

Tần Vật Ly nhìn bóng lưng Toàn Phúc cười , quay đầu lại nhìn Thiên Mạch cười ôn nhu “Phi Yên , ngươi còn muốn ăn cái gì ?”

Ánh mắt Thiên Mạch đảo qua một loạt những quán ăn nhỏ “Ta hình như chưa bao giờ ăn những thứ đó .”

“Ngươi ăn đều là sơn trân hải vị , đương nhiên không có ăn qua cái này .” Tần Vật Ly tự tiện nắm lấy hai vai Thiên Mạch “Hay ngươi giống ta , là một thường dân nho nhỏ mà thôi .”

“Đúng vậy , những thứ ta ăn đều do đầu bếp trong nhà nấu , nhưng...” Thiên Mạch cười quỷ dị “Tần Vật Ly , ngươi mà là một thường dân sao .” Thiên Mạch nói nốt phần còn lại .

Tần Vật Ly mặt không đổi sắc “Bản thân ta chánh thức là một hoàn khố đệ tử , gia đình chưa từng có người làm quan, tuyệt đối là dân thường .” Hắn trước mặt Thiên Mạch cười hì hì “Nếu không phải dân thường chẳng nhẽ là Hoàng thượng trên kim loan điện sao ?”

“Có thể” Khoé miệng Thiên Mạch hiện lên một nụ cười .

Tần Vật Ly chớp chớp mắt đáng yêu “Có ý tứ gì ?”

“Theo như ta biết hoàng thượng họ Tần .” Thiên Mạch làm ra vẻ cao thâm khó lường liếc nhìn hắn , mang theo cả sự cao ngạo .

Tần Vật Ly mỉm cười , thở dài một tiếng “Ai ,ta là Tần Vật Ly ,có họ giống đương kim Hoàng thượng , rất tiếc số mệnh bất đồng .”

“Có lẽ thế .” Nếu hắn không muốn thừa nhận , Thiên Mạch cũng sẽ không hỏi nữa .

Nàng trả lời rất nhẹ , từ trong lời nói của nàng không thể nghe ra nàng có ý gì .

https://thuviensach.vn

Tần Vật Ly vẫn giữ gương mặt tươi cười , ưu nãh thu hồi chiết phiến "Ngươi muốn nói cái gì ?" Nàng có hay không đã biết cái gì rồi ?

"Ta muốn nói..." Tthiên Mạch quay đầu, vừa lúc thấy Toàn Phúc mang trứng luộc chạy đến nhân cơ hội đổi sang chủ đề khác "Ta nói ,có đồ ăn rồi ."

Toàn Phúc chạy đến bên người Tần Vật Ly , dùng động tác như đang hiến dâng bảo vật , đem trứng luộc đưa đến trước mặt hắn "Công tử, trứng lược của ngươi ."

Hồng Ngạc liếc xéo Toàn Phúc , nhỏ giọng nói "Tiểu thư , nếu người muốn ăn , về nhà nô tỳ nấu cho người ăn , người thân thể ngàn vàng , như thế nào có thể ăn thứ này ." Chuyện của Thiên Mạch cho tới bây giờ không đến lượt nàng can thiệp , cho dù là việc nhỏ nhất . Tuy nhiên nàng đã thấy được tên bán nam bán nữ kia là thái giám cho nên thập phần không thoải mái .

Tâm tình Thiên Mạch rất tốt , cũng không có để ý . Nàng đi đến trước mặt Toàn Phúc , hai ngón tay ngọc nhẹ nhàng cầm lấy trứng luộc nóng hổi "Thỉnh thoảng ăn cũng không sao ."

Hồng Ngạc đưa tay ra muốn lấy quả trứng "Tiểu thư , ta bóc cho người ."

"Ta đến" Tần Vật Ly động tác so với Hồng Ngạc nhanh hơn , tiếp nhận quả trứng gà trong tay Thiên Mạch .

Hồng Ngạc thấy không lấy được trứng gà liền móc ra một cái khăn tay , thay Thiên Mạch lau sạch nước trên ngón tay .

Tần Vật Ly nhìn cái khăn tay sau đó liếc Thiên Mạch . Một cái khăn tay được làm từ loại lụa tốt đáng giá nghìn vàng . Ngay cả thái hậu cũng không xa xỉ như nàng . Nàng rốt cuộc có lai lịch gì ? Chẳng nhẽ nàng là công chúa lân bang ? Phong cách của nàng thực sự giông công chúa .

"Chủ tử, để nô tài làm cho ." Đường đường là nhất quốc chi quân lại đi hầu hạ một người đàn bà, như vậy còn ra thể thống gì .

Tần Vật ly lườm hắn một cái "Thật không biết Toàn Phúc ngươi làm hạ nhân như thế nào , ngay một chút nhãn lực cũng không có ."

Hồng Ngạc hừ lạnh một tiếng "Tần công tử ,hạ nhân trong nhà người đều vô lý như vậy sao ?" Không hiểu chuyện , nàng nhìn tên kia cực kỳ

https://thuviensach.vn

không vừa mắt .

Thiên Mạch thản nhiên liếc Hồng Ngạc, trong mắt hàm chứa vẻ lạnh lùng "Hồng Ngạc , ngươi nói nhiều quá ."

Hồng Ngạc cúi đầu, lại đi ra phía sau nàng "Nô tỳ lắm miệng ." Hôm nay tiểu thư rất ôn nhu , trong ý thức của nàng ta đã đem nàng trở thành Liễu Thiến tiểu thư , nhưng là...nàng không phải Liễu Thiến a .

Chỉ cần một ánh mắt đã khiến cho nha hoàn bên người sợ đến mức không dám nói lời nào . Trên người Phi Yên tự nhiên có một loại khí chất bá đạo , có lẽ nàng thật sự xuất thân từ hoàng gia .

Tần Vật Ly trong lòng nghi hoặc nhưng không hề biểu lộ ra mặt , hắn đưa trứng gà đã được lột vỏ sạch sẽ cho nàng "Ăn đi ."

Thiên Mạch tiếp nhận , mạnh mẽ cắn một tiếng , lập tức cau mày "Đây là cái gì a ? Mùi là lạ ?"

"Không ăn được ?" Qủa thực không thể ăn vật này .

"Bình thường ." Nàng liên tục mở miệng cắn cắn , động tác ưu nhã , nàng đã từng ăn thứ khó ăn nhất trên đời , cũng đã từng ăn thứ ngon nhất , vị giác coi như bão hoà, ăn cái gì cũng giống nhau .

Ăn xong trứng gà, Hồng Ngạc lập tức lau tay cho nàng .

Thấy khoé miệng nàng còn dính lại một ít vụn trứng , Tần Vật Ly động thủ, dùng ngón tay lau đi cho nàng , cười ôn nhu "Khắp nơi đều có ?"

Đối với động tác thân mật của Tần Vật Ly , Thiên Mạch cũng không nói gì , Hồng Ngạc hờn giận trừng mắt với hắn "Công tử, đây là việc của Hồng Ngạc ." Hắn lại vừa chiếm tiện nghi của tiểu thư .

Thiên Mạch không để ý tới bọn họ mà hít mấy hơi thật sâu , tựa hồ đang tìm cái gì "Mùi này là gì ? Thơm a ."

Tần Vật Ly không khỏi bật cười "Là đậu hũ thúi ." Mặc dù nàng rất lạnh lùng những cũng có lúc giống như trẻ con .

"Ta muốn ăn ." Thiên Mạch trung thực nói , đã lâu rồi không có ăn . Nàng là một người lạnh lùng , cũng là một người cứng nhắc . từ khi rời đi Vô Tranh sơn trang , không có ai giúp nàng mua đồ ăn vặt . Ngày thường đều do các nha hoàn hầu hạ nàng, đồ ăn do các nàng đem đến đều là trân phẩm . Nếu nàng một mình ra ngoài , chỉ ăn bữa chính , cho tới bây giờ không có ăn vặt .

https://thuviensach.vn

Tần Vật Ly nhún nhún vai , chỉ chỉ vào hàng bán đậu hũ “Đi nếm thử, ta cũng chưa từng ăn qua .”

Tần Vật Ly đi vài bước nhưng lại thấy Thiên Mạch vẫn như cũ đứng tại chỗ .

Hắn đưa tay ra trước mắt nàng hua hua vài cái “Ngươi nhìn cái gì ?” Hắn nương theo ánh mắt của nàng mà nhìn , rõ ràng là ---hàng bán đường nhân (cây kẹo đường có hình người) . Đường nhân có gì hay mà nhìn ? nàng đang nhìn cái gì ?

Khoé miệng Thiên Mạch cong lên , mỉm cười “Ta muốn đường nhân .”

Tần Vật Ly cười bất đắc dĩ , nắm lấy tay Thiên Mạch “Đi”

Hắn kéo Thiên Mạch chạy đến trước cửa hàng “Ngươi muốn cái nào ? Cứ từ từ mà chọn .”

Trong mắt Thiên Mạch toát ra ý cười , vui vẻ cầm lấy một cây kẹo có hình thị nữ , quay đầu nói với Tần Vật Ly “Ta lấy cái này có được hay không ?” Màng là một nữ tử bá đạo , sớm đã quên cách hỏi ý kiến người khác là như thế nào , hôm nay cư nhiên phá lệ mà tham khảo ý kiến của Tần Vật Ly . Giơ phút này , trong sự thanh tao diễm lệ của nàng còn mang theo một vẻ đáng yêu , giống như một tiểu cô nương ngây thơ trong sáng .

Tần Vật Ly hướng Toàn Phúc liếc mắt , ý bảo hắn trả tiền , tiện đà nhìn vào lúm đồng tiền trên má Thiên Mạch , lộ ra nụ cười “Rất đẹp , ngươi thích là tốt rồi .”

Sau khi trả tiền xong , Thiên Mạch cùng Tần Vật Ly đi bộ trong đám người . Nàng nhìn kẹo đường đang cầm trong tay , thản nhiên nói “Lúc ta còn rất rất nhỏ, ta đã muốn ăn kẹo đường hình người , nhưng chính là không có tiền để mua . Ta nghĩ muốn ăn kẹo đường nhìn người đã rất nhiều năm rồi , đây là tiếc nuối , mà tiếc nuối thì vĩnh viễn không thể nào đền bù .” Khi còn bé, nhìn bọn tỷ muội cầm cây kẹo đường có hình người , nàng trong lòng tràn đầy hâm mộ , luôn luôn hy vọng bản thân mình cũng có thể ăn kẹo đường hình người . Sau này, sư phó mua cho nàng rất nhiều loại kẹo đường hình người nhưng thật chẳng giống với sự hảo hức ban đầu của nàng . Thứ nàng muốn chính là kẹo đường do phụ thân mua cho .

Tần Vật Ly có chút nghi hoặc “Nhà ngươi rất nghèo sao ?” Nhìn một thân trang phục của nàng , chỉ biết nhà nàng tuyệt đối không nghèo .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch mím môi , cười lạnh “Không , nhà ta có rất nhiều tiền , nhưng là...cha ta có rất nhiều thê thiếp, mẫu thân ta lại không được cha yêu . Ở trong nhà , mẹ con ta không hề có địa vị , ta từ nhỏ đã nhận hết khi dễ . Năm ta 5 tuổi , mẫu thân qua đời , từ đó về sau ta trở thành một đứa trẻ không được ai yêu thương .” Nàng cho tới bây giờ sẽ không đem thân thế nói cho bất luận kẻ nào , nhưng hôm nay lại nói cho một kẻ không tính là thân lắm như Tần Vật Ly nghe . Duyên phận giữa người và người trong một lúc thực sự không thể nói rõ .

Nàng nói rất nhẹ nhàng nhưng hắn có thể cảm nhận được sự bi ai của nàng . Một đưa nhỏ 5 tuổi , mất đi mẫu thân , sẽ đáng thương thế nào ? Hắn ngưng mi “Sau đó thì sao ?” Thân phận của nàng rốt cuộc là gì ?

“Sau đó” Thiên Mạch vươn đầu lưỡi liếm liếm kẹo đường “Qúa khứ là quá khứ , ta không muốn nhắc lại .”

“Ngươi muốn ăn đậu hũ thúi ?” Tần Vật Ly cười ngốc nghếch “Bảo ta một tiếng Vật Ly , ta mua cho ngươi .”

“Tần Vật Ly , ta có thể mua vô số của hàng bán đậu hũ ,cũng có thể dùng vàng đánh chết ngươi .” Nụ cười của Thiên Mạch có chút châm chọc .

Tần Vật Ly cười vô lại , thân thể nghiêng về phía Thiên Mạch , ngửi ngửi mùi hương thơm tự nhiên trên người nàng “Được, ta nhận thua , ngươi đánh ta đi . Vì một nụ cười của giai nhân , Tần Vật Ly ta cam nguyện hy sinh .” Nụ cười của hắn vô hại , nhưng cũng thực vô lại .

Thiên Mạch bất đắc dĩ , nhìn không được cười khẽ . Nàng đang định mở miệng , chợt nghe một thanh âm quen thuộc từ phía sau vang lên “Đại ca , ngươi rất hăng hái a .”

Thiên Mạch cả kinh , như thế nào lại là hắn ?

https://thuviensach.vn

Chương 50 : Con cọp phát uy

Tần Vật Ly quay đầu lại , phe phẩy chiết phiến trong tay , nhìn Tần Mộ Phong cười cợt "Huynh đệ, ngươi còn chưa chết trong phấn son đấy chứ ?"

Tần Mộ Phong cười lạnh "Đại ca, ngươi đừng nguyền rủa tiểu đệ ta . Ta mặc dù yêu thích nỹ nữ nhưng cũng không đến nỗi chết chìm trong son phấn đâu , mà nếu ta chết thì ai thay đại ca trên chiến trường xuất sanh nhập tử ."

"Huynh đệ , hai vị mỹ nữ bên người ngươi là ai ?" Tần Vật Ly lạnh lùng liếc qua hai người đàn bà quyến rũ kia , trên mặt hiện lên vẻ cao ngạo .

Liễu Tự Hoạ thản nhiên cười, cúi người xuống , nhu mị đáng yêu "Tiểu nữ tử Liễu Tự Hoạ tham kiến hoàng thượng ." Đại ca của Tần Mộ Phong tự nhiên chính là đương kim hoàng thượng .

So với Liễu Tự Hoạ quyến rũ , Thải Y cao quý mà hào phóng "Dân nữ Thải Y , tham kiến hoàng thượng ." Thải Y chỉ hơi khom người , không hèn kém mà cũng không cao ngạo .

Liễu Tự Hoạ yêu mị trong mắt mang theo vẻ lả lơi , loại nữ tử này vừa nhìn đã biết không phải thứ con gái tốt lành gì .

Thải Y nhìn thì cao quý phong nhã nhưng trên người lại tràn đầy phong trần tục khí , nhất là nụ cười lại càng thô tục . Khẩu vị của đệ đệ hắn thật là kém , bên người toàn là dung chi tục phấn .

Hai người đàn bà cũng có thể tính là một trong những cực phẩm mỹ nhân nhưng so với Phi Yên thì còn thua rất xa .

Giọng nói của Tần Vật Ly rất thờ ơ "Miễn lễ" Đối với đàn bà như vậy hắn luôn luôn không có hảo cảm .

"Tiểu đệ từ xa chứng kiến ngươi và một vị bạch y giai nhân cùng nhau tản bộ , nàng là chị dâu của ta ?" Trong ánh mắt Tần Mộ Phong tự nhiên hiện lên một tia sắc bén . Bóng lưng nữ tử kia cùng Liễu Thiên Mạch giống nhau như đúc , ngay cả trang phục cũng giống y hệt . Bằng hữu mà Liễu Thiên Mạch nói chẳng nhẽ là Tần Vật Ly .

Tần Vật Ly nhếch miệng , ung dung cười , quay đầu nhìn bóng lưng Thiên Mạch "Phi Yên , lại đây ." So với hai cái dung chi tục phấn này , Phi

https://thuviensach.vn

Yên của hắn xuất trần thoát tục hơn nhiều .

Thiên Mạch xoay người, nhàn nhã đi đến bên người hắn "Đây là đệ đệ ngươi ?"

Tần Vật Ly nhìn Thiên Mạch , trợn mắt há mồm "Ngươi..." Vị nữ tử trước mặt này mỉm cười , đôi mắt ôn nhu , mặc dù không phải khuynh quốc khuynh thành nhưng lại khiến cho người ta có cảm giác ấm áp và thanh nhã . Tiếng nói của nàng không lạnh như Thiên Mạch mà mang theo ý cười dịu dàng cùng cảm giác thanh nhã , mềm mại . So với Phi Yên xuất trần thoát tục , nàng lại mang một vận vị khác .

Nàng là ai ? Là Phi Yên sao ? Trang phục của nàng cùng Phi Yên giống nhau như đúc , không hề sai biệt , chính là...nàng sao lại biến thành cái bộ dạng này ?

"Liễu Thiến , đi ra , giúp ta giáo huấn Tần Mộ Phong ."

"Mẹ kiếp, cư nhiên dám đùa giỡn với đàn bà ngay trước mắt ta , hắn không muốn sống rồi , xem ta như thế nào giáo huấn hắn ."

"Ta nghỉ ngơi một chút , ngươi từ từ chơi đùa ."

"Yên tâm, Liễu Thiến ta là ai chứ, có khi nào làm hỏng việc của ngươi ."

"Ngươi chơi đùa đi nghen , ta ngủ ."

"Yên tâm, bất quá đừng ngủ , xem ta như thế nào dạy dỗ Tần Mộ Phong ."

"Tốt nhất cho hắn hai cái tát để cho ta hả giận ."

"Liễu Thiến ta làm việc thì ngươi cứ yên tâm , ta đi ra đây ."

Liễu Thiến thân mật nắm lấy cánh tay Tần Vật Ly , ôn nhu nói "Vật Ly , vị này chính là đệ đệ của ngươi ?" Nhìn thoáng qua Liễu Tự Hoạ và Thải Y , đáy mắt Liễu Thiến hiện ra sự khắc nghiệt , nhưng là , khoé miệng của nàng vẫn như cũ bày ra một nụ cười thản nhiên , không thể nhìn ra có chút tức giận nào . Cười không phải nàng mà là mặt nạ của nàng .

Tần Vật Ly vốn dĩ thông minh, lập tức phản ứng , Phi Yên nhất định là dịch dung . Trong một thời gian ngắn như vậy mà có thể thay đổi dung mạo của bản thân, thật là quá lợi hại . Tay hắn nhân cơ hội ôm lấy lưng Liễu

https://thuviensach.vn

Thiến , khoé miệng hiện ra nụ cười “Hắn chính là tên đệ đệ hư hỏng mà ta nói với ngươi .”

Ánh mắt Liễu Thiến đảo qua Thải Y và Liễu Tự Hoạ , lộ ra một nụ cười châm chọc “Vị này không phải tể tướng thiên kim Liễu Tự Hoạ sao ? Liễu tiểu thư lúc nào cùng Tần công tử nhận thức ?” Liễu Thiến quay đầy nhìn Tần Mộ Phong “Tần công tử , đừng nói ta không có nhắc nhở ngươi , Liễu Tự Hoạ chính là một quả phụ , hơn nữa...” Nàng cười đến cao thâm khó lường “Liễu tiểu thư là đãng phụ nổi danh ở kinh thành , nam nhân cùng nàng hoan hảo nhiều vô số kể , ngươi cũng muốn làm một người trong số họ sao ?” Nàng vẫn như cũ cười rất nhu hoà , giống hệt như gió mùa xuân .

Gương mặt Liễu Tự Hoạ đỏ bừng , xấu hổ cúi đầu . Nếu là người ngoài nói về nàng như vậy , nàng nhất định tát kẻ đó một phát nhưng hết lần này đến lần khác , kẻ nói lại là đàn bà của Hoàng thượng , nàng chỉ có thể nhẫn nhịn không nói .

Bàn tay Tần Mộ Phong ôm chầm lấy eo của Liễu Tự Họa “Không cần Phi Yên cô nương phí tâm .” May mà người đàn bà này không phải là Liễu Thiên Mạch .

Bàn tay Tần Vật Ly đặt trên lưng Liễu Thiến gia tăng lực đạo “Huynh đệ, không làm phiền ngươi tìm hoa bụi rậm , ngươi cứ coi như không nhìn thấy ta .”

Ý cười trên môi Tần Mộ Phong càng sâu “Đại ca, xem ra ta rất nhanh sẽ có đại tẩu .”

“Đúng vậy , Phi Yên là thê tử mà Tần Vật Ly ta muốn lấy .” Bàn tay Tần Vật Ly ôm chặt Liễu Thiến , bá đạo tuyên bố .

Thải Y mỉm cười “Thải Y chúc mừng tiểu thư .” Nói như vậy vị nữ tử gọi là Phi Yên này chính là hoàng hậu tương lai .

Liễu Thiến không có trả lời, cao ngạo nhìn Tần Mộ Phong “Theo ta được biết vị Thải Y cô nương này xuất thân thanh lâu , mười bốn tuổi đã tiếp khách , đầy người phong trần . Tần công tử, coi chừng mắc hoa liễu .” Liễu Thiến chép chép miệng “Lá gan của Tần công tử ghê gớm thật a , một nữ tử như vậy mà ngươi cũng dám chạm vào . Đừng trách ta không đề tỉnh ngươi , vị cô nương Thải Hà kia so với nàng càng dơ bẩn hơn .”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Tần Mộ Phong tự nhiên trở nên lạnh lùng , trong đôi mắt đen loé lên ngọn lửa phẫn nộ "Ngươi nói cái gì ?" Nàng có thể nói Thải Y nhưng không thể nói Thải Hà, bất luận kẻ nào cũng không thể vũ nhục nàng .

Liễu Thiến dùng tay áo quạt quạt , lạnh lùng liếc xéo Tần Mộ Phong "Ta nói , Bình Nam Vương, ánh mắt của ngươi thật kém , ngay cả những tiện nhân như Thải Hà, Thải Y , Liễu Tự Hoạ mà cũng không nhận ra ."

Bàn tay Tần Mộ Phong đặt trên lưng Liễu Tự Hoạ chậm rãi buông ra , mâu quang loé lên , gương mặt trầm trọng . Hắn giơ tay , một cái tát đánh vào trên mặt nàng "Ngươi mới là tiện nhân" Bất luận kẻ nào cũng không thể vũ nhục Thải Hà, kể cả đó là hoàng hậu tương lai .

Lúc cái tát của hắn sắp rơi vào trên mặt nàng , Liễu Thiến giơ chân , hung hăng đạp hắn một cái , đồng thời giơ tay nắm lấy cổ tay hắn "Tần Mộ Phong, ngươi cút xa lão nương một chút ."

Chân Tần Mộ Phong bị Liễu Thiến đạp một cước , bàn tay vừa muốn đánh nàng bị Liễu Thiến nắm lấy . Mặt khác , Liễu Thiến dùng tay kia hung hăng tát cho hắn một tát . Nàng buông tay hắn ra , toàn thân toát ra sát khí lãnh khốc ,mắt nhìn chằm chằm Tần Mộ Phong "Ngươi muốn đánh thì đánh hả , thấy ta dễ bị bắt nạt hả ? Con cọp không phát uy thì ngươi cho ta là mèo bệnh ?" Để hắn đánh cho thuận tay thì sau này hắn sẽ thường xuyên đánh nàng .

Liễu Thiến dùng sức rất mạnh để đánh hắn , trên mặt Tần Mộ Phong hiện lên dấu của một cái tát .

Tần Mộ Phong nheo mắt , lạnh lùng cười nói "Cho tới bây giờ còn chưa có đàn bà nào dám đánh ta ." Đàn bà này lớn mật y hệt Liễu Thiên Mạch .

Tần Vật Ly đem Liễu Thiến bảo hộ phía sau "Huynh đệ, ngươi muốn làm gì ? Đừng bảo ta không nhắc ngươi , nàng là người đàn bà của ta ." Lúc Tần Mộ Phong tức giận ai cũng không khống chế được hắn, kể cả người thân là nhất quốc chi quân như Tần Vật Ly .

"Đàn bà của ngươi thì sao ?" Tần Mộ Phong vênh mặt lên , cao ngạo nhìn Liễu Thiến , không hề sợ hãi .

Hồng Ngạc đang hộ chủ nhịn không được xen vào giữa bọn họ , tay chống vào hông , hung hăng chỉ vào mặt Tần Mộ Phong "Tần mộ Phong ,

https://thuviensach.vn

ngươi bớt ở đây giễu võ dương oai đi , ngươi là Bình Nam Vương thì người ta phải sợ sao ? Trong mắt tiểu thư nhà ta , ngươi chỉ là không khí .” Hồng Ngạc chỉ vào Liễu Tự Hoạ , hung hăng nói “Còn ngươi a , tiện nhân này , một quả phụ như ngươi không ngoan ngoãn ở nhà lại trườn mặt ra đường câu dẫn nam nhân , ngươi không biết xấu hổ là gì à ?” Hồng Ngạc nhìn về phía Thải Y , một tát đánh vào trên mặt nàng , hai tay chống nạnh “Ngươi là một con hồ ly tinh không biết xấu hổ , ta nhìn thấy bộ dáng của ngươi liền cảm thấy ác tâm . Ngươi có biết ngươi giống cái gì không ? Giống kỹ nữ ? Nga , ta đã quên , ngươi vốn chính là kỹ nữ , nhưng lại là kỹ nữ cấp thấp .”

Tự nhiên nhảy ra một nha hoàn đanh đá , mắng Tần Mộ Phong, chửi Liễu Tự Hoạ, đánh Thải Y , khiến cho mọi người không biết phải làm sao .

Liễu Thiến cúi đầu nghịch nghịch móng tay , thản nhiên nói “Hồng Ngạc , đủ rồi .” Nha đầu này cư nhiên học được từ nàng cách chửi người hay như vậy .

Tần Mộ Phong ghé mắt , nghi hoặc nhìn Hồng Ngạc “Ngươi là Hồng Ngạc ?” Nếu hắn nhớ không lầm thì Hồng Ngạc là nha hoàn của Liễu Thiến .

Hồng Ngạc khinh miệt hừ lạnh , vênh mặt lên “Ta chính là Hồng Ngạc, là nha hoàn của Liễu Thiến tiểu thư , thế nào ?”

Tần Mộ Phong quay đầu nhìn Liễu Thiến “Ngươi là gì của Liễu Thiến ?” Nữ tử này đối với hắn có địch ý , bởi vì có quan hệ với Liễu Thiến sao ?

Tần Vật Ly bất ngờ chen vào giữa bọn họ “Liễu Thiến là ai ? Các ngươi nói cả nửa ngày mà ta vẫn không biết các ngươi đang nói cái gì .”

Liễu Thiến vỗ vỗ tay, khoé miệng hiện ra một nụ cười lạnh “Bình Nam Vương nhân lúc muội muội ta uống rượu say đã cường bạo nàng . Tên chết tiệt này cùng nhiều người đàn bà quan hệ như vậy , cũng không biết có hay không mắc hoa liễu . Muội muội ta là hoàng hoa khuê nữ , chẳng lẽ lại tự mình cùng người như hắn quan hệ linh tinh .”

“Chúng ta cùng uống rượu .” Tần Mộ Phong giải thích, thái độ đối với Liễu Thiến tốt hơn rất nhiều . Dù sao cũng là do mình chiếm tiện nghi của ‘muội muội’ người ta .

Tần Vật Ly cuối cùng cũng rõ ràng , đến trước mặt Liễu Thiến làm bộ lấy lòng “Ta bắt hắn lấy muội muội của ngươi làm Vương phi có được hay

https://thuviensach.vn

không?”

Liễu Thiến đẩy Tần Vật Ly ra “Hoàng thượng , ta cám ơn lão nhân gia ngài , Thiến nhi không muốn biến thành Liễu Thiên Mạch thứ hai .”

Liễu Thiến nhìn Tần Mộ Phong căm hận , xốc váy “Hồng Ngạc, nơi này đầy xú khí ,lại thêm hai cái hồ ly bại hoại , đi .”

“Chờ một chút .” Tần Vật Ly cùng Tần Mộ Phong đuổi theo .

Liễu Thiến tay chống nạnh , hung hăng trừng mắt nhìn bọn họ “Làm gì ? Tán gái a ? Xin lỗi , cô nương ta không muốn cùng với nam nhân họ Tần các ngươi phát sinh quan hệ .”

Tần Vật Ly cười hì hi , kéo tay Liễu Thiến, ở trên người nàng cọ qua cọ lại làm nũng “Phi Yên, ta cùng tiểu tử này không giống nhau , ngươi đừng đem ta cùng hắn làm thành một đống .”

“Ngươi biết Liễu Thiến ở đâu sao ?” Tần Mộ Phong hạ giọng nói .

“Tần Vật Ly , ngươi tránh xa một chút .” Liễu Thiến gạt tay Tần Vật Ly ra , giống như trên người dính một vật dơ bẩn , dùng sức đẩy hắn ra chỗ khác “Đều là người một nhà, đức hạnh giống nhau , ta tuổi còn trẻ, không muốn mắc hoa liễu .”

Tần Vật Ly một tay khoác lên vai Tần Mộ Phong , một tay bưng ngực ,làm ra một bộ dáng suy yếu “Huynh đệ , ta bị ngươi hại chết rồi . Phi Yên không để ý ta , lòng ta đau a .”

Liễu Thiến nhịn không được bật cười , hai tay khoanh trước ngực “Tần Vật ly , ngươi đừng giả bộ , ngươi là Hoàng thượng a ? Cô nương ta chính là không gánh nổi .”

Tần Vật Ly khom người, ghé sát mặt vào Liễu Thiến , cười hì hi nói “Phi Yên, ngươi biết thân phận ta lúc nào ?”

Liễu Thiến lườm hắn một cái “Lần đầu nhìn thấy ngươi ta đã biết , mặc dù ngươi giả trang rất tốt nhưng chính là khí chất cao quý cùng ngạo khí bao trùm thiên hạ trên người ngươi không cách nào thay đổi . Còn nữa, ta đã quên nói cho ngươi , ta biết tên của đương kim hoàng thượng . Nếu trước kia còn có hoài nghi thì lúc ngươi nói tên ra ta đã nhận định ngươi chính là tên hôn quân được dân chúng thiên hạ yêu mến kia .”

Tần Mộ Phong không có thời gian bận tâm Tần Vật Ly , buồn bã nói “Phi Yên cô nương, ta sẽ chịu trách nhiệm với Liễu Thiến, xin ngươi nói

https://thuviensach.vn

cho ta biết nàng ở đâu ?”

“Xin lỗi , Thiến nhi nhà ta rất ngốc , không quen cùng người đàn bà khác tranh đấu , bọn thê thiếp của ngươi đều không tốt đẹp gì , nàng sẽ chết rất thảm a . Đương nhiên, Liễu Thiên Mạch là người tốt .” Liễu Thiên Mạch đương nhiên là người tốt , hơn nữa còn phi thường tốt .

Tần Vật Ly ho khan một tiếng , vỗ vỗ bả vai Tần Mộ Phong “Huynh đệ , ta nghĩ đoạn tuyệt quan hệ với ngươi , sau này đừng nói nhận thức ta .” Hắn quay đầu , gương mặt nịnh nọt nhìn Liễu Thiến “Phi Yên , ta đã không còn quan hệ gì với hắn , ngươi đừng không để ý đến ta .”

Liễu Thiến vừa tức vừa buồn cười “Tần Vật Ly , ngươi là Hoàng đế , đừng bày ra bộ dáng khiến người ta cảm thấy ác tâm .”

“Cô nương, mời ngươi nói ra chỗ ở của Liễu Thiến, ta thề sẽ chịu trách nhiệm với nàng .” Hắn có chút thiếu kiên nhẫn .

Hồng Ngạc bất ngờ chen vào “Tần Mộ Phong, lúc ngươi thương tổn Nhị tiểu thư của ta , ngươi cho rằng tiểu thư nhà ta sẽ nói cho ngươi nơi ở sao ? Tránh sang một bên, đừng ở trước mặt Đại tiểu thư nhà ta giả bộ đáng thương , người không biết còn tưởng ngươi có ý đồ .”

“Hồng Ngạc tỷ tỷ , ngươi nói ít vài câu .” Liễu Thiến cười cười đem Hồng Ngạc kéo lại “Ta nói Bình Nam Vương , Liễu Thiến nhà ta có rất nhiều tiền , cho dù bị ngươi huỷ trong sạch không thể gả đi thì cũng không lo bị chết đói . Ngươi không cần lo lắng, nàng rất tốt . Nếu ngươi thực sự muốn chịu trách nhiệm thì xin ngươi đừng quấy rầy nàng nữa .” Nàng khinh bỉ nhìn Tần Mộ Phong “Trước đây ngươi nhờ Thiên Cơ các tìm nàng , hôm nay có hay không ghi lên hoàng bảng a ? Hảo ý của ngươi nàng ghi trong lòng , nhưng là, nàng không gánh nổi .”

Tần Vật Ly không cam lòng bị bỏ quên , bàn tay ở trước mắt Liễu Thiến hua vài cái “Phi Yên , ta đứng chình ình trước mặt ngươi , ngươi không có nhìn thấy sao?”

“Hai người các ngươi phiền muốn chết .” Liễu Thiến nhìn phía sau bọn họ , kinh ngạc kêu lên “Các người nhìn , đó là cái gì ?”

“Cái gì ?” Hai huynh đệ đồng thời quay lại .

Bọn họ vừa quay đầu, Liễu Thiến nắm lấy tay Hồng Ngạc biến mất trong bóng đêm .

https://thuviensach.vn

Tần Vật Ly dùng chiết phiến gõ gõ vào lòng bàn tay , chậm rãi quay đầu lại “Phi Yên, cái gì cũng không có . A ,người đâu ?”

“Đại ca, người đâu ?” Tần Mộ Phong quay đầu lại .

Tần Vật Ly nhún nhún vai “Ta không biết .”

“Ngươi biết chỗ ở của Phi Yên cô nương không ?” Phi Yên là đầu mối duy nhất để tìm ra Liễu Thiến .

“Ta không biết , ta gặp nàng trên đường .”

“.....”

“Đừng dùng cái ánh mắt này nhìn ta , ngươi để mất người đàn bà của mình ta cũng đâu thể làm gì .” Tần Mộ Phong để mất Liễu Thiến , nhưng là... Phi Yên của hắn mỗi tháng đều cùng hắn gặp mặt ba lần . Cho dù là đánh mất cũng sẽ tìm lại được . Hắn tin tưởng Phi Yên sẽ gặp hắn . Hắn có cảm giác Phi Yên rất vui vẻ khi ở bên hắn .

https://thuviensach.vn

Chương 51 : Âm hồn bất tán

Ngày 16 mỗi tháng là ngày Phi Yến tiếp nhận sinh ý . Nàng thâu tài , thâu vật cũng thâu mệnh . Chỉ cần đối phương ra giá , nàng cái gì cũng có thể trộm về . Ba mươi khỏa Nam hải dạ minh châu , nàng sẽ lấy về cho dù đó có là đầu của môn chủ Sát Thủ môn . Ba ngàn lượng hoàng kim nàng đã từng trộm lấy cánh tay trái của tuần phủ Linh châu . Phi Yến chẳng những là phi tặc mà còn là sát thủ , nàng là thiên hạ đệ nhất phi tặc thì cũng là đệ nhất sát thủ . Chỉ cần là nàng tiếp nhận nhiệm vụ thì cho tới bây giờ cũng chưa từng thất bại . Người mời nàng thâu vật rất nhiều mà người mời nàng thâu mệnh cũng không ít . Phi Yến ra tay không hề tầm thường , giá ít nhất cũng là ba ngàn lượng hoàng kim nhưng người mời nàng ra tay vẫn vô số .

Phía sau Túy Yên lâu có một tòa nhà lớn trống trải , hàng năm đều không có người ở . Ngày 16 , tòa Yêu Nguyệt lâu ở phía tây sẽ thắp lên một ngọn đèn . Đèn sáng , chính là chứng tỏ Phi Yến sẵn sàng tiếp nhận nhiệm vụ . Mười sáu ngày đó bất luận là kẻ nào cũng có thể tùy ý tiến vào Yêu Nguyệt lâu . Cố chủ đem tư liệu của bản thân , vật muốn thâu và giá cả đem cất vào trong một phong thư , cùng với ba ngàn lượng hoàng kim đồng thời đặt trên thư án ở lầu một . Lúc hoàn thành nhiệm vụ Phi Yến sẽ tự mình liên lạc với cố chủ . Nếu Phi Yến không muốn tiếp nhận nhiệm vụ thì nội trong ba ngày sẽ hoàn lại tiền .

Lầu ba là cấm địa , rất ít người có thể đi tới .

Mười sáu mỗi tháng , Phi Yến sẽ ở lầu ba của Yên Nguyệt lâu cùng một vài cố chủ đàm phán . Về phần bọn họ nói cái gì , không ai biết cả . Có người nói nếu ra giá hơn năm vạn lượng hoàng kim thì có thể lên lầu ba cùng Phi Yến đàm phán , nói tự nhiên là chi tiết về nhiệm vụ . Cũng có người nói , những người lên lầu ba của Yên Nguyệt lâu đều đã biến thành xương trắng . Thật hay giả, không ai biết . Lầu ba của Yêu Nguyệt lâu rốt cuộc là cái dạng gì cũng không có người biết được .

Nửa năm , đèn của Yêu Nguyệt lâu rốt cuộc cũng lại được thắp sáng .

Kỳ thực lầu ba của Yêu Nguyệt lâu cũng không có gì quái dị . Màn che , cái ghế , giường , trà , lò hương , phong linh (chuông gió) , ánh nến , tất cả

https://thuviensach.vn

đều rất bình thường .

Chung quanh nóc nhà chính là một viên dạ minh châu tỏa ra ánh sáng mờ nhạt , ánh lửa của cây nến đặt trên ghế không ngừng lay động , phong linh treo trên cửa sổ không ngừng đung đưa , chuông reo không ngừng .

Sau bức mành bằng ngọc trai , ba bóng người như ẩn như hiện .

Yêu Nguyệt lâu tĩnh lặng , một trận tiếng bước chân nhẹ nhàng truyền đến trong sự yên ắng lạ thường .

Một cái bóng mảnh khảnh chậm rãi đi đến trước cái ghế và ngồi xuống . Nàng hô hấp nặng nề , thân thể run nhè nhẹ .

Thiên Mạch liếc mắt ra hiệu cho hồng ngạc "Tắt đèn" . Hồng Ngạc lập tức đi ra cửa sổ thổi tắt ngọn đèn .

"Mời ta thâu vật gì ?" Thiên Mạch sau rèm lên tiếng , thanh âm trầm thấp mang theo sự lạnh lùng .

"Là..." Đối phương hít một hơi thật sâu, run rẩy mở miệng "Ta xuất năm nghìn lượng hoàng kim."

"Trộm cái gì ?" Thiên Mạch lãnh đạm hỏi .

"Nhân mạng"

"Mạng của kẻ nào ?" Thiên Mạch mở tách trà, hướng thơm bay ra bốn phía .

Liễu Phinh Đình nghiến răng nghiến lợi "Liễu Thiên Mạch ." Tiện nhân này đã khiến cho nàng mất hết thể diện , mối hận này không thể không trả .

Tách trà trong tay Thiên Mạch để lại vị trí cũ , nàng hơi ngẩng đầu , lãnh khốc đến đáng sợ . "Ngươi làm sao biết ta tối nay ở nơi này tiếp nhận nhiệm vụ ?"

"Ngươi...ta...ta mời Thiên Cơ các giết Liễu Thiên Mạch , bọn họ bảo ta đến nơi này tìm ngươi ." Nghe nói Phi Yến là người của Thiên Cơ các . Có người nói Phi Yến là thiên hạ đệ nhất sát thủ , không có nhiệm vụ nào không thể hoàn thành . Cho nên nàng mới tìm đến Thiên Cơ các , hy vọng có thể mời Phi Yến ra tay .

"Liễu Thiên Mạch đáng giá 5 ngàn lượng sao ?" Thiên Mạch sau tấm màn cười lạnh .

Liễu Phinh Đình bị tiếng cười lạnh của nàng làm cho hoảng sợ "Nàng...nàng làm cho ta xấu hổ trước mọi người , cướp lấy Hoắc Thiên ."

https://thuviensach.vn

Chỉ vì cãi vã mà Liễu Phinh Đình muốn giết tỷ tỷ của mình, thật là độc ác .

Thiên Mạch đặt chén trà trong tay xuống "Biết quy củ của ta chưa ?"

"Biết" Liễu Phinh Đình đem một cái gói để trên ghế .

Thiên Mạch liếc mắt ra hiệu cho Hồng Ngạc "Mang lại'

Hồng Ngạc hiện che mặt từ bên cạnh đi ra ngaòi , đem gói đồ kia đặt trên bàn trước mặt Thiên Mạch .

Thiên Mạch mở gói đồ, bên trong đều là trang sức và châu báu .

Thiên Mạch tiện tay cầm một thứ lên chươi đùa , có chút cười nói "Thật có tiền, mỗi thứ đều là bảo vật giá trị liên thành ." Nụ cười của nàng vừa lạnh lùng vừa châm chọc .

Liễu Phinh Đình nuốt một ngụm nước bọt "Đương nhiên, đây là của hồi môn mẫu thân cho ta , tuyệt đối đáng giá ba ngàn lượng ."

Thiên Mạch gói lại trang sức, đưa cho Hoa Linh đứng kế bên , quay đầu nói với Liễu Phinh Đình "Tể tướng phu nhân quả nhiên ra tay rộng rãi , tể tướng thiên kim ra tay cũng rất hào phóng ."

"Nếu ngươi biết ta là ai thì ta cũng không cần nhiều lời ." Yêu Nguyệt lâu âm trầm đáng sợ, nàng khống muốn ở lại đó .

Thiên Mạch đứng dậy , xốc xốc váy vài lần "Liễu Phinh Đình , có muốn biết ta là ai không ?'

"Không cần đâu" Liễu Phinh Đình nuốt một ngụm nước miếng . Nàng không ngu ngốc, thân phận của Phi Yến rất thần bí , nếu nàng nhìn thấy chân diện mục của nàng ta , sợ rằng sẽ sống không được lâu .

Thiên Mạch di chuyển , lại ngồi xuống ghế . Nàng tựa lưng trên ghế , khóe miệng hàm chứa ý cười "Ta tiếp nhận sinh ý này , ngươi đi đi ." Giết chính mình , nàng còn không có điên .

"Ta đi" Liễu Phinh Đình đứng lên, rời đi như chạy . Nơi này thực sự quá tối , nàng không muốn tiếp tục ở lại đây dù chỉ một khắc . Nếu không phải nghe nói Phi Yến không giết cố chủ thì nàng căn bản không dám tới .

"Tiểu thư, đàn bà này..." Hồng Ngạc chỉ về hướng Liễu Phinh Đình vừa rời đi , muốn nói gì đó nhưng lại thôi .

Liễu Thiên Mạch tựa lưng trên ghế, cười châm chọc "Kệ nàng ." Không giết cố chủ là quy củ của nàng, nàng sẽ không bao giờ phá vỡ quy của của

https://thuviensach.vn

mình , lại càng không giết chính mình .

Hoa Linh hung hăng nói “Tiểu thư, nàng rất quá đáng , để nô tỳ giết nàng . Tiểu thư không giết cố chủ vậy để cho nô tỳ giết .”

Thiên Mạch cười quỷ dị “Chết như vậy chẳng phải tiện nghi cho nàng sao ? Chẳng phải uổng phí dược liệu mà ta cẩn thận điều chế riêng cho người nhà bọn họ sao ?”

Hồng Ngạc đột nhiên nhớ tới cái gì, lập tức hiểu ra “Ta đã hiểu ý tứ của tiểu thư .”

Thiên Mạch nhìn Hoa Linh ra hiệu “Đốt đèn lồng thứ hai .”

Hoa Linh đáp ứng một tiếng , sau đó lại treo đèn lồng lên cửa sổ .

Theo quy củ của Phi Yến thì mỗi lần chỉ gặp một người , thấy đèn lồng ở lầu ba sáng lên thì mới được đi vào .

Lần này tiến đến lại là một nam nhân anh tuấn tiêu sái , khí độ phi phàm . Hắn xuất hiện làm cho Thiên Mạch cười không nổi .

Thiên Mạch dựa vào bàn, nhàn nhã giũa móng tay “Bình Nam Vương, ngươi đến chỗ Phi yến có gì chỉ giáo a ?” Tối hôm nay cố chủ người nào cũng kỳ quái . Đầu tiên là muội muội, sau lại là trượng phu , đợi lát nữa sợ rằng ngay cả cha nàng cũng muốn đến .

“Phi Yến cô nương, ta mời ngươi trợ giúp , không có ác ý .” Triều đình cho tới bây giờ sẽ không can thiệp chuyện của người trong giang hồ , trừ phi bọn họ tạo phản . Cho dù Phi Yến là kẻ trộm cũng mắt nhắm mắt mở cho qua . Nhất là tiên hoàng với đương kim hoàng thượng, bọn họ đối với hiệp đạo không đồng ý cũng không phản đối . Mặc dù Phi Yến không phải là hiệp đạo nhưng cũng không làm ác . Triều đình cho phép nàng tự do ra vào , không kiểm soát nàng .

“Bình Nam Vương thần thông quảng đại mà phải tìm Phi Yến hỗ trợ , Phi Yến thụ sủng nhược kinh a .” Thiên Mạch chống cằm , nhìn ra phía ngoài bức màn .

“Phi Yến cô nương , ngươi hai lần lẻn vào Vương phủ, tại sao đột nhiên không đến nữa ?” Tần Mộ Phong nheo mắt , mắt đen sâu không thấy đáy “Phi Yến cô nương, ngươi đến Vương phủ có việc gì ?”

Phi Yến ngáp một cái “Có người xuất tiền mời ta đến Vương phủ thâu vật .” Nàng không chút e dè .

https://thuviensach.vn

“Thâu cái gì ?” Nàng thành thực như vậy khiến cho Tần Mộ Phong nghi hoặc .

“Mạng của Liễu Thiên Mạch .”

“Mạng của liễu Thiên Mạch ?” Đáp án này đúng là nằm ngoài dự đoán của Tần Mộ Phong .

Thiên Mạch nhún nhún vai “Có người mời ta lấy mạng của nàng , bất quá lúc nhìn thấy người đàn bà ngốc kia , ta thực sự hạ thủ không nổi . Bị các ngươi nhất loạt khi dễ , còn có người muốn ám sát nàng . Thật không biết tại sao mạng của nàng ta lại khổ như vậy .” Thiên Mạch hoàn toàn không phát hiện nàng nói chuyện giống y như Liễu Thiến .

“Ai muốn giết nàng ?” Thanh âm của Tần Mộ Phong rất lạnh , nghĩ đến có người muốn giết đàn bà kia là hắn không thể không nổi giận .

Thiên Mạch lạnh lùng liếc hắn “Không quan hệ đến ngươi .” Cần gì giả bộ như vậy , Liễu Thiên Mạch nàng không cần hắn thương hại .

Tần Mộ Phong suy nghĩ một chút, nhìn bức màn “Ta xuất năm vạn lượng .”

Khóe miệng Thiên Mạch nhếch lên “Làm gì ?”

Trong mắt hắn hiện lên một tia sắc lạnh “Lấy mạng cố chủ, ai muốn giết Liễu Thiên Mạch , ngươi thay ta giết hắn.”

“Ta không giết cố chủ .” Tính hắn còn có lương tâm.

“Ngươi muốn bao nhiêu ta sẽ trả cho ngươi .” Đàn bà kia thực phiền toái ,lần này không biết đã gây ra chuyện gì .

“Nếu ta nói muốn một miếng thịt của ngươi ?” Mắt Thiên Mạch loé lên, lạnh đến thấu xương .

“Truyền thuyết nói Phi yến yêu tiền .” Muốn thịt của hắn làm gì ? (nấu canh uống)

Thiên Mạch ra hiệu cho Hoa Linh , Hoa Linh biết ý đi đến bên cạnh nàng, cúi người xuống .

Thiên Mạch lấy một cây trâm tinh sảo từ trên đầu nàng xuống , cổ tay nàng vừa động, cây trâm bắn về phía bức màn , cắm ở trên ghế . Khóe miệng Thiên Mạch hiện lên một nụ cười châm chọc “Ngươi ở trên người mình đâm một nhát , ta sẽ tiếp nhận sinh ý này .” Nàng đoán hắn sẽ không đâm đâu .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong cúi đầu nhìn cây trâm đang tỏa sáng , tâm tình bất định "Ngươi xác định ?"

"Đó là chuyện đương nhiên , ngươi tự đâm mình một nhát , ta cam đoan không giết Liễu Thiên Mạch , hơn nữa còn bảo vệ mạng sống của nàng . Bằng vào danh vọng của Phi Yến ta , chỉ cần ta nói ra , không có ai dám động đến một sợi lông của Liễu Thiên Mạch ."

Tay của Tần Mộ Phong chậm rãi di động , nắm chặt cây trâm . Đôi mắt đen của hắn sâu không thấy đáy ,làm cho người ta nhìn không ra hắn đang suy nghĩ cái gì .

"Động thủ a ? Như thế nào ? Không dám ?" Thiên Mạch nhìn hắn khinh miệt , quay đầu đi chỗ khác , có chút chế giễu "Ta biết nam nhân không có kẻ nào tốt mà ."

Ánh mắt Tần Mộ Phong chợt lóe , giật cây trâm cắm ở trên ghế kia lên, hung hăng đâm vào cánh tay phải của mình , máu tươi nhanh chóng nhuộm hồng bạch y . Cây trâm rơi xuống đất , chỗ mà cây trâm rơi xuống xuất hiện một màu đỏ tươi quỷ dị . Máu tươi theo ngón tay chảy xuống bắn vào quần hắn .

Nhìn máu đỏ tươi , Thiên Mạch khiếp sợ , nàng từ trên ghế đứng bật lên "Liễu Thiên Mạch đối với ngươi thực sự quan trọng vậy sao ?" Trong lòng hắn , nàng đến tột cùng có phân lượng ra sao ?

Thiên Mạch bối rối , hắn có thể vì nàng hy sinh, nhưng rồi lại thờ ơ với nàng .

Hăn rốt cuộc đối với nàng như thế nào ? Là yêu ? Là hận ? Là thích ? Nàng không biết .

Tần Mộ Phong lắc đầu "Không biết" Ngay cả bản thân hắn cũng không biết tại sao hắn lại vì Liễu Thiên Mạch mà làm như thế . Hắn cảm giác bản thân chán ghét nàng nhưng trong lúc vô tình lại quan tâm nàng .

"Nếu là người phụ nữ khác, ngươi cũng sẽ làm như vậy sao ?" Thiên Mạch đột nhiên rất muốn biết chuyện này .

"Sẽ không ." Hắn trả lời như chém đinh chặt sắt , không hề có chút do dự .

Thiên Mạch nhẹ nhàng thở ra một hơi "Ngươi yên tâm, từ nay về sau sẽ không còn ai dám động Liễu Thiên Mạch . Nói đi , tối nay ngươi xuất hiện

https://thuviensach.vn

ở đây có mục đích gì ?”

“Giúp ta tìm một người .” Máu vẫn như cũ chảy không ngừng, sắc mặt Tần Mộ Phong đã trắng bệch .

Thiên Mạch nhìn chằm chằm vào máu tươi , trong con mắt hiện lên một vẻ khó hiểu , nàng cúi đầu, từ bên hông lấy xuống một dải lụa “Đây là băng thiền ti , ngươi dùng nó băng vết thương lại .”

“Cám ơn .” Tần Mộ Phong đứng dậy tiếp nhận dải băng , hắn vén tay áo , một đường đầm đìa huyết nhục khiến cho người ta thấy mà phát sợ hiện ra . Thiên Mạch tâm lý cả kinh , nhắm mắt quay đầu đi chỗ khác .

Tần Mộ Phong chậm rãi băng vết thương lại “Cảm ơn cô nương .”

Thanh âm Thiên Mạch bình thản nhưng không có lãnh khốc như lúc trước “Tìm người nào ?”

“Liễu Thiến .”

“Liễu Thiến ? Túy Yên lâu đệ nhất hoa khôi ? Ngươi tìm nàng làm gì ?” Lại thêm một lần tìm nàng .

“Một vạn lượng , tìm Liễu Tiến .”

Thiên Mạch nghi hoặc “Tìm người sao lại tìm ta ? Tìm người hẳn phải đi tìm Thiên Cơ các chứ , Bình Nam Vương không biết sao ?” Phi Yến thâu vật , giết người nhưng không tìm người .

“Người Phi Yến muốn giết dù có trốn tận chân trời góc bể cũng bị lôi ra . Ngươi có thể tìm được người khác, tự nhiên cũng có thể tìm được Liễu Thiến .”

Lời hắn nói đích thực rất có đạo lý .

Thiên Mạch cười ra tiếng “Một vạn lượng ? Giá tìm người của Phi Yến ta rất cao nha .” Nàng không phủ nhận bản thân tham tài , dù nàng đã có cả một tòa kim khố nhưng vẫn như cũ tham tài .

“Hoàng kim” Tần Mộ Phong lạnh lùng bỏ thêm một câu .

“Sinh ý này ta tiếp .” Có hoàng kim mà không lấy thì chính là đứa ngu , thân là thê tử của hắn, lấy tiền của hắn cũng là chuyện dĩ nhiên .

Tần Mộ Phong rời đi, cũng khồng còn ai tới nữa . Thiên Mạch ngồi không yên , nàng bỏ lại châu báu đang chơi đùa trong tay , thản nhiên nói “Ta mời hai người các ngươi đi ăn hoành thánh .” Sau đó đứng dậy đi ra ngòai .

https://thuviensach.vn

Hai nha hoàn đi phía sau nàng ghé đầu nói vào tai nhau .

“Tiểu thư hôm nay thật lạ .” Hồng Ngạc cúi đầu, nhỏ giọng nói với Hoa Linh .

Hoa Linh gật mạnh đầu “Đúng vậy, lúc nàng cùng Tần Mộ Phong nói chuyện ngữ khí giống y như Liễu Thiến tiểu thư , nếu không nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của nàng ta còn tưởng Liễu Thiến tiểu thư lại đi ra .”

“Tiểu thư tại sao lại đột nhiên mời chúng ta ăn hoành thánh ? Nàng có phải hay không não bị hỏng ?”

“Rất có thể .”

“Rất rất có thể .”

“Nói chung ta cảm thấy nàng có chút bất thường .”

Giờ này, trên đường phố vắng vẻ lạ thường . Sau khi sự nhộn nhịp trôi qua làm cho người ta có cảm giác vắng lặng , tự nhiên cảm thấy có chút mất mát .

Bạch y của Thiên Mạch bay bay , thân thể nhẹ nhàng , khi nàng đi bộ trên đường phố khiến cho người ta có một cảm giác quỷ dị không thể nói nên lời . (ma a)

Gió lạnh thổi qua khiến cho những mẩu giấy nằm trên đường bay lên .

Cửa hàng bán hoành thánh ở ven đường giờ đã không còn ai , ông chủ tiệm co lại một chỗ , ngồi bên cạnh lò lửa làm ấm người .

Hoa Linh kê lại cái ghế , để cho Thiên Mạch ngồi xuống còn mình thì đứng một bên “Ông chủ, cho ba bát hoành thánh, càng nóng càng tốt .”

“Đến ngay.” Ông chủ đang ngồi một chỗ lập tức đứng dậy , một làn khói nóng từ trong nồi bốc lên .

Thiên Mạch liếc qua Hồng Ngạc và Hoa Linh , con ngươi đảo một vòng “Hai người các ngươi đứng đó làm gì ? Ngồi xuống đi .”

“Vâng” Hai nha hoàn đồng thời kêu lên , sau đó ngồi ở hai bên người nàng .

Hoa Linh rụt cổ lại, hai tay không ngừng cọ xát vào nhau , quay đầu nhìn xung quanh . Nàng đột nhiên la hoảng lên , giật giật y phục của Thiên Mạch “Tiểu thư , người kia nhìn rất quen mắt a ?”

“Ai ?” Hồng Ngạc cũng quay đầu, nhìn người đang đi từ trong bóng tối ra .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch nương theo tầm mắt Hoa Linh mà liếc qua , nhìn thấy hai cái bóng cao ngất đang đi tới . Nhìn kỹ , cư nhiên là Tần Mộ Phong và Phi Dương .

“Bọn họ không phải cũng tới đây ăn hoành thánh đó chứ ?” Hồng Ngạc nghi hoặc nhìn Thiên Mạch .

Hoa Linh vẫn như cũ nhìn chằm chằm vào hai người bọn họ “Đường đường là Bình Nam Vương như thế nào lại ăn thứ này , ngươi đa tâm rồi . Cúi đầu xuống thấp một chút , hắn sẽ không nhìn thấy chúng ta .”

Thiên Mạch không nói gì , cúi đầu móc từ trong lòng ra một cái mặt nạ gắn lên trên mặt . Khuôn mặt vốn dĩ đang lạnh lùng lập tức trở nên xinh đẹp quyến rũ . Mặt nạ nàng đang đeo trên mặt chính là khuôn mặt của Liễu Thiến . Nàng không muốn cải trang thành Liễu Thiến nhưng nàng không còn sự lựa chọn nào khác .

“Liễu Thiến , đi ra ngay, Tần Mộ Phong tới .”

“Tại sao ta phải ra ? Ngươi tự mình giải quyết đi .”

“Ta không muốn gặp hắn .”

“Hừ , ta xem ngươi không phải là không muốn , ngược lại là rất muốn thấy hắn .”

“Đi ra , thay ta đối mặt với hắn .”

“Thiên Mạch , Phi Yên, hãy học cách tự đối mặt với thực tế đi , hiểu chưa ?”

“Hắn đang đến đấy , đi ra .”

“Không không”

“Đi ra”

“Tự mình học cách đối mặt đi , nếu không cả đời ngươi cũng không dám mở rộng trái tim .”

“Vậy ngươi vĩnh viễn đừng đi ra .”

“Nếu ngươi có thể tìm được hạnh phúc của riêng mình , cởi bỏ những khúc mắc trong lòng thì cả đời này ta cũng không có cách nào đi ra .”

“....”

Đêm không trăng , trên đường rất tối . Ánh sáng duy nhất chiếu ra là từ hai chiếc đèn lồng treo trên quầy hàng .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong không có thấy rõ dung mạo của Thiên Mạch , hỏi một cách lịch sự "Cô nương , ta có thể ngồi ở đây không ?"

"Mời ngồi ." Giọng nói của Thiên Mạch mềm mại , ngọt ngào động lòng người nhưng trong đó lại mang theo một chút hàn ý .

Nàng vừa mới mở miệng , Tần Mộ Phong liền nhận ra ngay . Hắn kinh ngạc nhìn Thiên Mạch "Ngươi là Liễu Thiến ?" Tần Mộ Phong ngồi ở phía đối diện với Thiên Mạch , Phi Dương cũng theo đó ngồi xuống , một đôi mắt gắt gao nhìn về phía Thiên Mạch .

Thiên Mạch chậm rãi ngẩng đầu lên , nhìn thẳng vào hắn trả lời "Đúng vậy , ta là Liễu Thiến ." Nàng chú ý tới Phi Dương đang nhìn chằm chằm vào nàng , thản nhiên liếc hắn một cái .

Hồng Ngạc nhăn mũi , hờn giận nói "Vương gia , như thế nào lại gặp ngươi nữa rồi ." Bình Nam Vương quả thực là một âm hồn bất tán a , trong vòng có một buổi tối mà gặp hắn những ba lần .

"Hồng Ngạc ?" Hồng Ngạc vừa rồi còn ở bên cạnh Phi Yên , như thế nào bây giờ lại ở bên cạnh Liễu Thiến .

Hồng Ngạc hừ lạnh "Bình Nam Vương , ngươi cư nhiên nhớ kỹ tên của ta , thật sự là hiếm thấy ." Trong giọng nói của nàng mang theo sự châm chọc rõ rệt .

'Phanh' một tiếng , một thanh bảo kiếm đã xuất ra khỏi vỏ được đặt lên bàn, mũi kiếm sắc bén , theo sau đó là một giọng nói lạnh như băng "Không được vô lễ ."

Tần Mộ Phong nhìn ánh mắt âm trầm của Phi Dương , xua xua tay "Phi Dương , thu kiếm lại ."

Hắn quay đầu nhìn Thiên Mạch, không giấu được vẻ vui mừng "Liễu Thiến , ngươi đã đi đâu ? Ta tìm ngươi rất lâu rồi ." Đạp phá thiết hài vô mịch xử , đắc lai toàn bất phí công phu (câu này có thể hiểu là người đi mòn gót giầy không tìm được thứ mình muốn tìm còn kẻ không mất chút công sức nào lại tìm được) . Trên đường tự nhiên gặp được Liễu Thiến , đây là chuyện nằm ngoài dự liệu của hắn .

"Vương gia, ngươi tìm ta làm gì ?" Thiên Mạch cười lãnh đạm "Liễu Thiến chỉ là phong trần nữ tử, không đáng được Vương gia quan tâm lo lắng ."

https://thuviensach.vn

Chủ quán trong lúc đó xen vào giữa bọn họ , bưng lên ba bát hoành thánh nóng hổi "Các vị, hoành thánh tới ."

"Hai vị khách quan , hai người có ăn không ?" Hai người này hình như chưa gọi cái gì thì phải ?

Tần Mộ Phong còn chưa kịp mở miệng thì Phi Dương đã nói thay cho hắn "Hai chén hoành thánh ."

Hồng Ngạc bất mãn nói thầm "Tiểu thư, người của nhà họ Tần này không biết bị làm sao a ? Cái tên Toàn Phúc công công kia đã bá đạo mà nô tài của Bình Nam Vương còn bá đạo hơn ."

Thiên Mạch quay đầu, dùng một ánh mắt lãnh khốc nhìn nàng "Không được vô lễ ." Phi Dương đối với nàng tốt lắm , nàng vẫn kính trọng hắn như huynh vậy .

Hồng Ngạc le lưỡi , hai tay đưa lên một đôi đũa "Tiểu thư, người từ từ dùng ." Thiên Mạch tiếp nhận đôi đũa , cúi đầu xuống ăn .

Tần Mộ Phong nhìn chằm chằm Thiên Mạch một hồi lâu sau đó chậm rãi mở miệng "Liễu Thiến , theo ta về Vương phủ ." Đây là quyết định của hắn , từ ngày hắn cùng nàng phát sinh quan hệ hắn đã quyết định như vậy .

"Về Vương phủ ? Làm gì ?" Liễu Thiên Mạch cười thê lương "Làm thị thiếp của ngươi ?" Thiên Mạch lắc đầu , buồn bã nói "Liễu Thiến ta mặc dù xuất thân phong trần nhưng cũng không hèn kém đến mức phải đi làm thị thiếp cho người ta ."

"Làm...trắc phi của ta ." Nếu Phi Yên cô nương trở thành Hoàng hậu hay phi tử , Liễu Thiến tự nhiên cũng thủy trướng thuyền cao , có thừa tư cách làm trắc phi ."

"Vương gia , Thiên Mạch làm sao bây giờ ? Nếu người để Liễu Thiến cô nương làm trắc phi hắn là nên để cho Thiên Mạch phu nhân làm Vương phi ."

Ánh mắt Phi Dương vẫn lạnh lùng như cũ , con mắt sắc bén đảo qua Thiên Mạch .

"Phi Dương đại ca nói đúng , ngươi đã có Liễu Thiên Mạch thì đừng có trêu chọc ta ." Thiên Mạch làm sao không biết được tâm tư của Phi Dương , hắn chán ghét 'Liễu Thiến' , lại vì Liễu Thiên Mạch bất bình .

https://thuviensach.vn

“Ta sẽ chịu trách nhiệm với ngươi .” Thật sự chỉ muốn chịu trách nhiệm sao ? Hắn thích nàng , muốn giữ nàng lại bên người . Lúc mệt mỏi , nàng có thể cho hắn nhu tình . Lúc buồn phiền , nàng có thể uống rượu với hắn . Lúc mất mác , nàng sẽ dịu dàng giúp hắn quên đi . Liễu Thiến là một nữ tử tốt , là nữ tử đặc biệt nhất mà hắn từng gặp .

Chiếc đũa của Thiên Mạch ở trong bát khều tới khều lui , trong lòng phiền não “Không cần”

Tần Mộ Phong nghiêm nghị nhìn nàng “Ta không phải là loại nam nhân không dám chịu trách nhiệm .”

Thiên Mạch thầm cảm thấy may mắn , may mắn vì mình đã phá thân trước khi gả cho hắn , nếu không đời này kiếp này cũng đừng mong rời đi . (cái này cũng tính là may mắn sao)

“Ta không muốn gả cho ngươi , ngươi nhiều đàn bà như vậy , một ngày nào đó ngươi sẽ chán ghét ta , tại sao...ngươi luôn không buông tha cho ta chứ ?” Thiên Mạch có chút phiền não , tùy tiện ném chiếc đũa vào trong bát , hai tay đặt lên đầu gối .

“Liễu Thiến , vô luận ta có bao nhiêu đàn bà ta cũng sẽ không bạc đãi ngươi .” Hắn có thể bảo đảm rằng sẽ không bạc đãi nàng .

“Ngươi không thấy phiền a ?” Thiên Mạch có chút thiếu kiên nhẫn .

Hoa Linh mỉm cười dùng giọng nói ngọt ngào xen vào giữa bọn họ “Vương gia, Túy Yên lâu chúng ta có quy củ không thể ép buộc cô nương , nếu Liễu Thiên cô nương không muốn cùng với ngươi , ngươi không thể bắt buộc nàng .”

“Hoa nương ?” Tú bà của Túy Yên lâu nửa đêm ở đây làm cái gì ?

Phi Dương liếc mắt nhìn Hoa Linh “Vương gia chưa từng ép buộc nữ nhân . Huống chi Vương gia biết chỗ ở của Liễu Thiến cô nương , có thể tùy lúc đi gặp nàng .”

“Chính là thế a , chỉ cần Vương gia cao hứng , có thể bao trọn Liễu Thiến cô nương .” Hoa Linh lấy tay che miệng , cười rộ lên , hoàn toàn giống như một tú bà .

Thiên Mạch cười lạnh “Ta sẽ ở Túy Yên lâu, nếu ngươi cao hứng có thể tới tìm ta .”

https://thuviensach.vn

“Hoa nương , ta bao nàng một năm , ngươi không được để cho nam nhân động đến nàng .” Một năm , đến lúc đó Liễu Thiến nhất định sẽ cùng hắn về Vương phủ . Chỉ cần là người đàn bà mà hắn muốn thì hắn không thể không có .

Thiên Mạch châm chọc “Vương gia, ngươi có Liễu Tự Họa , sợ rằng không có thời gian để ý đến ta .” Trong lời nói của nàng mang theo vị chua . (ghen rồi)

“Đàn bà kia...” Tần Mộ Phong day day cái trán “Là tự nàng quấn quít lấy ta .” (chối kìa, rõ ràng đã ôm cô ta mà giờ phủi sạch , đàn ông thật khó tin)

“Nga” Thiên Mạch ‘chợt hiểu ra’ “Nàng quấn quýt lấy ngươi , người cùng nàng cười cười nói nói một chút , sau đó lại cùng nhau đi dạo trên đường .” Hắn tưởng hắn nói thế là nàng tin sao ? Nàng còn không có ngu muội như thế .

“Nhất định là Phi Yên cô nương nói cho ngươi ,ta nói thiệt cho ngươi biết nghen , ta đối với nàng một chút hứng thú cũng không có . Lúc đầu tại thọ yến của tể tướng , nàng không ngừng biểu hiện tốt , lại rất lễ độ , ta mới cùng nàng nói chuyện . Tối hôm nay , nàng gặp chúng ta và nói muốn đi cùng .” Hắn và trượng phu của nàng là bạn tốt , tự nhiên sẽ nể mặt nàng . (ngươi không biết câu vợ của bạn không được đụng sao ?)

“Ngươi không từ chối ?” Giọng nói của nàng giống thê tử đi bắt gian trượng phu của mình .

Tần Mộ Phong bất đắc dĩ “Nàng muốn đi theo , ta không cách nào cự tuyệt .”

Thiên mạch nâng cằm lên, đáy mắt lóe lên lửa giận “Nghe nói tại thọ yến của tể tướng Bình Nam Vương không có đưa Liễu Thiên Mạch đi theo , người mà ngươi mang theo là Thải Y . Ngươi cố ý không nể mặt Liễu tể tướng vậy tại sao không đối với Liễu Tự Họa cự tuyệt thẳng thừng ?” Nhớ đến việc này, trong lòng nàng lại thấy không thoải mái .

“Thiên Mạch vốn thích yên tĩnh , cao ngạo lại lạnh lùng , ta nghĩ chỗ đó không hợp với nàng ấy , hơn nữa quan hệ giữa nàng ấy và Liễu gia không tốt , không đi cũng không sao .” Thiên Mạch hận Liễu tể tướng , cũng hận

https://thuviensach.vn

người nhà Liễu gia , cần gì phải dự thọ yến ? Đó không phải tự tìm lấy phiền toái sao .

"Cho dù như thế ngươi cũng không nên mang Thải Y theo , ngươi làm như vậy không thể nghi ngờ là khiến cho nàng khó xử ." Liễu Thiên Mạch nghiêm khắc chỉ trích , cùng với Liễu Thiến duyên dáng trong trí nhớ của hắn hoàn toàn bất đồng .

Cái tên tự cao tự đại này dựa vào cái gì thay nàng làm chủ ? Hắn căn bản không biết nàng muốn cái gì vậy mà lại tự mình quyết định chuyện của nàng .

"Ngươi biết Liễu Thiên Mạch ?" Nàng từ đầu tới cuối đều vì Liễu Thiên Mạch mà bất bình , chẳng lẽ...trong đó có duyên cớ gì ?

Thiên Mạch mặt không đổi sắc , lắc lắc đầu "Không phải, ta chỉ thấy nàng không đáng bị như vậy . Vương gia, Liễu Thiên Mạch là người được ngươi chính thức lấy về còn bị đối xử như thế , vậy ngươi sẽ đối xử với ta như thế nào ? Ngươi có hay không nghĩ tới ngươi đưa Thải Y đi dự thọ yến, Liễu Thiên Mạch sẽ có cảm giác ra sao ?"

Trong giọng nói của Tần Mộ Phong mang theo vẻ không hài lòng , trầm ngâm "Ta vốn định đi một mình . Thải Y xinh đẹp , quyến rũ , biết cách sử xự, cho nên lúc nàng ấy xin ta đưa nàng ấy đến thọ yến ta đã không cự tuyệt ."

Lại là Thải Y , người đàn bà này đúng là khắc tinh của nàng, lúc nào cũng chống đối với nàng .

"Hừ" Thiên Mạch hừ lạnh , quay đầu đi , trong con mắt hiện lên một tia sắc lạnh .

"Hai vị , hoành thánh của các ngươi tới rồi ." Ông chủ lại bưng lên hai chén hoành thánh nóng hổi .

"Đường đường là Bình Nam Vương cũng ăn thứ này sao ?" Giọng nói của Thiên Mạch vẫn rất lãnh đạm , không giống như đang châm chọc .

"Ta cũng không phải là người kén chọn , năm đó khi ta chinh chiến trên sa trường , thường xuyên bận rộn đến nỗi không có thời gian ăn cơm , cho dù mấy ngày mấy đêm không ăn cũng là chuyện rất bình thường . Lúc đói ăn cái gì mà chẳng được . Kỳ thực không nhất định phải là sơn trân hải vị thì mới ngon , những món ăn ven đường cũng có mùi vị riêng của nó ."

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch cười nhẹ “Ta thích thêm giấm .”

“Có đúng không ?” Tần Mộ Phong cầm lấy một bình giấm nhỏ “Ta giúp ngươi cho vào .” Nếu hắn không có nhìn lầm thì chén hoành thánh của nàng vẫn chưa có cho giấm .

Thiên Mạch ngẩng đầu nhìn nam nhân trước mặt , nụ cười trong đáy mắt phút chốc lan tràn .

https://thuviensach.vn

Chương 52 : Không phải vô tình

Sáng sớm , Tần Mộ Phong ở trong Thính Phong hiên luyện kiếm .

Kiếm quang lòe lòe , quỷ dị khó lường , bóng người múa kiếm không ngừng biến ảo , thân thể nhẹ hơn chim bay , bạch y trắng hơn bông tuyết , tiêu sái mà tuấn dật . Kiếm khí đi đến nơi nào, có thể thấp thoáng thấy được đạo đạo kiếm quang . Cổ tùng trong đình viện bị kiếm khí kích động , lá tùng rơi xuống , trên mặt đất đã nhuộm một màu xanh lục .

Ánh mắt Tần Mộ Phong lạnh lùng , thần thái cũng lạnh lùng , khí thế lãnh khốc, cả người trên dưới chỉ có thể dùng một từ lạnh để hình dung .

Thanh kiếm trong tay không ngừng nhảy múa , mỗi một chiêu đều dùng hết sức lực , không thể phân biệt được đây là đang luyện kiếm hay là đang phát tiết , ngay cả bản thân hắn cũng không biết rõ .

Đàn bà kia cư nhiên lại tiếp tục chạy trốn .

Sau khi gặp lại nàng trên đường vào đêm hôm trước , Tần Mộ Phong không lúc nào không nghĩ đến nàng , nụ cười đáng yêu , giọng nói ngọt ngào cùng bộ dáng xinh đẹp của nàng luôn luôn hiện hữu trong tâm trí hắn . Buổi tối ngày hôm qua , hắn nóng lòng đi tìm nàng , không thể chờ đợi để được nhìn thấy nàng . Nhưng mà , Hoa nương nói cho hắn biết , Liễu Thiến đã rời đi .

Đàn bà kia...rõ ràng đã nói sẽ ở Tuý Yên lâu chờ hắn vậy mà lại bí mật rời đi . Nàng đến tột cùng đang làm cái gì . Lại muốn trêu đùa hắn nữa sao ?

Bất luận hắn truy hỏi thế nào , Hoa nương vẫn không chịu nói ra chỗ ở của Liễu Thiến . Hắn thậm chí đã buông lời đe doạ nàng ta nhưng Hoa nương vẫn như cũ thể hiện một thái độ thờ ơ . Hoa nương nói , nàng không biết nơi ở của Liễu Thiến . Hắn căn bản không tin lời của nàng , có lẽ Hoa nương cùng Liễu Thiến đã hợp nhau lại để lừa hắn .

Nếu hắn đoán không nhầm , Liễu Thiến căn bản chưa có rời khỏi kinh thành . Nàng cùng Phi Yên là tỷ muội , Phi Yên vẫn còn ở kinh thành , Liễu Thiến tự nhiên cũng sẽ ở kinh thành .

Khí chất của Liễu Thiến không giống như một thanh lâu nữ tử thông thường . Đáng chết , nàng rốt cuộc là ai ? Là thiên kim tiểu thư của một gia

https://thuviensach.vn

đình giàu có sao ? Nếu đúng như vậy thì nàng sẽ là con gái nhà nào ?

Họ Liễu...Trong kinh thành , người quyền quý họ Liễu chỉ có một mình Liễu tể tướng . Chín nữ nhi của Liễu tể tướng hắn đều biết hết , Liễu Thiến tuyệt đối không có khả năng là con gái của Liễu tể tướng . Chẳng nhẽ là họ hàng xa ? Không , không có khả năng , hắn vẫn âm thầm giám sát nhất cử nhất động của Liễu tể tướng với ý đồ tìm được chứng cứ phạm tội của hắn , nhưng từ trước đến nay chưa từng nhìn thấy Liễu Thiến ra vào Liễu gia .

Liễu Thiên Mạch rời nhà , Liễu Thiến mất tích , có người muốn ám sát hắn , Nam Việt quốc lại bắt đầu hành động , rất nhiều chuyện rắc rối xảy ra khiến cho hắn cảm thấy khó chịu .

Kiếm của Tần Mộ Phong hung hăng đánh xuống , bồn hoa bị kiếm khí đánh trúng , lập tức vỡ nát .

Hắn nắm chặt bảo kiếm , mũi kiếm hướng về mặt đất , ngồi xuống thở dốc .

“Vương gia , Hoàng thượng triệu ngươi tiến cung gấp .” Giọng nói lạnh lùng nghiêm túc của Phi Dương vang lên phía sau hắn .

“Chuyện gì ?” Hắn vẫn duy trì tư thế cũ , dường như hắn đã mơ hồ đoán được một chút gì đó .

“Không biết .”

“Tiến cung .” Tần Mộ Phong đứng thẳng lên , đem bảo kiếm đưa cho Phi Dương “Ngươi không cần theo , tiếp tục đi điều tra xem kẻ nào muốn giết ta , thuận tiện điều tra nơi ở của Thiên Mạch và Liễu Thiến .”

Thính Phong hiên lại khôi phục vẻ yên tĩnh , chỉ còn lại trên mặt đất một mảng xanh mướt .

Một vị bạch y nữ tử không biết từ đâu chui ra , nhảy lên bờ tường , nàng che mặt bằng một tấm lụa trắng , hai tay ôm một thanh bảo kiếm, khoanh ở trước ngực .

Ánh mắt của nàng chậm rãi nhìn theo bóng hình đã khuất xa của Tần Mộ Phong , ánh mắt càng thêm mờ ảo .

Nàng nhảy xuống khỏi bờ tường , nhằm hướng thư phòng chạy tới .

Đây là lần thứ mấy nàng đột nhập vào thư phòng trong Thính Phong hiên ? Thiên Mạch cũng không nhớ rõ nữa .

https://thuviensach.vn

Nửa năm ở trong Vương phủ, cứ cách vài ngày nàng lại tới thư phòng xem xét một lần , hy vọng có thể tìm được chứng cứ thông địch bán nước của Tần Mộ Phong , nhưng là...mỗi lần đều không có thu hoạch gì .

Mỗi lần nàng đi thu thập chứng cứ cũng đều bận một thân y phục dạ hành , bay lượn trong đêm tối . Giờ mặc một thân bạch y , lại xuất hiện vào ban ngày , đây đúng là lần đầu tiên . (buổi sáng mặc áo đen mới bắt mắt)

Lại không có thu hoạch gì , Thiên Mạch từ trong thư phòng đi ra , bất đắc dĩ vỗ vỗ cái trán , trong lòng bực bội . Có lẽ Tần Mộ Phong căn bản không hề thông địch bán nước, là Tần Vật Ly đã quá đa nghi rồi .

Nàng ở trong lòng tự hỏi , Tần Vật Ly nhìn giống như một người đa nghi sao ?

Không giống , hắn là một hoàng đế đã nghi ngờ thì sẽ không dùng , còn đã dùng người thì sẽ không nghi ngờ , vậy tại sao lại muốn điều tra Tần Mộ Phong chứ ?

Tần Vật Ly chẳng những ra lệnh cho Tuyết Nhạn điều tra nhất cử nhất động của Tần Mộ Phong mà còn dùng một số vàng lớn mời Phi Yến trộm chứng cứ thông địch bán nước của hắn .

Nếu không thật sự nắm chắc, Tần Vật Ly cần gì lao tâm tổn sức để phòng bị như thế ?

Hai huynh đệ bọn họ rốt cuộc đang muốn làm cái gì , nàng một chút cũng không hiểu rõ .

Nàng đi xuống lầu một cách mệt mỏi , đột nhiên nghe thấy một tiếng đập cánh rất nhẹ , liền ngay sau đó là một con chim bồ câu bay qua .

Con mắt Thiên Mạch sáng ngời , thân thể nhẹ nhàng nhảy lên bắt lấy con chim bồ câu .

Nàng tìm được một cái ống thư nhỏ bằng đồng trên chân con chim câu , rút từ trong đó ra một mẩu giấy , nàng nhìn tờ giấy trong tay sau đó cười lạnh “Bình Nam Vương phủ quả nhiên có chuyện .” Con chim bồ câu này lớn hơn con chim bồ câu bình thường một chút , chính là một loài chim câu chỉ có ở Nam Việt quốc .

Thiên Mạch một tay tóm con chim bồ câu, một tay mở tờ giấy ra , chỉ thấy trên đó viết đúng một câu “Dạ cơ , thái tử gấp rút triệu hồi , giết Tần Mộ Phong xong lập tức về ngay .”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thiên Mạch đột nhiên trở nên vô cùng lạnh lẽo , nàng vô cảm đem mẩu giấy để lại trong ống thư, sau đó thả con chim bồ câu, dùng khinh công thượng thừa đuổi theo .

Vì bây giờ là ban ngày nên nàng không dám để lộ bản thân . Thân ảnh lấp loá , nàng cố hết sức để truy đuổi . Đuổi đến bắc viện , con chim câu đột nhiên hạ xuống , mất đi bóng dáng .

Dạ cơ là đệ nhất tử sĩ dưới trướng thái tử Nam Việt quốc , cũng tương đương với đại nội đệ nhất mật thám . Nàng am hiểu việc dùng độc, lòng dạ lại độc ác , là tâm phúc của Nam Việt thái tử Nam Hận Thiên , giống như tay phải cùng tay trái của hắn . Truyền thuyết nói Dạ cơ xinh đẹp động lòng người , lại vô cùng quyến rũ , mười phần chính là xà hạt mỹ nhân (người đàn bà đẹp có tâm địa như rắn rết) .

Khoé miệng Thiên Mạch hiện lên một nụ cười lạnh, mười ngón tay cũng chậm rãi khép lại . Vì muốn đối phó Tần Mộ Phong, Nam Hận Thiên cư nhiên phái Dạ cơ xuất thủ , hắn hắn là đã đánh giá rất cao về Tần Mộ Phong .

Bắc viện là nơi ở của nữ quyến trong Vương phủ , bốn ả thị thiếp đó đều ở cả trong này . Thiên Mạch có thể khẳng định Dạ cơ là một trong số các thị thiếp . Trừ bỏ Yên Chi thì Ngọc La , Hàm Thuý , Thải Y đều là đối tượng tình nghi . Kẻ bị nàng nghi ngờ nhiều nhất chính là Thải Y . Nếu không có chuyện của Xảo Xảo thì Thiên Mạch đã không nghi ngờ nàng , Xảo Xảo chính là nước cờ sai lầm duy nhất của nàng . Chỉ một nha hoàn mà võ công đã khá như vậy thì thân là chủ tử như Thải Y tuyệt đối không hề đơn giản . Trên ám khí của Xảo Xảo có kịch độc , mà Dạ cơ lại rất am tường các loại chất độc , đây là trùng hợp , hay là...

Trùng hợp ? Thiên hạ làm sao có lắm sự trùng hợp như thế .

****

Thổi tắt ngọn đèn dầu, Thiên Mạch nằm trên giường , xoay tới xoay lui cũng ngủ không được .

Dạ cơ muốn giết Tần Mộ Phong , Nam Việt đệ nhất tử sĩ muốn giết Tần Mộ Phong . Mỗi lần nghĩ đến chuyện đó , Thiên Mạch đều cảm thấy tâm phiền ý loạn . Nàng không muốn quan tâm đến chuyện sống chết của hắn

https://thuviensach.vn

nhưng không thể không để ý . Hắn thật sự làm cho nàng lo lắng , làm phiền tới cuộc sống của nàng .

Lần trước Tần Mộ Phong bị ám sát , kẻ muốn giết hắn rốt cuộc là ai ? Là người của Nam Việt quốc sao ?

Tần Mộ Phong là trụ cột của quốc gia , là người không thể thiếu , Khúc Vô Tình chẳng nhẽ không biết chuyện này . Hắn là một chánh nhân quân tử , không phải là người vì tiền mà giúp Nam Việt quốc ám sát Tần Mộ Phong , để cho Nam Việt thuận lợi xuất quân xâm lấn , nhưng nếu là người Nam Việt quốc cải trang , lại thay đổi thân phận thì khó mà biết được .

Thiên Mạch dậy ra khỏi giường , đi tới trước bàn rót một chén nước trà đã nguội lạnh uống vào trong miệng . Một tay nàng để trên bàn , một tay lùa vào mái tóc đen , hai mắt nhắm lại , cố gắng tìm ra manh mối .

Nhiệm vụ lần này đã làm lãng phí rất nhiều thời gian của nàng , phải tốc chiên tốc thắng , nếu còn tiếp tục dây dưa mãi như thế này, nàng không biết sẽ còn xảy ra những rắc rối gì nữa . Thâu tâm , cái loại nhiệm vụ này cả đời nàng tiếp nhận một lần là đủ lắm rồi . Thâu tâm của người ta , khó có thể bảo đảm sẽ không đem trái tim mình bồi vào đó .

Nàng không hiểu tình là cái gì , cũng không hiểu thế nào là yêu . Nhưng là , nàng đã cảm thấy được sự biến hoá của bản thân, cảm thấy mình đối với Tần Mộ Phong sinh ra một loại cảm giác không bình thường .

Cảm giác mà nàng dành cho hắn rốt cuộc là cái gì ? Là tình ? Là yêu ?

Lúc nhìn thấy Tần Mộ Phong cùng người đàn bà khác ở cùng một chỗ , nàng đã tức giận . Cái cảm giác chua xót này trước đây nàng chưa bao giờ trải qua . Nàng từng hỏi Đại sư phó , ghen rốt cuộc là cảm giác như thế nào ? Đại sư phó nói , ghen chính là cảm giác chua xót ở trong lòng khi chứng kiến nam nhân mình thích ở cùng người đàn bà khác .

Trong lòng nàng đích thực rất chua xót , chẳng nhẽ , nàng thật sự đã thích nam nhân kia sao ?

Người không phải cỏ cây , sao có thể vô tình .

Nàng lãnh khốc , nhưng nàng vẫn là một nữ tử có máu có thịt .

Lạc hồng không phải là vật vô tình .

Cho dù là vô tình , cũng không thoát được sự trêu đùa của số phận .

https://thuviensach.vn

Nàng cúi đầu, lầm bẩm nói với chính mình “Không có khả năng, ta không có khả năng thích hắn , nếu ta yêu hắn thì ta quả thực đã điên rồi . Sẽ không , ta sẽ không thích tên vô dụng kia đâu .” Nàng là một nữ tử vô tình nhưng dần dần đã trở nên thiếu quyết đoán , đây không phải chuyện tốt lành gì .

Liễu Thiên Mạch học cao hiểu rộng lại thông minh tuyệt đỉnh làm sao không biết những điều này có ý nghĩa gì .

Liễu Thiên Mạch nhẹ nhàng thở ra một hơi , bàn tay đang lùa vào trong tóc rút ra .

Nàng đến trước tủ đựng trang phục lấy ra một bộ y phục màu thuỷ lam , nhanh chóng mặc vào người .

Dùng một cái khăn màu thuỷ lam che mặt, Thiên Mạch lấy từ dưới gối ra một thanh đoản kiếm cũng màu thuỷ lam . Nàng còn chưa kịp đi ra ngoài , đã thấy một chút ánh sáng xuyên qua cửa sổ chiếu vào trong phòng . Thiên Mạch mở cửa sổ , thấy pháo hoa màu lam rực rỡ đang nổ trên nóc hoàng cung . Pháo hoa phát nổ giống như những bông tuyết đang bay toán loạn .

Tần Vật Ly muốn triệu kiến Tuyết Nhạn .

Đại nội tam đại mật thám , triệu kiến Tuyết Nhạn dùng pháo hoa màu lam , triệu kiến Hắc Hổ dùng pháo hoa màu đỏ còn triệu kiến Ngân Ưng sẽ dùng pháo hoa màu bạc . Nếu như muốn triệu tập cả ba người thì sẽ dùng pháo hoa nhiều màu sắc .

Đương nhiên, pháo hoa chỉ có tác dụng trong phạm vi kinh thành, nếu bọn họ không ở kinh thành , có bắn pháo hoa cũng vô dụng .

Thiên Mạch nắm chặt bảo kiếm , nhảy ra từ cửa sổ , biến mất trong bóng tối mịt mù.

*****

Hoàng cung có rất nhiều lầu gác . Lúc này ngoại trừ những thị vệ đi tuần tra ban đêm cùng một vài cung nữ ngẫu nhiên đi ngang qua thì rất hiếm có người đi lại .

Một cái bóng nhẹ nhàng , khéo léo tránh thoát con mắt của thị vệ , hướng tẩm cung của hoàng đế chạy tới .

Cửa cung khép hờ, rõ ràng là đang đợi nàng đến . Thiên Mạch nhẹ nhàng đẩy cửa ra , chậm rãi đi vào bên trong . Nàng cũng không phải là

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhạn thật , đây là lần đầu tiên nàng dùng thân phận Tuyết Nhạn để yết kiến Hoàng đế nên có chút không được tự nhiên . Nàng không phải là Phi Yên, còn Tần Vật Ly lại là hoàng đế , thân phận của bọn họ không giống như trong quá khứ .

Nàng nhẹ nhàng đi vào , thấy Tần Vật Ly một thân long bào , đang tựa trên ghế ngủ , trong tay vẫn còn cầm một quyển sách .

Thiên Mạch mở to hai mắt, tò mò nhìn Tần Vật Ly . Hoá ra khi ngủ hắn có bộ dáng như thế này . Trên mặt không còn ngạo khí, khuôn mặt tuấn tú đẹp đến mức khó tin .

Quyển sách trên tay đột nhiên rơi xuống mặt đất , Tần Vật Ly giật mình thức giấc . Hắn dụi dụi mắt, ngẩng đầu lên , hắn vừa ngẩng đầu đã thấy Thiên Mạch đứng ở trước mặt . Tần Vật Ly lại giật mình , thân thể ngả về phía sau . Hắn thở mạnh một cái , khom người nhặt quyển sách rơi trên đất lên "Tuyết Nhạn , ngươi làm ta sợ muốn chết ."

Trong lòng Thiên Mạch cảm thấy buồn cười nhưng không có biểu hiện ra mặt "Hoàng thượng , ngươi triệu Tuyết Nhạn đến đây làm gì ?"

Tần Vật Ly buồn cười nhìn nàng "Tuyết Nhạn, làm đại nội mật thám nhiều năm như vậy đây là lần đầu tiên ngươi tôn trọng ta ." Từ trước đến nay Tuyết Nhạn chưa bao giờ xem hắn là hoàng đế .

Nàng đích xác không giống tiểu sư tỷ , Thiên Mạch trong lòng thầm mắng Tần Vật Ly vài câu , học theo cách nói chuyện của tiểu sư tỷ , mở miệng quát to "Tần Vật Ly , có chuyện nói mau, cô nương ta còn muốn trở về ngủ ."

Tần Vật ly gật đầu hài lòng "Lúc này mới giống Tuyết Nhạn ."

"Có chuyện nói mau, ta rất bận rộn ." Kỳ thực tính tình của tiểu sư tỷ không khác Liễu Thiến là mấy , ngay cả cách nói chuyện cũng gần giống nhau .

Tần Vật Ly ngáp một cái "Ở Bình Nam Vương phủ lâu như vậy ngươi đã điều tra được cái gì ?"

"Hoàng thượng , ngươi điều tra làm cái gì ? Tại sao ngươi lại cho rằng hắn thông địch bán nước ?" Thiên Mạch nheo mắt, trong ánh mắt hiện lên một tia nghi hoặc .

https://thuviensach.vn

“Nói nhảm, năm ngoái Ngân Ưng làm nội ứng trong phủ Nam Hận Thiên , phát hiện một con chim bồ câu mang thư tín có dấu hiệu của Bình Nam Vương phủ . Trải qua nhiều lần điều tra , hắn chứng thực người của Bình Nam Vương phủ có qua lại với Nam Việt thái tử , cho nên ta mới để ngươi đi giám thị hắn .”

Đúng vậy, Tần Vật Ly phái Tuyết Nhạn đi giám thị Bình Nam Vương nhưng lúc Tuyết Nhạn biết Liễu Thiên Mạch muốn thâu chứng cứ thông địch bán nước của Bình Nam Vương thì lập tức bỏ chạy , đem lệnh bài vứt lại cho Thiên Mạch , ý muốn Thiên Mạch thay nàng giám thị hắn, còn mình thì đi ra ngoài du sơn ngoạn thuỷ .

Còn về phần đánh cắp trái tim của Bình Nam Vương lại do một vị cố chủ khác yêu cầu . Sau khi Thiên Mạch tiếp được hai cái sinh ý này , Tần Vật Ly lại đột nhiên tứ hôn . Nàng thuận theo ý tứ của Liễu tể tướng mà gả vào Bình Nam Vương phủ . Nếu phải giả trang để lẻn vào thì không bằng đường đường chính chính đi vào . Những sự trùng hợp ngẫu nhiên trong thiên hạ nàng đều đã gặp phải , chỉ có thế nói là ông trời cũng đang giúp đỡ nàng . Nàng gả vào Bình Nam Vương phủ , không nghi ngờ là nhất tiễn hạ tam điêu .

“Ta bắt được một con chim câu đưa thư , trong thư viết lệnh cho Dạ cơ giết chết Tần Mộ Phong sau đó mau chóng trở về Nam Việt quốc . Ta đuổi theo con chim câu đó đến bắc viện , nếu ta đoán không nhầm thì Bình Nam Vương không có thông địch bán nước mà là thị thiếp trong phủ hắn có vấn đề .”

Nàng hoàn toàn không có bênh vực cho Tần Mộ Phong . Chín tháng qua , nàng đã xem tất cả những bức thư của Tần Mộ Phong nhưng không thấy có chỗ nào khả nghi . Còn nữa, nếu Tần Mộ Phong thực sự cấu kết với Nam Việt quốc thì Nam Hận Thiên không lý nào lại sai Dạ cơ giết hắn .

Tần Vật Ly có chút ngạc nhiên “Ngươi muốn nói... Nam Việt quốc đệ nhất tử sĩ đang ở trong phủ Bình Nam Vương ?”

“Đúng vậy, trải qua nhiều lần điều tra, ta thấy Yên Chi không có điểm nào đáng nghi , còn Thải Y , Ngọc La , Hàm Thuý đều có nghi vấn , hiềm nghi lớn nhất chính là Thải Y .” Lúc nói đến Thải Y , trong mắt Thiên Mạch hiện lên một tia sắc lạnh .

https://thuviensach.vn

“Ngươi đã gặp Phi Yến chưa ?” Người xuất 5 vạn lượng hoàng kim thâu chứng cứ Tần Mộ Phong thông địch bán nước chính là Tần Vật Ly , nhưng người mời Phi Yến ra tay lại chính là Tuyết Nhạn , Thiên Mạch tự nhiên không có gặp Tần Vật ly .

Cho tới bây giờ Tần Vật Ly vẫn không biết tam đại mật thám của hắn cùng Phi Yến là đồng môn , hơn nữa quan hệ vô cùng sâu đậm .

“Đã gặp, Phi Yến ở trong Bình Nam Vương phủ hơn nửa năm , không hề có thu hoạch gì . Nàng nói sinh ý này nàng không nhận nữa vì căn bản không có chứng cứ .”

Tần Vật Ly gật nhẹ “Ta đã biết , thu hồi 5 vạn lượng cho ta .”

“Vậy năm ngàn lượng đã bỏ ra tính sao bây giờ ?” Nàng không hoàn thành nhiệm vụ thì sẽ không có tư cách nhận tiền . Trong sự nghiệp trộm đồ của nàng , đây là lần đầu tiên nàng không hoàn thành nhiệm vụ .

Tần Vật Ly cười gian “Để cho Ngân Ưng bồi thường, ai bảo hắn cung cấp cho nàng tin tức sai .”

Thiên Mạch mở to mắt , hoàn toàn im lặng .

Tần Vật Ly cười cười “Nói giỡn thôi, chuyện này đến đây kết thúc .” Sắc mặt Tần Vật Ly lại biến đổi, có chút nghiêm trọng “Dạ cơ muốn giết Tần Mộ Phong ?” Ngón tay trỏ của hắn để dưới cằm , trầm ngâm suy nghĩ .

“Đúng vậy, ta đã từng nhìn thấy .” Nàng rốt cuộc làm sao vậy , nàng thực sự đang hy vọng Tần Vật Ly cứu Tần Mộ Phong sao .

“Bình Nam Vương phủ thật náo nhiệt a , Thiên Diệp đại nội đệ nhất mật thám, Nam Việt đệ nhất tử sĩ .” Tần Vật Ly nháy mắt, ung dung cười nói “Không biết hai người các ngươi khi giao thủ thì ai lợi hại hơn .”

“Hoàng thượng , ngươi có ý gì ?” Tần Vật Ly cười liên tục như vậy tuyệt đối không đơn giản .

“Bảo vệ Bình Nam Vương là nhiệm vụ mới của ngươi .”

Thiên Mạch có chút lúng túng “Lệnh bài của ta đã đánh mất , lại bị Tần Mộ Phong nhặt được , hắn đối với ngươi trong lòng đã có bất mãn , ngươi tự mình giải quyết đi .” Buổi tối hôm đó khi ra ngoài nàng tiện tay đem lệnh bài giắt ở trên người , vậy mà không cẩn thận lại đánh mất . Nhặt được lệnh bài , Tần Mộ Phong đương nhiên hoài nghi Tần Vật Ly , nhưng đây là chuyện của hai huynh đệ hắn , không liên quan đến nàng .

https://thuviensach.vn

“Cái gì ?” Tần Vật Ly dở khóc dở cười , bị chính nước miếng của mình làm sặc “Tuyết Nhạn , ngươi có biết chuyện này nghiêm trọng như thế nào không ?”

“Biết” Thiên Mạch nghiêm túc trả lời, không hề cảm thấy xấu hổ .

“Ai , ta giúp ngươi thu dọn tàn cuộc .” Tần Vật Ly phất tay “Ngươi về trước đi ngủ , ta sẽ giúp ngươi lấy lại lệnh bài .” A , xem ra hắn phải cùng Tần Mộ Phong hảo hảo nói chuyện .

Kể từ khi hắn kế vị, tình cảm huynh đệ ngày một phai nhạt , xem ra không thể không trò chuyện .

https://thuviensach.vn

Chương 53 : Học cách yêu thương

Tháng 11 ở kinh thành càng thêm lạnh lẽo , chỉ trong một buổi sáng ngày hôm nay , tuyết đã hoàn toàn phủ kín mọi thứ .

Sau khi bãi triều , Tần Vật Ly mượn cớ thưởng tuyết để giữ Tần Mộ phong cùng Hoắc Thiên ở lại .

Tần Mộ Phong không phải ngày nào cũng lên triều , có lên triều hay không tuỳ thuộc vào tâm tình của hắn . Khó thấy được hắn tiến cung , Tần Vật Ly tự nhiên muốn giữ hắn lại .

Trong nội cung có một lầu thưởng tuyết , là nơi để cho hoàng đế , hoàng hậu cùng các phi thần thưởng tuyết . Khi còn thơ ấu , bọn họ rất thích đến chỗ này chơi . Hoắc Thiên là hậu nhân của một vị trung thần , phụ thân của hắn là một đại tướng quân uy chấn thiên hạ , mẫu thân là một nữ quân sư thông minh quyết đoán . Năm ấy , khi hắn 10 tuổi , phụ mẫu chiến tử sa trường , hắn được thái hậu lúc đó còn là hoàng hậu thu dưỡng . Ba người bọn họ từ nhỏ lớn lên bên nhau , tình như tay chân .

Tần Vật Ly có tài năng của một vị quân chủ, tần mộ Phong cũng vậy . Nhưng Tần Mộ Phong không tranh hề tranh đoạt hoàng vị mà toàn tâm toàn ý phụ tá Tần Vật Ly , tình huynh đệ như vậy khó có thể tìm thấy trong gia đình vương đế .

Ba người đồng thời ngồi xuống , Tần Vật Ly nhìn những bông tuyết đang bay bên ngoài , thản nhiên nói “Bây giờ chúng ta là huynh đệ, không phải là quân thần .”

“Hoàng thượng , ý của người là ?” Người thông minh như Hoắc Thiên lập tức nghe ra trong lời nói của hắn có ẩn ý .

Tần Vật Ly mỉm cười, lắc đầu “Không có gì , ta nhớ rõ khi còn bé chúng ta rất thích đến nơi này thưởng tuyết .”

Ánh mắt Tần Mộ Phong dừng ở trên mặt Tần Vật Ly “Hoàng thượng , có chuyện nói thẳng .”

Tần Vật Ly trầm mặc trong chốc lát .

“Mộ Phong , ta đã ra lệnh cho Tuyết Nhạn giám thị ngươi .” Vẫn là thẳng thắn tốt hơn .

https://thuviensach.vn

“Hoàng huynh , ngươi có ý gì ?” Tần Vật Ly chính miệng nói ra khiến cho hắn cảm thấy kinh ngạc .

“Ngân Ưng trong lúc làm nội gián trong phủ nam hân thiên , phát hện trong phủ hắn có thư từ mang dấu hiệu của Bình Nam Vương phủ . Trải qua nhiều lần điều tra , nàng khẳng định Nam Việt thái tử và người của Bình Nam Vương phủ có liên lạc với nhau .”

Tần Vật Ly ngẩng đầu “Cho nên , ta mới để Tuyết Nhạn giám thị ngươi .” Không phải hắn quá đa nghi mà thực sự hắn không biết làm thế nào để tin tưởng Tần Mộ Phong .

“Trong phủ của ta có gian tế ?” Nếu Tần Vật Ly vẫn còn hoài nghi hắn thì sẽ không đem chân tướng của chuyện này nói ra .

“Tuyết Nhạn ở trong phủ của ngươi bắt được một con bồ câu đưa thư , trong thư viết để cho Dạ cơ giết ngươi xong lập tức trở về Nam Việt quốc . Nàng đuổi theo con chim câu đến bắc viện thì mất dấu , đáng nghi nhất chính là bốn người đàn bà của ngươi .” Tần Vật Ly nhìn thẳng vào Tần Mộ Phong “Nàng hoài nghi Thải Y .” Tần Mộ Phong si mê Thải Hà đến mức mất đi lý trí , hắn luôn luôn căm ghét những gì mà người khác nói về Thải Hà . Hắn hoài nghi Thải Y cũng giống như nghi ngờ Thải Hà . Tần Vật Ly không biết Tần Mộ Phong sẽ có phản ứng gì .

“Hoàng thượng có dự định gì không ?” Tần Mộ Phong thường xuyên vì Thải Hà mà mất đi lý trí nhưng cũng biết được chuyện này rất nghiêm trọng .

Trong mắt Tần Vật Ly hiện lên một tia âm độc “Nếu ngươi tin tưởng Tuyết Nhạn thì hãy đem gian tế trong phủ của ngươi dẫn ra .” Đối đãi với địch nhân , hắn sẽ không nương tay .

“Ta tin tưởng Tuyết Nhạn .” Tuyết Nhạn là đại nôi đệ nhất mật thám, tin tức mà nàng tra được nhất định không sai . Cho dù hắn không muốn hoài nghi sự trong sạch của Thải Hà nhưng cũng phải tin tưởng năng lực của Tuyết Nhạn .

Tần Vật Ly liếc nhìn hắn , vẻ lạnh lùng trong mắt cũng không biến mất “Ta đã để cho Tuyết Nhạn đến Bình nam Vương phủ bảo vệ ngươi , ngươi phải cẩn thận .” Giọng nói của hắn vẫn ôn hoà như cũ nhưng trong đó lại mang theo một tia hàn ý .

https://thuviensach.vn

“Thần tuân chỉ .” Tần Mộ phong chậm rãi cúi đầu, mặt không hề đổi sắc .

Hoắc Thiên liếc nhìn hai huynh đệ bọn họ , vỗ vỗ cái trán , bất đắc dĩ thở dài một tiếng . Bọn họ đầu tiên là quân thần , sau đó mới là huynh đệ . Từ khi Tần Vật Ly ngồi trên ngôi vị hoàng đế , tình cảm huynh đệ giữa bọn họ ngày một xa cách .

Bọn họ thuỷ chung vẫn là quân thần a .

Tần Vật Ly đột nhiên nhìn chằm chằm vào Tần Mộ Phong , bình tĩnh nói “Bình Nam Vương , vị Liễu Thiến cô nương kia của ngươi bộ dạng như thế nào ?” Đêm đó gặp phải Tần Mộ Phong ở trên đường , hắn vẫn kỳ quái vì sao Phi Yên phải dịch dung . Sau đó , hắn càng nghĩ càng cảm thấy có nhiều điểm nghi vấn . Vị cô nương tên Hồng Ngạc kia rõ ràng là nha hoàn của Liễu thiến , như thế nào lại theo bên người Phi yên ? Hơn nữa khi Phi Yên nhìn thấy hai người đàn bà bên người Tần Hộ Phong thì lập tức nổi giận , trong đó còn mang theo cả mùi giấm chua . Hắn hoài nghi Phi Yên chính là Liễu Thiến . Phi Yên là nữ tử đầu tiên làm cho hắn động tâm , nếu nàng là người đàn bà của Tần Mộ Phong thì hắn phải đối xử với nàng như thế nào ? Hắn không muốn cùng huynh đệ chung hưởng phụ nữ , lại càng không muốn cướp đoạt người đàn bà của thần tử .

Tần Mộ Phong ngẩn ra . Hoàng thượng từ lúc nào cảm thấy hứng thú với đàn bà của hắn ?

Cho dù có rất nhiều nghi vấn nhưng Tần Mộ Phong vẫn duy trì bộ dạng cung kính “Quyến rũ, xinh đẹp , là một mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành .” Liễu Thiến đúng là một mỹ nữ .

“Tốt rồi .” Tần Vật Ly thở phào nhẹ nhõm . Phi Yên thanh tao diễm lệ nhưng không quyến rũ , cũng không xinh đẹp , cùng bốn chữ khuynh quốc khuynh thành kia không hề liên quan .

****

Những bông tuyết rơi xuống mặt đất làm thành một lớp tuyết trắng rất dày . Một vị nữ tử tuổi còn rất trẻ , trong tay ôm một cây đàn tranh cổ, đang run rẩy đứng trước cửa phủ Bình Nam Vương .

Nàng chải một kiểu tóc đơn giản , trên búi tóc cài một đoá châu hoa nhỏ nhắn , trên trán là một chuối mã não màu xanh ngọc . Bông tai ngọc trai dài

https://thuviensach.vn

được chế từ trân châu màu xanh biếc cùng những viên bảo thạch màu hồng phấn . Nàng một thân lục y , trên người khoác một chiếc áo choàng màu trắng làm bằng da cáo . Nhìn qua thì thấy đơn giản nhưng không làm mất đi vẻ hào phóng . Một nữ tử thanh nhã dịu dàng lại mang theo vẻ quyến rũ .

Đứng kế bên nàng là một vị hồng y nữ tử , vị hồng y nữ tử đó trang phục sang trọng , không hề giống một nha hoàn bình thường .

Bình Nam Vương Tần Mộ Phong từ trong cung quay về , mới bước từ trong kiệu ra đã nhìn thấy bóng lưng của các nàng .

Hắn đi đến bên cạnh các nàng , thấy rõ dung mạo của các nàng , không nhịn được kêu khẽ "Liễu Thiến ?" Nàng không phải đã mất tích rồi sao ? Tại sao lại đứng ở chỗ này ?

Thiên Mạch ôm cây đàn tranh đã cũ , hơi nghiêng người, sắc mặt tái nhợt tiều tụy "Vương gia, ngươi thu nhận Thiến nhi có được không ?" Trong màn tuyết thân hình mảnh mai của nàng càng thêm cô độc .

"Ngươi làm sao vậy ?" Lúc hắn gặp nàng mấy ngày trước , nàng vẫn rất rực rỡ , nhưng chỉ có mấy ngày , nàng làm sao lại trở nên tiều tụy như thế này ?

Thiên Mạch nhẹ nhàng lắc đầu "Ta không sao , ta chỉ muốn Bình Nam vương thu nhận ta ."

Tần Mộ Phong không nén được cảm xúc mà nắm lấy tay nàng , đem bàn tay nhỏ nhắn lạnh như băng giá của nàng nắm chặt trong lòng bàn tay "Tại sao không đi vào ?"

Thiên Mạch cúi đầu , hờ hững nói "Người của Vương phủ không nhận ra ta nên không có cho ta vào , vì vậy ta ở nơi này chờ ngươi ."

Bình Nam Vương phủ không phải là nơi muốn vào thì vào , một nữ tử thanh lâu như nàng đương nhiên không vào được .

Hắn nói bằng một giọng ôn nhu , lôi kéo nàng đi vào "Ta đưa ngươi vào ." Hôm nay nàng đột nhiên trở nên mềm yếu khiến cho hắn tự nhiên có cảm giác muốn được che chở cho nàng .

Thiên Mạch một tay ôm đàn, tay còn lại để cho hắn nắm , ngoan ngoãn đi theo hắn vào Vương phủ .

Nàng bây giờ không phải là Liễu Thiên Mạch mà là Liễu Thiến . Ít nhất , nàng đang đóng vai Liễu Thiến .

https://thuviensach.vn

“Liễu Thiến , đi ra, ta thật sự không có cách nào ở chung với hắn .”

“Tự mình làm đi , ta giả bộ không biết .”

“Liễu Thiên Mạch và Liễu Thiến khác nhau rất xa , hắn nhất định sẽ phát hiện ra .”

“Khác rất nhiều sao ? Hắn sẽ không phát hiện được đâu .”

“Chỉ cần trộm được trái tim của hắn là ta có thể rời khỏi Vương phủ, cầu ngươi đi ra giúp ta .”

“Tự mình làm đi, ta coi như không biết .”

“Ta không biết làm sao để câu dẫn nam nhân .”

“Chẳng nhẽ ta vừa sanh ra đã là hồ ly tinh sao ? Ta cũng không biết a . Đại tỷ , ngươi là lão bản phía sau của tuý yên lâu , là thiên hạ đệ nhất phi tặc , ngươi ăn muối còn nhiều hơn ta ăn cơm , ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ làm được .”

“Khẩu vị của ta không có nặng như vậy .”

“Ta khen ngươi đấy chứ , không có nghe ra à , ngu ngốc .”

“Đừng giả vờ , ngươi mau ra đây đi , đến lượt ta ngủ .”

“Coi như không biết, ngươi tự mình làm đi .”

“Ta muốn đánh chết ngươi .”

“Ta đang ngủ, không nghe thấy gì hết .”

“Đang ngủ mà còn nói chuyện được sao ?”

“Nói mơ .”

“....”

Tần Mộ Phong không bao giờ đem nữ nhân vào trong Thính Phong hiên , Thính Phong hiên là nơi hắn luyện võ và xử lý công vụ , trong thư phòng của hắn cất giấu rất nhiều bí mật của Thiên Diệp vương triều . Trừ Phi Dương ra không ai có thể tự do ra vào . Cho dù là hạ nhân đến quét dọn cũng chỉ có thể vào mỗi buổi sáng sớm đi vô quét dọn . Thư phòng của hắn bất luận là kẻ nào cũng không được đi vào , còn việc sửa sang lại là do Phi Dương hộ vệ phụ trách .

‘Liễu Thiến’ đã phá vỡ quy củ của hắn , trở thành người đàn bà thứ nhất được hắn tự tay đưa vào Thính Phong hiên . Mặc dù hắn rất yêu Thải Hà

https://thuviensach.vn

nhưng hắn cũng không cho phép nàng đi vào Thính Phong hiên chứ đừng nói tới chuyện hắn tự mình dắt nàng đi vào .

Ở trong Bình Nam Vương phủ đã nửa năm ,Thiên Mạch tự nhiên biết được quy định này của hắn , thế nên khi hắn đưa nàng vào trong Thính Phong hiên nàng đã rất ngạc nhiên .

“Đây là nơi nào ?” Đứng ở trong phòng khách , thiên mạch giả vờ không biết , nhìn nhìn xung quanh .

Tần Mộ phong giúp nàng phủi đi những bông tuyết bám trên người “Đây là Thính Phong hiên, là nơi ở của ta .” Lời nói vừa ra khỏi miệng , hắn lập tức cảm thấy có chỗ không đúng . Thính Phong hiên luôn luôn không cho người ngoài ra vào , hắn như thế nào lại vô tình mang nàng đến đây ?

Thiên Mạch cười yếu ớt “Sau này ta sẽ ở lại nơi này sao ?” Chi dù nàng giả vờ quyến rũ nhưng trong lời nói của nàng vẫn như cũ mang theo một tia lạnh lẽo . Nàng là người trời sanh lạnh lùng, trong chốc lát khó mà thay đổi được .

Tần Mộ Phong ngừng một chút “Ngươi ở Thu Đường viện , cách nơi này không xa . Không có người đàn bà nào có thể ở lại trong Thính Phong hiên .

“Ta muốn ở nơi này , có được không ?” Chỉ có ở trong Thính Phong hiên mới có thể tiếp cận đối phương .

“Không được .” Tần Mộ Phong nheo mắt , thốt ra một câu , lời nói có chút bất thiện .

“Ta đã biết .” Thu Đường viện là nơi ở của sủng thiếp ,nàng được ở trong đó xem như nàng đã đắc sủng .

Tần Mộ Phong kéo Thiên Mạch ngồi xuống , ngẩng đầu nhìn kỹ nàng “Thiến nhi , ta hướng hoàng thượng xin chỉ dụ , phong ngươi làm trắc phi của ta .” Liễu Thiến là muội muội của Phi Yên cô nương , hoàng huynh nhất định sẽ đồng ý .

Liễu Thiên Mạch lắc đầu, vẻ mặt buồn bã , bình thản nhìn ra phía ngoài cửa “Liễu Thiến chỉ xin Vương gia tạm thời thu nhận ta , sớm muộn cũng có một ngày ta phải rời khỏi Vương phủ , không dám làm phiền Vương gia .”

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong đột nhiên nắm chặt lấy cánh tay của Thiên Mạch , trong con mắt hàm chứa sự tức giận "Đáng chết , tại sao ngươi muốn rời khỏi ta ?" Nữ nhân này nhiều lần cùng hắn đối nghịch , sau đó lại lặng lẽ biến mất . Hôm nay đã vào Bình Nam Vương phủ lại còn muốn rời đi . Bốn cái thị thiếp kia không người nào không nghĩ trăm phương ngàn kế để được lưu lại , vậy mà nàng cư nhiên còn muốn bỏ chạy . Nữ nhân này... đúng là không biết tốt xấu , vừa khiến cho hắn khó xử , lại làm cho hắn đau lòng .

Thiên Mạch nở nụ cười , nhìn chằm chằm vào hắn "Vương gia, Liễu Thiến dựa vào cái gì để lưu lại Vương phủ ? Ngươi muốn lấy ta ? Tại sao ? Giữa chúng ta đã từng tồn tại một thứ gọi là tình yêu sao ?" Thiên Mạch cười nhạt , lắc đầu "Không nên, nếu ngươi không yêu ta , thì không cần phải lấy ta . Ngươi muốn chịu trách nhiệm với ta ? Không nên . Trên đời này nhất định sẽ có một nam tử thật lòng thương yêu ta . Nếu thực sự yêu ta , hắn sẽ không quan tâm đến chuyện ta có còn nguyên vẹn hay không . Vương gia , ngươi không nên vì xúc động nhất thời mà đối với ta phụ trách cả đời ." Thứ mà nàng muốn là tình yêu chân thành của hắn , còn cái gọi là chịu trách nhiệm ? Nàng không cần .

Tần Mộ Phong trầm mặc hồi lâu, ánh mắt thâm trầm "Thiến nhi , ngươi là phong trần nữ tử sao ?" Nhìn nàng mặc một thân thuý y , không có chỗ nào giống một nữ tử phong trần .

Hắn đang ảo tưởng sao ? Hắn cảm giác nàng không phải là Liễu Thiến của Túy Yên lâu mà là Liễu Thiên Mạch , vẻ lãnh đạm của nàng thật sự rất giống người đàn bà đó .

Thiên Mạch cụp mắt, cũng im lặng .

Hắn ôn nhu dẫn dụ nàng "Thiến nhi , ngươi rốt cuộc có thân phận như thế nào ?" Sẽ là thiên kim tiểu thư nhà quyền quý sao ?

Thiên Mạch hít một hơi thật sâu "Ta không phải phong trần nữ tử ." Nếu nàng nói mình xuất thân phong trần thì liệu hắn có tin không ?

"Ngươi vì sao lại ở trong Tuý Yên lâu ?" Một thiên kim tiểu thư không lý nào lại lưu lạc phong trần .

Thiên Mạch thản nhiên nhìn hắn "Ta cùng tỷ tỷ so tài , cho nên mới lên lầu biểu diễn ."

https://thuviensach.vn

Nếu hắn không gặp được ‘Phi Yên’ thì sẽ không hoài nghi thân phận của nàng . Bọn họ trong lúc đó có mối quan hệ chằng chịt . Lần này sự phát triển của nhiệm vụ hoàn toàn nằm ngoài ý liệu của nàng . Đi một bước phải tính cả trăm bước , nàng cũng không biết phải làm sao cho tốt .

Tần Mộ Phong từ từ buông tay nàng ra , thở dài “Nói một chút về thân thế của ngươi đi .” Xem ra sau lưng nàng cũng có một đoạn chuyện xưa .

Thiên Mạch có chút mê man “Phụ mẫu ta đều đã mất từ khi ta còn nhỏ , sau đó ta bị bán vào thanh lâu . Ta biết bản thân tư sắc hơn người, sớm muộn gì cũng có một ngày phải ra tiếp khách , vì thế ta dùng tro bôi lên mặt , làm cho gương mặt của mình trở nên xấu xí . Năm ta 5 tuổi , ta gặp được tỷ tỷ , tỷ tỷ mang ta rời khỏi thanh lâu , đưa đến kinh thành mở Tuý Yên lâu . Hoa Linh cũng giống như ta, đều là nữ tử bị bán vào thanh lâu , cũng là tỷ tỷ đã cứu nàng . Tỷ tỷ đối với ta rất tốt , còn nhận ta làm nghĩa muội , nuôi dưỡng ta giống như một thiên kim tiểu thư .” Cái mà nàng đang nói chính là quá khứ của Hồng Ngạc . Hồng Ngạc , Hoa Linh đều là do nàng cứu ra từ thanh lâu khi làm nhiệm vụ cách đây năm năm . Cũng bởi vì Hoa Linh từ nhỏ lớn lên ở thanh lâu mới có thể luyện được một thân bản lĩnh cùng cách xử sự linh hoạt , thế nên nàng mới đem Tuý Yên lâu giao cho Hoa Linh quản lý .

“Tỷ tỷ của ngươi chính là Phi Yên ?” Tần Mộ Phong hỏi .

“Đúng vậy .” Lão bản phía sau của Túy Yên lâu đích thực là Phi Yên .

“Tỷ tỷ của ngươi lai lịch ra sao ?” Nữ tử kia vừa lạnh lùng vừa cao ngạo , khí thế bức người , ánh mắt độc đáo , nhất định không phải là một nữ tử bình thường . Hoàng huynh yêu thích một nữ tử như vậy không biết là phúc hay hoạ .

“Ta cũng không biết , ta chưa bao giờ hỏi qua .” Trong ánh mắt của nàng mang theo sự nghi hoặc, dường như nàng cũng muốn ‘biết’ .

Hồng Ngạc đứng bên cạnh tâm phục khẩu phục . Công phu diễn xuất của tiểu thư đã đạt đến cảnh giới lô hoả thuần thanh , ngay cả ánh mắt cũng có thể chân thực như vậy .

Nhìn thấy ánh mắt thản nhiên của nàng, Tần Mộ Phong không thể không hỏi “Tại sao ngươi lại đến tìm ta, ngươi và tỷ tỷ cãi nhau sao ?”

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ nói ngươi muốn gặp ta , còn muốn chịu trách nhiệm với ta . Nàng bảo ta đến Bình Nam Vương phủ tìm ngươi , nếu ngươi thực sự yêu ta thì sẽ đem ta gả cho ngươi .” Thiên Mạch cười chế giễu chính mình , ý cười càng lúc càng sâu “Người Bình Nam Vương yêu nhất chính là Thải Hà , làm sao có thể yêu ta ? Tỷ tỷ muốn ta biết rõ điều đó , cho nên ta sớm muộn cũng phải quay về Tuý Yên lâu .”

Trong giọng nói của Tần Mộ Phong mang theo một chút khổ sở “Ta không thể yêu ngươi .”

Thiên Mạch ôm đàn đứng lên , cười buồn bã “Cám ơn Vương gia đã thẳng thắn .” Trong thâm tâm của hắn , người hắn yếu nhất vẫn là Thải Hà . Trong lòng Thiên Mạch cảm thấy chua xót , ý cười vô cùng thê lương . A , đây là do diễn xuất ? Hay trong lòng nàng thực sự chua xót ? Nàng đã không còn phân biệt được nữa . Thiên Mạch từ từ xoay người , chậm rãi đi ra cửa . Nàng đi rất chậm , mỗi một bước đều rất nặng nề .

Tần Mộ phong nhìn bóng lưng cao ngạo của nàng , bàn tay bất giác siết chặt , trong lòng cảm thấy khó chịu , hắn đứng bật dậy đuổi theo nàng “Thiến nhi , chờ một chút .”

Hắn nắm được cánh tay Thiên Mạch “Thiến nhi, ở lại đây .” Tại sao muốn nàng ở lại ? Hắn không biết .

Thiên Mạch nghiêng đầu, khoé miệng hiện lên một nụ cười lạnh nhạt “Vương gia , Thiến nhi lưu lại có được không ?” Trong ánh mắt của nàng tràn đầy ý châm chọc .

“Lưu lại” Tần Mộ Phong nhìn vào mắt nàng “Ở lại Vương phủ .”

Thiên Mạch thấy trong mắt hắn giống như đã hạ quyết tâm rất lớn “Được” Thiên Mạch ngẩng đầu lên, nhìn sâu vào mắt Tần Mộ Phong “Vương gia, người đáp ứng ta , thử yêu ta một lần , đừng để bản thân mình mãi mãi chìm đắm trong những kỷ niệm . Thải Hà cô nương ở trên trời có linh thiêng cũng không hy vọng ngươi tự hành hạ bản thân như vậy . Nếu ngươi thực sự yêu nàng hãy tự đi tìm một nữ tử mà ngươi cảm thấy yêu thương , cùng nàng sống trọn một đời . Ngươi tìm hoa bụi rậm , lại tự đóng kín trái tim mình , nếu Thải Hà cô nương biết , nhất định sẽ rất đau lòng .” Trong lòng nàng cảm thấy buồn cười, Thải Hà quả nhiên có bản lãnh , người đã chết rồi mà vẫn có thể chiếm được trái tim Tần Mộ Phong .

https://thuviensach.vn

Hắn từng có vô số đàn bà nhưng không có ai nói với hắn những lời chân tình như vậy . Trong lòng hắn tự nhiên cảm thấy ấm áp , nhẹ nhàng mở miệng “Được, ta đáp ứng ngươi .” Ánh mắt hai người giao nhau, không khí đột nhiên trở nên mập mờ .

Toàn thân Hồng Ngạc nổi da gà , cố tình quay đầu đi , không dám nhìn bọn họ .

“Đa tạ Vương gia thành toàn .” Nàng cười nhẹ , xoay người đi ra ngoài .

Thấy nàng bước đi , Tần Mộ Phong vội hỏi “Ngươi đi đâu đó ?”

“Đến Thu Đường viện .”

“Không cần, ngươi cứ ở lại đây .” Lời vừa nói ra khỏi miệng , ngay cả bản thân hắn cũng cảm thấy khó tin .

Thiên Mạch trong lòng cười thầm, nét mặt vẫn lãnh đạm như cũ “Ta ở đây ?” Nàng đã đánh cược với tâm tư của hắn và nàng đã thắng .

“Ngươi ở lại đây với ta .” Lão thiên, rốt cuộc hắn đang nói cái gì vậy . Tần Mộ Phong có chút xấu hổ “Thính Phong hiên chỉ có một phòng ngủ, ngươi ở trong phòng của ta .” Có thể quang minh chính đại ở trong ‘phòng’ của hắn, Liễu Thiến là người đầu tiên .

“Được .” Thiên Mạch cúi đầu, đáy mắt có một ý cười thoảng qua .

*****

Tin tức Thính Phong hiên có một nữ tử đến ở lập túc lan truyền khắp phủ Bình Nam Vương , mọi người đều suy đoán nữ tử kia rốt cuộc có lại lịch như thế nào , bộ dạng ra sao mà có thể đi vào Thính Phong hiên , có thể cùng Vương gia của bọn họ sống chung một gian phòng ? Nói như vậy Vương gia thập phần yêu thích nàng ? Trong tương lai gần , Bình Nam Vương phủ có phải sẽ có một vị Vương phi chính thức không ?

Đêm đó, Tần Mộ Phong cùng Thiên Mạch đồng thời dùng bữa ở Thính Phong hiên .

Sau khi hạ nhân bưng thức ăn lên , Phi Dương từ bên ngoài quay vào , không chút khách khí mà ngồi xuống , tự mình xới cơm . Tần Mộ Phong liếc mắt nhìn hắn , cảm thấy buồn cười “Ngươi đói lắm sao ?” Hai người bọn họ tình như tay chân , cùng ngồi ăn cơm với nhau là chuyện bình thường . Lúc hai bọn họ ở trong Thính Phong hiên cũng rất tuỳ tiện .

https://thuviensach.vn

“Rất đói .” Phi Dương dùng sức đem thức ăn nhét cả vào miệng , coi bọn nó tưởng tượng thành Tần Mộ Phong .

Thiên Mạch nhìn cách ăn của Phi Dương nhịn không được cười thành tiếng .

Phi Dương liếc nhìn nàng “Liễu Thiến cô nương, ngươi muốn cười cứ cười đi . Ngươi là tân sủng của Vương gia , cũng là chủ tử của Phi Dương , nếu ngươi vì nhịn cười mà mang bệnh thì đó là lỗi của Phi Dương .” Hắn đối với Liễu Thiến không hề có chút hảo cảm .

Tần Mộ Phong đưa cho Thiên Mạch một đôi đũa “Ngươi cũng đói bụng rồi , ăn đi , đừng để ý đến hắn .”

Phi Dương nắm chặt lấy đôi đũa , nghiến răng nghiến lợi “Vương gia, ty chức một lần nữa ‘nhắc nhở’ ngươi , Hoàng thượng tứ hôn , thê tử chính thức của ngài là Thiên Mạch phu nhân . Cho dù giờ này không biết phu nhân đang ở đâu nhưng nếu người muốn cưới thiếp ít nhất cũng nên báo cho phu nhân một tiếng .” Thiên Mạch đã mất tích vậy mà Vương gia vẫn còn tâm tình nạp thiếp , nói hắn bạc tình cũng không oan .

Sắc mặt Tần Mộ Phong trầm xuống “Ngươi yên tâm , nàng không sao đâu .” Liễu Thiên Mạch từ nhỏ đã sống tại hoang viên , vậy mà còn có thể học được một thân tài nghệ , có thể thấy nàng ta không hề đơn giản .

Đáy mắt Thiên Mạch xẹt qua một tia quỷ dị , sau đó lập tức hồi phục lại sự bình tĩnh ban đầu .

Tần Mộ Phong gắp một cái đùi gà để vào bát của Thiên Mạch “Ngươi gầy quá , chỉ cần một cơn gió nhẹ cũng đủ để thổi ngươi bay mất .” Nàng rất mảnh mai, giống y như Liễu Thiên Mạch .

Liễu Thiên Mạch , nhớ đến nàng, hắn đình chỉ hành động . Không biết đàn bà kia thế nào rồi ? Nàng lúc nào thì hết giận ? Lúc nào quay lại Vương phủ ?

Ngày đó tại miếu thành hoàng , hắn từng nói với nàng phải tẩm bổ cho tốt , chớp mắt một cái hắn đã quên ngay . Hắn đối với Liễu Thiên Mạch có phải rất không công bằng ?

Săc mặt Phi Dương càng khó coi , nhấn mạnh từng câu từng chữ “Vương gia, Thiên Mạch phu nhân cũng rất gầy .” Thiên Mạch gầy như thế mà Vương gia thậm chí còn không thèm liếc mắt lấy một cái .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong không giận, đem một cái đùi gà khác gắp vào bát hắn "Ăn thức ăn của ngươi đi, đừng nhắc đến người đàn bà kia trước mặt ta , làm cho ta ăn mất ngon ." Không muốn để ý Liễu Thiên Mạch nhưng trong tâm trí lại hiện lên hình bóng của nàng .

Phi Dương buông chén cơm, cầm lấy cái đùi gà nhét vào trong miệng Tần Mộ Phong , hung hăng nói "Không ăn ." Thiên Mạch phu nhân có chỗ nào kém Liễu Thiến chứ ?

Tần Mộ Phong bị đùi gà làm cho á khẩu , hắn dở khóc dở cười lấy đùi gà ra "Uy , ngươi làm gì ?" Phi Dương lại nổi giận, hơn nữa hoả khí rất lớn .

"Thuộc hạ không dám quấy rầy hai vị ân ái ." Phi Dương nói xong tông cửa mà ra .

Thiên Mạch cúi đầu ăn cơm , khoé miệng hiện lên một nụ cười . Lúc có người ngoài , Phi Dương đối với Tần Mộ Phong rất cung kính . Không nghĩ đến hắn cũng có lúc đáng yêu như vậy .

Tần Mộ Phong bất đắc dĩ lắc đầu "Hắn lại mất bình tĩnh ." Đường đường là một đấng nam nhi , lúc mất bình tĩnh lại giống như một đứa trẻ .

Thiên Mạch không nói, cúi đầu tiếp tục ăn cơm .

Tần Mộ Phong gắp một khối đậu hũ bỏ vào trong bát nàng "Không nên chỉ ăn cơm trắng ."

"Cảm ơn Vương gia ." Thiên Mạch ngoài miệng thì cảm ơn nhưng lại cẩn thận đem khối đậu hũ thoạt nhìn rất ngon miệng kia vùi vào trong cơm .

Vương gia ? Nghe thật là lạ . Nữ nhân bên người hắn đều gọi hắn là Vương gia , hắn sớm đã nghe quen rồi , nhưng lúc Liễu Thiến xưng hô với hắn như vậy tự nhiên trong lòng hắn cảm thấy có chút khó chịu .

Tần Mộ Phong cau mày "Ngươi có muốn gọi thử tên ta không ?" Mẫu hậu và phụ hoàng luôn gọi hắn bằng những cái tên khác nhau .

Thiên Mạch "A?" một tiếng , hỏi ngu ngốc "Tên ngươi là gì ?"

Tần Mộ Phong không để ý đến việc nàng 'không biết' tên của hắn , hắn nhẹ nhàng nói cho nàng "Ta là Tần Mộ Phong, ngươi có thể gọi ta là Mộ Phong ."

"Mộ Phong.....Mộ....Phong....." Thiên Mạch líu lưỡi , nói nhỏ như tiếng muỗi kêu . Khuôn mặt nhỏ nhắn phía sau lớp mặt nạ bắt đầu nóng rần lên ,

https://thuviensach.vn

toàn thân đều nhanh chóng bị thiêu đốt .

Tần Mộ Phong mỉm cười hài lòng “Gọi lại một lần nữa đi .” Lần đầu tiên có nữ tử gọi tên của hắn . Hắn vì Liễu Thiến mà phá lệ nhiều lần, tại sao lại làm như vậy ? Hắn không biết .

“Mộ Phong” Là tiểu thiếp của hắn , hắn không thèm quan tâm , hoá thân làm kỹ nữ lại được hắn sủng ái . A , câu nói kia quả thực không sai , thê không bằng thiếp , thiếp không bằng kỹ .

Hắn cười cười hài lòng “Ngươi không ăn đậu hũ ?” Hắn liếc mắt nhìn vào miếng đậu hũ bị nàng vùi dưới cơm trắng .

“Chỉ cần là những thứ có dính đến chữ đậu ta đều chán ghét .” Đây là bản tính trời sanh , không thể thay đổi .

“Đưa ta” Tần Mộ Phong dùng đũa cắp miếng đậu hũ trong bát nàng bỏ vào miệng .

Một không khí thân mật không nói nên lời đang phát tán giữa bọn họ .

“Ngon”

Thiên Mạch hé miệng nở một nụ cười dịu dàng .

https://thuviensach.vn

Chương 54 : Ý loạn tình mê .

Tuyết lại rơi nhiều hơn . Trong màn đêm yên tĩnh , một cành cây bị tuyết đè gãy xuống , phát ra một tiếng động nhỏ .

Thiên Mạch đang nằm ở trên giường bỗng dưng bừng tỉnh , đột nhiên ngồi bật dậy .

Ánh nến trên bàn không ngừng lay động , trong phòng nửa tối nửa sáng .

Nàng tựa ở đầu giường, nhẹ nhàng thở ra một hơi , ngón tay ngọc lùa vào trong mái tóc .

Thiên Mạch là người tập võ, chỉ cần một tiếng động nhỏ cũng đủ khiến cho nàng bừng tỉnh , hơn nữa nàng thường xuyên mơ thấy ác mộng , rất ít khi có thể ngủ ngon .

Thiên Mạch khoác một chiếc áo mỏng rồi bước xuống giường , bỏ thêm vài khối than vào trong lò lửa, nhất thời ánh lửa bùng lên .

Một ánh sáng mờ ảo chiếu lên trên cửa sổ , thấp thoáng có thể nhìn thấy một thân ảnh trên cửa sổ phía đối diện .

Bây giờ đã là giờ Thìn , Tần Mộ Phong tại sao còn chưa đi ngủ ? Hắn rốt cuộc đang làm cái gì ?

Thiên Mạch mở cửa, gió lạnh lập tức thổi vào trong phòng , ánh nến lay động dữ dội hơn . Nàng khép cửa lại, xuyên qua tiểu viện đi sang phòng đối diện .

Nàng đứng ở cửa , cái bóng của nàng hiện lên trên cửa sổ một lúc lâu .

Tuyết vẫn tiếp tục rơi trong im lặng . Một cơn gió lạnh thổi tới khiến cho Thiên Mạch rùng mình, quần áo bó sát vào người .

Nàng đẩy cửa phòng, nhẹ nhàng bước vào .

Tần Mộ Phong tựa lưng ở trên ghế , hai mắt nhắm nghiền . Trên thư án , những cuốn binh thư nằm la liệt , bên cạnh binh thư là một tấm bản đồ .

Gả vào Bình Nam Vương phủ lâu như vậy, Thiên Mạch chưa bao giờ đặt chân đến Thính Phong hiên , thế nên nàng không thể biết Tần Mộ Phong ngày thường làm những gì . Nàng tưởng rằng Tần Mộ Phong chỉ là một tên nhàn rỗi , suốt ngày tìm hoa vấn liễu . Trong một đêm tuyết rơi nhiều như

https://thuviensach.vn

thế này, hắn lại vì lo lắng quốc sự mà không ngủ , đây là chuyện Thiên Mạch chưa từng nghĩ đến .

Nam nhân này thật sự bí ẩn, rốt cuộc phải làm như thế nào mới có thể hiểu thấu hắn ?

Nàng đi đến bên cạnh hắn, lấy áo ngoài của mình phủ lên người hắn .

Một động tác nhỏ cũng khiến Tần Mộ Phong bừng tỉnh , hắn bắt lấy cánh tay Thiên Mạch "Ai?" Hắn đột nhiên mở mắt, con ngươi sắc bén giống như mắt chim ưng , nhìn chằm chằm vào Thiên Mạch .

Thiên Mạch bị hắn làm cho sợ hãi , hốt hoảng nói "Là ta ."

Tần Mộ Phong thở dài một hơi, buông tay Thiên Mạch ra "Ngươi còn chưa ngủ ?"

"Ta ngủ rồi , nhưng thấy thư phòng bên này còn sáng đèn nên đến đây xem ." Thiên Mạch liếc mắt nhìn bản đồ "Vương gia, ngươi có gì phiền não sao ?"

"Đại quân Nam Việt lại bắt đầu hành động , hoàng huynh nghi chúng có gian trá ." Nghe được tin này hắn cảm thấy rất lo lắng .

Thiên mạch không kìm nén được mà thốt ra "Bây giờ là mùa đông , đại tuyết phong sơn , tướng lãnh thông minh nhất định sẽ không lựa chọn lúc này để giao chiến . " Nàng nghiêng đầu nhìn vào bản đồ "Tất nhiên...chúng ta có thể nghĩ đến điều này thì địch nhân cũng có thể nghĩ được . Rất có thể bọn họ cố ý xâm lấn vào mùa đông để mê hoặc quân ta . Vì biết người biết ta , trăm trận trăm thắng nên nếu không biết được ý đồ thực sự của địch nhân tốt nhất hãy ám binh bất động ." Tay nàng chậm rãi di chuyển trên bản đồ "Ngươi xem, Thiên Diệp biên cảnh có ba chỗ hiểm yếu, chỉ cần Thiên Diệp không nghênh chiến, Nam Việt cũng rất khó cường công . Nếu Nam Việt quả thực có âm mưu thì sau khi song phương giành co một thời gian , Nam Việt thiếu người ngựa nhất định sẽ phải rút lui . Còn nếu không có âm mưu , lại không dám tấn công , bọn chúng sẽ tự động lui binh . Nếu ta đoán không nhầm Nam Việt sẽ liên tục khiêu khích , chỉ cần chúng ta nhẫn nhịn được thì vô luận bọn chúng có âm mưu gì , Thiên Diệp vẫn nắm được phần thắng . Chỉ cần Thiên Diệp không để ý đến, Nam Việt dù cho có bày thiên la địa võng cũng vô dụng ."

https://thuviensach.vn

Trong lời nói của nàng chỗ nào cũng đều hợp lý , rõ ràng , ý nghĩ tự nhiên cùng hắn không mưu mà hợp “Ngươi biết binh pháp ?” Tần Mộ Phong kinh ngạc, nữ tử biết binh pháp trước giờ hắn chỉ thấy qua một người , đó chính là mẫu thân của Hoắc Thiên . Hoắc phu nhân văn thao võ lược , xuất thân là con nhà võ tướng , biết binh pháp cũng không kỳ quái . Nhưng Liễu Thiến là một nữ tử yếu đuối lại xuất thân phong trần, làm sao lại biết được binh pháp ?

Tần Mộ Phong vốn tính đa nghi, từ trước đến nay không dễ dàng tin tưởng bất cứ kẻ nào . Liễu Thiến nói ra những lời đó khiến cho hắn đối với nàng nảy sinh lòng nghi ngờ .

“Đọc qua vài cuốn binh thư .” Thiên Mạch chỉ nói cho có chứ thực ra nàng đã đọc không ít binh thư .

“Phi Yên cho ngươi đọc binh thư ?” Một nữ tử xuất thân phong trần thì đọc binh thư làm cái gì ? Đúng là khiến cho người khác hoài nghi .

Thiên mạch biết tần mộ Phong đa nghi , nàng chỉ cần nói hớ một chút là hắn sẽ lại hoài nghi lai lịch của nàng . nàng mỉm cười “Dương Liễu viện trong Túy Hên lâu có một tàng thư các , sách trong đó nhiều vô số kể , binh thư cũng không ít . Nếu ngươi có hứng thú có thể đến đó nhìn qua .” Nàng rất thích đọc sách , tàng thư vô số , điều này là sự thật .

Thiên Mạch không hoảng hốt cũng không vộ vàng, hoài nghi của hắn dối với nàng đã tiêu trừ không ít , mặc dù nữ tử đọc binh thư rất ít nhưng cũng không có nghĩa là không có .

“Nữ tử đọc binh thư đúng là hiếm thấy .”

“Thế nhân thường nói nữ tử có tài thì không có đức . Nhưng theo quan điểm của Liễu Thiến , một nữ tử tốt phải tài đức vẹn toàn . Trong thực tế , cuộc sống cũng giống như chiến trường , những mưu kế trong binh thư cũng có thể dùng để đối nhân xử thế . Cho dù dùng không được thì cũng có làm sao ? Đọc sách nhiều chẳng bao giờ có hại .” Đây là những gì mà Tứ sư phó nói cho nàng , nàng cứ sao y bản chính mà nói .

Nữ tử có thể lý giải như nàng trên đời này không có nhiều .

“Ngươi đã đọc qua rất nhiều sách ?” Tần Mộ Phong không thể không cảm thấy tò mò về nàng .

https://thuviensach.vn

“Không dám nói làu thông kim cổ , chỉ có thể nói là học cao hiểu rộng .” Đối với văn tài của mình Thiên Mạch cho tới bây giờ cũng không khiêm tốn . Tứ sư phó Vân Thanh Thanh được xưng là thiên hạ đệ nhất tài nữ , văn tài rất cao , dưới sự dạy dỗ của nàng , Thiên Mạch tự nhiên sẽ không kém , huống chi Đại sư phó và Tứ sư phó đều là người đến từ tương lai , nàng có thể học được từ các nàng những thứ mà người khác không có cơ hội để học .

Tần Mộ Phong không thể không cười “Học cao hiểu rộng ? Ngươi là nữ tử đầu tiên dám ở trước mặt ta nói mình học cao hiểu rộng .” Hắn từng nhìn thấy rất nhiều nữ tử tài mạo song toàn nhưng dám tự nhận mình học cao hiểu tộng thì Liễu Thiến là người đầu tiên .

Thiên Mạch chớp mắt “Không phải Liễu Thiến tự phụ mà đó là sự thật .” Thiên Mạch lại một lần nữa tỏ ra lạnh nhạt .

Tần Mộ Phong ngẩng đầu , nhìn nàng mà cảm thấy buồn cười . Liếc qua quần áo trên người nàng , sắc mặt hắn tự nhiên biến đổi “Tại sao không mặc áo khoác ?” Nàng cư nhiên chỉ mặc một cái áo mỏng .

“Ta quên .” Thiên Mạch vừa nói vừa liếc mắt nhìn vào cái áo phủ trên người hắn , đó là áo của nàng .

“Đáng chết .” Tần Mộ Phong nhỏ giọng mắng , lấy cái áo khoác lên người nàng “Đừng để mình bị đông thành đá .” Nữ nhân này ngốc đến mức làm cho hắn cảm thấy đau lòng .

“Cám ơn .” Thiên Mạch kéo lại áo .

Tần Mộ Phong trìu mến vuốt ve mái tóc của nàng , ở trên trán nàng nhẹ nhàng hôn một cái “Ngươi về ngủ trước đi , coi chừng bị cảm lạnh .”

Hai người thân mật như vợ chồng khiến cho khuôn mặt của Thiên Mạch dưới lớp mặt nạ bống dưng đỏ hồng lên . Hai tay nàng luống cuống giữ lấy váy , đầu ngón tay có chút trắng nhợt .

Hắn thơm nàng ? Hắn hôn nàng ? Hắn thực sự đã hôn nàng ?

Nàng tưởng rằng hắn đối với nàng chỉ có cảm giác áy náy , chỉ là muốn chịu trách nhiệm , vậy thì tại sao hắn lại đột nhiên hôn nàng chứ ? Hắn rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì ? Nếu hắn chỉ yêu một mình Thải Hà thì tại sao lại hôn nàng ? Nam nhân này rốt cuộc là đa tình , hay là vô tình ?

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch mạnh mẽ quay người lại, hai tay bưng mặt , không ngừng thở dốc .

Hắn rốt cuộc đang là cái gì vậy ? Ngón tay của Tần Mộ Phong đặt lên trên môi , quay đầu đi , xấu hổ đến mức không biết làm cái gì "Ngươi , ngươi...về trước đi nghen ." Tay hắn nhích tới nhích lui , không biết nên đặt ở đâu .

Trên người Liễu Thiến luôn có một thứ gì đó rất hấp dẫn hắn , làm cho hắn hết lần này đến lần khác không thể kiềm chế được . Rốt cuộc đó là cái gì , hắn không biết .

Là tài nghệ ? Là vẻ đẹp ? Là khí chất ? Là học vấn ? Là thông minh ? Không , cũng không phải . Cuối cùng là cái gì , ngay cả bản thân hắn cũng không biết .

"Ngươi đi nghỉ sớm một chút ." Thiên Mạch tóm váy , bước vội ra ngoài , cơ hồ giống như chạy loạn .

Nàng bước chân vào giang hồ năm 14 tuổi , trải qua vô số phong ba nhưng chưa từng cảm thấy sợ hãi như thế này .

Nàng đứng ở trong viện, hai tay ôm ngực, gương mặt đằng sau lớp mặt nạ đã toát đầy mồ hôi .

Thiên Mạch từ từ xoay người lại , nhìn bóng người ở trong thư phòng , khoé miệng chậm rãi nhếch lên , không nhịn được khẽ cười một tiếng .

Cửa thư phòng đột nhiên mở ra, gió lạnh theo đó tràn vào, ánh nến trên bàn lay động dữ dội .

Tần Mộ Phong đang cúi đầu đọc sách giật thót một cái ,lập tức ngẩng đầu lên . Một thân ảnh mảnh mai đang đi về phía hắn .

"Ngươi còn chưa ngủ ?" Tần Mộ Phong nhìn Thiên Mạch , trong giọng nói có chút xấu hổ .

Thiên Mạch cười không được tự nhiên , nhẹ nhàng đi tới "Ta giúp ngươi nấu món ăn đêm ." Nàng không biết phải đối mặt với hắn như thế nào .

"Bữa ăn đêm ?" Trong lòng Tần Mộ Phong tự nhiên cảm thấy ấm áp , cúi đầu cười khổ . Từ nhỏ đến lớn không ai vì hắn mà nấu ăn , lại càng không có ai vì hắn mà làm bữa ăn khuya trong một đêm tuyết rơi nhiều như thế này . Hắn từ nhỏ cao cao tại thượng nhưng ngay đến một chút thân tình

https://thuviensach.vn

bình thường nhất cũng chưa từng được hưởng qua . Xuất thân hoàng thất thì thế nào ? Mỹ nữ vô số lại ra sao ?

Thiên Mạch đem cái khay đang cầm trong tay để xuống bàn , nhìn hắn cười khẽ "Đúng vậy , ta không biết ngươi thích ăn cái gì , cho nên...ta làm cơm chiên trứng cho ngươi ." Cả đời này nàng chưa từng tự tay nấu cơm canh cho bất cứ nam nhân nào, Tần Mộ Phong là ngoại lệ duy nhất .

Tần Mộ Phong bỏ binh thư trong tay xuống , đứng dậy đi về phía nàng , cúi đầu ngửi mùi thơm "Cơm chiên trứng ? Ta chưa từng ăn qua ."

"Ngươi hãy ăn thư đi ." Ánh mắt của Thiên Mạch không được tự nhiên , trừ bỏ cơm chiên trứng , nàng món gì cũng không biết làm .

Tần Mộ Phong ngồi xuống thưởng thức .

Cơm do nàng nấu có mùi thật khác lạ , hình như là mùi khét , trứng cũng chưa chín . Nếu là ngày thường , hắn sẽ không thèm nhìn đến .

Tuy nhiên , đây là thứ do Liễu Thiến nấu . Một nữ tử , trong một đêm tuyết rơi nấu cho hắn ăn . Một bát cơm trứng , một bát canh nóng đơn giản , nhưng đối với hắn mà nói những thứ này còn hơn tất cả sơn trân hải vị trên thế gian .

Thiên Mạch cúi đầu, xoay người chạy ra ngoài "Ngươi cứ ăn , ta đi ."

Thiên Mạch chạy một hơi về phòng , nàng đóng cửa , dựa lưng vào cánh cửa rồi ngồi xuống đất .

Nàng thực sự đã nấu bữa ăn đêm cho Tần Mộ Phong , trong một đêm tuyết rơi nhiều như thế này , nàng cư nhiên vì một nam nhân mà nấu bữa ăn khuya . Lão thiên , rốt cuộc nàng đang làm cái gi ?

Không biết qua bao lâu, Thiên Mạch từ trên đất đứng lên thắp đèn .

Nàng nheo mắt , trong con ngươi hiện lên một tia mông lung .

Chẳng nhẽ nàng thực sự đã yêu hắn ?

Nàng không muốn thừa nhận , nhưng không thể không thừa nhận . Nàng thực sự quá khác thường , thậm chí ngay cả nàng cũng không nhận ra bản thân mình nữa .

Sư phó đã từng nói , tình yêu sẽ làm cho nữ nhân trở nên ngu ngốc . Nàng giờ phút này đúng là một con ngốc , ngốc từ đầu đến đuôi . Là cái gì đã làm nàng thay đổi ? Chẳng nhẽ là tình yêu sao ?

https://thuviensach.vn

‘Cạch’ một tiếng , cửa đã mở ra . Với sự mẫn cảm của một người trong giang hồ , Thiên Mạch lập tức quay đầu lại . Tần Mộ Phong đứng ở cửa, con mắt đen chăm chú nhìn nàng .

Thiên Mạch quay đầu lại , không dám nhìn thẳng vào đôi mắt hắn “Vương gia, ngươi đứng đó làm gì .” Đôi mắt của hắn thật thâm trầm , nhưng là , nàng cảm thấy được ánh mắt của hắn đang xâm chiếm nàng . Giống như nàng không mặc gì mà đứng trước mặt hắn .

“Bảo ta Mộ Phong .” Tần Mộ Phong đi vào phòng, bá đạo tuyên bố .

“Mộ Phong .” Thiên Mạch từng bước từng bước lui về phía sau .

Tần Mộ Phong tức thì nhìn chằm chằm vào mắt nàng “Ngươi rất sợ ta sao ?” Hắn có thể cảm nhận được nàng đang hoảng sợ.

“Không có” Thiên Mạch trả lời ngay , sau đó trèo lên giường vùi mình vào chăn . Nàng trùm chăn kín mít , chỉ dám để lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn .

Nàng nín thở khi nghe được những tiếng động loạt soạt . Hắn đang cởi quần áo .

Bọn họ đã nhiều lần quan hệ xác thịt nhưng nàng vẫn như cũ sợ hãi .

Nghĩ đến cảnh tượng nóng bỏng triền miên của bọn họ trong lúc đó , khuôn mặt nhỏ nhắn của Thiên Mạch lại bắt đầu nóng lên .

Lão thiên , nàng đang suy nghĩ bậy bạ gì đó tâm nàng luôn luôn bình lặng như nước , như thế nào lại có thể nghĩ đến những hình ảnh này .

Trên người nàng đột nhiên truyền đến một cảm giác ấm áp ,Thiên Mạch thân thể run lên , toàn thân cứng ngắc , không dám động đậy .

Bàn tay của Tần Mộ Phong luồn vào trong đống chăn , hơi thở nóng bỏng kích thích từng giác quan của nàng .

“Vương gia.....ngươi....ngươi muốn là gì ?” Thiên Mạch nuốt một ngụm nước miếng , cảm thấy hoảng loạn mà trước nay chưa từng có .

“Cô nam quả nữ , ngươi nghĩ ta muốn làm gì ?” Giọng nói của Tần Mộ Phong trầm xuống .

“Vương gia .”

“Bảo ta Mộ Phong .” Để trừng phạt việc nàng không nghe lời , bàn tay tà ác của Tần Mộ Phong tiến vào bên trong quần áo của nàng .

Thiên Mạch bối rối bắt lấy tay hắn , cảm thấy bất an nên bắt đầu giãy dụa “Mộ Phong , ngươi...không nên như vậy .”

https://thuviensach.vn

Thân thể mềm mại cùng mùi hương thơm tự nhiên của nàng khiến cho hắn có một cảm giác khác lạ . Tần Mộ Phong càng thêm làm càn , nắm lấy cái yếm của nàng vứt đi .

Trên người đột nhiên cảm thấy lạnh , Thiên Mạch không nhịn được kêu lên , “A?”

Tần Mộ Phong một bên ôm chặt thân thể của nàng , nụ hôn nóng bỏng rơi vào trên mi mắt , trên môi , trên cổ . Hắn tuỳ ý thưởng thức hương vị ngọt ngào của nàng , dần dần trút bỏ xiêm y trên người nàng .

Thân thể Thiên Mạch run rẩy , nàng dưới thế công như mãnh liệt như lửa bỏng của hắn hoá thành một dòng xuân thuỷ .

Trong lúc kích tình , hắn đã để lại trên người nàng những dấu vết của sự hoan lạc , Trong cơn mê loạn , hắn nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lên “Thiên Mạch , ta muốn ngươi chính thức trở thành người của ta .” Sau khi nói xong câu đó , hắn hung hăng hôn lên đôi môi mềm của nàng .

“Mộ Phong , ta...” Ta không phải Thiên Mạch .

“Thiên Mạch .”

Ánh nên toả ra , phảng phất có thể thấy được hai cái bóng đang quấn chặt lấy nhau trên giường . Trong bức màn phù dung , có thể nghe loáng thoáng tiếng thở dốc của một đôi nam nữ . Thật đúng là chọc cho người khác nóng lòng .

Tuyết , nhẹ nhàng bay xuống .

*****

Sau khi hoan ái , Thiên Mạch giống như một con mèo bị thuần phục , ngoan ngoãn nằm trong lòng tần mộ Phong .

Liễu Thiên Mạch cười khổ, nàng lại một lần nữa trầm luân . Tần Mộ Phong không phải người nàng có thể yêu , bọn họ căn bản là người ở hai thế giới khác nhau , tại sao nàng luôn trầm mê trong vòng tay của hắn ?

“Ngươi yêu Thiên Mạch sao ?” Hơi thở của nàng thơm như hoa lan , ánh mắt mờ ảo như sương mù .

“Tại sao lại hỏi như thế ?” Hắn yêu hay không yêu Liễu Thiên Mạch ? Hắn không biết .

Liễu Thiên Mạch mở to mắt , cười như không cười “Vừa rồi ngươi kêu Thiên Mạch .” Cho đến lúc nãy , nàng mới biết được hắn yêu Thiên Mạch .

https://thuviensach.vn

Hắn vừa yêu Thiên Mạch lại vừa yêu Liễu Thiến . Trái tim của hăn rốt cuộc có thể chứa được bao nhiêu người đàn bà ?

Tần Mộ Phong ơi Tần Mộ Phong, ngươi rốt cuộc đa tình , hay là vô tình .

Thiên Mạch thở dài một tiếng , từ từ nhắm mắt lại . Nàng căn bản không nắm được trái tim hắn , thế nhưng Liễu Thiên Mạch biết cho dù hắn vô tình hay đa tình thì nàng vẫn không thể yêu thương hắn .

Trên mặt Tần Mộ Phong hiện lên một tia trầm mặc "Ta kêu Thiên Mạch sao ?"

Thiên Mạch trả lời một cách nghiêm túc "Đúng vậy , ngươi cứ một mực kêu tên của nàng ." Nàng tuyệt đối không có nghe nhầm .

"Ngươi nghe nhầm rồi ." Thần sắc của Tần Mộ Phong có chút bối rối .

"Ô" Thiên Mạch nhìn người nào đó cười nhẹ .

Tần Mộ Phong cúi đầu hôn nhẹ lên má nàng "Đừng nghĩ ngơi lung tung , ngủCửa thư phòng đột nhiên mở ra, gió lạnh theo đó tràn vào, ánh nến trên bàn lay động dữ dội .

Tần Mộ Phong đang cúi đầu đọc sách giật thót một cái ,lập tức ngẩng đầu lên . Một thân ảnh mảnh mai đang đi về phía hắn .

"Ngươi còn chưa ngủ ?" Tần Mộ Phong nhìn Thiên Mạch , trong giọng nói có chút xấu hổ .

Thiên Mạch cười không được tự nhiên , nhẹ nhàng đi tới "Ta giúp ngươi nấu món ăn đêm ." Nàng không biết phải đối mặt vói hắn như thế nào .

"Bữa ăn đêm ?" Trong lòng Tần Mộ Phong tự nhiên cảm thấy ấm áp , cúi đầu cười khổ . Từ nhỏ đến lớn không ai vì hắn mà nấu ăn , lại càng không có ai vì hắn mà làm bữa ăn khuya trong một đêm tuyết rơi nhiều như thế này . Hắn từ nhỏ cao cao tại thượng nhưng ngay đến một chút thân tình bình thường nhất cũng chưa từng được hưởng qua . Xuất thân hoàng thất thì thế nào ? Mỹ nữ vô số lại ra sao ?

Thiên Mạch đem cái khay đang cầm trong tay để xuống bàn , nhìn hắn cười khẽ "Đúng vậy , ta không biết ngươi thích ăn cái gì , cho nên...ta làm cơm chiên trứng cho ngươi ." Cả đời này nàng chưa từng tự tay nấu cơm canh cho bất cứ nam nhân nào, Tần Mộ Phong là ngoại lệ duy nhất .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong bỏ binh thư trong tay xuống , đứng dậy đi về phía nàng , cúi đầu ngửi mùi thơm “Cơm chiên trứng ? Ta chưa từng ăn qua .”

“Ngươi hãy ăn thư đi .” Ánh mắt của Thiên Mạch không được tự nhiên , trừ bỏ cơm chiên trứng , nàng món gì cũng không biết làm .

Tần Mộ Phong ngồi xuống thưởng thức .

Cơm do nàng nấu có mùi thật khác lạ , hình như là mùi khét , trứng cũng chưa chín . Nếu là ngày thường , hắn sẽ không thèm nhìn đến .

Tuy nhiên , đây là thứ do Liễu Thiến nấu . Một nữ tử , trong một đêm tuyết rơi nấu cho hắn ăn . Một bát cơm trứng , một bát canh nóng đơn giản , nhưng đối với hắn mà nói những thứ này còn hơn tất cả sơn trân hải vị trên thế gian .

Thiên Mạch cúi đầu, xoay người chạy ra ngoài “Ngươi cứ ăn , ta đi .”

Thiên Mạch chạy một hơi về phòng , nàng đóng cửa , dựa lưng vào cánh cửa rồi ngồi xuống đất .

Nàng thực sự đã nấu bữa ăn đêm cho Tần Mộ Phong , trong một đêm tuyết rơi nhiều như thế này , nàng cư nhiên vì một nam nhân mà nấu bữa ăn khuya . Lão thiên , rốt cuộc nàng đang làm cái gi ?

Không biết qua bao lâu, Thiên Mạch từ trên đất đứng lên thắp đèn .

Nàng nheo mắt , trong con ngươi hiện lên một tia mông lung .

Chẳng nhẽ nàng thực sự đã yêu hắn ?

Nàng không muốn thừa nhận , nhưng không thể không thừa nhận . Nàng thực sự quá khác thường , thậm chí ngay cả nàng cũng không nhận ra bản thân mình nữa .

Sư phó đã từng nói , tình yêu sẽ làm cho nữ nhân trở nên ngu ngốc . Nàng giờ phút này đúng là một con ngốc , ngốc từ đầu đến đuôi . Là cái gì đã làm nàng thay đổi ? Chẳng nhẽ là tình yêu sao ?

‘Cạch’ một tiếng , cửa đã mở ra . Với sự mẫn cảm của một người trong giang hồ , Thiên Mạch lập tức quay đầu lại . Tần Mộ Phong đứng ở cửa, con mắt đen chăm chú nhìn nàng .

Thiên Mạch quay đầu lại , không dám nhìn thẳng vào đôi mắt hắn “Vương gia, ngươi đứng đó làm gì .” Đôi mắt của hắn thật thâm trầm , nhưng là , nàng cảm thấy được ánh mắt của hắn đang xâm chiếm nàng . Giống như nàng không mặc gì mà đứng trước mặt hắn .

https://thuviensach.vn

“Bảo ta Mộ Phong .” Tần Mộ Phong đi vào phòng, bá đạo tuyên bố .

“Mộ Phong .” Thiên Mạch từng bước từng bước lui về phía sau .

Tần Mộ Phong tức thì nhìn chằm chằm vào mắt nàng “Ngươi rất sợ ta sao ?” Hắn có thể cảm nhận được nàng đang hoảng sợ.

“Không có” Thiên Mạch trả lời ngay , sau đó trèo lên giường vùi mình vào chăn . Nàng trùm chăn kín mít , chỉ dám để lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn .

Nàng nín thở khi nghe được những tiếng động loạt soạt . Hắn đang cởi quần áo .

Bọn họ đã nhiều lần quan hệ xác thịt nhưng nàng vẫn như cũ sợ hãi .

Nghĩ đến cảnh tượng nóng bỏng triền miên của bọn họ trong lúc đó , khuôn mặt nhỏ nhắn của Thiên Mạch lại bắt đầu nóng lên .

Lão thiên , nàng đang suy nghĩ bậy bạ gì đó tâm nàng luôn luôn bình lặng như nước , như thế nào lại có thể nghĩ đến những hình ảnh này .

Trên người nàng đột nhiên truyền đến một cảm giác ấm áp ,Thiên Mạch thân thể run lên , toàn thân cứng ngắc , không dám động đậy .

Bàn tay của Tần Mộ Phong luồn vào trong đống chăn , hơi thở nóng bỏng kích thích từng giác quan của nàng .

“Vương gia.....ngươi....ngươi muốn là gì ?” Thiên Mạch nuốt một ngụm nước miếng , cảm thấy hoảng loạn mà trước nay chưa từng có .

“Cô nam quả nữ , ngươi nghĩ ta muốn làm gì ?” Giọng nói của Tần Mộ Phong trầm xuống .

“Vương gia .”

“Bảo ta Mộ Phong .” Để trừng phạt việc nàng không nghe lời , bàn tay tà ác của Tần Mộ Phong tiến vào bên trong quần áo của nàng .

Thiên Mạch bối rối bắt lấy tay hắn , cảm thấy bất an nên bắt đầu giãy dụa “Mộ Phong , ngươi...không nên như vậy .”

Thân thể mềm mại cùng mùi hương thơm tự nhiên của nàng khiến cho hắn có một cảm giác khác lạ . Tần Mộ Phong càng thêm làm càn , nắm lấy cái yếm của nàng vứt đi .

Trên người đột nhiên cảm thấy lạnh , Thiên Mạch không nhịn được kêu lên , “A?”

Tần Mộ Phong một bên ôm chặt thân thể của nàng , nụ hôn nóng bỏng rơi vào trên mi mắt , trên môi , trên cổ . Hắn tuỳ ý thưởng thức hương vị

https://thuviensach.vn

ngọt ngào của nàng , dần dần trút bỏ xiêm y trên người nàng .

Thân thể Thiên Mạch run rẩy , nàng dưới thế công như mãnh liệt như lửa bỏng của hắn hoá thành một dòng xuân thuỷ .

Trong lúc kích tình , hắn đã để lại trên người nàng những dấu vết của sự hoan lạc , Trong cơn mê loạn , hắn nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lên "Thiên Mạch , ta muốn ngươi chính thức trở thành người của ta ." Sau khi nói xong câu đó , hắn hung hăng hôn lên đôi môi mềm của nàng .

"Mộ Phong , ta..." Ta không phải Thiên Mạch .

"Thiên Mạch ."

Ánh nên toả ra , phảng phất có thể thấy được hai cái bóng đang quấn chặt lấy nhau trên giường . Trong bức màn phù dung , có thể nghe loáng thoáng tiếng thở dốc của một đôi nam nữ . Thật đúng là chọc cho người khác nóng lòng .

Tuyết , nhẹ nhàng bay xuống .

*****

Sau khi hoan ái , Thiên Mạch giống như một con mèo bị thuần phục , ngoan ngoãn nằm trong lòng tần mộ Phong .

Liễu Thiên Mạch cười khổ, nàng lại một lần nữa trầm luân . Tần Mộ Phong không phải người nàng có thể yêu , bọn họ căn bản là người ở hai thế giới khác nhau , tại sao nàng luôn trầm mê trong vòng tay của hắn ?

"Ngươi yêu Thiên Mạch sao ?" Hơi thở của nàng thơm như hoa lan , ánh mắt mờ ảo như sương mù .

"Tại sao lại hỏi như thế ?" Hắn yêu hay không yêu Liễu Thiên Mạch ? Hắn không biết .

Liễu Thiên Mạch mở to mắt , cười như không cười "Vừa rồi ngươi kêu Thiên Mạch ." Cho đến lúc nãy , nàng mới biết được hắn yêu Thiên Mạch .

Hắn vừa yêu Thiên Mạch lại vừa yêu Liễu Thiến . Trái tim của hăn rốt cuộc có thể chứa được bao nhiêu người đàn bà ?

Tần Mộ Phong ơi Tần Mộ Phong, ngươi rốt cuộc đa tình , hay là vô tình .

Thiên Mạch thở dài một tiếng , từ từ nhắm mắt lại . Nàng căn bản không nắm được trái tim hắn , thế nhưng Liễu Thiên Mạch biết cho dù hắn vô tình hay đa tình thì nàng vẫn không thể yêu thương hắn .

https://thuviensach.vn

Trên mặt Tần Mộ Phong hiện lên một tia trầm mặc “Ta kêu Thiên Mạch sao ?”

Thiên Mạch trả lời một cách nghiêm túc “Đúng vậy , ngươi cứ một mực kêu tên của nàng .” Nàng tuyệt đối không có nghe nhầm .

“Ngươi nghe nhầm rồi .” Thần sắc của Tần Mộ Phong có chút bối rối .

“Ô” Thiên Mạch nhìn người nào đó cười nhẹ .

Tần Mộ Phong cúi đầu hôn nhẹ lên má nàng “Đừng nghĩ ngợi lung tung , ngủ đi .”

Đôi môi Thiên Mạch hơi động đậy , cuối cùng nhếch lên .

Tần Mộ Phong ôm lấy Thiên Mạch , thần sắc phức tạp , trong con ngươi loé lên một tia sáng khác thường .

Đêm nay , hắn mất ngủ .

Trên bầu trời, những bông tuyết rơi ngày một nhiều hơn . Kinh thành đóng băng , lạnh đến thấu xương .đi .”

Đôi môi Thiên Mạch hơi động đậy , cuối cùng nhếch lên .

Tần Mộ Phong ôm lấy Thiên Mạch , thần sắc phức tạp , trong con ngươi loé lên một tia sáng khác thường .

Đêm nay , hắn mất ngủ .

Trên bầu trời, những bông tuyết rơi ngày một nhiều hơn . Kinh thành đóng băng , lạnh đến thấu xương .

https://thuviensach.vn

Chương 55 : Sóng gió lại nổi

Tuyết rơi suốt một ngày một đêm đã làm đóng băng toàn bộ kinh thành , Bình Nam Vương phủ cũng được mạ một màu trăng bạc .

Vì muốn ở bên cạnh bảo vệ Tần Mộ Phong , cũng vì không muốn cùng mấy người đàn bà tâm cơ thâm trầm kia gặp mặt , nên Thiên Mạch trốn trong Thính Phong hiên không ra . Thực ra nàng không rời Thính Phong hiên nửa bước là vì còn một cái mục đích khác , đó là phòng ngừa Dạ cơ trộm đi những việc cơ mật trong triều đình . Tuy nàng không phải là đại nội mật thám nhưng là nàng bây giờ đang mang thân phận của một đại nội mật thám , nàng phải làm những việc mà đại nội mật thám nên làm .

Thính Phong hiên không cho người ngoài ra vào , ngay cả Hồng Ngạc cũng không được phép . Tần Mộ Phong đem Hồng Ngạc an bài tại Thu Đường viện , Thiên Mạch bất cứ lúc nào cũng có thể đi đến đó tìm nàng . Sự an bài của Tần Mộ Phong quả thực rất chu đáo , hắn từ trước đến giờ chưa từng vì người đàn bà nào mà bỏ ra nhiều tâm sức đến vậy .

Nàng khoác một cái áo choàng màu trắng , ở trong tiểu viện tản bộ . Thính Phong hiên cho người ta cảm giác rất yên tĩnh , tuyết đọng trên các cành cây , thỉnh thoảng phát ra một vài tiếng vang nhỏ .

Những nơi mà nàng đi qua đều lưu lại một chuỗi dấu chân nhỏ nhắn . Những bông tuyết bé nhỏ vẫn cứ bay lượn trên bầu trời . Thỉnh thoảng có vài bông tuyết rơi vào chiếc áo choàng trắng của nàng , hoà làm một thể .

Một trận gió thổi qua lạnh đến thấu xương .

Thân thể Thiên Mạch bỗng khựng lại , tiếp theo đó lại khôi phục tâm tình , tiếp tục tản bộ trong tuyết .

Trong gió tựa hồ mang theo một không khí quỷ dị , một thanh bảo kiếm sắc lạnh hướng Thiên Mạch đâm tới . Lúc mũi kiếm chạm vào chiếc áo choàng trên người nàng , Thiên Mạch nghiêng người , sau đó lùi về phía sau mấy trượng .

Ánh mắt lạnh lùng của nàng nhìn vào hắc y nhân ở phía đối diện , cười lạnh "Các hạ chỉ biết ám sát thôi sao ?" Ngày hôm qua nàng vừa tiến vào

https://thuviensach.vn

Bình Nam Vương phủ thì ngày hôm nay đã có người muốn ám sát nàng . Nàng quả thực khiến cho người khác chướng mắt .

Đối phương không nghĩ tới chuyện nàng biết võ công , nghi hoặc hỏi "Ngươi là ai ?" Nghe giọng nói , rõ ràng là một nữ nhân .

Thiên Mạch ngẩng đầu , từ trong tay áo xuất ra một thanh bảo kiếm màu bạc , kiếm phong vừa chuyển , hàn quang sắc nét "Ngươi là ai ? Dựa vào cái gì ta phải nói cho ngươi ."

Đôi mắt Hắc y nhân bắn ra hàn quang "Ngươi vào Vương phủ rốt cuộc có mục đích gì ?"

Thiên Mạch cười lạnh "Các hạ chính là Dạ cơ nổi danh của Nam Việt quốc sao ? Thật sự là thất kính a ." Thiên Mạch chép chép miệng "Nghĩ không ra đệ nhất tử sĩ của Nam Việt quốc Dạ cơ cư nhiên lại hạ mình làm thị thiếp cho Bình Nam Vương ." Nàng không thể khẳng định thân phận của Hắc y nhân , chỉ là cố ý nói bừa , hy vọng có thể biết được thân phận thật sự của nàng .

Hắc y nhân thu lại bảo kiếm, lạnh lùng cười nói "A , hoa khôi Liễu Thiến quả nhiên danh bất hư truyền , quyến rũ mị cốt , khó trách khiến cho Bình Nam Vương mê mẩn đến mức không dứt ra được ." Trừ bỏ sát khí sắc bén , Thiên Mạch còn nghe ra trong lời nói của nàng có chút hờn ghen . Người đàn bà này thích Tần Mộ Phong ? Nàng hẳn là một trong bốn ả thị thiếp ?

"Đây là sở trường của ta ." Thiên Mạch đem ngân kiếm thu hồi .

Hắc y nhân nhìn Thiên Mạch "Là địch hay bạn ?"

Thiên Mạch mỉm cười , vạn kiểu phong tình "Ngươi nghĩ thế nào ?"

"Bớt nói nhảm ." Giọng nói của Hắc y nhân lạnh lẽo , kiếm đột nhiên hướng Thiên Mạch đâm tới , chiêu nào chiêu nấy cũng đều muốn lấy mạng nàng .

Đáy mắt Thiên Mạch xẹt qua một tia nghi hoặc , ngân kiếm lại xuất ra , trong mắt đầy vẻ lạnh lùng . Kiếm quang lần lượt biến đổi , chiêu thức biến ảo liên tục , thân ảnh không ngừng tung bay .

Bàn tay Thiên Mạch đột nhiên bắt được dây buộc áo choàng , nàng nhẹ nhàng cởi ra , cái áo choàng trắng như tuyết rơi xuống mặt đất . Áo choàng vừa rơi xuống đất, thân thể Thiên Mạch lập tức phóng về phía trước, mũi

https://thuviensach.vn

kiếm sắc nhọn hướng về cái khăn che trên mặt Hắc y nhân . Hắc y nhân cả kinh, thân thể vừa chuyển , ngân kiếm đâm vào trên lưng của nàng .

Hắc y nhân kêu lên một tiếng , hất tay đẩy ngân kiếm của Thiên Mạch ra , máu từng giọt từng giọt rơi trên nền tuyết trắng, đẹp đến ghê người .

Ánh mắt Thiên Mạch sắc bén ,cũng không hề có ý định buông tha cho nàng ta . Thiên Mạch nghiêng người , bảo kiếm lại tiếp tục đâm tới . Hắc y nhân kinh hãi , lập tức thi triển khinh công chạy trốn . Ngay khi nàng vừa xoay người , một vật từ bên hông rớt xuống . Thiên Mạch nhìn lướt qua vật vừa rơi xuống , thu hồi cước bộ không đuổi theo nữa .

Nàng lặng lẽ cúi người xuống, để ngân kiếm trên mặt đất , mắt nhìn vào khối ngọc bội trong suốt đang nằm trên nền tuyết trắng .

“Liễu Thiến cô nương , tâm tình rất tốt a , thưởng tuyết sao ?” Một thanh âm lạnh lùng vang lên phía sau nàng .

“Không phải ?” Thiên Mạch không nhặt ngọc bội mà từ từ đứng dậy . Nàng cùng Phi Dương đối mặt , ngân kiếm trong tay vẫn còn dính vài vệt máu tươi .

Khoé miệng Phi Dương nhếch lên “Phu nhân, thuộc hạ mắt kém , cư nhiên nhìn không ra ngươi là một cao thủ .”

Thiên Mạch đi lướt qua hắn , nhặt lấy cái áo choàng khoác lên trên người , nàng hất hàm về phía miếng ngọc bội đang nằm trên tuyết “Nhìn xem kia là cái gì ?”

Phi Dương nghi ngờ liếc nàng một cái sau đó nhặt ngọc bội lên .

Hắn thấy rõ trên mặt ngọc bội có khắc mấy chữ “Nam Việt đệ nhất tử sĩ .”

“Ta đoán không sai , nàng quả thực là Dạ cơ .” Dạ cơ tại sao muốn giết nàng ? Bởi vì Dạ cơ yêu Tần Mộ Phong nên mới ghen tị với nàng ? Đây đúng là lý do hoang đường nhất . Nhưng ngoại trừ lý do hoang đường này nàng thực sự nghĩ không ra tại sao nàng ta lại muốn giết nàng .

“Ngươi là ai ?” Liễu Thiến là ai ? Nàng cố ý tiến vào trong Vương phủ rốt cuộc là có mục đích gì ?

“Có lẽ ngươi nên đi hỏi hoàng thượng .” Thiên Mạch lười biếng liếc hắn một cái . Nàng đem thanh kiếm cầm trong tay cắm vào lớp tuyết dày . Sau một khoảng thời gian , trên mũi kiếm đã không còn vết máu nào .

https://thuviensach.vn

“Ngươi là do Hoàng thượng phái đến ?” Phi Dương lập tức nghe ra ẩn ý trong lời nói của nàng .

Thiên Mạch thu hồi ngân kiếm , hai tay ôm quyền , lạnh lùng nói “Đại nội mật thám Tuyết Nhạn, phụng mệnh Hoàng thượng đến bảo vệ tính mạng cho Bình Nam Vương , xin Phi Dương hộ vệ chỉ giáo nhiều hơn .”

“Ngươi là Tuyết Nhạn ?” Phi Dương rõ ràng khó có thể tin “Lệnh bài của ngươi đâu ?”

Khoé miệng Thiên Mạch nhếch lên “Lệnh bài của ta đã đánh mất , không phải là ngươi đã nhặt được hay sao ? Đến nay còn chưa có lấy về .”

“Ngươi nói ngươi phụng mệnh bảo vệ cho Vương gia nhưng ngươi hình như đã quen biết Vương gia từ trước ?” Nếu nàng là Tuyết Nhạn thì trước đây tiếp cận Vương gia với mục đích gì ?

“Đây là lệnh của Hoàng thượng , thứ cho Tuyết Nhạn không thể trả lời . Ta thu được tin tức Dạ cơ muốn ám sát Vương gia, nếu ngươi không muốn Vương gia gặp chuyện thì hãy lập tức đuổi theo điều tra nơi ở của Dạ cơ . Nàng đã trúng một kiếm của ta , rất dễ để nhận ra .”

“Ta làm sao có thể tin tưởng ngươi ?” Phi Dương nhìn thẳng vào đôi mắt của nàng .

“Ngươi có thể vào cung hỏi Hoàng thượng .” Thiên Mạch lại một lần nữa xuất kiếm “Đây là kiếm của Tuyết Nhạn, đưa cho hoàng thượng nhìn .” Đây đúng là kiếm của tiểu sư tỷ , lúc nàng chạy trốn đã lưu lại thanh ngân tuyết kiếm này .

“Tại sao không nói cho Vương gia biết thân phận của ngươi ?” Dựa theo sự phán đoán của hắn, Vương gia nhất định không biết chuyện này .

“Đại nội mật thám, thần không biết quỷ không hay , không thể công khai xuất đầu lộ diện .” Thiên Mạch vận khí , một lớp tuyết dày cuồn cuộn nổi lên , che đi những vết mãu đỏ trên mặt đất .

Phi Dương kinh ngạc , nội lực của nàng quá thâm hậu .

Hắn xoay người, quay lưng về phía Thiên Mạch “Nếu ngươi thực sự là đại nội mật thám thì ta sẽ không nói chuyện này cho Vương gia biết .” Hắn dường như đã tin tưởng những lời nói của Thiên Mạch . Vương gia đã từng nói Hoàng thượng phái Tuyết Nhạn đến giám thị hắn . Như vậy, trước đó

https://thuviensach.vn

vài ngày nàng dùng thân phận Liễu Thiến để tiếp cận hắn cũng không có gì là lạ .

“Ngươi đi hỏi Hoàng thượng chẳng phải sẽ rõ ràng sao .” Thiên Mạch kéo áo choàng , từ từ đi vào bên trong “Dạ cơ bị ta đả thương , mời Vương gia đi nghiệm thương , bốn người đàn bà kia đều khả nghi .” Nàng quay đầu lại “Ta nghĩ ngươi biết nên làm như thế nào , phải không ?”

Phi Dương nhìn bóng lưng nàng một hồi lâu , nắm chặt lấy ngân tuyết kiếm sau đó yên lặng rời đi .

Bóng lưng của nàng cùng Liễu Thiên Mạch giống nhau như đúc , có phải hắn đã suy nghĩ quá nhiều rồi hay không ?

https://thuviensach.vn

Chương 55 : Sóng gió lại nổi

Tần Mộ Phong từ trong cung quay về , chứng kiến chính là một tiểu nữ tử thân khoác một chiếc áo choàng màu trắng , đang đứng ở cửa Thính Phong hiên nhìn quanh .

Nàng đang đợi hắn ? Tâm tình của Tần Mộ Phong trở nên cực kỳ tốt , bước đi nhanh hơn .

Thải Hà luôn miệng nói thương hắn nhưng sẽ không chờ đợi hắn .

Hoá ra cảm giác được một nữ tử chờ đợi lại vui vẻ như thế này .

Tần Mộ Phong nắm lấy hai tay của nàng để ở trước ngực "Lạnh không ?"

Thiên Mạch nở nụ cười "Không lạnh, ngươi thì sao ?" Nàng liếc mắt nhìn qua y phục trên người Tần Mộ Phong "Tại sao không mặc thêm áo ?"

Hắn rất tự nhiên vòng tay qua eo của Thiên Mạch , ôm nàng đi vào "Ta đã quen rồi ."

Thiên Mạch nắm chặt lấy hai tay Tần Mộ Phong , nói với hắn bằng giọng dịu dàng "Trời rất lạnh , ngươi phải mặc thêm nhiều áo , đừng để bị cảm lạnh ." Đây chính là tuyệt kỹ của Tam sư phó , năm đó Tam sư trượng đã bị chiêu này thu thập đến mức phải ngoan ngoãn thuần phục .

Tần Mộ Phong cười khổ "Ta biết rồi ." Cho tới bây giờ chưa từng có ai nói với hắn như vậy . Chỉ một câu nói đơn giản nhưng lại làm rung động lòng người đến thế .

"Vương gia, ngươi phải xử lý công việc sao ?" Nàng phải tranh thủ từng tí thời gian để ở bên cạnh hắn , làm cho hắn yêu nàng trong một thời gian ngắn nhất .

"Ngươi có việc ?" Hắn nhìn nàng mỉm cười .

Thiên Mạch lắc đầu , mỉm cười "Không có ."

"Uống rượu với ta ." Tần Mộ Phong nhìn lên bầu trời cao , trong lời nói có chút cô đơn "Từ lần cùng ngươi đối ẩm tại Túy Yên lâu đến nay , ta cũng chưa từng cảm thấy vui vẻ khi uống rượu ." Ngoại trừ Liễu Thiến , hình như không có ai có thể cùng hắn đối ẩm .

"Được ." Thiên Mạch gật đầu đáp ứng sau đó cười nhẹ .

https://thuviensach.vn

Nhìn vẻ tươi cười của nàng hắn dường như thấy được Liễu Thiên Mạch . Trong trí nhớ của hắn , Liễu Thiến là một nữ tử xinh đẹp , quyến rũ . Lần này nhìn thấy nàng , hắn cảm giác như đang nhìn thấy một người khác , cái duy nhất không thay đổi chỉ có dung nhan tuyệt thế kia .

Thiên Mạch đột nhiên nhớ tới cái gì , thoát khỏi lồng ngực của hắn "Vương gia, ta đi lấy rượu ."

Tần Mộ Phong gật đầu "Bảo hạ nhân đi làm ."

"Ta biết ."

Thiên Mạch vừa mới xoay người thì Phi Dương hộ vệ đi vào . Hắn nhìn nàng một cái , hơi gật đầu , sau đó lướt qua .

"Vương gia ."

"Chuyện gì ?" Tần Mộ Phong dừng bước, thản nhiên hỏi .

"Vương gia , ta nhặt được cái này ." Phi Dương đứng tại chỗ, hai tay cầm ngọc bội dâng lên .

Tần Mộ Phong xoay ngươi , tiếp lấy ngọc bội . Hắn nhíu mày "Nhặt được ở đâu ?" Trên mặt ngọc bội có khắc tên 'Dạ cơ', đây đúng là lệnh bài của Nam Việt đệ nhất tử sĩ Dạ cơ . Lần trước nhặt được lệnh bài của đại nội đệ nhất mật thám , lần này lại là lệnh bài của Nam Việt đệ nhất tử sĩ , Phi Dương đúng là có bản lãnh .

Phi Dương mặt không đổi sắc "Trước khi ngươi quay về , thuộc hạ nhìn thấy một Hắc y nhân xông vào nơi này , thuộc hạ cùng nàng giao thủ, vật này từ trên người nàng rơi xuống ."

Tần Mộ Phong thoáng rùng mình "Lúc Hắc y nhân xông vào, Liễu Thiến ở đâu ?" Hắn rất sợ Liễu Thiến bị thương .

"Không , người kia không phải là Liễu Thiến phu nhân , Dạ cơ bị ta đả thương , ôm thương tích chạy trốn . Lúc nàng ấy chạy đi , ta nhìn thấy Liễu Thiến phu nhân từ trong phòng đi ra ."

Nàng không có chứng kiến cảnh chiến đấu kia ? May mắn , nếu không nàng không thể không bị doạ cho sợ hãi .

"Vương gia , Dạ cơ bị ta chém vào lưng , bây giờ đi nghiệm thương còn kịp ."

Tần Mộ Phong siết chặt ngón tay , đột ngột xoay người "Đến bắc viện ."

https://thuviensach.vn

*****

Sớm đã hoài nghi Thải Y, Tần Mộ Phong trực tiếp xông vào Thải Nguyệt hiên , xông vào phòng của Thải Y .

Hắn một chưởng đẩy ra cửa phòng , nghe được tiếng nước chảy .

“Ai đó ?” Thải Y sau bình phong có chút kinh hoảng .

Tần Mộ phong không có trả lời, đi ra phía sau bình phong .

Phía sau bình phong là một màn hoạt sắc sinh hương . Thải Y ngồi trong thùng tắm , một phần thân thể lộ ra bên ngoài . Những cánh hoa hồng trôi nổi trên mặt nước . Hoa hồng phủ lên cánh tay trắng nõn của nàng , kiều diễm ướt át .

Thải Y thấy người đến là Tần Mộ Phong, quay về phía hắn cười duyên “Vương gia, như thế nào lại là ngươi ?”

Tần Mộ Phong lạnh lùng nhìn nàng “Đứng lên .”

“A” Thải Y ngạc nhiên , sau đó lấy hai tay che mặt , cười khẽ “Vương gia, muốn cùng ta tắm uyên ương sao ?”

“Đứng lên .” Tần Mộ Phong không kiên nhẫn nhắc lại .

Thải Y kinh ngạc, lập tức đứng lên , hai tay ôm ở trước ngực che phủ xuân quang . Khuôn mặt nàng ửng hồng , có chút mất tự nhiên .

Tần Mộ Phong không có tâm tình thưởng thức thân thể tuyệt mỹ của nàng , giọng nói của hắn lạnh như băng “Xoay người .”

Thải Y chậm rãi xoay người, trên thân thể trắng nõn còn dính thuỷ châu và những cánh hoa hồng , mỹ lệ mê người .

Tần Mộ phong thở nhẹ một hơi, ánh mắt từ trên thân thể ngọc ngà của nàng rời đi “Ngươi tiếp tục tắm đi .” Hắn xoay người không một chút lưu luyến .

nghe thấy tiếng đóng cửa , thân thể của Thải Y run lên, mặt trắng bệch , tê dại ngồi trong thùng tắm , trên trán xuất hiện một lớp mồ hôi hột .

Một người mặc đồ đen từ dưới gầm giường chui ra , quay lưng về phía Thải Y , nói giọng yếu ớt “Tần Mộ Phong đã hoài nghi , làm sao bây giờ ?” Trên lưng của nàng có một vết thương , máu tươi thấm ướt y phục , mái tóc đen rối bời , trên đó còn có vài vết máu .

Thải Y hữu khí vô lực “Ta cũng không biết .”

https://thuviensach.vn

Hắc y nhân cười lạnh “Ta nói cho ngươi biết , hai chúng ta liên kết với nhau , nếu như ta có chuyện không may , ngươi cũng không thể tránh được liên luỵ .”

“Ta biết .” Thải Y lau mồ hôi trên trán , tựa ở bên cạnh thùng tắm .

“Ngươi đừng quên , bỏ hoa hồng vào thức ăn của Liễu Thiên Mạch , đem túi thơm chứa xạ hương đưa cho nàng , đây đều là chủ ý của ngươi . Nếu để cho Vương gia biết , hừ .” Hắc y nhân hừ lạnh, chậm rãi xoay người, một khuôn mặt thanh tú hiện ra , đây rõ ràng là một trong bốn ả thị thiếp – Hàm Thuý .

Thải Y thản nhiên nói “Ta biết .”

Hàm Thúy ngồi ở trên giường, trong con ngươi xuất hiện một tia sắc lạnh “Tiện nhân Liễu Thiến kia rốt cuộc có lai lịch gì ? Ta tưởng rằng Vương gia sẽ không biết có người bị thương .” Liễu Thiến có một thân võ công cao cường , đây là chuyện nằm ngoài dự liệu của nàng .

Thải Y nheo măt , trầm tư “Có thể , Vương gia biết Liễu Thiến có võ công .”

“Có thể .” Hàm Thúy chuyển động thâ thể khiến cho vết thương trên lưng rách ra , đau đớn kêu lên một tiếng .

Thải Y ngẩng đầu nhìn Hàm Thuý “Vương gia nhất định sẽ đến điều tra ngươi , làm sao bây giờ ?”

“Cái này...” Hàm Thúy nghiêng đầu , nhất thời không có đối sách .

“Ta biết phải làm gì rồi .” Trong mắt của Thải Y hiện lên một ý cười vô cùng quỷ dị .

“Có biện pháp gì ?” Hàm Thúy khẩn trương .

“Chính là...” Khoé miệng Thải Y nhếch lên , trong đôi mắt quyến rũ tràn đầy sát khí .

https://thuviensach.vn

Chương 56 : Cộng tuý nhất mộng .

Từ trong phòng của Yên Chi và Ngọc La đi ra , lông mày của Tần Mộ Phong càng lúc càng cau lại .

Dạ cơ không phải là Thải Y , không phải là Yên Chi , không phải Ngọc La , vậy thì sẽ là ai ? Hàm Thuý ?

Hắn nhớ kỹ khi mới gặp Hàm Thuý , nàng một thân thuý y , thanh nhã và đơn thuần . Chính vì điểm thanh thuần này nên Tần Mộ Phong mới mê luyến nàng , một nữ tử như vậy có thể là Dạ cơ sao ?

Không . Người ta nói Dạ cơ quyến rũ , cùng Hàm Thúy thanh nhã tự nhiên sẽ không có liên quan . Có lẽ hắn đã suy nghĩ quá nhiều, Dạ cơ căn bản không phải là một trong bốn thị thiếp .

“Cứu mạng a...” Một tiếng thét chói tai từ đâu truyền đến , phá vỡ sự yên lặng của của bầu trời tuyết .

Tần Mộ Phong lập tức dừng bước , tập trung xác định xem thanh âm là từ đâu truyền tới .

Phi Dương siết chặt bảo kiếm trên tay , chạy đến bên cạnh Tần Mộ Phong , chỉ về phía tiểu viện của Hàm Hhuý “Vương gia, ở bên kia .”

Sắc mặt Tần Mộ Phong càng thêm ảm đạm , nhanh chóng bước vào Thuý Nghi các .

Vừa bước vào Thúy Nghi các , đã thấy một Hắc y nhân đang quay lưng về phía bọn họ , nàng hiện đang bóp cổ một tiểu nha hoàn . Nha hoàn kia há to miệng , cái lưỡi thè ra ngoài , sắc mặt đã biến thành màu gan heo .

Hắc y nhân kia trên lưng còn có một đường máu , đúng là nơi đã bị Liễu Thiến đâm , Phi Dương có thể khẳng định , nàng chính là Dạ cơ .

Kiếm đột ngột rút ra khỏi vỏ , Phi Dương cầm kiếm hướng Hắc y nhân đâm tới . Hắc y nhân cảm nhận được sát khí , đột nhiên xoay người lại , dùng tiểu nha hoàn kia làm bia đỡ đạn , ngăn trở đường kiếm của Phi Dương . Phi Dương không kịp thu chiêu , mũi kiếm đã đâm vào bên hông của tiểu nha hoàn . Tiểu nha hoàn thét lên một tiếng , máu tươi từ từ phun ra . Máu tươi văng lên mặt Phi Dương , hắn lập tức ngẩng đầu , kinh ngạc nhìn

https://thuviensach.vn

Hắc y nhân . Hắn cư nhiên đâm sai rồi , làm bị thương một tiểu nha hoàn vô tội .

Trong chớp măt khi Hắc y nhân xoay người , đã lộ ra dug mạo , đây không phải ai khác mà chính là Hàm Thuý .

Phi Dương thu kiếm, nhìn tiểu nha hoàn đã hôn mê , máu tươi từng giọt từng giọt rơi trên mặt đất .

Tần Mộ Phong tiến về phía trước , lạnh lùng nói “Hàm Thuý , buông nàng ra .”

Bàn tay đang bóp cổ tiểu nha hoàn của Hàm Thúy hơi run rẩy , kinh ngạc khi nhìn thấy Tần Mộ Phong “Vương gia , ngươi tại sao lại ở đây ?”

Tần Mộ Phong chậm rãi tiến về phía nàng, lạnh lùng cười nói “Ta nên gọi ngươi là Hàm Thuý, hay nên gọi ngươi là Dạ cơ ?” Hàm Thúy theo hắn đã ba năm, hắn chưa bao giờ nghĩ đến nàng lại là gian tế của địch quốc .

Hàm Thúy biến sắc “Ta không phải .”

“Ngươi không phải .” Phi Dương dùng kiếm chỉ về phía Hàm Thuý “Người bị ta đả thương chính là Dạ cơ , nếu ngươi không phải Dạ cơ thì là ai ?” Hắn sợ Hàm Thúy sẽ nói ra Liễu Thiến .

Trong nháy mắt, sắc mặt của Hàm Thúy trở nên trắng bệch , thương tâm nhìn về phía Tần Mộ Phong “Vương gia, ngươi nghĩ ta là Dạ cơ sao ?” Thanh lâu là nơi có thể nắm bắt thông tin nhanh nhất , nàng ở thanh lâu nhiều năm như vậy đương nhiên biết được đại danh của Dạ cơ .

Tần Mộ Phong nghiêm mặt , trong con mắt đen tràn đầy hàn ý , chậm rãi nói ra một từ “Giết” Hắn siết chặt nắm tay, từ từ lại gần Hàm Thúy .

Phi Dương kinh ngạc , nhìn về phía Tần Mộ Phong “Vương gia , nha hoàn kia làm sao bây giờ ?”

“Không thể để cho Dạ cơ còn sống mà ra khỏi Bình nam Vương phủ .” Tần Mộ Phong ngẩng đầu , tiến lại gần Hàm Thúy , trong con mắt như chim ưng loé ra sát khí .

Phi Dương do dự một hồi , không thể không thừa nhận Tần Mộ Phong nói rất có lý “Tuân lệnh .” Dạ cơ chạy thoát khỏi Vương phủ , hậu quả không thể tưởng tượng được .

Thấy Tần Mộ phong quyết tâm giết chết nàng , Hàm Thúy thất vọng nhắm mắt lại . Sau một hồi trầm mặc, nàng đột nhiên mở mắt ra , tiếp theo

https://thuviensach.vn

lấy từ trong váy ra một thanh kiếm , hàn quang từ trong tuyết địa toả ra khiến người ta cảm thấy đặc biệt chói mắt .

Hàm Thúy đẩy tiểu nha hoàn đang bị nàng khống chế ra , mũi kiếm chỉ về phía Tần Mộ Phong . Trong đôi mắt tuyệt vọng hiện lên một tia kiếm quang sắc bén , quỷ dị không nói nên lời .

“Vương gia, tiếp kiếm .” Một tiếng động thanh thúy vang lên , một thanh kiếm đột nhiên bay đến trước mặt Tần Mộ Phong . Tần Mộ Phong theo bản năng bắt lấy chuôi kiếm , sau đó hướng Hàm Thúy đâm tới .

Máu tươi bắn tung toé , bắn cả lên trên mặt hắn . Hắn quay đầu lại , nhẹ nhàng nhắm mắt , không muốn nhìn thấy nàng .

Hàm Thuý buông tay , thanh kiếm rơi trên mặt đất . Nàng chậm rãi cúi đầu , nhìn vào nơi đã bị thanh kiếm trong tay Tần Mộ Phong xuyên qua .

Gió lạnh gào thét , tuyết , lại bắt đầu rơi . một vài bông tuyết rơi xuống vũng máu , một sự yên tĩnh lạ thường .

Hai tay Hàm Thúy run rẩy, giữ lấy vết thương trên bụng , ngực không ngừng phập phồng “Ta chết trong tay ngươi , ngươi có phải sẽ nhớ kỹ ta không ?”

Thanh Loan hai tay khoanh trước ngực, liếc mắt nhìn khung cảnh này , trong giọng nói không có một tia độ ấm “Dạ cơ , đến lúc này ngươi cảm thấy diễn trò còn có ý nghĩa sao ?”

Hàm Thúy không để ý đến thanh loan , trong con ngươi đong đầy nước mắt , những giọt nước mắt theo khuôn mặt trắng nhợt chảy xuống , rơi vào trong tuyết địa “Vương giâ , ta muốn ngươi nói , ta...ngươi nói cho ta biết , để cho ta chết mà không hối tiếc .”

“Dạ cơ đại danh đỉnh đỉnh , ta đương nhiên sẽ nhớ kỹ .” Tần Mộ Phong hừ lạnh một tiếng , trong lời nói không có một chút cảm tình . Đến lúc này mà Dạ cơ còn nói thương hắn , đúng là đạo đức giả .

Hàm Thúy khép mắt lại , hai hàng lệ ngọc chảy xuống “Vương gia...ngươi...ngươi có từng yêu ta chưa ? Ngay cả...ngay cả khi chỉ có một chút . Ta không đòi hỏi quá nhiều , chỉ cần...một chút cũng đủ rồi .” Máu tươi từ vết thương không ngừng chảy ra , nơi nàng đứng đã bị máu tươi nhuộm hồng .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong có chút động dung , bàn tay nắm lấy chuôi kiếm hơi buông lỏng "Không có" Hắn vẫn như cũ quay mặt đi, không muốn nhìn thấy nàng .

Hàm Thúy tuyệt vọng , nàng lui về phía sau vài bước , khom người giữ chặt lấy vết thương , cười thê lương "Ha ha...ta đã sắp chết , ngươi...ngay cả một lời nói dối...cũng không thể nói cho ta nghe sao ? Tại sao...tại sao...tiện nhân Thải Hà xảo quyệt kia...lại có thể chiếm được tình yêu của ngươi , Liễu Thiên Mạch...giống như du hồn cũng có thể...khiến ngươi động lòng , tại sao...ngươi lại không yêu ta ? Ta không biết...rốt cuộc...ta kém các nàng ở điểm nào ?"

"Ta yêu Liễu Thiên Mạch sao ?" Tần Mộ Phong xúc động , ngạc nhiên nhìn Hàm Thuý .

Hàm Thúy càng thêm tuyệt vọng , đôi mắt khép hờ , lưu luyến nhìn Tần Mộ Phong "Tần Mộ Phong , hy vọng...ngươi...sẽ nhớ kỹ Hàm Thuý...ta...ta..." Đôi mắt buồn bã của Hàm Thúy khép lại , ngã xuống tuyết địa , máu tươi nhanh chóng nhuộm hồng tuyết trắng .

Gió lạnh gào thét, khiến cho mái tóc đen của nàng tung bay , từng bông tuyết trắng rơi trên mái tóc đen dài của nàng , một cảnh tượng thê lương không nói nên lời .

Hàm Thúy rất yêu Tần Mộ Phong , kể từ ngày gặp được hắn , nàng đã yêu hắn , yêu hắn đến hết cuộc đời .

Thanh Loan đi đến bên cạnh thi thể của Hàm Thuý , lấy lại thanh kiếm của mình "Đàn bà ngốc ." Nàng liếc nhìn Hàm Thuý, trong giọng nói còn mang theo vài phần tiếc hận .

Nàng ở một bên đã chứng kiến rất rõ ràng , Hàm Thuý là tự mình chịu chết . Nàng căn bản không hề phản kháng , để mặc cho Tần Mộ Phong hạ sát nàng . Có lẽ nàng biết không thể có được sự yêu thương của Tần Mộ Phong nữa , mất đi ý nghĩa của cuộc sống , hoặc là nàng biết mình không thể thoát khỏi Bình Nam Vương phủ cho nên mới tình nguyện chịu chết .

A , một người đàn bà rât ngốc a .

Tần Mộ Phong xoay người, quay lưng về phía thi thể của Hàm Thuý "Ngươi là ai ?"

https://thuviensach.vn

“Ta là ai ngươi không cần biết , tóm lại ta sẽ không hại ngươi .” Thanh Loan móc từ trên người ra một chiếc khăn tay , lau đi vết máu trên thân kiếm “Nếu ta muốn hại ngươi thì sẽ không giúp ngươi .”

“Ngươi là Tuyết Nhạn ?” Tần Mộ Phong suy đoán .

“Ngươi trông ta giống Tuyết Nhạn lắm sao ?” Thanh Loan che miệng , đi tới trước mặt Tần Mộ Phong , hai tay nàng ôm kiếm , khoanh ở trước ngực , nhìn hắn tức cười .

Thấy được dung mạo của nàng, Tần Mộ Phong bất giác nhíu mày “Thanh Loan ?” Vị cô nương này chính là người lúc đầu đã đưa cho hắn một đồng tiền – Thanh Loan cô nương .

“Vương gia còn nhớ được Thanh Loan , đây chính là vinh hạnh của Thanh Loan .” Thanh Loan vừa nói vừa cười châm chọc .

Trên gương mặt trầm trọng của Tần Mộ Phong không hề có một tia cảm xúc “Chủ tử của ngươi rốt cuộc là ai ?” Lần trước khi Thanh Loan đưa cho hắn đồng tiền đã nói đó là do tiểu thư nhà nàng gửi cho hắn . Thanh Loan có thể vô thanh vô tức mà xuất hiện ở đây võ công tự nhiên sẽ không kém . Một nha hoàn mà đã như thế này , chủ tử của nàng rốt cuộc là loại nữ tử nào ?

Thanh Loan đưa tay ra đón lấy một vài bông hoa tuyết , thản nhiên nói “Ngươi không cần xen vào, ngươi chỉ cần biết nàng hiện tại đang giúp ngươi .” Nếu nàng dám tiếc lộ, tiểu thư nhất định sẽ giết nàng . Nghĩ đến ánh mắt lạnh lùng và thâm trầm của tiểu thư, Thanh Loan không khỏi run lên một chút .

Trên mặt Tần Mộ Phong hiên lên một cảm xúc phức tạp , con ngươi sắc bén nhìn chằm chằm Thanh Loan “Xin chuyển lời cho tiểu thư nhà ngươi, Tần Mộ Phong đa tạ sự hỗ trợ của nàng .” Tiểu thư nhà nàng rốt cuộc là thần thánh phương nào ?

Thanh Loan đã nói hắn cùng tiểu thư của nàng từng có một đêm ân ái nhưng trong vô số đàn bà đã từng quan hệ với hắn , hắn thực sự không nhớ nổi tiểu thư nhà nàng là ai .

Thanh Loan nói một cách vô lễ “Lời cảm ơn của Vương gia nô tỳ tự động sẽ truyền đạt lại cho tiểu thư , nô tỳ cáo từ .” Sau khi nói xong , Thanh

https://thuviensach.vn

Loan nhìn Tần Mộ Phong rồi cười một cách kỳ mập mờ , xoay người rời đi .

Tần Mộ Phong nhíu mày nhìn bóng lưng Thanh Loan một hồi lâu . Chủ tử của Thanh Loan , nữ tử đã làm cho hắn nổi lên lòng hiếu kỳ đó rốt cuộc là ai ? Từ ngày bắt đầu gặp Thanh Loan , hắn đã tò mò muốn biết chủ tử của nàng là ai , bây giờ , hắn lại càng muốn biết hơn . Nữ tử này rất thú vị . Nghĩ tới đây khoé miệng của Tần Mộ Phong khẽ nhếch lên , một ý cười trêu chọc xuất hiện .

Phi Dương nhìn ánh mắt của Tần Mộ Phong , nhịn không được cất tiếng "Vương gia , bây giờ làm sao ?" Bây giờ là lúc làm chánh sự , không phải lúc nhìn chằm chằm vào người ta .

Tần Mộ Phong phủi đi bông tuyết bám trên người sau đó đi ra ngoài . Đi tới cửa hắn mới nói "Hãy an táng Hàm Thúy cho cẩn thận , thưởng cho nha hoàn kia 300 lượng bạc ."

"Vương gia , ngươi đi đâu ?"

"Vào cung."

******

Tuyết lại tiếp tục rơi xuống nhiều hơn .

Thiên Mạch ngồi một mình trong phòng khách , ngẩn người nhìn một bàn thức ăn đã nguội lạnh . Ánh nến lúc sáng lúc tối , không ngừng lập loè . Trên gương mặt diễm lệ không có một tia cảm xúc , dưới sự chiếu sáng của ánh nến , gương mặt đó càng thêm lạnh lùng . Cặp mắt kia thâm trầm ảm đạm , trong bóng đêm tản ra một ánh sáng mờ nhạt .

Chờ đợi nguyên lai có tư vị như thế này .

Một nữ nhân chờ một nam nhân quay về , nguyên lai chính là cái loại cảm giác này .

Đúng vậy , nàng đang đợi Tần Mộ Phong, nàng đang dùng thân phận một nữ nhân để đợi hắn .

Tin tức Hàm Thúy là gian tế của địch quốc đã truyền khắp Vương phủ . Nàng đã chết, là do Tần Mộ Phong hạ sát .

Tần Mộ phong sau khi giết Hàm Thuý đã vội vã tiến cung , cho tới bây giờ còn chưa quay trở lại .

https://thuviensach.vn

Hàm Thuý là Dạ cơ sao ? Không biết tại sao trong lòng nàng luôn có một cảm giác kỳ lạ .

Nếu Hàm Thúy là Dạ cơ thì chuyện của Xảo Xảo là như thế nào ? Nàng là nha hoàn của Thải Y và Thải Hà , chẳng nhẽ Xảo Xảo là do Hàm Thúy an bài bên cạnh các nàng . Không đúng , tình báo của Thiên Cơ các có nói Xảo Xảo theo bên người Thải Hà đã 10 năm , không có khả năng là người của Hàm Thuý .

Nếu như Hàm Thuý thực sự là Dạ cơ thì nàng ta có dễ dàng bị giết như vậy không ? Dạ cơ là Nam Việt đệ nhất tử sĩ , võ công hay tài trí đều hơn người , sợ rằng sẽ không dễ đối phó như vậy .

Nếu nàng đoán không sai , Hàm Thúy chỉ là kẻ chết thay , tuy nàng không biết trong đó có bí ẩn gì , nhưng nàng có thể khẳng định Hàm Thúy không phải là Dạ cơ .

Thủ đoạn của Dạ cơ quả thực rất lợi hại , có thể coi là kỳ phùng địch thủ của nàng .

Bàn cờ này mới chỉ bắt đầu , khi chưa đến cuối ván , không ai có thể biết được kết cục sẽ như thế nào .

“Ha ha , Thiên Mạch , ngươi không phải đang đợi Tần Mộ Phong đó chứ ?”

“Ta đợi ai có đến phiên ngươi quản sao ?”

“Ta chỉ muốn hỏi Liễu tiểu thư , trước kia ngươi đã từng chờ đợi ai chưa ?”

“Hừ, đây là ta muốn thâu tâm của hắn , ta sẽ không từ thủ đoạn để có được trái tim hắn .”

“Ngươi đừng có chuyện gì cũng quy về nhiệm vụ chứ, ngươi đang nghĩ cái gì chẳng nhẽ ta không còn rõ sao ?”

“Nói chuyện với ngươi thật nhàm chán .”

“Có người tới , ta không nhiều lời với ngươi nữa , bái bai .”

Phi Dương đi đến trước mặt Thiên Mạch rồi ngồi xuống , cúi đầu “Liễu cô nương, Dạ cơ đã chết .”

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Thiên Mạch nhìn chằm chằm thức ăn đã lạnh ngắt ở trên mặt bàn "Ngươi tin Hàm Thuý là Dạ cơ sao ?"

"Liễu cô nương có ý gì ?" Phi Dương ngẩng đầu , nghi hoặc nhìn Thiên Mạch .

Thiên Mạch cười lạnh một tiếng "Phi Dương đại ca , nếu Hàm Thuý là Dạ cơ, ta sẽ đem vị trí đại nội đệ nhất mật thám này tặng cho ngươi ."

Phi Dương trầm tư một lúc , kiên định nói "Ngụy trang"

"Đúng vậy , Võ công của hàm thuý kém như vậy , ngươi tin nàng là Dạ cơ sao ?" Với võ công của Hàm Thuý thì chỉ được xếp vào loại cao thủ hạng ba . Dạ cơ là Nam Việt đệ nhất tủ sĩ , võ công tuyệt đối không có khả năng kém như vậy . Hơn nữa chiêu thức võ công của Hàm Thúy rất khác với Xảo Xảo , Hắc y nhân cùng nàng giao thủ trên nóc nhà kia mới thực sự là Dạ cơ .

Về phần Hàm Thuý, đúng là đã từng ám sát nàng , nhưng lại bị Y Tiểu Lục ngốc nghếch kia đuổi đi . Chiêu thức của bọn họ giống nhau như đúc , phương thức ra tay cũng như nhau .

Phi Dương lắc đầu "Lúc Hàm Thúy tiến vào Vương phủ chỉ đi có một mình , ta vừa rời dã thẩm tra những kẻ bên cạnh nàng , cũng không có điểm nào nghi vấn ."

Ngón tay Thiên Mạch gõ vài cái trên bàn , đôi mày nhíu lại "Ta hoài nghi Thải Y, ta đa để cho Thanh Loan giám thị nhất cử nhất động của nàng , ngươi cũng nên chú ý đến nàng ." Sự mê luyến của Tần Mộ Phong dối với Thải Hà nàng rất rõ , muốn hắn hoài nghi Thải Hà ? Đó là chuyện không thể .

Thanh Loan là người của Tuyết Nhạn ? Cái này nằm ngoài sức tưởng tượng của hắn .

"Ta đã rõ ." Từ lúc Xảo Xảo ám sát Liễu Thiên Mạch , hắn đã hoài nghi Thải Y . Hơn nữa nếu ngay cả Tuyết Nhạn cũng hoài nghi thì Thải Y tám chín phần là có vấn đề .

"Từng có một Hắc y nhân muốn ám sát ta , ta đã suy nghĩ cẩn thận và thấy rằng người đó là Hàm Thuý , vô luận là võ công hay ngữ khí đều không mấy sai biệt ." Liễu Thiên Mạch nằm mơ cũng không nghĩ tới người nửa đêm muốn ám sát nàng , vô tình khiến cho nàng và Y Tiểu Lục kết

https://thuviensach.vn

thành tỷ muội lại chính là Hàm Thuý . Nàng từng hoài nghi Thải Y, nhưng chưa từng hoài nghi Hàm Thúy . Nếu hôm nay không phải thân phận của Hàm Thuý bị bại lộ thì Liễu Thiên Mạch sợ rằng sẽ vĩnh viễn không biết người muốn ám sát nàng là ai .

Phi Dương rơi vào trầm mặc , cũng không có trả lời .

“Trả cho ta .” Thiên Mạch ngẩng đầu nhìn hắn , mở lòng bàn tay đưa ra .

“Phi Dương không biết thân phận của Tuyết Nhạn cô nương , đã đắc tội .” Phi Dương đem ngân tuyết kiếm để vào trong tay nàng .

Thiên Mạch nắm chặt chuôi kiếm, đứng đậy đi ra ngoài “Phi Dương đại ca, ngươi quá khách khí rồi .” Trở về phòng , nàng ôm lấy cây đàn tranh cổ , để thanh kiếm vào cái rãnh phía sau cây đàn .

Thiên Mạch giỏi dùng kiếm , ‘Vụ Lý Hoa’ chỉ là vật phòng thân . Lần này người nàng đối phó là Dạ cơ nên nàng không thể không đem binh khí giấu bên người .

Lúc nàng trở lại phòng khách vẫn chỉ thấy một mình Phi Dương ngồi ở đó .

Nàng nhẹ nhàng ngồi xuống , Phi dương ngẩng đầu lên, liếc nhìn nàng “Liễu cô nương, ta phân phó hạ nhân hâm nóng thức ăn , không cần chờ Vương gia .”

“Thật là lạnh a , uống một chén rượu cho ấm người nghen .” Nàng giống như đang than nhẹ hoặc là đang nói với chính mình .

Phi Dương yên lặng gật đầu, đứng dậy đi ra ngoài .

Rất nhanh đã có người mang thức ăn ra ngoài , sau đó đem rượu ngon đưa lên .

Thiên Mạch rót một chén , ngửa đầu uống cạn . Nàng đùa nghịch chén rượu trong tay , thản nhiên nói “Phi Dương đại ca, ngươi cảm thấy Vương gia là loại người nào ?” Bọn họ là ‘vợ chồng’ nhưng cho tới bây giờ nàng vẫn không biết được hắn đang suy nghĩ cái gì , cúng không thực sự hiểu rõ nam nhân này .

Phi Dương có chút do dự , cẩn thận nói “Vương gia...rất khổ .”

Thiên Mạch chống tay lên bàn , trong con ngươi hiện lên một tia nghi hoặc “Hắn là một nam nhân thâm trầm, ta vĩnh viễn không thể nhìn thấu

https://thuviensach.vn

hắn .”

Phi Dương than nhẹ một tiếng “Theo Vương gia đã nhiều năm, ngay cả ta cũng không hiểu được hắn . Hắn dường như có rất nhiều tâm sự , có rất nhiều chuyện không thể nói ra . Hắn không nói cho ta, cũng không nói cho Hoắc tướng quân , lại càng không nói cho Hoàng thượng .” Phi Dương cười khổ “Hắn có tâm sự gì, rốt cuộc cũng không có ai biết .”

Thiên Mạch ngước đôi mắt mơ hồ nhìn lên nóc nhà “Một nữ nhân có một câu chuyện xưa cùng với một nam nhân chất chứa đầy tâm sự, hai người họ ở chung với nhau thì sẽ thế nào ?”

Phi Dương lắc đầu , hắn hoàn toàn không hiểu nàng đang nói cái gì .

“Tiếng bước chân a , Vương gia đã trở lại .” Thiên Mạch khẽ cười, lập tức ngồi ngay ngắn , cái miệng nhỏ nhắn uống một hớp rượu ngon .

Không hổ danh là đại nội đệ nhất mật thám , võ công cao đến đáng sợ .

“Có thể cùng Tuyết Nhạn đối ẩm là vinh hạnh của Phi Dương .” Phi Dương nâng chén rượu lên “Ta kính ngươi một chén .”

Thiên Mạch chạm cốc hắn “Có cơ hội lại uống tiếp .”

Phi Dương uống một hơi cạn sạch chén rượu “Cáo từ .”

“Gặp lại .”

Phi Dương đi ra ngoài không lâu thì Tần Mộ Phong bước vào . Hắn đứng ở cửa , nhìn bóng lưng Thiên Mạch , thân thể không hề nhúc nhích .

Thiên Mạch cố ý làm như không biết, khoé miệng nhếch lên , cười như không cười . Hắn đang làm cái gì ? Rõ ràng đã quay lại, tại sao lại không tiến đến ?

Nàng quay đầu , bình tĩnh nhìn thẳng vào Tần Mộ Phong “Vương gia, ngươi đã trở lại ?”

“Ngươi tại sao lại biết ta đã trở lại ?” Tần Mộ Phong đi vào , có vẻ đã rất mệt mỏi .

Nàng đứng lên, đến bên cạnh dìu hắn ngồi xuống “Ta nghe được tiếng bước chân .”

Đôi mắt mệt mỏi của Tần Mộ Phong liếc nhìn bầu rượu để trên bàn “Ngươi đang uống rượu ?”

“Làm ấm người .” Thiên Mạch chủ động rót cho Tần Mộ Phong một chén rượu nóng .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong nhấc cái chén tinh sảo lên , ung dung cười nói “Ta vừa rồi đáp ứng cùng ngươi uống rượu .”

Thiên Mạch cũng rót cho mình một chén “Ta cũng uống một chén .”

Thiên Mạch uống xong , phát hiện Tần Mộ Phong cứ uống xong một chén lại rót tiếp một chén .

Thiên Mạch trợn mắt há mồm nhìn hắn dã uống rất nhiều chén rượu .

Thiên Mạch cuối cùng cũng phải lên tiếng “Vương gia , tâm tình của ngươi không tốt sao ?” Lần trước ở Tuý Yên lâu , hắn cũng như vậy chuốc say chính mình .

Tần Mộ Phong cười thê lương “Cứ coi là thế đi .”

“Rượu nhiều hại thân .” Thật ra nàng cũng muốn chuốc say chính mình .

“Say một hồi cũng không có gì là xấu , ngươi nói có đúng không ?”

Liễu Thiên Mạch không trả lời , lặng lẽ rót rượu cho hắn .

Một chén lại một chén, tửu lượng của Tần Mộ Phong cho dù tốt đến mấy cũng không thể không say .

“Thiến nhi, ngươi cho rằng Thải Hà là loại người như thế nào ?”

“Ah ?” Thiên Mạch cúi đầu rót rượu .

hắn nheo mắt , thống khổ nói “Ta thật sự không muốn hoài nghi sự trong sạch của nàng nhưng ta không thể không nghi ngờ . Hàm Thúy không phải là Dạ cơ , tuyệt đối không phải . Võ công của Dạ cơ sao có thể kém như vậy , cho dù trên người Hàm Thúy có lệnh bài nhưng nàng ấy vẫn không phải . Tuyết Nhạn hoài nghi Thải Y , kỳ thực ta cũng hoài nghi . Dưới tay Nam Hận Thiên có hai tử sĩ là Dạ cơ và Nguyệt cơ . Nghe đồn các nàng là tỷ muội , Thải Y và Thải Hà cũng là tỷ muội , chẳng nhẽ Thải Hà chính là Nguyệt cơ sao ?” Đôi mắt mơ hồ của Tần Mộ Phong nhìn vào Thiên Mạch “Ngươi nói Thải Hà có phải là Nguyệt cơ không ? Nếu Thải Y là Dạ cơ, Thải Hà nhất định là Nguyệt cơ, nhất định .”

Thiên Mạch lãnh đạm nhin vào mắt Tần Mộ Phong “Vương gia , ngươi thực sự rất yêu Thải Hà sao ?”

Tần Mộ Phong lắc đầu , mơ màng nói “Không biết , ta không xác định được .”

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch hừ lạnh một tiếng “Tiếp tục yêu đi .” Nàng không hề chú ý trong lời nói của nàng mang theo mùi dấm chua .

“Thiến nhi, tại sao ngươi không uống ?” Tần Mộ Phong nheo mắt, cẩn thận đánh giá Thiên Mạch , trong cơn say , đột nhiên hắn xua xua tay “Không đúng , ngươi là Thiên Mạch , không phải Thiến nhi .”

Thiên Mạch giật mình , khuôn mặt lùi về phía sau , đưa tay chỉ vào mũi mình “Ta là Liễu Thiến, ngươi nhìn cho rõ .” Nàng đúng là Thiên Mạch nhưng nàng bây giờ đang mang gương mặt của Liễu Thiến , chẳng nhẽ hắn vì quá say mà hoa mắt ?

“Ta thấy rất rõ ràng , ngươi là Thiên Mạch .” Trong mắt hắn , nàng đúng là Thiên Mạch . Hắn bắt lấy tay Thiên Mạch “Ngươi là thiếp của ta, vĩnh viễn là của ta .”

Đôi mi thanh tú của Thiên Mạch khẽ nhíu lại, bất đắc dĩ nói “Thiếp ? Ngươi cho rằng Liễu Thiên Mạch nguyện ý làm thiếp của ngươi sao ?” Nàng - Liễu Thiên Mạch chẳng nhẽ chỉ có thể làm thiếp thôi sao ?

Tần Mộ Phong cọ xát vào người Thiên Mạch , tham lam hít lấy mùi hương trên thân thể nàng “Thiên Mạch , ngươi là của ta .”

Thiên Mạch ngăn Tần Mộ Phong lại, hai tay để trên ngực hắn “Ngươi bảo ta là gì ?” Nàng rõ ràng là Liễu Thiến , Tần Mộ Phong như thế nào lại nhìn lầm .

Tần Mộ Phong ôm chặt lấy eo của nàng , cắn lên cái cổ trắng như tuyết của nàng “Nương tử .”

Trái tim Thiên Mạch bị ảnh hưởng nghiêm trọng , nàng không dám tin vào lỗ tai của mình , giọng nói tràn đầy kinh ngạc “Ngươi bảo ta là gì ?” Hắn gọi nàng....là ‘nương tử’ ? Tai của nàng chắc không có vấn đề chứ ?

“Có gì không đúng sao ?” Hắn tiếp tục nhấm nháp ‘mỹ vị’ .

Thiên Mạch hoảng sợ , một lúc lâu vẫn chưa lấy lại được bình tĩnh . Trong con ngươi ngoại trừ sự kinh ngạc còn có một ý cười yếu ớt .

“Thiên Mạch...” Hắn thì thầm .

“Mộ Phong , nếu đây không phải là lời nói trong lúc say rượu của ngươi thì thật tốt biết bao .”

“Lời ta nói đều là sự thật .”

https://thuviensach.vn

“Lúc hừng đông, ngươi nhất định sẽ quên . Nếu không quên, ngươi sẽ hối hận .”

“Sẽ không, ta vĩnh viễn cũng không hối hận .”

“Ta cũng say rồi sao ? Nếu không say như thế nào lại nghe được những lời này ?”

“A , ngươi cùng ta đồng thời say .”

Tần Mộ phong cúi đầu, hôn lên đôi môi mềm mại của nàng .

Tuyết , không ngừng rơi xuống . Đêm , càng dài hơn . Hai trái tim cô đơn , lại càng thêm gần sát .

https://thuviensach.vn

Chương 57 : Thưởng tuyết tìm mai

Những tia sáng chói mắt chiếu lên trên cửa sổ , Thiên Mạch biết tuyết lại tiếp tục rơi xuống nhiều hơn .

Thiên Mạch từ trên giường ngồi dậy , tựa ở đầu giường , nhìn nam nhân đang ngủ say bên người mình , trong lòng cảm thấy không vui .

Hắn lại nhậm lầm người . Buổi tối ngày hôm qua , hắn một lần lại một lần kêu Thiên Mạch . Sau khi hắn uống rượu say , người mà hắn gọi lại chính là Thiên Mạch . Trong khi ân ái , hắn cũng lại kêu Thiên Mạch . Hắn đối với Liễu Thiên Mạch rốt cuộc là có tình hay vô tình ?

Hắn nói hắn yêu Thải Hà nhưng nàng không hề cảm giác được tình yêu của hắn dành cho Thải Hà . Thứ mà nàng cảm giác được chính là hắn không muốn buông tha cho Liễu Thiên Mạch . Hắn yêu nàng, rồi lại hận nàng , tình yêu chôn sâu tận đáy lòng , nhưng lại không dám thừa nhân . Hắn đối với Thiên Mạch rốt cuộc là ái hay hận a ?

Thân thể Tần Mộ Phong chuyển động , trong mộng nói mơ , hai chữ Thiên Mạch , nàng nghe được rất rõ ràng .

Ngón tay lạnh lẽo của nàng sờ lên khuôn mặt của hắn , nhịn không được cười khổ . Lần này sự tiến triển của nhiệm vụ đã nằm ngoài dự liệu của nàng . Mọi chuyện đã đến nước này , nàng không thể tiếp tục càng lún càng sâu .

Hắn đối với Liễu Thiên Mạch có tình ý , đối với Liễu Thiến chỉ là tương kính như tân , nàng cuối cùng nên dùng thân phận nào để đến gần hắn đây ?

Dùng thân phân Thiên Mạch ? Nam nhân kiêu ngạo này tuyệt đối sẽ không thừa nhận hắn yêu nàng .

Dùng thân phận Liễu Thiến ? Nàng vĩnh viễn cũng không đến được trái tim hắn .

Nàng đứng dậy ra khỏi giường , lấy cái áo choàng treo trên tấm bình phong quấn quanh cơ thể . Đẩy cửa ra , ánh sáng của tuyết chiếu vào nhà , hình thành một mảnh sáng màu bạc .

Gió lạnh thấu xương đang gào thét , Thiên Mạch đi ở trên tuyết , nhịn không được rùng mình một cái .

https://thuviensach.vn

Tuyết rơi rất nhiều , từng bông tuyết lớn rơi xuống người nàng , chỉ trong chốc lát, trên đôi vai nàng đã phủ một lớp tuyết trắng .

Vào giờ này , trời đã hửng sáng , trong Vương phủ đã có người đi lại .

Nàng đứng ở trong viện, mặc cho những bông tuyết rơi trên người nàng .

Trong vô thức, nàng đã đứng trong tuyết suốt một giờ . Trời đã sáng rõ , trên người nàng đã bao phủ một lớp tuyết mỏng .

Nàng một thân bạch y , trên người lại có một lớp tuyết trắng , nếu không nhìn kỹ thì có thể sẽ nhìn thành một người tuyết .

Nghe được những tiếng bước chân, Thiên Mạch hơi giương mắt nhìn về phía phát ra tiếng động . Liếc mắt một cái , nàng lại tiếp tục cúi đầu xuống nhìn tuyết địa .

Một lúc sau , một bóng người đã xuất hiện ở cửa . Hắn nhìn thấy Thiên Mạch đứng ở trong tuyết , có chút ngạc nhiên "Tuyết Nhạn cô nương, ngươi đứng ở đây làm gì ?"

Thân thể Thiên Mạch khẽ động , tuyết đọng ở trên người rơi xuống "Không có gì, Vương gia tối qua uống rất nhiều rượu, cho đến giờ này còn chưa có tỉnh dậy ."

Phi Dương cung kính đưa cho Thiên Mạch một cái thiếp màu hồng "Tuyết Nhạn cô nương, Liễu Tự Hoạ cho người đưa thiếp đến , mời Vương gia qua đó thưởng tuyết ."

"Biệt viện của Liễu gia ?" Thiên Mạch cau mày .

"Đúng vậy , là ở biệt viện của Liễu gia ."

Ở ngoại ô Liễu gia có một toà Ỷ Mai viện , chính là của hồi môn năm đó của Liễu phu nhân . Trong Ỷ Mai viện có một vườn mai lớn , mỗi năm vào mùa đông , Liễu gia thường mời những đại quan quyền qúy đến đó thưởng mai . Nữ nhi của Liễu gia , có một số là ở bữa tiệc thưởng mai này mà gả ra ngoài .

Năm nay mang tiếng là thưởng mai nhưng thực tế là vì muốn tìm phu quân cho Liễu Tự Hoạ . Liễu gia đang suy tính cái gì, chẳng nhẽ nàng lại không biết sao .

Thiên Mạch dùng hai ngón tay nhận lấy thiếp mời để ra sau lưng "Ta sẽ nói với Vương gia còn đi hay không tuỳ thuộc vào người ."

https://thuviensach.vn

Phi Dương trầm tư suy nghĩ "tuyết nhạn cô nương, ngươi khuyên Vương gia đừng nên đi , ta sợ thích khách của nam Việt quốc nhân cơ hội này để ra tay ."

Trên moi Thiên Mạch hiện ra một nụ cười tàn nhẫn "Nếu thích khách của Nam Việt quốc thực sự ra tay thì Vương gia có thể nhân cơ hội này vu cáo Liễu tể tướng thông đồng với địch quốc ."

"A?" Phi Dương kinh ngạc , không biết thiên mạch có ý gì .

Thiên Mạch cũng chưa muốn đối phó với Liễu tể tướng , nếu không , kinh thành bây giờ đã không còn Liễu gia nữa rồi . Đối phó với Liễu gia , nàng tự có cách của mình , nàng không thể để cho bọn chúng được chết dễ dàng như vậy .

Thiên Mạch chuyển sang chủ đề khác "Thải Y có động tĩnh gì không ?"

"Ta cùng Thanh Loan cô nương ngày đêm giám thị không hề phát hiện động tĩnh gì , hai vị cô nương kia cũng vậy ."

"Ngươi gặp Thanh Loan rồi ?" Thiên Mạch trong lòng vừa động , trong đầu tự nhiên sinh ra ác ý .

"Lúc thuộc hạ giám thị Thải Y , Thanh Loan cô nương cũng đang giám thị nàng . Nàng ấy không cẩn thận ngã từ trên mái nhà xuống , ta tự nhiên nhiều chuyện ra tay đỡ lấy nàng ." Nữ nhân kia quả thực không biết tốt xấu, hắn cứu nàng , nàng cư nhiên không biết cảm tạ .

Thiên Mạch gật đầu "Ngươi đi chuẩn bị một chút, có thể Vương gia sẽ tới Ỷ Mai viện . Nhân tiện nói cho Thanh Loan , để cho nàng một mình giám thị Thải Y , làm hỏng chuyện , ta sẽ phế võ công của nàng ."

"Vâng." Người ta nói Tuyết Nhạn cô nương lạnh như băng , quả nhiên danh bất hư truyền . Cho dù hắn có làm hỏng việc thì Vương gia cũng sẽ không phế võ công của hắn .

Thiên Mạch xoay người đi vào bên trong, tiện tay đem thiếp mời ném lên bàn .

Nàng mặc xong y phục , rút ngân tuyết kiếm từ trong cây đàn ra , còn chưa kịp quay gót thì đã nghe thấy những tiếng hít thở rất nhẹ . Trong mắt Thiên Mạch loé lên một tia sắc lạnh , lập tức đem ngân tuyết kiếm để lại chỗ cũ .

Nàng đem cây đàn tranh cổ đặt ở trên bàn, nhẹ nàng gảy lên vài tiếng .

https://thuviensach.vn

“Ngươi đang là cái gì ?” Một âm thanh hùng hậu từ sau lưng truyền đến .

Khoé miệng Thiên Mạch nhếch lên lộ ra một nụ cười châm chọc . Nàng xoay người , có chút ngạc nhiên “Vương gia , ngươi tỉnh rồi sao ? Có phải ta đã đánh thức ngươi không ?”

Tần Mộ phong ngồi lên “Không có .” Hắn day day cái trán “Đầu rất đau .”

“Buổi tối hôm qua ngươi uống nhiều như vậy , khó tránh khỏi bị đau đầu .” Nàng nhu nhuận ngồi xuống mép giường “Ta bảo phòng bếp làm canh giải rượu cho ngươi nghen ?”

“Không cần , ngươi đỡ ta đứng lên .”

Thiên Mạch đỡ Tần Mộ Phong dậy , lại giúp hắn mặc y phục . Sống đã 20 năm , đây là lần đầu tiên nàng giúp nam nhân mặc y phục .”

Tần Mộ Phong liếc mắt nhìn thiếp mời trên bàn “Đó là cái gì ?”

“Liễu Tự Hoạ mời Vương gia đến thưởng mai .” Trong lòng Thiên Mạch thuận tiện bỏ thêm một câu , nhân tiện câu dẫn ngươi .

“Ngươi muốn đi không ?” Tần Mộ Phong hỏi Thiên Mạch .

Thiên Mạch sóng mắt vừa chuyển , cười tinh nghịch “Ngươi đi ta sẽ đi .” Nàng cũng không muốn gặp người Liễu gia .

Tần Mộ Phong trầm ngâm trong chốc lắt “Được, chúng ta đi .”

Thiên Mạch xoay người, trong con ngươi hiện lên một tia châm chọc . Rõ ràng biết Liễu Tự Hoạ không có ý tốt , hắn vẫn như cũ muốn đi . Đã là nam nhân thì đều có cái đức hạnh này .

*****

Ỷ Mai viên là một biệt viện gần kinh thành , là nơi lui tới của các quan viên quyền quý . Nhiều lần đổi chủ , bây giờ nó là biệt viện của Liễu gia .

Hoa mai lặng lẽ nở ra , không có sự rực rỡ , muôn hình muôn vẻ . Mỗi cây mai có một tư thế khác nhau .

Hương mai nồng đậm , mùi hương có thể bay đi rất xa , thấm vào tận trong lòng người .

Nói là thưởng mai nhưng đây thật ra là một bữa tiệc kết thân . Trong Ỷ Mai viện thập phần náo nhiệt , đại gia khuê tú, phong lưu tài tử lần lượt tề tựu .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch và Tần Mộ Phong cũng đi đến , Phi Dương và Hồng Ngạc đi theo sau họ . Tần Mộ Phong tuấn mỹ, Liễu Thiên Mạch tuyệt mỹ , ngay cả hộ vệ và nha hoàn cũng đều bất phàm , bọn họ khiến cho người khác đặc biệt chú ý .

Trong Ỷ Mai viện có một chỗ gọi là Mai Vận đình , văn nhã thanh tao , các thiên kim tiểu thư đều thích đến đây thưởng mai ngâm thơ . Chỉ cần có một chút tài năng đều thích đến nơi này thể hiện .

Tần Mộ Phong mang theo Thiên Mạch đi đến Mai Vận đình , từ phía xa đã nhìn tháy một nữ tử 'hào quang lấp lánh' đang nhàn nhã đi tới . Nữ tử kia một thân hồng y , trang sức đầy đầu , nhìn thật là chói mắt . Vốn dĩ là một mỹ nhân nhưng lại bị những vật tầm thường kia làm ô uế .

Nụ cười của Liễu Tự Họa sáng ngời, khẽ cúi người xuống "Vương gia, ngài đã tới ."

Tần Mộ Phong thản nhiên nói "Đa tạ thịnh tình của Liễu cô nương ." Hắn không thèm liếc mắt nhìn Liễu Tự Họa .

Lúc Liễu Tự Họa nhìn thây Thiên Mạch, nụ cười trên mặt lập tức cứng đờ "Vương gia, vị cô nương này là ai ?"

Không đợi Tần Mộ Phong đáp lời , Phi Dương đột nhiên chuyển thân, che trước mặt Liễu Thiên Mạch , lạnh lùng nói "Vị cô nương này tương lai là Bình Nam Vương phi ."

Liễu Tự Họa cười chế giễu "Thật không ?"

Hồng Ngạc cũng đứng ra , nhìn nàng khinh bỉ "Nói nhảm, Bình Nam Vương phi không phải tiểu thư nhà ta thì là ngươi chắc ."

Hồng Ngạc vừa nói , Liễu Tự Họa lập tức nhận ra nàng . Trước giờ chưa từng có kẻ nào dám đánh nàng , nhục mạ nàng , Hồng Ngạc chính là người đầu tiên . Lúc bị Hồng Ngạc sỉ nhục nàng đã nhớ kỹ bộ dáng cùng giọng nói của nàng .

Hồng Ngạc xuất hiện ở chỗ này, vậy Liễu Thiến - chủ tử của nàng....

Trong đáy mắt Phi Dương xẹt qua ý cười, nói với Hồng Ngạc "Liễu Tự Họa tiểu thư là một quả phụ , Hồng Ngạc cô nương không cần nói nàng cũng tự biết mình không có tư cách trở thành Bình Nam Vương phi ."

"Phi Dương đại ca nói đúng, là Hồng Ngạc sai rồi ." Hồng Ngạc làm bộ khom người xuống "Liễu...tiểu thư , xin lỗi , Hồng Ngạc đã quên mất tôn

https://thuviensach.vn

xưng của người là...quả phụ .”

“Hồng ngạc , mọi người đều biết Liễu Tự Họa là quả phụ, nàng nhất định không thể không lượng sức mình mà đi câu dẫn Vương gia, ngươi yên tâm đi .” Phi Dương nói với vẻ mặt nghiêm túc .

“Có đúng không ? A, đầu năm nay , những người đàn bà không biết xấu hổ nhiều lắm , ta lo sợ cho Vương gia , sợ hắn nhất thời làm sai lại trở thành thiên cổ hận .” Hồng Ngạc nhìn Liễu tự họa cười vô hại “Liễu...quả phụ , không , Liễu tiểu thư, người chắc không phải loại đàn bà không biết liêm sỉ đấy chứ ?”

“Hồng Ngạc, sự lo lắng của ngươi không phải không có đạo lý .” Phi Dương liếc mắt nhìn Tần Mộ Phong “Vương gia của chúng ta quả thực định lực không đủ , không thể chịu được sự dẫn dụ của hồ ly tinh .”

“Có đúng không ? Để ta xem .” Hồng Ngạc khom mình , nhìn lên gương mặt Tần Mộ Phong . Cả nửa ngày , nàng tỏ vẻ nghi hoặc nhìn về phía Phi Dương “Phi Dương đại ca, hồ ly tinh ở đâu chứ ?”

Phi Dương chớp mắt “Nàng tự mình biết rõ .”

Phi Dương cùng Hồng Ngạc kẻ tung người hứng , Liễu Tự Họa tức giận đến nỗi gương mặt trở nên trắng bệch , nàng làm bộ đáng thương nhìn Tần Mộ Phong “Vương gia , bọn họ bất quá chỉ là hạ nhân , ngài thực sự quá dung túng họ rồi .”

Phi Dương cười lạnh một tiếng “Hồng Ngạc , nhìn thấy không , đây chính là hồ ly tinh .”

“Nhìn thấy rồi .” Hồng Ngạc cười hì hì “Nhưng không giống hồ ly tinh , giống kỹ nữ .”

“Ngươi nói cái gì ?” Sắc mặt Liễu Tự Họa biến đổi ,không thể nén được tức giận , cánh tay vung lên nhằm về phía Hồng Ngạc đánh tới . Phi Dương nhanh tay nhanh mắt , nắm chặt lấy cánh tay ngọc của Liễu Tự Họa , nói từng câu từng chữ “Liễu cô nương, Hồng Ngạc là người của Bình Nam Vương phủ , đánh chó còn phải ngó mặt chủ .”

Khuôn mặt Tần Mộ Phong bỗng nhiên trầm xuống , mở miệng trách mắng “Đủ rồi .”

Phi Dương buông tay Liễu Tự Họa ra, cùng Hồng Ngạc đồng thời lui về phía sau bọn họ .

https://thuviensach.vn

Liễu Tự Họa nhỏ vài giọt nước mắt , đến bên cạnh lôi kéo Tần Mộ Phong "Vương gia, người phải vì ta làm chủ ."

Tần Mộ Phong sắc mặt ảm đạm , không biết nên làm thế nào cho tốt .

Liễu Thiên Mạch cười rạng rỡ , nhân cơ hội kéo tay Liễu Tự Hoạ, lôi nàng ra khỏi người Tần Mộ Phong "Liễu cô nương, nha hoàn vô lễ , Liễu Thiến thay nàng xin lỗi ."

"Ngươi là Liễu Thiến ?" Liễu Tự Họa cũng không kinh ngạc, nàng sớm đã đoán được .

"Đúng vậy ." Liễu Thiên Mạch cười, phong tình vạn loại .

"Nổi tiếng khắp kinh thành – hoa khôi Liễu Thiến quả nhiên danh bất hư truyền ." Trong lời nói của Liễu Tự Họa mang theo sự khinh thường , Liễu Thiến chỉ là một nữ tử thanh lâu, cùng nàng khác nhau một trời một vực . Cho dùng Tần Mộ Phong có muốn lấy nàng làm Vương phi thì hoàng thượng cùng thái hậu nhất định sẽ không đồng ý . Về phần nữ nhân Phi Yên kia... Liễu Thiến là thanh lâu nữ tử, Phi Yên cũng không thể là đại gia khuê tú . Một nữ tử như vậy không xứng đáng làm hoàng hậu , đường đường là tể tướng thiên kim như nàng mà phải nhẫn nhịn nàng ta , chỉ nghĩ đến chuyện đó là Liễu Tự Họa lại cảm thấy không đáng .

"Liễu cô nương trời sanh diễm lệ, danh tiếng vang xa , nam nhân ngã dưới gấu quần của cô nương đếm cũng không hết ." Liễu Thiên Mạch mỉm cười "So với Liễu cô nương, Liễu Thiến tự thẹn không bằng ."

Liễu Tự Họa đương nhiên biết Liễu Thiến đang châm chọc nàng nhưng hết lần này đến lần khác không thể nào phản bác .

Nàng chế giễu, cảm thấy rất xấu hổ "Liễu thiến cô nương quá khen , Liễu cô nương thân là hoa khổi của Tuý Yên lâu , tự nhiên cũng là kinh thành đệ nhất hoa khôi , bản lãnh câu dẫn nam nhân của cô nương Liễu Tự Họa làm sao mà so sánh được ."

Liễu Tự Họa châm chọc khiến cho Tần Mộ Phong bất giác nhíu mày , Liễu Thiến rất thuần khiết, hăn hiểu rõ điều này hơn so với bất cứ kẻ nào .

Khoé miệng Thiên Mạch nhếch lên , lạnh lùng nói "Liễu Thiến bán nghệ không bán thân , còn hơn Liễu..."

Tần Mộ Phong đột nhiên quát lên một tiếng "Câm miệng ."

https://thuviensach.vn

Liễu Tự Họa vênh mặt lên , nhìn Thiên Mạch khiêu khích “Liễu cô nương, Vương gia chê ngươi nhiều chuyện .”

Thiên Mạch siết chặt nắm tay, trong con mắt xẹt qua một tia tàn nhẫn .

Thiên Mạch ngẩng đầu, bình tĩnh nhìn Tần Mộ Phong “Vương gia, Liễu Thiến không cản trở ngài cũng Liễu cô nương nói chuyện yêu đương .” Khoé miệng nàng hiện lên một nụ cười ôn nhu, không hề thấy được chút tức giận nào .

Liễu Thiên Mạch bỏ qua Liễu Tự Họa , bước lên một con đường nhỏ trải đá đi vào phía trong vườn mai . Hồng Ngạc Phi Dương nhìn nhau , vẫn đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích .

Thấy bọn họ không có ý muốn rời đi, Liễu Tự Họa giả bộ nói bóng gió “Hồng Ngạc, ngươi không đi theo tiểu thư nhà ngươi sao ?”

“Hồng Ngạc không phải nha hoàn của Liễu tiểu thư ngươi .” Hồng Ngạc trừng mắt nhìn nàng .

Liễu Tự Họa thấy không thuyết phục được Hồng Ngạc liền đưa cặp mắt lấy lòng nhìn về phía Phi Dương “Phi Dương hộ vệ , ngươi không đi theo bảo vệ Liễu cô nương .”

Phi Dương hai tay ôm bảo kiếm, liếc xéo nàng “Phi Dương là hộ vệ của Vương gia, bây giờ có người có ý đồ bất lợi với hắn , ta càng phải đi theo bảo vệ , một bước không rời .” Ai mà không biết Liễu Tự Họa muốn đuổi bọn họ đi , Tuyết Nhạn cô nương tuyệt đối có thể bảo vệ mình , chuyện quan trọng bây giờ là bảo vệ Vương gia . Cùng người đàn bà này ở chung một chỗ , Vương gia rất có thể sẽ bị ăn sạch sẽ .

“Vương gia, tiểu nữ đã chuẩn bị một chút rượu thịt , không biết Vương gia có thể nể mặt ta mà đi uống vài ly hay không ?”

Tần Mộ Phong liếc nhìn Liêu Tự Hoạ, trong mắt có chút châm chọc “Liễu cô nương muốn mời ta đi uống rượu ?” Người đàn bà này luôn muốn làm loạn .

Liễu Tự Họa mỉm cười “Vương gia, Mai Vận đình ở phía trước, ta cùng ngươi đến đó .”

Tần Mộ Phong trầm ngâm sau đó gật nhẹ “Phi Dương, đi bảo vệ Thiến nhi .”

Liễu Thiến đang tức giận , để cho nàng thanh tĩnh một chút cũng tốt .

https://thuviensach.vn

Phi Dương nhìn thẳng về phía trước, nói nghiêm túc “Không đi, bảo vệ Vương gia là chức trách của ta .”

Tần Mộ Phong liếc hắn một cái, cùng Liễu Tự Họa đi vào trong đình .

https://thuviensach.vn

Chương 58 : Đa tình , vô tình

Hoa mai nở , muôn màu muôn vẻ , sắc hoa rực rỡ . Đẹp như hoa đào , sáng tựa sông mây . Hay giống như một bức tranh vẽ , mềm mại như nước . Hoặc băng cơ ngọc cốt , thanh nhã thoát tục .

Đi xuyên qua bụi hoa, toàn thân thấm đượm một mùi thơm ngát .

Thiên Mạch một thân thuý y thanh lệ , đi giữa những đoá mai đang nở càng thêm thanh nhã thoát tục .

Những người tham gia thưởng mai đều ở lại Mai Vận đình, rất ít người đi sâu vào trong vườn mai .

Rừng mai tĩnh lặng , ngoài tiếng bước chân của Thiên Mạch thì chỉ có tiếng vang của những càng cây bị tuyết làm gãy .

Liễu Thiên Mạch vô thức đưa tay hướng về thắt lưng nhưng không sờ được cái gì , nàng nhịn không được cười khổ một tiếng . Nàng đã quen mang ngọc tiêu bên người, bây giờ không mang theo, nàng tự nhiên cảm thấy có chút không quen .

Nàng yêu âm luật, lại cũng am hiểu về âm luật . Những lúc cô đơn, nàng luôn luôn thổi lên một khúc . Lúc giết người, nàng cũng thích tấu lên một khúc .

Nàng gỡ ngân trâm trên đầu xuống , ngón tay ngọc từ từ mơn trớn trên thân trâm .

Tay nàng vừa chuyển , phần tua của ngân trâm rơi ra, hình thành nên một làn sóng bạc . Sóng bạc loá mắt , thân thể nhẹ nhàng cùng nhau chuyển động . mỗi một động tác đều rất đẹp . Thân hình uyển chuyển, động tác ưu nhã , cùng với hồng mai và tuyết trắng đan xen vào nhau tạo thành một bức hoạ vô cùng rực rỡ .

Sâu trong vườn mai đột nhiên truyền đến những tiêu âm thanh nhã .

Cùng với tiếng tiêu thanh nhã, thân thể thiên mạch càng lúc càng chuyển động nhanh hơn , giống như một con bướm trắng đang bay múa trong mùa đông lạnh lẽo . Ánh mắt vừa loé lên , làn sóng bạc lại di chuyển , mang theo đó là một chút hàn ý . Gió bắc gào thét, bông tuyết bay bay .

https://thuviensach.vn

Sau một hồi luyện võ, hàn ý trên người nàng đã giảm bớt , bàn tay cầm ngân tiên đã đổ mồ hôi . nàng thu hồi cây ngân tiên , đem cây trâm gài lại lên tóc . (tiên : cái roi)

Tiếng tiêu vẫn chưa ngừng lại, từng thanh âm cuồn cuộn từ sâu trong vườn mai không ngừng bay đến . Thiên Mạch vuốt lại y phục , nương theo tiếng tiêu mà tìm đến .

Một bóng lưng tiêu sái , một thân áo xanh , Hoắc Thiên vĩnh viễn cũng đều ôn nhu , ưu nhã như vậy .

Thiên Mạch nhẹ nhàng đi đến phía sau hắn, chăm chú nghe hắn thổi tiêu .

Khoé miệng nàng cong lên thành hình vòng cung , lông mi chớp động vài cái , nàng chậm rãi nhắm mắt lại, lắng nghe tiếng tiêu truyền đi trong gió .

Tiếng tiêu từ từ đình chỉ nhưng dư âm của nó vẫn còn tồn tại .

“Nghe hay không ?” Hoắc Thiên đưa lưng về phía Thiên Mạch, trong giọng nói dịu dàng hàm chứa ý cười .

Hắn đã sớm biết có người đứng sau lưng hắn , dựa theo tiếng bước chân mà phán đoán, người này chắc chắn là một nữ nhân .

“Rất hay .” Thiên Mạch vẫn đứng ở chỗ cũ, thấp giọng trả lời .

Hoắc Thiên cười nhẹ “Từng có một nữ tử thổi tiêu nghe hay hơn ta .” Trong lời nói mang theo một sự cô đơn .

“Ngươi yêu nàng , đúng không ?” Thiên mạch mỉm cười “Trong tiếng tiêu của người hàm chứa niềm mong nhớ cùng sự nuối tiếc . Ngươi yêu nàng, nhưng lại không có được nàng .”

“Ngươi nghe ra sao ?” Hoắc Thiên cười , có chút bất đắc dĩ .

Thiên Mạch đạp lên trên tuyết đi đến phía sau hắn “Tiếng tiêu ai oán triền miên , uyển chuyển động lòng người , trong vô thức toát ra nỗi tương tư cùng sự nuối tiếc sâu sắc . Nếu ta đoán không nhầm, ngươi hiện tại đang tương tư .”

“Hoá ra cô nương cũng là người yêu thích âm luật .”

“Bình thường mà thôi , so với Hoắc tướng quân, tiểu nữ tự thẹn không bằng .”

https://thuviensach.vn

“Ngươi biết ta ?” Hoắc Thiên hơi ngạc nhiên , hắn đã từng gặp nữ tử này sao ? Tại sao nàng chỉ sự vào bóng lưng mà có thể nhận ra hắn ?

Nữ tử này giọng nói uyển chuyển dễ nghe nhưng lại mang theo một chút lạnh nhạt . Nàng chắc hẳn là một nữ tử lạnh lùng thanh nhã , cùng Liễu Thiên Mạch giống nhau . Trong ấn tượng của hắn cũng không có một nữ tử như vậy .

“Hoắc Thiên tướng quân đại danh đỉnh đỉnh, ai mà không biết chứ ?” Vẻ mặt Thiên Mạch toát lên ý cười , nhẹ giọng nói “Nói đi , ngươi hiện tại đang nhớ nhung ai , rốt cuộc là nữ tử như thế nào mới có thể lọt vào mắt xanh của Hoắc tướng quân ?”

Hoắc Thiên cầm lấy ngọc tiêu để ra sau lưng , than nhẹ một tiếng “Nàng đã gả cho người khác .”

“Hoắc tướng quân , tại bữa tiệc thưởng mai này có rất nhiều danh môn khuê tú , mỗi người mỗi vẻ , chẳng nhẽ không có người nào vừa mắt Hoắc tướng quân ?” Thiên Mạch đột nhiên muốn điều chỉnh lại những ý niệm trong đầu Hoắc Thiên .

“Ta đã từng nhìn thấy một nữ tử đẹp nhất , tài năng nhất , có khí chất nhất trên đời này . Phong vận của nàng , khí chất của nàng không phải là thứ những nữ nhân bình thường có thể so bì được . Lần đầu thấy nàng , trong lòng ta đã không còn chỗ cho bất cứ nữ nhân nào khác .” Nói xong lời cuối cùng, Hoắc Thiên càng cảm thấy cô đơn .

Trên đời này có một nữ tử xuất sắc như vậy sao ? Nàng rốt cuộc là ai ? Thiên Mạch rất hiếu kỳ “Oh , nàng là ai ? Hoắc tướng quân là thanh niên tài tuấn , vị cô nương kia cùng với Hoắc tướng quân đúng là châu liên hợp bích .”

Hoắc Thiên ngừng một chút “Chỉ có thể nói, chúng ta vô duyên .” Hắn cũng Liễu Thiên Mạch có gặp nhau cũng chỉ khiến hắn càng thêm nuối tiếc .

“Trong kinh thành này , cho dù là nữ tử bình thường hay đại gia khuê tú đều hy vọng được tướng quân để mắt đến . Vị cô nương kia đã gả cho người khác, là do nàng không có phúc phận . ” Trong tâm lý của Thiên Mạch, Hoắc Thiên là một nam nhân rất tốt , nữ nhân gả cho hắn nhất đính sẽ hạnh phúc . Ít ra còn tốt hơn nhiều so với việc gả cho Tần Mộ Phong .

https://thuviensach.vn

“Gặp nhau lại càng thêm nuối tiếc , lúc ta gặp nàng, nàng đã gả cho người khác .” Nếu hắn gặp nàng trước khi nàng xuất giá , có lẽ , nàng sẽ là của hắn .

“Nếu vị cô nương kia trong lòng đã có người khác , tướng quân cũng không thể cưỡng cầu .” Thiên Mạch than nhẹ, vì Hoắc Thiên mà cảm thấy tiếc hận .

“Đúng vậy , không cách nào cưỡng cầu .” Hoắc Thiên cảm khái “Gặp lại chỉ thêm nuối tiếc .”

“Nhân duyên do trời định, trên đời này nhất định sẽ có nữ tử thuộc về tướng quân .”

Sẽ có một nữ tử thuộc về Hoắc Thiên , còn nàng, ai mới là chân mệnh thiên tử của nàng ?

Hoắc Thiên cười khổ, hắn đã gặp được nữ tử tốt nhất trên đời thì sẽ không có nữ nhân nào có thể lọt vào mắt hắn nữa . Hắn từ từ xoay người “Hy vọng là thế .” Vừa qauy đầu, hắn đã nhìn thấy gương mặt Thiên Mạch .

“Là ngươi ?” Hoắc Thiên kinh ngạc .

“Là ta .” Thiên Mạch nhìn thẳng vào hắn .

Hoắc Thiên vẫn tưởng Liễu Thiến toàn thân phong trần , là một nữ nhân tham tài ích kỷ . Hôm nay trên người nàng thiếu đi tục khí , cũng thiếu đi vẻ quyến rũ , lại có thêm một loại khí chất thanh nhã thoát tục , phiêu dật mà linh động .

Hắn rất nhanh lấy lại bình tĩnh, thản nhiên nói “Liễu Thiến cô nương , nghe nói ngươi bị Bình Nam Vương kim ốc tàng kiều .”

Thiên Mạch nheo mắt “Không thể nói .”

Thật sự mà nói thì Hoắc Thiên cũng không thích Liễu Thiến . Hắn cảm giác được người đàn bà quá tà mị , quá diễm lệ , tự nhiên có một cảm giác quái dị không nói ra được .

“Ngươi cùng Vương gia đồng thời tới sao ?” Giọng nói của hắn không thân thiện như lúc trước .

“Đúng vậy , Vương gia cùng Liễu Tự Họa ở bên kia, ta một mình đi ra đây một chút .” Nàng ngẩng đầu nhin hoa mai đang đua nhau khoe sắc .

Hoắc Thiên ẩn ước đoán được chuyện gì đã xảy ra .

https://thuviensach.vn

“Đúng lúc ta có việc cần tìm Vương gia, Liễu cô nương cứ từ từ ngắm cảnh .”

Thiên Mạch không nói gì, lặng lẽ đi phía sau Hoắc Thiên .

Mai Vận đình tụ tập rất nhiều tài tử giai nhân , trong đình bày bút mực thư án , có mấy người đang ngâm thơ vẽ tranh .

Thiên Mạch đứng trong rừng mai , nhìn về phía trong đình , cũng không có ý định di qua đó .

Hoắc Thiên nghe thấy tiếng bước chân của nàng đã dừng lại , quay đầu lại nhìn nàng “Cô nương, ngươi không đi sao ?”

Nàng bẻ một cành hoa mai, cúi đầu than nhẹ “Vô ý khổ tranh xuân , nhất nhậm quần phương đố . Linh lạc thành nê nghiên tác trần , chỉ hữu hương như cố .” (miễn cho em dịch mấy bài thơ này nhé)

Hoắc Thiên bình tĩnh nhìn Thiên Mạch, trong đôi mắt đen hiện lên một tia nghi hoặc .

“Hoắc tướng quân , ngươi đã đến rồi .” Một gióng nói yêu kiều đột nhiên xen vào giưa bọn họ .

Liễu Phinh Đình đẹp như hoa đang lắc qua lắc lại cái hông , thanh âm nhu mị , ngọt ngào khiến cho người nghe được ngay cả đầu khớp xương cũng không còn .

Hoắc Thiên sắc mặt trầm xuống, thối lui vài bước “Liễu Phinh Đình , mời ngươi tự trọng .”

“Đây chính là người luôn ngưỡng mộ tướng quân - Liễu Phinh Đinh cô nương .” Thiên Mạch mỉm cười , giọng nói ngọt ngào , mềm mại giống như nước chảy “Không đúng, không phải cô nương, người đã lập gia đình . Liễu tể tướng gia giáo thật tốt , đã gả cho người ta còn có thể làm như không có việc gì , mặt dày đi khắp nơi câu dẫn nam nhân .” Nàng chỉ về phía Hoắc Thiên, mỗi một động tác giơ tay nhấc chân đều ưu nhã, cao quý .

Liễu Phinh Đình mặt trầm xuống, tức giận trừng mắt nhìn Thiên Mạch “Ngươi là ai ?”

“Bổn cô nương chính là kinh thành đệ nhất hoa khôi Liễu Thiến .” Thiên Mạch cười vô hại “Bổn cô nương tuy là phong trần nữ tử nhưng vẫn hiểu được hai chữ liêm sỉ .” Mặt Thiên Mạch trầm xuống , đẩy mạnh Liễu Phinh Đình “Liễu Phinh Đình, nhường đường cho cô nương ta .” Thiên

https://thuviensach.vn

Mạch đi hai bước, quay đầu lại mỉm cười , mỉa mai “Liễu Phinh Đình , Hoắc tướng quân đối với từ nương bán lão* như ngươi không có hứng thú .”

“Ta nói má ơi , người vừa rồi là ngươi sao ? Qúa mạnh mẽ , Liễu Thiến ta cam bái hạ phong .”

“Ta không phải không biết tức giận .”

“Đúng đúng, ngươi chỉ là không phát hoả mà thôi , xem ra sau này ta không thể chọc cho ngươi tức giận .”

“Coi như ngươi biết khôn .”

“Bạch Phi Yên tiểu thư, ta đương nhiên tự biết tốt xấu , chỉ tiếc ngươi không biết .”

“Ta không biết , ai bảo ?”

“Ta thật hết cách với ngươi , ai kêu ngươi là lão đại của ta .”

“Đi ra , đi đối phó với Liễu Tự Họa , cho nàng ta biết thế nào là tốt xấu .”

“Ngươi vừa rồi làm tốt lắm mà, tiếp tục thể hiện đi .”

“Việc tranh sủng ta không làm được , ta còn chưa có điên .”

“Oh , ngươi không làm , để cho ta làm. Có phải không đó , ngươi muốn ta đi tìm chết ?”

“Vậy ngươi muốn ta chết sao ?”

“Không nỡ .”

“Vậy còn không ra .”

“Chính là...chính là , ta không ra cũng có sao đâu ? Ngươi có thể ứng phó được mà, tin ta đi .”

“Ta không muốn nhìn thấy Liễu Tự Họa , ta buồn nôn .”

“Buồn nôn ? Đúng không ? Ta nơi này có thập tam thái bảo , có muốn hay không ? Thuốc an thai này cực kỳ hữu hiệu ,nếu là người khác ta sẽ không cho đâu .”

“Ta còn không trầm luân đến mức cùng hắn ‘làm người’ .” (ý là chế tạo em bé dó mà)

“Ngươi không cùng hắn ‘làm người’ , thế mấy buổi tối vừa rồi các ngươi làm gì ? Ngủ sao ?”

https://thuviensach.vn

“Đúng , là ngủ .”

“Ngươi đừng có nói việc ‘vận động’ đó cũng được gọi là ngủ nghen ? Ngươi làm cái gì đừng tưởng ta không biết , hứ , nói hai người các ngươi trong sạch , ai tin a .”

“Ngươi câm miệng cho ta, đi ra mau .”

“Hừ, ra thì ra , ai sợ ai chứ , Liễu Phinh Đình , Liễu Tự Họa chờ tiếp chiêu đi . Trước tiên phải nói cho rõ, ta ra là để đối phó với Liễu Phinh Đình, trả thù việc lần trước nàng nhục mạ ngươi ở thọ yến . Về phần tình địch của ngươi, ta sẽ không thay ngươi giải quyết .”

“Nếu không ra, ta sẽ cho ngươi cả đời không có cơ hội đi ra .”

“Lão đại, ta sai rồi, ta có tội, ta xin lỗi đàng, xin lỗi nhân dân .”

“Đây là lời đại sư phó hay nói mà .”

Liễu Thiến thể hiện một nụ cười quyến rũ, nhàn nhã đi vào trong đinh . Từng bước từng bước , phong tình vạn loại , duyên dáng mê người .

Lúc đi vào , nàng thấy Tần Mộ Phong đang vẽ tranh , những người còn lại đứng một bên thưởng thức .

Liễu Tự Họa ở gần hắn nhất , gần như kề sát vào người hắn .

Liễu Thiến đi tới bên người Tần Mộ Phong , thân thể chuyển động , huých Liễu Tự Họa ra , tay ngọc kéo cánh tay hắn “Mộ Phong , ngươi đang làm cái gì ?” Liễu Thiến từ nhỏ tập võ, khí lực so với ngươi bình thường mạnh hơn , bị nàng huých một cái, Liễu Tự Họa suýt nữa ngã lăn ra đất .

Tần Mộ Phong không có trả lời, cúi đầu tiếp tục vẽ tranh . Hắn vẽ chính là một bức mỹ nhân đồ , mỹ nữ mặc bạch y , đứng giữa rừng hồng mai đang khoe sắc . Trong sự đạm nhã lộ ra vẻ xinh đẹp . Các bộ phận khác hắn đã vẽ xong, chỉ thiếu có đôi mắt . Hình dáng của nữ nhân này thoạt nhìn rất quen mắt , rốt cuộc đã nhìn thấy ở đâu ? Hắn đang vẽ người nào chứ ? Thải Hà ?

Liễu Tự Hoạ không cam lòng bị đẩy ra, nàng ta đến bên người Liễu Thiến đá vào cái chân nhỏ của nàng . Lhoé miệng Liễu Thiến nhếch lên hiện ra một nụ cười mỉa mai , nhấc chân lên chống lại cú đá của nàng , hung hăng đạp lại một cái . Liễu Tự Hoạ giật mình , thân thể ngã về phía sau . Phi Dương và Hồng Ngạc đứng phía sau nàng ta, hai người vốn có thể

https://thuviensach.vn

đỡ nàng nhưng lại khoanh tay đứng nhìn , hơn nữa cả hai lại lui về sau vài bước , để cho Liễu Tự Họa thét chói tai rồi té trên mặt đất .

Nàng vừa ngã xuống đất lập tức tất cả mọi ánh mắt đều rơi vào trên người nàng . Liễu Thiến cười lạnh, quay đầu đi coi như không thấy .

Liễu Tự Họa ngày thường kiêu ngạo , nhân cách cực kém , tự nhiên không ai nguyện ý giúp nàng . Thấy nàng té ngã , hơn phân nửa người ở đây đều cảm thấy hả hê .

Những người khác đều học theo bộ dạng của Liễu Thiến , hoàn toàn giả bộ đàm luận bức hoạ của Tần Mộ Phong .

“Vương gia , bức hoạ này thật đẹp .”

“Đúng vậy , đúng vậy , không biết nữ tử trong bức họa này là ai ?”

“Nữ tử trong bức họa khuynh quóc khuynh thành, chắc hẳn là người trong lòng Vương gia .”

“Không biết là nữ tử như thế nào mà có thể lọt vào mắt xanh của Vương gia .”

Tần Mộ Phong đặt cây bút xuông bàn , nghi hoặc nhìn Liễu Thiến . Liễu Tự Hoạ không thể vô duyên vô cớ ngã sấp xuông , Liễu Thiến tám phần là thủ phạm .

Liễu Thiến nhún nhún vai , ngẩng đầu nhìn lên trời “Hôm nay thời tiết thật tốt .”

“Đúng vậy , đúng vậy , khí trời thật tốt .” Hồng Ngạc đứng bên cạnh phụ hoạ .

“Tuyết ngừng rơi, khí trời rất tốt .” Phi Dương cũng nhìn lên bầu trời, làm bộ không nhìn thấy sắc mặt của Tần Mộ Phong .

Phi Dương không phải rất chán ghét Liễu Thiến sao ? Từ lúc nào lại đứng cùng một phe với nàng ?

Liễu Tự Họa mi nhãn hàm oán , làm bộ đáng thương nhìn Tần Mộ Phong “Vương gia .”

Tần Mộ Phong nhìn về phía Liễu Thiến , muốn xem ý kiến của nàng , nhưng Liễu Thiến vẫn như cũ nhìn lên trời, không hề muốn can thiệp .

Liễu Tự Hoạ ai oán, vươn tay ra “Vương gia, chân ta bị thương. Ngươi có thể dìu ta được không ?”

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong bất đắc dĩ đỡ nàng đứng lên . Liễu Tự Họa đứng lên, thân thể tự nhiên mềm nhũn, ngã vào lòng Tần Mộ Phong . hai tay nàng quấn lấy eo Tần Mộ Phong "Vương gia, ta đi không được, ngươi đưa ta đến căn phòng phía sau nghỉ ngơi nha ."

Hồng Ngạc trừng mắt nhìn Liễu Tự Họa "Liễu cô nương, nam nữ thụ thụ bất tâhn, ta đưa ngươi đi ."

"Hồng Ngạc , đừng lắm miệng, để cho bọn họ đi . Hai nữ nhân có thể làm được gì ." Hai tay Liễu Thiến dặt lên bàn , nói mát một câu , bày ra một bộ dạng không quan tâm .

Trong lòng nàng hắn thật sự đáng ghét vậy sao ? Nàng đối với hắn không có chút quan tâm nào ư ? Nàng cư nhiên có thể nhìn hắn cùng một người đàn bà khác khanh khanh ta ta , thật đúng là rộng lượng .

Một cơn tức giận vô danh đã xâm chiếm cõi lòng hắn , Tần Mộ Phong ôm lấy Liễu Tự Họa "Ta đưa ngươi đi ."

"Phu nhân ." Phi Dương không hiểu được ý tứ của Liễu Thiến .

Liễu Thiến cười đáng yêu , trong mắt đầy vẻ tráo phúng "Nếu hắn thực sự có ý đồ với Liễu Tự Hoạ, phòng được một lúc không phòng được cả đời . Ta cho hắn một không gian tự do , làm thế nào là do hắn quyết định ."

Hồng Ngạc cùng Phi Dương cúi đầu, không ai nói câu gì .

Liễu Thiến nhìn bóng lưng Tần Mộ Phong cười lạnh , cúi đầu nhìn vào bức vẽ trên bàn .

Lúc ánh mắt của nàng vừa tiếp xúc với bức họa, thân thể nàng đột nhiên run lên một chút . Nàng xem mỹ nhân trong bức hoạ , mười ngón tay chậm rãi nắm lại , đôi mi thanh tú nhíu lại .

"Liễu Thiên Mạch , hình như Tần Mộ Phong yêu ngươi ."

"Một bức tranh có thể nói lên cái gì ?"

"Nói nhảm , ngươi xem những chữ này ."

"Ngươi làm như ta không biết chữ vậy, Thiên Diệp Hồng Cảnh (niên hiệu) năm thứ ba , tháng 11 , Tần Mộ Phong chuyết hoạ ."

"Ngu ngốc, ta nói ngươi nhìn bài thơ này ."

"Tối ức đang niên du cựu xứ . Hồ đảo y nhiên , dĩ thị tân hoa thụ . Trữ ỷ thu phong liêu loạn tự , lệ châu thích lạc sơn minh lộ .

https://thuviensach.vn

Hồi thủ lai thì hưu phán cố . Thương hải nan vi , ưng hối tằng tương ngộ . Nhẫn tác bi trung sầu biệt phú , thâm tình đô giáo khinh đam ngộ .” **

“Ai , ngươi cùng hắn vĩnh viễn dây dưa không rõ . Ra đi , chuyện sau này ngươi phải tự mình đối mặt .”

Tần Mộ Phong đã vẽ ra thần vận cùng vóc dáng yểu điệu của nàng . Một đôi thuỷ mâu đã thể hiện rất rõ ngạo khí của nàng ,

Bàn tay của Thiên Mạch đặt trên bàn gõ gõ vài cái , đột nhiên xoay người .

Nhìn vào bức hoạ, Hoắc Thiên cười khổ . Hoá ra Tần Mộ Phong cũng có ý với Thiên Mạch .

Thiên Mạch bỏ đi , Hồng Ngạc cùng Phi Dương từng bước từng bước đi theo phía sau .

“Tiểu thư , ngươi đi đâu ?” Thiên Mạch đi rất nhanh, Hồng Ngạc cơ hồ theo không kịp .

“Tìm Tần Mộ Phong .” Thiên Mạch bình tĩnh trả lời .

“Cô nương, ngươi không thể xúc động , cảm tình không thể miễn cưỡng, Vương gia thích Thiên Mạch, ngươi không thể miễn cưỡng .” Tần Mộ Phong thích Liễu Thiên Mạch khiến hắn rất vui . Phi Dương cũng muốn Tuyết Nhạn làm nữ chủ nhân của hắn nhưng , đáng tiêc đã có một Liễu Thiên Mạch .

Thiên Mạch lắc đầu “Ta chỉ muốn tìm hắn hỏi cho rõ , không có ý khác .” Người Tần Mộ Phong thích là Liêu Thiến hay Liễu Thiên Mạch, nàng phải hỏi cho rõ ràng .

Ỷ Mai viện chỉ có một toà tiểu lâu, rất dễ nhìn thấy . Ba người đi tới trước cửa tiểu lâu , nhìn thấy hai nha hoàn đang canh giữ ở đấy .

Thiên Mạch không chút khách khi đi lên hỏi “Tần Mộ Phong ở đâu ?”

Hai nha hoàn nhìn nhau , cùng kêo lên “Không biết .”

Hàn quang chợt loé, thanh kiếm trong tay Phi Dương đã xuất vỏ , hiện giờ đang để trên cổ một nha hoàn “Nói”

Hai nha hoàn cả kinh, té ngã trên mặt đất .

“Nói” Hồng Ngạc hung hăng trừng mắt nhìn bọn họ .

https://thuviensach.vn

Một nha hoàn nuốt một ngụm nước miếng , thần sắc bối rối chỉ chỉ vào bên trong “Ở bên trong, gian phòng thứ ba .”

Phi Dương thu hồi thanh kiếm đút vào vỏ , khinh thường nhìn hai nha hoàn .

Thiên Mạch lạnh lùng liếc qua hai nha hoàn sau đó đi vào trong viện .

Nàng đi tới gian phòng thứ ba , chợt nghe thấy trong phòng truyền ra những tiếng thở dốc kiều mị . Thiên Mạch tự nhiên biết chuyện gì đang xảy ra , nàng sửng sốt một chút , sau đó lấy tay chọc một lỗ trên giây dán cửa sổ .

Thông qua cái lỗ nhỏ, nàng đã chứng kiến mọi chuyện . Tần Mộ Phong ôm lấy Liễu Tự Hoạ , chỉ cách một lớp quần, áo , Tần Mộ Phong đang vuốt ve thân thể nàng . Nụ hôn của hắn rơi vào trên trán , trên mặt , trên cổ nàng . Liễu Tự Hoạ gắt gao ôm lấy Tần Mộ Phong , một đôi tay ngọc tiến vào trong y phục của hắn sờ soạn . Một màn kích tình không hề che đậy hiện ra trước mắt Thiên Mạch .

Thiên Mạch trơn mắt nhìn bọn vuốt ve nhau, hôn nhau , thì thầm, sau đó cả hai cùng ngã xuống giường .

Tiếng rên rỉ dâm đãng của Liễu Tự Hoạ Thiên Mạch nghe rất rõ ràng . Khoé miệng nàng nhếch lên, lộ ra một nụ cười châm chọc , con mắt nhìn chằm chằm vào hai kẻ đang quấn quýt nhau ở trên giường . Nàng rất bình thản , trong mắt không hề có một tia tâm tình .

Nàng chậm rãi thu hồi tầm mắt, khi ánh mắt nàng liếc qua đống quần áo rơi trên mặt đất , thân thể nàng chợt động , đôi mắt nhấp nháy vài cái . Một nụ cười mỉa mai chậm rãi xuất hiện trên môi nàng .

Tần Mộ Phong, ngươi rốt cuộc là đa tình, hay là vô tình ?

Hồng Ngạc rụt cổ, cẩn thận xem xét Thiên Mạch “Tiểu thư .” Vương gia thật sự đã quá đáng rồi .

Ý cười trên môi Thiên Mạch càng sâu “Đừng lo lắng , ta không có việc gì .”

“Cô nương , Vương gia chỉ là nhất thời hồ đồ , ngươi ...” Phi Dương nhanh chóng bao biện .

Thiên Mạch nhún nhún vai, tỏ vẻ không quan tâm “Hắn tìm đàn bà thì liên quan gì đến ta ? Ta làm đàn bà của hắn cũng chỉ vì tiền , thực sự không

https://thuviensach.vn

có cảm tình gì hết . Ngay cả khi Tần Mộ Phong là loại người phóng túng, cô nương ta cũng không quan tâm .” Thiên Mạch cúi đầu , sâu trong đáy mắt ẩn ước nổi lên lệ quang mờ ảo .

“....” Phi Dương và Hồng Ngạc không còn gì để nói , cũng không biết làm thế nào để mở miệng .

Thiên Mạch xoay người, nhìn Phi Dương chăm chú “Ta phải rời khỏi Vương phủ, ngươi tiếp tục giám thị Thải Y , nếu có tình huống gì thì hướng Thanh Loan hồi báo .”

Phi Dương cả kinh, vội hỏi “Cô nương , ngươi rời đi , thì ai tới bảo vệ an toàn cho Vương gia .”

Thiên Mạch quay đầu nhìn cửa phòng đóng chặt kia , lạnh lùng nói “Để cho hắn chết .”

Tiểu thư lần này thực sự tức giận rồi , Hồng Ngạc đánh bạo , nhỏ giọng đổi sang đề tài khác “Tiểu thư , nếu để cho hắn chết , Hoàng thượng giáng tội xuống thì làm sao bây giờ ?”

“Cô nương , Vương gia là rường cột của quốc gia , hắn không thể chết được .” Phi Dương nóng nảy .

Đôi mắt Thiên Mạch khép hờ , cười nhạt “Yên tâm , người phóng túng thì sống rất dai , Tần Mộ Phong vừa lúc thuộc về hạng người này , tạm thời hắn không chết được đâu .”

“Tuyết Nhạn cô nương, ý ngươi là...” Tuyết Nhạn cô nương thực sự muốn để cho Vương gia đi tìm chết sao ?

Thiên Mạch dùng tay áo quạt quạt , nói mát “Ta không có ý gì, võ công của Tần Mộ Phong không tệ , hơn nữa còn có ngươi bên cạnh , Dạ cơ cũng không thể dễ dàng đắc thủ . Nhưng nếu dùng mỹ nhân kế thì lại là chuyện khác , nếu hắn chết trên giường đàn bà thì ta sẽ không chịu trách nhiệm .”

Liễu Thiên Mạch nghiêng đầu nhìn hai thân thể xích loã trên giường kia, thản nhiên nói “Vóc người của Tần Mộ Phong không tệ lắm . Lúc trời trở lạnh , thiếu đi hắn giúp ta làm ấm giường cũng thật đáng tiếc .”

“Tiểu thư , ngươi coi Vương gia là...” Nam kỹ ? Hồng Ngạc thật sự không thể nói ra hai từ phía sau .

“Nam kỹ cũng chỉ có tác dụng làm ấm giường , các ngươi thực sự nghĩ rằng ta đã yêu hắn ?” Thiên Mạch lắc đầu, cười châm chọc “Cúng không

https://thuviensach.vn

lấy chậu nước ra mà soi lại mình đi , nếu không phải hắn có một bộ da tốt thì ta sẽ đem hắn để vào trong mắt chắc ? Đúng là nực cười .”

Trong ý cười kia , hàm chứa thanh lệ .

* Trung Quốc có câu thành ngữ “Từ nương bán lão, phong vận ưu tồn” (Đại ý: Già rồi mà vẫn đa tình). Câu thành ngữ này chính là xuất phát từ chuyện trăng hoa của Vương phi Từ Chiêu Bội, vợ của Lương Nguyên Đế Tiêu Trạch .

** dịch : hồi ức năm đó còn nhớ chăng . Hồ đảo vẫn như cũ, cổ thụ đã nở hoa . Gió thu vẫn luôn chờ đợi , những giọt nước mắt lăn trên đường núi .

Quay đầu nhìn lại cảnh vật cũ . Biển lớn mênh mông ngăn trở , hối tiếc khi đã gặp nhau . Đau khổ khi phải chia lìa, tình cảm nhận ra quá muộn .

https://thuviensach.vn

Chương 59: Trả thù .

Tần Mộ Phong cực kỳ ảo não .

Hắn không biết bản thân bị làm sao vậy , tự nhiên lại cùng Liễu Tự Họa phát sinh quan hệ . Liễu Tự Họa vừa xinh đẹp vừa duyên dáng nhưng chỉ như vậy thôi chưa đủ làm cho hắn mất đi lý trí , những nữ nhân kiều mị hơn nàng hắn đã thấy rất nhiều .

Nếu nói Liễu Tự Họa hạ dược , thì nàng đã làm như thế nào ? Hắn chỉ dìu nàng vào trong nhà , ngay cả một ngụm nước cũng không có uống . Trong phòng lại không đốt trầm hương thế nên càng không thể ở trong lò hương hạ xuân dược . Chẳng nhẽ khả năng tự kiềm chế của hắn kém như vậy sao ?

Hắn quay lưng về phía Liễu Tự Họa , yên lặng mặc y phục . Lúc cầm lấy áo choàng , một cây trâm vàng đơn giản rơi ra .

Hắn ngồi xổm xuống, mắt nhìn vào cây trâm .

Đây là cây trâm của Liễu Thiên Mạch , lúc nàng đi bái tế mẫu thân đã đem nó đổi lấy giấy tiền vàng mã trong cái cửa hàng gì gì đó . Hắn đã chuộc nó lại , vẫn mang theo trên người . Rất nhiều lần hắn nghĩ đến việc trả nó lại cho nàng nhưng hết lần này đến lần khác từ đáy lòng đều cảm thấy không nỡ .

Liễu Tự Họa im lặng đi đến phía sau lưng hắn , cả người đầy mùi dấm chua “Đây là trâm của người nào ? Liễu Thiến sao ? Qủa thực là quá xấu .”

Tần Mộ Phong đem cây trâm cất đi, cũng không có trả lời , lại tiếp tục mặc quần áo .

Hai tay Liễu Tự Họa gắt gao ôm lấy eo của hắn , buồn bã nói “Vương gia, ngươi không để ý tới ta ?”

Tần Mộ Phong đẩy Liễu Tự Họa ra, đôi mắt đen lạnh lùng nhìn nàng , trong đáy mắt hiện lên những tia lửa giận “Chuyện hôm nay không được nói ra .”

Liễu Tự Họa sửng sốt, hai tay che mặt khóc rống lên , nước mắt như xuân thủy , không ngừng lăn xuống “Vương gia, là ngươi tự mình làm vậy

https://thuviensach.vn

với nhân gia...tại sao lại có thể không thừa nhận , ngươi như thế bảo ta làm sao dám nhìn mặt người khác ?"

Tần Mộ Phong không thèm nhìn bộ dạng khóc sướt mướt của nàng , hung hăng trừng mắt với nàng "Chuyện hôm nay không được phép nói ra ."

Liễu Tự Họa lắc lắc đầu, khóc càng hăng "Vương gia , ngươi bạc tình bạc nghĩa, ta sẽ nói với cha ta xin Hoàng thượng làm chủ ."

Tần Mộ Phong lạnh lùng liếc nàng một cái , cười châm chọc "Mời đi ." Tần Vật Ly thích trà trộn vào trong dân chúng , Liễu Tự Họa là loại đàn bà như thế nào hắn rất rõ ràng .

Liễu Tự Họa thấy cương không được , bước lên phía trước , từ đằng sau ôm lấy eo Tần Mộ Phong , đầu tựa ở trên tấm lưng rộng của hắn "Vương gia, ta không cần danh phận, chỉ mong được ở bên ngươi ."

Tần Mộ Phong tàn nhẫn hừ lạnh một cái "Làm thị thiếp, giúp bổn vương làm ấm giường ."

Liễu Tự Họa không chút đắn đo , lập tức đáp ứng "Được ." Chỉ có tiến vào Bình Nam Vương phủ nàng mới có cơ hội trở thành Vương phi , về phần mấy ả thị thiếp kia...cứ từ từ mà thu thập . Bằng vào thủ đoạn của Liễu Tự Họa nàng , mấy người đàn bà kia sớm muộn cũng trở thành hòn đá dưới chân nàng .

Tần Mộ Phong xoay người , dùng tay đẩy Liễu Tự Họa ra "Ngươi không xứng ." Tần Mộ Phong phất tay áo rời đi mà không hề mang theo một tia cảm xúc .

"Vương gia ." Liễu Tự Họa không có thời gian mặc quần áo , lập tức đuổi theo ra cửa . Cái mà nàng nhìn thấy chỉ là bóng lưng phẫn nộ của Tần Mộ Phong .

*****

Tần Mộ Phong từ trong phòng Liễu Tự Họa đi ra , cả người không được tự nhiên , sợ bị Liễu Thiến nhìn ra sơ hở .

Liễu Thiến chỉ là một nữ tử thanh lâu, thậm chí cũng không được tính là thị thiếp của hắn , thế nên nàng không có tư cách để tức giận . Hắn nghĩ như vậy nhưng trong lòng không khỏi có cảm giác áy náy .

Chưa đi tới Mai Vận đình hắn đã nhìn thấy Phi Dương đứng ở cạnh cây mai "Thiến nhi đâu ?" Giờ phút này người hắn quan tâm nhất chính là Liễu

https://thuviensach.vn

Thiến .

Phi Dương mặt không đổi sắc , dùng ánh mắt khinh miệt nhìn Tần Mộ Phong , trong mắt tràn đầy vẻ châm chọc "Vương gia, có cần đem Liễu Tự Họa đón về không , sau này thuộc hạ có phải cung kính gọi nàng một tiếng 'cô nương' , hay nên gọi là 'Vương phi' ."

"Có ý gì ?" Những lời Phi Dương nói làm cho Tần Mộ Phong đề cao cảnh giác , chẳng nhẽ hắn đã biết cái gì ?

"Không có ý gì , Vương gia loại đàn bà nào cũng muốn , cũng không ngại dơ bẩn , Phi yến cô nương nói không sai , cùng đồ lợn giống nhau ." Trong giọng nói của Phi Dương đầy vẻ châm chọc , trong mắt lộ vẻ khinh thường .

"Ngươi biết ?" Tần Mộ Phong bất giác nhíu mày .

"Liễu Thiến cô nương muốn ta chuyển lời cho Vương gia, Liễu Thiến nàng tuy không phải danh môn khuê tú những cũng có tôn nghiêm, Vương gia đừng xem nàng là công cụ làm ấm giường . Nàng rất thuần khiết , xin Vương gia đừng đem xú vị trên người những ả đàn bà phóng túng ám lên người nàng . Nàng là một nữ tử thanh bạch , tất nhiên sẽ biết tự ái , cùng Vương gia không hợp nhau . Nếu không hợp nhau thì nàng cũng không có lý do gì ở lại Vương phủ . Nàng đi, không cần phải tìm nàng . Thế sự vô thường , hữu duyên sẽ gặp, vô duyên liền tan , ngươi không cần cảm thấy có lỗi với nàng ." Phi Dương không ngừng hừ lạnh biểu thị sự bất mãn đối với Tần Mộ Phong .

Quả nhiên nàng đã nhìn thấy rồi .

Chỉ là một thanh lâu nữ tử mà thôi , muốn đi thì cứ đi . Nhưng vì sao hắn lại cảm giác được trong lòng rất khó chịu .

"Chỉ là một phong trần nữ tử mà thôi ." Tần Mộ Phong giả vờ không quan tâm .

Phi Dương dùng năm ngón tay hua hua trước mắt Tần Mộ Phong "Vương gia , mắt ngươi có vấn đề à ?"

"Không có ." Hắn trừng mắt nhìn Phi Dương .

"Nếu mắt không có vấn đề thì tại sao có thể nhìn lầm như thế . Liễu Thiên Mạch lạnh nhạt, ngươi hoài nghi nàng có mưu đồ . Cao quý như Liễu Thiến , ngươi lại bảo nàng là phong trần nữ tử . Xin hỏi Vương gia, trong số

https://thuviensach.vn

những người đàn bà của ngươi có ai có thể sánh được với hai người các nàng .” Hắn ‘ôn hòa’ hỏi .

“Đường đường là nam tử hán , đừng có chì chiết như thế .” Không biết hắn học ai cách nói chuyện này .

“Chì chiết , đây là cách ta nói chuyện với kẻ không biết tốt xấu .” Phi Dương dùng ánh mắt khinh thường nhìn hắn .

“Phi Dương, ta nhớ kỹ ngươi rất chán ghét Liễu Thiến , tại sao bây giờ lại giúp đỡ nàng?” Hắn rất muốn biết vấn đề này, cực kỳ muốn biết .

Phi Dương kinh ngạc một chút, sau đó giả bộ bình tĩnh “Liễu cô nương xuất thân trong sạch , nếu để loại đàn bà không biết liêm sỉ quấn quýt lấy ngươi thì thà lưu lại một Liễu Thiến cô nương thanh thanh bạch bạch . Nếu ngươi yêu Liễu cô nương thì đó cũng là một chuyện tốt .”

Đôi mắt sắc bén của Tần Mộ Phong nhìn thẳng vào Phi Dương “Ngươi vẫn xem Liễu Thiên Mạch như muội muội , vẫn muốn nàng làm Vương phi có đúng không ?”

Phi Dương dũng cảm đón lấy ánh mắt của hắn , nói nghiêm túc “Vương gia , ngươi không thích Thiên Mạch, nếu cường ngạnh kết hợp hai người thì sẽ làm lỡ dở cả đời nàng , tình cảm không thể cưỡng cầu .”

Tần Mộ Phong nhìn Phi Dương một lúc lâu , nhìn ánh mắt bình tĩnh của hắn , Tần Mộ Phong tiêu trừ sự nghi ngờ của mình . Hắn từ từ thu hồi tầm mắt , nhìn lớp tuyết đọng trên mặt đất .

“Vương gia, trở về đi thôi , ngươi còn tiếp tục đứng ở đây , sợ rằng lại để cho những người đàn bà không biết liêm sỉ khác trườn lên người .” Trong đáy mắt Phi Dương xẹt qua một nụ cười châm chọc .

Tần Mộ Phong không nói được câu nào , đi lên phía trước . Đi được một đoạn đường , hắn đột nhiên mở miệng “Nếu ngươi muốn thì đi tìm Liễu Thiến .”

Kinh ngạc một lúc , khóe miệng Phi Dương nhếch lên “Còn dám nói như thế , ngươi sợ mất thể diện , thể diện đáng bao nhiêu tiền ? Mất đi Liễu cô nương, ngươi hối hận không kịp .” Thiếu đi sự bảo vệ của Liễu cô nương hắn lúc nào cũng có thể chết a . Liễu cô nương là Tuyết Nhạn , nàng không có khả năng sẽ yêu Vương gia . Nếu Vương gia đối với cô ấy có tình ý thì

https://thuviensach.vn

chẳng phải đã yêu sai người rồi hay sao ? Ai , cần gì nghĩ nhiều như vậy, an toàn của Vương gia mới là việc quan trọng nhất .

Đi tới cửa Túy Yêu lâu , tú bà trẻ nhất kinh thành – Hoa Linh đã đợ hắn từ lâu . Vừa nhìn thấy hắn nàng lập tức cười cười nói nói "Vương gia, đến sớm vậy sao ?" Nụ cười này khiến cho son phấn trên mặt gần như rớt xuống .

Tần Mộ Phong ho khan một tiếng , lấy tay che mũi "Liễu Thiến đâu ?" Mùi phấn thơm này quả thật quá nồng.

"Vương gia , ngài đến sơm như vậy là muốn tìm Liễu Thiến à ? Nàng không có ở đây ." Đôi môi màu đỏ tươi của Hoa Linh mở ra "Túy Yên lâu còn có rất nhiều cô nương xinh dẹp, đảm bảo ngươi hài lòng ." Hoa Linh nói xong , vươn ngón tay mảnh dẻ giả bộ quyến rũ vẽ từng vòng tròn trong lồng ngực hắn .

"Bổn vương tìm Liễu Thiến ." Tần Mộ Phong ẩn ước biết được Liễu Thiến muốn trừng phạt hắn . Hoa Linh trong quá khứ không trang điểm đậm như thế , lại càng không sờ loạn trên người hắn . Hoa Linh tự nhiên biến thành loại đàn bà hợp với khẩu vị của hắn như thế này nhất định là do Liễu Thiến phân phó . Tiểu nữ nhân kia nhất định là muốn trả thù .

Hoa Linh che miệng cười duyên "Vương gia, nơi này có rất nhiều cô nương so với Liễu Thiến xinh đẹp hơn nhiều ." Nàng quay đầu lại, hướng bên trong hô to "Các cô nương, Bình Nam Vương tới , tiếp khách ." Trong đáy mắt Hoa Linh lóe lên một tia tà ác .

"Đến ngay ." Một trận thanh âm thanh thúy vang lên , 45 cô nương từ bốn phương tám hướng ùa ra .

Tất cả những cô nương này đều mặc y phục mày đỏ , trên mặt bôi trát rất nhiều phấn đã trở nên trắng bệch , đôi môi tô son màu đỏ tươi . Có vài cô nương trên mặt còn có những vết tàn nhan màu đen .

Hương thơm cay nồng , những cô nương giống như ma quỷ cơ hồ khiến cho Tần Mộ Phong cảm thấy buồn nôn .

"Vương gia ." Một đám cô nương đến bên cạnh Tần Mộ Phong , trong đại sảnh nhất thời trở nên náo loạn .

Các cô nương này sống như con sói nhìn thấy miếng thịt , lập tức đổ xô đến cắn hắn . Trong nháy mắt , toàn thân trên dưới của Tần Mộ Phong đều

https://thuviensach.vn

là những vết môi son đỏ tươi .

Phi Dương quyết định khoanh tay đứng nhìn , thái độ hệt như đang xem kịch “Hoa nương , ai bày ra trò này ?” Bị một đám đàn bà xấu xí này hù doạ, xem hắn còn dám đi trêu hoa ghẹo nguyệt nữa hay không .

Hoa Linh tự tin nói “Tiểu thư phân phó .”

“Xứng đáng ah .” Phi Dương nhìn có chút hả hê .

“Đúng vậy, hắn xứng đáng bị như vậy .” Khoé miệng Hoa Linh hiện lên một nụ cười lạnh .

“Hoa nương, hù doạ thì đợc nhưng đừng làm thật....” Nếu Vương gia thực sự bị cưỡng gian thì có thể trong vài tháng hắn ăn cũng không ngon .

“Tiểu thư tự biết chừng mực .”

Phi Dương vừa định nói tiếp thì đã nghe tiếng các cô nương thét chói tai . Một cô nương, hai cô nương rồi lại thêm vài cô nương nữa té ngã trên mặt đất , không cần phải hỏi cũng biết là do Tần Mộ Phong đánh .

Tần Mộ Phong không thèm nhìn vào mấy cô nương đó , đưa tay kéo Hoa Linh lên lầu , tuỳ tiên đi vào một căn phòng nào đó, gấp đến nỗi không thèm đóng cửa .

Hoa Linh cười thầm, hai tay chống ở trên giường , nở nụ cười xinh đẹp “Vương gia, ta là tú bà , không bán thân .”

Tần Mộ Phong lửa giận bừng bừng “Hoa Linh , Liễu Thiến ở đâu ?” Nữ nhân này thật sự là quá đáng , cư nhiên bày ra cái trò này .

“Vương gia, tiểu thư nói ngươi hiện tại đang phát tình, bảo ta tìm một vài cô nương cho ngươi giải quyết , chẳng nhẽ ngươi không hài lòng sao ?” Hoa Linh làm bộ vô tội nháy mắt mấy cái , nhìn vẻ mặt vô tội đáng yêu của nàng kết hợp với lớp son phấn dày cộp kia tự nhiên lại có cảm giác quỷ dị không nói nên lời .

“Nữ nhân kia...” Trong đôi mắt Tần Mộ Phong loé lên một tia nguy hiểm , không thể kiềm chế cơn giận mà xuất ra một chưởng đem cái bàn chém thành hai nửa , những đồ sứ bằng ngọc đặt trên quầy cũng bị chấn động mà rơi xuống đất, vỡ tan thành những mảnh nhỏ .

Hoa Linh móc từ trên người ra một cái bàn tính bằng vàng , ngón tay ngọc bắt đầu tính toán “Một cái bàn bằng gỗ gụ , 300 lượng , một cái ghế ,

https://thuviensach.vn

100 lượng , bình hoa ba màu , 500 lượng , chén lưu ly nhập khẩu từ Tây Vực , 1500 lượng..."

Tần Mộ Phong hoàn toàn mất đi kiên nhẫn, nghiến răng nghiến lợi "Hoa Linh, Liễu Thiến ở đâu ?"

Hoa Linh miệng lẩm bẩm "Ta bị ngươi làm cho hoảng sợ , thêm phí tổn thất tinh thần , 3000 lượng , các cô nương bị ngươi đả thường, thêm phí y dược , phí điều dưỡng , phí mất sức , phí tổn thất tinh thần...."

Tần Mộ Phong lạnh lùng nhìn Hoa Linh , mà Hoa Linh thì không thèm nhìn hắn, cứ cúi đầu tính toán .

Hắn đứng một hồi lâu mà Hoa Linh vẫn không ngừng thao thao bất tuyệt . Hắn hừ lạnh một tiếng , phất tay áo rời đi .

"Vương gia, hoan nghênh ngươi lần sau lại đến ." Nàng ngẩng đầu , khoé miệng nhếch lên hiện ra một tia cười lạnh .

Bỏ lại bàn tính , đôi tay 'Hoa Linh' đưa ra phía mang tai , tháo bỏ một lớp mặt nạ màu bạc . Lớp mặt nạ được tháo bỏ lộ ra một dung nhan thanh tú , rõ ràng là Liễu Thiên Mạch .

"Liễu Thiến , làm rất tốt ."

"Đương nhiên , Liễu Thiến ta đã ra tay thì nhất định thành công ."

"Tên chết tiệt chết dẫm đó dám chọc ngươi tức giận , không thể không trừng trị hắn ."

"Người đắc tội với Liễu Thiên Mạch ta nhất định sẽ phải trả một cái giá khủng khiếp ."

"Được rồi, bây giờ làm cái gì đây ?"

"Nghỉ ngơi hai ngày, sau đó về Vương phủ ."

"Ngươi còn muốn trở về a ?"

"Không trở về thì làm sao hoàn thành nhiệm vụ ."

"Chỉ dùng thân phận Liễu Thiến thôi không đủ ."

"Tên chết tiệt kia luôn kêu Thiên Mạch, vẽ cũng vẽ Thiên Mạch , cây trâm Thiên Mạch đã đi cầm hắn cũng chuộc lại rồi giữ ở trên người , cái này biểu thị cho cái gì ?"

"Hắn yêu ngươi, ta biết a ."

https://thuviensach.vn

“Nếu hắn yêu nhất Thiên Mạch thì ta sẽ dùng thân phận Thiên Mạch để chơi đùa với hắn .”

“Ha ha , hai thân phận , ngươi mà không chơi đùa hắn đến chết thì đừng nói nhận thức ta .”

https://thuviensach.vn

Chương 60 : Mượn rượu tiêu sầu

Một thân ảnh màu lam xuyên qua hoàng cung đại nội , thân pháp của nàng cực nhanh , nhanh đến mức không thấy rõ, cái nhìn thấy chỉ là một tàn ảnh .

Thiên Mạch một thân lam y , lam sa che mặt , nhảy vào cửa tầm cung của Tần Vật Ly . Nàng mới từ trên nóc nhà nhảy xuông đã nhìn thấy hai bóng người quen thuộc gần trong gang tấc .

Hoắc Thiên vừa nhìn thấy trang phục của Thiên Mạch thì lập tức nhận ra thân phận của nàng .

“Tuyết Nhạn cô nương ?” Hắn nhíu mày .

Thiên Mạch ôm bảo kiếm, hướng bọn họ ôm quyền . Nàng lạnh lùng quay đầu , tiến vào tẩm cung .

“Nàng chính là đại nội đệ nhất mật thám Tuyết Nhạn ?” Hoắc Thiên đã từng nhìn thấy Tuyết Nhạn sao ? Nếu không sao biết nàng là Tuyết Nhạn ?

“Đại nội tam đại mật thám , Tuyết Nhạn luôn mặc áo lam . Ngươi hãy nhìn xem trên chuôi thanh bảo kiếm của nàng còn dùng lam bảo thạch khảm thành hình chim nhạn , đó chính là biểu tượng của Tuyết Nhạn .” Đây đều là do Tần Vật Ly nói cho hắn .

“Ngươi đã điểu tra Tuyết Nhạn ?” Tần Mộ Phong có chút nghi hoặc .

“Không có , là Vật Ly nói cho ta .” Hoắc Thiên tiếp tục nói “Ngân Ưng mặc đồ màu trắng, dùng một cái mặt nạ màu bạc che nửa mặt . Hắc Hổ mặc hắc y , trên trán có xăm một ngọn lửa màu đỏ .”

Tần Mộ Phong lặng lẽ đi vào, cũng không có nói thêm câu gì nữa . Tần Vật Ly đem những điểm đặc trưng của tam đại mật thám nói cho Hoắc Thiên mà không nói cho hắn . Qủa nhiên Tần Vật Ly đối với hắn không hề tín nhiệm .

Thiên Mạch đi vào tẩm cung đã thấy Ngân Ưng với một thân bạch y cùng Hắc Hổ với một thân hắc y đang lười biếng nằm trên ghế .

Ngân Ưng vừa thấy Thiên Mạch lập tức từ trên ghế nhảy bật lên , đem nàng ôm thật chặt “Tuyết Nhạn muội muội , Ngân Ưng ca ca nhớ ngươi a .”

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch đẩy Ngân Ưng ra "Đi ra chỗ khác, đừng để nước miếng của ngươi bắn lên mặt ta ."

"Tuyết Nhạn muội muội, Ngân Ưng ta phong lưu tài tuấn , ngọc thụ lâm phong , ngươi cư nhiên đối với ta như vậy có phải quá đáng lắm không ?" Ngân Ưng giả bộ thở dài .

Thiên Mạch liếc nhìn Ngân Ưng "Ngươi có phải ở chung với Tần Vật Ly quá lâu nên bị hắn lây nhiễm rồi không ? Cùng hắn đùa giỡn như vậy , ta van ngươi , ngươi là đại nội mật thám ,làm ơn đừng làm ra bộ dạng khiến người ta ác tâm như thế ."

Ngân Ưng bất mãn lầm bầm "Tuyết nhi, đây là ngươi không đúng rồi , chúng ta tốt xấu gì cũng là sư huynh của ngươi , ít ra cũng cấp cho chúng ta một chút thể diện chứ ."

Thiên Mạch buồn cười nhìn Ngân Ưng "Thể diện đáng giá bao nhiêu tiền ?"

Ngân Ưng hung hăng trừng mắt nhìn Thiên Mạch "Tuyết nhi , ngươi có lầm không vậy, ngay cả sư huynh mà ngươi cũng không nhận , ta ghét ngươi ."

Thiên Mạch nheo mắt nhìn nàng "Hàn Oanh tiểu thư, ngươi là sư huynh sao ?"

Cái mũi của Hàn Oanh hít hít vài hơi , ở trên người Thiên Mạch cọ qua cọ lại , ai oán nói "Ta là nam nhân mà , có cần ta cởi quần áo ra cho ngươi xem không ?"

Thiên Mạch liếc nhìn nàng "Trên người ta có cái gì thì ngươi có cái đó , không cần chứng minh ta cũng biết ngươi là nữ nhi ."

Hàn Oanh lôi lôi kéo kéo cánh tay Thiên Mạch , ngọt ngào làm nũng "Ta là nam mà, ta là nam mà ."

Thiên Mạch cảm thấy bất lực , bàn tay véo véo khuôn mặt nhỏ nhắn của Hàn Oanh "Có nam nhân nào như ngươi không ? Thật là mềm a , đích thực là mặt trắng nhỏ ."

"Phi Yên, Oanh nhi , đừng ầm ĩ nữa ." Hắc Hổ Hàn Lạc vẫn như cũ không nhúc nhích , giống hệt như một pho tượng điêu khắc .

Hàn Oanh kinh hô "Ngươi là Phi Yên ?"

https://thuviensach.vn

“Nói nhảm , tiểu sư tỷ có cao như ta sao ?” Trong đáy mắt Thiên Mạch xẹt qua ý cười .

Hàn Oanh bất đắc dĩ vỗ vỗ cái trán , day day hai bên huyệt thái dương “Nữ nhân kia lại chạy trốn rồi .”

“Phi Yên, đừng cùng Oanh nhi đùa giỡn .” Lời nói của Hàn Lạc vẫn bình thản như cũ .

Khuôn mặt của Hàn Oanh di chuyển đến trước mặt Hàn Lạc “Tiểu đệ, ta tốt xấu gì cũng là đại ca của ngươi , ngươi đừng giáo huấn ta .”

Hàn Lạc liếc mắt nhìn nàng sau đó không thèm để ý .

Thiên Mạch cười nhẹ, kéo tay Hàn Oanh đồng thời ngồi xuống “Ngồi xuống .”

Vừa ngồi xuống thì Hoắc Thiên , Tần Mộ Phong và Tần Vật Ly cùng nhau đi vào .

Ba tên ngồi ở trên ghế vẫn không nhúc nhích , mỗi người đều bày ra vẻ mặt nghiêm túc .

Tần Vật Ly phe phẩy chiết phiến , chậm rãi đi đến trước mặt bọn họ “Ba người các ngươi khó có cơ hộ ở cùng một chỗ .”

Thiên Mạch đứng lên, hai tay ôm quyền “Tuyết Nhạn tham kiến hoàng thượng .” Nói xong câu đó, Thiên Mạch lại ngồi xuống, hoàn toàn không đem Tần Vật Ly bỏ vào trong mắt .

“Không sai, không sai , Tuyết Nhạn cũng biết cái gì gọi là quân thần chi đạo .” Tần Vật Ly đến trước mặt nàng, dùng chiết phiến nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lên “Càng ngày càng xinh đẹp, ngươi không thể tiếp tục xinh đẹp nữa , nếu không ta sẽ có tà ý với ngươi .”

Thiên Mạch đẩy chiết phiến của hắn ra, lạnh lùng quay đầu đi “Nhàm chán .”

Tần Vật ly nhún nhún vai coi như không có chuyện gì “Ai , Tuyết Nhạn càng ngày càng xinh đẹp nhưng lại không cho ta thưởng thức .”

“Hoàng thượng, Tuyết Nhạn bề bộn công việc, nói chính sự đi .” Nàng không có sức giỡn chơi với hắn .

“Vị này là Bình Nam Vương Tần Mộ Phong , là vị đệ đệ hư hỏng của ta .” Tần Vật Ly dùng cây quạt đập vào ngực Hoắc Thiên vài cái “Hoắc Thiên , đại tướng quân nổi danh thiên hạ .”

https://thuviensach.vn

Ba người ngồi ở trên ghế hướng Tần Mộ Phong và Hoắc Thiên gật đầu, xem như chào hỏi .

“Vị này chính là tuyệt đại mỹ nhân Tuyết Nhạn , người đeo mặt nạ màu bạc kia là Ngân Ưng trong truyền thuyết .” Tần Vật Ly giật giật y phục của Tần Mộ Phong “Nhìn thấy không , giống hệt như bức tượng, cái tên xăm hình ngọn lửa trên trán kia chính là Hắc Hổ .”

“Từ lâu đã ngưỡng mộ đại danh của ba vị mật thám .” Đôi mắt Hoắc Thiên đảo qua ba người , khuôn mặt mỉm cười .

Tần Mộ Phong không có nói gì, ánh mắt rơi vào trên người Thiên Mạch . Đôi mắt đen của hắn nheo lại , ánh mắt vô cùng thâm trầm .

Nữ tử từng ẩn núp bên người hắn , giám thị nhất cử nhất động của hắn rốt cuộc là cái dạng gì ? Hắn rất muốn biết .

Thiên Mạch vẫn lãnh đạm như cũ, trong con ngươi không có một tia tâm tình, lạnh lùng nhìn về phía trước .

“Đều là người mình , ngồi đi .” Tần Vật Ly ngồi xuống , Hoắc Thiên và Tần Mộ Phong cũng theo dó ngòi xuống .

Mộ Phong thuận thế ngồi bên cạnh Thiên Mạch, thỉnh thoảng lại đưa mắt nhìn nàng . Thiên Mạch bị Tần Mộ Phong nhìn cảm thấy rất mất tự nhiên “Hoàng thượng , nói chính sự đi .”

“Ta thu được tin tức , có người muốn giết Bình Nam Vương .” Hàn Lạc nhìn về phía Thiên Mạch “Là đệ nhất tử sĩ của Nam Hận Thiên - Dạ cơ .”

Thiên Mạch nhìn người nào đó , trong đáy mắt loé lên một tia sắc lạnh .

“Bình Nam Vương , ngươi không biết Dạ cơ ở đâu sao ?” Tần Vật Ly liếc nhìn Tần Mộ Phong, khoé miệng khẽ nhếch lên, cười như không cười .

Tần Mộ Phong lạnh nhạt “Thần quả thực không biết .”

“A , có đúng như vậy không ?” thiên mạch cười lạnh, trong mắt tràn đầy vẻ châm chọc “Không phải vô duyên vô cớ mà trên người thị thiếp Hàm Thuý của Vương gia rơi ra lệnh bài của Dạ cơ , nhưng hàm Thuý không phải Dạ cơ . Rõ ràng Hàm Thuý chỉ là kẻ chết thay , có người cố ý sắp đặt như vậy .” Liễu Thiên Mạch bật cười, ý châm chọc trong lời nói càng sâu “Vương gia, ngươi thông minh như vậy chẳng nhẽ không biết nguyên do ?”

Giọng nói của Tần Vật Ly đột nhiên trở nên lạnh lùng , trong đôi mắt đen loé ra một tia quỷ dị “Những gì Tuyết Nhạn nói đúng là lời mà trẫm

https://thuviensach.vn

muốn nói , Bình Nam Vương, ngươi phải cho tẫm một câu trả lời rõ ràng .”

Tần Mộ phong quỳ trên mặt đất, kiên định nói “Thần sẽ cho hoàng thượng một câu trả lời hài lòng .”

“Trẫm tin tưởng ngươi .” Khoé miệng Tần Vật Ly nhếch lên, trong đáy mắt vẫn còn chứa đựng một tia sắc lạnh đến thấu xương .

*****

Sau năm ngày tuyết rơi nhiều , đã không còn thấy tuyết rơi thêm nữa , khí trời bắt đầu ấm dần lên . Kinh thành trỏ lại vẻ náo nhiệt thường ngày , có vẻ như những trận tuyết lớn kia chưa bao giờ tồn tại . Nhưng những chuyện đã xảy ra trong tuyết đã khắc sâu trong tâm trí Thiên Mạch .

Liễu Thiên Mạch trở lại Bình Nam Vương phủ , nàng vẫn như cũ mặc một thân bạch y, bình tĩnh đi vào .

Nàng luôn luôn an tĩnh, an tĩnh đên nỗi khiến cho người ta không biết được sự tồn tại của nàng . Khi đi vào Bình Nam Vương phủ, nàng không hề làm kinh động bất cứ kẻ nào .

Muốn trở về Đạm Yình cư thì phải đi ngang qua bắc viện .

Nàng mới vừa đi tới trước cửa bắc viện thì Thải Y , Ngọc La mang theo nha hoàn từ bên trong đi ra . Thiên Mạch vốn không muốn để ý nhưng Thải Y hết lần này đến lần khác đều không chịu bỏ qua . Vừa thấy Thiên Mạch, Thải Y lập tức ưỡn ẹo , duyên dáng đi tới trước mặt nàng “Đây không phải là Thiên Mạch phu nhân sao ? Mười ngày nay ngươi đã đi đâu ?” Thải Y che miệng , cười mỉa “Không phải là đi câu dẫn nam nhan đấy chứ ?”

Ngọc La khẽ liếc mắt nhìn Thiên Mạch , hơi thở như hoa lan “Chính là như thế , xem nàng kìa, giống hệt một con hồ ly tinh .”

Thiên Mạch lạnh lùng liếc nhìn các nàng, trong con mắt có chút khinh miệt .

Thải Y không giận mà lại cười “Không phải bị ta nói trúng chứ .”

“Thiên Mạch phu nhân quốc sắc thiên hương, nam nhân ngã dưới gấu quần ngươi chắc hẳn đếm không hết .” Ngọc La ngượng ngùng chớp chớp mắt , làm bộ khờ khạo “Nghe nói đêm tân hôn phu nhân không có lạc hồng, không biết là vì nguyên do gì ?”

Thiên Mạch bình tĩnh nhìn thẳng về phía trước, bước qua các nàng mà đi . Thải Y không muốn buông tha nàng , lại tiếp tục đuổi theo “Như thế

https://thuviensach.vn

nào, bị chúng ta nói trúng rồi , cho nên mới muốn bỏ chạy ?" Trên gương mặt quyến rũ của nàng mang đầy vẻ trào phúng .

Liễu Thiên mMạch giương mắt , thản nhiên nói "Liễu Thiên Mạch xuất thân trong nhà quan , hiểu được hai chữ liêm sỉ . Hai vị 'phu nhân' đều xuất thân thanh lâu , cùng Thiên Mạch nói chuyện sẽ làm hai vị bị vấy bẩn ." Thiên Mạch không có một tia cảm xúc , giống như một con rối không có sinh mệnh .

Thải Y hít một hơi, kiêu ngạo vênh mặt lên "Xuất thân nhà quan thì sao ? Để ta nói cho ngươi biết , tình cảnh trong buổi thọ yến hôm đó ta vẫn còn nhớ rất rõ, Liễu gia không nhận ra ngươi a ." Thải Y cười châm chọc "Trong mắt người nhà Liễu gia, ngươi ngay cả con chó cũng không sánh bằng . Ta là thanh lâu nữ tử thì đã sao ? Ít nhất ta còn là người ."

"Thải Y phu nhân đang nói chuyện với ta sao ? Ta là chó, Thải Y phu nhân có thể nói chuyện với ta tự nhiên ngươi cũng là..." Thiên Mạch chép miệng "Ngươi là con chó xuất thân từ thanh lâu ? A, nói như vậy phu nhân ngươi đã từng bị rất nhiều thứ dơ bẩn...trèo lên người ? Thải Y phu nhân, ngươi không sợ bị mắc hoa liễu sao ?"

Khuôn mặt của Thải Y trở nên tím ngắt , hướng Liễu Thiên Mạch rống to "Liễu Thiên Mạch , ngươi..."

"Ta đi trước ." Liễu Thiên Mạch hung hăng đẩy Thải Y sang một bên . Nàng quay đầu lại, khoé miệng nhếch lên "Chó ngoan không cắn càn , ngươi ngay cả cẩu cũng không bằng ."

Phía sau truyền đến những tiếng chửi rủa, Thiên Mạch cũng chỉ mỉm cười .

Đi được một đoạn, một bóng người mặc hồng y chặn trước mặt nàng .

"Làm gì ?" Thiên Mạch ngẩng đầu .

Yên Chi vỗ vỗ tay, có chút hưng phấn "Thật là đặc sắc a, ta còn tưởng ngươi nhẫn nhịn giỏi lắm , hoá ra...ngươi so với Thải Y còn ghê gớm hơn ." Nghĩ đến bộ mặt đỏ hồng lên vì tức giận của Thải Y là nàng lại không nhịn được cười .

"Ta lãnh đạm nhưng không có nghĩa là ta không biết nổi giận ." Thiên Mạch tiếp tục đi về phía trước .

https://thuviensach.vn

Yên Chi cùng nàng sóng vai , không ngừng gật đầu “Đúng vậy , đúng vậy , ngươi đúng là thâm tàng bất lộ .”

“Người thực sự thâm tàng bất lộ là Thải Y mới đúng .” Khoé miệng Thiên Mạch hiện lên mộ nụ cười tàn nhẫn, trông thập phần đáng sợ .

Yên Chi run rẩy “Ngươi làm gì ? Đừng cười như vậy, ta sợ lắm .”

“Ta chán ghét tiện nhân kia có dược hay không ?” Thiên Mạch nhìn nàng khinh thường .

“Ta cũng chán ghét .” Yên Chi ngửa mặt lên trời cười to “Anh hùng có cùng chí hướng .”

“Anh hùng ?” Thiên Mạch buồn cười nhìn Yên Chi “Y Tiểu Lục , ngươi là anh hùng sao ?”

“Đương nhiên .” Yên Chi đắc ý vỗ vỗ ngực “Trên giang hồ ai không nhận thức Y Tiểu Lục ta .”

Thiên Mạch gật gật đầu “Đúng vậy , võ lâm đệ nhất nữ phiến tử ai mà không biết .” (phiến tử : kẻ lừa đảo)

Yên Chi xấu hổ gãi gãi đầu “Do cuộc sống bức bách thôi , ta cũng không muốn làm kẻ lừa đảo , nhưng là...ta sinh ra đã là trẻ mồ côi , ta bị sư phó cũng là kẻ chuyên đi lừa đảo dạy dỗ , không làm kẻ lừa đảo , chẳng nhẽ đi làm thiên kim tiểu thư sao ?”

“Cũng đúng, những kẻ bị ngươi lừa toàn là những kẻ bại hoại , cũng coi như là vì dân trừ hại .” Thiên Mạch nhếch môi, cười ôn nhu .

“Đúng vậy .” Yên Chi dương dương đắc ý “Mục tiêu của ta là thiên hạ đệ nhất phiến tử , giống như tả thủ thần y cùng Phi Yến là nữ trung hào kiệt dương danh thiên hạ .”

Trong mắt Thiên Mạch tràn ngập ý cười “Nhưng hai năm trước đây ngươi bất cẩn lừa các chủ Thiên Cơ các , là Tam công tử của Vô Tranh sơn trang , vì tị nạn nên đã trốn đến thanh lâu , sau đó lại tiếp tục trốn vào Vương phủ , giống như con đà điểu hai năm rồi không dám gặp người khác .”

“A, cái này ngươi cũng biết sao ?” Yên Chi nhăn mũi , trên mặt đầy vẻ nghi hoặc “Quái , hai năm trước ta len lén để cho Yên Chi thật chạy đi , sau đó mạo danh nàng ta ở thanh lâu mại nghệ , sau đó nữa là bị Thải Hà đưa

https://thuviensach.vn

vào Vương phủ . Mãi cho đến giờ vẫn bình an vô sự, tại sao ngươi lại biết được ?"

"Ta nhờ tam ca tra thân phận của ngươi, trong lúc vô ý đã tra ra được ."

"Tam ca của ngươi là ai a ? Yên Chi , không Tiểu Lục cẩn thận dò hỏi .

Thiên Mạch liếc nhìn nàng "Quân Hạo Đình ."

"Cái gì ?" Khuôn mặt Tiểu Lục biến thành màu xanh lá cây , vẻ mặt đáng thương "Hắn có thể hay không vì 1000 lượng bạc mà đến tìm ta phiền toái ?"

"Hắn nói, năm đó hắn cho ngươi 1000 lượng bạc , lúc đó ngươi đang 'bán mình chôn cha' , cho nên ngươi đã đem thân thể bán cho hắn , hắn có thể không truy cứu sao ." Thiên Mạch có chút hả hê .

Tiểu Lục càng ủ rũ hơn "Ngươi là ai ? Là vị nào của Vô Tranh sơn trang ?"

"Thất cô nương ."

Tiểu Lục cơ hồ đứng không vững , nuốt một ngụm nước miếng "Ngươi chính là thất cô nương trong truyền thuyết ? Hắn là không ái dám đuổi giết ngươi nha ? Ngươi đi vào Vương phủ làm gì ?"

"Đã quên không nói cho ngươi ta còn có ngoại hiệu là Phi Yến ." Thiên Mạch cười như không cười, chủ tâm hù doạ nàng .

Tiểu Lục 'a' lên một tiếng , té lăn quay trên mặt đất "Đừng cản ta , để cho ta chết ."

Thiên Mạch kéo quần áo của Tiểu Lục "Trước khi ngươi chết ta muốn nói cho ngươi biết, ngươi thiếu nhà ta 1000 lượng bạc , trả đây ."

Tiểu Lục nhún vai , làm bộ đáng thương "Nhất định phải trả sao ?"

"Gỉa bộ đáng thương với ta cũng vô dụng ." Thiên Mạch cười gian, đánh giá trang sức trên người nàng .

Tiểu Lục cúi đầu, chỉa chỉa sợ dây chuyền trên cổ mình "Ngươi muốn cái này ?" Phi Yến sẽ không muốn cái vật nhỏ này chứ ?

"Hai năm trước ngươi thiếu Vô Tranh sơn trang ta 1000 lượng , tính lãi suất kép bây giờ phải trả gấp ba ." Thiên Mạch đưa ba ngón tay ra trước mặt nàng "Ba ngàn lượng ."

"Ba ngàn lượng ?" Tiểu Lục kinh ngạc "Sao nhiều thế ?" Cho vay nặng lãi cũng không tính nhiều như vậy .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch mỉm cười “Bất quá , ngươi cũng có thể không cần trả .” Trong đáy mắt của nàng loé lên một tia tính toán .

“Thế nào ?” Tiểu Lục làm ra vẻ nịnh nọt đi tới .

“Ngươi giúp ta lừa một người, 3000 lượng không cần trả , mặt khác , ta còn cho thêm ngươi 1000 lượng .” Thiên Mạch bỏ thêm một câu “Hoàng kim .”

“Ngươi cho ta 1000 lượng hoàng kim ? Làm gì ?” Giang hồ đồn rằng Phi Yến yêu tiền như mệnh , một đồng cũng không bỏ ra , tự nhiên lại chủ động cho nàng nhiều tiền như vậy , có phải đầu óc nàng ta có vấn đề gì rồi không ?

“Lừa Tần Mộ Phong .” Khoé miệng Thiên Mạch nhếc lên, vô cùng tà mị .

“Làm gì ?” Tiểu Lục cảm thấy hoang mang .

Thiên Mạch liếc nhìn nàng “Khổ nhục kế .”

“Ách ?” Tiểu Lục không hiểu .

“Chính là...” Thiên Mạch hưng phấn định nói ra thì đột nhiên sắc mặt biến đổi , ở bên tai Tiểu Lục nói có người .

Ánh mắt Tiểu Lục quét một vòng , đứng sát vào Thiên Mạch, làm ra vẻ hai người đang nói chuyện với nhau .

Còn chưa kịp nói chuyện thì một giọng nói đã xen vào giữa bọn họ “Thiên Mạch phu nhân, ngươi đã trở lại .” Phi Dương không che dấu được sự vui sướng .

Liễu Thiên Mạch nghiêng đầu , mỉm cười “Phi Dương đại ca, xin lỗi vì đã để cho ngươi lo lắng .” Lúc nãy nàng đã biết là hắn .

“Phu nhân , ngươi có khoẻ không ?” Phi Dương đi tới bên cạnh thiên mạch , kích động nắm lấy tay nàng .

“Ta tốt lắm a , ngươi có thể gọi tên ta mà , đừng khách khí như vậy .” Phi Dương đối với nàng tốt lắm , mấy ngày đóng giả làm Liễu Thiến nàng đã thấy được .

“Thiên Mạch, ngươi đã đi đâu , ta vẫn rất lo cho ngươi .”

“Không có gì .” Thiên Mạch không muốn nói nhiều về chuyện này .

Ánh mắt của Phi Dương nhìn qua Tiểu Lục bên cạnh , sắc mặt đột nhiên trở nên lạnh lùng “Yên Chi cô nương , ngươi ở đây làm gì ?” Nhìn Thiên

https://thuviensach.vn

Mạch lãnh đạm như thế rất có thể bị nàng khi dễ .

Tiểu Lục hướng Phi Dương nháy mắt , cười như không cười "Hộ vệ đại ca, ta cùng phu nhân nói chuyện phiếm , sẽ không bắt nạt nàng đâu, ngươi yên tâm ." Nàng chỉ là một phiến tử, như thế nào dám khi dễ Vô Tranh sơn trang Thất cô nương , Phi Yến dạ đạo chứ ? Nàng còn muốn sống mà . Kẻ dám đắc tội với Thất cô nương thì bây giờ mộ đã xanh cỏ rồi .

Đôi mắt ưng sắc bén của Phi Dương nhìn chằm chằm Tiểu Lục , một lúc lâu mới đem ánh mắt từ trên người nàng rời đi .

"Thiên Mạch, có mệt không, ngươi về trước đi, ta còn có việc ." Hắn kìm nén sự hưng phấn lúc đầu, bình thản như nước .

Thiên Mạch gật đầu, bình tĩnh hỏi "Vương gia đâu ?" Nàng biết hắn bây giờ tâm tình nhất định không tốt . Ngày hôm đó ở tẩm cung của Tần Vật Ly hắn đã bị nàng chỉnh rất thảm .

Phi Dương thở dài bất lực "Vương gia a, đem mình nhốt trong thư phòng không có đi ra ."

"A, là như thế nào ?" Thiên Mạch đã lờ mờ đoán được .

Thiên Mạch nheo mắt, mông lung nhìn Phi Dương "Phi Dương đại ca , ngươi không tin tưởng ta sao , ta là thê tử của Vương gia, ta phải giúp hắn phân ưu ." Trong đáy mắt của nàng tựa hồ mang theo một tia thất vọng .

"Không phải ." Phi Dương do dự trong chốc lát "Được rồi, chúng ta ngồi xuống từ từ nói chuyện ." Vì chuyện của Vương gia mà hắn sắp phát điên rồi .

Thiên Mạch chỉ chỉ vào ngôi đình trong ao "Bên kia có ngôi đình ."

"Yên Chi cô nương, mời trở về ." Phi Dương đối với Yên Chi rõ ràng là có địch ý . Hắn đối với bốn thị thiếp của Tần Mộ Phong đều có địch ý .

"Đi thì đi ." Tiểu Lục hừ lạnh một cái rồi bỏ đi .

"Mời ." Thiên Mạch đi ở phía trước, trong mắt tràn đầy vẻ trào phúng .

Tần Mộ Phong quả nhiên không thẹn với cái danh tình thánh . Vì tình yêu mà hành hạ bản thân mình , việc ngu ngốc như vậy chắc chỉ có mình hắn làm .

Hắn rốt cuộc là đa tình , hay là ngu ngốc ?

Phi Dương đem chuyện của Thải Y, Thải Hà , Nguyệt cơ , Dạ cơ toàn bộ nói cho Thiên Mạch , ngay cả chuyện Tần Mộ Phong bị Tần Vật Ly và

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhạn làm khó hắn cũng không chút dấu diếm . Hắn biết Thiên Mạch rất thông minh , hơn nữa tuyệt đối không phải là thám tử của Nam Việt , hắn hy vọng Thiên Mạch có thể nghĩ cách giúp hắn .

Thực ra , nhưng gì Phi Dương biết Thiên Mạch đều biết thậm chí so với hắn còn biết nhiều hơn nhưng nàng vẫn kiên nhẫn ngồi nghe hăn nói . Sự tín nhiệm của hắn làm nàng cảm động "Vương gia sớm đã phái ngươi giám thị Thải Y, có phải không ?" Nàng đã sớm biết , không phải sao ?

"Đúng vậy, nha hoàn của Tuyết Nhạn cô nương là Thanh Loan cô nương cũng đang giám thị nàng . Hai người chúng ta luân phiên giám thị nhưng không thấy có gì dị thường ." Nói đến đây Phi Dương bất giác nhíu mày .

Mũi chân Thiên Mạch di di trên mặt đất .

Nàng đã sớm đoán được kết quả như thế nhưng vẫn không khỏi có chút thất vọng .

Chẳng nhẽ nàng đã lầm, Thải Y căn bản không phải là Dạ cơ ? Vậy ai mới là Dạ cơ chứ ? Ngọc La ? Hay là nha hoàn trong bắc viện ?

Không đúng, nàng vẫn như cũ hoài nghi Thải Y nhưng rốt cuộc là nơi nào có vấn đề ?

Bàn tay Thiên Mạch đặt ở trên đùi nắm chặt lại "Không đúng , trong này rốt cuộc là có vấn đề gì ?"

"Ta cũng thấy được có chỗ không đúng, tất cả chứng cớ đều chỉ hướng về Thải Y ." Phi Dương nhíu mày .

Thiên Mạch nghiêng đầu,trong con ngươi loé lên một tia sáng "Có phải chúng ta đã suy nghĩ quá nhiều không, bởi vì tất cả chứng cớ đều hướng về Thải Y nên ta mới cảm thấy quá trùng hợp ."

"Ngươi muốn nói có người giá hoạ ?" Đôi mắt Phi Dương chợt loé lên , căn bản là dồng tình với lời Thiên Mạch nói .

"Không đúng a , đã giá hoạ Hàm Thuý, sao còn muốn giá hoạ cho Thải Y chứ ?" Thiên Mạch cười lạnh "Nếu Thải Y không phải là Dạ cơ thì đối thủ lần này quả thực đáng sợ . Nàng ẩn mình rất sâu , một chút sơ hở cũng không có ."

Nữ tử trong Bình Nam Vương phủ đều có bí mật, các thức các dạng bí mật .

https://thuviensach.vn

Liễu Thiên Mạch - thiên hạ đệ nhất phi tặc vì tiền mà thâu tâm của Bình Nam Vương .

Thị thiếp Yên Chi - phiến tử , vì tị nạn mà trốn vào trong Vương phủ .

Thị thiếp Hàm Thúy - một nữ tử yêu đến điên cuồng , đối với Tần Mộ Phong nhất kiến chung tình , bỏ hết tất cả mà đi theo bên người hắn , kết cục là chết không nhắm mắt .

Người đáng thương nhất có lẽ là Hàm Thúy .

Nàng là con gái duy nhất , trời sanh có dung mạo xinh đẹp , phụ thân sợ nàng bị người ta khi dễ nên đã bí mật mời một vị võ sư đến dạy võ công cho nàng . Nàng bản tính thông minh nên học rất nhanh . Nhưng bởi vì học được một chút võ nghệ lại quá lạm dụng nó nên mới dẫn đến việc chết không minh bạch .

Ngày tra được thân thế của Hàm Thúy, Thiên Mạch đã đứng ở bên cửa sổ suốt một đêm . Nàng xúc động , cảm thấy tiếc cho nữ tử vì tình yêu mà điên cuồng kia . Nếu Hàm Thúy là gian tế thì không thể để lộ ra mục đích của mình , như vậy sẽ tốt cho nàng hơn . Nhưng hết lần này đến lần khác , nàng lại là một người đàn bà ngu xuẩn .

Yêu một người , sẽ điên cuồng .

Bí mật của Thải Y là gì ? Gian tế ? Thám tử ?

Bình Nam Vương phủ , khắp nơi đều có bí mật .

Phi Dương cảm thán “Bình Nam Vương phủ lại nổi sóng gió rồi .”

“Tiếp tục chờ đợi .” Chỉ cần Bạch Phi Yên nàng ở Bình Nam Vương phủ thì Dạ cơ vĩnh viễn chỉ có thể trốn ở chỗ tối . Chỉ cần có Bạch Phi Yên nàng thì bất luận là người đàn bà nào cũng không thể gây nên sóng gió .

Ngày đó , sau khi từ trong cung quay lại , Tần Mộ Phong tự nhốt mình trong thư phòng, hạ lệnh không cho bất cứ kẻ nào quấy rầy . Đã năm ngày , hắn chưa từng rời khỏi thư phòng một bước .

Hắn đứng trước cửa sổ , hai tay chắp đằng sau lưng . Ánh mắt âm trầm , ảm đạm , trên gương mặt tuấn dật kia không có một tia cảm xúc .

Ánh sáng mờ ảo xuyên qua cửa sổ chiếu vào trong phòng , phân tán trong căn phòng yên lặng , từng ánh sáng ấm áp chiếu vào trên người hắn .

Hắn đẩy cửa sổ ra , gió lạnh theo đó thổi vào . Trong thư phòng vốn đang u ám lập tức trở nên sáng ngời .

https://thuviensach.vn

Sau một trận tuyết lớn, những chiếc lá cây trong đình viện của Tthính Phong hiên đã rơi rụng hết , còn lại chỉ là một câu cổ thụ trụi lá . Thỉnh thoảng có vài chiếc lá còn sót lại cây bị gió Bắc thôi bay, một cảnh tượng thê lương không nói nên lời .

Cửa phòng đột nhiên bị đá văng ra , một cái bóng mảnh khảnh đứng ở trong luồng sáng ấm áp .

Ở trong phòng một thời gian dài nên Tần Mộ Phong nhất thời không thích ứng được với ánh sáng chói lòa trứơc mắt , trước mặt dường như có một làn khói mỏng, không thấy rõ người đứng trước mặt là ai .

Trong khi hắn chưa kịp phản ứng thì một cái tát đã rơi vào trên mặt hắn . Nàng dùng hết sức để đánh nên trên mặt hắn tự nhiên xuất hiện những dấu ngón tay đỏ hồng .

“Tần Mộ Phong , cái tên chết tiệt này , ngươi đúng là kẻ hèn nhát . Ngươi còn có đầu óc hay không ? Quá khứ là quá khứ , không thể suốt ngày đắm chìm trong đó . Cho dù Thải Hà có là thiên tiên thì sao ? Quốc có quốc pháp , gia có gia quy . Nếu nàng thật sự là Nguyệt cơ , là thám tử của Nam Việt quốc thì ngươi không thể che giấu gian tế , nếu nàng là Nguyệt cơ thì nàng ủy thân cho ngươi liệu có phải là chuyện tốt không ? Ngươi yêu nàng , không muốn hoài nghi nàng, chuyện này ta có thể hiểu . Nhưng ngươi lại không thể phân biệt được đâu là việc công , đâu là chuyện riêng , vì tình yêu mà ảnh hưởng đến an nguy của dân chúng thì ngươi chính là một tên quốc tặc . Nếu ngươi không muốn làm Bình Nam Vương mà muốn làm một tên tình thánh thì bản cô nương cũng không cản ngươi , cho dù ngươi có chết ta cũng không thèm để mắt đến ngươi . Ngươi trước tiên là Bình Nam Vương, sau đó mới là Tần Mộ Phong . Tần Mộ Phong có thể bỏ qua tất cả vì tình yêu , có thể không màng đến quốc gia cừu hận , không nghĩ đến lễ quân thần , nhưng Bình nam Vương thì không thể . Ngươi đại diện cho Thiên Diệp , dân chúng Thiên Diệp cần ngươi bảo vệ . Ngươi xem ngươi bây giờ giống cái gì ? Ngươi tự nhốt mình trong thư phòng, ngươi nghĩ mình có thể trốn tránh được sao ? Ngươi như vậy có xứng đáng với dân chúng và tướng sĩ của Thiên Diệp ? Ngươi có xứng đáng với Vô Mệnh – ngươi đã chết không nhắm mắt không ? Có xứng đáng với sự tín nhiệm của Tần Vật ly không ? Tần Mộ Phong , nếu ngươi không thể làm Bình Nam

https://thuviensach.vn

Vương thì hãy để bản cô nương làm , điều binh khiển tướng ta có thể không bằng ngươi nhưng ta không vì bốc đồng mà làm hư đại sự , ngay cả việc công hay tư cũng không phân biệt được . Con mắt ngươi có phải bị đục thuỷ tinh thể rồi hay không ? Nhìn không rõ cũng được thôi nhưng dù có yêu đương mù quáng thì cũng không nên bao che cho loại đàn bà như Thải Y .” Thiên Mạch nhìn thẳng vào mắt Tần Mộ Phong , trong con mắt loé ra những tia phẫn nộ . Nàng động thủ, lại thêm một cái tát nữa “Tần Mộ Phong , nếu ngươi yêu Thải Hà như vậy thì ngươi có đi làm tay sai cho Nam Việt để phản lại tổ quốc không ?” Trên mặt Thiên Mạch hiện lên nụ cười mỉa mai “Nếu ngươi có thể yêu Thải Hà thì cũng có thể đem tánh mạng của mình ra đặt cược , phản quốc đối với ngươi mà nói cũng không được tính là gì . Có đúng không ?”

Tần Mộ Phong đứng nguyên tại chỗ, đối mặt với Thiên Mạch, không có gì để nói .

Thiên Mạch trừng mắt nhìn hắn , mở tất cả cửa sổ trong căn phòng ra . Gió mát thổ vào trong phòng làm thư từ bay tứ tung , chậu hoa bên cạnh kệ sách thật là ủ rũ .

Tần Mộ Phong xoay người về hướng cửa sổ, để mặc gió mát thổi vào người hắn .

Thiên Mạch đến bên người hắn , lạnh lùng liếc hắn “Mẹ kiếp , kẻ ngốc ta đã thấy nhiều nhưng chưa từng thấy ai ngu như ngươi .” Dưới làn gió thổi , mái tóc đen của Thiên Mạch tung bay .

“Tần Mộ Phong , mẹ kiếp ngươi nếu là nam nhân thì tỉnh táo lại cho bản cô nương , bây giờ không phải lúc ngươi đóng vai tình thánh . Sau khi bắt được Dạ cơ ngươi muốn diễn cái gì thì diễn . Ngươi muốn chết nhưng ta không muốn làm quả phụ .” Thiên Mạch nắm lấy tóc của hắn dùng sức giật giật “Có đau hay không ?”

Tần Mộ phong kêu lên một tiếng đau đớn , liếc nhìn nàng một cái , vẫn như cũ không nói gì .

“Ta thừa nhận ngươi lên lên tuấn dật phi phàm nhưng mà ngươi xem ngươi bây giờ thành cái dạng gì rồi ? Tên khất cái trên đường so với ngươi còn tốt hơn .” Thiên Mạch nhấc chân, dùng sức đá vào bắp đùi hắn “Tự mình đi soi gương đi .”

https://thuviensach.vn

“Ngươi muốn chết sao ? Thải Hà an táng tại Hoàng lăng , có muốn hay không ta tống ngươi đi làm bạn với nàng . Hôm nay ngươi chết , ngày mai người ta sẽ viết sách kể về mối tình kinh thiên động địa , quỷ khóc thần sầu , sanh tử có nhau của ngươi .” Thiên Mạch đem những sợi tóc bay toán loạn vuốt ra phía sau tai , hừ lạnh một tiếng, trong mắt tràn đầy vẻ trào phúng và khinh miệt “Một trăm năm sau hậu thế sẽ nói về ngươi như thế nào ? Trong lịch sử Thiên Diệp Vương triều phải ghi lại về Tần Mộ Phong ngươi ra sao ? Ngươi bị mất mặt cũng chịu thôi , nhưng đừng làm mất thể diện của Thiên Diệp vương triều , đừng làm mất mặt Tần gia . Không thể làm một danh thần để lưu danh thiên cổ thì ít nhất cũng phải tận hết sức mình để không hổ thẹn với trời đất . Tần Mộ Phong , ta thật sự rất thất vọng về ngươi . Ngươi làm người đã thất bại , làm Vương càng thất bại hơn , làm tướng lại là thất bại của thất bại . Cuộc sống biến đổi , trăng có khi tròn khi khuyết . Nhất thời lầm lạc , ngươi lại dùng dằng không quyết , không bằng đi tìm chết .” Thiên Mạch xoay người, đưa lưng về phía hắn “Đường ở dưới chân, tự mình đi đi .”

“Ngươi tại sao lại muốn đi ?” Tần Mộ Phong vẫn lãnh đạm như cũ nhưng trong đáy mắt đã có ý cười .

“Mất hứng sao ?” Thiên Mạch cười lạnh, đi ra khỏi thư phòng “Ta đi , rời khỏi Bình Nam Vương ta sẽ không chết đói .”

“Không cần , ngươi muốn cái gì thì sẽ có cái đó .” Tần Mộ Phong bình thản mở miệng .

“Cảm ơn .” Thiên Mạch hừ lạnh .

Nhìn bóng lưng Thiên Mạch , Tần Mộ Phong rất lâu không nói gì .

Hắn ngạc nhiên nhìn bóng lưng mờ ảo của nàng không biết đã bao lâu .

Một bóng hình mảnh mai lại xuất hiện , trong tay cầm theo vò rượu .

Thiên Mạch đem vò rượu đặt lên bàn , hào khí bốc lên “Mượn rượu tiêu sầu sầu càng sâu, không uống cũng sầu, chi bằng uống hết nó, sau đó tỉnh lại .”

Thiên Mạch hừ lạnh “Đối với tư niệm của người thì dù có dùng thiên ngôn vạn ngữ cũng không thể nào nói rõ , ta chỉ hy vọng trong cơn say ngươi có thể tìm thấy những gì mình muốn trong giấc mộng . Ngươi không phải yêu nàng sao ? Vào trong mộng tìm nàng đi .” Nàng nâng vò rượu lên ,

https://thuviensach.vn

đem thứ chất lỏng đó đổ vào trong miệng . Nàng uống một ngụm lớn sau đó lấy tay áo lau đi rượu vương bên mép "Uống đi, ta uống cùng ngươi, nữ nhi hồng 100 năm, uống xong ngươi sẽ say ba ngày ba đêm . Sau khi say rồi phiền lão nhân gia ngươi tỉnh lại , đừng có nửa sống nửa chết như thế nữa . "

Tần Mộ Phong nhếch môi "Bộ dáng của ngươi rất giống người trong giang hồ ." Thiên Mạch của hôm nay làm cho hắn cảm thấy mới lạ .

"Người trong giang hồ thì sao ?" Thiên Mạch dứt khoát nhắm mắt lại , uống rượu như uống nước .

"Ngươi không nên như thế ." Với tính tình của Liễu Thiên Mạch lại có thể tự nhiên táo bạo như thế , đây là chuyện nằm ngoài ý liệu của hắn . Vợ chồng gần một năm , hắn cuối cùng vẫn không biết nàng là loại nữ tử như thế nào . Liễu Thiên Mạch vốn dĩ thanh nhã lạnh nhạt giờ lại mang trên người hào khí của một nữ tử giang hồ .

Mất đi mặt nạ lạnh lùng, Liễu Thiên Mạch trở nên tiêu sái hào hùng .

"Bản tính lạnh lùng của ta không phải do trời sanh mà là bị bức ." Thiên Mạch uống một ngụm, lạnh lùng nhìn Tần Mộ Phong "Ta nói rõ, ta lạnh lùng nhưng không có nghĩa là ta không biết nổi giận . Ta có rất nhiều kinh nghiệm , sớm đã nhìn thấu cuộc sống , nhưng lại không muốn so đo ." Thiên Mạch nói xong nhìn bản thân .

Một vò rượu lớn đã vơi quá nửa . Thiên Mạch tay cầm vò rượu, khuôn mặt đỏ ửng .

"Đừng uống ." Tay của Tần Mộ Phong chậm rãi để lên tay của nàng .

"Không muốn uống sao ? Sau khi say , ngươi sẽ thanh tỉnh ." Thiên Mạch đẩy Tần Mộ Phong ra , tiếp tục chuốc say chính mình . Nàng đã sống rất khổ cực , đã quá mệt mỏi khi phải ẩn dấu chính mình . Khi sự lạnh lùng tan biến, nàng không còn kiêng kỵ mà làm bất cứ việc gì nàng muốn .

Tần Mộ Phong cười khổ "Uống như vậy có thực sự tốt không ?" Hắn chưa bao giờ nhìn thấy nữ tử nào lại uống như vậy, ngay cả Liễu Thiến cũng vị tất có được hào khí như nàng .

Thiên Mạch lắc đầu "Không tốt , ta dùng rượu mạnh để đem hết những nỗi thống khổ trong lòng hoà tan ."

Rượu mạnh thật sự có thể hoà tan hết những đau khổ trong lòng sao ?

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong cũng uống một ngụm , là rượu , là đau khổ .

Rượu khổ, tâm khổ, tất cả đều là khổ .

Hắn đau khổ , nàng cũng không hạnh phúc .

Mượn rượu tiêu sầu rốt cuộc sầu càng sầu .

hôm nay chỉ có đến đây thôi , ta post luôn phòng ngừa cái yahoo buổi chiều nó nổi điên , các nàng đừng chờ nữa . thông báo luôn cho đỡ mất công đi ra đi vào .

https://thuviensach.vn

Chương 61 : Lấy lùi làm tiến

“Phi Yên , ngươi động tình rồi .”

“Sẽ không , sẽ không . Ta đời này sẽ không động tình , cũng không nghĩ đến việc sẽ lập gia đình . Ta không muốn dựa vào nam nhân , ta muốn hoàn toàn độc lập , không muốn dinh líu đến bất cứ nam nhân nào .”

“Ngươi bây giờ đã độc lập rồi sao ? Đừng quên trong cơ thể ngươi còn có ta .”

“Ngươi không giống, không giống mà, ngươi là bằng hữu của ta, không giống mà .”

“Sai rồi, ta không phải bằng hữu của ngươi mà chính là ngươi . Ta là ngươi , ngươi là ta , không có Liễu Thiến , không có Liễu Thiên Mạch , chỉ có Bạch Phi Yên . Liễu Thiến và Liễu Thiên Mạch hợp thể mới là một người toàn vẹn nhất . Ta có một dự cảm, ta rất nhanh sẽ rời đi .”

“Không nên , ngươi là bằng hữu thân thiết nhất của ta , như thế nào lại rời bỏ ta ? Ngươi đi rồi , ta cái gì cũng không có .”

“Không , ngươi có rất nhiều . Ngươi có Vô Tranh sơn trang , ngươi có ba nha hoàn, có Hoắc Thiên , có Phi Dương, có Tần Vật Ly , Tần Mộ Phong , Y Tiểu Lục .”

“Mấy người kia không phải, người ta muốn chính là ngươi .”

“Giống nhau mà thôi , ta chính là ngươi, ngươi chính là ta , chỉ cần ngươi còn sống thì ta sẽ còn tồn tại . Đại sư phó có nói ta đáng lẽ không nên tồn tại . Một khi ngươi có một tình yêu khắc cốt ghi tâm, toàn tâm toàn ý theo đuổi , ta tự nhiên sẽ rời đi . Hơn chục năm nay ngươi vẫn luôn vô cầu, vậy nên ta với ngươi mới có thể cùng tồn tại .”

“Không đúng , ta yêu tiền, ta rất yêu rất yêu tiền , nhưng ngươi cũng đâu có rời đi , phải không ?”

“Không , ngươi không yêu , ngươi chỉ đang trống rỗng mà thôi . Tất cả những kim tiền kia trong tâm lý của ngươi mà nói đều là hư không . Ngươi thực sự yêu tiền sao ? Trong kim khố của ngươi có bao nhiêu tiền ? Đủ để cho ngươi sống hơn 10 kiếp . Nếu ngươi thực sự yêu tiền , ngươi có thể đi trộm , ngươi có thể vét sạch quốc khố , cũng có thể trong vòng ba ngày đem

https://thuviensach.vn

tất cả tiền bạc trong kinh thành thu vào trong rương của mình . Nhưng ngươi đã không làm thế . Cái ngươi yêu không phải là tiền mà là sự kích thích trong mỗi nhiệm vụ . Ngươi trống rỗng nên muốn dùng kim tiền đắp vào chỗ trống đó . Mượn chuyện lần này để nói , ngươi thực sự muốn 10 vạn lượng hoàng kim sao ? Thẳng thắn mà nói , ngươi không thiếu tiền . Chỉ cần ngươi mất hứng thì tuỳ lúc có thể ngừng hẳn nhiệm vụ này . Ngươi sở dĩ lấy mãi không được trái tim của Tần Mộ Phong là bởi vì cấp cho bản thân mình một mục tiêu để theo đuổi, có một động lực để tiếp tục sống ."

"Không đúng , ta yêu tiền ." Thiên Mạch bắt đầu hoảng loạn , mất đi sự khống chế .

"Ngươi luôn nói ngươi không muốn có tình yêu vậy tại sao ngươi lại đem thân thể của mình cấp cho Tần Mộ Phong ? Nhiệm vụ ? Đó chỉ là cái cớ , nếu không trước kia nhiều nhiệm vụ như thế tại sao ngươi lại không đem thân thể mình cho đi ?"

"Ta không muốn lập gia đình nhưng ta muốn biết chuyện nam nữ rốt cuộc là cái gì . Ta mở thanh lâu nhiều năm như vậy , chuyện nam nữ cũng đã thấy nhiều nhưng bản thân lại chưa có thử qua , cho nên ta muốn thử xem . Tần Mộ Phong nhiều đàn bà như vậy, ta nghĩ kỹ thuật của hắn nhất định sẽ rất tốt ."

"Cái này không đúng rồi , trong lòng ngươi không phải là tò mò , mà ngươi rất khao khát ."

"Không giống mà , ta muốn biết việc vợ chồng gần gũi không có nghĩa là ta muốn lập gia đình ."

"Hứ , ngươi gạt được người khác , có thể gạt được bản thân mình sao ? Thiên Mạch, ngươi hãy sống thực với lòng mình, đừng che dấu bản tâhn . Đã mười mấy năm rồi , ngươi cảm thấy còn chưa đủ mệt hay sao ?"

"Không mệt , ta bây giờ cảm thấy tốt lắm ."

"Ngươi yêu Tần Mộ Phong , thừa nhận đi . Ngươi đừng sống trong bóng ma của Liễu Thiên Mạch . Làm Bạch Phi Yên , là Phi Yên rực rỡ như ánh mặt trời ."

"Ta là Bạch Phi Yên, từ lúc năm tuổi ta đã là Bạch Phi Yên , không phải sao ?"

https://thuviensach.vn

“Hãy thừa nhận ngươi yêu Tần Mộ Phong đi . Từ trong xương xốt ngươi thực sự muốn sống thật với mình . Đừng do dự nữa, hãy dũng cảm đi làm Bạch Phi Yên . Đừng do dự nữa, hãy dũng cảm đi làm Bạch Phi Yên . Đừng do dự nữa, hãy dũng cảm đi làm Bạch Phi Yên.....”

“Không muốn nghe, ta không muốn nghe .” Liễu Thiên Mạch từ trên giường bật dậy , mồ hôi đầm đìa . Nàng theo thói quen đem năm ngón tay lùa vào trong mái tóc , nhắm mắt lại nhẹ nhàng thở dốc .

Tần Mộ Phong ngồi ở bên giường , kéo cái chăn trên người nàng xuống “Ngươi mơ thấy cái gì ?”

Thiên Mạch liếc mắt nhìn xung quanh “Ta tại sao lại ở đây ?” Nếu nàng không nhìn lầm thì đây là phòng của Tần Mộ Phong .

“Ngươi uống say, ta ôm ngươi vào đây .” Hai vò rượu lớn đều do một mình nàng uống sạch .

Thiên Mạch cúi đầu xuống , thở ra một ngụm khí lạnh “Thật sự là mất mặt .” Rõ ràng là muốn chuốc say hắn , cuối cùng lại tự chuốc say mình .

“Ta còn tưởng ngươi sẽ ngủ vài ngày .” Uống hai vò nữ nhi hồng lớn , cho dù là hắn , cũng phải ngủ đến ba ngày .

Thiên Mạch không có trả lời, đưa mắt nhìn ra ngoài cửa sổ “Ta ngủ đã nửa ngày ?” Lúc nàng uống rượu là giữa trưa , bây giờ là hoàng hôn . Dựa vào tửu lượng của nàng thì hai bình rượu này nhiều nhất chỉ có thể làm cho nàng ngủ một ngày .

“Đúng , bây giờ là hoàng hôn .”

Thiên mạch đứng lên , khom lưng mang giày “Cảm ơn ngươi đã chiếu cố ta .”

“Cũng cảm ơn ngươi đã đánh ta .” Hai cái tát của nàng đã hoàn toàn lay tỉnh hắn .

“Hắn là thế .” Thiên Mạch đi đến bên cửa sổ , đẩy nó ra , để cho gió mát thổi vào trong phòng .

Tần Mộ Phong nhìn bóng lưng mảnh mai của nàng, đôi mày nhíu chặt lại “Đi ra ngoài một chút nghen, ta có lời muốn hỏi ngươi .”

Thiên Mạch quay đầu “Muốn hỏi ta cái gì ?” Thiên Mạch cúi đầu cười khổ “Muốn hỏi ta vì sao uống nhiều như vậy ?”

“Không , cũng không phải .” Những gì hắn muốn hỏi đâu chỉ có vậy .

https://thuviensach.vn

Khoé miệng Thiên Mạch nhếch lên , tự mình thắp đèn “Muốn hỏi cái gì thì hỏi đi , ta cũng có lời muốn nói với ngươi .” Nàng có thể đoán được hắn muốn hỏi cái gì .

“Trên người ngươi có loại khí thế giang hồ không thể che dấu , lá gan của ngươi lớn , ta biết , nhưng ngươi dám đánh ta thì ta rất ngạc nhiên .” Tần Mộ Phong nhìn Thiên Mạch, ánh mắt nhu hoà .

“Đây là những gì ta muốn nói với ngươi .” Thiên Mạch chậm rãi đi ra cửa , Tần Mộ Phong đi theo sau nàng .

“Nói đi .”

Thiên Mạch cùng Tần Mộ Phong đi bộ ở trong viện , những tia sáng cuối cùng của hoàng hôn chiếu lên người bọn họ . Ánh sáng của trời chiều khiến cho cái bóng của họ kéo rất dài .

“Thân thế của ta ngươi biết chưa ?” Thiên Mạch liếc mắt nhìn Tần Mộ Phong .

tần mộ phong gật đầu, không nói .

“Kỳ thực đó cũng không đúng lắm . Năm ta sáu tuổi đã gặp được sư phó của ta - một vị giang hồ kỳ nhân . Nàng đem ta mang về nhà , tận tâm dạy bảo ta trong 8 năm . Cầm kỳ thi hoạ , thơ từ ca phú ta đều học được từ nàng . Nhà chúng ta có một quy củ là mỗi đứa nhỏ một khi đã đủ 16 tuổi đều phải độc lập, tự mình học lấy cách sinh tồn . Năm ta 14 tuổi , tiểu sư tỷ lúc đó đã 16 tuổi , khi nàng rời nhà thuận tiện mang theo ta đồng thời ra ngoài . Ta định ghé qua nhà xem thử , nhưng đã phát hiện người nhà Liễu gia căn bản không biết ta mất tích .” Thiên Mạch cúi đầu cửa khổ “Có phải rất mỉa mai không , cư nhiên không có ai biêt ta đã rời khỏi Liễu gia tám năm . Lúc ta rời đi, Tam ca đã cho ta một tờ ngân phiếu , là 1 vạn lượng . Ta ở trong hoang viên, bắt đầu sống cuộc sống của riêng ta . Vì không muốn để người ngoài phát hiện điều dị thường , ta giả vờ làm hàng thêu để bán . Kỳ thực ta không biết thêu , ngay cả cây kim ta cầm còn không khéo . Ta sống ở Liễu gia 5 năm , rồi đột nhiên bị tứ hôn cho ngươi . Ta hoàn toàn có thể thoát khỏi cuộc hôn nhân này , nhưng ta không muốn làm điều đó . Ta hy vọng , ngươi sẽ yêu ta , sẽ đối xử tốt với ta .” Thiên Mạch mỉm cười “Nói thật , lúc ta vào Vương phủ ta đã làm bộ nhu nhược , ta không phải muốn lừa ngươi , mà là muốn lừa những người đàn bà xung quanh ngươi . Sau đó , ta phát

https://thuviensach.vn

hiện ngươi hận ta và ta bắt đầu dùng mọi biện pháp né tránh ngươi . Ta nói với ngươi ta muốn làm Hoàng hậu , ta có dã tâm, những điều đó đều là giả , ta chỉ muốn ngươi ghê tởm ta . Khi rỗi rãi thì ngắm hoa nở hoa tàn , mây tụ mây tan , ta đối với ngươi đã thất vọng , ta nghĩ sống một cuộc sống không tranh giành .” Những lời nàng nói đều là thật , trừ bỏ mục đích tiến vào Vương phủ . Trong nhiều năm qua, nàng thực sự đã muốn như vậy .

Tần Mộ Phong hoàn toàn không có nghĩ đến chuyện sẽ là như vậy .

Liễu Thiên Mạch rời nhà tám năm , lưu lạc trong giang hồ là chuyện mà hắn chưa từng nghĩ đến .

“Ngươi rời khỏi Liễu gia nhiều năm như vậy tại sao không có ai phát hiện ?” Trong ánh mắt Tần Mộ Phong tràn ngập sự thương tiếc .

Khoé miệng nàng nhếch lên, cười thê lương “Lúc ta bị nhốt ở nơi đó, chỉ có một vị lão ma ma đưa cơm . Sau khi ta mất tích, vị lão ma ma đó tuyệt nhiên không mở miệng nói ra, thế nên sẽ không ai biết .”

“Tại sao bà ấy lại không nói, tốt xấu gì ngươi cũng là tiểu thư của Liễu gia .” Thiên Mạch nói chuyện bình thản như vậy nhưng trong đôi mắt lại loé lên một tia đau khổ .

“Ta cơ hồ bị người nhà Liễu gia hành hạ đến chết , ta rời đi không phải là chuyện tốt hay sao . Ở Liễu gia nhiều năm như vậy , người thực sự quan tâm ta chỉ có vị ma ma kia . Chỉ tiếc sau khi ta trở lại Liễu gia được hai năm, bà đã qua đời .”

“Ngươi từng học võ công sao ?” Nếu sư phó nàng là giang hồ kỳ nhân thì hẳn là nàng biết võ công .

“Học được một chút để mà phòng thân thôi .” Về võ công, nàng không nghĩ sẽ nói ra .

“Tại sao lại nói cho ta biết sự thật ? Chẳng nhẽ ngươi không muốn đem bí mật này vĩnh viễn chôn dấu ?”

Thiên Mạch trầm mặc một hồi “Ta muốn ngươi biết sự thật về ta , ta muốn ngươi nhìn rõ Liễu Thiên Mạch chánh thức .”

“Liễu Thiên Mạch , có sự ưu nhã lạnh nhạt của đại gia khuê tú , cũng có sự hào sảng của giang hồ nữ tử . Ta đã thấy rõ ngươi rồi .” Tần Mộ Phong hơi nhếch miệng, nhìn vào Thiên Mạch .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch thản nhiên đón lấy ánh mắt của hắn "Người trong giang hồ chúng ta có câu , người trong giang hồ hỏi đường không hỏi tâm , đã là người trong giang hồ đều có sự bất đắc dĩ của mình . Muốn nói tự nhiên sẽ nói , không muốn nói thì đừng nên hỏi ."

Tần Mộ Phong không nói gì , chỉ yên lặng gật đầu .

Ngươi giang hồ , Liễu Thiên Mạch là người giang hồ .

"Những gì nên nói ta đều đã nói , ta cũng nên đi rồi ." Thiên Mạch xoay người , đưa lưng về phía hắn "Ta không được ngươi yêu , không có tư cách làm thiếp của ngươi ." Nàng từ từ đi ra cửa , chân dẫm phải một cành cây khô , tiếng cành cây bị gãy vang lên .

Mắt nhìn thấy Thiên Mạch đi càng lúc càng xa , Tần Mộ Phong luống cuống , thốt ra "Ai nói ta không yêu ngươi ."

"Ngươi yêu ta ?" Thiên Mạch quay đầu, khẽ mỉm cười, rõ ràng là không tin .

"Không phải ." Tần Mộ phong xấu hổ quay đầu đi không dám nhìn nàng "Ta cũng không ghét ngươi ."

Thiên Mạch ôn nhu chưa từng có , khoé miệng mỉm cười , giọng nói dịu dàng dễ nghe "Vậy cũng đủ rồi, chúc ngươi cùng Liễu Thiến cô nương bạch đầu giai lão , xin Vương gia cho ta một cái hưu thư ." (hưu thư : giấy bỏ vợ)

Nàng thực sự muốn rời khỏi hắn , muốn thấy hắn cùng người đàn bà khác ở cùng một chỗ sao ? Sắc mặt Tần Mộ Phong trầm xuống "Ngươi đừng mơ tưởng ta cả đời này cũng không cho ngươi hưu thư . Liễu Thiên Mạch , ngươi vĩnh viễn là đàn bà của Tần Mộ Phong ta ."

"Vương gia , bây giờ mới thừa nhận ta là đàn bà của ngươi không phải đã quá muộn rồi sao ?" Thiên Mạch cười ôn nhu "Ta đối với ngươi đã mất đi lòng tin ."

"Không muộn ." Trong nháy mắt , Tần Mộ Phong đã vọt đến bên người Thiên Mạch .

Thiên Mạch lườm hắn một cái , xoay người bước đi .

Tần Mộ phong động thủ muốn ôm lấy nàng, thân thể nhẹ nhàng của Thiên Mạch vội vàng tránh né hắn . Nàng lui ra phía sau vài bước "Tần Mộ

https://thuviensach.vn

Phong , ngươi nghĩ rằng ta sẽ để cho ngươi sắp đặt sao ? Đừng quên , ta có võ công .”

“Công phu mèo ba chân đó hả .” Mấy chiêu vừa rồi hắn đã biết rõ độ nông sâu trong võ công của nàng .

Khuôn mặt Thiên Mạch bống dưng hồng lên “Công phu mèo ba chân thì sao ?” Nàng tiện tay cầm lấy một cành cây khô , không dùng chút nội lực nào đánh về phía Tần Mộ Phong .

Tần Mộ Phong dễ dàng né tránh , bắt được cổ tay của nàng “Võ công rất kém .” Động tác giữ ‘kiếm’ của nàng rất vụng về , hắn là không thường xuyên luyện công .

Lúc nắm lấy cổ tay nàng, Tần Mộ phong đã dùng ngón tay kiểm tra mạch tượng của nàng . Quả nhiên , nội lực cực yếu .

Kỳ thực từ dáng đi của nàng có thể nhận ra nàng không biết võ công , cho dù có, cũng chỉ là công phu mèo ba chân . Sau khi xác định được, Tần Mộ Phong lại càng thêm yên tâm .

“Ta là...” Mặt của Thiên Mạch càng lúc càng đỏ , nói không nên lời .

“Ngươi là đàn bà của ta, vĩnh viễn cũng như thế .” Tần Mộ Phong ôm lấy Thiên Mạch , ở bên tai nàng nói nhỏ “Ta chứng minh cho ngươi xem .” Hơi thở nóng rực của hắn phả lên mặt nàng , trong lời nói sặc mùi tình dục .

“Làm gì ? Muốn cường bạo ta giống như những lần trước ?” Trên mặt Thiên Mạch hiện lên vẻ châm chọc “Nghĩ lại nếu Liễu Thiến cô nương của ngươi nhìn thấy ngươi làm như vậy , không biết nàng sẽ có cảm giác gì ?”

Thân thể Tần Mộ Phong cứng đờ , trong đầu hiện ra khuôn mặt thiên kiều bá mị của Liễu Thiến .

Nữ tử thiện lương kia đã cho hắn đêm đầu tiên .

Nữ nhân thông tuệ kia ở trong đêm tuyết rơi vì hắn mà nấu canh .

Nhớ đến Liễu Thiến xinh đẹp , thiện lương , hắn không có cách nào thờ ơ . Rời khỏi Vương phủ đã vài ngày, nàng có khoẻ không ?

Hắn buông Thiên Mạch “Đừng vội rời đi, ta sẽ cho ngươi một cái công đạo .”

“Trước tiên trở về Đạm Tình cư , sau này ở lại đó .” Hắn đã thừa nhận không chán ghét nàng . Trò chơi này , cứ từ từ mà đùa giỡn .

https://thuviensach.vn

“Thiên Mạch , ngươi làm gì vậy ? Tại sao lại nói ra thân thế thực sự của mình ?”

“Vô tình tiếc lộ bí mật còn hơn là để cho hăn cứ đoán già đoán non . Ta thẳng thắng , hắn mới không hoài nghi . Đây gọi là chiêu thả mồi bắt bóng , ngươi đừng bảo là không biết nha .”

“Ngươi nói sai rồi , đây là lấy lùi làm tiến .”

“Đương nhiên , ta xác định được hắn thích ta cho nên mới dùng phương thức cực đoan này bắt hắn nói sự thực .”

“Lúc nào thì ngươi hoàn thành nhiệm vụ ? Ngay cả trái tim của mình cũng đánh mất , ngươi cảm thấy thú vị lắm sao ?”

“Không....Có , ta sẽ xử lý rất tốt .” Thật sự có thể toàn thân trở ra sao ? Liễu Thiến Mạch không dám xác định .

Liễu Tự Họa quả thực là một đại mỹ nhân rất rực rỡ , trước khi nàng xuất giá , danh tiếng về vẻ đẹp diễm lệ của nàng đã vang rất xa . Vô số vương tôn quý tộc trong kinh thành đều muốn đem vị nữ tử quyến rũ này kim ốc tàng kiều . Song , không phải nam nhân nào cũng thích mỹ nhân, ví dụ như Hoắc Thiên .

Hoắc Thiên đã nhiều ngày không gặp Tần Mộ Phong , trong lòng rất không yên tâm nên đặc biệt đến thăm . Vừa đi đến cửa , đã thấy Liễu Tự Họa từ trong kiệu bước ra . Vừa thấy Hoắc Thiên , nàng lập tức cười duyên “Hoắc tướng quân, thật sự là trùng hợp nha .”

“Không biết Liễu cô nương đến Vương phủ có việc gì ?” Liễu Tự Họa mơ ước vị trí Bình Nam Vương phi , ở trong buổi thọ yến ngày hôm đó , hắn đã nhìn ra ý đồ của nàng .

“Theo như lời tướng quân nói thì Liễu Tự Hoạ nếu không có việc thì không được đến Vương phủ sao ?” Liễu Tự Họa che miệng cười duyên , phấn son trên mặt không ngừng rơi xuống mặt đất .

“Sợ rằng Vương gia không hoan nghênh Liễu tiểu thư .” Hoắc Thiên nhìn nàng một chút , hừ lạnh một cái rồi đi vào .

“Ai da .” Liễu Tự Hoạ đi ở phía sau đột nhiên vấp phải váy , sau khi thân thể đứng vững , nàng nắm lấy tóc của một nha hoàn và nguyền rủa “Hai con nha hoàn chết tiệt kia , không có mắt à ? Ta đang mang thai , nếu đứa nhỏ có chuyện gì , ta sẽ lấy mạng các ngươi bồi táng .”

https://thuviensach.vn

“Nô tỳ biết sai .” Hai nha hoàn cả kinh, vội vã quỳ sụp trên mặt đất .

Hoắc Thiên quay đầu lại , nhìn gương mặt độc ác của Liễu Tự Họa , nhịn không được thở dài . Tần Mộ Phong lại sắp gặp họa rồi .

Mắt thấy Hoắc Thiên đi xa, Liễu Tự Hoạ tóm lấy váy đuổi theo “Tướng quân, chờ một chút .”

Hoắc Thiên lạnh lùng liếc nàng một cái , ánh mắt giống như hàn băng “Liễu cô nương, ban ngày ban mặt ngươi cư nhiên đuổi theo bản tướng quân , ngươi có dụng ý gì ?”

Ai nói Hoắc Thiên không biết tức giận .

Liễu Tự Họa cảm thấy lạnh run , khó khăn lắm mới nở được nụ cười “Nghe nói Thính Phong hiên không cho ngoại nhân vào, ta muốn ngươi mang ta theo .”

“Vương gia không cho người ngoài tiến vào Thính Phong hiên tự nhiên có đạo lý của hắn . Bổn tướng không phải chủ nhân của Vương phủ này , không thể phá huỷ quy củ của hắn .” Trên gương mặt ôn hoà của Hoắc Thiên hiện lên một tia sắc bén “Vương gia chấp pháp rất nghiêm , kẻ dám tự tiện xông vào Thính Phong hiên sẽ bị phạt 100 trượng . Nếu cô nương không sợ thì có thể tự mình đi vào .”

Nụ cười trên mặt Liễu Tự Hoạ trở nên cứng đờ “Không cần, ta đến phòng khách chờ, mời Vương gia ra gặp ta, có được không ?” Một trăm trượng , không phải muốn làm cho cái mông nàng trở thành tương thịt sao , không muốn đâu .

Hoắc Thiên cúi đầu, khoé miệng nhếch lên hiện ra một nụ cười châm chọc , lúc ngẩng lên thì thấy một người hầu đang đi về phía này , hắn vẫy tay “Lại đây , đưa Liễu cô nương đến phòng khách .”

“Vâng .”

“Đa tạ tướng quân .” Liễu Tự Họa mừng rỡ .

Hoắc Thiên liếc mắt nhìn Liễu Tự Hoạ rồi ghé vào tai người hầu bên cạnh nhỏ giọng nói thầm vài câu .

Người hầu long trọng gật đầu “Liễu cô nương, mời .”

Nhìn bóng lưng Liễu Tự Họa , khoé miệng Hoắc Thiên khẽ nhếch lên , hiện ra một ý cười lạnh .

******

https://thuviensach.vn

Thải Y , Ngọc La , Y Tiểu Lục , ba người cũng đi vào phòng khách . Vừa vào phòng khách, tất cả các con mắt đều nhìn chằm chằm vào Liễu Tự Họa .

Y Tiểu Lục liếc mắt đánh giá Liễu Tự Họa từ đầu đến chân , nàng cười "Ai yêu , đây là bộ dạng của quả phụ nổi danh khắp kinh thành sao ? Bất quá cũng chỉ như thế mà thôi ?" Khoé miệng nhếch lên , nàng bình thản ngồi ở bên cạnh Liễu Tự Họa .

"Liễu cô nương diễm danh vang xa , cũng không biết tạp chủng trong bụng là của ai ?" Ngọc La hừ lạnh , khinh miệt nhìn Liễu Tự Họa "Muốn Vương gia nuôi con cho người khác ? Nằm mơ ."

Thải Y trừng mắt nhìn Liễu Tự Họa , nói giọng khắc nghiệt "Đàn bà họ Liễu quả thực đặc biệt , Liễu Thiến quyến rũ đến tận xương , Liễu Thiên Mạch làm bộ thanh cao , lại thêm một Liễu Tự Họa không biết liêm sỉ . Hừ , Bình Nam Vương phủ có cái gì hấp dẫn mà mấy người đàn bà họ Liễu các ngươi ai cũng thích vào ."

Liễu Tự Họa bình tĩnh ngồi ở trên ghế , tựa hồ không nghe thấy lời sỉ vả của ba nàng .

"Liễu Tự Họa bái kiến ba vị tỷ tỷ ." Liễu Tự Hoạ đứng dậy , khẽ cúi người, bộ dạng thiên kiều bá mị .

"Tỷ tỷ ?" Y Tiểu Lục cúi đầu, nghịch ngịch móng tay "Ba người chúng ta sợ rằng không thể đảm đương nổi , tiếng gọi tỷ tỷ này ngươi dành cho người khác đI thôi ."

"Đúng thế , ngươi muốn làm chúng ta tổn thọ à ." Ánh mắt oán độc của Thải Y giống như một cây kiếm sắc bén .

Liễu Tự Họa không để ý đến sự châm chọc của bọn họ , mỉm cười "Sau này đều là người một nhà, xin ba vị tỷ tỷ chiếu cố nhiều hơn . Nếu trước đây Liễu Tự Hoạ có chỗ nào đắc tội thì xin ba vị tỷ tỷ khoan dung cho ."

"Liễu cô nương , nam nhân ngã dưới gấu quần của cô nương nhiều không đếm được , tại sao ngươi hết lần này đến lần khác đều tìm Vương gia phiền toái chứ ?" Trong mắt Ngọc La tràn đầy vẻ trào phúng "Thứ cho ta nói thẳng , ngươi làm sao có thể khẳng định đứa nhỏ trong bụng ngươi là của Vương gia ?"

https://thuviensach.vn

“Cho dù mang thai thì như thế nào ? Muốn mẫu bằng tử quý ? Nói thật cho ngươi biết, Vương gia không muốn chúng ta sanh con cho hắn . Trong số những phụ nữ quan hệ với hắn chỉ có Liễu Thiên Mạch và liễu Thiến là không có uống thuốc .” Nói đến Liễu Thiên Mạch và Liễu Thiến, giọng nói của Thải Y càng thêm cay nghiệt .

“Liễu Thiên Mạch không phải không được sủng sao ? Ngày dó tại thọ yến của cha ta, Vương gia đã đưa Thải Y tỷ tỷ đi theo a .”

Thải Y xoắn chặt cái khăn tay, ngón tay trắng bệch , từng câu từng chữ châm chọc “Đúng thì thế nào ? Vương gia vốn muốn dẫn tiện nhân kia đi , nhưng ai biết nàng câu dẫn Hoắc tướng quân, cùng hắn đi đến đó . Cô nam quả nữ , có thể có chuyện tốt gì .”

“Bổn tướng thưởng thức vẻ xuất trần thoát tục của Thiên Mạch phu nhân , có gì không thể ?” Thanh âm lạnh lùng của Hoắc Thiên từ cửa truyền đến , Thải Y cả kinh, lập tức nhìn về phía cửa .

Thấy Hoắc Thiên đi vào , Thải Y rụt rè, cười xấu hổ “Tướng quân , ngài như thế nào lại tới đây ?”

“Bổn tướng làm gì cũng phải nói cho cô nương biết sao ?” Ánh mắt lạnh lùng của Hoắc Thiên đảo qua bốn người đàn bà .

“Tướng quân nói đùa .” Nụ cười của Thải Y cực mất tự nhiên .

Thấy Thải Y cả kinh , Y Tiểu Lục cúi đầu , trong đáy mắt hiện lên một tia cười đắc ý .

Liễu Tự Hoạ đứng lên, nhìn thoáng qua sau lưng hắn “tướng quân , Vương gia đâu ?”

“Liễu Tự Họa , ngươi mang thai ?” Giọng nói trong lúc đó lộ ra vẻ lạnh nhạt .

Liễu Tự Họa do dự một chút rồi gật đầu .

“Bao lâu ?” Hoắc Thiên nheo mắt , trong con ngươi đầy vẻ nghi hoặc .

Liễu Tự Họa bị Hoắc Thiên nhìn thấu tâm tư, gương mặt không tự nhiên “Bảy ngày .”

“Mới có bảy ngày mà đại phu cũng có thể nhận ra sao ?” Đôi mắt Hoắc Thiên giống như thanh kiếm sắc nhìn chằm chằm vào Liễu Tự Họa .

“Đại phu nói thể chất ta có chút đặc thù nên có thể nhận ra ngay .” Nàng tránh né ánh mắt của hắn .

https://thuviensach.vn

“ Tay .”

Liễu Tự Họa do dự một chút , sau đó đưa tay ra , nhân cơ hội lấy tay che mặt , tránh né ánh mắt của hoắc thiên .

Hoắc Thiên dùng ngón tay đặt lên cổ tay Liễu Tự Họa , đôi mày từ từ nhíu lại . Đúng thật , đúng là bảy ngày có thể nhận ra . (mọi người có tin đây là con của Tần Mộ Phong không ?)

Hoắc Thiên đẩy cổ tay Liễu Tự Họa ra, lạnh lùng nói “Phá đi .”

“Cái gì ?” Liễu Tự Hoạ nghe câu này tựa như sấm nổ bên tai “Đây là ý của Vương gia ?”

“Đúng vậy, phá đi .” Cách làm của Tần Mộ Phong có phần hơi quá đáng nhưng Hoắc Thiên đồng tình với hắn . Một người đàn bà như Liễu Tự Họa không xứng đáng vì hắn sanh hạ nhi tử .

“Không nên .” Sắc mặt Liễu Tự Họa thảm hại , ôm bụng cuống quýt lùi về phía sau “Ta muốn đứa nhỏ, không nên phá đi .”

“Đây là lệnh của Vương gia, phá đi .” Giọng nói của Hoắc Thiên ôn nhu , nhẹ nhàng động viên .

“Không nên .” Liễu Tự Hoạ lắc đầu như điên “Ta muốn xin Hoàng thượng làm chủ , đem ta gả cho Vương gia làm Vương phi . ta không muốn phá thai .”

“Vương gia nói nếu Liễu cô nương muốn ở bên hắn thì phải bình tĩnh một chút .” Giọng nói của Phi Dương đột nhiên xen vào giữa bọn họ .

“Thật không ?” Liễu Tự Hoạ tựa hồ thấy được một tia hy vọng , nhìn Phi Dương đang đứng ở cửa với vẻ chờ mong .

Phi Dương lạnh lùng liếc nhìn nàng , qauy đầu nhìn về phía Y Tiểu Lục “Yên Chi cô nương, Vương gia bảo ngươi chiếu cố Liễu Tự Họa .” Trong ba người thị thiếp thì Yên Chi hiền lành nhất .

“Đã biết .” Tiểu Lục cảm thấy khó chịu . Dựa vào cái gì sai nàng ? Nàng đối với Liễu Tự Họa cô nương kia tràn ngập địch ý .

“A , thật là náo nhiệt nha . Liễu Tự Họa cô nương , chúc mừng ngươi mẫu bằng tử quý .”

Mọi người quay đầu lại, Liễu Thiên Mạch bạch y bay bay đang đứng ở phía sau Phi Dương .

https://thuviensach.vn

“Thiên Mạch .” Phi Dương cả kinh, không biết nên làm thế nào cho tốt . Liễu Thiên Mạch vừa về Vương phủ thì lại phát sinh ra chuyện này . Nàng nhất định sẽ cảm thấy rất thất vọng về Vương gia .

“Liễu Tự Hoạ cô nương mang thai ?” Thiên Mạch đi vào trong , cười như không cười . Trong ánh mắt của nàng có vẻ kỳ quái . (có biết tại sao nàng lại thấy kỳ quái ? bạn nào đọc bản convert rồi chắc biết)

Liễu Tự Họa cười đắc ý, vênh mặt lên nhìn Liễu Thiên Mạch “Đúng , ta có thai , không giống như ai đó, là một con gà mái không biết đẻ trứng .”

Gà mái không biết đẻ trứng ? Rốt cuộc người nào mới là gà mái không biết đẻ trứng .

Liễu Thiên Mạch không cho là đúng,nàng cười cười , chậm rãi ngồi xuống “Hy vọng Liễu cô nương mẫu tử bình an .” Ánh mắt của nàng đảo qua ba người thị thiếp , khoé miệng nhếch lên , cười như không cười , cao thâm khó lường .

“Đa tạ lời chúc của ‘phu nhân’ , nhất định sẽ như vậy .” Liễu Tự Hoạ mỉm cười, trong ngôn từ đầy ý khinh miệt “Phu nhân, ngươi cũng phải cẩn thận nếu không địa vị của ngươi khó mà giữ được .”

“Yên tâm, Thiên Mạch luôn lãnh đạm, không hề quan tâm đến vị trí này .” Thiên Mạch mỉm cười ưu nhã , lạnh nhạt nhìn ra ngoài cửa .

“Hừ, là không muốn , hay là không có bản lãnh ? Thứ cho ta nói thẳng , phu nhân ngươi không đủ xinh đẹp .” Liễu Tự Hoạ đối với vẻ đẹp của bản thân luôn rất tự tin .

Hoắc Thiên lạnh lùng nhìn tỷ muội bọn họ cãi nhau nhưng thấy Liễu Tự Họa ngày càng quá đáng , hắn nhịn không buộc phải lên tiếng “Yên Chi, mang Liễu Tự Họa đi xuống .”

Liễu Tự Họa mặc dù không cam lòng nhưng vẫn ngoan ngoãn đi theo Y Tiểu Lục ra ngoài . Lúc đi ngang qua Phi Dương, bên tai nàng vang lên lời cảnh cáo lạnh như băng của hắn “Liễu Tự Hoạ , nơi này là Vương phủ, không phải phủ tể tướng . Nhớ kỹ, Thiên Mạch phu nhân là chủ tử của ngươi . Nếu ngươi không cam lòng, có thể cút khỏi Vương phủ .”

Thiên Mạch xoay người, cười như không cười , ánh mắt quỷ dị .

Hoắc Thiên đi ở phía sau nàng, cùng rời khỏi phòng khách .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch đột nhiên nhớ tới cái gì, quay đầu lại “Hoắc Thiên đại ca, hôm nay ngày mấy ?”

Hoắc Thiên nghi hoặc “Ba mươi .”

Thiên Mạch sửng sốt , ngơ ngác đứng tại chỗ . (đố biết tại sao)

Gió Băc thổi tung bạch y và mái tóc đen của nàng , giống như một bức tranh thuỷ mặc .

https://thuviensach.vn

Chương 62 : Sóng nước mùa xuân

Đây là lần xấu hổ nhất trong cuộc đời Thiên Mạch từ trước đến nay .

Cánh tay ngọc ngà của Phi Yến – thiên hạ đệ nhất phi tặc đã từng trộm vô số kỳ trân dị bảo .

Nàng cho tới bây giờ cũng không nghĩ đến mình sẽ đi ăn trộm khoai lang . Phi Yến đi ăn cắp khoai lang cũng được thôi , nhưng đồng bọn của nàng lại là nhất quốc chi quân , thật không thể tin nổi .

Nàng y hẹn đến Tả Lý đình đợi Tần Vật Ly , hắn chỉ nói một câu 'ta mang ngươi đi ăn đồ ngon' là đã khiến cho hai kẻ được coi là nhân trung long phượng như nàng và hắn trở thành kẻ trộm.

Tần Vật Ly lôi kéo Thiên Mạch trốn ở sau thân cây , ngó nghiêng xung quanh "Nhìn thấy không , ở kia có một mảnh đất trồng rất nhiều khoai lang , chúng ta đi trộm một chút rồi mang về nướng ăn ."

"Muốn ăn khoai lang thì có thể đi mua mà ?" Tại sao nhất định phải đi ăn trộm chứ ?

"Mua làm sao mà tốt bằng đi ăn trộm ." Tần Vật Ly cúi đầu cười hắc hắc . (bó tay anh hoàng đế này luôn)

"Oh." Tự mình đi ăn trộm thì tốt lắm hay sao ? Nàng trộm nhiều vậy như vậy rồi mà chẳng có tí cảm giác nào cả .

"Ngươi đi trộm, ta ở chỗ này canh chừng ." Tần Vật Ly cười gian, tay chỉa chỉa về phía mảnh đất có khoai lang .

"A, tại sao lại là ta ?"

"Tự mình trộm thì ăn mới ngon , ngươi chưa từng ăn trộm, hôm nay thử một lần đi . Ta nhóm lửa thuận tiện canh chừng , ngươi ăn trộm khoai lang ."

"Được ." Thiên Mạch từ đằng sau tần Vật Ly đi ra , đáp ứng rất kiên quyết . Nghề của nàng là đi ăn trộm , trộm vật đối với nàng mà nói là quá bình thường .

Phương thức giáo dục đứa nhỏ của Vô Tranh sơn trang không giống với bình thường , mỗi đứa nhỏ đều hiểu được cách trồng trọt , trồng các loại rau và cây ăn quả , đậu nàng và lúa mì . Cũng không phải muốn bọn họ làm

https://thuviensach.vn

ruộng mà là muốn cho bọn họ hiểu được nỗi vất vả , khó khăn của cuộc sống . Nàng từng thấy rất nhiều thứ , bao gồm cả khoai lang , vậy nên nàng tự nhiên cũng biết cách đào khoai .

Lúc nàng cầm một ít khoai lang quay trở lại , Tần Vật Ly quả thực đã nhóm xong lửa .

Tần Vật Ly nhìn khoai lang trong tay nàng, lại liếc mắt đánh giá nàng từ đầu đến chân , vừa đau lòng lại vừa buồn cười "Ngươi như thế nào biến thành như vậy ?" Một thân bạch y của nàng dính đầy đất đỏ . Trên khuôn mặt trắng nõn của nàng còn có một vệt màu đỏ , váy lấm lem bùn đất , trông rất dơ bẩn . Tóc rối tung, cả người chật vật không chịu nổi .

"Đào khoai lang đều là như vậy ?" Thiên Mạch nói nghiem túc . Trước kia khi nàng đào khoai cũng chật vật như vậy .

Tần Vật Ly dùng tay áo thay nàng lau đi vết bùn đất trên mặt "Nghĩ không ra ngươi thực sự đi đào khoai lang ."

Thiên Mạch mặc hắn lau mặt cho mình , nhưng lại không nhịn được kêu lên "Ai da, ngươi chạm vào mắt ta , đau ."

"Được được, ta sẽ nhẹ nhàng ."

Bùn đất trên mặt nàng được lau sạch sẽ nhưng trên tay áo của Tần Vật Ly lại dính một lớp đất bùn .

"Tốt lắm , ta nướng khoai cho ngươi ăn ."

"Ta tự mình nướng ." Thiên Mạch cầm một đống khoai lang mà như đang cầm kim ngân châu báu .

"Ngươi biết nướng không ?" Tần Vật Ly có chút buồn cười .

"Đương nhiên biết ." Nnàng là người trong giang hồ , đi trong mưa gió , người giang hồ biết làm gì thì nàng biết làm cái đó .

"Ngươi nướng cho ta ."

"Tự nướng đi ."

Nàng đi đến bên cạnh đống lửa , cận thận gẩy gẩy đống tro ra , đem khoai lang vùi vào trong đó , lại dùng cành cây khô làm cho lửa bùng lên phía trên chỗ chôn khoai lang .

Thiên Mạch đứng lên , đến ngồi ở bên cạnh Tần Vật Ly , nàng từ trong người móc ra một chiếc khăn lau sạch bàn tay "Thấy không , khi nào lửa cháy hết là có thể ăn ."

https://thuviensach.vn

“Như thế cũng được sao ?” Tthoạt nhìn thì có vẻ không sai .

“Đương nhiên .” Thiên Mạch tiện tay ném chiếc khăn đi .

Tần vật Ly nhặt chiếc khăn lên , ở trước mặt đánh giá “Là hàng thêu của Giang Nam Cẩm Tú phường , là loại lụa tốt nhất , thủ công tinh sảo , một cái ít nhất cũng trị giá 50 lượng .”

Thiên Mạch liếc qua một cái , thản nhiên nói “Ba mươi lượng thôi, vì ta một lần mua tới 500 cái .” Lúc nàng động thủ có thói quen dùng khăn tay lau vết máu .

“Ba mươi lượng , cứ như vậy mà vứt đi sao ?” Tần Vật Ly đưa cái khăn đến trước mặt nàng .

“Ta không dùng lần thứ hai .” Khăn tay nàng chỉ dùng có một lần . Tác dụng lớn nhất của khăn tay là dùng để lau vết máu . một cái khăn tay đã dính máu thì không thể nào tiếp tục sử dụng . Cho nên nàng đã có thói quen chỉ dùng khăn tay có một lần sau đó vứt đi . (đừng vứt , cho em , mang đi giặt rồi bán cũng được ối tiền)

“Ngươi rất xa xỉ .” Tần Vật Ly dứt khoát đem khăn tay nhét vào trong người “Ta lấy nó về giặt sạch rồi tiếp tục dùng .” (anh ơi sao anh giống em thía, nhưng em giặt đi để bán cơ)

“Ta nói rồi , khăn tay của ta chỉ dùng có một lần , cái khăn tay này ở trên người ta cũng không quá ba ngày , ngươi nhặt lại cũng đâu có dùng .” Nàng làm sao không biết tâm tư của Tần vật Ly . Lý do hắn muốn cái khăn này vì nó là khăn tay của nàng .

“Bị ngươi nhìn trúng rồi .” Tần Vật Ly rất thẳng thắn nhưng hắn không có ý đem khăn tay xuất ra .

“Cám ơn ngươi .” Thiên Mạch đột nhiên ngẩng đầu , ánh mắt mờ ảo rơi vào trên người Tần Vật Ly .

“Cám ơn cái gì ?”

“Chỉ có tiểu hài tử mới đi trộm khoai lang , ngươi để ta đi trộm khoai chính là muốn cho ta biết cảm giác vui sướng của một tiểu hài tử . Bởi vì ngươi cảm giác được khi còn bé ta rất khổ sở .” Nàng từ từ cụp mắt xuống , đôi mi dày rung rung vài cái .

Tần Vật Ly do dự một hồi “Ngươi thật sự rất thông minh .”

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch cúi đầu, cười thê lương "Kỳ thực ngươi cũng không cần phải phí tâm như vậy ."

Tần Vật Ly nhìn chằm chằm khuôn mặt xinh đẹp của nàng , trầm mặc một lúc "Ăn khoai lang ."

Hắn từ trong đống lửa khều ra một củ khoai lang nóng rực , cẩn thận bóc vỏ sau đó để vào trong tay Thiên Mạch "Ăn đi ."

Nàng liếc nhìn hắn một cái , cảm thấy có chút không quen .

Khoé miệng nàng mỉm cười, cầm lấy củ khoai từ từ nhấm nháp . Mỗi khi cắn một miếng thì nỗi buồn lại sâu hơn .

"Ngươi luôn ăn như thế sao ." Tần Vật Ly mỉm cười, nhẹ nhàng lau đi vụn khoai ở khoé miệng nàng .

Một loại cảm giác ấm áp không nói nên lời tự nhiên xuất hiện trong lòng nàng .

Nước mắt nóng hổi rơi xuống làm đôi mắt của nàng đỏ lên .

Tại sao lại đối xử tối với nàng như vậy ? Tốt đến mức khiến cho lòng nàng cảm chua chát .

****

Thiên Mạch đẩy cửa ra , đi vào bên trong phòng . Ánh trăng phản chiếu, ẩn ước có thể thấy được bóng lưng màu trắng và chiếc váy được kéo lê trên đất .

Đi đến phía trước cửa sổ đẩy nó ra , một ánh trăng mông lung huyền ảo nhẹ nhàng chiếu vào trong phòng .

Nàng đứng trước cửa sổ, mặc cho ánh trăng lạnh chiếu vào người .

Nàng khép cửa sổ lại , dựa ở bên cạnh . nàng than nhẹ , trong lòng rối như tơ vò .

Trong bóng tối chợt phát ra một trận âm thanh xào xạc .

Người trong giang hồ luôn luôn rất mẫn cảm , Thiên Mạch ngừng thở, ngọc thủ lặng lẽ nắm chặt cái roi bạc .

Ánh mặt sắc lạnh ở trong đêm tối càng thêm mãnh liệt .

Ngọn nến ở trên bàn đột nhiên được thắp sáng , một cái bóng cao lớn đang đứng ở trước mặt nàng .

"Thiên Mạch ." Tần Mộ Phong kêu tên của nàng .

https://thuviensach.vn

“Là ngươi ?” Thiên Mạch thở dài một hơi, đem ‘Vụ Lý Hoa’ cài lên trên tóc . Nàng quá thiếu thận trọng , cư nhiên không chú ý tới việc trong phòng có người .

Lòng nàng đang rối loạ . Tần Vật Ly đã khiến cho trái tim nàng rối loạn .

Tần Mộ Phong ngẩng đầu , trong mắt lộ ra tia ôn nhu và quyến luyến .

Tiếp xúc với ánh mắt của hắn, trong lòng Thiên Mạch chấn động, lập tức quay đầu đi chỗ khác .

Hắn tiến lên hai bước , đem Thiên Mạch gắt gao ôm ở trong lòng “Ta còn tưởng rằng ngươi bỏ đi .” Đem mặt vùi vào trong mái tóc của nàng , hắn tham ham hít lấy mùi hương thơm chỉ có ở riêng nàng .

“Ta tại sao phải rời đi .” Thiên Mạch vẫn giữ nguyên tư thế cũ , thản nhiên nói “Ngươi không bỏ ta , ta tại sao lại phải đi ?”

Cánh tay của Tần Mộ Phong siết lại, càng ôm chặt nàng hơn “Ta tưởng ngươi bực mình vì chuyện Liễu Tự Họa .” Hắn tưởng nàng bỏ đi, đã ngồi trong phòng nàng ngơ ngác cả ngày .

Cả ngày hôm nay, trong đầu hắn toàn là hình bóng của nàng . Nụ cười của nàng , sự lạnh lùng của nàng , tài nghệ của nàng luôn ám ảnh trong đầu hắn .

Cho đến hôm nay , hắn mới biết được mình đã quyến luyến nàng như thế nào .

“Liễu Thiên Mạch chi là tiểu thiếp của Vương gia , không có tư cách tức giận , nếu ngươi muốn phong Liễu Tự Họa làm phi, ta cũng không có tư cách tức giận .” Giọng nói của Thiên Mạch lạnh lùng, không có lấy một tia cảm xúc .

“Nếu ngươi không vui, ta có thể cho nàng đi .” Hắn vẫn như cũ gắt gao ôm lấy Thiên Mạch, vì sợ nàng sẽ biến mất .

“Không cần , ta không thích nam nhân vô trách nhiệm , tự mình gây hoạ thì tự mình giải quyết .” Thiên Mạch tỏ thái độ vô tư , cái loại đàn bà như Liễu Tự Hoạ nàng cho tới bây giờ cũng không để vào trong mắt . Liễu Tự Họa , không xứng làm đối thủ của nàng .

Tần Mộ Phong không nói gì, vẫn ôm chặt Thiên Mạch .

https://thuviensach.vn

Đụng vào Liễu Tự Họa là điều hối hận nhất trong suốt cuộc đời này của hắn .

Bàn tay của Thiên Mạch để ra phía sau, dùng sức gỡ tay của hắn ra "Không có Liễu Tự Họa, ngươi còn có Thải Y, Thải Hà , Ngọc La , Yên Chi, Liễu Thiến , ngươi có rất nhiều đàn bà , tất cả đều không có kém ta ."

Thân thể Tần Mộ Phong cứng đờ , hít một hơi thật sâu "Thiên Mạch , xin lỗi . Nếu ta gặp ngươi trước khi gặp Thải Hà thì tốt biết bao ."

"Ngươi yêu ta sao ?" Thiên Mạch đột nhiên hỏi một câu làm người ta kinh hoàng .

"Ta..." Tần Mộ Phong nghẹn lời, không biết nên trả lời như thế nào .

Hắn yêu nàng sao ? Hắn hình như vừa yêu nàng, lại vùa hận nàng ? Đối với Liễu Thiên Mạch , tình cảm của hắn luôn mâu thuẫn . Hắn cũng không biết rằng bản thân yêu nàng hay hận nàng .

Vì sao yêu nàng, hắn không biết , vì sao hận nàng , hắn lại càng không biết .

Thiên Mạch cười chế giễu chính mình , chậm rãi cúi đầu "Không yêu đúng không ? Người ngươi yêu nhất chính là Thải Hà ."

Bàn tay để trên lưng Thiên Mạch của Tần Mộ Phong chậm rãi buông ra , trong đáy mắt hiện lên một tia đau đớn "Xin lỗi , trừ bỏ tình yêu , ta cái gì cũng có thể cho ngươi ." (nói thế mà cũng nghe được, cái quan trọng nhất không có thì cần cái khác làm gì , thật thất vọng về anh này) Trong đôi mắt trong suốt của nàng hắn tựa hồ thấy được hình ảnh của mình .

"Trừ bỏ tình yêu, ta cái gì cũng không muốn ." Nàng gả cho hắn , nàng nghĩ muốn chân tình của hắn .

Thiên Mạch trả lời làm cho Tần Mộ Phong bị sốc "Ngươi muốn tình yêu của ta ?"

Liễu Thiên Mạch lạnh nhạt, không muốn tranh giành , không bao giờ chủ động , đối với hắn coi như không thấy . Hắn tưởng rằng , nàng không hề yêu hắn .

Trên gương mặt Thiên Mạch xẹt qua một tia xấu hổ , nàng nhẹ nhàng thở dài "Đúng, ta muốn ngươi yêu ta ." Nàng ngày càng khó kiểm soát bản thân mình , nàng đã không còn giống một xác chết biết đi nữa rồi . Sự thay

https://thuviensach.vn

đổi của nàng , rốt cuộc là do Tần Mộ Phong hay là Tần vật Ly ? Hay là, cả hai ?

“Có ý gì ?” Hơi thở ấm áp của hắn phả vào mặt nàng , hơi thở đậm mùi nam tính đang bao vây lấy nàng .

“Không có gì .” Trong bóng tối , cảm giác của nàng càng nhạy bén hơn , Thiên Mạch không biết cảm giác sợ hãi này từ đâu mà đến .

Nàng giãy dụa , bộ ngực sữa mềm mại của nàng ở trong lồng ngực của hắn không ngừng cọ xát . Dưới sự kích thích mập mờ của Thiên Mạch , hắn tự nhiên sẽ có phản ứng . Tiểu nữ nhân này lại có thể dễ dàng khuấy lên dục vọng của hắn .

Cảm giác yêu hận đan xen cơ hồ bức Tần Mộ Phong phát điên . Dưới một số tình huống đặc thù nào đó , dục vọng trong lòng hắn từ từ xuất ra .

Sắc mặt Thiên Mạch biến đổi , đẩy mạnh Tần Mộ Phong ra , cả người trên dưới đều mang theo những tia lãnh khốc “Không được , từ nay về sau , không cho phép ngươi chạm vào ta .”

Tại sao nàng lại phản cảm như thế ?

Hắn đã khiến cho nàng nhớ lại những kỷ niệm khó chịu, nên nàng sợ hãi , có đúng không ?

Hắn phát hiện sự quyết liệt của nàng , trong lòng rung lên một chút . Không , không nên rời xa hắn . Chỉ trong chốc lát , sự hoảng sợ biến thành dịu dàng , hắn nhanh chóng bước lên phía trước , một đôi tay cứng như thép gắt gao ôm chặt lấy nàng ,hắn chỉ sợ mình hơi sơ suất một chút là nàng sẽ biến mất .

Hắn thân mật hôn lên cái cổ trắng nõn của nàng , ôn nhu dỗ dành “Đừng sợ, ta sẽ không làm ngươi bị tổn thương nữa . Ngươi gả cho ta lâu như vậy , ta còn thiếu ngươi một cái động phòng hoa chúc .” Giọng nói mê hoặc của hắn khiến cho Thiên Mạch ý loạn tình mê .

Hắn đã từng dụ dỗ Liễu Thiến như vậy . nếu đã từng dỗ dành Liễu Thiến , có phải hay không hắn cũng làm như vậy với Liễu Tự Họa , với Thải Y .

Cả đời này, hắn đã từng có vô số đàn bà , kể cả loại đàn bà dơ bẩn như Liễu Tự Họa .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch đột nhiên cảm thấy hắn rất dơ bản , dịch vị bốc lên, cơ hồ nôn ra .

Một tay bưng miệng ,một tay đẩy Tần Mộ Phong ra .

Nàng đưa lưng về phía hắn, một hồi lâu mới đè được cảm giác ghê tởm xuống .

nàng vỗ vỗ ngực , thản nhiên nói “Sai , đêm động phòng hoa chúc của chúng ta dã qua , ngày đầu tiên ta đi vào Vương phủ , ngươi ở trước mặt ta cùng Thải Y hoan ái , sau đó thô bạo chiếm lấy thân thể ta , cũng đã nhục mạ ta . Tình cảnh trong buổi tối ngày hôm đó ta còn nhớ rất rõ , cả đời không quên . Vương gia, ngươi nói ngươi thiếu ta một cái động phòng hoa chúc có phải đã quá miễn cưỡng rồi không .” Giọng nói bình thản, không nghe ra một tia cảm xúc .

Trong đôi mắt của Tần Mộ Phong toát ra sự thống khổ , đôi mắt nhu hoà đến mức làm say lòng người “Xin lỗi .”

Liễu Thiên Mạch lắc đầu , chậm rãi xoay người “Không cần nói xin lỗi với ta , tất cả đều đã là quá khứ . Người không thể chỉ sống trong quá khứ, ta cũng không có tâm tư để so đo .”

Tần Mộ phong vừa định mở miệng thì đột nhiên sửng sốt “Ngươi khóc ?” Hốc mắt của nàng đã hồng lên , tuyệt đối là đã khóc .

“Không có .” Thiên Mạch quay đầu đi , lấy tay che mắt . Nàng sợ Tần Mộ Phong nhìn thấy bộ dáng yếu ớt của nàng, không,

nàng chính là không muốn hắn thấy a .

Trên gượng mặt xinh đẹp của nàng còn đọng lại lệ ngân , Tần Mộ Phong nhìn nàng hồ nghi “Ngươi hôm nay trốn ở bên ngoài khóc cả ngày ?” Nàng khóc , là vì hắn sao ? Ý nghĩ hoang đường này làm Tần Mộ Phong cảm thấy hưng phấn .

“Ta nói không có là không có .” Nàng tức giận , nhưng lại cảm thấy thất bại . Nàng cho tới bay giờ chưa từng khóc , hôm nay tự nhiên lại rơi nước mắt ở trước mặt Tần Vật Ly , thật sự là mất hết thể diện .

“Toàn thân ngươi dơ như vậy, đã đi đâu ?” Đến bây giờ hắn mới có cơ hội nhìn kỹ nàng .

“Đi bộ ở bên ngoài .” Thuận tiện ăn khoai lang nướng, thống khoái khóc một hồi .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ phong trầm mặc một lúc “Ngươi khóc , là vì ta sao ?” Hắn dùng một ánh mắt chờ mong nhìn nàng , giống hệt như một đứa nhỏ nóng lòng muốn được ăn kẹo .

Thiên Mạch nhìn ánh mắt chờ mong của hắn , trái tim đột nhiên mềm nhũn . Nàng cương quyết xoay người , sợ mình một lần nữa lại lún sâu xuống vũng bùn , nàng không quay lại , nói như chém đinh chặt sắt “Không có .” Nàng đã từng nếm biết bao đau khổ, nàng không muốn lại phải chịu đựng thêm nữa .

“Một giọt nước mắt đó của ngươi rơi vì ta , , ngươi yêu ta , phải không ?”

Tần Mộ phong mỉm cười . Thanh âm từ phía sau truyền đến , khoé miệng Thiên Mạch nhếch lên , hiện ra một nụ cười thê lương .

“Nếu ta yêu ngươi , ngươi sẽ yêu ta sao ?” Nàng đi đến bên một cái ghế và ngồi xuống , ngước mắt lên , bình thản nhìn Tần Mộ Phong , trong mắt không có một gợn sóng .

Tần Mộ Phong bị nàng nhìn thấu tâm tư , hắn do dự trong chốc lát , sau đó nhìn thẳng vào nàng “Sẽ không .” Hắn biết nàng sẽ đau khổ nhưng hắn phải nói sự thật .

Thiên Mạch bình tĩnh rót một chén nước rồi từ từ uống cạn “Ta đã biết .” Trong đáy mắt nàng còn lấp lánh lệ quang .

Một giọt nước mắt vô thanh vô tức rơi xuống , rơi xuống tay ngọc của nàng , hình thành một vòng tròn trong suốt .

Hắn nhìn chằm chằm vào lệ ngân trên tay nàng , đáy lòng nổi lên một trận đau đớn “Xin lỗi .” Hắn muốn ôm nàng vào lòng , không muốn nàng tổn thương thêm nữa . Nước mắt của nàng đã làm lay động sợi dây tình cảm trong lòng hắn .

“Cảm tình là chuyện không thể nào miễn cưỡng .” Thiên Mạch khôi phục lại vẻ lãnh đạm , như thể chuyện vừa rồi chưa từng xảy ra , nàng nhìn trăng sáng bên ngoài cửa sổ , than nhẹ “Lạc hoa hữu ý tuỳ lưu thuỷ, lưu thuỷ vô tâm luyến lạc hoa .” (hoa rơi có ý theo nước chảy, nước chảy vô tình tiếc hoa rơi)

“Xin lỗi .” Trừ bỏ hai chữ này , hắn không biết mình còn có thể nói cái gì .

https://thuviensach.vn

“Ngươi yêu ta sao ? Ngươi yêu ta sao ? Nếu yêu ta thì ngươi hãy thừa nhận đi .” Thiên Mạch nhìn chằm chằm vào mắt hắn “Ngươi yêu ta , đúng không ? Ngươi yêu ta , chỉ là ngươi không dám thừa nhận . Kỳ thực yêu ta không khó đâu , ngươi có thể thừa nhận mà .”

Giọng nói lạnh nhạt , trầm thấp của nàng truyền đến tai hắn , mỗi câu mỗi chữ đều giống như có ma lực , đánh sâu vào trong trí óc của hắn , một thứ gì đó đang hình thành ngày một lớn thêm và đã sẵn sàng để đi ra .

Hắn cương quyết quay đầu đi , không dám nhìn vào con mắt của nàng .

Lời của nàng vẫn không ngừng vang vọng bên tai hắn .

Hắn yêu nàng , chỉ là không dám thừa nhận, có đúng không ?

Tần Mộ Phong đột nhiên cảm thấy ở ngực truyền đến một cơn đau kỳ dị , hắn ôm ngực , cơ hồ đứng không vững . Cơn đau từ ngực khuyếch tán , lan truyền đến não của hắn , đau đớn kịch liệt, giống như có hàng vạn con kiến đang cắn xé . Hai tay hắn ôm đầu, kêu lên một tiếng đau đớn .

“Ngươi làm sao vậy ?” Thiên Mạch cũng không quá lo lắng . Nàng xuất thân giang hồ , tình huống nào mà chưa từng trải qua .

Tần Mộ Phong bứt tóc , thông khổ kêu lên “Ta đau đầu, ngực cũng đau .” Khuôn mặt tuấn tú của hăn đã trở nên trắng bệch .

“Để ta xem .” Thiên Mạch không giải thích gì mà kéo cổ tay của hắn .

Tần Mộ Phong đẩy Thiên Mạch ra , hai mắt màu đỏ, một tiếng gầm lớn truyền đi khắp Vương phủ “Buông ra .” Khuôn mặt tuấn mỹ kia có chút biến đổi .

Thiên Mạch lạnh lùng nhìn hắn , tay ngọc một lần nữa tón lấy cổ tay hắn . Sau khi thu tay lại , nàng mở miệng “Kỳ quái , mạch tượng của ngươi bình thường , theo lý thuyết thì sẽ không thống khổ như vậy . Tại sao trong sự bình thường lại mang theo một tia quỷ dị , ta cho tới bây giờ chưa từng thấy loại mạch tượng này . một từ , quái dị . Không đúng , là hai từ , không phải trúng độc , không phải nội thương , ngươi rốt cuộc làm sao vậy ?”

Cảm giác đau đến thấu xương làm cho Tần Mộ Phong gần như phát điên , hắn ôm đầu , gào lên với Thiên Mạch “Mau đi tìm đại

phu .”

Thiên Mạch lườm hắn một cái , một chưởng bổ vào phía sau gáy của hắn , thấy hắn ngã lăn quay , Thiên Mạch ngồi xổm xuống , đầu tiên phong

https://thuviensach.vn

bế các huyệt đạo của hắn “Tìm đại phu làm gì , bổn cô nương chính là thiên hạ đệ nhất độc y....quên , là truyền nhân , là sư muội của tả thủ thần y . Ta mà tìm không ra nguyên nhân thì có đi tìm đại phu cũng vô dụng thôi .”

Thiên Mạch bóp miệng Tần Mộ Phong , cẩn thận xem xét đầu lưỡi của hắn .

Một phần của cái lưỡi cư nhiên có màu đỏ sậm , trên đầu lưỡi đỏ sẫm còn dinh một chút chất lỏng . Vừa giống như trúng độc lại vừa không giống . “Quái , như thế nào lại thế này ?” Nàng lấy từ bên hông ra một cây ngân châm , lấy một chút chất lỏng tren đầu lưỡi của hắn .

Nàng đi tới gần cây nến , cẩn thận quan sát chất lỏng trên bề mặt ngân châm . Cùng với nước miếng không có gì khác nhau .

Nàng lại lấy ra một cây ngân châm khác, đến bên người Tần Mộ Phong, dùng ngân châm đâm vào tay hắn . Lúc rút ngân châm ra máu có màu đỏ tươi .

Thiên Mạch ở trên người hắn đâm thêm vài chỗ nữa, máu đều có màu đỏ .

Không có gì dị thướng, chắc là do nàng suy nghĩ quá nhiều .

Đem ngân châm lau sạch sẽ , Thiên Mạch đến phía sau bình phong , vốc nước lên rửa mặt .

Thiên Mạch thay một bộ y phục sạch sẽ sau đó đi ngủ , hoàn toàn không để ý tới Tần Mộ Phong đang ngủ trên đất .

“Thiên Mạch , ngươi rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì ?”

“Ta không nói gì cả .”

“Ngươi đang nói chuyện mà, sao lại bảo không nói gì chứ ?”

“Ta cái gì cũng không muốn , ta nghĩ câu dẫn Tần Mộ phong .”

“Muốn câu dẫn hắn ? Vậy sao bây giờ ngươi không làm ra bộ dạng hiền thê lương mẫu mà lại để hắn nằm trên đất thế kia ?”

Thiên Mạch ngồi dậy , vội vã mang giày vào .

“Nghĩ thông suốt rồi sao ? Nghĩ thông là tốt rồi .”

“Ta điểm huyệt đạo của hắn , lúc ta tỉnh ngủ sẽ vác hắn lên giường .”

https://thuviensach.vn

“Vậy cũng được sao ?”

Lúc Tần Mộ Phong tỉnh dậy thì trời đã sáng .

Hắn vùa mở mắt đã nhìn thấy một dung nhan thanh tú .

Liễu Thiên Mạch tựa vào bên giường , ngủ rất ngon , giống hệt như một em bé mới sinh .

Những chuyện đêm qua dều lần lượt hiện ra trong đầu hắn . Hắn nhớ kỹ, hắn đột nhiên đau ngực, sau đó đau đầu , cuối cùng là ngất đi . Hắn thật sự đã bị đau ư ? Tại sao hắn một chút ấn tượng cũng không có ?

Vậy nàng đã làm gì ? Có phải hay không ở bên giường chăm sóc hắn suốt một đêm ?

Hắn cúi đầu , ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt thanh tú của nàng , khoé miệng hiện ra một nụ cười .

Một tiểu nữ tử quật cường như vậy mà cũng có mặt ôn nhu .

Thân thể của nàng hơi nhúc nhích , hô lên một tiếng ‘Mộ Phong’ . Hắn tưởng nàng tỉnh nhưng nàng chỉ thay đổi tư thế rồi lại tiếp tục ngủ . Như vậy tiếng gọi kia chỉ là lời nói trong mơ .

Nàng mơ thấy hắn , nụ cười trên môi Tần Mộ Phong từ từ gia tăng , trong đáy mắt loé lên những cơn sóng dịu dàng .

Hắn xuống giường , nhẹ nhàng bế Thiên Mạch lên giường , lấy chăn đắp cho nàng “Thiên Mạch , lên giường ngủ thôi .”

“Ân .” Thiên Mạch thoải mái xoay người, đưa lưng về phía hắn .

Tần Mộ Phong đứng ở bên giường, nhìn nàng một hồi lâu , sau đó mới nhẹ nhàng bước ra ngoài, hắn sợ sẽ đánh thức nàng .

Nghe được tiếng đóng cửa , Thiên Mạch đang nằm trên giường đột nhiên mở mắt , khoé miệng nàng nhếch lên để lộ ra một nụ cười tàn khốc .

Ngoài cửa , một cái bóng màu đỏ lén lén lút lút , thấy xung quanh không có ai liền đẩy cửa đi vào phòng . Chỉ cần nhìn động tác của hắn là biết ngay thằng nhãi này tuyệt đối là một tên trộm .

“Thất tiểu thư, rời giường .” Tiểu Lục vươn cổ nhìn về phía trước , thuận tiện hô lên một tiếng .

Tiểu Lục vừa hô thì đã thấy Thiên Mạch ngồi bật dậy .

https://thuviensach.vn

Tiểu Lục vừa quay đầu lại đã thấy Thiên Mạch ngồi trên giường , nàng lập tức bị doạ cho sợ .

“Ngươi làm gì ?” Nàng còn chưa vào cửa mà Thiên Mạch đã biết rồi .

“Làm ta sợ muốn chết .” Tiểu Lục phàn nàn .

“Mới sáng sớm ngươi tới đây làm gì ?” Thiên Mạch xuống giường , lấy một cái áo khoác choàng lên người .

“Thất tiểu thư , nha hoàn bên người ngươi vừa rồi lại đi cáo trạng , nàng nói cho ta biết buổi tối hôm qua Vương gia đã ngủ lại đây , vừa rồi mới rời đi .” Thất tiểu thư tại sao lại cam tâm tình nguyện uỷ thân cho Vương gia ?

Thiên Mạch ngồi ở trước bàn trang điểm , cấm lấy cái lược chải đầu “Ngươi biết , cả Vương phủ rồi cũng sẽ biết .” Tin tức truyền đi thật là nhanh .

“Ta cho nàng 50 lượng bạc, muốn nàng giám thị ngươi .” Tiểu Lục ngáp một cái “Ta nghĩ Thải Y, Ngọc La , Liễu Tự Hhoạ cũng sẽ mua chuộc nàng . Bọn họ sẽ vì chuyện buổi tối ngày hôm qua mà ghen ghét ngươi , sẽ nghĩ đủ mọi cách để chỉnh đốn ngươi .”

Thiên Mạch cười lạnh , nắm chặt bàn tay, cái lược trong tay biến thành bột phấn . Bàn tay mở ra, bột phấn theo gió bay đi .

Tiểu Lục nuốt một ngụm nước miếng , mắt nhìn chằm chằm vào bụi phấn “Thất tiểu thư, ta biết ngươi võ công cái thế , nhưng mà , ngươi huỷ cái lược thì dùng cái gì để chải đầu ?”

“Không cần lược .” Thiên Mạch tiện tay sờ lên tóc , dùng ngọc trâm chải tóc “Là nữ tử giang hồ mà sao nói nhiều vậy .”

Mái tóc đen của nàng mềm mại, bóng mượt , cho dù không chải đầu thì tóc cũng không bị rối .

Y Tiểu Lục nhún nhún vai “Tốt lắm , tốt lắm , ta lấy nước cho ngươi rửa mặt .” Thất cô nương quả thật có hào khí của giang hồ nữ tử , ngay cả đầu cũng không cần chải .

“Hương nhi đã mang nước tới, rất nhanh sẽ rời đi , ngươi ngồi xuống, ta với ngươi bàn việc .”

“Cái này cũng có thể nghe được ?” Rốt cuộc võ công của nàng thâm sâu thế nào ?

https://thuviensach.vn

“Biết cái gì gọi là khổ nhục kế không ? Chính là...” Thiên Mạch cnàg cười càng lạnh , giống hệt như ác ma dưới địa ngục .

Y Tiểu Lục tự nhiên rét run , cảm thấy mình hình như đã rơi vào bẫy .

Cái bẫy này Thất cô nương bố trí cho kẻ nào chứ ? Cho dù là núi đao cũng phải nhảy xuống . Thất tiểu thư của Vô Tranh sơn trang , nàng không có gan đắc tội .

***

Chuyện xảy ra buổi tối ngày hôm qua Tần Mộ Phong càng nghĩ càng cảm thấy quái dị .

Hắn tập võ từ nhỏ, rất ít khi ngã bệnh , tại sao tự nhiên lại đau đầu mãnh liệt như thế . Hắn cảm giác được có chỗ quái dị nhưng lại không biết chỗ quái dị đó nằm ở đâu .

Chẳng nhẽ là do hắn quá mệt mỏi ? Hoặc là Liễu Thiên Mạch đột nhiên quay lại dã khiến cho hắn cảm thấy hưng phấn quá độ ? Hắn luôn luôn có thể khống chế tâm tình của bản thân , có thể hưng phấn quá độ sao ?

“Vương gia, ngươi đang suy nghĩ cái gì ?”

Giọng nói của Phi Dương khiến cho Tần Mộ Phong tỉnh lại “Không có gì .”

“Vương gia , ngươi xem trên mặt mình có cái gì ?” Đôi mắt Phi dương liếc nhìn Tần Mộ Phong , sau đó cúi đầu húp cháo .

Nghe Phi Dương nói như vậy , Tần Mộ Phong mới cảm giác được trên mặt mình hơi ẩm ướt , lại mang theo cảm giác ấm áp .

Lây tay sờ lên , đúng là có một ít chất lỏng màu trắng .

Hắn cúi đầu , thấy cháo trong bát chỉ còn một nửa .

Tần Mộ phong bật cười “Ta lại ngẩn người .” Hắn vẫn dùng thìa khuấy loạn trong tô cháo , làm cho cháo trắng bắn lên trên mặt .

“Vương gia, ngươi không phải cảm thấy khó chịu đấy chứ .” Vương gia cho tới bây giờ cũng chưa từng thất thố như thế .

“Một chút .”

“Triệu ngự y đến xem .”

Tần Mộ phong xua xua tay , cũng không có để ý “Không cần .” Nếu không có việc gì thì hắn cũng không muốn quan tâm .

https://thuviensach.vn

“Tại sao lại không cần a ?” Trong tay Thiên Mạch bưng một chén canh , nhàn nhã đi vào trong “Buổi tối hôm qua ngươi đau đầu rất dữ dội . Hắn là nên tìm đại phu đến xem .” Ngoài miệng thì nàng nói như vậy nhưng trong lòng lại cười lạnh . Ngay cả nàng cũng không tìm ra nguyên nhân thì mời ngự y có ích gì .

“Tại sao ngươi lại đến đây ?” Bọn thủ vệ ở cửa ăn phải cái gì vậy ?

“Lần trước Phi Dương đại ca đưa ta đến nhìn ngươi , cho nên bọn họ biết ta , để cho ta vào .” Thiên Mạch ngồi đối diện hắn , làm ra bộ dáng không sao cả .

Con măt sắc bén của Tần Mộ Phong nhìn vào Phi Dương .

Đưa nàng vào Thính Phong hiên cũng được thôi , cư nhiên đem toàn bộ chuyện của Dạ cơ nói ra hết . Hắn cũng không bực bội khi nàng biết mà hắn chỉ lo lắng cho an nguy của nàng .

Phi Dương ngẩng đầu lên ,làm bộ nhìn lên nóc nhà .

Trừng mắt nhìn hắn một hồi lâu , Tần Mộ Phong mới quay đầu lại , cầm lấy bàn tay lạnh lẽo của Thiên Mạch chà xát “Tại sao lại không ngủ thêm một lúc , hôm qua thức trắng một đêm , ngươi nhất định rất mệt .”

Những lời này bay đến tai Phi Dương , hắn lại hiểu ra một ý khác . Phi Dương ho khan một tiếng “Ta đi trước , không cản trở hai vị ân ái .”

Tần Mộ Phong biết Phi Dương hiểu lầm nhưng không thèm giải thích “Ngươi đi ra ngoài trước đi .”

“Tại sao không nói rõ .” Thiên Mạch móc từ trên người ra một cái khăn tay , thay hắn lau đi những vết bẩn trên mặt “Ngươi đã làm cái gì để biến thành thế này ?”

Trên mặt Tần Mộ Phong hiện lên một tia xấu hổ “Bên cạnh ngươi là cái gì ?”

“Canh an thần .” Thiên Mạch thuận tay ném cái khăn lên mặt đất , đem bát canh đến trước mặt hắn “Đây là canh an thần ta đặc biệt nấu cho ngươi , uống vào có thể an thần định khí .”

“Có đúng không ?” Tần Mộ Phong không hề nghi ngờ mà đón lấy bát canh .

Hắn còn chưa kịp uống thì nghe Thiên Mạch kinh hô một tiếng “Vương gia, cẩn thận .” Tiếp theo sau đó là hắn bị đẩy ra , thân thể nhỏ bé của Thiên

https://thuviensach.vn

Mạch đã che trước mặt hắn .

Hắn giương mắt , thấy một cái bóng đen đâm đầu đánh tới , kiếm quang loè loè , đâm vào ngực thiên mạch . Máu đỏ tươi bắn lên y phục của hắn .

Hắc y nhân thấy đã quá trễ để hạ thủ , mạnh mẽ thu hồi bảo kiếm . Lúc hắn rút kiếm ra , máu phun ra càng nhiều , từng tia máu ấm áp bắn vào trên mặt hắn .

Khoé miệng Thiên Mạch nhếch lên , cười thê lương “Vương gia , vì ngươi mà chết , ta không hối hận .” Một giọt nước mắt lặng lẽ rơi xuống , nước mắt rơi vào mu bàn tay của hắn . Đôi mắt xinh đẹp nhẹ nhàng khép lại , yên lặng mà bình yên , giống như là đang say ngủ . Tất cả mọi chuyện phát sinh quá đột ngột , Tần Mộ Phong còn chưa có phục hồi tinh thần nhưng hai bàn tay run rẩy của hắn nhanh chóng ôm lấy thân thể mềm mại của nàng , đồng thời phi thân chạy về phòng ngủ .

https://thuviensach.vn

Chương 63 : Kịch giả tình thật .

Trong Thính Phong hiên rất lạnh, lạnh đến nỗi làm cho người ta sợ hãi .

Trong bầu không khí quỷ dị , tất cả mọi người đều nín thở , lặng lẽ chờ đợi đại phu chẩn mạch .

Ngự y chẩn mạch trong một thời gian rất dài .

Tần Mộ Phong ngồi ở bên giường, gắt gao nắm lấy bàn tay của Thiên Mạch không chịu bỏ ra . Nàng cứ mê man như vậy, hắn sợ nếu hắn bỏ tay ra thì nàng sẽ lập tức biến đi .

Ngự y thở nhẹ một hơi , thu hồi cánh tay đang bắt mạch , đứng dậy .

Tần Mộ Phong lo lắng như điên , không thể khống chế bản thân mà nắm lấy y phục của ngự y "Ngự y , nàng thế nào ?"

Ngự y bất lực thở dài một tiếng , vỗ vỗ bả vai Tần Mộ Phong "Vương gia, nếu kiếm phong đâm sâu nửa phân nữa thì sợ rằng không có thuốc nào có thể cứu được nàng ."

"Đừng có nói những lời vô nghĩa như vậy ." Tần Mộ Phong lạnh lùng liếc mắt nhìn ngự y , sau đó ánh mắt lại di chuyển đến trên khuôn mặt trắng bệch của Thiên Mạch . Nàng an tĩnh đến mức dường như vĩnh viễn cũng không tỉnh lại . Nghĩ đến chuyện này Tần Mộ Phong tự nhiên cảm thấy trái tim ngừng đập .

Lão ngự y đi đến thư án và ngồi xuống , lấy bút viết lên giấy "Ba chén nước sắc thành một chén , ba canh giờ uống một lần ."

"Nàng như thế nào ?" Tần Mộ Phong nắm chặt bàn tay lạnh lẽo của Thiên Mạch , ánh mắt không rời khỏi khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng , sợ rằng nàng sẽ lẳng lặng đi đến một nơi nào khác , vĩnh viễn rời bỏ hắn .

Ngự y đưa goi thuốc cho Hương nhi ở bên cạnh "Nhớ kỹ , dùng lửa nhỏ mà đun , lúc ngươi sắc thuốc nhất định phải ở đó canh trừng , không thể làm sai ."

Thấy ngự y chậm chạp không chịu nói tình huống của Thiên Mạch , Tần Mộ Phong không thể chờ được nữa , một tay túm lấy y phục của ngự y , đại phát lôi đình mà rống lên "Ngự y , phu nhân của bổn vương rốt cuộc có làm sao không ?"

https://thuviensach.vn

Ngự y vẫn nhàn nhã như cũ , chỉ có sự thất vọng sâu sắc “Mạch tượng của phu nhân rất yếu , nếu không qua được đêm nay thì sợ rằng...”

Tần Mộ Phong đẩy mạnh ngự y ra , gào thét điên cuồng , giống như một con sư tử đang giận dữ “Ngự y , ngươi nhất định phải cứu nàng , nếu nàng chết , bổn vương sẽ đem ngươi và người nhà của ngươi chôn dùng .”

Ngự y tuổi đã cao, thiếu chút nữa bị Tần Mộ Phong đẩy ngã . Nếu Phi Dương không kịp đỡ thì hắn đã ngã trên mặt đất rồi “Vương gia , sinh lão bệnh tử là do ý trời .”

Tần Mộ Phong trở nên điên cuồng , hắn dùng tay giật mạnh tóc, thống khổ không chịu nổi “Bổn vương muốn nàng sống, bất cứ kẻ nào cũng có thể chết nhưng riêng nàng không thể, không thể .” Hai mắt hắn màu đỏ, giống hệt như ma quỷ .

Phi Dương mắt thấy Tần Mộ Phong nổi điên nên đi lấy hộp thuốc cho ngự y “Ngự y , ta tiễn ngài ra ngoài , để cho Vương gia một mình yên tĩnh một chút .”

Ngự y liếc nhìn Tần Mộ Phong , thở dài bất lực “Đi thôi , ta kê hai thang thuốc an thần cho Vương gia uống .”

“Phi Dương” Tần Mộ Phong nheo mắt , gọi Phi Dương lại .

“Vương gia ?” Phi Dương đang hộ tống ngự y ra ngoài tự nhiên dừng bước , quay đầu lại .

“Ngươi lập tức tiến cũng, xin hoàng huynh đem Tuyết Nhạn giao cho ta .” Trong đôi mắt đen tối tăm của hắn loé lên những tia sáng sắc lạnh .

“Làm gì ?” Phi Dương không giải thích được .

Đôi lông mày của Tần Mộ Phong từ từ nhíu lại , mười ngón tay nắm chặt “Kẻ nào làm tổn thương Thiên Mạch, ta muốn hắn chết .” Trong đôi mắt của hắn hiện lên một tia lãnh khốc đến cực điểm .

Kẻ nào làm tổn thương Thiên Mạch hắn nhất định bắt kẻ đó đền mạng .

“Tuân lệnh .” Trong mắt Phi Dương loé ra những tia kiên định , kẻ nào làm tổn thương Thiên Mạch, hắn sẽ bắt kẻ đó đền mạng .

“Vương gia” Lão ngự y đột nhiên dừng lại “Có một người nhất định có thể cứu Thiên Mạch .”

“Ai ?” Tần Mộ Phong lập tức ngẩng đầu lên , vội vàng hỏi ngự y . Chỉ cần Thiên Mạch có thể tỉnh lại thì hắn sẵn sàng trả bất cứ giá nào .

https://thuviensach.vn

“Tả thủ thần y Lãnh Băng Băng .” Đôi mắt của lão ngự y từ từ nhìn thẳng vào Tần Mộ Phong .

Tả thủ thần y có thể cứu bất cứ người nào , cho dù đó là người chết thì cũng có cơ may sống lại . Nhưng là...nàng hành tung vô định , cứu người hoàn toàn dựa vào tâm trạng , phi chính phi tà . Không chỉ không biết nơi ở của nàng mà ngay cả khi biết được nàng đang ở đâu cũng vị tất có thể mời được nàng ra tay .

Trong lòng Tần Mộ Phong tự nhiên dấy lên một tia hy vọng , đột nhiên trở nên tỉnh táo “Phi Dương , bảo hoàng huynh đem tam đại mật thám giao cho ta , một lần nữa xin hắn xuất hoàng bảng tìm Lãnh Băng Băng . Chỉ cần hoàng huynh giúp ta lần này, ta nguyện ý vì hắn trấn thủ biên quan 10 năm .” Trong con ngươi của hắn loé ra những gợn sóng dịu dàng . Chỉ cần nàng ở bên cạnh hắn , cho dù cái giá phải trả như thế nào , hắn cũng đều cảm thấy xứng đáng .

“Vương gia, hay là ngài tự mình đi đi .” Một lần mà muốn mời cả tam đại mật thám xuất thủ , việc này đâu phải là chuyện tầm thường .

“Ta muốn ở chỗ này cùng nàng , ở cùng nàng .” Nhìn Liễu Thiên Mạch lúc này chỉ cần một cơn gió nhẹ thổi qua cũng đủ để bay mất , giọng nói của Tần Mộ Phong càng thêm dịu dàng , hắn nắm lấy tay Thiên Mạch , nhẹ nhàng để lên ngực “Ta nghĩ , nàng nhất định sẽ rất muốn ta ở bên cạnh nàng , ta không muốn để cho nàng thất vọng .”

Nhớ đến một màn kinh tâm động phách ừa rồi , trong lòng Tần Mộ Phong vẫn còn cảm thấy lo sợ . Thích khắch dùng kiếm đâm thẳng vào ngươi hắn , Thiên Mạch không để ý đến thân thể yếu đuối của mình mà lao ra ngăn cản đường kiếm đang hung hăng đâm tới . Thanh kiếm sắc lạnh đâm vào thân thể nàng , máu tươi bắn lên khuôn mặt thanh tú của nàng . Hắn đau , những cơn đau giống như sóng biển cuồn cuộn trong nháy mắt bao phủ lấy hắn .

Phi Dương nhìn bộ dạng lúc này của Tần Mộ Phong , lặng lẽ rời đi .

Tình cảm của Vương gia dành cho Thiên Mạch đã sâu đậm đến mức này . Tần Mộ Phong kiêu ngạo, hết lần này đến lần khác không dám thừa nhận , không dám đối mặt với tình cảm thật của chính mình .

Lúc mất đi mới biết quý trọng .

https://thuviensach.vn

Hy vọng Thiên Mạch có thể tránh được một kiếp , hy vọng Vương gia sẽ biết quý trọng nàng .

Bọn họ có nếm trải cảm giác sinh ly tử biệt thì mới hiểu được ý nghĩa thực sự của tình yêu .

“Mộ...Phong...Mộ...Phong , xin...đừng...hận...ta , ta...thân bất...vô kỷ , gả...cho chàng , ta...thân bất...vô kỷ , yêu... chàng , là...ta...tự nguyện , nếu...có thể... lựa chọn...lần nữa , ta...không nên yêu chàng , yêu...chàng...rất...thống khổ . Chết...cũng là...giải thoát , chết vì chàng...ta không...hối hận , chí ít...chàng sẽ...không...còn hận ta nữa , không hận... ta nữa . Tại sao...tại sao...chàng không... yêu ta...tại sao ?”

Thiên Mạch không ngừng nói mê , trong miệng nàng thốt ra tên của hắn .

Nắm chặt lấy tay nàng, Tần Mộ Phong có thể cảm thấy nỗi thống khổ của nàng .

Những lời nói mê của nàng giống như những tiếng thì thầm, dịu dàng vang lên bên tai hắn , chạm đến trái tim hắn , khiến trong lòng hắn nổi lên những rung động nhè nhẹ .

Từng chữ nàng nói ra khiến cho lòng hắn đau đớn , giống như có hàng ngàn hàng vạn con kiến đang cắn xé .

Bất hạnh của nàng là do một tay hắn tạo thành . Sự thống khổ của nàng đều là do hắn trút lên đầu nàng . Nàng gả cho hắn , vốn dĩ không oán không hận , nhưng thứ mà hắn cho nàng lại chỉ có sự đau khổ triền miên .

Hắn nắm chặt lấy tay Thiên Mạch , hôn lên ngón tay ngọc ngà của nàng “Xin lỗi , trước khi gặp nàng trong lòng ta đã có một người đàn bà khác , ta không có cách nào để yêu nàng . Ta là đầu gỗ , ta không biết quý trọng nàng , nàng đừng trách ta... được không , ta...” Giọng nói của Tần Mộ Phong trở nên nghẹn ngào , hắn cảm nhận được trên gương mặt mình có một dòng nước ấm áp đang từ từ chảy xuống , nước mắt của hắn rơi xuống trên mặt Thiên Mạch “Thiên Mạch , đừng rời bỏ ta, cho ta một cơ hội , để cho ta hảo hảo yêu thương nàng . Nàng có nghe thấy không ? Xin đừng bỏ ta .” Lại thêm một giọt nước mắt nóng hổi rơi trên mặt Thiên Mạch .

“Thiên Mạch , nàng hãy mau tỉnh lại . Chỉ cần nàng tỉnh lại , ta sẽ không bao giờ đụng vào bất cứ người đàn bà nào nữa , ta chỉ cần một mình

https://thuviensach.vn

nàng thôi . Cả đời này , Tần mộ Phong ta chỉ cần một mình nàng .” Giọng nói nghẹn ngào hoà lẫn với những giọt nước mắt , giống như một cơn hồng thuỷ đang tuôn trào , đã không còn giống như lúc bình thường , hắn không thể nào kiềm chế nổi , những giọt nước mắt cứ từ từ rơi trên khuôn mặt không có một chút huyết sắc nào của Thiên Mạch . Mỗi một giọt nước mắt của hắn đều làm xao động trái tim nàng .

Bàn tay đang giấu ở dưới tấm chăn chậm rãi nắm chặt lại .

“Vương gia, thuốc đã sắc xong .” Giọng nói của Hương nhi đột nhiên truyền đến từ phía sau .

Tần Mộ Phong lau đi lệ ngân ở khoé mắt , giọng nói lại trở lại như cũ , lạnh lùng “Đưa lại đây .”

“Vâng”

Tiếp nhận chén thuốc trong tay Hương nhi , Tần Mộ Phong nhẹ nhàng nâng Thiên Mạch dậy , lấy gối mềm chặn ở sau lưng của nàng sau đó cẩn thận đặt nàng dựa ở đầu giường . Tay hắn cầm cái thìa khuấy nhẹ trong bát thuốc , miệng không ngừng thổi cho thuốc nguội bớt . Đợi khi thuốc vừa đủ độ , mới tù từ đút vào miệng nàng . Mỗi một động tác của hắn đều cẩn thận , nhẹ nhàng , nếu không làm vậy hắn sợ nàng sẽ cảm thấy khó chịu .

Thiên Mạch bị thuốc làm sặc , Tần Mộ Phong vội vàng lau đi nước thuốc ở khoé miệng nàng . Khoé miệng hắn nhếch lên để lộ ra một nụ cười , ở trên đôi môi mềm mại của nàng hôn nhẹ một cái .

Hắn nhẹ nhàng ôm Thiên Mạch vào lòng, muốn cho nàng cảm thụ hơi ấm và sự an tâm khi nằm trong ngực hắn . Bàn tay to của hắn nắm lấy tay của Thiên Mạch không muốn buông ra .

Tình ý sâu đậm giữa bọn họ trong nháy mắt đã lan tràn .

Ở trên nóc nhà , một đôi mắt vừa oán hận vừa đố kỵ đang tức giận nhìn chằm chằm vào cảnh này .

Cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra , Phi Dương đứng ở cửa “Vương gia, Hoàng thượng tới .”

Thân thể Thiên Mạch đột nhiên căng thẳng , sợ bị Tần Vật Ly chứng kiến .

Tần Mộ Phong cảm nhận được sự biến hoá của Thiên Mạch nhưng hắn không có tâm tư để ý . Trong lòng hắn chỉ có một ý nghĩ là phải yêu thương

https://thuviensach.vn

người con gái yếu đuối đang nằm trước mặt . Đôi tay không ngừng truyền đến một nhiệt lượng đủ để làm cho nàng an tâm . Thân thể đang cứng lên của nàng cũng từ từ mềm xuống .

“Đã biết .” Tần Mộ Phong để bàn tay Thiên Mạch vào trong chăn , thân thể từ từ đứng lên , dịu dàng nói “Thiên Mạch , nàng hãy ngủ một giấc thật ngon , biết không ?” Hắn cúi người xuống, nhẹ nhàng đặt lên trán nàng một nụ hôn .

Hắn vừa mới quay người thì nước mắt của Thiên Mạch giống như những viên ngọc châu đang từ từ chảy xuống , hai giọt nước mắt như pha lê rơi xuống bên gối .

Cho đến khi cảm giác được hắn đã đi xa , nàng dùng cái mũi lúc này đã đỏ hồng hung hăng hít lấy hương thơm bạc hà đang tản mác trong không khí , đây là mùi hương của hắn , mùi hương chỉ có ở riêng hắn .

Bât giác , nàng nắm lại bàn tay vừa rồi bị hắn cầm lên . Nàng nắm chặt đến mức mồ hôi túa ra khắp lòng bàn tay . Chỉ hơi dùng sức một chút , móng tay sắc nhọn đã cắm vào trong da thịt , nhưng nàng không hề hay biết gì . Một chút đau đớn truyền đến khiến cho nàng hồi tỉnh , ánh mắt trống rỗng và mông lung . Nàng từ từ đưa tay lên lau đi những giọt nước mắt trong suốt , tay vừa chạm vào , lệ đã tràn ra . Nàng đã động tình , nhưng nàng biết , nàng và hắn vốn không có kết quả .

Lông mi của nàng khẽ lay động , hai giọt nước mắt trong suốt như pha lê lại vừa chảy ra .

Nước mắt lăn trên gương mặt tái nhợt của Thiên Mạch .

Nước mắt kia, rốt cuộc là của nàng , hay là của hắn ?

Ngay cả trong lúc này, hắn cũng không chịu thừa nhận hắn yêu nàng .

Hắn rốt cuộc đang do dự cái gì ?

Hoặc giả , hắn căn bản không có yêu nàng .

Vì sao nàng lại cảm thấy đau lòng chứ ?

****

Tần Vật Ly đứng ở trong sân , đưa lưng về phía Tần Mộ Phong . Bóng lưng tiêu sái của hắn toát lên một khí phách không thể nói nên lời .

Tần Mộ phong đi đến phía sau hắn , trầm mặc một lúc sau đó vén ngoại bào quỳ trên mặt đất “Hoàng huynh .”

https://thuviensach.vn

Tần Vật Ly xua tay “Là người nhà , không cần đã lễ , đứng lên đi .”

“Tạ hoàng huynh ân điển .” Tần Mộ Phong cung kính dập đầu một cái sau đó mới dứng lên .

“Nghe nói ngươi vì một người đàn bà mà đặt điều kiện với ta ?” Giọng nói của hắn đặc biệt mê người nhưng không cách nào làm mất đi khí thế vương giả trời sanh .

“Đúng vậy, thần xin hoàng huynh cứu nàng .”

“Ta đã phái Ngân Ưng và Hắc Hổ đi tìm tả thủ thần y cho ngươi , chuyện của thích khách ta để cho Hoắc Thiên xử lý . Tuyết Nhạn mất tích , tìm không được .” Tần Vật Ly cúi đầu , chơi đùa chiết phiến trong tay , trêu chọc “Nghe nói ngươi nguyện ý trấn thủ biên quan 10 năm , rốt cuộc là nữ nhân như thế nào đáng để ngươi dùng 10 năm tự do để đổi lấy sự an toàn cho nàng .” Tần Mộ phong luôn luôn vô tình, trừ Thải Hà ra , hắn cho tới bây giờ không đem bất cứ nữ nhân nào để vào trong mắt . Liễu Thiên Mạch này rốt cuộc là nữ nhân như thế nào ?

“Nàng là nữ nhân tốt nhất , thần muốn lập nàng làm trắc phi , xin Hoàng thượng làm chủ .” Thiên Mạch vốn lạnh nhạt , sợ rằng trên đời này không có gì đáng để cho nàng quan tâm . Hắn biết , Bình Nam Vương trắc phi không phải là điều mà nàng muốn , nhưng đây là thứ duy nhất hắn có thể cho nàng .

“Trắc phi thì trắc phi , chỉ cần ngươi thích là tốt rồi .” Tần Vật Ly đột nhiên quay đầu lại “Tại sao không phải là Vương phi ?”

“Thần chỉ có một thê tử .” Tần Mộ Phong nói nghiêm túc .

Tần Vật Ly đảo mắt “Ta đã biết, chính là...Thải Hà .” Người đàn bà kia rốt cuộc có cái gì tốt ?

“Thần chỉ có một thê tử .” Trong đôi mắt hắn loé lên một tia kiên định .

Tần Vật Ly bất đắc dĩ thở dài “Ngươi đừng khiến cho bản thân mình sống dở chết dở như vậy nữa . Ta về cung trước , cho ngươi nghỉ một tháng , trong vòng một tháng không cần lên triều , muốn làm gì thì làm ?” Đừng trách hắn tại sao lại quá dung túng Tần Mộ Phong , bọn họ thuỷ chung vẫn là anh em tốt .

“Tạ ân điển của Hoàng thượng .” Tần Mộ phong rất cung kính , dùng thân phận thần tử để tạ ơn . Hắn là đệ đệ của Tần Vật Ly nhưng cũng là thần

https://thuviensach.vn

tử của hắn .

“Nhìn thấy thành ý của ngươi , cũng không cần trấn thủ biên cương , làm tốt chuyện kia đi .” Rốt cuộc là chuyện gì, mọi người đều rõ ràng .

“Thần nhất định không phụ kỳ vọng của hoàng thượng .”

Hoàng hôn có tuyết rơi , vừa sâu đậm, vừa tha thiết , dường như có hàng ngàn hàng vạn tâm trạng , giống như những cơn sóng mãnh liệt có thể nhấn chìm tất cả .

Tần Mộ Phong chắp tay đứng bên cửa sổ , ngẩng đầu nhìn những bông tuyết đang bay múa trên bầu trời . Ngón tay vươn ra đón lấy một bông tuyết . Ánh mắt mê man nhìn xuống bông tuyết trong tay mình , tâm tư bay đến phương xa , không ai biết bây giờ hắn đang suy nghĩ cái gì .

Bông tuyết trong tay Tần Mộ Phong bị nhiệt độ làm tan chảy , lòng bàn tay giờ đây chỉ còn lại một dòng nước trong suốt , giống như một con rắn đang uyển chuyển trườn xuống , âm thầm rơi trên mặt đất cứng rắn , giống như trái tim yếu ớt của hắn .

Những giọt nước trong suốt kia giống như nước mắt không ngừng rơi xuống .

Một cơn gió lạnh thổi vào người hắn khiến cho khuôn mặt tiều tụy của hắn càng thêm tái nhợt , dưới cằm râu đã mọc lởm chởm .

Tần Mộ Phong thở dài một tiếng , khép lại cửa sổ , đem những cảnh tượng thương cảm bi ai đó ngăn ở bên ngoài , những cảnh sắc đó chỉ làm cho hắn thêm buồn mà thôi .

Hắn bỗng nhiên quay đầu lại, nhẹ nhàng đi đến bên giường , đôi mắt chất chứa đầy tình yêu thương dừng lại ở giai nhân đang say ngủ trước mặt , dung nhan nàng ngày một tiều tụy “Thiên Mạch , tuyết lại rơi rồi, tiếng tuyết rơi nghe rất êm tai , nàng có nghe thấy không ? Không nghe được cũng không sao , sau này ta và nàng sẽ cùng nghe , sẽ cùng đi ngắm tuyết .” Giọng nói của hắn dịu dàng đến mức làm say lòng người , ánh mắt vẫn như cũ nhìn vào gương mặt Thiên Mạch .

Liễu Thiên Mạch đã hôn mê ba ngày ba đêm , đến bây giờ cũng không có dấu hiệu tỉnh lại .

Ngự y nói nàng không còn nguy hiểm đến tánh mạng nhưng vết thương của nàng quá nặng , rất có thể từ nay về sau sẽ chìm trong hôn mê .

https://thuviensach.vn

Ba ngày ba đêm, hắn nửa bước cũng không rời khỏi nàng .

Lý do hắn ở bên cạnh nàng, ngoài cảm giác áy náy còn có một tia tình cảm phức tạp . Đó là một cảm giác thật sự rất phức tạp , phức tạp đến mức ngay cả bản thân hắn cũng không biết được đó là cái gì .

“Thiên Mạch, nàng là kỳ nữ thế gian ít có . Gặp được nàng là phúc ba đời của ta .” Tay hắn tiến vào trong chăn , nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn lạnh lẽo của nàng “Thiên Mạch, đừng nên rời bỏ ta .” Hắn đã mất đi Thải Hà, không thể lại một lần nữa mất đi nàng .

Một giọt nước mắt âm thầm rơi xuống , nhỏ lên trên mặt Thiên Mạch “Thiên Mạch, nợ mà ta thiếu nàng còn chưa có trả , nàng nhất định phải tỉnh lại , phải cho ta một cơ hội để bồi thường .”

Lại một giọt nước mắt nữa rơi lên mặt Thiên Mạch , nước mắt theo má lăn vào trong miệng .

Nàng nếm thứ mùi vị của nước mắt , mằn mặn , vừa chua lại vừa chát .

Khoé mắt nàng đã ươn ướt , bàn tay để dưới chăn đã nắm chặt lấy tấm đệm trải giường .

Hắn cúi đầu , tựa ở bên cổ của nàng , thì thầm , nước mắt lại rơi trên gối “Thiên Mạch, cho ta một cơ hội bồi thường . Nàng muốn đánh ta chửi ta đều được hết, ta chỉ cần nàng tỉnh lại thôi .”

“Thiên Mạch , cả nhà ta đều đã chết . Trừ nàng ra , ta cái gì cũng không có , đừng nên rời bỏ ta . Ở trên đời này , nàng là người thân duy nhất của ta , ta đã mất đi bọn họ , không hể lại mất đi nàng . Xin nàng, tỉnh lại .”

Lông mi của nàng có chút động đậy , một giọt lệ cũng theo đó rơi xuống .

Hai giọt nước mắt dung hợp cùng một chỗ, giống hệt như một đoá hoa sen xinh đẹp .

“Ta...cho..chàng..cơ..hội..”

Tần Mộ Phong kinh ngạc “Thiên Mạch ?”

Khoé miệng Thiên Mạch hiện lên một nụ cười , từ từ mở mắt .

Tần Mộ Phong nắm bàn tay Thiên Mạch chặt hơn , trong lòng không giấu được cảm giác vui sướng “Thiên Mạch ?”

Thiên Mạch mở miệng một cách khó khăn “Ân” Giọng nói của nàng khô cứng lại hơi khàn .

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong nhìn kỹ Thiên Mạch , đôi môi rõ ràng đã cong lên thành một hình vòng cung thật đẹp .

Hai cặp mắt si tình nhìn nhau , trong mắt người này có hình ảnh của người kia .

Thiên Mạch từ từ nhấc tay lên, thay hắn lau đi nước mắt trên mặt "Chàng khóc ?" Trong đôi mắt xinh đẹp của nàng toát lên ý cười .

"Không có ." Tần Mộ Phong xấu hổ quay đầu đi "Ta rất nóng, đó là mồ hôi ."

Trong đáy mắt Thiên Mạch xẹt qua ý cười , từ từ nhắm mắt lại "Người ta rất đói ." Khoé miệng của nàng hiện lên một nụ cười hạnh phúc .

Hắn là một nam nhân kiêu ngạo , chuyện đã đến nước này vẫn như cũ không chịu thừa nhận hắn yêu nàng .

Nhưng , nàng đã khiến cho hắn rơi lệ . Nước mắt của hắn so với một câu 'ta yêu nàng' còn trân quý gấp vạn lần .

Trái tim của hắn , nàng trộm được rồi .

Trên đời này không có thứ gì Phi Yến trộm không được .

Đúng vậy, nàng trộm được trái tim hắn . Chỉ một năm , nàng đã hoàn thành nhiệm vụ . Nhưng tại sao , trong lòng nàng lại cảm thấy chua xót như vậy ?

Nàng luôn cảm thấy trong lòng trống rỗng , dường như đã đánh mất cái gì . Nàng không biết , nàng chỉ biết minh đã hoàn thành nhiệm vụ , có thể hiên ngang trở về lĩnh thưởng .

"Nàng vừa mời tỉnh lại , không thể ăn cái gì , chỉ có thể húp cháo ." Tần Mộ Phong cẩn thận thổi thìa cháo cho nguội rồi đưa đến bên môi nàng "Há miệng nào ."

Thiên Mạch hé miệng ngậm thìa cháo , hốc mắt đỏ lên , nước mắt từ từ chảy ra , rơi xuống mu bàn tay của hắn . Giọt nước mắt trong suốt đã khiến cho trái tim của hắn đau nhói .

"Nàng sao vậy ?" Tần Mộ Phong luống cuống , thay nàng lau đi nước mắt "Có phải bị bỏng không ?"

"Không phải ." Thiên Mạch dở khóc dở cười , nàng không phải là một đứa bé , như thế nào lại khóc vì bị bỏng .

https://thuviensach.vn

Giọng nói của Tần Mộ Phong rất dịu dàng , hắn nhẹ nhàng hỏi nàng "Không hợp khẩu vị sao ?"

Thiên Mạch lắc đầu, trong đáy mắt hiện lên những gợn sóng dịu dàng "Không phải ."

"Ngoan nào , không cho phép nàng khóc , bộ dáng lúc nàng khóc rất xấu nha ." Tần Mộ Phong tiến về phía trước, đem đầu lưỡi liếm đi những giọt lệ còn đọng trên khoé mắt nàng , thuận tiện liếm liếm đôi môi khô của nàng . Một thái độ ôn nhu chưa từng thấy .

Thiên Mạch hít một hơi thật sâu , đem nước mắt sắp sửa rơi ra thu hồi lại "Không khóc ."

"Đừng khóc , nào , lại ăn một thìa ." Tần Mộ Phong dùng giọng nói nhỏ nhẹ dụ dỗ nàng , tay cầm thìa cháo đưa đến miệng nàng .

Nàng là một phi tặc , đến bên hắn để thực hiện mục đích xấu xa , nàng không xứng đáng được hắn dịu dàng chăm sóc như thế . Nhưng vào lúc này , nàng lại thầm nghĩ , nếu có được nhu tình của hắn thì nàng nguyện ý cả đời không tỉnh lại .

Nếu hắn biết được chân tướng , liệu còn có thể đối xử tốt với nàng như vậy không ? Nàng bắt đầu cảm thấy sợ hãi .

Trong đôi mắt của Thiên Mạch lại loé ra lệ quang . Cháo vốn có hương vị ngọt ngào nhưng khi nàng nuốt vào miệng lại cảm thấy đắng chát . Đó chính là mùi vị của nước mắt .

Trong chớp mắt , nàng tựa hồ đã biết bản thân mình mất đi cái gì .

Mất đi chính là...là một cái gì đó mà nàng không có được .

Trong lòng Thiên Mạch rung động, thốt ra "Ta phải về Đạm Tình cư ." Rời khỏi hắn là ý niệm duy nhất trong đầu nàng . Chỉ có rời khỏi hắn thì sau này nàng mới có thể an tâm hoàn thành nhiệm vụ , có thể công thành lui thân . Đúng là như thế , nhất định là như thế . Nàng không ngừng thôi miên bản thân để bảo trì sự tỉnh táo và bình tĩnh .

"Cái gì ?" Động tác đút cháo của Tần Mộ Phong đột nhiên dừng lại , thìa cùng tô cháo rơi trên mặt đất , phát ra một tiếng kêu thanh thuý , khiến cho không khí trong phòng ngủ bị khuấy động . Bầu không khi ấm áp vừa rồi đã không còn nữa . Không khí , thời gian, tức thì dừng lại , cảm giác yên

https://thuviensach.vn

tĩnh đến đáng sợ . Không biết qua bao lâu, Tần Mộ Phong thở dài một tiếng, phá vỡ không khí bé tắc "Nàng trở về làm gì ?"

"Ta chỉ là một tiểu thiếp , không có tư cách ở lại nơi này ." Thiên Mạch cúi đầu , không dám nhìn vào ánh mắt sắc bén của hắn .

Tần Mộ Phong vội vã , hai tay ôm lấy đôi vai mềm mại của nàng , lớn tiếng hét lên với nàng "Nàng là Liễu phi, tất nhiên có tư cách ở lại nơi này ."

"Liễu phi ?" Trong lòng Thiên Mạch chấn động "Có ý gì ?" Đây là kết quả mà nàng sớm đã ngờ tới , nhưng là...tại sao trái tim của nàng lại đau đớn như vậy ? Nàng đè nén tâm trạng , đem nỗi đau này chôn sâu trong lòng , không muốn tiếp tục suy nghĩ về nó nữa .

"Ý của ta chính là , từ nay về sau , nàng là nữ chủ nhân duy nhất của Vương phủ , không có Yên Chi , không có Thải Y , chỉ có duy nhất một Liễu Thiên Mạch ." Tần Mộ Phong nhanh như chớp bắt lấy tay nàng nắm thật chặt , thân thể ngả về phía trước, bắt nàng cùng hắn đối mặt "Ta đáp ứng nàng, sau này ta chỉ cần một mình nàng , ta sẽ đem bốn người đàn bà kia toàn bộ bỏ đi ."

Thiên Mạch ngước mắt lên cùng hắn đối diện , ánh mắt lạnh lùng sắc bén như dao cạo bắn vào trong mắt hắn . Nàng nhìn thấy khuôn mặt sớm đã trắng bệch của hắn , Thiên Mạch nheo mắt , trong mắt ẩn dấu một chút đau đớn , hit một hơi thật sâu để ngăn những giọt nước mắt sắp sửa trào ra "Thải Y ? Nàng là muội muội của Thải Hà, ngươi bỏ được sao ?" Thanh âm kia không có lấy nửa điểm ấm áp , lại mang theo một tia đay nghiến .

Sắc mặt Tần Mộ Phong biến đổi , không thể che dấu sự thống khổ , nhưng ngay sau đó hắn lập tức khôi phục lại vẻ bình thường , trong lời nói mang theo vài phần cô đơn "Nàng thuỷ chung không phải là Thải Hà ."

Thiên Mạch yên lặng nhìn hắn , không hề nói gì . Không khí lại ngưng trọng , ngay cả tiếng hít thở cũng mang theo sự đau đớn thấu tim .

Trong trò chơi này, nàng đã giành chiến thắng . Sau một hồi khổ nhục kế quyết liệt , nàng đã đánh cắp được trái tim của hắn .

Nàng đã thắng , nhưng cũng đã thua . Nàng lấy được chân tình của hắn nhưng lại thua bởi tình cảm của mình . Cuối cùng nàng thua hay là thắng đây ?

https://thuviensach.vn

Trong trò chơi tình cảm này , bọn họ đều là kẻ trộm .

https://thuviensach.vn

Chương 64 : Tuyết lạc vô âm

Sáng hôm sau, toàn bộ mọi thứ đã bị bao phủ bởi một màu trắng bạc , gió lạnh như cắt da .

Bởi vì tiết trời nên có rất ít người đi bộ xung quanh vườn , trên mặt tuyết chỉ có vài dấu chân nhỏ , hai chân dẫm lên tuyết làm phát ra những âm thanh 'lạc chi lạc chi' .

Ngẫu nhiên có một vài tiếng động của những cành cây bị tuyết đè gãy vang lên .

Trên mặt hồ đã bị đóng một lớp băng dày , giống như pha lê óng ánh .

Thiên Mạch không nói câu gì , đứng ở bên hồ , yên lặng nhìn xuống mặt hồ đã đóng băng .

Một bóng hình giống như sương tuyết đứng bên bờ hồ , dường như đã dung hòa vào trong trời đất . Một cơn gió nhẹ thổi qua , tóc mai ở hai bên má bị gió thổi bay khiến cho người ta có cảm giác nàng giống như thần tiên hạ phàm .

"Liễu phi nương nương , sao lại một mình đứng ở nơi này ? Vương gia đâu ? Không đi cùng ngươi sao ?" Một giọng nói mỉa mai từ đằng xa vọng tới lọt vào trong tai thiên mạch .

"Vương gia đã tiến cung ." Thiên Mạch không thèm liếc mắt, lãnh đạm trả lời , trong lời nói không hề có một tia cảm xúc .

Bàn tay ngọc của Liễu Tự Họa nhẹ nhàng đặt lên lan can bằng đá ở bên hồ , vẻ mặt trào phúng "Liễu phi nương nương quả thực rất lợi hại , vừa bày ra khổ nhục kế đã khiến cho Vương gia một lòng một dạ quan tâm đến ngươi ." Vừa sờ vào lan can lạnh băng , Liễu Tự Họa lập tức rụt tay lại .

"Quá khen ." Liễu Thiên Mạch vẫn nhìn mặt hồ , trong con ngươi thâm thúy lóe lên một tia sát khí lạnh băng .

"Liễu phi nương nương, nghe nói Vương gia muốn đuổi chúng ta đi ?" Những gì Tần Mộ Phong hứa hẹn với Liễu Thiên Mạch ngày đó nàng đã biết .

"Không biết ." Liễu Thiên Mạch rốt cuộc cũng quay đầu lại , nhìn chằm chằm vào Liễu Tự Họa trước mặt , cười như không cười "Ngươi thật lợi hại

https://thuviensach.vn

, đã mua chuộc được nha hoàn bên người ta .”

Nha đầu Hương nhi đáng chết , không biết đã bao lần phản bội nàng , lần này khó mà tha thứ được .

Liễu Tự Họa trừng mắt nhìn vào nữ nhân xuất trần đang đứng trước mặt , một nụ cười mỉa mai hiện lên rất rõ “Ngươi đúng là người thông minh, điểm này cũng biết .”

“Bình thường thôi , chẳng qua ta so với ngươi thông minh hơn một chút .” Cánh tay Liễu Thiên Mạch đặt lên trên lan can bằng đá lạnh khủng khiếp , lạnh đến nỗi cánh tay nàng đỏ hồng lên .

Liễu Thiên Mạch khéo léo trả lời như vậy khiến cho Liễu Tự Họa cơ hồ không còn gì để nói . Sắc mặt nàng biến đổi , lập tức muốn phát tác . Nhưng đột nhiên linh quang lóe lên , một ý niệm tà ác bắt đầu hình thành , đôi môi quyến rũ hiện lên một nụ cười châm biếm “Đừng nghĩ Vương gia thật lòng , người tùy lúc có thể ruồng bỏ ngươi , hãy nhìn tấm gương của Liễu Thiến thì rõ .”

“Vương gia tiến cung là để yêu cầu tam đại mật thám đi tìm tả thủ thần y , bây giờ ta đã tỉnh lại, tự nhiên sẽ không phải phiền phức nữa . Sở dĩ Vương gia tiến cung là bởi vì có chuyện cần làm .” Đôi mắt mông lung của Thiên Mạch liếc nhìn Liễu Tự Họa một cái “Ngươi có tin không ? Ngày đó khi ta hôn mê , vì muốn tìm tả thủ thần y mà công cáo trên hoàng bảng . Nếu ngươi không biết chữ thì ta sẽ dạy cho .” Đôi mắt của Thiên Mạch không hề giấu vẻ khinh miệt .

Liễu Tự Họa dường như bị đả kích nghiêm trọng , nghiến răng nghiến lợi , tức giận đến nỗi suýt ngất đi , hướng nàng rống to “Ngươi...” Vẻ mặt dữ tợn của nàng hoàn toàn tương phản với vẻ quyến rũ , kiều mị ngày thường .

Gương mặt Thiên Mạch không có chút biểu tình “Như thế nào , nghe không hiểu tiếng người sao ? Có cần ta tìm một con chó đến nói chuyện với ngươi không ?”

Liễu Tự Họa hít một hơi thật sâu , căng thẳng vuốt vuốt ngực , nghiến răng “Liễu Thiên Mạch , ngươi giỏi lắm .” Liễu Thiên Mạch quả nhiên lợi hại, khó trách nàng có thể dễ dàng nắm được trái tim của Bình Nam Vương .

https://thuviensach.vn

Thiên Mạch giả câm giả điếc , cúi xuống rút từ trong thắt lưng ra một cái khăn , lau sạch những giọt nước dính trên ngón tay “Quá khen , nếu ngươi cao hứng thì có thể làm biểu ngữ , hay là một tấm biển ta cũng nhận hết . Đương nhiên nếu ngươi phát cúp vàng cho ta thì càng tốt .”

Liễu Tự Họa cuối cùng cũng không thể nhẫn nhịn được nữa , ngón tay ngọc chỉ thẳng vào mặt Thiên Mạch “Liễu---Thiên---Mạch.”

Thiên Mạch coi như không nghe thấy gì , đem cái khăn tay ném xướng nước , lấy hai tay bịt tai , chậm rãi nói “Nhỏ giọng một chút , tai ta không có điếc .”

Liễu Tự Họa bực tức liếc nhìn cái khăn tay đang nổi trên mặt nước , đột nhiên một ý tưởng ác độc xuất hiện trong đầu nàng . Trên mặt nàng hiện ra một nụ cười tà ác giống như ma quỷ , tiếng cười kia lại giống như những âm thanh từ địa ngục vọng lên “Liễu Thiên Mạch , ngươi chờ đấy .” Sau khi nói xong nàng tung mình nhảy vào hồ nước .

Thiên Mạch nắm lấy y phục của Liễu Tự Họa , đôi mày nhíu lại , khinh miệt liếc qua khuôn mặt điên cuồng của nàng ta , không chút lo lắng , giọng nói của nàng vẫn bình tĩnh như thường “Đừng có bày trò vu oan giá họa , đó chỉ là trò chơi của trẻ con thôi .”

Liễu Tự Họa nhìn Liễu Thiên Mạch , khuôn mặt đang điên cuồng nhanh chóng bình tĩnh lại . Trong lòng nàng đang nghĩ không hiểu Liễu Thiên Mạch muốn làm gì , nàng ngây ngốc nhìn Thiên Mạch . Khi nàng kịp phản ứng thì đã muộn , Liễu Thiên Mạch đã hành động sớm hơn nàng , nàng ta lao xuống hồ nước . Bọt nước văng tung tóe , nước bắn vào y phục của Liễu Tự Họa , làm thanh tỉnh Liễu Tự Họa đang ngây ngốc .

Sau đó , nàng phục hồi tinh thần , ánh mắt hờ hững nhìn vào trong hồ một cái , hai tay khoanh trước ngực , cất giọng lạnh lùng “Tốt nhất là chết đuối luôn , để đỡ phiền phức .”

Liễu Tự Họa vừa xoay người đã đụng phải một ‘bức tường’ kiên cố . Nàng xoa cái mũi đỏ bừng , ngẩng đầu nhìn ‘bức tường’ . Nhìn một cái , toàn thân run rẩy, mồ hôi lạnh túa ra . Một đôi mắt sắc lạnh đang nhìn nàng , khiến cho nàng cảm thấy hoảng sợ , kinh ngạc lùi lại một bước , nhỏ giọng hô lên “Tướng...tướng...tướng quân ?”

https://thuviensach.vn

Hoắc Thiên lo lắng , con mắt cũng không thèm nhìn nàng lấy một cái , nhanh chóng phi thân nhảy vào trong nước . Sau một thời gian dài bơi ở trong hồ nước lạnh , Hoắc Thiên đã tìm được thân ảnh mảnh mai của Thiên Mạch . Toàn thân nàng cứng ngắc , trên gương mặt xinh đẹp không có chút huyết sắc nào . Hắn cảm thấy nghẹt thở, trong con ngươi phát ra những tia lửa giận điên cuồng .

Hoắc Thiên dùng đôi tay ấm áp của mình nhẹ nhàng ôm lấy Thiên Mạch , nhanh chóng dùng khinh công bay lên bờ . Lên đến bờ, hắn lập tức để Thiên Mạch nằm trên đất , cố bức hàn khí trong cơ thể nàng ra , trong lòng chỉ có ý niệm duy nhất là cứu tỉnh giai nhân yếu đuối đang nằm trước mặt . Một đôi tay ấm áp để ở trên bụng nàng ra sức đè ép , lớn tiếng la hét “Tỉnh, tỉnh , tỉnh lại, Thiên Mạch , Thiên Mạch , không được chết , nghe thấy không , ta không cho ngươi chết .” Nghe được giọng nói lo lắng của Hoắc Thiên , Thiên Mạch ‘ưm’ một tiếng , khó khăn lắm mới phun ra được một ngụm nước bẩn .

Liễu Tự Họa ngây ngốc đứng ở một bên , hiển nhiên đã bị dọa cho hoảng sợ , vội vàng giải thích với Hoắc Thiên “Chuyện này không liên quan đến ta , chuyện này không liên quan đến ra, là do nàng tự nhảy xuống nước .” Thần sắc của nàng hoảng loạn , hai mắt sớm đã sưng đỏ , giống hệt như tiểu hài tử khi làm sai chuyện gì .

Nàng cuối cùng cũng đã biết vẻ mặt vừa rồi của Liễu Thiên Mạch biểu hiện cho cái gì , trò này là do vốn nàng sắp đặt nhưng lại bị Thiên Mạch làm trước . Tính kế người ta lại bị người ta tính kế , Liễu Thiên Mạch quả nhiên rất khó chơi . Trong tâm lý cảm thấy không phục , nàng ở trong lòng hung hăng mắng chửi nữ nhân âm hiểm đang nằm trong lồng ngực của Hoắc Thiên.

Hoắc Thiên cẩn thận ôm lấy Thiên Mạch , dừng ánh mắt nhiếp nhân hung hăng nhìn Liễu Tự Họa . Liễu Tự Họa có thể nhìn thấy trong đôi mắt đó toát ra hàn khí , trong lòng càng thêm sợ hãi , bất giác lui lại phía sau . Đôi mắt đen nguy hiểm của Hoắc Thiên chứa đầy u óan và phẫn hận , hắn túm lấy thân thể mềm mại của Liễu Tự Họa , không khách khí xem nàng như phế vật ném vào trong hồ nước lạnh thấu xương .

https://thuviensach.vn

Hắn ôm Liễu Thiên Mạch , không thèm quay đầu lại mà chạy nhanh đi . Phía sau truyền đến một tiếng 'ùm' , nước lạnh bắn túng tóe , thân thể của Liễu Tự Họa đã rơi tùm xuống hồ ,khiến cho mặt hồ đang yên ả hình thành những vòng tròn gợn sóng .

"Cứu mạng a..." Tiếng la thảm thiết vang lên không dứt nhưng mà trong một thời gian dài sẽ không có ai biết , thân thể Liễu Tự Họa chìm dần trong nước hồ .

Hoắc Thiên ôm Thiên Mạch trực tiếp quay về tướng quân phủ . Liễu Thiên Mạch rơi xuống nước trong một thời gian không dài , cũng không có nguy hiểm đến tính mạng nên hắn mới dám làm như vậy .

Hoắc Thiên ôm Thiên Mạch về phủ tướng quân , sau đó lập tức phân phó nha hoàn pha nước nóng để tắm cho nàng . Thân thể của nàng chỉ mới khôi phục được một chút , không thể để nàng đông lạnh .

Hai nha hoàn dìu Thiên Mạch đang hôn mê vào trong phòng tắm , vừa đi vào được một lúc , một nha hoàn hoảng hốt chạy ra , cúi người cung kính bẩm báo "Tướng...tướng quân , vị...vị cô nương kia trên ngực bị thương , máu...máu...máu chảy không ngừng ." Gương mặt của tiểu nha hoàn trắng bệch , miệng nói không nên lời .

Gương mặt Hoắc Thiên âm trầm , sớm đã bỏ qua chuyện nam nữ hữu biệt mà xông vào phòng tắm .

Phòng tắm hoa lệ , sóng nước mờ ảo , trong không khí ẩm ướt có mùi thơm của hoa quế , khiến cho người ta có cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái .

Sau khi tắm xong Thiên Mạch mặc một thân cẩm y , ngồi trong phòng tắm , y phục bó sát vào người khiến cho những đường cong hoàn mỹ lờ mờ hiện ra , một nha hoàn đang đỡ lấy đôi vai mềm của nàng . Vạt áo của nàng mở ra , khuôn ngực tuyết trắng như ẩn như hiện . những vết máu loang lổ trên ngực , máu , giống như một bông hoa mẫu đơn đang nở rực rỡ .

Hoắc Thiên khiếp sợ , đẩy nha hoàn ra mà đỡ lấy Thiên Mạch , ôm nàng đi vào phòng ngủ , đã mất đi toàn bộ vẻ ôn nhu nho nhã trước đây mà rống lên "Mau đem thuốc cầm máu đến đây ."

Đem Thiên Mạch đặt lên chiếc giường mềm mại , do dự hồi lâu , hắn dùng tay cởi ra y phục đã bị máu thấm ướt của nàng . Trong lúc này hắn

https://thuviensach.vn

không có thời gian quan tâm đến những chuyện khác . Với những gì đang xảy ra trước mắt , hắn không thể chần chừ một phút nào .

Cái áo lót rớt xuống , trên thân thể nàng còn đọng lại những giọt nước trong suốt , da thịt mềm mại lộ ra trong không khí . Hoắc Thiên hoàn toàn không bận tâm đến một bộ hoạt sắc sinh hương , xuân sắc quyến rũ đang bày ra trước mặt , đôi mắt nhìn chằm chằm vào vết thương trước ngực , không thể không hít một hơi thật sâu .

Vết thương rất sâu, gần như xuyên qua cơ thể , ở miệng vết thương máu không ngừng rỉ ra , máu ở đó sớm đã biến thành màu đỏ sậm , trên thân thể trắng muốt , mềm mại của nàng là một mảng máu thịt trộn lẫn khiến cho người ta nhìn thấy không thể không kinh hãi .

Nữ nhân ngốc nghếch này cư nhiên vì Tần Mộ Phong mà chịu chết .

Tiểu nha hoàn sợ hãi, hai tay run run bưng dụng cụ băng vết thương lại trước mặt Hoắc Thiên “Tương...tướng quân, những thứ...mà..mà...người muốn đã...đã chuẩn bị tốt .” Nàng liếc Hoắc Thiên , khó lắm mới mở miệng được . Hoắc Thiên nhìn nàng , ngón tay đưa lên môi ‘suỵt’ một cái , ý bảo nàng không cần căng thẳng , đừng làm kinh động đến Liễu Thiên Mạch , cứ yên lặng đứng ở đó . Hắn thở dài , quay đầu nhìn hồng phấn tri kỷ đang hôn mê nằm trên giường , trái tim cảm thấy rất bình yên .

Tiểu nha hoàn biết điều đứng qua một bên , thân thể không ngừng run rẩy . Đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy tình cảnh này .

Hoắc Thiên cố gắng lau sạch vết máu , dùng thuốc cầm máu nhẹ nhàng thoa lên miệng vết thương của Thiên Mạch . Hắn gần như không nhìn vào vết thương của nàng , quay đầu đi , nhắm mắt lại , trái tim hắn vì vết thương của nàng mà đau đớn .

Hai nha hoàn nhìn thấy vết thương kinh khủng đó cũng quay đầu đi không dám nhìn . Bị thương nặng như vậy mà còn có thể sống sót, đúng là một kỳ tích .

Sau khi đã băng bó vết thương cho Liễu Thiên Mạch , mồ hôi đã sớm làm ướt áo của hắn , những giọt mồ hôi lớn như hạt đậu từ trên trán rơi xuống . Hắn đã từng xử lý vô số vết thương nhưng không có lần nào gian nan như lần này .

https://thuviensach.vn

Nàng đúng là một nữ tử kiên cường , nếu đổi lại là một nữ tử bình thường thì với vết thương như thế này ít nhất cũng phải 10 ngày đến nửa tháng không thể xuống giường .

Nàng là một nữ tử khiến cho người ta say mê , tại sao Tần Mộ Phong hết lần này đến lần khác đều không biết quý trọng ?

“Hãy để nàng ngâm mình trong ôn tuyền một chút , ngàn vạn lần đừng để nước ngấm vào miệng vết thương .” Hoắc Thiên dừng một chút . Hắn dùng giọng nói ôn nhu như cũ để ra lệnh cho nha hoàn bên cạnh “Chuyện hôm nay không cho nói ra ngoài, nghe rõ chưa ?” , giọng nói rất kiên quyết , dù gì Liễu Thiên Mạch cũng là ‘Liễu phi’ của Tần Mộ Phong .

A, một Liễu phi hữu danh vô thực .

Lần đầu tiên gặp nàng, nàng đã kết hôn với người khác . Hận rồi lại hận, hận vì gặp nhau quá muộn .

Những tia nắng mặt trời cuối cùng đã khuất sau những dãy núi cao .

Mặt trời chiều ngả về phía tây , người đau khổ ở trên vách núi .

Khi đêm xuống , trăng sáng nhô lên cao . Ánh trăng như nước , những tia sáng lạnh lẽo tản mác xung quanh , bầu trời tối đen như mực chìm vào trong một khoảng không vô tận .

Trong một căn phòng ngủ rộng rãi , ngọn nến đang lay động .

Hoắc Thiên ngồi yên lặng ngồi bên cạnh giường , chăm chú nhìn vào giai nhân đang nằm trên giường .

Ngón tay thon dài nhẹ nhàng vuốt lên đôi má mềm mại của nàng . Trong ánh nến, nàng đẹp như một bức chân dung tự họa .

Nàng dường như cảm giác được cái gì, đôi mày nhíu lại , đôi mắt mê hoặc lòng người từ từ mở ra , thân thể hơi di động . Thứ mà nàng nghe thấy chính là giọng nói dịu dàng của Hoắc Thiên “Ngươi tỉnh rồi sao ?” Hắn hoảng hồn rút tay lại , trên ngón tay còn lưu lại một cảm giác ấm áp .

“Đúng .” Thiên Mạch hư nhược nằm ở trên giường , nhìn Hoắc Thiên cười dịu dàng , nụ cười tươi như ánh sáng trong tiết xuân tháng ba , lúm đồng tiền đẹp như một đoá hoa sen thanh nhã .

Nàng trời sanh rất sợ nước , lúc ấy ràng rõ ràng nghe thấy tiếng bước chân nên mới dám nhảy xuống nước . Ban đầu nàng nghĩ rằng người đến

https://thuviensach.vn

chỉ có thể là Tần Mộ Phong hoặc Phi Dương , thực sự không nghĩ tới sẽ là Hoắc Thiên .

Hoắc Thiên bỗng nhiên đứng dậy đứng ở bên cạnh giường, nhẹ nhàng hỏi thăm "Ngươi , có hay không cảm thấy có chỗ nào không thoải mái ?"

"Một chút ." Nàng trả lời rất rõ ràng lưu loát . Nàng giả vờ nói không có , vừa xoay người vào trong để tránh cho Hoắc thiên nhìn thấy khuôn mặt đau đớn của nàng , nhưng khi xoay người vô tình lại động vào vết thương , nàng không nhịn được hô lên một tiếng "A" .

Hoắc Thiên nghe nàng kêu tự nhiên khẩn trương hẳn lên, bỏ qua cả lễ nghi mà nắm chặt lấy tay nàng "Thế nào rồi ? Chỗ nào không thoải mái ? Ta đi truyền ngự y ." Hắn đang định chạy ra ngoài thì bị tay ngọc của Thiên Mạch bắt lấy cổ tay .

Thiên Mạch bật cười khi nhìn thấy bộ dạng nóng như lửa đốt của hắn "Không cần nghiêm trọng như thế , ta chỉ là không cẩn thận động vào miệng vết thương . Nghỉ ngơi một chút thì sẽ không có chuyện gì ."

"Nếu thấy không khoẻ thì nhất định phải nói ."

Thiên Mạch khôi phục lại vẻ lãnh đạm , dùng đôi mắt lạnh như băng quan sát mọi thứ trong phòng , nghi hoặc hỏi "Hoắc đại ca , đây là đâu ? Tại sao ta lại ở đây ?" Nếu nàng đoán không lầm thì... đây là phủ tướng quân .

Liễu Tự Hoạ đẩy ngươi xuống hồ , là ta mang ngươi về đây ." Hoắc Thiên lo lắng nàng sẽ sợ nên chỉ nói sơ qua một chút .

"Cám ơn ." Thiên Mạch mệt mỏi nhắm mắt lại , sau đó xoay người , lựa chọn một tư thế nằm cho thoải mái , thở dài một tiếng "Thật mệt mỏi a ."

"Ngươi có đói không ?" Hoắc Thiên buông tay nàng ra , kéo chăn đắp lên người nàng .

Thiên Mạch làm tổ trong đống chăn ấm áp , lười biếng nói "Ta không đói ." Thanh âm giống như tiếng muỗi kêu , vừa thực vừa ảo bay đến bên tai hoắc thiên .

Hoắc Thiên tựa hồ không nghe thấy, nhẹ nhàng chuyển thân , đến bên cái ấm thuốc để bên bếp lò lấy một bát thuốc đem đến bên giường , dịu dàng nói "Trước tiên uống bát thuốc này đi . Uống xong sẽ cảm thấy dễ chịu hơn ."

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Thiên Mạch từ từ mở ra , chớp chớp vài cái , làm bộ trở mình ngồi dậy . Hoắc Thiên nhanh chóng đến trước giường , đỡ nàng ngồi dậy, tiện tay lấy một cái gối mềm để ở sau lưng nàng , ghé vào tai nàng mà nói "Hãy cẩn thận, đừng để đụng vào vết thương ."

"Ân" Trái tim Thiên Mạch đập rộn lên, bên tai nóng rực , bối rối lùi về phía sau , cùng Hoắc Thiên giữ một khoảng cách nhất định , đưa tay ra đón lấy bát thuốc .

"Đừng cử động, để ta đút cho ngươi , cẩn thận vết thương ." Hắn bất đắc dĩ nói , nàng tựa hồ đã thất thố , nàng không kịp quay đi nên toàn bộ vẻ mặt của nàng đã bị hắn nhìn thấy hết , tại sao trong lòng hắn vẫn không thể tự khống chế mà cảm thấy đau đơn ? Nỗi đau tột đỉnh này như những con sóng mãnh liệt bao phủ lấy hắn nhưng hắn vẫn cố chấp không chịu buông tay , hợp rồi lại tan , cứ như vậy tuần hoàn , hắn vĩnh viễn cũng không thoát khỏi gông cùm xiềng xích .

Thiên Mạch lạnh lùng từ chối "Cám ơn Hoắc Thiên đại ca , để ta tự mình uống thuốc . Ta mà không đứt tay đứt chân , cũng không phải là người tàn phế ."

"Hả , hả...Vậy cũng được ." Ngoài việc cảm giác xấu hổ và chua xót ra thì còn cái gì nữa ?

Thiên Mạch nhắm mắt lại, lấy một tay bịt mũi, đầu lưỡi hồng hồng vươn ra liếm nước thuốc , cảm giác đắng ngắt làm cho nàng run lên , Thiên Mạch lắc đầu , mạnh mẽ khiếu nại "Rất đắng a, rất đắng a , không uống ."

Hoắc Thiên không thể không lo lắng , lập tức đi đến bên bàn lấy một viên mứt quả , vội vã đưa đến trước mặt nàng , miệng thúc giục "Mau , mau ăn viên mứt quả này cho hết đắng."

Cho đến khi Thiên Mạch đem viên mứt quả bỏ vào trong miệng thì lông mày của nàng mới không còn nhíu lại nữa , ánh mắt chờ mong nhìn về phía trước , chép chép miệng , thẳng thắn đến đáng yêu , ngón tay chỉ chỉ vào chỗ mứt quả còn lại ở trên bàn , lúm đồng tiền hiện ra , tiếng nói giống như châu ngọc rơi trên đất "Ta còn muốn cái kia ." Đúng là mứt quả ngon hơn thuốc nhiều .

Nụ cười của nàng rạng rỡ như mặt trời mọc ở hướng đông , ánh sáng chói loà chiếu thẳng vào trong trái tim của Hoắc Thiên . Hắn chăm chú nhìn

https://thuviensach.vn

nàng , con ngươi trong suốt như pha lê ẩn chứa sự chân thành và chấp nhất .

Hoắc Thiên cảm thấy rất vui vẻ , lấy một viên mứt quả trên đĩa đút cho nàng ăn , khó có thể kiềm chế được sự sung sướng trong lòng "Ngươi thích ăn cái này sao ?"

"Ta rất thích ăn đồ ngọt ." Thiên Mạch lại bốc thêm một viên mứt quả ăn đến ngon lành . Nàng hoàn toàn không biết nụ cười ngây thơ của nàng khiến cho nam tử bên cạnh vô cùng hưng phấn .

"Ta chưa từng thấy ngươi ăn cái này ." Hắn tự cho là đúng , một nữ tử thanh cao như nàng không phải luôn khinh thường những món đồ ăn vặt này sao . Có lẽ bản thân hắn cũng không hiểu thấu được nàng . Có thể chuẩn bị mứt quả cho nàng , trong lòng hắn thầm cảm thấy may mắn . Hiện giờ thấy bộ dạng thích thú khi ăn đồ ngọt của nàng , hắn thấy mình đã làm đúng .

Thiên Mạch nghe vậy lập tức xìu mặt xuống , nụ cười rạng rỡ cùng gương mặt vui vẻ đã biến mất , cái còn lại chỉ là sự thê lương bi thiết và cảm giác mất mát "Đó là bởi vì Vương phủ ngoài bữa ăn chính ra thì cái gì cũng không cho ta ăn . Không có nước uống , không có hoa quả, không có đồ ăn vặt . Nhân gian địa ngục cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi ."

Trong lòng Hoắc Thiên cảm thấy khó chịu , trong đáy mắt lộ ra một tia sắc lạnh , hắn sủng nịnh vuốt vuốt mái tóc mềm mượt của nàng , nhẹ nhàng an ủi "Nếu ngươi thích thì lúc nào cũng có thể đến tướng quân phủ , ta sẽ chuẩn bị cho ngươi ."

"Được" Mứt hoa quả trong miệng đột nhiên mất đi mùi vị , một luồng khí ấm áp chạy dọc toàn thân , cảm giác thoải mái cực kỳ . Tư vị được người yêu thương quan tâm thật sự là ngọt ngào, so với mứt quả trên tay còn muốn ngọt hơn .

Hoắc Thiên đối với nàng thật tốt , tốt như Nhị sư trượng đối với Nhị sư phó vậy .

Một đĩa mứt quả bị ăn sạch bách còn thuốc thì một ngụm cũng không có uống .

Hoắc Thiên nhìn nàng đang chép chép cái miệng nhỏ nhắn , bất đắc dĩ nhún nhún vai , đem cái đĩa không đặt lên trên bàn , dịu dàng khuyên nhủ

https://thuviensach.vn

“Hiện tại nên uống thuốc , lần này nhất định phải uống , biết không ?”

Vừa nghe đến từ thuốc , Thiên Mạch bất giác nhíu mày . Tròng mắt vừa chuyển, trong mắt loé lên tia sáng “Hoắc đại ca, ta muốn ăn điểm tâm ngọt , ngươi đi bảo người hầu làm cho ta đi, ta sẽ tự uống thuốc .”

“Được” Liễu Thiên Mạch là một nữ tử cao ngạo lạnh lùng , là dạng nữ nhân nói được làm được . Hắn không hề nghi ngờ nàng chút nào , mở miệng đáp ứng .

Thiên hạ đệ nhất thông minh cũng có lúc đoán sai , hắn vừa mới xoay người đi, Thiên Mạch đã dáo dác nhìn ra bên ngoài . Nhìn bóng dáng hắn biến mất , Thiên Mạch đi chân đất xuống giường , đem bát thuốc đen tuyền đổ vào trong chậu hoa . Nàng xem nước thuốc ngấm dần xuống đất , che miệng cười trộm vài tiếng , sau đó bưng bát không quay về giường ngủ .

Liễu Thiên Mạch cũng có lúc bướng bỉnh như thế .

Nàng lấy trong chiếc vòng tay bạch ngọc ra một viên thuốc màu hồng , nhét vào trong miệng , chậm rãi nhắm mắt lại . Một trăm bát thuốc cũng không bằng một viên thuốc của nàng .

Một lúc lâu sau , thanh âm thuần hậu của Hoắc Thiên từ từ vang lên , một cái bóng đen in trên cửa sổ . Thiên Mạch mơ màng mở mắt, nói bằng giọng ngái ngủ “Vào đi .” Cảnh cửa bị Hoắc Thiên đẩy ra kêu ‘kẹt’ một tiếng . Lúc Hoắc Thiên đi vào, nhìn thấy cái bát sứ trắng có vân hoa màu xanh để trên bàn chỉ còn lại một ít nước màu đen , hắn cười hài lòng “Ngoan lắm .”

Thiên Mạch vươn cái lưỡi liếm liếm khoé miệng , thổn thức nói “Rất đắng a, rất đắng a . Ngươi xem , đầu lưỡi của ta còn có màu đen đây nè, ta không lừa ngươi đâu .”

Hoắc Thiên nhìn bộ dạng ngốc nghếch của nàng , không nhịn được cười ra một tiếng . Một tay che miệng, một tay cầm cái bát không lên, cười mỉa “Ngươi bị bệnh, phải tiếp tục ngoan ngoãn uống thuốc .

“Ta sẽ ngoan ngoãn ăn , có hay không điểm tâm ngọt để hết đắng a .” Nói đến điểm tâm ngọt , Thiên Mạch đang bướng bỉnh cũng phải chảy nước miếng .

Bộ dạng khờ dại , thuần khiết, ngốc nghếch như thế này Hoắc Thiên mới nhìn thấy lần đầu tiên , nhìn vào đôi mắt mị hoặc của nàng , Hoắc

https://thuviensach.vn

Thiên lập tức di chuyển tâm mắt , vội vã quay đầu đi chỗ khác .

Nàng là nữ nhi của tể tướng. lại là thiếp của Bình Nam Vương , vậy mà khi nói đến món điểm tâm lại lộ ra cái vẻ mặt này , giống như một tiểu hài tử mong chờ đồ ăn vặt .

Liễu gia trước kia đã đối xử với nàng như thế nào ? Bình Nam Vương lại đối xử với nàng ra sao ?

“Có, nếu ngươi thích , có thể ăn mỗi ngày .” Sau khi nói xong, hắn quay người chậm rãi đi ra khỏi phòng , nàng nhìn theo bóng lưng cao lớn tiêu sái của hắn . Một cơn gió lạnh thổi qua, tay áo bay lên , tất cả tinh hoa ẩn dấu vào trong , thần vận siêu quần xuất chúng .

“Lúc ta trở về , có thể đóng gói cho ta được không ?” Thiên Mạch mắt sáng rõ , không hề dấu vẻ thèm thuồng . Thấy hắn sắp rời đi , vội vã thúc giục . (đã ăn rồi còn bắt người ta gói đem về)

Hoắc Thiên quay lại cười với nàng “Đương nhiên có thể .”

* * * * * *

Đêm đã khuya , đêm đông đặc biệt yên tĩnh , những cơn gió lạnh thấu xương đang gào thét ngoài cửa sổ . Tiếng gió thổi nghe có vẻ giống như tiếng kể chuyện của một hồn ma chết oan , từng thanh âm thê lương ai oán , những nụ cười âm hiểm liên tục vang lên . Làm cho người ta không thể không kinh hãi .

Đúng lúc này, Bình Nam Vương đại giá quang lâm .

Đột nhiên nghe được tin tức này, Thiên Mạch có hơi sửng sốt .

Đêm đã khuya , Tần Mộ Phong tới đây làm gì ? Chẳng nhẽ muốn khởi binh hỏi tội sao ? Hắn vì Liễu Tự Hoạ mà vội vã đến đây đòi công đạo .

Không thể giải thích nổi cảm giác chua xót đang dâng lên trong lòng , bất giác một nụ cười lạnh như băng đá hiện lên trên môi nàng .

Ngẩng đầu, ánh mắt của nàng giống như một thanh kiếm sắc bén . Nàng chờ , chờ Tần Mộ Phong mang người đến hỏi tội .

Nàng nhìn hắn ngạc nhiên , trong lòng tự nhiên lại cảm thấy yên tâm . Gương mặt hắn mệt mỏi , mồ hôi thấm ướt áo bào . Sắc mặt tuy mệt mỏi xanh xao nhưng đôi mắt vẫn rất tinh tường , trong đáy mắt còn chứa đựng một tình yêu say đắm . Thiên Mạch theo bản năng quay mặt đi , lại bất ngờ rơi vào một vòng tay ấm áp . Mùi hương bạc hà tự nhiên phân tán trong

https://thuviensach.vn

không khí , một hơi thở ấm áp như ánh nắng mặt trời bao phủ lấy nàng , cảm giác ấm áp này khiến cho Thiên Mạch thấy thích thú đến mức không hề muốn thoát khỏi vòng tay của Tần Mộ Phong .

“Thiên Mạch .” Thiên Mạch ngẩng đầu ,nhìn thấy thấy trong mắt hắn có sự ôn nhu cùng cưng chiều , trái tim tự nhiên đập thình thịch . Đêm khuya tĩnh lặng , tiếng tim đập vang lên một cách rất rõ ràng .

Hắn vùi sâu vào trong cái cổ trắng nõn của nàng , tham lam hít lấy mùi thơm hoa quế trên người nàng , sau đó bực bội nói “Ta nghe hạ nhân nói nàng té xỉu, nàng có biết ta lo lắng thế nào không, nếu đã tỉnh lại sao không về Vương phủ ?” Bên tai vai lên một giọng nam nhân rất quyến rũ , cơ hô khiến cho người ta trầm mê .

“Ngươi không phải mang người đến hỏi tội sao ?” Đôi môi run lên, nàng nghiêng , đầu dựa vào đôi vai rộng của hắn . Hai tay do dự hồi lâu không biết có nên ôm hắn hay không . Cuối cùng nàng cũng thuận theo trái tim mình, đem hai tay ôm lấy thắt lưng của hắn .

“Cái gì mà mang người đến hỏi tội , người ta lo lắng nhất chính là nàng .” Tần Mộ Phong vẫn như cũ vùi đầu vào cổ nàng , không hờn giận mà nói . Hơi thở ấm áp của hắn phả vào cổ Thiên Mạch , một sự tê dại giống như dòng điện lưu chuyển khắp tứ chi nàng , giống như gió xuân thổi vào mặt , làm cho nàng choáng ngợp .

“Nhưng là , nàng đang mang thai .” Mỗi khi nghĩ đến chuyện này nàng thuỷ chúng vẫn có cảm giác hờn giận .

“Nữ nhân kia nói bị nàng hãm hại nên mới sảy thai , ta kêu ngự y đến xem xét mới biết nữ nhân kia thực chất không có mang thai , ngay cả Hoắc Thiên cũng bị nàng lừa .” Đối với việc Liễu Tự Hoạ mang thai , trong lòng hắn vẫn còn nghi ngờ , giọng nói bình thản không có chút gợn sóng .

“Nàng đã có dự liệu .” Thiên Mạch thản nhiên nói .

“Nữ nhân kia dùng thuốc làm thay đổi mạch tượng .” Giọng nói của Tần Mộ Phong tự nhiên trở nên nặng nề “Ta vẫn hoài nghi Liễu Tự Hoạ bày trò nên sai người đi kiểm tra gian phòng kia , mới biết được trong phòng có một cái chậu có thể mê hoặc tâm trí gì gì đó . Ta bị người ta lừa , đừng trách ta .”

https://thuviensach.vn

Trách hắn ? A, nàng có tư cách gì . Liễu Thiên Mạch nàng chỉ là một cái tiểu thiếp nho nhỏ không đáng nhắc đến . Nghĩ đến cái này , trong lòng nàng lại cảm thấy đau nhức .

“Ta không có tư cách , ta chỉ là một tiểu thiếp, là một trong số những nữ nhân của ngươi .” Đã trải qua nhiều sóng gió như vậy mà Tần Mộ Phong vẫn không chịu thừa nhận hắn yêu nàng . Nếu hắn không hứa hẹn gì với nàng thì nàng có tư cách gì để trách hắn ?

Bỗng dưng , một cánh tay cứng rắn siết chặt lấy eo của Thiên Mạch , đau đến mức khiến cho nàng phải khắc cốt ghi tâm .

Một lúc lâu sau , đôi môi của Tần Mộ Phong ghé vào bên tai Thiên Mạch, nhẹ nhàng thở dài .

Tần Mộ Phong từ từ buông nàng ra , hai tay giữ lấy bả vai của nàng , con ngươi đen chằm chú nhìn nàng , hắn giống như biết được nàng đang suy nghĩ cái gì , hắn nhìn nàng chân thành , gằn từng câu từng chữ “Từ nay về sau , nàng là nữ chủ nhân duy nhất của Bình Nam Vương phủ , là nữ nhân duy nhất của Tần Mộ phong ta .”

Trong lòng Thiên Mạch chấn động “Có ý gì ?” Nhìn cả người Tần Mộ Phong được bao phủ bởi ánh trăng màu bạc , khiến cho người ta như túy như si , đã làm khuấy động trái tim của Thiên Mạch . Bàn tay nắm chặt lại , đáy lòng lại có một tia chờ mong .

“Các nàng đều đã bị ta cho đi , từ nay về sau, Bình Nam Vương phủ chỉ có một vị phu nhân .” Ánh mắt cười của hắn giống như trăng non sáng tỏ trong trời đêm . Đây là lời hứa hẹn của hắn đối với Liễu Thiên Mạch , hiện giờ, hắn đã làm được .

Từ nay về sau, hắn chỉ có một nữ nhân .

Hốc mắt của Thiên Mạch nóng lên, nước mắt chảy vòng quanh “Ngươi cần gì phải làm như vậy ?” Tình cảm giữa bọn họ chỉ là những món tiền sắp được giao dịch . Nàng đến tột cùng có cái gì tốt mà có thể làm cho một kẻ phong lưu như hắn hồi tầm ?

“Ta chỉ muốn nàng .” Tần Mộ Phong đưa tay ra vuốt mái tóc dài của nàng , yên lặng nhìn chằm chằm vào nàng , giống như trên mặt nàng đang dính cái gì vậy .

https://thuviensach.vn

Bàn tay Thiên Mạch nắm chặt , giọng nói của nàng gần như run rẩy "Kia...Thải Hà ? Liễu Thiến thì sao ?" Một câu vô cùng đơn giản nhưng phải có một dũng khí rất lớn mới có thể nói ra . Nàng nhìn trộm hắn , thấy sắc mặt hắn vẫn chưa biến đổi , ý cười trong mắt bỗng dưng biến mất , thay vào đó là một ngọn lửa đang chớp động .

Yêu càng sâu đậm, càng sợ phải đối mặt với chân tình của Tần Mộ Phong . Nàng sợ hãi , nàng sợ nàng sẽ nghe được đáp án mà nàng không muốn nghe . Trong cái gọi là tình yêu , nàng yếu đuối vô lực , không có dũng khĩ để đối mặt với nó .

Trong đôi mắt đen của Tần Mộ Phong hiện ra một tia ảm đạm , hắn hít một hơi thật sâu "Thiên Mạch, ta không muốn lừa nàng . Ta yêu Thải Hà, trước sau như một . Đối với Liễu Thiến , ta thưởng thức nàng , thích nàng . Ta vẫn yêu Thải Hà , bởi vì Thải Hà đã chết , nàng ấy không thể tranh đấu với nàng . Còn về phần Liễu Thiến , ta vẫn sẽ đi tìm , nhưng ta sẽ không lấy nàng ấy . So với Liễu Thiến , ta thích nàng hơn . Nếu nàng không tồn tại , ta sẽ giữ Liễu Thiến lại bên người . Nhưng hiện tại , nàng là nữ nhân duy nhất ta muốn giữ lại bên người ." Bất tri bất giác , bóng hình xinh đẹp của Thiên Mạch đã in sâu trong trái tim hắn . Trừ nàng ra , trong lòng hắn không thể chứa đựng bất cứ nữ nhân nào khác .

Tần Mộ Phong không biét bản thân có yêu nàng hay không , nhưng là hắn biết mình không thể không có nàng . Nàng sinh ra là để dành cho hắn , là một nửa không thể thiếu trong cuộc sống của hắn . Mất đi Thải Hà , hắn tuyệt đối không cho phép mình lại mất đi nàng .

Giọng nói của hắn bay đến bên tai Thiên Mạch, tựa như mây trắng bay trên chín tầng trời cao , lại giống như bong bong nước dưới ánh sáng mặt trời rực rỡ , như thực như mơ , hư không xa tắp .

Một giọt nước mắt nóng bỏng trào ra từ mi mắt , nặng nề rơi lên váy , giống như tình yêu không trọn vẹn của nàng "Mộ Phong..Ta yêu chàng ." Nàng yếu ớt nỉ non . Nàng toàn tâm toàn ý yêu thương hắn đồng thời cũng muốn hắn một lòng một dạ với nàng . Nàng thầm mong mình có được một tình yêu trọn vẹn .

Là nàng đã đến muội sao ? Tất cả đều đã muộn sao ? Vì sao hắn thuỷ chung không chịu nói ra ba chữ kia ? Vì cái gì không thể cho nàng miình

https://thuviensach.vn

tình yêu trọn vẹn ?

Nàng có điểm nào không bằng Thải Hà , vì sao Tần Mộ Phong không thể nói một câu ta yêu nàng ?

Là nàng đã quá tham lam ? Hay là Tần Mộ Phong đối với nàng vô tình ?

Không , hắn yêu nàng , nàng biết chắc chắn như vậy , Tần Mộ Phong thực sự rất yêu nàng . Nếu yêu, vì sao lại chôn dấu ở tận đáy lòng , không thể cho nàng một câu trả lời rõ ràng ?

Cái nàng muốn , chính là ba chữ vô cùng đơn giản kia thôi . Thế nhưng thật sự khó khăn đến vậy sao ? Một kẻ luôn bừng bừng khí thế , oai phong lẫm liệt , phong lưu phóng khoáng như hắn lại không dám đối mặt với tình cảm chân thật của mình .

Thiên Mạch nàng tự xưng thiên hạ đệ nhất lại bại trong tay một nữ nhân đã chết . Nàng không cam lòng , thật sự không cam lòng .

Máu , trong nháy mắt ngưng trệ , hơi lạnh thấu xương từ lòng bàn chân truyền tới trái tim , lan rộng ra khắp cơ thể .

Hai cánh tay của Thiên Mạch gắt gao ôm chặt lấy Tần Mộ Phong , tựa hồ muốn hắn cùng nàng chia sẻ những đau đớn khổ sở , chua xót đắng cay trong lòng . Mặt nàng chôn sâu ở trong ngực hắn , ngăn không cho nước mắt rơi ra ngoài . Nàng chán ghét sự yếu đuối của bản thân , nàng không muốn hắn nhìn thấy sự kém cỏi của nàng .

Trong trò chơi này, bọn họ đều thua . Phi Yến đại danh lừng lẫy đã thất bại, thất bại thảm hại . Nhưng nàng nguyện ý , nguyện ý vì hắn mà trầm luân .

Hơi thở nóng bỏng của hắn không ngừng nhắc nhở nàng , Tần Mộ phong hắn vĩnh viễn để lại trong lòng Liễu Thiên Mạch nàng một dấu ấn khó quên .

https://thuviensach.vn

Chương 65 : Chân tướng rõ ràng

Hắn thuỷ chung đã đến muộn . Lúc hắn gặp được nàng , nàng đã sớm gả cho người khác .

Có phải hay không khi yêu một người , thì mỗi cái nhíu mày , mỗi nụ cười , mỗi cái liếc mắt , khoát tay hay bất cứ cái gì của người ấy đều làm cho trái tim của mình đập nhanh lên ?

Nếu phải mang theo sự tiếc nuối cả đời thì không bằng hãy dứt khoát buông tay .

Buông tay , là lựa chọn tốt nhất của hắn .

Chỉ cần Liễu Thiên Mạch hạnh phúc thì tất cả đều không còn quan trọng , không còn quan trọng .

Hoắc Thiên đứng nghỉ chân ở cửa hồi lâu bây giờ đã chậm rãi xoay người , không thể che dấu sự cô đơn . Người Liêu Thiên Mạch yêu chính là Tần Mộ Phong . Từ trước đến nay , người nàng yêu đều là hắn .

“Họ Hoắc kia , ngươi lén lén lút lút ở đây làm gì ?” Một âm thanh mơ hồ không rõ vang lên bên tai , tiếng nói vừa dứt , một nữ nhân nhỏ nhắn , xinh xắn đã bám vào người hắn . (Băng Băng tỷ lên sàn)

Ngửi thấy mùi rượu trên người nàng, Hoắc Thiên tức giận , nhíu mày “Ngươi lại uống rượu ?” Mỗi lần đều uống thành bộ dáng say mềm , hắn đối với nữ nhân này đã không còn gì để nói .

Nàng đem khuôn mặt nhỏ nhắn dụi dụi vào cổ hắn , mơ mơ hồ hồ , nhỏ giọng lầm bầm “Đúng vậy , tướng quân phủ không hổ danh là tướng quân phủ , rượu cũng có mùi vị không giống với bên ngoài .”

“A...” Hoắc Thiên cúi đầu nhìn vô lại tiểu nữ nhân đang bám ở trên người mình , vô lực thở dài một cái . Trong lòng hắn âm thầm kêu khổ , tự nhiên lại bị nữ nhân kêu là Băng Băng này quấn lấy , đây chính là sai lầm lớn nhất của đời hắn . (phúc ba đời đấy anh ơi , anh có tấm kim bài miễn tử mà không biết à , lại còn dám gọi Băng ỷ là vô lại nữa chứ)

Dung nhan thanh tú không hề có chút son phấn , giống như một đoá hoa phù dung nở trên mặt nước . Lúc này , bị hương rượu làm cho mê say , đôi má vốn trắng nõn nay đã ửng hồng , mi không vẽ mà xanh , môi không tô

https://thuviensach.vn

mà đỏ , đôi mắt phượng hàm chứa tình cảm , xinh đẹp giống như một con búp bê bằng sứ từ trong tranh đi ra . Đuôi lông mày cũng như khoé mắt của nàng đều mơ hồ toát lên vẻ phong tình , khiến cho khuôn mặt xinh đẹp của nàng có thêm vài phần quyến rũ .

Nàng khịt khịt mũi , ngủ mơ màng , tỉnh tỉnh mê mê , khi nói chuyện , mùi rượu xộc vào mũi , khiến nàng hách xì “Ách...ta đói bụng, đưa ta đến đại sảnh ăn điểm tâm . Ách...”

Hoắc Thiên ngửa đầu thở dài một tiếng , ôm nữ nhân đang ngủ mơ mơ màng màng này lên .

Hắn dừng lại một chút , đưa ngón tay lên gõ nhẹ lên trên cánh cửa gỗ vài cái , tiếng nói du dương , thuần hậu vọng vào trong phòng “Mộ Phong , Thiên Mạch , đến đại sảnh ăn bữa khuya đi .” Hai tay hắn vững vàng ôm lấy Băng Băng , hắn nhìn gương mặt giống như đứa trẻ đang say ngủ trong lòng , không khỏi than nhẹ một tiếng , xoay người rời đi .

Đi vào đình viện , thân ảnh ấm áp của bọn họ đã dần dần biến mất trong bóng đêm....

Thời điểm mà Tần Mộ Phong cùng Liễu Thiên Mạch xuất hiện ở đại sảnh , cái đầu tiên khiến họ chú ý chính là một vị nữ tử .

Nàng không mặc y phục hoa mỹ nhưng tư sắc vẫn không hề suy giảm , có một dung mạo xuất trần giống như một viên ngọc bích trong thiên nhiên . Nàng mặc một cái quần rộng thùng thình có đôi chỗ rách nát . Mái tóc rõ ràng không có chải , hiện đang rối tung rối mù . Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng hồng , hình như là say rượu chưa tỉnh , tay áo rộng thùng thình , trong tay còn cầm hai cái bánh bao , không hề chú ý đến hình tượng mà cắn như điên .

Nhìn thoáng qua, nàng giống hệt như một tên ăn may . Quần áo thì kỳ dị quái đản , rõ ràng bất đồng với khí chất của nàng .

Là Nàng ? Nhìn thấy dung nhan của nàng , Thiên Mạch trong chớp mắt tự nhiên đứng ngẩn ra . Nàng cho tới bây giờ chưa từng nghĩ đến sẽ gặp nàng ở tướng quân phủ .

Kinh ngạc trôi qua , khoé miệng nàng chậm rãi nhếch lên , trong mắt hàm chứa những tia tính kế , nụ cười càng lúc càng sâu .

https://thuviensach.vn

“Nàng là ai ?” Tần Mộ Phong kéo Thiên Mạch ngồi xuống , ánh mắt nghi hoặc không rời khỏi khuôn mặt của Băng Băng .

Hoắc Thiên liếc nhìn Băng Băng đang ngủ say trong lòng , nhịn không được cười khổ “Tiểu thiếp của ta .”

Tiểu thiếp ? Liễu Thiên Mạch vừa sửng sốt lại lắc đầu cười khổ . Nữ nhân này a , không biết lại muốn diễn trò gì , vô luận là nàng muốn đùa cái gì , chỉ có thể khẳng định một điều là Hoắc Thiên đang đứng ở nước sôi lửa bỏng . Chỉ cần là người có quan hệ với nàng thì chẳng khác gì rơi vào trong biển lửa .

“Nàng ?” Tần Mộ Phong ‘xì’ một tiếng cười đi ra , ánh mắt trào phúng nhìn về phía Hoắc Thiên , trong giọng nói mang theo vài phần cảm thông “Nàng là tiểu thiếp của ngươi ? Nhìn tới nhìn lui nàng không khác gì một tên ăn mày , không hề giống tướng quân phu nhân , tuy có dung nhan thoát tục nhưng lại không có khí độ của đại gia khuê tú , lại càng không có khí chất của nữ nhân .”

Băng Băng mơ màng mở mắt nhìn Tần Mộ Phong “Bổn cô nương làm cho hắn táng gia bại sản . Lấy thân báo đáp làm tiểu thiếp cho hắn cũng là phạm pháp sao ?” Nếu không phải tự nhiên lương tâm của nàng đại phát từ bi thì cái tên Hoắc tướng quân xui xẻo này đã phá sản rồi .

Trừ bỏ cười khổ, Hoắc Thiên không thể làm ra cái biểu tình nào khác . Hắn thở dài một tiếng , đưa tay lên vén tóc ra sau tai cho nàng , động tác nhẹ nhàng , ôn nhu triu mến, hắn không hề biết mình đối với nũ nhân này đã phát sinh tình cảm “Vị này là Bình Nam Vương , bên cạnh là Bình Nam Vương phi .”

Trong đôi mắt say sưa của Băng Băng hiện lên một tia tinh quang , quay đầu nhìn Liễu Thiên Mạch “Hắc , Bình Nam vương phi , ngươi khoẻ .” Nàng đứng lên , lảo đảo như muốn ngã , vươn tay ra nhéo nhẹ lên mặt Thiên Mạch một cái “Tiểu muội, là ngươi a , ngươi khi nào thì chuyển thành chính vậy ? Ngươi không phải là tiểu thiếp sao ? Khi nào biến thành Vương phi ?”

Hoắc Thiên nhìn cảnh tượng này nhanh chóng kéo nàng ngồi lại trên ghế , ngữ khí thoáng chốc lạnh băng “Băng Băng , không nên sờ loạn, nàng không phải tiểu muội của ngươi .”

https://thuviensach.vn

Liễu Thiên Mạch bất đắc dĩ lắc đầu , cười khổ “Ai...” Thói quen thích uống rượu của đại tỷ lúc nào mới có thể từ bỏ .

Đôi mắt nheo lại , nhìn nam nhân bên cạnh , lại nhìn tiểu muội bên kia , lại nấc một cái , Băng Băng đẩy cánh tay đang đỡ nàng ra , lảo đảo như muốn ngã , hai tay không ngừng quờ quạng , nhẹ nhàng bước đến bên cạnh Tần Mộ Phong , bàn tay đè lên vai của hắn , kỳ dị nói “Huynh đệ , bệnh của ngươi không nhẹ a . Cơ bản là thuộc về loại bệnh hiểm nghèo , không có thuốc nào cứu được . Gặp được ta , coi như ngươi có vận khí tốt .”

Ý cười trên mặt Thiên Mạch lập tức biến mất , trong nháy mắt sắc mặt liền biến đổi , nhìn chằm chằm vào Lãnh Băng Băng “Đại tỷ , ngươi nói cái gì ?” Tần Mộ Phong mắc bệng hiểm nghèo , có phải nàng đang nghe nhầm không ?

Băng Băng ngây ngô gật đầu , tay nắm lấy cổ tay tái nhợt của Tần Mộ Phong , ấn trụ mạch môn của hắn , thoáng chốc , ngữ điệu đã chuyển sang dạng nghiền ngẫm , nàng nghiêm mặt nói “Ta nói nam nhân ngươi bị bệnh hiểm nghèo , không có thuốc nào cứu được .”

Hoắc Thiên ở bên cạnh nhìn thái độ của nàng , lại càng thêm bất lực , cường ngạnh đem nàng kéo về phía sau , trong giọng nói hàm chứa sự tức giận “Băng Băng , đừng nói lung tung .”

Băng Băng bướng bỉnh cười rất phóng túng , bả vai nhỏ bé của nàng rung rung theo tiếng cười , dùng sức dùng sức đánh vào trong ngực Hoắc Thiên “Con lợn giống này là bằng hữu của ngươi sao ? Ta nói cho ngươi biết , hắn bị bệnh , bệnh nguy kịch , không có thuốc nào chữa được .”

Bị một nữ nhân say rượu điên điên khùng khùng chửi bới , Tần Mộ Phong không hờn giận , sắc mặt chỉ hơi trầm xuống “Nói hươu nói vượn .”

Liễu Thiên Mạch không để ý tới Tần Mộ Phong , nhanh chóng túm lấy quần áo của Băng Băng , thấp giọng hỏi “Đại tỷ , hắn rốt cuộc bị làm sao ?” Nàng tin tưởng đại tỷ của mình , trên thế giới này , bất luận kẻ nào đều có thể nói bậy , nói xạo , nhưng nàng có thể khẳng định , Băng Băng tuyệt đối sẽ không .

“Theo nhiều năm kinh nghiệm hành y của ta , hắn hắn là đã trúng cổ (cổ : một loại trùng độc) . Cổ và độc không giống nhau, rất ít người có thể hạ , cũng rất ít người có thể giải .” Nàng lại vừa nấc một cái , say khướt ,

https://thuviensach.vn

mềm nhũn nằm ở trên bàn , nói thì thầm , thanh âm giống như tiếng muỗi kêu “Dì cả năm đó cũng từng trúng cổ , Quỷ Y tiền bối , Vô Danh tiền bối cùng dì ba đã nghiên cứu ra hàng trăm cách giải cổ . Sau đó cả ba người bọn họ đều đem sở học cả đời truyền thụ cho ta , chính là phương pháp giải cổ . Chỉ liếc nhìn nam nhân của ngươi một cái , ta đã biết hắn trúng cổ .” Nếu không phải nàng nói rất nhỏ thì không ai tin nàng đã thanh tỉnh .

“Băng Băng , ngươi lại nói bậy .” Quỷ Y cùng Vô Danh đều là tông sư một đời , y thuật cao mình , võ công trác tuyệt . Quỷ Y không có truyền nhân , Vô Danh thì có ba đệ tử , mỗi người đều là tiền bối oai phong một đời . Vô luận là như thế nào , một tiểu nha đầu chỉ biết lừa gạt như nàng làm sao có thể học được chân truyền của Quỷ Y và Vô Danh .

Liễu Thiên Mạch hit một hơi thật sâu , nói với vẻ mặt nghiêm túc “Không , nàng không có nói bậy .”

“Tại sao ?” Hoắc thiên và Tần Mộ Phong đồng thời mở miệng , ánh mắt đều nhìn về phía nàng .

“Bởi vì...Nàng họ Lãnh .” Vô Tranh sơn trang Đại tiểu thư , tả thủ thần y Lãnh Băng Băng . Là truyền nhân duy nhất của thiên hạ đệ nhất độc y , cũng học được chân truyền của Quỷ Y và Vô Ganh . Nàng đột nhiên cười lên một tiếng . Bí mật rốt cuộc cũng không thể giấu mãi được , giấy không thể gói được lửa , cái gì nên tới cũng sẽ tới .

“Họ Lãnh thì nói lên cái gì ?” Hoăc Thiên vẫn như cũ không giải thích được , vẻ mặt tràn đầy vẻ nghi hoặc .

Tần Mộ Phong lại hít một ngụm khí lạnh , thần sắc ngưng trọng , gắt gao nhìn vào Băng Băng “Lãnh...Băng Băng .” Người có thể trị bách bệnh trong truyền thuyết , có thể khởi tử hồi sanh - tả thủ thần y Lãnh Băng Băng .

Hoắc Thiên cũng hít phải một ngụm khí lạnh “Nàng là tả thủ thần y ?” Hắn đột nhiên tỉnh ngộ .

“Đúng vậy , nàng là tả thủ thần y , dì cả trong miệng nàng là Đại phu nhân của Vô Tranh sơn trang , thiên hạ đệ nhất kiếm vô ảnh la sát , dì ba là Tam phu nhân - thiên hạ đệ nhất độc y .” Năm đó Đại sư phó từng trúng cổ , vì thế Vô Tranh sơn trang không tiếc bất cứ cái gì để tìm ra phương pháp giải cổ . Lãnh Băng Băng đối với cổ phi thường hiểu rõ .

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Tần Mộ Phong đột nhiên tan rã , hai tròng mắt trừng lớn nhìn người bên cạnh , mạch nước ngầm bắt đầu chuyển động , trong nháy mắt đã biến thành những cơn sóng dữ khiến cho người ta khiếp sợ , ánh mắt của hắn bao phủ lấy thân ảnh nhỏ bé của Thiên Mạch , giống như đem nàng vĩnh viễn chôn vùi ủitong đó . Trong giọng nói bao hàm sự kinh ngạc và hoài nghi “Tại sao ngươi biết .”

Thiên Mạch cúi đầu trốn tránh ánh mắt vừa sắc bén vừa lạnh lùng của hắn .

Hắn chậm rãi mở miệng , thanh âm không sắc lạnh như ngày thường , lại mỏng manh u ám giống như từ một nơi xa truyền đến .

“Bởi vì...Ta họ Bạch , đứng hàng thứ bảy .” Nói xong , đôi mắt nàng ảm đạm không có chút ánh sáng , trống rỗng đến nỗi không có lấy nửa điểm hào quang .

Nàng vừa nói ra khỏi miệng , linh quang trong đầu Tần Mộ Phong chợt loé , lập tưc đoán được lai lịch của nàng , lập tức kinh hô “Vô tranh sơn trang Bạch thất cô nương .” Trong giọng nói lộ ra vẻ khó tin .

Lãnh Băng Băng vốn đang nằm chảy nước dãi trên bản , hồ ngôn loạn ngữ , nói mê linh tinh bỗng dưng đứng bật dậy , vừa cười hì hì vừa lấy mu bàn tay lau sạch nước miếng ở bên mép , sau đó lấy mu bàn tay còn tương đối sạch sẽ vỗ vỗ lên vai Tần Mộ Phong “Tiểu tử , tính ngươi có kiến thức .” Sắc đỏ trên khuôn mặt biến mất , Lãnh Băng Băng thần thanh khí sảng , hoàn toàn không có vẻ gì là say rượu .

Hoắc Thiên nghi hoặc đánh giá nàng “Ngươi không phải đang say sao ?”

“Nam nhân của tiểu muội ta bị bệnh , ta đương nhiên phải thanh tỉnh . Ta là một thầy thuốc rất có trách nhiệm , say khướt thì làm sao chẩn bệnh .” Lãnh Băng Băng tiện tay móc từ bên hông ra một cây ngọc trâm , thành thạo đem mái tóc vấn lên .

Tần Mộ Phong không để ý tới Lãnh Băng Băng , đôi mắt vẫn nhìn chằm chằm vào Thiên Mạch “Thiên Mạch , nàng không có gì để nói với ta sao ?” Về thân phận của nàng , hắn cần một lời giải thích hợp lý .

Thiên Mạch trầm mặc một hồi , gỡ ‘vụ lý hoa’ từ trên tóc xuống , tay vừa động , một làn sóng màu bạc xuất hiện . Ngân quang chói mắt tụ thành

https://thuviensach.vn

một sợi dây màu bạc nhanh chóng dừng ở trên bàn ăn . Một tiếng nứt vỡ vang lên , cái bàn bị chia làm hai nửa .

Thu hồi cây roi bạc , Thiên Mạch thản nhiên nói "Vô Tranh sơn trang Bạch Phi Yên bêu xấu ."

Tần Mộ Phong lẳng lặng nhìn cây roi bạc trong tay nàng , thì thào nói nhỏ "'vụ lý hoa' của Thanh Lương phái ." Đây chính là 'vụ lý hoa' trong truyền thuyết bị Phi Yến đánh cắp .

Lãnh Băng Băng nghiêm trang gật gật đầu "Di, ngươi thật có kiến thức . Đúng vậy, đúng là 'vụ lý hoa' trong truyền thuyết ."

"Phi Yên...Phi Yến...Thiên Mạch...Phi Yên... Thiên Mạch...Phi Yến ...." Ánh mắt của Tần Mộ Phong nhất thời trở nên hung ác , sâu không thấy đáy "Thiên Mạch , đáng lẽ ta nên gọi ngươi là Phi Yến mới đúng . Ngươi năm lần bảy lượt trêu ta, đến cuối cùng là có mục đích gì ?"

Thiên Mạch hít một hơi thật sâu, huyết sắc trên mặt từ từ biến mất "Một cuộc giao dịch ." Đúng vậy , chính là giao dịch , những dây dưa giữa bọn họ trong lúc đó đều có nguồn gốc từ một cuộc giao dịch .

"Ngươi lấy ta làm giao dịch ?" Ánh mắt của Tần Mộ Phong càng thêm hung ác , hận không thể bóp chết tươi nữ nhân đang đứng trước mắt này .

Thiên Mạch tránh né ánh mắt hung ác của hắn , cố nén cảm giác chột dạ "Ngươi đừng quên , ta là trộm , là sát thủ . Ngươi không phải đã từng mời ta ra tay hay sao ?"

Tần Mộ Phong nắm lấy cằm của nàng , không cho nàng trốn tránh , đôi mắt lạnh lẽo , tàn khốc nhìn nàng trừng trừng "Nhìn ta tự mình hại mình ngươi rất đắc ý phải không ?"

"Ta không có." Nàng giải thích .

Tần Mộ Phong cười lạnh, bàn tay đang giữ lấy cằm của nàng gia tăng lực đạo "Không có ? Ở Yên Nguyệt lâu, ngươi dùng tánh mạng của Thiên Mạch bắt ta tự đâm mình một nhát . Ngươi rõ ràng biết ta quan tâm ngươi , nhưng lại dùng cách này để đối xử với ta , ngươi khiến cho ta thất vọng ." Dưới cơn thịnh nộ , hắn căn bản không có chú ý tới mình đang nói cái gì .

Thiên Mạch giãy dụa , muốn thoát khỏi sự khống chế của hắn "Khi đó ta nghĩ ngươi không cần ta ." Nàng vĩnh viễn không thể đoán được tâm tư

https://thuviensach.vn

của nam nhân này . Cho đến bây giờ nàng cũng không biết hắn đang suy nghĩ cái gì .

“Ngươi có .” Tần Mộ Phong giống như một con dã thú đang tức giận , không suy nghĩ mà rít lên “Ngươi biết ta quan tâm ngươi , biết ta yêu ngươi , cố ý dùng cách này để trả thù ta , trả thù ta từng thương tổn ngươi . Ta vì ngươi mà tự đâm chính mình . Vì ngươi mà ta khép nép cầu xin hoàng huynh . Vì ngươi , ta không hề phong lưu . Vì ngươi , ta xin lỗi Thải Hà . Ta vì ngươi mà phá vỡ tất cả nguyên tắc . Nhưng ngươi đã làm cái gì ? Ngươi vẫn đang trêu đùa ta , dụng tâm tính kế ta . Ta vì ngươi trả giá nhiều như vậy , nhưng ngươi lại dùng hai chữ giao dịch để hình dung tình cảm trong lúc đó của chúng ta . Từ nay về sau , ta nhất định sẽ không bị ngươi đùa bỡn nữa . Đi đi , ngươi vĩnh viễn đừng bao giờ xuất hiện trước mặt ta nữa .” Hắn phong lưu nhiều năm như vậy , vất vả lắm mới tìm được nữ tử khiến cho hắn động tâm , nhưng lại phát hiện nàng vì lợi ích mà tiếp cận hắn , thật sự là châm chọc biết bao . Đây chính là báo ứng sao ? Là báo ứng cho việc phong lưu của hắn sao ?

“Ta không có .” Đôi mắt Thiên Mạch đỏ lên , mở miệng kêu to “Ta không có đùa bỡn ngươi , cho tơi bây giờ cũng chưa từng . Lúc gả cho ngươi, ta thực sự chán ghét ngươi , thậm chí nghĩ đến việc đùa bỡn ngươi . Nhưng là , lúc ta đánh cắp trái tim ngươi , ta cũng đã đánh mất trái tim mình . Ta yêu ngươi , cả trái tim ta đều đặt trên người ngươi . Lúc ngươi chắn ám khí cho ta , hết thảy đều đã thay đổi . Đã thay đổi , ngươi biết không ? Lúc đầu ta muốn ngươi tự đâm mình là ta có ý muốn dò xét trái tim ngươi . Mặc dù khi đó ta không thừa nhận , nhưng ta thực sự đã yêu ngươi . Ta yêu ngươi và cũng hy vọng ngươi yêu ta . Nguyên nhân chính là như thế , nên ta mới có thể đưa ra yêu cầu vô lý như vậy . Ta muốn biết trong lòng ngươi ta có quan trọng hay không ?” Đêm đó , trong ngôi miếu đổ nát kia đã làm thay đổi hoàn toàn mối quan hệ giữa hai người bọn họ . Trừ bỏ giáo dịch còn có một tia tình cảm mập mờ .

Lần thứ hai ở cùng với hắn , nàng đã yêu hắn , yêu hắn đến mức không còn thuốc chữa .

Một khi đã thật lòng yêu đối phương thì chuyện giao dịch kia đã trở thành trò cười . Nàng muốn trái tim hắn , không phải vì tiền , mà bởi vì

https://thuviensach.vn

nàng yêu hắn .

Nụ cười của Tần Mộ Phong cực kỳ châm chọc , ánh mắt như băng tuyết lạnh đến thấu xương . Hắn từ từ buông nàng ra "Tần Mộ Phong ta có tài đức gì mà có thể làm cho Phi Yến cô nương vốn vô tình yêu thương ta ?" Hắn nắm chặt hai tay , cực lực đè nén tức giận .

Thiên Mạch cắn môi , buồn bã nói "Tại sao ngươi không tin ta ? Ta yêu ngươi , thật sự yêu ngươi ." Cho dù lúc đầu nàng có ý định khác nhưng bây giờ nàng đã thực sự yêu hắn . Trái tim của nàng hoàn toàn đặt lên trên người hắn .

Khoé miệng Tần Mộ Phong nhếch lên , hiện ra một nụ cười mai mỉa "Phi Yến cô nương , người ngươi yêu chỉ sợ không phải một mình ta ." Ánh mắt của hắn chậm rãi chuyển sang Hoắc Thiên , ý cười châm chọc trên môi càng sâu .

Hoắc Thiên có ý muốn tránh ánh mắt của hắn , lôi kéo Lãnh Băng Băng đứng sang một bên . Hắn thích Liễu Thiên Mạch , đây là sự thật , đối mặt với sự hoài nghi của Tần Mộ Phong , hắn không còn gì để nói .

Thiên Mạch nhìn theo ánh mắt của Tần Mộ Phong mà liếc qua , nhìn hắn với vẻ khó tin "Ngươi hoài nghi ta cùng Hoắc đại ca ?" Trong đầu nam nhân này chứa toàn đậu hũ hay sao ? Nàng cùng Hoắc Thiên...

"Chẳng nhẽ không đúng ?" Tần Mộ Phong cười lạnh , trong giọng nói không hề dấu diếm sự trào phúng cùng khinh miệt "Thuỷ tính dương hoa..." (ý chỉ người hay thay lòng đổi dạ)

Thuỷ tính dương hoa ? Trong lòng Thiên Mạch lập tức chấn động , cánh tay đang để ở bên người cơ hồ run lên .

Đôi mắt từ từ nheo lại , Liễu Thiên Mạch bước từng bước tới bên Tần Mộ phong "Bình Nam vương , ngươi nói cái gì ?" Trong lòng hắn , nàng là một nữ tử như vậy sao ?

Phản bội cùng lừa gạt , tất cả đã che lấp lý trí của hắn . Xưa nay hắn vốn bình tĩnh cơ trí , bây giờ thì tràn ngập hờn ghen . Tần Mộ Phong nói không suy nghĩ "Ngươi là loại đàn bà coi người đàn ông nào cũng như chồng mình , thuỷ tính dương hoa..."

'Ba'

https://thuviensach.vn

Âm thanh thanh thúy của một cái tát vang lên , tất cả mọi ngươi đều sửng sốt .

Liễu Thiên Mạch run rẩy , mạnh mẽ ngẩng mặt lên , nói từng câu từng chữ “Tần Mộ Phong , ta thuỷ tính dương hoa, còn ngươi phong lưu khắp chốn . Ta ít nhất cũng còn là người , còn ngươi , ngươi là cầm thú .”

Tần Mộ phong nghiêng đầu , khuôn mặt tuấn mỹ trở nên dữ tợn , hung ác vô cùng “Ta là cầm thú , ngươi cũng là nữ nhân cầm thú .” Trong ánh mắt hắn tràn đầy sự hung hăng , giống như muốn ăn sống nuốt tươi nàng .

Liễu Thiên Mạch hít một hơi thật sâu , vô lực nhắm mắt lại “Tần Mộ Phong , ngươi lại vũ nhục ta, dẫm đạp lên tôn nghiêm của ta , dẫm lên tình cảm của ta .” Nàng ngẩng đầu , đem nước mắt giữ lại trong hốc mắt .

“Tình cảm ?” Hắn cười châm chọc “Được Phi Yến cô nương yêu thương, Tần Mộ Phong đảm đương không nổi .” Giọng nói âm trầm , lạnh đến thấu tim .

Mười ngón tay ngọc nắm chặt lại . Liễu Thiên Mạch cắn môi , khó khăn thốt ra một chữ “Đi....”

“Cáo từ .” Tần Mộ phong hừ lạnh một tiếng , không chút lưu luyên xoay người rời đi . Bóng lưng tiêu sái của hắn đã biên mất ở cửa .

Thiên Mạch mở mắt , một giọt lệ từ trong hốc mắt rơi xuống . Nhìn bóng lưng không chút lưu luyến nào của hắn , ngực của Thiên Mạch đột nhiên truyền đến một cơn đau đớn . Một mùi máu tươi tự nhiên truyền đến , một cỗ chất lỏng ấm áp đang dâng lên . Một vị ngọt đọng ở yết hầu , một ngụm máu đỏ tươi phun ra từ cổ họng .

Trước mắt tối sầm , Liễu Thiên Mạch từ từ ngã xuống , giống như một con diều giấy đứt dây...

Một tiểu lâu xinh xắn được xây dựng trong khu vườn thanh nhã , trăm hoa nở rộ rất đẹp , muôn hồng nghìn tía . Bên hồ những cành liễu theo gió lắc lư , tơ liễu bị gió thổi bay , nhẹ nhàng rơi trên mặt hồ . Gió mắt thổi qua mặt hồ làm thành những vòng tròn gợn sóng . Nếu để ý , còn có thể nghe thấy tiếng đàn . Tiếng đàn mờ ảo , như hư như thực , cũng không biết người đang gảy đàn là ai .

https://thuviensach.vn

“Ngươi biết ngươi là ai không ?” Liễu Thiến uống trà , thản nhiên hỏi nàng .

“Ta là Bạch Phi Yên .” Bạch Phi Yên quay đầu nhìn những gợn sóng trên mặt hồ . “Sự thật không thể thay đổi , ta là Bạch Phi Yên .”

“Nơi này đẹp không ?” Liễu Thiến mỉm cười , gật đầu , ánh mắt rơi vào trên mặt hồ .

“Đẹp , đẹp đến nỗi ta không muốn di ra ngoài .”

“Đẹp ở đâu ?” Liễu Thiến biết cái mà Liễu Thiên Mạch cho là đẹp không phải là ở cảnh sắc .

“Không tranh đoạt với đời , vô cùng yên tĩnh . Không có ân oán giang hồ , không có triều đình tranh đấu , không có những vướng mắc tình cảm . Ở trong này , ta chính là ta . Ta đã có được cuộc sống của riêng mình .”

“Mỗi người đều muốn có cuộc sống của riêng mình , trải qua nhiều mưa gió như vậy , ngươi và ta rốt cuộc cũng phải mỗi người mỗi ngả .”

“Có ý gì ?”

“Ngươi có sự theo đuổi của riêng mình , lại có người mình yêu thương . Sự tồn tại của ta sẽ chỉ làm ảnh hưởng đến ngươi mà thôi .”

“Ngươi sẽ đi ?” Liễu Thiên Mạch không còn cảm thấy bối rối , ngược lại phi thường trấn tĩnh . Nàng sớm đã ngờ tới sẽ có một ngày như vậy . Theo một ý nghĩa nào đó, nàng cùng Liễu Thiến không thể đồng thời tồn tại .

“Không biết , có lẽ ta sẽ biến mất .” Liễu Thiến mỉm cười .

“Cảm ơn ngươi đã làm bạn với ta lâu như vậy .”

“Ta chỉ là hư cấu , là nhân vật mà ngươi tự mình tưởng tượng ra . Ngươi nhìn xem , tất cả đều là hư cấu, đều là giả hết .”

“Ta biết .”

“Nơi này rất đẹp nhưng thuỷ chung vẫn là giả . Hoa không hương , nước không lạnh . Hết thảy mọi cảm giác đều là do ngươi tưởng tượng mà thôi . Nếu muốn có một cuộc sống như vậy thì hãy tự mình đi sáng tạo , những thứ tự tay mình làm ra mới là sự thật .”

Liễu Thiên Mạch mỉm cười “Những gì tốt đẹp nhất sợ rằng chỉ trong mơ mới có .”

https://thuviensach.vn

“Những vật đẹp đẽ trong mộng đều là giả , hãy đối mặt với sự thật , những gì đang ở trước mắt mới thật sự quan trọng . Nếu ngươi thực lòng yêu Tần Mộ Phong thì phải đi tranh đoạt , không thể cứ trốn mãi ở nơi này .”

“Thật sự phải đi tranh đoạt ?” Thiên Mạch chột dạ .

“Thể diện đáng giá bao nhiêu tiền ? Kỳ thực những vấn đề xảy ra giữa các ngươi đều là chuyện nhỏ , chẳng qua các ngươi không chịu bỏ qua hai chữ thể diện mà thôi .”

“Cũng đúng , ta và hắn đều là những người kiêu ngạo , không thể nhún nhường , không chịu khuất phục .”

“Ngươi cứ tự mình ngẫm nghĩ lại xem .”

“Ta sẽ đi , sẽ đi tranh đoạt .”

“Xin lỗi , ta không thể tiếp tục làm bạn với ngươi , ta cũng có cuộc sống của riêng mình .”

“Cám ơn .” Bạch Phi Yên đứng lên , ôm chầm lấy Liễu Thiến . Lúc chạm đến thân thể Liễu Thiến , bàn tay của nàng bỗng dưng xuyên qua người nàng ta .

“Ngươi...” Bạch Phi Yên ngây dại , nhìn vào bàn tay của mình . “Tại sao lại như vậy ?”

“Ngươi hãy nhìn cho rõ, ta không phải là người . Ta chỉ là một hư ảnh vốn không hề tồn tại .”

Liêu Thiến thối lui vài bước, đưa tay lên vẫy chào nàng . “Vĩnh biệt .” Thân thể Liễu Thiến dần dần trở nên trong suốt . Trên người tự nhiên tản mát ra một vầng sáng , đem cả người nàng bao phủ ở trong đó . Vầng sáng rực rỡ dần dần lan rộng , thân thể của nàng càng thêm trong suốt , dần dần mờ ảo . Vầng sáng từ từ ảm đạm , thân thể của liễu thiến giống như những hạt cát , phiêu tán tại không trung .

Một hạt cát trong suốt rơi xuống thảm cỏ trên mặt đất , từ thảm cỏ đó xuất hiện một cây bồ công anh . gió mát thổi qua , những đoá hoa của cây bồ công anh bị gió thổi bay ...

https://thuviensach.vn

Chương 66 : Thiên ý trêu người

Một tia sáng mặt trời xuyên qua lớp vải mỏng trên cửa sổ , chiếu vào mặt Bạch Phi Yên đang ngủ say . Vầng sáng chói mắt kích thích các giác quan của nàng , Bạch Phi Yên trong lúc ngủ mơ từ từ tỉnh dậy .

Ngáp một cái , nàng giống như đứa trẻ dụi dụi đôi mắt còn nhập nhèm . Cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch lên , trong vẻ đáng yêu mang theo vài phần mị hoặc .

Thấy người trước mặt chưa hoàn toàn tỉnh ngủ , thanh âm thiếu kiên nhẫn của Tần Mộ phong vang lên "Bổn nữ nhân , ngươi ngu ngốc sao ? Ta cùng lắm chỉ chửi ngươi vài câu mà thôi , ngươi có cần dùng phương thức này để doạ ta không ? Chết tiệt , ngươi biết rõ ta không thể hạ mình cũng không chịu cúi đầu , cố tình theo ta đối chọi gay gắt . Nếu ngươi thực sự tức giận thì cứ đánh ta mắng ta , nhưng ta không cho phép ngươi dùng phương pháp ngu ngốc này để tra tấn chính mình ." Nữ nhân này , đúng là muốn làm hắn tức chết .

Tự nhiên bị Tần Mộ Phong thoá mạ , bạch Phi Yên không hiểu ra sao "Ngươi nói cái gì ? Ngươi mới là ngu ngốc . Ta không làm bị thương bản thân , dù có cãi nhau với ngươi cũng không ngu đến nỗi tự tra tấn chính mình ." Hình ảnh trước khi hôn mê hiện lên trong tâm trí nàng .

Tần Mộ Phong dùng ánh mắt xem thường nhìn nàng "Trong lòng rõ ràng rất để ý ta nhưng ngoài mặt lại làm bộ không để ý chút nào , ngươi nhất định phải kiêu ngạo như vậy sao ?"

Bạch Phi Yên lập tức ngồi bật dậy "Bình Nam Vương , trước đây ngươi châm chọc khiêu khích ta , ta có thể không tức giận sao ?" Nàng vô tình cùng hắn đối chọi gay gắt .

Tần Mộ Phong thô lỗ bắt nàng nằm xuống giường "Nữ nhân , không cho phép lộn xộn ."

Bạch Phi Yên hung hăng đập một cái lên trên cánh tay hắn "Ngươi không cho ta di chuyển thì ta phải ngoan ngoãn nằm xuống , nếu thế thì chẳng phải ta đây sẽ rất mất mặt sao ?"

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong nhất thời á khẩu không trả lời được , bất đắc dĩ thở dài một tiếng , đứng dậy đi đến bên cạnh bàn "Uống thuốc trước đi ." Đối với Bạch Phi Yên , hắn hoàn toàn không có gì để nói . Nữ nhân mau mồm mau miệng này tuyệt đối có thể bức thánh nhân đến phát điên .

"Ngươi bảo ta uống thì ta phải uống , không phải là mất mặt sao ?" Bạch Phi Yên nháy mắt , cố ý không nghe lời .

Tần Mộ Phong nhìn nàng coi thường "Lãnh Băng Băng bảo ngươi uống ." Bát thuốc này đã được đưa đến rất lâu , tả thủ thần y đã căn dặn , chỉ cần Bạch Phi Yên tỉnh lại thì bằng mọi cách phải bắt nàng uống bát thuốc này .

Bạch Phi Yên tức giận , trừng mắt nhìn hắn một cái , đoạt lấy chén thuốc trong tay hắn "Uống thì uống , sợ ngươi a ." Nghe lời đại tỷ , tuyệt đối không sai .

Vị đắng của thuốc đông y làm cho khuôn mặt thanh tú nhỏ nhắn của Bạch Phi Yên nhăn lại "Đắng a ." Nàng lè lưỡi ra , giống như một con chó nhỏ .

"Ăn một viên ." Tần Mộ Phong lấy một viên mứt quả đút vào trong miệng nàng , Phi Yên lập tức cảm nhận được hương vị ngọt ngào của mứt quả .

Sau khi ăn xong mứt quả, Bạch Phi Yên không cho là đúng , hừ hừ nói "Cũng không tệ lắm , không thể tưởng tượng được đường đường là Bình Nam Vương mà cũng làm cái chuyện lấy lòng con gái như thế này ."

"Thiên Mạch , ta chưa bao giờ biết ngươi lại là một nữ nhân mau mồm mau miệng và ương ngạnh đến thế ." Trong trí nhớ của hắn , Liễu Thiên Mạch là một nữ tử lạnh lùng , cao ngạo , hiểu rõ sự đời , không bao giờ nhiều lời , cũng không ngây thơ . Nhưng Liễu Thiên Mạch đứng trước mặt hắn bây giờ hoàn toàn là một tiểu nữ nhân ngang bướng .

Bạch Phi Yên liếc hắn một cái "Không phục a ? Ngươi cắn ta đi ."

Tần Mộ Phong lấy một viên mứt quả nhét vào trong miệng nàng , không thèm so đo "Ăn đi ."

Bạch Phi Yên bĩu môi "Ăn thì ăn , sợ ngươi a ?"

Vẻ mặt cùng ngữ khí giống như trẻ con của nàng làm cho Tần Mộ Phong không khỏi bật cười , hắn lắc đầu bất lực "Ai...ăn đi ."

https://thuviensach.vn

“Xem ra hai vị tình cảm rất hoà hợp .” Một nữ nhân say khướt bước qua ngưỡng cửa , lảo đảo ngã úp mặt xuống giường .

Tần Mộ Phong nhíu mày “Ngươi xác định nàng là Lãnh Băng Băng ?”

Bạch Phi Yên liếc mắt đánh giá Lãnh Băng Băng từ đầu đến chân “Đúng vậy , ta xác định nàng là đại tỷ của ta .” Lãnh Băng Băng mặc một bộ y phục rộng thùng thình dệt bằng sợi gai , trên quần áo còn thêu hình một cái đầu lâu màu đen , quần áo từ trên xuống dưới có rất nhiều lỗ nhỏ , cổ tay áo thì rách tung toé , tóc dài buộc thành đuôi ngựa , trông lam lũ không chịu nổi .

“Tả thủ thần y trong truyền thuyết là như vậy ?” Tần Mộ Phong thực sự hoài nghi “Ta nghĩ mình đang nhìn một tên khất cái .”

“Đại tỷ của ta xưa nay vẫn luôn như vậy .” Bộ quần áo trên người Lãnh Băng Băng là trang phục thịnh hành nhất của mấy ngàn năm sau , Tần Mộ Phong đúng là không có chút hiểu biết nào cả .

Lãnh Băng Băng ngóc đầu dậy , hướng Bạch Phi Yên cười hắc hắc “Tiểu muội , thật xấu hổ quá , ta lại vừa uống thêm một chút rượu . Bất quá ta lấy đầu ra bảo đảm , sẽ không chuẩn đoán sai , lại càng không làm ngươi chết .”

Bạch Phi Yên không khỏi bật cười “Ta biết , tả thủ thần y sẽ không chuẩn đoán sai .” Nhận thức Lãnh Băng Băng nhiều năm như vậy cơ hồ chưa từng thấy nàng tỉnh táo .

Lãnh Băng Băng tựa vào giường , ngón tay cào cào tóc , ho một tiếng “Căn cứ theo nhiều năm kinh nghiệm nghiên cứu của ta , ngươi nhất định đã uống máu Tần Mộ Phong . Hắn đối với người hạ cổ ‘si tâm không thay đổi’ , ngươi đối với hắn cũng ‘si tâm không thay đổi’ ” Lãnh Băng Băng tặc lưỡi “Người này thực con mẹ nó may mắn , bị hạ cổ mà còn có thể hưởng thụ phúc lợi .”

Bạch Phi Yên sửng sốt , đôi mắt nheo lại “Cái gì ?” Nàng yêu Tần Mộ Phong là do dược vật sao ?

“Ta trúng ‘si tâm không thay đổi’ ?” Tần Mộ Phong cũng đồng dạng nheo mắt lại .

“Ngươi là kẻ điếc sao ? Ta nói rất rõ ràng mà , ngươi bị trúng cổ ‘si tâm không thay đổi’ trong truyền thuyết . Đặc điểm của cổ ‘si tâm không thay

https://thuviensach.vn

đổi' là người trúng cổ cho đến chết cũng chỉ yêu thương người hạ cổ ." Nàng ngáp một cái "Ngươi yêu nhất nữ nhân nào thì nữ nhân đó là hung thủ ." Ánh mắt của Lãnh Băng Băng chậm rãi dừng lại ở trên người Bạch Phi Yên , ý tứ sâu sắc "Tiểu muội , có thể làm gì ta đã làm , nói , ta cũng đã nói . Ta nghĩ , các ngươi đều cần một chút thời gian để nhìn nhận vấn đề một cách nghiêm túc . Nếu muốn giải cổ thì đến tìm ta , còn không muốn giải , ta không có gì để nói ."

Bạch Phi Yên hơi trầm mặc "Ta biết ."

Tần Mộ Phong cúi đầu nói nhỏ "Thiên Mạch , ngươi hy vọng ta làm như thế nào ?"

Bạch Phi Yên cười khổ một chút , chậm rãi lắc đầu "Ta không biết ."

Hắn cười chế giễu chính mình "Thực châm chọc có phải hay không ?"

Bạch Phi Yên cũng lắc đầu "Không, một chút cũng không châm chọc . Ta không biết việc ngươi yêu Thải Hà có phải do quan hệ của dược vật hay không , nhưng là..." Giọng nói của nàng trở nên rất nhẹ, nhẹ đến nỗi cơ hồ nghe không thấy "Ta thực sự yêu chàng , dược vật có thể khống chế cảm xúc của ta nhưng lại không khống chế được trái tim ta . Mộ Phong....Ta yêu chàng ." Bạch Phi Yên nhẹ nhàng nắm lấy tay của Tần Mộ Phong "Bạch Phi Yên ta một khi đã làm chuyện gì thì sẽ không bao giờ hối hận . Cho dù...chàng không thương ta ." Nàng là một nữ tử rất dễ động tình , một khi đã yêu , thì một lòng một dạ . Nàng chỉ có một trái tim , một tình yêu , đã trao cho Tần Mộ Phong thì không thể thu hồi được nữa .

Tần Mộ Phong nắm chặt lấy tay của Bạch Phi Yên "Ta thực xin lỗi nàng ."

Bạch Phi Yên lắc đầu "Chàng không cần xin lỗi ta . Chỉ có thể nói , thiên ý trêu người ."

"Nàng hy vọng ta sẽ làm như thế nào ?" Thanh âm của hắn khàn khàn .

Nàng cười ảm đạm "Ta không phải chàng , không thể thay chàng quyết định . Ta thấy chàng nên bình tâm suy nghĩ một chút ."

Tần Mộ Phong từ từ buông tay Bạch Phi Yên ra , xoay người đưa lưng về phía nàng "Cho ta một chút thời gian ."

"Được ."

Tần Mộ Phong dừng một chút sau đó bước đi ra ngoài .

https://thuviensach.vn

Nhìn theo bong lưng của hắn , Bạch Phi Yên cười khổ “Đại tỷ , chàng nhất định rất thống khổ .”

Lãnh Băng Băng nhìn nàng “Ngươi thì sao ? Ngươi không thống khổ à ?” Tần Mộ Phong khổ, nàng làm sao không khổ .

Bạch Phi Yên ngẩng đầu lên , cười thê lương “Ta không đau khổ , chỉ hận thiên ý trêu người . Hoá ra , không phải ta đến muộn , mà là...” Bọn họ đều bị ông trời trêu đùa .

Có thể không biết võ lâm minh chủ là ai nhưng không thể không biết Vô Tranh sơn trang .

Có thể cướp bóc lục đại môn phái chứ không thể đắc tội với Vô Tranh sơn trang .

Có thể cùng hai phái hắc bạch đối nghịch chứ không thể trêu chọc Vô Tranh sơn trang .

Hai chữ vô tranh , có ý không cùng thế nhân tranh đoạt . Vô Tranh sơn trang là nơi an dưỡng tuổi già của một đám võ lâm cao thủ từng danh trấn trên giang hồ . Mọi người trong Vô Tranh sơn trang đều làm theo quy củ của thiên hạ đệ nhất kiếm Bạch Mạn Điệp , đứng ngoài hồng trần , cùng thế vô tranh .

Tuy là Vô Tranh nhưng lại có thù tất báo . Một thế hệ tông sư cũng có khuyết điểm . Khuyết điểm của vài vị cao nhân trong Vô Tranh sơn trang này chính là bao che khuyết điểm .

Có người nói : Trước khi đắc tội với Vô Tranh sơn trang thì nên mua quan tài , sau khi đắc tội với Vô Tranh sơn trang thì tự sát là cách chết thống khoái nhất .

Theo thời gian , Vô Tranh sơn trang trở thành điều cấm kỵ nhất trên giang hồ .

Giang hồ đồn đại : Mỗi người trong Vô Tranh sơn trang dều tâm ngoan thủ lạt , lãnh khốc vô tình, giết người không chớp mắt .

Giang hồ đồn đại : Vô Tranh sơn trang ở nơi thâm sơn u cốc , trong đó xương trắng đầy đất , đầu lâu chất thành từng đống .

Giang hồ đồn đại : Vô Tranh sơn trang khắp nơi đều là tài bảo , giàu nhất cả nước .

https://thuviensach.vn

Giang hồ đồn đại : Vô Tranh sơn trang cao thủ như mây , có vô số bí kíp võ công .

Giang hồ đồn đại : ....

Vô Tranh sơn trang danh chấn giang hồ . Nhưng rốt cuộc nó nằm ở đâu ?

Đầu tháng 12 là khoảng thời gian lạnh nhất ở phương Bắc , đại tuyết phong sơn . Nhưng dù ở một nơi lạnh lẽo đến mấy thì cũng có những ngày thời tiết rất tốt , ví như hôm nay .

Gió mát thổi nhẹ nhàng , trăm hoa đua nhau khoe sắc . Những đám mây trôi lờ lững trên trên bầu trời , vừa yên tĩnh lại tao nhã .

Ở phương Bắc đột nhiên xuất hiện một toà giang nam tiểu viện đẹp như thơ như họa , tuyệt đối để lại cho người ta một ấn tượng sâu sắc . Nếu tiểu viện kia đã ở đó vài chục năm thì tự nhiên sẽ không có ai chú ý đến nó . Ba mươi năm thời gian, đủ để mọi người làm quen với sự hiện diện của nó .

Từng cái cột nhà trong tiểu viện đều được chạm trổ tinh sảo , làm toát lên vẻ xa hoa . Trên núi hương bay , dưới cầu nước chảy , mặc dù đang là mùa đông nhưng cỏ vẫn xanh , hoa vẫn thắm . Nếu nói thực lòng thì đây chính là một tiểu viện phi thường hoa mỹ . Đáng tiếc , diện tích hơi nhỏ .

Toà nhà ở sau viện có đầy đủ các loại kỳ hoa dị thảo và một dòng sông nhỏ quanh co . Ở phía trên dòng xông nhỏ là vài toà kiến trúc hình vòm rất đẹp mắt . Hai bên bờ sông là những cây liễu rủ , cành liễu mảnh đang đung đưa theo gió.

Cách bờ sông không xa là một ngôi đình , ngồi trong đó là bốn nữ nhân với những thần thái khác nhau .

Thời tiết rất thoải mái , các nàng tự nhiên cũng thực thoải mái .

“Đông Phong .” Nữ nhân lạnh lùng mặt không chút thay đổi .

“Tam Điều .” Nữ nhân có khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu đang cười trộm .

“Bát vạn .” Trong mắt nữ nhân lạnh nhạt tao nhã loé lên một tia tinh quang .

“Vân Vân , ta tới , phát tài...” Nữ nhân trông có vẻ tuỳ tiện kia nhếch môi lên , cười rất kiêu ngạo .

https://thuviensach.vn

Nữ nhân lạnh lùng nhìn mấy quan bài ở trước mặt của mình, bất lực ném ra "Lục Vạn...Lại vừa mất tiền ."

"Phát Tài ." Nữ nhân nhỏ nhắn đáng yêu nói .

Nữ nhân lạnh lùng bất đắc dĩ thở dài một cái "Đúng vậy , ta bị mất tiền còn ngươi thì phát tài ."

Tuỳ tiện nữ nhân liếc mắt nhìn nàng "Tam muội , Lăng Tương đánh xuống là quân bài Phát Tài chứ không phải nói nàng muốn phát tài ."

"Phát Tài là của ta ." Nữ nhân thoạt nhìn tao nhã cười hì hì , đem quân bài Phát Tài nhặt lên . Hắc hắc , ta muốn phát tài . Ta muốn Phát Tài này , cũng muốn phát tài kia ." (dịch đoạn này sao mà muốn điên luôn , mình có biết chơi mạt chược đâu , ai mà biết được 'phát tài' là một quân bài chứ)

Nữ nhân tuỳ tiện - Bạch Mạn Điệp nhỏ giọng nói thầm "Này , gần đây ngươi đều tháng vài trăm rồi , còn chưa đủ hay sao ? Nghĩ muốn vét sạch của ta à ?"

Nữ nhân tên là Lăng Tương cười hắc hắc "Yên tâm , Đại tỷ phu là bá chủ trong giới thương nhân ở phương bắc , ngươi sẽ không chết đói đâu ."

"Ai có nhiều tiền bằng nhà Tịch Linh ?" Nữ nhân tao nhã liếc nhìn quân bài trong tay , nhỏ giọng lẩm bẩm .

Tịch Linh bất đắc dĩ lắc đầu "Hồng Trung . Thanh Thanh , ngươi đừng làm tổn thương ta ." (cái Hồng Trung kia cũng là tên quân bài chứ không phải tên người đâu , Thanh Thanh mới là tên người)

Bạch Mạn Điệp vừa thấy Hồng Trung thì hai mắt lập tức sáng rỡ "Ha ha , ta ù..."

"Lại ù ." Lăng Tương không cam lòng bĩu môi "Ngươi mà ù nữa là ta chết đói đấy ."

"Đến chỗ lão công của ngươi và Băng Băng mà trộm ." Bạch Mạn Điệp vui vẻ phấn khởi nhận lấy ngân lượng , không hề cảm thấy khó chịu .

"Trộm không được ." Vẻ mặt nàng buồn khổ .

"Làm mấy tấm mặt nạ mang đi đấu giá ." Tịch Linh đem tiền đưa cho Mạn Điệp , nhàn nhã nói "Tìm Hạo Đình giúp ngươi đấu giá ."

"Nương , cái chuyện bán đấu giá này bản các chủ mặc kệ , trực tiếp đi tìm Thanh Long đường củ ." Một giọng nam ôn hoà xen vào giữa bọn họ .

https://thuviensach.vn

Tịch Linh vẫn đang xem bài , thản nhiên nói “Ngươi tới làm gì ? Bảo chúng ta ăn cơm ? Đánh xong ván này sẽ đi ăn cơm .”

“Không phải ăn xơm , đại tỷ dùng bồ câu đưa tin khẩn cấp .” Thiên Cơ các chủ Quân Hạo Đình dương dương tự đắc giơ tờ giấy trong tay lên “Nàng mời các ngươi đến tướng quân phủ ở kinh thành .”

“Bạch Bản...” Không nhìn hắn .

“Bắc Phong...” Hoàn toàn không nhìn .

“Nhất Đồng...” Thực sự không thèm nhìn .

“Cửu Vạn...” Giả vờ câm điếc .

Quân Hạo Đình ho khan một tiếng , cao giọng nói “ại tỷ nói lão thất trúng ‘si tâm không thay đổi’ , hiện tại nửa sống nửa chết , mời các ngươi lấy vi-ta-min đi cứu nàng .”

Bốn nữ nhân đồng thời đình chỉ động tác , một quân mạt chược bay qua nện lên mặt hắn “Tiểu tử thối , sao ngươi không nói sớm .”

“Đem Nhị tỷ , Tứ đệ , Ngũ muội , Lục muội của ngươi tìm về hết , chuẩn bị xuất phát .” Lại một quân mạt chược bay đến .

“Đem tất cả dược liệu trân quý của Thiên Cơ các đến đây , hiện tại phải mang đi .” Hôm nay là mưa mạt chược sao ? Như thế nào một quân lại tiếp một quân .

“Dùng bồ câu đưa tin cho Chu Tước đường chủ , bảo nàng tuỳ lúc nghe sự sai khiến của Băng Băng .” Lần này là chén trà bay tới .

Tuyết rơi suốt mấy ngày mấy đêm , kinh thành nơi nơi tuyết đọng , chỉ thấy một mảng màu trắng bạc .

Đêm đầu tiên sau khi tuyết ngừng rơi , gió lạnh thấu xương , những tiếng nước nhỏ tí tách vang lên không ngừng .

Trên đời này luôn luôn có những người tuyệt vọng . Người tuyệt vọng là người cô đơn nhất .

Có người nói , khi cảm thấy cô đơn thì hãy uống một ly rượu . Vì thế , nàng uống rượu .

Một ly rồi lại một ly , hương rượu cay nồng cũng không thể khiến cho trái tim nàng hết tịch mịch .

https://thuviensach.vn

Đột nhiên trong lúc đó, một trận tiếng bước chân rất nhỏ truyền đến bên tai nàng . Trong măt Bạch Phi Yên loé lên một tia sắc lạnh , sau đó lại trở lại bình thường “Người tới là khách, đến uống với ta vài chén đi .” Nàng mặc kệ người đến là ai , nàng chỉ muốn có người cùng nàng uống rượu .

“Xem ra ta đã đánh giá thấp ngươi .” Người nọ đứng bên ngoài cười lạnh , dựa theo thanh âm mà phán đoán thì đây hẳn là một nữ tử .

Bạch Phi Yên ngẩng đầu lên, làm cho chất lỏng trong chén trôi xuống cổ họng “Xem ? Ngươi có ý gì ?” Miệng nàng cong lên thành hình vòng cung , có chút chua xót .

Tất cả mọi người đều xem thường Bạch thất cô nương nàng , còn nàng ta, lại đánh giá cao nàng . Trộm trái tim người ta , lại đánh mất trái tim mình . Nàng thua , rất thê thảm .

“Có thể nghe được tiếng bước chân của ta , ta có lẽ đã xem thường ngươi ?” Tiếng cười lạnh lùng truyền đến bên tai Phi Yên .

Nàng cười lạnh , lười biếng liếc mắt nhìn bóng đen ngoài cửa “Võ công của ngươi rất cao sao ?”

“Ngươi nói sao ?” Nữ tử hừ lạnh “Ngươi đã biết , có phải hay không ?”

“A... đúng vậy...ta đã biết .” Đúng vậy , võ công của nàng ta rất giỏi , phóng mắt nhìn khắp thiên hạ cũng khó tìm được địch thủ .

“Nếu đã đến đây thì ta cũng không nghĩ sẽ còn sống trở ra .”

“Ta nói cô nương , ngươi tốt nhất đừng bốc đồng .” Những kẻ bốc đồng đứng trước mặt nàng chỉ có một kết cục .

“Liễu Thiên Mạch, ngày này năm sau sẽ là ngà giỗ của ngươi .” Hàn quang loè loè, ở trong bóng đêm thấy rất rõ ràng “Ta sẽ đốt nhiều giấy tiền vàng mã cho ngươi .” Bảo kiếm xuyên qua cánh cửa , hung hăng đâm về phía Bạch Phi Yên . Ngay sau đó là một bóng thân y phục dạ hành xuất hiện trước mặt nàng .

“Một khi đã như vậy...” Bạch Phi Yên nghiêng đầu , ‘vụ lý hoa’ lập tức rơi vào tay nàng .

Trong đôi mắt của nàng hiện lên những tia sắc lạnh , môi khẽ nhếch lên “Ta sẽ không khách khí .” Nàng vung tay , vĩ trâm lập tức tung ra hình thành một mảnh sóng màu bạc .

https://thuviensach.vn

Ngân tiên bay múa trong tay nàng , linh động hướng về phía Hắc y nhân .

Ngân quang chói mắt , sát khí lãnh liệt khiến cho đối phương không mở được mắt , thối lui vài bước .

Hắc y nhân lùi đến bậc cửa mới miễn cưỡng định thần lại, nàng nheo mắt , ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm vào ngân tiên trong tay Bạch Phi Yên “Roi tốt .”

Khoé miệng Bạch Phi Yên nhếch lên “Đương nhiên .” Nụ cười của nàng lạnh thấu xương .

“Hãy xưng tên ra , ta không động thủ với vô danh tiểu tốt .” Hăc y nhân vung kiếm , trên mặt đất đã xuất hiện một vết lõm hình vòng cung .

“Hãy xưng tên ra , ta cũng không động thủ cùng vô danh tiểu tốt .” Bạch y của Phi Yên bị gió thổi bay dính sát vào người . Mái tóc đen bay toán loạn che mất tầm nhìn của nàng . Tóc , có thể che được tầm mắt của nàng , chứ không che được đôi mắt sắc bén của nàng .

Con ngươi trong rẻo của nàng đang toả sáng trong đêm đen .

Hắc y nhân hít một hơi thật sâu, kiêu ngạo vênh mặt lên “ Nam Việt Dạ cơ...”

“Sảng khoái .” Ngân tiên ại huy động “Người biết thân phận của ta đều đã hoá thành tử thi .” Cho nên , nàng ta không cần biết .

“Đê tiện .”

“Hừ , binh bất yếm trá , ai bảo ngươi ngốc như vậy ?”

“Kẻ biết thân phận của ta cũng phải chết .”

Đôi mắt của Dạ cơ nhíu lại, hung quang hiện ra .

“Nhìn ngươi không biết có năng lực đó không .” Bạch Phi Yên vũ động ngân tiên ngăn kiếm của nàng .

Thanh kiếm của Dạ cơ uyển chuyển như rồng bay . Ban đêm không có ánh trăng , chỉ mở hồ thấy được hàn quang chớp động , hai bóng người bay lượn trong không trung .

Cao thủ quyết đấu , thắng bại khó dò . Chỉ hơi sơ ý một chút thôi cũng đủ để ôm hận cả đời .

Nếu Dạ cơ là Nam Việt đệ nhất tử sĩ , thì Bạch Phi Yên nàng cũng là Thiên Diệp đệ nhất sát thủ , lại còn là một sát thủ tâm cao khí ngạo , ra tay

https://thuviensach.vn

độc ác . Cho nên , nàng đã thắng .

Thời điểm ngân tiên của nàng cuốn quanh cổ của Dạ cơ , nàng cũng không ngạc nhiên "Ngươi thua ." Nàng nói rất lãnh đạm, tựa hồ đã sớm dự đoán được kết cục như vậy . "Đúng vậy, ta thua ." Dạ cơ cũng không bất ngờ .

"Không hổ danh là Nam Việt đệ nhất tử sĩ ." Dạ cơ dù thua cũng không hề sợ hãi .

"Ta đã dự đoán được kết cục , thời điểm ngươi lên tiếng , ta đã biết mình sẽ thua ." Nàng buông bảo kiếm ra , mặt không chút thay đổi .

Bạch Phi Yên nheo mắt , lấy tay giật cái khăn che mặt của nàng ra . Lúc cái khăn che mặt của Dạ cơ rơi xuống , trong nháy mắt , trên mặt nàng hiện lên một nụ cười "Thải Y cô nương , chúng ta lại gặp nhau ."

"Liễu phi nương nương , không nghĩ đến sẽ có lúc ta nằm trong tay ngươi ." Nàng chưa bao giờ xem Liễu Thiên Mạch là đối thủ , ai mà ngờ...

"Ta nghĩ, chúng ta cần nói chuyện ." Nàng thu hồi ngân tiên , thản nhiên nói "Ngươi là nữ nhân thông minh nhất mà ta từng thấy , ta có mấy việc muốn hỏi , ngươi có thể trả lời không ?"

Dạ cơ tự chế giễu chính mình "Tù nhân nào có tư cách cự tuyệt ." Thua ở trong tay Bạch Phi Yên , nàng không có lời nào để nói .

"Ta thực nghi hoặc , ngươi đã hãm hại Hàm Thuý như thế nào ?" Vấn đề này Bạch Phi Yên vẫn nghĩ không ra .

"Hàm Thuý vẫn cho rằng ta là một nữ nhân không có đầu óc , sau khi ngươi được sủng ái , nàng cùng ta liên hợp để cùng nhau đối phó ngươi . Ta trong lúc vô ý đã phát hiện ra Hàm Thuý có võ công , lúc Liễu Thiến tiến vào Vương phủ , ta giật dây cho nàng đi ám sát Liễu Thiến , cũng lặng lẽ đem lệnh bài của ta nhét vào người nàng ."

"Ngươi làm sao biết lệnh bài trên người nàng sẽ rơi ra ?" Bạch Phi Yên nheo mắt .

"Ta cúng không biết , hoàn toàn là chuyện ngoài ý muốn . Ta nhìn thấy Phi Dương quay về Thính Phong hiên nên mới để cho nàng đi . Mục đích của ta là để cho Phi Dương bắt lấy nàng . Đến lúc đó , nàng sẽ hết đường chối cãi . Không nghĩ đến nàng cư nhiên bị Liễu Thiến đả thương . Sau khi nàng chạy trốn đến Thải Nguyệt hiên , Vương gia lại cố ý muốn xem lưng

https://thuviensach.vn

của ta , ta lập tức hiểu ra mọi chuyện . Cho nên, ta cố tình lừa nàng quay về Thuý Nghi các , cũng cố ý phân phó nha hoàn đi mời nàng .” Chỉ có ở thời điểm này, nàng mới có thể đem mọi chuyện nói hết ra .

“Trong đồ ăn của ta hạ hoa hồng , đem xạ hương bỏ vào trong túi thơm là do ngươi làm ?” Trừ bỏ Dạ cơ , ai có kỹ thuật tốt như thế ?

“Ngươi phát hiện ?” Dạ cơ thở dài một tiếng “Tại sao ta lại làm chuyện ngu ngốc thế này ?” Vốn tưởng rằng Liễu Thiên Mạch chỉ là một nữ tử bình thường , không nghĩ tới.... Dùng cái loại phương pháp này để đối phó với nàng đúng là quá ngu xuẩn .

Bạch Phi Yên đứng lên , khuôn mặt lạnh lùng của nàng đối diện với Dạ cơ “Nếu ta đoán đúng thì nhiệm vụ của ngươi là đi ám sát Tần Mộ Phong ? Vì cái gì tới giết ta ?”

Dạ cơ cúi đầu cười khổ “Bởi vì ta ghen tị với ngươi , ghen tị Vương gia đối xử tốt với ngươi . Trước khi giết hắn , ta muốn giết ngươi .” Bây giờ nàng mới phát hiện , Liễu Thiên Mạch quả thực là một nữ tử rất đáng để yêu .

Phi Yên ảm đạm “Ngươi yêu Vương gia có đúng không ? Nếu không , ngươi sẽ không trái lệnh Nam Hận Thiên . Trước đây hắn dùng bồ câu đưa tin lệnh ngươi ám sát Tần Mộ pPhong , nhưng là , ngươi đã không xuống tay . Ngươi hạ thủ không được .” Lại là một nữ tử đáng thương vì tình yêu mà mê muội .

Nụ cười của Dạ cơ có chút cô đơn “Liễu Thiên Mạch , thật đáng tiếc , chúng ta lại là kẻ thù .” Không nghĩ đến người hiểu nàng nhất lại là nàng ta .

“Ta chỉ là một tiểu nữ tử , cần gì phải tìm nhiều người như vậy tới giết ta ? Sau khi giết ta , ngươi tính làm gì ?” Giờ này đối mặt với Dạ cơ không phải là đại nội đệ nhất mật thám Tuyết Nhạn mà chỉ là một nữ tử bình thường .

Dạ cơ cười thê lương “Ý tưởng thực ngu xuẩ phải không ? Biết rõ hắn không thương ta nhưng thuỷ chung vẫn không muốn rời đi . Cho dù làm công cụ làm ấm giường cho hắn cũng vẫn vui vẻ chịu đựng .” Một khi đã yêu sâu đậm thì đều trở thành những kẻ ngu ngốc .

“Ta không biết .” Bạch Phi Yên lắc đầu .

https://thuviensach.vn

Nếu nàng đứng ở lập trường của Dạ cơ , có phải hay không nàng cũng sẽ làm như vậy ? Nàng không dám xác định, thực sự không xác định .

“Tình chôn sâu ở trong đáy lòng a...” Dạ cơ thở dài một tiếng , chậm rãi ngẩng đầu lên . Một giọt nước mắt lăn trên má , yên lặng rơi xuống đất .

“Có lẽ là thế .” Bạch Phi Yên đồng dạng thở dài một cái .

“Nếu chúng ta không phải đối thủ thì làm bằng hữu đi ?”

“Hẳn là thế , ta nhớ rõ lần đầu tiên chúng ta giao thủ ở Thính Phong hiên , ta biết giữa chúng ta sẽ có ngày gặp lại . Quả nhiên giữa chúng ta còn có chuyện khó nói a...”

“Đúng vậy , lần đó ta đã gặp được đối thủ chân chính .” Chuyện Liễu Thiên Mạch là người đã cùng nàng giao thủ ở Thính Phong hiên thật sự là nằm ngoài ý liệu của nàng . Thải Y là Dạ cơ, Liễu Thiên Mạch đương nhiên cũng có một thân phận khác mà người ta không biết .

Nàng thua, nhưng không hề hoảng loạn , ngược lại còn cảm thấy may mắn . Trong cuộc sống rất khó gặp được đối thủ chân chính , nhưng , nàng đã gặp .

“Bạch Phi Yên này tung hoành giang hồ nhiều năm như vậy , chỉ có ngươi và Tần Mộ Phong xứng đáng là đối thủ của ta .” Bạch Phi Yên chậm rãi giơ tay lên , nhìn chằm chằm vào ngân tiên trong tay “Sống trên đời mà không có đối thủ đúng là rất tịch mịch .”

Dạ cơ cúi đầu nhìn vào vết đỏ trên cổ tay “Nếu không phải ngươi hạ thủ lưu tình thì cánh tay của ta đã bị phế . Đánh cũng đã đánh rồi , ta không phải đối thủ của ngươi . Ngươi thực sự rất thất vọng , đúng không ? Thật xin lỗi , ngươi đã đánh giá ta quá cao .” Nàng sờ cổ , cười cười “ Tay bị phế là chuyện nhỏ , rơi đầu mới là chuyện lớn .” Nếu không phải Liễu Thiên Mạch hạ thủ lưu tình thì nàng đã sớm rơi đầu .

Phi Yên lắc đầu cười khổ “Không, ta không thất vọng . Nhiều năm như vậy, ngươi là người duy nhất tiếp được ba trăm chiêu của ta .”

Dạ cơ đột nhiên nở nụ cười “Ta cư nhiên bại dưới tay ngươi , thật không cam lòng a .” Nàng đã mất tất cả . Người được xưng là Nam Việt đệ nhất tử sĩ như nàng lại thua ở trong tay Liễu Thiên Mạch , thật sự quá châm chọc .

“Trong cuộc sống , có lúc thắng lúc thua . Có nhiều lúc , thắng hay thua cũng không quan trọng .” Ngân tiên trong tay nàng lại vung lên , một mảnh

https://thuviensach.vn

sóng màu bạc lại hiện ra .

“Ta năm tuổi bắt đầu luyện võ , vì cái gì mà lại kém ngươi .” Dạ cơ cười càng chua xót .

“Ta sáu tuổi .” Bạch Phi Yên thản nhiên nói “Đều như nhau cả thôi .”

Đạ cơ chậm rãi lắc đầu “Không , không giống nhau . Ngươi có thể tay không bẻ kiếm , ta thì không thể .” Ánh mắt của nàng di chuyển , nhìn vào thanh kiếm gãy trong tay .

Nàng chưa bao giờ nghĩ đến bảo kiếm trong tay Dạ cơ nàng lại bị một người bẻ làm hai đoạn . Mà người kia , lại là nữ nhân cướp đi tất cả của nàng .

Nàng cười thành tiếng “Ta tự nhận tài mạo song toàn , văn thao võ lược nhưng cuối cùng vẫn bị ngươi đoạt đi tất cả , ngay cả chút tôn nghiêm cuối cùng của ta cũng bị ngươi đoạt đi .” Một trận chiến này , nàng thất bại thảm hại , ngay cả tôn nghiêm cũng mất nốt .

Dạ cơ đánh mất tôn nghiêm nhưng lại thắng được sự tôn trọng của Bạch Phi Yên . Cho dù nàng làm chuyện sai lầm , Bạch Phi Yên vẫn như cũ tôn trọng nàng . Trên thực tế , tôn trọng cũng là đồng tình , hai cái này đã không thể phân rõ , nhưng việc này không quan trọng .

Dạ cơ cảm thấy được nguyên nhân lớn nhất khiến cho nàng mất đi tôn nghiêm chính là do Tần Mộ Phong .

“Ngươi thích Tần Mộ Phong ở chỗ nào ?” Nàng không biết mình đang hỏi Dạ cơ hay là hỏi chính nàng , các nàng rốt cuộc thích Tần Mộ Phong ở điểm nào ? Hắn đáng giá đến mức khiến cho các nàng đối với hắn một lòng một dạ hay sao ?

“Không biết .” Dạ cơ lắc đầu, nước mắt theo hốc mắt tràn ra “Hắn phong lưu , vô tình , lãnh khốc , vốn không đáng để yêu . Nhưng là, ta lại thương hắn . Lần đầu tiên nhìn thấy hắn ta đã yêu hắn đến mức không còn thuốc chữa .” Nàng đột nhiên nở nụ cười , nước mắt dính đầy hai gò má .

“Ngươi đã biết như vậy thì tại sao còn yêu hắn ? Hắn không xứng .” Bạch Phi Yên trong lòng cũng đang cười nhạo chính mình . Nàng cùng Dạ cơ giống nhau , đều là nữ nhân ngốc .

“Chính là ta thương hắn .” Trên môi Dạ cơ hiện lên một nụ cười thê lương “Liễu Thiên Mạch ,tuy chỉ là một chữ tình nhưng không thể nói rõ .

https://thuviensach.vn

Lúc ngươi gặp được, ngươi tự nhiên sẽ minh bạch .” Một nữ nhân không vương khói lửa nhân gian như Liễu Thiên Mạch có thể hiểu được tình yêu hay sao ?

“Thập lý bình hồ sương mãn thiên ,

thốn thốn thanh ti sầu hoa niên ,

đối nguyệt hình đan vọng tương hỗ ,

chích tiện uyên ương bất tiện tiên .” Nàng giương mắt nhìn Dạ cơ “Ta sớm đã gặp được, như thế nào lại không hiểu ?” Một năm trước , nàng không hiểu . Nhưng bây giờ thì nàng đã hiểu .

Lời nói của Bạch Phi Yên khiến cho Dạ cơ cảm thấy bất ngờ .

“Ngươi cũng yêu Tần Mộ Phong đúng không ? Nếu không ngươi sẽ không ở lại bên người hắn . Một nữ tử như ngươi nếu không thương thì làm sao lại cam tâm tình nguyện ở cùng hắn ? Cam tâm tình nguyện để hắn thương tổn ?”

“Ai , ta cũng không biết, nếu có thể lựa chọn thì ta sẽ không tuyển hắn .” Trong tình yêu , làm sao tự chủ ?

Dạ cơ thanh nhẹ một cái, con mắt chuyển quan nhìn Bạch Phi Yên “Ngươi là ai ?”

Bạch Phi Yên ngẩng đầu , nhìn thẳng vào mắt nàng “Vô Tranh sơn trang Thất tiểu thư , võ lâm đệ nhất phi tặc , đệ nhất sát thủ phi Yến - Bạch Phi Yên .” Chuyện đến lúc này nàng cũng không muốn giấu diếm nữa .

Dạ cơ mỉm cười , trong mắt không che dấu được một tia tuyệt vọng “Ta nhớ kỹ, Bạch Phi Yên .” Dạ cơ nhắm mắt lại , hai hàng thanh lệ chậm rãi chảy xuống , nàng nâng kiếm lên , kề vào cổ .

Ngay khi đoạn kiếm gãy kia vừa chạm vào cổ nàng thì một cây roi đã quấn lấy nó .

Nàng mở to mắt , bình tĩnh liếc mắt nhìn phi Yên một cái “Bạch Phi Yên, để cho ta chết .” Nàng thất bại thảm hại, chỉ có thể dùng cái chết để giải thoát .

“Ngươi cho rằng chết đi thì xong hết mọi chuyện sao ?” Chết , là cách ngu xuẩn nhất .

“Ta không còn lựa chọn nào khác .” Dạ cơ thấp giọng .

“Không , Thải Y , ngươi còn có sự chọn lựa khác .”

https://thuviensach.vn

Một thân ảnh tuấn dật từ trong bóng tối đi ra , nhẹ nhàng đoạt lấy kiếm trong tay Dạ cơ "Ngươi còn có thể lựa chọn ."

Dạ cơ trợn mắt há mồm nhìn Tần Mộ Phong hồi lâu , vẻ mặt lúng túng "Vương gia , ngươi tới khi nào ?" Nàng không muốn hắn nhìn thấy bộ dạng xấu xí của nàng .

Tần Mộ Phong trầm mặc một lúc lâu mới mở miệng "Thải Y, ta cần nói chuyện với ngươi ."

Bạch Phi Yên ngẩng đầu liếc Tần Mộ Phong một cái , xoay người đi vào . Vừa mới bước đến bậc cửa thì nghe thấy giọng nói của Tần Mộ Phong "Phi Yên , nàng có thể đi với ta không ?"

Nàng ngoái đầu nhìn lại , mỉm cười "Phi Yên nguyện ý đi cùng chàng ." Hắn gọi nàng là Phi Yên , tự nhiên đã chấp nhận thân phận của nàng . Từ nay về sau , nàng sẽ không dùng thân phận Liễu Thiên Mạch nữa . Mà nàng sẽ là nữ nhân yêu của hắn , Bạch Phi Yên .

"Phi Yên , lại đây ." Hắn vươn tay ra .

Bạch Phi Yên đi đến bên người hắn , để tay mình vào lòng bàn tay ấm áp của hắn "Mộ Phong , chàng hiểu suy nghĩ kỹ rồi chứ ."

Hắn nắm chặt bàn tay mềm mại của nàng "Hai ngày hai đêm , vậy là đủ rồi ." Đúng vậy , hai ngày hai đêm , hắn đã nhốt mình trong phòng suốt hai ngày hai đêm , đủ để đem một cái gì đó suy nghĩ thật thấu đáo .

"Chỉ cần chàng không buông tay , ta cả đời sẽ để cho chàng nắm ." Bạch Phi Yên cười ôn nhu .

Khoé miệng Tần Mộ Phong hơi nhếch lên , cười như không cười "Kiếp này hay kiếp sau , ta cũng sẽ không buông nàng ra ." Ánh mắt thâm thúy của hắn chiếu thật sâu vào đáy mắt của nàng , Tần Mộ Phong biết , đây là lời hứa hẹn của hắn đối với nàng . Hắn thề , đời này dù sống hay chết cũng không vi phạm lời hứa .

https://thuviensach.vn

Chương 67 : Trăm ngàn phức tạp

Đẩy cửa ra , gió lạnh ùa vào trong phòng, ngọn nến trên bàn đột nhiên nhấp nháy , trong phòng lúc sáng lúc tối .

“Có lạnh hay không ?” Tần Mộ Phong lôi kéo Phi Yên vào cửa, bất giác nắm chặt lấy bàn tay mềm mại của nàng .

Bạch Phi Yên khẽ lắc đầu “Ta không lạnh .”

Dạ cơ đi ở phía sau cười chua xót “Ta thực hâm mộ các ngươi .” Ánh nến lập loè chiếu vào mặt nàng , mơ hồ có thể thấy được ánh mắt thống khổ của nàng .

“Ngươi hâm mộ ta làm cái gì ?” Bạch Phi Yên quay đầu lại liếc nàng một cái “Ngươi cũng có thể .” Với tài mạo của Dạ cơ, muốn tìm một nam nhân toàn tâm toàn ý yêu nàng không phải là chuyện khó . Đương nhiên , nam nhân kia không phải là Tần Mộ Phong .

Dạ cơ lập tức hiểu được ý tứ của Bạch Phi Yên , nàng thở dài, nhỏ giọng nói thầm “Đúng vậy , ta có thể .” Nếu không phải nàng quá cố chấp thì tuyệt đối có thể tìm được một nam nhân tốt .

“Thải Y, thực xin lỗi . Làm nam nhân ta rất thất bại , làm tổn thương trái tim ngươi .” Ánh mắt của Tần Mộ Phong dừng trên người Phi Yên , trong đáy mắt hiện lên những tia sáng dịu dàng “Cũng làm tổn thương Phi Yên .”

Dạ cơ cụp mắt xuống , không nhìn bọn họ , nhẹ nhàng lắc đầu “Ngươi không cần nói xin lỗi với ta . Ta biết ngươi không thương ta .” Nhìn ánh mắt yêu thương Tần Mộ Phong dành cho Phi Yên , nàng biết , trong suốt kiếp này , trong lòng hắn cũng không thể dung thêm một người đàn bà nào khác .

Ánh mắt mà hắn dành cho Phi Yên giống như trên đời này chỉ có một mình nàng . Nàng chưa bao giờ nhìn thấy hắn như vậy , thâm tình , dịu dàng , thuỷ chung . Trước Bạch Phi yên , chưa từng có nữ tử nào chiếm được trọn vẹn trái tim hắn . Nàng không chiếm được , Thải Hà cũng thế .

Tần Mộ Phong kéo Phi Yên ngồi xuống , cũng bảo Dạc ơ ngồi xuống “Nếu biết ta không thương ngươi , tại sao không lựa chọn một người tốt

https://thuviensach.vn

hơn ?" Có thể nhận được sự ưu ái của nàng vừa là may mắn , cũng vừa là sự bất hạnh của hắn .

Bạch Phi Yên than nhẹ một tiếng , mang theo mấy phần bất đắc dĩ "Nếu có thể chọn , thì không cần đến cảm tình ."

trong ánh mắt Dạc ơ hiện lên một tia thoải mái , nàng ngẩng đầu lên "Các ngươi yên tâm , ta sẽ không trở lại quấy rầy các ngươi . Dạ cơ chúc hai vị bạch đầu giai lão ."

Phi Yên nhấc ấm trà lên , chậm rãi rót một chén trà lạnh "Nhanh như vậy đã muốn đi ? Không uống chén trà sao ?"

"Ngươi cho rằng ta còn có mặt mũi để uống trà sao ?" Nàng lại quay đầu đi , không muốn đối mặt với bọn họ .

"Ta lấy trà thay rượu kính ngươi một chén ." Bạch Phi Yên nâng chén trà lên, ngửa đầu uống cạn .

Dạ cơ rốt cuộc cũng quay đầu lại nhìn Phi Yyên "Vì cái gì ?"

"Chúng ta đều là nữ tử giang hồ , cùng uống rượu , thì chính là bằng hữu ." Nàng lại rót cho mình một chén , nâng lên "Về công , ngươi là Nam Việt Dạ cơ, ta là Thiên Diệp Bình Nam Vương phi . Về tư , chúng ta là bằng hữu ." Một bằng hữu như Dạ cơ, nàng thực sự muốn kết giao .

Tần Mộ Phong cười khổ một chút , đứng lên , đến bên bàn trà bên cửa sổ lấy một bầu rượu "Uống cái này đi ."

"Đã đủ mọi thứ ." Phi Yên bày ra ba cái chén "Chưa từng nghĩ tới ta sẽ cùng Nam Việt Dạ cơ đồng thời uống rượu ."

"Ta cũng không nghĩ tới nàng sẽ thích ta ." Tần Mộ Phong nhấc bầu rượu lên , đổ chất lỏng trong suốt trong đó ra chén "Cho dù nghĩ tới, rồi cũng sẽ quên, ta là một nam nhân vô tình ."

"Là ta tự mình đa tình thôi ." Dạ cơ cười khổ, cầm chén rượu lên "Vương gia, Phi Yên , chén rượu này là ta xin lỗi các ngươi ."

"Thải Y , người cần xin lỗi chính là ta ." tần Mộ Phong cũng cầm một chén rượu lên "Chén rượu này là ta chuộc lỗi với ngươi ."

"Một bầu rượu có phải là không đủ hay không ." Phi Yên cũng nâng chén .

Khoé miệng Dạ cơ hiện lên một tia cười khổ "Uống hết chén rượu này, chúng ta không ai nợ ai ." Nàng mạnh mẽ ngửa đầu lên, đem chén rượu

https://thuviensach.vn

uống cạn .

“Có rảnh thì đến Thiên Diệp tìm chúng ta, nhưng là...” Phi Yên cười khổ “Nếu là Nam Hận Thiên phái ngươi tới thì ngươi có thể không cần đến , có đến cũng đừng tìm chúng ta , dù sao chúng ta cũng là đối thủ . Ngươi rốt cuộc là Thải Y hay là Dạ cơ, chuyện này phải phân định rõ ràng .”

Dạ cơ cũng cười khổ “Thải Y chúc hai vị bạch đầu giai lao , con cháu đầy đàn .”

“Nhất định sẽ như thế .” Tần Mộ Phong nắm lấy bàn tay Phi Yên, long trọng cam kết .

“Ta...” Nàng cúi đầu , đột nhiên trầm mặc “Ta...”

“Muốn nói cái gì ?”

Dạ cơ hít một hơi thật sâu , đôi mắt nìn thẳng vào Tần Mộ Phong “Tỷ tỷ là do ta giết .”

“Là ngươi ?” Tần Mộ Phong và Phi Yên cùng cảm thấy nao nao .

Dạ cơ mặt không đổi sắc gật đầu “Lúc đầu , tỷ muội chúng ta phụng lệnh đến bên người Vương gia làm gián điệp , không nghĩ đến ta kịch giả tình thực . Mà tỷ tỷ , lại toàn tâm toàn ý vì điện hạ làm việc . Cho đến một ngày kia , tỷ tỷ phụng mệnh giết chết Vương gia . Ta...ta giết nàng , đem toàn bộ trách nhiệm đổ lên người Bạch cô nương .” Có lẽ là do ý trời , nàng tự nhiên tìm được một cơ hội thích hợp, Bạch Phi Yên tự nhiên trở thành kẻ chết thay .

Khoé miệng Bạch Phi Yên nhếch lên , đột nhiên cười rộ “Buồn cười a...hoá ra chân tướng của chuyện này lại là như vậy , ha ha .” Nàng cúi đầu , nụ cười dần dần trở nên lạnh lùng , thậm chí có chút bất đắc dĩ .

Tần Mộ Phong cúi đầu, thấp giọng “Cư nhiên là như thế này .” Về cái chết của Thải Hà , Tần Mộ Phong chưa bao giờ nghĩ đến đáp án sẽ là như vậy .

Nàng nhìn Phi Yên , lại liếc mắt nhìn Tần Mộ Phong một cái “Thải Y cáo từ , Vương gia , Vương phi bảo trọng .”

“Sau này còn gặp lại .” Phi Yên xoay người, đưa lưng về phía bọn họ .

“Tuy là dư thừa nhưng ta vẫn muốn nói với ngươi lời xin lỗi .” Tần Mộ Phong cười “Yêu thương ta , là sai lầm lớn nhất của ngươi .”

“Không đâu .” Dạ cơ mỉm cười, xoay người rờ đi .

https://thuviensach.vn

Thân ảnh của nàng nhất nhanh bị bóng đêm bao phủ , không còn một chút dấu vết .

Gió lạnh thổi vào khiến ánh nến càng lay động dữ dội , hai cánh cửa phát ra những tiếng kẽo kẹt , không khí quỷ dị khiến cho người ta sợ hãi .

“Phi Yên .” Tần Mộ Phong từ phía sau ôm lấy eo nàng, tựa đầu lên vai nàng “Thực xin lỗi .”

Bạch Phi Yên thở dài một tiếng “Thiếp nhận lời xin lỗi của chàng , nhưng thiếp cũng muốn nói một câu xin lỗi .”

Tần Mộ Phong trầm mặc , một lúc lâu sau mới mở miệng “Ta vì trả thù mà lấy nàng .”

Bạch Phi Yên cũng trầm mặc một hồi “Thiếp vì tiền mà gả cho chàng , 12 vạn đánh cắp trái tim chàng , 5 vạn trộm chứng cứ chàng thông địch bán nước , tất cả đều là hoàng kim .”

A , hai người bọn họ ai cũng có tư tâm .

“Ta đã yêu ba nữ tử , ta yêu Liễu Thiến Mạch cao quý , ưu nhã , đa tài đa nghệ . Yêu Liễu Thiến thông minh giảo hoạt , xinh đẹp tuyệt vời . Yêu Phi Yến nhỏ mọn, hào sảng hào hiệp .” Tần Mộ Phong mỉm cười , thở dài một tiếng “Tần Mộ Phong ta sao lại may mắn đến thế , đồng thời có được cả ba kỳ nữ trên thế gian.” Cánh tay đặt trên lưng của nàng siết chặt, tựa hồ muốn đem nàng hoà vào trong máu thịt .

“Người mà chàng yêu là Liễu Thiến gặp lúc trước hay lúc sau ?” Liễu Thiến trước chính là người đã làm bạn với nàng , Liễu Thiến sau chính là nàng . Tuy câu hỏi này không nhất định phải trả lời , nhưng là , nàng muốn biết .

Hắn vùi đầu vào cổ nàng “Ta yêu...là nữ tử đã vì ta mà nấu canh ở trong đêm tuyết rơi nhiều kia .”

Khoé miệng nàng khẽ nhếch lên hiện ra một nụ cười “Mộ Phong...ta...yêu chàng .”

“Phi Yên...tình yêu của ta .” Hắn ôm nàng càng chặt .

“Nếu ta nói với chàng...ta chắn kiếm cho chàng...là khổ nhục kế , chàng có tức giận không ?” Phi Yên nắm chặt bàn tay , có chút khẩn trương .

Tần Mộ Phong sửng sốt, sau đó lại thở dài “Tất cả đều đã qua , ta không quan tâm tới quá khứ của nàng, không quan tâm thân thế của nàng , lại càng

https://thuviensach.vn

không quan tâm nàng đã làm cái gì .” Quan trọng chính là...hắn đã chiếm được Phi Yên .

Phi Yên muốn nói thêm gì đó nhưng lại thôi , nàng cười khẽ “Chàng rốt cuộc cũng hoàn toàn thuộc về thiếp .” Hai tay nàng nắm chặt lấy tay của hắn .

Nàng từng lo lắng , do dự , vì sự dịu dàng của Tần Vật Ly mà động lòng . Nhưng cuối cùng nàng cũng có sự lựa chọn chính xác , nàng chọn Tần Mộ Phong .

“Ta là của nàng , tất cả quá khứ đều quên đi .” Thải Hà hay Liễu gia đều đã không còn quan trọng nữa .

“Thiếp biết , khi chàng thản nhiên chấp nhận Thải Y là hung thủ , thiếp biết chàng đã buông tay .”

“Ta không muốn so đo nữa , tất cả đã không òn quan trọng .” Trong nháy mắt khi nghe được Thải Y chính là hung thủ , trong lòng hắn chỉ còn có sự cảm thông chứ không phải là oán hận . Có lẽ , hắn đã sớm buông xuôi , nhưng là , hắn kiêu ngạo không muốn thừa nhận . Ngày là hắn yêu Bạch Phi Yên , hắn đã buông xuôi .

Nàng nhẹ nhàng cảm khái “Trong trận đấu giữa các nữ nhân này, hình như là thiếp thắng .” Thắng Thải Hà, thắng Liễu Thiến, thắng Hàm Thuý , Ngọc La...Thắng tất cả những nữ nhân bên cạnh hắn .

Trên khuôn mặt tuấn tú của Tần Mộ Phong tự nhiên đỏ ửng “Bây giờ ta chỉ có một nữ nhân là nàng . Ta...có thể...có thể chứ ?”

“Chàng muốn làm chuyện đó ? Có thể a .”

“A?”

“Nhưng vết thương của thiếp còn chưa có lành....”

“Ta sẽ cẩn thận một chút , sẽ từ từ .”

Lại thêm một trận gió thổi vào , ánh nến lay động vài cái rồi tắt .

“Mộ Phong, ta sẽ cho chàng tất cả , ta sẽ .” Trước khi ánh nến vụt tắt , giọng nói nhỏ nhẹ của Bạch Phi Yên vẫn còn chưa tiêu tan .

Tối nay, sẽ không quá lạnh .

Tuy Hoắc Thiên tuổi còn trẻ nhưng lại được đương kim thánh thượng trọng dụng , trong triều có quyền lực rất lớn .

https://thuviensach.vn

Chưa từng có người dám ở phủ tướng quân làm càn , nhưng buổi sáng sớm ngày hôm nay , phủ tướng quân đã đón tiếp ba vị khách không mời mà đến .

“Uy uy , chỉ pha có mấy một chén trà mà cũng chậm như vậy , muốn lão tử chết khát hay sao ? Kêu Hoắc Thiên lăn ra đây cho ta , lão tử tìm hắn” Người nói chuyện chính là một nam tử tuổi còn trẻ , trên người mặc một cái áo bào màu trắng , tuấn dật tiêu sái , ngọc thụ lâm phong .

Ngồi bên cạnh hắn là một nam tử mặc áo đen . Hắn cùng nam tử áo trắng có vài phần giống nhau , ngũ quan đẹp đến mê người , đôi mắt đen xinh đẹp kia giống như một đầm nước sâu không thấy đáy , mê hoặc lòng người . Vẻ mặt lại lãnh khốc khiến người ta sợ chết khiếp , đáy mắt đượ bao phủ bởi một lớp sương mù mờ ảo . Chỉ cần liếc nhìn hắn một cái , cả người bất giác run lên . Mặt hắn không đổi sắc , ngồi yên trên ghế không nhúc nhích , ánh mắt trống rỗng không biết đang nhìn về nơi nào .

Mặc một thân y phục màu lục là nữ nhân có vóc dáng nhỏ nhắn , lớn lên xinh đẹp đáng yêu . Theo lý thuyết thì diện mạo của nàng sẽ không làm cho người ta chú ý , nhưng là...dưới chân nàng có một đống mảnh sứ vỡ , mấy mảnh sứ vỡ đó chính là từ chiếc bình hoa quý giá nhất của tướng quân , chính là do hoàng thượng ban cho .

“Khụ , các ngươi tìm Hoắc Thiên có chuyện gì ?” Đôi mắt của nữ tử áo lục đảo một vòng , len lén nhìn bọn họ . Không phải Y Tiểu Lục nàng nhát gan mà vì bọn họ quá đáng sợ .

Nam tử áo trắng cười hắc hắc “Tìm người .”

“A” Nàng nhỏ giọng a lên một tiếng , cúi đầu tiếp tục uống trà .

Thoạt nhìn không dễ chọc, nàng tốt nhất nên ngoan ngoãn uống trà .

“Mỹ nhân a , nàng là ai ? Tới đây làm gì ? Nam tử áo trắng đi từ từ đi đến bên cạnh Y Tiểu Lục , dùng ánh mắt mê đắm nhìn chằm chằm vào nàng .

“Ta...tìm bằng hữu .” Y Tiểu Lục kéo váy , ngồi xuống một cái ghế khác , tránh xa nam tử áo trắng .

Nam tử áo trắng nhảy đến trước mặt Y Tiểu Lục , cười gian “Tiểu cô nương , nàng đừng sợ , ta là người tốt .” Hắn ưỡn người , vỗ ngực cười cười “Ta sẽ bảo vệ nàng .”

https://thuviensach.vn

“Hắc...” Y Tiểu Lục cười khan, nhỏ giọng nói thầm “Không phải người xấu, là sắc lang .”

“Oa , lần đầu tiên gặp mặt đã hiểu rõ ta vậy sao ?” Hắn nháy mắt mấy cái “Ta thật sự là sắc lang a .”

“A” Hắn nghe được , tại sao không tức giận ? Quái nhân . “Hắc..” Nàng chỉ có thể cười gượng .

“Đừng sợ , ta sẽ không làm nàng tổn thương .” Nam tử áo trắng thuận thế ngồi bên cạnh Y Tiểu Lục . “Nàng thật là đẹp .” Bàn tay của hắn lần lần theo cái ghế .

“Ta không sợ .” Y Tiểu Lục lẩm bẩm .

“Thật mềm a .” Tay hắn chậm rãi sờ lên mu bàn tay của nàng , say mê vuốt ve “Rất trơn nha .” Nam tử mặc áo đen ngồi một bên chậm rãi quay đầu liếc hắn một cái , trong con ngươi đen xẹt qua một tia mỉm cười .

“A ?” Y Tiểu Lục cả kinh, vội rút tay về “Ngươi muốn làm cái gì ?”

Hắn ngẩng mặt lên, cười rất gian tà “Chơi đùa một chút thôi mà , đừng keo kiệt thế .”

“Con rùa đen .” Tiểu Lục bĩu môi “Cẩn thận dính hoa liễu .”

Nam tử áo trắng cười tủm tỉm , lắc lắc đầu “Ta rất khoẻ mạnh , đừng sợ đừng sợ .”

“Ta nói Chu Tước đường chủ ngươi lá gan quả là lớn, ngay cả các chủ phu nhân tương lai cũng dám đùa bỡn .” Một giọng nói cười cợt xen vào giữa bọn họ .

“Tiểu muội ?”

“Tỷ tỷ...”

Y Tiểu Lục cùng nam tử áo trắng đồng thời mở miệng , cũng đồng thời rất ăn ý làm ra biểu tình ngu ngốc .

Lãnh Băng Băng đi ở bên người Phi Yên nạt bọn họ “Nhìn cái gì ? Chưa từng thấy mỹ nữ sao ?” Lãnh Băng Băng giọng ngái ngủ, cơ hồ còn chưa có tỉnh .

“Tiểu muội .” Nam tử áo trắng vừa thấy Bạch Phi Yên lập tức xông lên, khoa trương ôm lấy nàng “Ta nghĩ ngươi chết rồi .”

“Ta không thở được .” Bạch Phi Yên ho khan , lạnh lùng nói một câu .

https://thuviensach.vn

Nam tử áo trắng không cho là đúng, cười càng lớn hơn “Ha ha , keo kiệt .” Một đôi tay nhỏ bé ở trên lưng nàng sờ tới sờ lui , lớn mật ăn đậu hũ . (đậu hũ là gì chắc mọi người biết hết rồi)

“Trước mặt mọi người , hai ngươi có gian tình thì cũng kiềm chế một chút .” Lãnh Băng Băng lấy tay đẩy hắn ra .

“Sợ cái gì , chúng ta còn cùng nhau ngủ, cùng nhau tắm rửa mà .” Hắn nói rất mập mờ “Có phải hay không Phi Yên ?” Tìm cơ hội tới gần Phi Yên , bàn tay của hắn ở trên mu bàn tay mềm mại , trơn nhẵn của nàng sờ tới sờ lui .

Bạch Phi Yên đột nhiên nhận thấy cái gì , quay đầu lại nhìn thoáng qua, thản nhiên nói “Ngươi có thấy lạnh không ?”

“Hơi lạnh một chút .” Hắn sợ run cả người .

Lãnh Băng Băng vỗ vỗ bả vai của hắn “Xương sống của ngươi không có run lên sao ?”

“Một chút .” Hắn lại run lên .

Trước khi hắn kịp nhận ra thì một cái nam nhân mặt đằng đằng sát khí đang kéo vạt áo của hắn “Hai người các ngươi có quan hệ gì ?” Sau đó hắn bị nam tử đang tức giận kia ném bay , làm đổ vỡ một số đồ vật .

Gương mặt nam tử áo đen ngồi trên ghế vẫn không chút thay đổi “Hàn Oanh, ta thường xuyên cảnh cáo ngươi , háo sắc cũng phải có mức độ . Muốn ăn đậu hũ thì cũng phải xem đoá hoa kia có chủ hay không , bây giờ thì thấy sướng chưa ?”

Hàn Oanh mang vẻ mặt đau khổ đi ra từ đống đổ vỡ “Hàn Lạc , ngươi không phải là nam nhân , lúc này còn mỉa mai ta ?”

Tần Mộ Phong trong cơn giận dữ dùng ánh mắt âm trầm nhìn chằm chằm vào Bạch Phi Yên “Hai người các ngươi có quan hệ gì ? Ngủ cùng với nhau là chuyện khi nào ?” Hắn ghen tị , ghen đến phát điên rồi .

“Thương xuyên .” Hàn Oanh không sợ chết lại đem đầu vươn ra .

Người nào đó lại tung một chưởng, Hàn Oanh không kịp đề phòng lại bay đi . Đáng thương a , nàng đã chọc vào ai chứ ?

“ Nam nhân đầu tiên của ngươi là hắn ?” Hai tay Tần Mộ Phong nắm chặt , tuỳ lúc có thể bóp nát Hàn Oanh .

https://thuviensach.vn

Phi Yên nhìn trừng mắt nhìn hắn "Chàng nói cái gì ?" Nam nhân không có mắt này vì cái gì luôn hoài nghi nàng .

Nhìn ánh mắt của nàng , Tần Mộ Phong dần dần bình tĩnh trở lại , chăm chú nhìn Phi yên "Ta không thèm để ý , nhưng ta ghen tị , ghen tị hắn đã gặp được nàng trước ta ." Hắn ghen tị muốn điên lên rồi .

"Không có biện pháp , ai bảo mợ của ngươi lúc nàng năm , sáu tuổi không đem nàng mang về nuôi dưỡng ." Hàn Oanh ngáp một cái , lười biếng liếc hắn . Bọn họ thanh mai trúc mã, nam nhân này làm sao so được với hắn .

Sắc mặt tần mộ Phong dịu đi một chút "Thanh mai trức mã ?" Hắn biết quá khứ của Phi Yên , biết tình cảm của nàng dành cho Vô Tranh sơn trang . Nếu cái tên mặt trắng nhỏ kia là người của Vô Tranh sơn trang , Phi Yên đối với hắn có vài phần tình cảm cũng có thể hiểu được .

"Đúng, thanh mai chúc mã , bữa cơm đầu tiên của nàng ở Vô Tranh sơn trang là do bản công tử đút ." Hàn Oanh chớp chớp mắt , đắc ý vênh mặt lên "Tần Mộ Phong, ngươi không có cơ hội đâu ." Lúc Phi Yên mới tới Vô Tranh sơn trang đều không chịu ăn cơm , là nàng dùng đủ mọi cách để lừa Phi Yên mở miệng ra , nói là nàng đút , một chút cũng không quá đáng .

"Cám ơn ngươi đã chiếu cố Phi Yên ." Tần Mộ Phong hoà hoãn lại , thuận tay đem Bạch Phi Yên ôm vào trong lòng "Yên tâm, chỉ cần ngươi cho ta cơ hội , ta sẽ chứng minh ta chăm sóc nàng so với ngươi còn tốt hơn ." Tuy Tần Mộ Phong nói rất ôn hoà nhưng lại tràn ngập khí bá đạo khiến người ta không thể phản bác .

Hàn Oanh đánh giá Tần Mộ Phong từ đầu đến chân sau đó giơ ngón cái lên "Không hổ là Bình Nam Vương , bình tĩnh cơ trí . lòng dạ rộng lượng ." Hắn vỗ vỗ vào vai Tần Mộ Phong, trịnh trọng nói "Sau này Phi Yên của ta giao cho ngươi , phiền ngươi quên đi gian tình giữa chúng ta , ngươi đối xử thật tốt với nàng , ta vô cùng cảm kích ."

"Ta sẽ làm thế ." Sắc mặt Tần Mộ Phong vẫn như thường , quá khứ của Bạch Phi Yên , hắn không muốn so đo, cũng không có tư cách so đo . Nếu hắn dám so đo thì Phi Yên nhất định sẽ đem chuyện phong lưu trong quá khứ của hắn ra nói .

https://thuviensach.vn

Tất cả đã không còn quan trọng, quan trọng là Bạch Phi Yên hiện đang ở trong lòng hắn , thực sự đã trở thành người của hán .

“Ta nói đàn bà điên kia, ngươi muốn ồn ào đến khi nào ?” Hàn Lạc giống như bức tượng điêu khắc lúc này đã lên tiếng , trừng mắt nhìn về phía Hàn Oanh .

Hắn vừa mới dứt lời, Hàn Oanh đã thét chói tai “Ta là nam nhân , là ca ca của ngươi , tên chết tiệt đại nghịch bất đạo kia .”

Nữ ? Hàn Oanh là nữ ?

Ngôn ngữ cùng cử chỉ của nàng có giống nữ nhân sao ? Là mắt của hắn có vấn đề hay là Hàn Oanh có vấn đề ?

“Ngươi là nữ ?” Tần Mộ Phong thì thào nói nhỏ , không thể tin nổi .

“Đúng vậy , nàng là tỷ tỷ của thiếp , từ nhỏ thích ăn mặc theo kiểu nam nhi , đi khắp nơi rêu rao mình là nam nhân .” Phi Yên đang ở trong lòng hắn giúp hắn giải đáp nghi hoặc , giọng nói có phần khoái trá .

Tần Mộ Phong tự nhiên có cảm giác bị lừa gạt “Nàng nói thật hay nói giỡn để thử ta ?” Hắn thấp giọng, thanh âm không lớn không nhỏ , vừa vặn khiến cho mọi người ở đây nghe được rõ ràng .

“Không có .” Bạch Phi Yên thề thốt phủ nhận . Nàng rõ ràng có thể ngăn Hàn Oanh làm loạn nhưng nàng không có làm . Có lẽ trong lòng nàng vẫn muốn thử hắn một chút .

Nàng hy vọng Tần Mộ Phong có thể hoàn toàn tiếp nhận nàng , ngay cả khi nàng có khuyết điểm , có tỳ vết . Yêu thương một người thực sự là nên như thế sao ?

“Ngươi thực sự yêu Phi Yên ?” ‘Điêu khắc’ quay đầu liếc hắn một cái sau đó lại tiếp tục nhìn về phía trước, mặt không đổi sắc .

“Yêu.” Tần Mộ Phong trả lời không chút do dự .

“Ta đem thất muội giao cho ngươi .” Hàn Lạc bưng chén trà nóng lên uống một ngụm “Ngươi đừng làm cho nàng thương tâm .” Hắn chỉ hơi dùng sức , cái chén tà đã nát vụn .

Muốn uy hiếp hắn ? Tần Mộ Phong choáng váng “Ách...vị đại cữu tử (anh vợ) này , muội phu cẩn tuân dạy bảo .” Xem ra muốn ôm mỹ nhân về cũng không dễ a . Dùng mắt nhìn thì biết , vị đại cữu tử này cũng không

https://thuviensach.vn

phải ngồi không . Hắn lên sân khấu , vậy những người khác trong Vô Tranh sơn trang không phải cũng rất nhanh sẽ đến đây sao ?

Nghe nói Đại sư phó của Phi Yên thần kinh không giống người bình thường .

Nghe nói Đại sư trượng của nàng được xưng là nhân vật lạnh lùng nhất trong mấy trăm năm qua .

Nghe nói Tam sư phó của nàng là thiên hạ đệ nhất độc y , thường xuyên không cẩn thận cấp tuấn mỹ lão công (phu quân) một chút giáo huấn , để cho hắn biết đi trêu hoa ghẹo nguyệt sẽ nguy hiểm như thế nào . (Tam sư trượng của Phi Yên rất phong lưu nha)

nghe nói....

Chỉ nghĩ một chút thôi mà đã khiến cho Tần Mộ Phong mồ hôi đầy mình .

Một đạo bóng đen loé lên , Hàn Lạc ngồi trên ghế đã biến mất .

“Lại chạy .” Bạch Phi Yên dở khóc dở cười “Như thế nào...”

“Thất muội của ta giao cho ngươi , ta tin tưởng lòng dạ của ngươi, tin tưởng năng lực của ngươi . Có ngươi ở đây , Chu Tước đường chủ có thể về nhà ngủ .”

Một đạo bóng trắng lại loé lên, Hàn Oanh cũng biến mất .

“Thay ta ân cần hỏi thăm cô cô và cô phụ .” Lãnh Băng Băng say khướt đang đứng tựa vào cửa ngóc đầu lên nói một câu . Nhìn bộ dạng say rượu của nàng, không ai tin nàng biết mình đang nói cái gì .

“Lạc ca ca , Oanh tỷ, thay ta hỏi thăm Hàn thúc thúc cùng thẩm thẩm .” Phi Yên ngẩng đầu , mỉm cười .

“Không thăm hỏi gì hết , bản công tử còn bận đi tán gái , không rảnh .” Đây là giọng nói của Hàn Oanh .

“Ta sẽ nói với bọn họ ngươi rất tốt .” Còn đây là giọng của Hàn Lạc .

“Đôi huynh muội này....” Hoắc Thiên nhìn theo hướng bọn họ biến mất , không khỏi bật cười . (Hoắc đại ca bị bỏ quên từ nãy đến giờ cuối cùng cũng xuất hiện , em còn tưởng anh không có mặt ở đây chứ)

“Uy uy , đừng có quên ta .” Y Tiểu Lục sớm đã bị bỏ quên đang chui từ trong góc ra .

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Y Tiểu Lục , Tần Mộ Phong bất giác nhíu mày “Ngươi tới làm gì ?”

“Ta đã đến đây rất lâu rồi .” Tiểu Lục trợn trắng mắt “Ngươi có phải ngu gốc không ? Ngươi không nghe thấy ta gọi phu nhân của ngươi là tỷ tỷ sao , ta tự nhiên là đến gặp nàng .”

“Thật không ?” Nàng đã đến rất lâu rồi sao ? Hắn như thế nào không phát hiện ? A...Vừa rồi trong mắt chỉ có tình địch, tự nhiên sẽ xem nhẹ tất cả .

“Đúng vậy , duyên phận của ta và nàng...” Bạch Phi Yên cười nhẹ “Thực kỳ diệu .”

“Ta nói cho ngươi , trước khi gặp ngươi, bổn cô nương chính là trên giang hồ...” Y Tiểu Lục đắc ý dào dạt , vênh mặt lên , chuẩn bị kể ra chiến tích vĩ đại .

Y Tiểu Lục vừa mới mở miệng đã bị Lãnh Băng Băng chặn họng “Dừng lại , chủ nợ của ta có chuyện muốn nói .” Nếu không chặn họng thì phỏng chừng ba canh giờ sau tiểu Hoắc tướng quân - chủ nợ của nàng cũng không có cơ hội mở miệng . (anh ý lớn thế mà chị dùng chữ tiểu , nhưng tiểu hoắc nghe cũng hay)

Hoắc Thiên giống như u linh đi đến trước mặt Tần Mộ Phong , hướng Bạch Phi Yên nháy mắt “Các ngươi đi ra ngoài trước đi .” (oh, tình địch đánh nhau)

Bạch Phi Yên không nói gì , lặng lẽ cùng Y Tiểu Lục đi ra ngoài .

Hoắc Thiên ngẩng đầu nhìn vào mắt Tần Mộ Phong . Chăm chú nhìn hắn một hồi , Hoắc Thiên mới thản nhiên nói “Hảo hảo chiếu cố Phi Yên , nàng thực sự là kỳ tích của rngươi .” Đối với bất cứ kẻ nào, Bạch Phi Yên đều giống như một phép lạ .

“Ta biết .” Ánh mắt Tần Mộ Phong nhìn về bóng hình xinh đẹp đang đi xa dần . “Nàng ấy thực sự là kỳ tích của ta .”

“Quý trọng nàng .” Hoắc Thiên chăm chú nhìn Tần Mộ Phong, tựa hồ đang ép hắn đáp ứng .

Tần Mộ Phong không có đáp lời , né tránh ánh mắt của hắn , tầm mắt nhìn vào trên người Lãnh Băng Băng đang ngủ say sưa “Mà nàng , chính là kỳ tích của ngươi .”

https://thuviensach.vn

“Đích thực là thế .” Hoắc Thiên cười bất lực .

“Chúng ta quả thực là quá may mắn , có thể gặp được kỳ tích của riêng mình .” Ánh mắt của Tần Mộ Phong hình như muốn nói cái gì nhưng ngoài miệng lại không nói ra .

Hoắc Thiên thở dài một tiếng “Đúng vậy, may mắn .” Hắn đi lên phía trước ôm lấy Lãnh Băng Băng, tiêu sái rời đi . (cuối cùng cũng không đánh nhau , mình tưởng tượng hơi quá)

Tần Mộ Phong nhìn bóng lưng hắn , không khỏi cười khổ . Kỳ tích của hắn là thứ mà nam tử trong thiên hạ luôn mơ ước . May mắn, hắn có thể tỉnh ngộ đúng lúc mà giữ lấy nàng...

https://thuviensach.vn

Chương 68 : Chuyện cũ như gió

Ở lại tướng quân phủ nửa tháng , Tần Mộ Phong hoàn toàn không có ý định rời đi .

Làm Bình Nam Vương nhiều năm như vậy hắn sớm đã mệt mỏi . Bây giờ, hắn thầm nghĩ vứt bỏ hết thảy , chỉ làm nam nhân của Phi Yên . Không cần danh lợi hay địa vị , hắn thầm nghĩ cùng Phi Yên làm một đôi vợ chồng bình thường .

Hoa mai trong tướng quân phủ nở rất đạp , màu sắc rực rỡ , mùi hương thơm ngát lan toả .

Tuyết rơi dày phủ kín mọi nơi , đây đúng là lúc tốt nhất để thưởng mai .

Nhìn Bạch Phi Yên đang chơi đùa cùng Y Tiểu Lục và Lãnh Băng Băng , Tần Mộ Phong không khỏi mỉm cười "Chỉ cần có thể nhìn thấy nụ cười của nàng , ta đã thoả mãn ." Nụ cười của Phi Yên đã từng có lúc nằm ngoài tầm với của hắn .

Ánh mắt của Hoắc Thiên chậm rãi rơi vào trên người Lãnh Băng Băng đang ở trong vườn mai "Rất ít khi thấy nàng không say ." Tần Mộ Phong cầu chính là nụ cười của Phi Yên còn hắn cầu chính là tiểu nữ nhân xinh đẹp kia ít gây chuyện sinh sự .

Tần Mộ Phong cầm lấy bầu rượu trên bếp lò , rót cho hoắc thiên một chén "Trời lạnh như thế , uống chút rượu cũng tốt ." Nữ nhân suốt ngày say sưa kia là Đại tỷ của Phi Yên , là Đại di tử (chị vợ) của hắn , hắn có thể nói cái gì ?

"Nói rất đúng , nhưng là..." Hoắc Thiên cười khổ "Mỗi ngày đều uống vài vò , có phải là quá nhiều không ." Tướng quân phủ không dự trữ nhiều rượu, không biết sau này nên làm sao bây giờ .

Tần Mộ Phong uống một ngụm rươu, nhìn hắn đồng tình "Tiểu Hoắc, lúc trước ngươi như thế nào gặp được tửu quỷ này ?"

"Ta vốn tưởng nàng là tên khất cái , mời nàng uống rượu ăn cơm . Vẻ mặt Hoắc Thiên dở khóc dở cười "Sau đó , tự nhên bị nàng quấn lấy ." Về cái vấn đề này , đến bây giờ hắn cũng không suy nghĩ cẩn thận . (nv : triền

https://thuviensach.vn

thượng , đáng lẽ dịch là bò lên nhưng ta thấy nó cứ làm sao ấy , vì thế ta đổi lại)

“Giải thích .” Nữ nhân Lãnh Băng Băng kia làm việc hồ đồ , loạn thất bát nháo , Hoắc Thiên bị nàng quấn lấy cũng không có gì là lạ .

Hoắc Thiên thở dài một hơi “Ta cũng không rõ tại sao Phi Yên tự nhiên quấn lấy ngươi .” Một nữ tử như Phi Yên như thế nào lại gả cho Tần Mộ Phong . Chẳng nhẽ nữ nhân của Vô Tranh sơn trang đều thích quấn lấy người khác hay sao ?

Tầm mắt của Tần Mộ Phong xuyên qua đám hoa mai , dừng ở trên người một nữ tử mặc áo trắng “Duyên phận .” Đúng ,là duyên phận đã đưa bọn họ đến với nhau .

“Ta cũng hiểu được đó chính là duyện phận .” Tần Mộ Phong và Bạch Phi Yên đối chọi sống chêt , trừ bỏ duyên phận , hắn nghĩ không ra vì cái gì mà bọn họ ở cùng nhau .

“Ta tính...” Tần Mộ Phong dừng lại một chút “Cùng Phi Yên thành thân , sau đó cùng nhau ngao du thiên hạ .’

Hoắc Thiên căn bản không thấy kỳ quái , cảm thán nói “Bình Nam Vương vì nữ nhân cái gì cũng có thể làm , không phải sao ?”

“Ta có hoang đường như vậy sao ?” Tần Mộ Phong cười khổ “Ngươi biết mà, ta thân bất do kỷ . Trên thực tế , ta không đa tình như vậy .”

Hoắc Thiên liếc nhìn hắn , có thâm ý khác “Ngươi diễn hay hơn rồi đấy , không biết nên nói ngươi đang diễn trò hay là bản tính của ngươi vốn như thế .” Từ nhỏ cùng nhau lớn lên , thân như tay chân, chuyện của Tần Mộ Phong , hắn là người rõ ràng nhất .

“Đúng vậy .” Khoé miệng Tần Mộ Phong hiện lên ý cười “Mặc kệ sự thật như thế nào , ta đã gặp nàng .”

“Khống nói điều này nữa , làm hỏng cả phong cảnh .” Lúc thưởng mai không nên nói những chuyện phá hoại phong cảnh “Cổ trên người ngươi làm sao bây giờ ?’

“Ngươi không phải nói phá hoại phong cảnh sao ?” Tần Mộ Phong uống một ngụm rượu , thản nhiên quay về phía hắn nói một câu “Có tả thủ thần y ở đây , không chết được . Không có bệnh gì tả thủ thần y không trị được . Không có chuyện gì Vô Tranh sơn trang không làm được .”

https://thuviensach.vn

Tần Mộ Phong vừa dứt lời thì từ phía sau truyền đến một giọng nói bất mãn khiếu nại “Lão công , ta như thế nào lại cảm thấy Tần Mộ Phong tính lợi dụng Vô Tranh sơn trang ? Vì cái gì lần đầu tiên ta nhìn thấy hắn đã không vừa mắt , nhìn lần hai càng không thuận mắt , lần thứ ba thì không muốn nhìn ?

“Xem ta là đủ rồi, ngươi xem hắn làm cái gì ?” Nam nhân có bản tính chiếm hữu rất mạnh đang nheo mắt . (Nhị tỷ lên sàn , kèm theo cả phu quân Tiêu Triệt)

Nàng gật gật đầu , đôi mi thanh tú giương lên “Cũng đúng, ta cảm thấy được hắn không đẹp trai bằng ngươi . Vì cái gì tiểu muội lại thích hắn ? Không có mắt nhìn .”

Quân Hạo Đình tuấn nhã , mặc một thân áo trắng , cười như gió mùa xuân “Nhị tỷ , tình nhân nhãn lý xuất Tây Tthi (chỉ cần là người mình yêu thì đều thấy đẹp như Tây Thi) , ngươi tự nhiên sẽ cảm thấy tỷ phu đẹp trai .” Kỳ thực Tần Mộ Phong cũng rất được , mặc dù....so với hắn kém một chút .

“Chủ nợ của Đại tỷ cũng không khác lắm , so với nam nhân của tiểu muội....” Nữ tử xinh đẹp lấy từ trong tay áo ra một bàn tính làm bằng vàng , ngón tay ngọc thuần thục đẩy hạt châu “Được hơn.” (chậc , dung nhan của mấy anh mà chị cũng dùng bàn tính để tính)

“Cái này cũng có thể tính ?” Quân Hạo Đình dở khóc dở cười .

Nàng thu hồi bàn tính , khoé miệng nhếch lên lộ ra một nụ cười hào phóng “Đương nhiên , bàn tính vàng của Đông Phương nhị ta cái gì cũng có thể tính .”

Ba người nói qua nói lại cả nữa ngày , cuối cùng cũng đã đến phiên chủ nhân của tướng quân phủ mở miệng “Ách...nói vậy vị này chính là Nhị tỷ của Phi Yên – Đông Phương cô nương .

Đông Phương Nhị nhàn nhã thu hồi bàn tính , ưu nhã không giống như phàm nhân “Hoắc tướng quân, nghe danh đã lâu .”

Tần Mộ Phong cũng không cam yếu thế, hắn đánh giá hai vị nam tử bên cạnh Đông Pương Nhị “Thiên Cơ các chủ ? Sát Thủ môn chủ ?” Theo truyền thuyết thì Nhị cô nương của Vô Tranh sơn trang gả cho môn chủ Sát Thủ môn lạnh như băng tuyết , vậy nam tử mặt lạnh như tiền kia là môn chủ

https://thuviensach.vn

Sát Yhủ môn . Giang hồ đồn đại Thiên Cơ các chủ bạch y phiêu phiêu (áo trắng bay nhẹ) , ưu nhã tuấn mỹ , người bên cạnh , Sát T môn chủ chính là Thiên Cơ các chủ .

Quân Hạo Đình cười tao nhã “Bình Nam Vương , nghe danh đã lâu .”

“Ba vị , mời ngồi .” Tần Mộ phong cũng đồng dạng bày ra nụ cười ưu nhã .

“Đều là người một nhà, không cần khách khí như vậy .” Ánh mắt Quân Hạo Đình đảo qua ba nam tử ở đây “Mắt nhìn người của Đại tỷ , Nhị tỷ, tiểu muội đều rất tốt .” Ba nam nhân này đều là nhân trung long phượng (rồng phượng trong cõi người) , tỷ muội của hắn quả nhiên đã chọn lựa đúng .

Hoắc Thiên ho khan một tiếng “Ba vị , đến đây có việc...” Hắn cùng Lãnh Băng Băng không quan hệ , không thích Quân Hạo Đình dùng ánh mắt này nhìn hắn . (sao lại không quan hệ , chị ấy là tiểu thiếp của anh mà)

“Cứu hắn .” Quân Hạo Đình và Đông Phương Nhị rất ăn ý , ngón tay chỉ thẳng vào Tần Mộ Phong , trăm miệng một lời .

“Nhị tỷ, Ttam ca , tỷ phu .” Một giọng nói vui sướng xen vào giữa bọn họ , theo sau đó là một nữ tử mặc áo trắng đi đến .

Đông Phương Nhị liếc mắt đánh giá Phi Yên từ đầu đến chân “Hình như lại gầy đi .”

“Không có a , ta tốt lắm .” Vì muốn chứng minh mình rất tốt , Phi Yên mở rộng vòng tay ra , cho Đông Phương Nhị hảo hảo đánh giá .

Quân Hạo đình tiến đến ghé vào tai nàng, nhỏ giọng nói thầm . “Có phải đồ ăn không ngon không ?”

“Đại tỷ đâu ?” Ánh mắt của Quân Hạo Đình nhìn vào vườn mai , cũng không thấy bóng dáng Lãnh Băng Băng đâu .

Trong đáy mắt của Bạch Phi Yên xẹt qua một ý cười tính toán “Y Tiểu Lục vội vàng chạy mất , đại tỷ đuổi theo .”

“Y Tiểu Lục ?” Ánh mắt Quân hạo Đình tầm xuống “Kẻ lừa đảo ?”

“Đúng vậy .” Bạch Phi Yên thảnh thơi uống một ngụm rượu “Nàng là thị thiếp Yên Chi của Tần Mộ Phong .”

Trên mặt Quân Hạo Đình hiện lên một tia phẫn nộ , nhưng ngay lập tức khôi phục lại vẻ tươi cười “Phi Yên , thân thể của ngươi như thế nào ?”

https://thuviensach.vn

Phi Hên tươi cười “Hoàn hảo , sư phó đâu ?”

Quân Hạo Đình thở dài một tiếng “Các nàng đã sớm không để ý tới chuyện giang hồ , rất ít khi rời nhà , đem cục diện rối rắm cột cho ta . Ánh mắt của hắn cố ý vô tình tìm kiếm trong rừng mai . (Lục tỷ chạy rồi còn đâu cho anh tìm)

Đông Phương Nhị liếc mắt nhìn Quân Hạo Đình cười trêu “Mẹ nói , các nàng đã già rồi , bây giờ là thiên hạ của chúng ta . An toàn của ngươi giao cho chúng ta . Nếu ngươi vạn nhất xảy ra chuyện gì , nàng sẽ lột da Hạo Đình làm áo khoác .” (ách , dã man.....nhưng ta thích)

“Tìm Đại tỷ về đây bàn vấn đề giải cổ , chuyện khác sau này hãy nói .” Quân Hạo Đình vuốt vuốt má Phi Yên “Tiểu Phi Yên nhà ta thật gầy .”

Tần Mộ Phong gạt tay Quân Hạo Đình ra “Ta sẽ chăm sóc nàng .” Đừng tưởng hắn là Tam ca của nàng thì có thể sờ loạn . (anh ghen khủng khiếp quá)

“Hẹp hòi .” Quân Hạo Đình nhún nhún vai , coi như không có chuyện gì “Ta không sờ nữa .”

“Giải cổ rất đơn giản , thực sự phi thường đơn giản .” Lãnh Băng Băng không biết xuất hiện từ khi nào , nhàn nhã đi từ trong rừng mai ra “Đê ngăn chặn cổ độc đáng ghét , sư công (là sư phụ của sư phụ) , sư thúc công , dì ba đã dùng trăm loại côn trùng và thảo dược kết hợp với một loại vi-ta-min trong truyền thuyết . Trải qua nửa tháng nghiên cứu cùng thí nghiệm của ta , phát hiện ra ‘si tâm không thay đổi’ cùng các loại cổ khác có sự khác biệt . Khác biệt ở chỗ cổ mẫu của ‘si tâm không thay đổi” được nuôi dưỡng trong cơ thể người hạ cổ , người bị trúng cổ sẽ một lòng một dạ yêu nàng . Cho dù nàng chết , cổ mẫu vẫn như cũ nằm lại trong cơ thể . Những loại cổ khác thì có thể giải trực tiếp ở trên mình người bị trúng cổ . Nhưng đối với cổ ‘si tâm không thay đổi’ , muốn giải thì phải lôi cổ mẫu trên người kẻ hạ cổ ra ngoài , sau đó bóp chết . Cho dù nàng đã chết , chúng ta cũng phải lấy cổ mẫu trong cơ thể nàng ra , nếu không nàng sẽ khống chế tên tiểu quỷ không may kia cả đời , cho đến khi hắn chết mới thôi .” Lãnh Băng Băng dùng ngón tay chỉ chỉ , liếc nhìn Tần Mộ Phong “Hiểu không ? Tiểu quỷ không may .”

https://thuviensach.vn

“Ách... đã hiểu .” Kỳ thực chuyện rất đơn giản, chỉ cần lôi cổ mẫu trong cơ thể thải hà ra rồi giết chết nhưng lại bị Lãnh Băng Băng làm cho phức tạp lên .

“Vi-ta-min là cái gì ?” Hình như cho tới bây giờ chưa từng nghe qua . (hắc hắc , anh mà hiểu được thì em quỳ xuống bái anh làm sư phụ)

Bốn người trong Vô Tranh sơn trang trăm miệng một lời “Nguyên tố duy trì sinh mệnh .”

Sát Thủ môn chủ nhìn vẻ mặt mờ mịt của hai nam nhân kia mà có cảm giác đồng tình , mở miệng vàng “Năm đó Đại phu nhân của Vô Tranh sơn trang , nhạc mẫu của ta từng trúng cổ , sau các vị tiền bối liên thủ lại chế tạo thuốc giải . Nhạc mẫu ta gọi thuốc giải là vi-ta-min , nghĩa là nguyên tố duy trì sinh mạng . (thực ra cái vi-ta-min nv trong bản tiếng Trung là duy sanh tố nhưng ta thích dịch là vi-ta-min hơn , Bạch Mạn Điệp là người tương lai mà) Muốn nói chuyện với người của Vô Tranh sơn trang quả thực là rất khó . (vì toàn từ ngữ quái lạ)

Thiên Cơ các chủ Quân Hạo Đình cười hắc hắc , móc từ trên người ra một cái bình nhỏ , giơ cao lên “Vi-ta-min ta đã mang đến , tới Hoàng lăng đào thi thể ,”

Lãnh Băng Băng lườm hắn một cái “Sao không nói sớm .”

“Bây giờ đi đi .” Bạch Phi Yên không khách khí giật lấy cái bình trong tay hắn “Đi” . nàng đã đợi rất lâu , không muốn đợi thêm nữa .

“Ngươi quay lại cho ta .” Lãnh Băng Băng kéo vạt áo Bạch Phi Yên , đứng lên trước mặt nàng “Một mình ta đi là được , ngươi ở nhà . Lúc ta lôi cổ mẫu ra , nam nhân của người sẽ đem cổ trùng nhổ ra , nếu không có chuyện gì bất ngờ xảy ra thì ngươi cũng sẽ nôn ra mấy con tiểu trùng .”

“Ta muốn nhìn Thải Hà .” Bạch Phi Yên cười nhợt nhạt , thanh nhã giống như hạnh hoa tháng ba “Ta muốn biết , bản thân mình đến tột cùng thua nàng ở điểm nào . Ta muốn biết nữ nhân mà Tần Mộ Phong yêu lâu như vậy rốt cuộc là cái dạng gì .”

Tần Mộ Phong nhẹ nhàng cầm lấy tay của nàng , nhẹ giọng thở dài “Nàng thắng nàng ta .” Phi Yên là kỳ nữ thế gian ít có , Thải Hà không cách nào so sánh với nàng .

https://thuviensach.vn

Phi Yên nắm chặt tay Tần Mộ Phong , nàng ngẩng đầu lên nhìn vào mắt hắn "Mộ Phong , để cho thiếp đi nhìn nàng ."

Tần Mộ Phong nhìn nàng một lúc lâu, sau đó gật đầu .

"Đừng ở chỗ này làm mấy cái chuyện khiến người ta nổi da gà , hai ngươi là người bệnh , ngoan ngoãn ở nàh , ta cùng nhị nhi đi là được ." Lãnh Băng Băng đoạt lấy cái bình trong tay Bạch Phi Yên "Nôn ra cái gì đó kinh tởm thì ngàn vạn lần đừng kinh sợ , chúng ta sẽ rất nhanh quay lại ."

"Hoàng lăng có cơ quan , các ngươi vào không được ." Hoắc Thiên tức thì mở miệng .

Lãnh Băng Băng cười tự phụ "Biết lão tứ nhà chúng ta làm gì không ? Công phu trộm gà bắt chó của hắn là số một ." Thiên hạ đệ nhất đạo mộ tặc 'Mị Ảnh' đâu phải là hư danh . (đào trộm mộ mà cũng khoe)

Hoắc Thiên cảm thán , cái loại trộm gà bắt chó này tốt lắm sao mà đem ra khoe , thật xấu hổ .

Lãnh Băng Băng không thèm để ý đến Hoắc Thiên , cười rất đắc ý "Ta nhớ tên tiểu tử này chính sự thì bỏ mặc , chỉ yêu thích việc trộm mộ , lão nương mang theo một đám đệ muội xông vào Giang Nam đạo mộ thế gia (trời , còn có cả một gia tộc chuyên nghề đào trộm mộ) , ăn trộm 'bí kíp đào trộm mộ' gia truyền của nhà chúng đem về cho lão tứ học . Tiểu tử này quả thực không phụ sự kỳ vọng của chúng ta , trở thành tên trộm mộ đệ nhất thiên hạ . Nhan gia ở Giang Nam là gia tộc trộm mộ nổi tiếng thiên hạ . Trên đời này không có ngôi mộ nào người của Nhan gia không vào được . Nhưng hôm nay 'Mị Ảnh' đã vượt qua Nhan gia trở thành thiên hạ đệ nhất , tự nhiên không phải là chuyện đùa .

Tần Mộ Phong hơi nhíu mày "Tứ ca là thiên hạ đệ nhất đạo mộ tặc , nhưng là , hắn không ở nơi này ." Đại danh của 'Mị Ảnh' hắn đã từng nghe qua . Có hắn ra tay , vào lăng mộ của hoàng tộc là chuyện dễ như trở bàn tay .

Bạch Phi Yên rút bàn tay trắn nõn ra khỏi tay hắn , thản nhiên nói "Chúng ta đều có phần trong việc đi trộm 'bí kíp trộm mộ' , tất nhiên cũng đã học qua ." Lúc ấy bởi vì tò mò nên đã đọc qua 'bí kíp trộm mộ' .

Lãnh Băng Băng lười biếng ngáp một cái "Đi đi , đừng nói nhảm ."

https://thuviensach.vn

Quân Hạo Đình phe phẩy cái quạt , ưu nhã không giống như phàm nhân "Các ngươi đi đi , ta không tham gia ." Nụ cười lạnh quỷ dị nơi khoé miệng hắn làm cho người ta kinh hãi run sợ .

Bạch Phi Yên chứng kiến nụ cười nơi khoé miệng của Quân Hạo Đình , trên môi hiện lên ý cười ẩn hiện "Đại tỷ, chúng ta đi đi ." Tiểu Lục , tỷ tỷ không cứu được ngươi , ngươi tự mình cầu phúc đi nha .

Đi được vài bước , Bạch Phi Yên quay đầu lại, cười rạng rỡ "Quên mất không nói cho ngươi , thị thiếp Yên Chi của Mộ Phong chính là kẻ tiếng tăm lừng lẫy trong võ lâm - tiểu phiến tử Y Tiểu Lục ." (phiến tử là kẻ lừa đảo)

Nụ cười tươi trên khoé miệng Quân Hạo Đình lập tức cứng ngắc .

Mặc dù là ban ngày nhưng bốn người bọn họ vẫn dễ dàng né tránh thủ vệ của Hoàng lăng mà thuận lợi tiến vào bên trong ngôi mộ của Thải Hà .

Tần Mộ Phong hình như có ý muôn chôn cùng Thải Hà nên cửa mộ vẫn chưa phong kín , cơ quan cũng không trí mạng .

Tránh qua một ít cơ quan đơn giản , bốn người dễ dàng tiến vào ngôi mộ chủ . Tiến vào Hoàng lăng dễ dàng như thế này cũng là chuyện mà bọn họ trước đó không hề nghĩ đến .

Trong ngôi mộ chủ có đặt một cái quan tài bằng đá , hai bên bày vô số trân bảo có giá trị liên thành .

Bạch Phi Yên sớm đã không màng đến tiền tài , đối với những vật này coi như không thấy .

Từ khi đi vào mộ thất, ánh mắt của nàng thuỷ chung chỉ nhìn vào bức hoạ treo ở giữa ngôi mộ . Nữ tử trong bức hoạ đứng ở trong mưa bụi , trên tay cầm một cái ô , miệng cười như ngọc , phong tư yểu điệu . Bên cạnh mỹ nhân có đề mấy câu : Bóng mỹ nhân lờ mờ hiện ra , mùi hương bay trong mưa gió , giọt mưa như hạt châu rơi trên tay áo lụa , bàn tay trắng nõn cầm một chiếc ly vàng .

Bạch Phi Yên nhìn mỹ nhân trong bức hoạ mỉm cười "Thải Hà , ngươi rất may mắn ." Bất kẻ là tình yêu do trúng cổ cũng tốt , mà tình yêu thực sự cũng được . Thải Hà có thể gặp được người coi nàng như tánh mạng là Tần Mộ Phong thì cũng nên thấy đủ .

https://thuviensach.vn

Nàng dùng tay gỡ bức hoạ trên vách đá xuống "Trước đây Mộ Phong là của ngươi , bây giờ , chàng là của ta ." Từ nay về sau , chàng đều là của ta .

"Ngươi gỡ bức hoạ xuống làm cái gì ?" Đông Phương Nhị đứng ở sau nàng thò cái đầu nhỏ ra , tò mò nhìn bức hoạ trong tay nàng .

Phi Yên nhanh chóng cuộn bức hoạ lại "Không có gì ."

Lãnh Băng Băng vươn ngón tay trỏ ra , ở trên cuộn tranh hung hăng chọc chọc vài cái "Thải Hà, hôm nay lão nương đào mộ của ngươi , không phục thì bật dậy cắn chết ta ."

Bạch Phi Yên đem cuộc tranh để ra phía sau , nghiêm mặt "Đại tỷ, đừng bất kính với người chết ." Thải Hà đã chết , không cần phải tiếp tục vũ nhục nàng .

Môi của Đông Phương Nhị nhếch lên , trong đáy mắt hiện ra một tia tàn độc "Không cho chạm thì thôi , lão nương đi đốt xác ." Người đàn bà này làm cho Phi Yên khổ như vậy , như thế nào có thể dễ dàng buông tha nàng .

Ánh mắt của Lãnh Băng Băng chợt biến lạnh , nụ cười tươi trên khoé miệng kia âm hiểm vô cùng "Đem đầu khớp xương mang về nấu canh ."

Nhị nhi gật đầu đồng ý "Điểm này thông qua ."

"Đại tỷ, Nhị tỷ ." Bạch Phi Yên dở khóc dở cười , chỉ có thể bất lực "Nàng cũng đã chết , các ngươi ngược đãi nàng làm gì ?"

Tiêu Triệt đứng bên quan tài bằng đá, mặt không thay đổi "Mau tới đây ." Thừa dịp ba nữ nhân tranh luận quanh bức họa Thải Hà , hắn đã mở được nắp quan tài .

Ba người không hẹn mà cùng chạy đến bên cạnh quan tài , đem ánh mắt nhìn vào nữ nhân đang nằm trong đó , mỗi người đều hít một ngụm khí lạnh .

Thải Hà mặc một thân hỉ phục sang trọng , đầu đội mũ phượng , an bình nằm trong quan tài . Hai mắt nhẹ nhàng nhắm lại , miệng hơi mở , làn da tuyết trắng mềm mại như nước , giống như là một người đang ngủ say .

Liếc mắt nhìn thân thể của Thải Hà , giọng nói của Lãnh Băng Băng lạnh thấu xương "Thân thể có thể bảo tồn nguyên trạng thế này tự nhiên là có quan hệ đến cổ mẫu bên trong cơ thể ."

Đông Phương Nhị chậm rãi lấy từ trong người ra một cái bàn tính làm bàng vàng , ngón tay ngọc gảy hạt châu "Trong ngôi mộ này có thiệt nhiều

https://thuviensach.vn

thứ đáng tiền, xong việc chúng ta chia đều .” (tỷ tỷ lúc nào cũng chỉ nghĩ đến tiền)

Lãnh Băng Băng cười lạnh “Ta thấy quần áo trên người nàng cũng không tồi , cởi .”

“Giầy cũng thể , cởi .” Nụ cười của Đông Phương Nhị cùng Lãnh Băng Băng không sai biệt lắm , đều âm trầm quỷ dị .

“Đại tỷ , Nhị tỷ, nàng đã chết .” Thải Hà đã chết , cần gì phải nhục nhã nàng ?

Lãnh Băng Băng không hờn giận bĩu môi “Chỉ nói thôi mà .” Nàng bóp miệng của Thải Hà , ném vào đó một viên thuốc , thản nhiên nói “Tiểu Nhị , đỡ Phi Yên .”

Ba người sửng sốt , không rõ ý tứ của Lãnh Băng Băng .

Đôi mắt lạnh lùng của Lãnh Băng Băng nhìn vào Thải Hà đang nằm trong quan tài “Đó , xem đi .”

Bạch Phi Yên cúi đầu, sắc mặt trong nháy mắt bỗng trở nên cứng ngắc . Đó là cái gì vậy ? Miễn cưỡng gọi là sâu đi .

Con quái trùng này màu sắc sặc sỡ , mỗi con đều to như con ếch . Một con nối tiếp một con , chui ra từ thất khiếu của Thải Hà (thất khiếu gồm hai tai, hai mắt, hai lỗ mũi và miệng) . Một con vừa chui ra , Lãnh Băng Băng liền bắn ra một cây ngân trâm , con quái trrùng lập tức biến thành tro bụi .

“Ghê tởm a .” Đông Phương Nhị che miệng , vẻ mặt chán ghét “Loại trùng gì đây ?”

“Gíông trùng mới , bắt về làm.....ác .” Không biết có phải do ghê tởm bọn trùng đó hay do nguyên nhân nào khác , Bạch Phi Yên tự nhiên cảm thấy buồn nôn , dựa vào Đông Phương Nhị nôn khan “Ác....”

thấy Bạch Phi Yên muốn nôn, Lãnh Băng Băng thở dài một hơi “Nôn đi .”

Lãnh Băng Băng vừa mới dứt lời , Phi Yên lập tức nôn mửa .

“Oa , nữ nhân này thật đáng giận, dám cho Phi Yên ăn cái loại đồ vật này .” Đông Phương Nhị kinh dị , trong lòng run lên .

Ngay cả người tung hoành giang hồ nhiều năm như Tiêu Triệt cũng nhịn không được mà thay đổi sắc mặt “Trúng cổ chính là Tần Mộ Phong , ngươi tại sao lại bị...”

https://thuviensach.vn

Bạch Phi Yên vừa nôn mửa vừa trả lời vấn đề của Tiêu Triệt "Ta hút độc cho hắn , không cẩn thận nuốt phải máu của hắn , đại khái là..." Nàng cũng có nghiên cứu y thuật nên dễ dàng đoán được mối quan hệ trong đó .

"Cái gì mà đại khá , vốn là như vậy ." Lãnh Băng Băng chậm rãi thu hồi ngân châm "Nôn hết thì tốt rồi ."

Một mùi khó ngửi bay vào trong mũi , Đông Phương Nhị nhịn không được bịt mũi lại "Mùi gì đó ?"

Lãnh Băng Băng nắm lấy cái gáy của Đông Phương Nhị "Cúi đầu nhìn ."

Đông Phương Nhị theo lời cúi đầu nhìn vào trong quan tài , bỗng dưng trừng lớn con mắt . Mỹ nhân nằm ở bên trong đã đi đâu ? Tại sao lại chỉ còn lại có một đống xương trắng ?

*****

Lúc trở về tướng quân phủ đã là hoàng hôn .

Đi vào tướng quân phủ, Bạch Phi Yên còn chưa phục hồi lại tinh thần , liền rơi vào trong lồng ngực ấm áp của Tần Mộ Phong . Trên mặt hiện lên nụ cười , nàng vươn tay , gắt gao ôm lấy thắt lưng hắn .

Gió lạnh thổi qua , không khí trong tháng mười hai rất lạnh . Bọn họ đứng ở trong tuyết , ôm chặt lấy nhau . Hoa mai bị gió thổi bay , cả bầu trời nhuộm một màu đỏ ửng .

Tần Mộ Phong tựa vào cổ nàng , nói từng câu từng chữ "Bạch Phi Yên , Tần Mộ Phong - yêu - nàng ." Giọng nói của hắn tự nhiên rất dịu dàng , khiến cho nàng cảm thấy thật thân thiết .

Phi Yên cười cười, buông tay ra "Thiếp mang về cho chàng một món lễ vật ."

"Cái gì ?" tần mộ Phong hơi nhíu mày .

Nhẹ nhàng cởi bỏ bức tranh , một nữ nhân xinh đẹp cầm ô hiện ra , nàng quay về phía Tần Mộ phong mỉm cười .

"Lưu lại làm kỷ niệm nha ." Vô luận là như thế nào, Thải Hà từng là người mà hắn yêu sâu đậm .

Tần Mộ Phong nhìn kỹ nữ nhân trong bức hoạ , đầu ngón tay nhẹ nhàng mơn trớn gương mặt xinh đẹp như ngọc của Thải Hà "Nàng không ngại ?"

https://thuviensach.vn

Thải Hà vẫn như trước xinh đẹp động lòng người nhưng trong trái tim hắn đã không còn sự quyến luyến như lúc đầu .

Bạch Phi Yên mỉm cười , lắc đầu "Nàng không còn có khả năng theo thiếp tranh đấu ." Bạch Phi Yên nàng không hẹp hòi như vậy , lại ăn dấm chua của một người đã chết .

Tần Mộ Phong quay về bức hoạ Thải Hà mỉm cười "Thải Hà , đi tìm hạnh phúc thuộc về ngươi đi ." Chuyện tới hôm nay , hết thảy quá khứ đều đã không còn quan trọng nữa .

"Cho chàng ." Trong tay Bạch Phi Yên tự nhiên xuất hiện một cái hộp .

"Cái gì ?" Cầm cái hộp trong tay, Tần Mộ Phong có chút nghi hoặc .

"Xương cốt của Thải Hà ." Đông Phương Nhị chậm rãi đi đến bên Bạch Phi Yên , lấy bức hoạ trong tay nàng đưa cho Tần Mộ Phong . Đôi mi thanh tú nhíu lại , nàng kiêu ngạo nói với hắn "Gia đình của Phi Yên đều ở đây , ngươi tính xử lý như thế nào ."

Tần Mộ Phong cầm cái hộp và bức hoạ , cười khổ "Nhị tỷ , đời này kiếp này , ta quyết không phụ Phi Yên ."

Lãnh Băng Băng hừ hừ , đôi mi thanh tú nhíu lại , không cho là đúng "Lợi nói của nam nhân mà đáng tin thì heo mẹ cũng biết leo cây , dùng hành động chứng minh đi ."

"Đúng vậy , khống có hành động cụ thể thì ngươi đừng mơ tưởng ta sẽ đem muội muội đã nuôi dưỡng vài chục năm giao cho ngươi ." Đông Phương Nhị kéo Phi Yên về phía sau .

"Đại tỷ , Nhị tỷ, ta tin tưởng chàng ." Bạch Phi Yên cầm lấy tay Tần Mộ Phong , kiên định nói "Đời này, ta đều muốn ở cùng chàng ."

Đông Phương Nhị trừng mắt "Ngu ngốc , ngươi cho mình là rau xanh hay củ cải mà bán phá giá thế hả ? Muốn lấy ngươi , không có chút thành ý thì làm sao coi được ?" Đông Phương Nhị móc bàn tính ra , cố ý vô ý gảy gảy hạt châu .

"Nữ nhân tham tài cũng không đến cái mức độ này ." Tiêu Triệt ôm lấy Đông Phương nhị vác lên vai "Muội phu, các ngươi tiếp tục ." Mấy năm trước khi Nhị nhi còn chưa gả cho hắn , hắn cũng bị người ta chỉnh đến phát điên . Nhìn lại người cùng rơi vào hoàn cảnh giống mình , coi như giúp đỡ Tần Mộ Phong một lần .

https://thuviensach.vn

Lãnh Băng Băng dụi dụi mắt , ngáp một cái rồi đi vào trong nhà “Hai vị cứ tiếp tục, ta đi uống rượu .” Đi được ba bước đầu đã gật xuống , rõ ràng là đã ngủ mơ màng .

Bạch Phi Yên cùng Tần Mộ Phong nhìn nhau , nhất thời không biết nói gì . Đứng cũng có thể ngủ , bọn họ thật khâm phục .

Giọng nói của Đông Phương Nhị theo gió mắt truyền đến , bay vào trong tai của bọn họ “Phi Yên , nhớ kỹ phải mang lão công của ngươi về nhà vào lễ mừng năm mới . A...cứu mạng a...Tiêu Triệt , ngươi ngược đãi ta . Uy , ngươi dẫn ta đi đâu , ta muốn cùng tiểu muội nói lời từ biệt...Tiêu Triệt , ta muốn ly hôn .”

“Về nhà nấu cơm .”

“Ô ô , ta không muốn làm nữ nhân chỉ biết nấu cơm .”

“Cho ngươi tiền công .”

“Bao nhiêu ?”

“Một lượng .”

“Tiêu triệt, ta muốn ly hôn với ngươi .”

“Ngươi một ngày nói mười lần .”

“Ô ô , lần này là thật...”

Đông Phương Nhị cùng Tiêu Triệt dần dần đi xa , tiếng nói bị gió lạnh thổi bay .

Phi Yên liếc nhìn Yần Mộ Phong “Làm sao bây giờ ?” Nàng rất muốn về Vô Tranh sơn trang , nhưng là....

Tần Mộ Phong mỉm cười , cầm tay nàng “Lấy nàng , sau đó về nhà mừng năm mới .”

https://thuviensach.vn

Chương cuối : Bạc đầu giai lão

Quân Hạo Đình cùng Y Tiểu Lục đồng thời mất tích . Đông Phương Nhị bị Tiêu Triệt bắt đi , phủ tướng quân lại khôi phục vẻ yên tĩnh .

Dưới sự chăm sóc của Lãnh Băng Băng , thân thể của Tần Mộ Phong và Bạch Phi Yên khôi phục rất nhanh . Sau khi xác định không còn gì đáng ngại , Tần Mộ Phong mới đưa Phi Yên về Bình Nam Vương phủ . Dù sao , Bình Nam Vương phủ mới thực sự là nhà của hắn .

Việc làm đầu tiên khi trở lại Vương phủ là an táng cho Thải Hà .

Thải Hà cũng giống như Hàm Thuý , an táng tại một nơi sơn thanh thuỷ tú ở ngoại ô . Vô luận các nàng khi còn sống đã làm cái gì , đã chết liền xong hết mọi chuyện .

Phi Yên lẳng lặng đứng trước ngôi mộ vừa lập , ngón tay trắng nõn nhẹ nhàng mơn trớn những chữ viết trên bia mộ , cười lãnh đạm “Thải Hà, ngươi an nghỉ đi nha . Ta không hận ngươi , ngươi cũng đừng hận ta , được không ?”

Nàng ngồi xổm xướng, tựa vào mộ bia “Ngươi rất đẹp , thật sự rất đẹp . Nếu ta là nam nhân nhất định cũng sẽ mê đắm ngươi . Quá khứ của ngươi và Mộ Phong ta đã nghe qua , vô luận là thế nào, ngươi đã thương chàng , chàng cũng yêu ngươi . Kỳ thực ta rất hâm mộ , hâm mộ ngươi đã gặp được chàng trước ta . Nếu ta gặp được chàng sớm hơn , ta cùng chàng trong lúc đó sẽ không có lắm gút mắt như thế này .”

Ánh mắt của nàng chuyển sang ngôi mộ bên cạnh “Hàm Thuý, ta biết ngươi yêu Mộ Phong . Chỉ tiếc , chàng không thương ngươi . Chàng thuỷ chung đã phụ ngươi , tha thứ cho chàng đi, ngươi là một cô gái tốt , văn thao võ lược , hoa nhường nguyệt thẹn . Một nữ tử như ngươi đáng lẽ phải được hạnh phục .” Bạch Phi Yên cụp mắt , thở dài “Gặp phải chàng là bất hạnh của ngươi .”

“Gặp phải ta , là bất hạnh của nàng .” Tần Mộ Phong đứng sau nàng chậm rãi mở miệng .

“Chàng nói cái gì ?” Nàng mỉm cười , vẫn như cũ tựa ở mộ bia .

https://thuviensach.vn

“Dám dựa vào bia mộ , ta cho tới bây giờ chưa thấy qua nữ nhân nào lớn mật như thế .” Tần Mộ Phong lên tiếng , kéo nàng đứng lên “Mặt đất rất lạnh .”

Nàng ngoan ngoãn đứng lên , bàn tay để trên bia mộ “Thải Hà , Hàm Thuý , Tần Mộ Phong thật sự rất bại hoại , phong lưu , tuỳ hứng , bạo ngược , không tìm được một chút ưu điểm nào . Chàng thương tổn các ngươi, cũng làm tổn thương ta . Nếu các ngươi ở dưới suối vàng có linh thiêng thì hãy giúp ta trừng phạt chàng . Hãy phạt chàng.....cả một đời này sủng ta yêu ta , được không ? Phong lưu lãng tử sợ nhất bị nữ nhân bó buộc , trừng phạt như vậy là nghiêm khắc nhất .” (tỷ tỷ bắt đầu quản lý ca ca rồi)

“Phong lưu ?” Tần Mộ Phong bật cười “Diễn tốt lắm , không biết là phong lưu hay là diễn trò .”

Bạch Phi Yên cười như không cười “Bình Nam Vương, thiếp có thể biết chuyện xưa của chàng không ?” Rốt cuộc hắn có chịu mở miệng nói ra những chuyện ngày xưa hay không ?

Tần Mộ Phong học bộ dáng của Phi Yên, đặt tay lên bia mộ “Không nên gọi ta là Bình Nam Vương , ta cho tới bây giờ cũng không phải là Bình Nam Vương .”

Phi Yên lắc đầu than nhẹ “Lần đầu tiên nhìn thấy chàng , thiếp đã biết chàng là một nam nhân có bí mật . Mà thiếp , là một nữ tử có tâm sự . Một nam nhân có bí mật và một nữ nhân có tâm sự ở cùng một chỗ thì sẽ luôn luôn nghi kỵ lẫn nhau .

Ánh mắt của Tần Mộ phong dần dần càng thêm ảm đạm , giọng nói cũng theo đó mà trở nên nặng nề “Hai mươi năm trước , Lỗ vương làm loạn . Lúc này có rất nhiều người bị liên lụy , mười người bị xét nhà , mấy trăm người bị tống vào ngục . Mà ta , chính là con trai của Lỗ vương . Lỗ vương thất bại , mẫu hậu đem ta về nuôi dưỡng .” Nói cách khác, hắn cũng không phải là cái gì hoàng tử hay vương gia , mà chỉ là con trai của một kẻ phản tặc .

Bạch Phi Yên cười khổ, quay đầu nhìn hắn “Lúc Tần thúc thúc mới bắt đầu kế vị , thiên hạ đại loạn, dân chúng lầm than , giặc cỏ nổi lên bốn phía . Cha chàng ở phía sau có mưu đồ soán vị , Tần thúc thúc có thể buông tha

https://thuviensach.vn

hắn sao ? Chàng cho rằng hoàng đế dễ làm lắm hay sao ? Không dẹp nội loạn, như thế nào trị vì thiên hạ ? Hắn buông tha chàng , còn nhận chàng làm con ruột , đã tính đến việc bù đắp cho chàng . Đồng di không phải mẹ ruột của chàng nhưng lại không coi chàng là người ngoài . Bọn họ đối xử với chàng như vậy, chàng còn muốn như thế nào ?" Đại sư phó từng trợ giúp tiên hoàng bình loạn , có chuyện gì đều đem ra khoe khiến cho lỗ tai của nàng sắp đóng thành kén luôn rồi .

"Từ khi Tần thúc thúc của nàng bắt đầu thu dưỡng ta , hắn một mực giám thị ta . Nhiều năm như vậy , những người bên cạnh ta đều là tai mắt của hắn . Lúc thân thể hắn ngày càng suy yếu , hắn đã động sát khí . So về văn tài vũ lược , ta cùng Tần Vật Ly trong lúc đó cũng ngang ngửa nhau . Tần thúc thúc của nàng lo lắng ta sẽ thay thế được Tần Vật Ly , đối với hắn bất lợi , vài lần đã muốn giết ta . Cho nên , ta bắt đầu không lo chính sự , cả ngày lưu lại trong thanh lâu . Ta muốn cho cả thiên hạ biết rằng Tần Mộ Phong là một kẻ không quyền không thế , vô tài vô đức, ăn chơi trác táng ." Những lời này hắn giấu ở trong lòng đã lâu , chưa bao giờ nói với bất cứ kẻ nào . Ngay cả Hoắc Thiên - hảo huynh đệ của hắn cũng không có được cái vinh dự này .

Bạch Phi Yên không nói gì , ngẩng mặt lên, nhìn hắn với ánh mắt phức tạp .

Khoé miệng hắn nhếch lên, cười trào phúng "Diễn kịch lâu rồi cũng đã biến thành sự thật . Tâm tư Tần thúc thúc của nàng rất cẩn trọng , ta vẫn cứ kịch giả làm thật . Ngay cả ta cũng không biết , ta thực sự phong lưu hay chỉ là diễn trò ."

Thần sắc của Phi Yên càng lúc càng phức tạp "Sau khi Tần thúc thúc mất, chàng vẫn tiếp tục diễn trò, là để cho Tần Vật Ly xem ."

"Đúng ." Nụ cười của Tần Mộ Phong đột nhiên biến lạnh "Ta đã lừa gạt tiên hoàng nhưng chưa từng lừa gạt hăn . Hắn kế vị không lâu đã phái ta xuất chinh ."

Phi Yên hơi nhíu mày , ánh mắt trong lúc đó có vẻ lo lắng "Đồng di thân thể không tốt , chỉ có Hoàng thượng là đứa con duy nhất . Các người từ nhỏ lớn lên cùng nhau , hắn làm thế vì coi ngươi là huynh đệ ruột thịt , hay

https://thuviensach.vn

là...” Tần Vật Ly người này tâm cơ thâm trầm lại đa nghi, ai mà biết hắn sẽ làm ra chuyện gì ?

“Ta không biết rốt cuộc hắn có chủ ý gì .” Tâm tư của Tần Vật Ly , hắn vĩnh viễn đoán không ra .

“Hắn thật sự hoài nghi chàng, nếu không , sẽ không mời thiếp trộm chứng cứ thông địch bán nước của chàng ,lại càng không phái Tuyết Nhạn đến giám thị chàng .” Đối với Tần Mộ Phong, hắn rốt cuộc có tâm tư gì ?

Tần Mộ Phong cũng không tức giận , ngược lại dở khóc dở cười “Nàng nói nàng vì tiền mà gả cho ta , là do hắn mời nàng ra tay ?” Nếu Tần Vật Ly biết Phi Yên yêu hắn , sẽ có cảm giác như thế nào ?

Bạch Phi Yên ngẩng đầu, chống lại ánh mắt thâm thuý mê người của hắn “Có người mời thiếp đánh cắp trái tim chàng , 10 vạn lượng hoàng kim . Còn hắn mời thiếp trộm chứng cớ thông địch bán nước của chàng, 5 vạn lượng hoàng kim . Tiểu sư tỷ bỏ chạy , thiếp cầm lệnh bài cùng bảo kiếm của nàng, thay nàng giám thị chàng . Có lẽ là do ý trời, lúc thiếp định tiến vào Bình Nam Vương phủ thì Hoàng thượng tứ hôn .” Những lời này nàng sớm đã muốn nói , nhưng cho đến ngày hôm nay nàng mới có đủ dũng khí để nói .

Tần Mộ Phong có chút đăm chiêu “Nói như thế , chủ tử của Thanh Loan là nàng ? Người cho ta một đồng tiền cũng là nàng ?”

Phi Yên nhẹ nhàng gật đầu , ánh mắt vẫn như cũ nhìn vào mặt hắn “Đúng vậy .”

“Tuyết Nhạn là Lục cô nương , nàng ta chạy , nàng thay nàng ta giải quyết hậu quả . Cho nên nàng vừa là Liễu Thiên Mạch , Tuyết Nhạn , Phi Yến , Liễu Thiến ?”

“Đúng vậy .” Nàng lại gật đầu .

Cúi đầu nhìn mộ bia, Tần Mộ Phong lắc đầu cười khổ “Thải Hà , ngươi nhận thua đi , ngươi là Nguyệt cơ, nàng là Tuyết Nhạn, ngươi vẫn kém nàng một bậc .”

“Chàng không tức giận ?” Phi Yên lén lén liếc trộm hắn một cái , chột dạ cúi đầu .

Từ ngày nàng gả cho hắn , những gì nàng làm đều là dối trá . Nàng giống như một diễn viên có ngàn khuôn mặt , đùa cợt hắn hết lần này đến

https://thuviensach.vn

lần khác .

“Nàng là thê tử của ta .” Trong mắt hắn , nàng là thê tử của hắn .

“Thiếp là nữ nhi của Liễu tể tướng , là Vô Tranh sơn trang Thất cô nương, là thiên ha đệ nhất phi tặc Phi Yến , là hoa khôi Liễu Thiến của Tuý Yên lâu , là đại nội mật thám Tuyết Nhạn .”

Hắn nhìn Bạch Phi Yên chăm chú “Nàng là thê tử của ta .” Vô luận nàng có thân phận gì , nàng vẫn là thê tử của hắn .

Nhìn thấy những tia thâm tình trong đáy mắt của hắn , Phi Yên đột nhiên hiểu được rõ ràng .

Nàng nhẹ nhàng cười rộ lên “Thiếp là Tần Phi Yên phu nhân.” Nàng , từng là thiên hạ đệ nhất phi tặc , vì tiền mà gả cho hắn . Hắn , từng là Bình Nam Vương phong lưu đa tình , vì trả thù mà lấy nàng . Hôm nay, nàng là thê tử của hăn , hắn là phu quân của nàng .

“Tần phu nhân , nàng có bằng lòng gả cho ta không ?” Hắn lấy từ trong tay áo ra một cây trâm vàng , cài lên búi tóc của nàng .”

“Cái gì vậy ?” Nàng dùng tay sờ soạng một chút .

“Không chịu thừa nhận bản thân yêu nàng nhưng từng giây từng phút lại mang theo cây trâm của nàng trên người .” Khoé miệng Tần Mộ Phong có một chút trào phúng “Ta thật là ngu ngốc, hết lần này đến lần khác tổn thương nàng .”

Nàng lấy trâm vàng đặt trong lòng bàn tay , không khỏi mỉm cười “Thiếp sớm đã quên cây trâm này là của thiếp .”

“A ?” Tần Mộ Phong sửng sốt .

“Thiếp đem nó đi cầm là cố ý muốn diễn cho chàng xem . Thiếp có một kho vàng , không đến mức phải đem trâm đi cầm để mua vàng mã .” Nụ cười dịu dàng của nàng từ khoé miệng tản ra .

“Không quan hệ , ta biết nó là của nàng là tốt rồi .” Cầm lấy cây trâm trong lòng bàn tay nàng , hắn nhẹ nhàng cài lên tóc cho nàng .

Tay ngọc ở trên mộ bia vỗ vài cái , Phi Yên lộ ta nụ cười “Hàm Thuý , Thải Hà , cảm ơn các ngươi , ta rốt cuộc đã đánh cắp được hoàn toàn trái tim của tên phong lưu lãng tử này .”

“Chúng ta thành thân đi .” Lúc này đây , hắn muốn quanh minh chính đại lấy nàng vào cửa .

https://thuviensach.vn

“Được .” Phi Yên một câu đáp ứng “Nhưng là, chúng ta trước hết tiến cung , thiếp có chuyện muốn nói với Hoàng thượng .” Lừa Tần Vật Ly lâu như vậy, cũng nên nói thật rồi .

Tần Mộ Phong nắm tay nàng “Được , bất quá chúng ta đến bái kiến Đồng di của nàng trước .”

“Tại sao ?” Đồng di ?

Tần Mộ Phong trêu chọc nàng “Con dâu xấu đi bái kiến mẹ chồng .”

Bạch Phi Yên hừ hừ “Chàng mới xấu .”

Hắn mỉm cười “Ta xấu nàng vẫn thích ta , nói đi , tìm đại ca làm gì ?”

“Thiếp cùng Hoàng thượng xem như là bạn mới quen đi , hơn nữa thiếp hoài nghi hắn thích thiếp . Chàng có nhớ không , một tháng trước, chàng gặp Tần Vật Ly và một nữ tử tên Phi Yên . Nữ tử kia là thiếp , là thiếp sau khi dịch dung...” Bạch Phi Yên nhẹ nhàng kể chuyện của nàng và Tần Vật Ly .

****

Lúc Tần Mộ Phong và Phi Yên tiến cũng đã đi ngang qua kiệu của Liễu tể tướng .

Cửa sổ nhỏ lộ ra , loáng thoáng có thể thấy được Liễu tể tướng đang ngồi ngay ngắn trong kiệu . Liếc nhìn cỗ kiệu một cái , Phi Yên cười lạnh “Xem ra Liễu tể tướng gần đây rất tốt .”

“Ta nhỡ kỹ người nhà Liễu gia đối với nàng không tốt .” Phi Yên lãnh khốc vô tình, có thù tất báo , nàng tuyệt đối không có khả năgn buông tha Liễu gia .

“Theo hắn đi thôi .” Phi Yên nhếch môi , khoé miệng lộ ra nụ cười thập phần quái dị .

Nhìn thấy nụ cười quỷ dị kia, hắn nheo mắt lại “Nàng muốn làm gì ?”

Nụ cười nơi khoé miệng càng lan rộng “Đã làm rồi . Liễu tể tướng quyền cao chức trọng , Liễu gia đoạn tử tuyệt tôn .” Liễu tể tướng suốt đời chỉ biết truy danh trục lợi , nhưng đến cuối cùng , hắn sẽ phát hiện mình cái gì cũng không có .

“Hả ?”

“Năm ấy , khi trở lại Liễu gia , thiếp mỗi ngày đều bỏ thuốc vào trong thức ăn của nữ nhân Liễu gia .” Giọng nói của Phi Yên đột nhiên biến lạnh

https://thuviensach.vn

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra , cả đám các nàng sẽ đều là gà mái không biết đẻ trứng .” (oh , oh , độc ác quá) Xuyên qua đôi mắt âm trầm của nàng mơ hồ thấy được sự độc ác ẩn trong đáy mắt .

Tần Mộ Phong rùng mình một cái “Cho nên nàng sớm đã biết Liễu Tự Họa không có khả năng mang thai ?”

Phi Yên liếc mắt nhìn hắn “Đã quên nói cho chàng , lúc chàng đế Tuý Yên lâu uống rượu , thiếp từng sai người bỏ thuốc vào trong rượu . Trong vòng một năm , những nữ tử quan hệ với chàng sẽ không thể mang thai .” (trả thù thật là hay , muội khâm phục tỷ quá)

Tần Mộ Phong trợn mắt há mồm “Nàng...” nữ nhân này có quá ác độc không ?

“Chàng sợ cái gì ? Thuốc chỉ có công hiệu trong một năm mà thôi .” Phi Yên bình thản nói “Vì cái gì chỉ có nữ nhân phải tránh thai ? Thực sự là quá đáng . Thiếp không muốn mang thai , không thể làm gì khác hơn là để chàng chịu uỷ khuất .” (tỷ tỷ nói quá đúng)

Tần Mộ Phong nuốt một ngụm nước miếng “Rốt cuộc có bao nhiêu chuyện mà ta chưa biết ?”

“Những chuyện chàng không biết còn rất nhiều , ví dụ , chàng không biết nam nhân đầu tiên của thiếp là ai , không biết thiếp như thế nào chạy ra khỏi địa lao , trêu cợt chàng hết lần này đến lần khác .” Gió lạnh thổi tung mái tóc đen , nàng thản nhiên cười .

“Nàng có thể nói cho ta biết không ?” Tất cả mọi chuyện của nàng hắn sớm đã thản nhiên tiếp nhận .

Phi Yên chuyển sang chủ đề khác “Chàng có nhớ ngày đó chàng bị ám sát ở bãi tha ma . Chàng biết là ai làm không ?”

“Không biết .” Tần Mộ Phong lắc đầu , nhíu mày .

Phi Yên nhún nhún vai “Thiếp cũng không biết .”

“Là ai không quan trọng , trọng yếu chính là , hắn không chen vào giữa chúng ta .” Mộ Phong cười sung sướng “Nhớ kỹ một lần ở trong ngôi miếu nát , chúng ta....” Hắn cố ý bỏ lửng câu nói .

Hai má Phi Yên đỏ hồng , mặt không thay đổi “Nói năng ngọt xớt , quả nhiên là lãng tủ phong lưu .”

“Gặp nàng, ta đã thu hồi trái tim phong lưu rồi .”

https://thuviensach.vn

“Ai tin chàng ? Chàng mà đáng tin thì heo mẹ cũng biết leo cây .”

“Nữ nhân, đừng chọc giận ta .”

Khuôn mặt Phi Yên lạnh lùng, khiêu ngạo vêng mặt lên “Thì tính sao ? Chàng định đánh ta chắc ?”

“Đừng tưởng ta không dám .”

“Người dám đánh thiếp còn chưa có sinh ra đâu .” Đệ nhất phi tặc , cuồng ngạo không thay đổi , vẫn lạnh lùng như trước .

Vẫn như lúc trước cãi nhau loạn xạ nhưng lại có thêm một phần thân thiết . Trong lúc cãi nhau, bọn họ đã đi vào nội cung .

Vườn hoa , cầu nhỏ , nước chảy . Liễu xanh , hương sen , nhà trúc .

Sân không lớn , nhưng lại thanh tịnh , ưu nhã . So với cung điện xa hoa lại có một ý vị khác .

Ai cũng không nghĩ ở giữa hoàng cung đại nội lầu gác xa hoa lại cất giấu một nơi thanh tịnh tao nhã như thế này .

Sau khi tiên hoàng băng hà , thái hậu đến ở trong một khu vườn bỏ hoang đã lâu để tu thân dưỡng tính .

Tần Mộ Phong và Phi Yên không nghĩ rằng sẽ gặp được hắn ở nơi này .

Nam nhân kia thân là vua một nước , đang ngồi bên cạnh thái hậu , cẩn thận bóc hoa quả cho nàng . Giống như hai mẹ con trong một gia đình bình thường , nói chuyện cười đùa .

Tần Mộ Phong dắt tay Phi Yên đi đến bên người bọn họ “Nương , đại ca .”

“Đồng di , đại ca .”

Thái hậu cùng Tần Vật Ly đồng thời ngẩng lên nhìn Phi Yên , hai miệng đồng thanh nói “Phi Yên ?”

“Ngươi biết nàng ?” Hai mẹ con lại cùng đồng thanh .

Thái hậu trừng mắt nhìn hắn “Nói nhảm , nàng là con gái Điệp di của ngươi , ngươi nói ta có biết nàng không ?” Con gái nuôi của tỷ muội kết nghĩa , nàng đương nhiên nhận thức .

Tần Vật Ly miễn cưỡng liếc nhìn Phi Yên , nháy mắt mấy cái “Nương , Điệp di lại sanh thêm nữa sao ? Ta như thế nào chưa từng tâhý qua ?” Nếu hắn nhớ không nhầm thì Điệp di chỉ có hai nữ nhi là Nhị nhi cùng Tuyết nhi .

https://thuviensach.vn

“Nói nhảm , lúc ngươi 13 tuổi đã bị phụ hoàng của ngươi nhốt ở trong cung xử lý quốc sự , mỗi lần đến Vô Tranh sơn trang làm khách đều không có phần của ngươi , ngươi có cơ hội thấy nàng sao ?” Thái hậu lại trừng mắt với Tần Vật Ly , thân thiết lôi kéo Phi Yên ngồi xuống , mỉm cười với nàng “Phi Yên , ngồi xuống , đến ngồi bên cạnh Đồng di .”

Khoé miệng Phi yên khẽ nhếch lên “Cám ơn Đồng di .”

Thái hậu nhẹ nhàng vỗ lên mu bàn tay Phi Yên , từ ái nói “Phi Yên , ngươi rất lâu chưa vào cung thăm ta .”

Tần Vật Ly cười rất ưu nhã , tuấn mỹ , lười biếng nhìn Phi Yên “Phi Yên muội muội , tại hạ là Tần Vật Ly , là đứa con lớn hư hỏng của Đồng di ngươi . Tính theo bối phận thì ta là đại ca của ngươi .” Trong đáy mắt hắn tràn ngập ý cười , khiến cho người ta không nhìn thấu được hắn thật sự đang suy nghĩ cái gì .

Bạch Phi Yên tự nhiên ớn lạnh “Đại ca .”

Khoé mắt của Tần Vật Ly rơi vào trên người Tần Mộ Phong , khoé miệng mơ hồ ẩn chứa một nụ cười mê người “Muội tử , ngươi cùng đệ đệ hư hỏng nhà ta có quan hệ gì ?”

“Đại ca, hôm nay ta đưa Phi Yên đến , đúng là muốn nói cho các ngươi biết nàng là thê tử của ta .” Tần Mộ Phong ngồi ở bên người Phi Yên, trong đáy mắt hiện lên một tia khiêu khích .

Tần Mộ Phong vừa dứt lời , thái hậu ngạc nhiên hét lên một tiếng chói tai “Oa....Con ta , ngươi cùng Phi Yên là một đôi ? Ngươi thật là lợi hại, Vô Tranh sơn trang Thất cô nương cư nhiên đi theo ngươi , ngươi tìm được vận may cứt chó gì vậy .” (thái hậu mà cũng ăn nói vậy sao , khó trách sinh được ông con mặt dày như Tần Vật Ly)

Trên mặt Tần Vật Ly hiện lên mấy phần âm trầm “Một đôi ?”

Tần Mộ Phong đã nhìn thấy trên mặt Tần Vật Ly loé ra một tia âm trầm “Đúng vậy , nàng là thê tử của ta .”

Tần Vật Ly khôi phục ý cười “Chúc mừng đệ muội , chúc các ngươi trăm năm hoà hợp , loan phượng hoà minh , châu liên bích hợp, tịnh đế trường sinh , kim thạch đồng tâm, bạch đầu giai lão , tình liên bích hợp , nghi thất nghi gia , tương kính như tân, hạnh phúc muôn đời , trăng tròn hoa đẹp , mỹ mãn lương duyên , như cá gặp nước , yến lữ song trù , thần tiên

https://thuviensach.vn

quyến lữ , phượng hoàng vu phi , cẩm tú long phượng, ngxu thế xương tường , ngọc thụ liên chi , phu xướng phụ tuỳ , lân chỉ trình tường, đẹp duyên cầm sắt , kiêm điệp tình thâm, lưỡng tình tương duyệt , tình như keo sơn , khuê phòng hoà thuận , qua điệt duyên miên, chung tư diễn khánh .” (chậc, sao nghĩ ra lắm thế , phục tác giả thật , trong đó còn mấy câu ta không có hiểu nghĩa , miễn cho ta giải nghĩa nhé , chỉ cần biết đây đều là mấy câu chúc phúc cho đôi vợ chồng là được)

Tần Mộ Phong cũng kính cúi đầu, khoé miệng hiện lên một nụ cười “Thần tạ ơn Hoàng thượng miệng vàng lời ngọc .”

Thái hậu ở sau gáy hắn đánh một cái “Tiểu tử chết tiệt, đều là người nhà, ngươi khách sáo làm gì ? Gọi hắn đại ca .”

“Đồng di , ngươi không phải có rất nhiều nghi hoặc sao ?” Ánh mắt của nàng rơi vào trên mặt Tần Vật Ly , cùng hắn đối diện .

“Đó là đương nhiên .” Phi Yên như thế nào cùng Mộ Phong phát sinh quan hệ ? Nàng rất là hiếu kỳ .

Phi Yên vẫn như cũ nhìn Tần Vật Ly, chậm rãi nói “Tên thật của ta là Liễu Thiên Mạch , là con gái của tể tướng . Tể tướng lúc vinh hiển đã từ bỏ mẹ con chúng ta . Mẹ ta sau khi mất , ta bị ném vào trong hoang viên tự sanh tự diệt . Mười lăm năm trước , ta gặp Đại tiểu thư Bạch Mạn Điệp của Vô Tranh sơn trang . Trời đất đảo điên, nàng thu ta làm đồ đệ , đặt tên cho ta là Bạch Phi Yên . Từ đó về sau ta cũng chỉ là Bạch Phi Yên . Sáu năm trước , tiểu sư tỷ rời nhà trốn đi , lén lút mang ta đồng thời chạy đi . Bởi vì nàng ham chơi , trên đường chúng ta trộm hết vật này đến vật khác . Kết quả ta trở thành Phi Yến danh chấn giang hồ . Chỉ cần ra trả tiền, Phi Yến cái gì cũng trộm . Một năm trước, có người ra giá 10 vạn lượng hoàng kim mời ta đánh cắp trái tim Tần Mộ Phong , để cho chàng yêu ta . Còn có người xuất 5 vạn lượng hoàng kim , trộm chứng cớ thông địch bán nước của chàng . Vì ta thích khiêu chiến nên hai cái sinh ý này ta đều nhận . Cũng không biết là trùng hợp hay là do ý trời , Liễu tể tướng muốn đem ta gả cho chàng . Cho nên, ta gả cho chàng .”

“Ách...” Thái hậu bất an len lén liếc nhìn Phi Yên một cái , chột dạ nói “Cái kia...cái kia...mời ngươi đánh cắp trái tim chính là ta .”

https://thuviensach.vn

“Là ngươi ?” Tần Mộ Phong cùng Bạch Phi Yên đồng thời trừng lớn con mắt , nhìn thái hậu không thể tin nổi .

Thái hậu cười khan hai tiếng , chột dạ cúi đầu “Cái đứa con chết tiệt này của ta không phải mê đắm kỹ nữ sao ? Ta....”

Tần Mộ Phong khẽ nhếch môi , nhìn nàng thâm tình “Nương, nàng trộm được rồi , trộm được trái tim ta rồi .”

Bạch Phi Yên mặt đỏ ửng , cúi đầu tránh ánh mắt nóng bỏng của Tần Mộ Phong “Đồng di , ngươi còn thiếu ta 5 vạn lượng hoàng kim .”

Thái hậu nhỏ giọng nói “Chúng ta vốn là người một nhà a , bây giờ thân càng thêm thân , có thể không cần trả không ?” Có thể quỵt nợ không ?

Phi Yên bật cười “Đương nhiên có thể .” Tiền của Đồng di nàng làm sao có thể muốn ? “Chúng ta là người một nhà .”

Trong đáy mắt hắn xẹt qua một tia sắc lạnh , nụ cười trên mặt Tần Vật Ly không thay đổi , phe phẩy cây quạt trong tay , đứng lên đi ra ngoài “Huynh đệ , đi , chúng ta nói chuyện ,” (Đánh nhau thì có chứ chuyện trò gì)

“Đại ca , mời .” Tần Mộ Phong cũng vừa cười vừa đứng lên .

Tần Mộ Phong cùng Tần Vật Ly một trước một sau đi ra tiểu viện . Xác định thái hậu nhìn không thấy , Tần Vật Ly đột nhiên xoay người , một quyền đánh lên trên người Tần Mộ Phong (may không đánh vào mặt) “Ta thích nàng , lần đầu tiên thấy nàng , ta đã bị nàng hấp dẫn .”

Tần Mộ Phong bị hắn đánh cho té ngã trên mặt đất , phát ra một tiếng rên rỉ thống khổ .

Đánh xong Tần Mộ Phong , nắm tay của Tần Vật Ly vẫn hướng vè phía hắn “Bởi vì ngươi là đệ đệ của ta nên từ nhỏ đến lớn ta chưa từng tranh giành cái gì với ngươi . Tất cả nữ nhân trong thiên hạ ta đều có thể cho ngươi , vì cái gì ngươi lại cướp nàng ?”

Tần Mộ Phong bưng ngực , gian nan ho khan vài tiếng, cũng không phản kháng .

Nắm tay của Tần Vật Ly như mưa rơi vào trên người hắn “Nói cho ngươi biết đệ đệ ngu ngốc , ai làm cho nàng thích ? Ai làm cho nàng vui sướng ? Ta nhận thua, đem nàng tặng cho ngươi .” Mỗi một quyền đều dùng hết sức , không chút lưu tình nhưng lại không chí mạng “Nàng là một cô

https://thuviensach.vn

nương tốt , chỉ tiếc nàng đối với ta không có tình , nếu không đã không đến phiên ngươi . Ngươi dám phụ nàng , ta bẻ xương của ngươi đi nấu canh .” (đánh dã man quá , thối phổi thì sao)

Tần Mộ phong chỉ yên lặng thừa nhận , không né tránh , không phản kháng . Vài tiếng ho nhẹ , một ngụm máu nóng phun lên mặt đất “Tần Mộ Phong thề với trời , nếu ta phụ Liễu Phi Yên , ta... không được chết tử tế .”

Nghe hắn hứa hẹn , Tần Vật Ly lắc lắc đầu , khoanh chân ngồi dưới đất , nhìn hắn cười tủm tỉm “Huynh đệ , ngươi và em dâu khi nào thành thân ?”

Tần Mộ Phong vuốt vuốt ngực “Khụ , tạ ơn đại ca thành toàn .”

Tần Vật Ly ngẩng đầu nhìn trời cao , cười rộ lên “Ta cùng nàng bất quá chỉ là bèo nước gặp nhau , là ta nhớ mãi không quên thôi . Ở bên ngươi , nàng mới giống một con người bình thường .” Hắn cúi đầu nhìn Tần Mộ Phong “Nàng yêu ngươi , ta chúc phúc cho các ngươi .” Trong tiếng cười của hắn mang theo vài phần cô đơn , vài phần thê lương .

Nữ tử đầu tiên khiến cho hắn động lòng lại là tiểu thiếp của đệ đệ , tạo hoá thật trớ trêu .

“Cảm ơn đại ca .” Gió tháng chạp thổi tung bạch y của nàng , đẹp y như một tiên nữ trong tranh .

Tần Mộ Phong chật vật đứng lên khỏi mặt đất “Nàng đến khi nào ?”

“Thiếp vẫn đi theo sau hai người .” Lấy ra một cái khăn tay , nàng nhẹ nhàng lau đi vết máu nơi khoé miệng Tần Mộ Phong .

“Phi Yên , ta chúc ngươi hạnh phúc .” Chuyện đến nước này , chỉ có thể chúc nàng hạnh phúc .

“Cám ơn đại ca .” Nàng đem khăn tay cất vào trong người , lại móc ra một miếng ngọc bội “Đại ca, miếng ngọc bội này trả lại cho ngươi .”

Tần Vật Ly tiếp nhận ngọc bội , chăm chú nhìn nàng “Ngươi có hay không từng thích ta , cho dù chỉ là một chút ?”

Đôi môi mọng đỏ nhếch lên , hiện ra một hình vòng cung xinh đẹp “Bạch Phi Yên ta cực kỳ may mắn , đã gặp được hai cái nhân trung long phượng các ngươi . Ta từng chán ghét sự bá đạo của Tần Mộ Phong , đã từng nghĩ yêu ngươi , nhưng là, ta không khống chế được trái tim mình . Ngươi là một người bạn rất tốt , nếu không phải ta gặp Mộ Phong trước , ta nghĩ ta sẽ yêu ngươi .”

https://thuviensach.vn

Tần Vật Ly cười thoải mái "Vậy cũng đủ rồi, nếu ngươi muốn ăn khoai lang , trở lại tìm ta ."

Phi Yên cụp mắt xuống "Là bạn bè , ta có thể hỏi ngươi một vấn đề không ?"

"Ngươi cứ nói ." Nếu là Phi Yên hỏi , nhất định hắn sẽ trả lời .

Nàng hít một hơi thật sâu "Ngươi định đối đãi với Mộ Phong như thế nào ?"

Bạch Phi Yên tin tưởng người thông minh như Tần Vật Ly sẽ biết nàng đang muốn nói cái gì .

Tần Vật Ly trầm mặc một hồi, ngẩng đầu lên nhìn Tần Mộ Phong "Mộ Phong là một tướng tài, không nên mai một ."

Tần Mộ Phong cũng trầm mặc một hồi "Phi Yên là người trong giang hồ , suốt ngày nhốt nàng trong Vương phủ cũng không thích hợp ." Tần Mộ Phong biết nàng thích tự do tự tại , thích cuộc sống trong giang hồ . Nếu nhốt nàng trong Vương phủ thì thật sự quá uỷ khuất .

"Nửa năm ." Tần Vật Ly phe phẩy chiết phiến .

Thuỷ chung cũng là huynh đệ nhiều năm , Tần Mộ Phong tự nhiên biết ý tứ của Tần vật Ly "5 năm ." Ít nhất hắn cũng muốn 5 năm tự do .

"Một năm ."

"Ba năm ."

Đáy mắt Tần Vật Ly hiện lên một tia xảo giá "Ba năm sau , Phi Yên tiến cung làm đại nội mật thám ."

Mộ Phong lập tức định mở miệng từ chối nhưng không có cơ hộ cự tuyệt .

Phi yên đứng lên phía trước "Đồng ý ."

"Nghe nói Tuyết nhi ở Nam Việt , gả cho Tĩnh vương Nam Ngạo Thiên làm phi , lệnh bài thuộc về ngươi , ba năm sau , vì trẫm cống hiến ." Tần Vật Ly nhẹ nhàng phe phẩy quạt "Tuyết Nhạn cùng Bình Nam Vương của trẫm , phải nhớ trở về ." Cuồng ngạo không che dấu, tiêu sái mà tà mị .

Lục tỷ gả cho Nam Việt Tĩnh vương ? Thật hay giả đây ? Có lẽ nàng phải tự mình đi xem .

Nhìn bóng lưng Tần Vật Ly , Phi Yên ý vị sâu sắc nói "Hắn là mọt nam nhân rất tài giỏi , là một quân vương rất tốt ." Một nam nhân rộng lượng

https://thuviensach.vn

như vậy, thế gian ít có a .

Mộ Phong kéo người nàng qua , nhìn thẳng vào mắt nàng “Tại sao đáp ứng ?”

Phi Yên cười yếu ớt “Bởi vì...thiếp yêu chàng . Chàng là tướng tài , không nên mai một . Trong số chúng ta phải có một người hy sinh , có phải hay không ?” Nàng đã nhìn thấy rõ , Mộ Phong không cam lòng bình thản . Nếu hắn vì nàng mà buông bỏ thất cả thì thật quá hà khắc .

“Cám ơn nàng .” Hắn dắt tay nàng , cả hai sóng vai rời khỏi hoàng cung .

Nàng giống như một tiểu thê tử dịu dàng “Chúng ta là vợ chồng a , không cần cám ơn .”

“Phi Yên , nàng muốn đi đâu ?” Hoa mai bị gió thổi đến bên người bọn họ , ở không trung bay múa , đẹp đến hoa cả mắt .

“Chàng trong tay nắm binh quyền , không có khả năng tạm thời rời đi . Chúng ta đến tướng quân phủ mừng năm mới , sau đó cùng Đại tỷ đồng thời về Vô Tranh sơn trang . Về việc thành thân...tạm thời để sau đi , thiếp muốn mấy vị sư phó đưa thiếp xuất giá .”

Hắn hiểu rõ cảm tình của nàng đối với Vô Tranh sơn trang , cũng không dị nghị “Ba ngày sau là lễ mừng năm mới....”

Mở lòng bàn tay , một cánh hoa mai rơi vào trong tay nàng “Đúng vậy , nói cách khác , chúng ta rất nhanh có thể rời khỏi kinh thành .”

“Nàng nghĩ muốn làm ta mệt chết sao ? Bàn giao công việc ổn thoả cũng phải mất một tháng .” Hắn cũng vươn tay , đón được vài cánh hoa mai .

“Cũng tốt a , ở lại kinh thành, thiếp có thể thuận tiện tác hợp Phi Dương cùng Thanh Loan , thuận tiện an bài cho Hồng Ngạc và Hoa Linh , thuận tiện xử lý kho vàng nhỏ .” Nụ cười thản nhiên , ấm áp và dịu dàng . (cuối cùng anh Phi Dương cũng có người yêu rồi)

“Cái gì kho vàng nhỏ ?” Nàng rốt cuộc còn có bao nhiêu bí mật .

“Tuý Yên lâu có một mật thất , bên trong đều là vàng , là thiếp nhiều năm tích trữ .”

“....” Cũng được , người và trái tim đều là của hắn . Một ngày nào đó , những bí mật nhỏ của nàng sẽ biến thành bí mật chung của bọn họ .

https://thuviensach.vn

“Đi lấy thôi , tương lai cho chàng làm quân lương .” Nam nhân của nàng văn thao võ lược , tương lai nhất định sẽ là một tướng quân uy chấn thiên hạ . (cho em một ít làm hồi môn đi tỷ)

“Phi Yên , ta quả thực rất may mắn mới có thể gặp được nàng .” Hắn đem hoa mai trong lòng bàn tay bỏ vào trong tay nàng , ngón tay gắt gao nắm chặt lấy nhau .

Những cánh hoa mai đỏ ửng , ở trong tay của nàng và hắn âm thầm toả hương thơm .

Nàng vẫn lãnh đạm như trước, trên mặt tìm không ra một tia đùa cợt “Chính là thiếp cảm giác được , gặp phải chàng là bất hạnh của thiếp , là bất hạnh lớn nhất trong cuộc đời này .”

Tần Mộ Phong nhíu mày “Nàng muốn như thế nào ?”

Phi Yên thở dài một hơi “Thiếp phải đi thôi , một mình lưu lạc thiên nhai đi .”

“Phi Yến , nàng trộm của ta đồ vật này nọ rồi còn muốn đi ?” Hắn cố ý nghiêm mặt .

“Cái gì ?” Nàng cười khẽ .

Hắn chỉ chỉ ngực “Trái tim của ta , xin trả cho ta .”

Phi Yên ung dung nhìn hắn “Phi Yến trộm vật không trả .”

Tần Mộ Phong xoa xoa trái tim , cười như không cười “Thật phiền toái , nếu nàng không chịu trả lại , ta không có cách nào khác là vĩnh viễn quấn quýt lấy nàng .”

“Quấn quýt thiếp cũng không trả .” Thản nhiên quay đầu đi chỗ khác , nàng tiếp tục đi về phía trước .

Hắn cùng nàng sóng vai mà đi “Đã như vậy , ta không thể làm gì khác hơn là vất vả một chút , cả cuộc đời này quân quýt lấy nàng .”

Phi Yên mỉm cười “Trái tim của chàng đều đã bị thiếp bỏ vào đáy lòng , vĩnh viễn cũng không còn , làm sao đây ?”

“Vậy thì không có biện pháp , nàng đánh cắp trái tim của ta , ta không thể làm gì khác hơn là đời đời kiếp kiếp đi theo nàng .” Tiếng thời dài của Mộ Phong thật lâu không tiêu tan , theo tiếng gió vọng lại . Thở dài nhẹ nhàng , vui sướng vô hạn .

“Vậy cùng đi nha .”

https://thuviensach.vn

Hoa mai đầy trời, màu đỏ xinh đẹp mê ngươi .

Nhìn nhau cười , hết thảy đều không nói gì . Mười ngón đan xen , bọn họ càng chạy càng xa , hoa mai ở trong lòng bàn tay thuỷ chung không có rơi ra .

Sau khi hai người đi xa, trên cây lập tức có hai bóng người nhảy xuống.

Nhìn bóng lưng của bọn họ, Hàn Oanh cười hắc hắc “Hắc hắc , rất lãng mạn nha .”

“Chúng ta không lãng mạn .” Hàn Lạc vứt bỏ cành mai trụi lủi . (hoá ra hai ông bà này tung hoa)

Hàn Oanh vỗ vỗ bờ vai hắn “Đệ đệ a , cái này gọi là gặp chuyện bất bình , rút đao tương trợ . Thấy chuyện yêu đương , tung hoa giúp đỡ . Ngươi cũng đừng buồn bực .” Nấp ở trên cây bị gió lạnh thổi cả nửa ngày , nàng sắp bị đông chêt rồi đây này .

“Hàn tiểu Oanh , ta nghe được cha mẹ thương lượng muốn đem ngươi gả đi .” Hàn Lạc lạnh lùng bỏ lại một câu , sau đó quay lưng bỏ đi .

Hàn Oanh đuổi theo , vênh váo tự đắc “Hàn Lạc , ngươi dám gọi ta một tiếng Hàn tiểu Oanh , bối phận của ta so với ngươi nhỏ hơn à ? Lão tử sinh sớm hơn ngươi , nhất định là đứng trước ngươi .”

“Sớm hay muộn cũng có người quản lý ngươi .”

“Người quản lý Hàn Oanh ta còn chưa có xuất thế đâu .”

“Ta mỏi mắt mong chờ .”

“Sợ ta với ngươi cùng họ .”

“Ngươi vốn mang họ của ta .”

“Hàn Lạc....Ta muốn cùng ngươi đoạn tuyệt quan hệ .”

“Xin cứ tự nhiên .”

“Hàn Lạc , mặt của ngươi rất xấu a , có phải hay không vừa mới bị cường bạo .”

“Đối với ngươi không có gì để nói .”

“Ha ha , Hắc Hổ đỉnh đỉnh đại danh cũng nói không lại ta . Ta - Ngân Ưng Hàn Oanh , thiên hạ vô địch .

“.....”

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mở đầu
Chương 1: Động phòng hoa chúc
Chương 2 : Một đêm thê lương
Chương 3: Dạ đạo Phi Yến
Chương 4 : Thu mua lòng người
Chương 5 : Hoa khôi nương tử
Chương 6 : Một đồng tiền
Chương 7: Hoa khôi Liễu Thiến
Chương 8 : Nhân gian tuyệt sắc
Chương 9 : Phi tặc nửa đêm
Chương 10 : Không thực yên hoả
Chương 11 : Đồ ăn sáng phong ba
Chương 12 : Nghi vấn trùng trùng
Chương 13 : Dũng khí khả gia
Chương 14 : Cuộc sống nơi địa lao
Chương 15 : Lại nổi phong ba
Chương 16 : Ngoạ bệnh tại sàng
Chương 17 : Không cốc u lan
Chương 18 : Mâu thuẫn bộc phát
Chương 19 : Của nàng phẫn nộ
Chương 20 : Phiêu hốt không ngừng
Chương 21 : Thân phận của nàng
Chương 22 : Đại nội mật thám
Chương 23 : Hồng phấn tri kỷ
Chương 24 : Cộng tuý nhất mộng
Chương 25 : Băng thích tiền hiềm
Chương 26 : Thù mới hận cũ .
Chương 27 : Sai lầm to lớn
Chương 28 : Tình huynh muội
Chương 29 : Lãnh khốc vô tình
Chương 30 : Nhân cách phân liệt
Chương 31 : Từng bước mưu tính
Chương 32 : Bốn người đàn bà
Chương 33 : Thu Thuỷ Trường Thiên
Chương 34 : Cầm sắc hoà hợp
Chương 35 : Sự thật
Chương 36 : Một giọt nước mắt
Chương 37 : Hoạn nạn mới thấy chân tình

https://thuviensach.vn

Chương 38: Sự tàn bạo của nàng
Chương 39 : Tận lực cứu giúp
Chương 40 : Cam tâm tình nguyện
Chương 41 : Không đành lòng .
Chương 42 : Độc lập tác chiến
Chương 43 : Tình là vật gì ?
Chương 44 : Tri âm khó cầu .
Chương 45 : Bảo vật quý hiếm .
Chương 46 : Giai nhân khuynh thành
Chương 47 : Yểu điệu thục nữ
Chương 48 : Vô tranh sơn trang
Chương 49 : Nữ tử tình hoài

https://thuviensach.vn